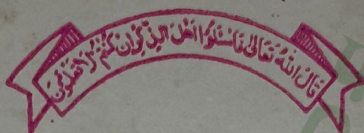

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અગર તમે જાણતા ન હોય તો જાણકારને પુછી લો. (કુઆને હકીમ)

આપ (સલામ)નું ફર્માન છે કે :-ઈલ્મ તે ખજાનો છે જેની ચાવીઓ સવાલ છે. માટે ઈલ્મ વિશે સવાલ કરો કે એમાં ચાર માણસો સવાળના હકદાર બને છે (૧) મસાલ કરનાર (૨) શરખ હુકમ બંધાવ કરનાર (૩) હુકમ સાંભળનાર (વાંચનાર) (૪) તે જે જો હોદ્દાથી મહાબબત રાખે છે.

فتاوى كريمة

સ્તાવા રહીમિયહ

ભાગ ત્રીજો

હજરત મોલાના હાફેઝ કારી સુફતી
સચ્ચિદ અબ્દુર્રહીમ લાજપુરી (સુમ્મ) રાંદેરી સાહબ

-: પ્રકાશક :-

મકતબા રહીમિયહ

મુન્શી સ્ટ્રીટ, રાંદેર-સુરત.

પીનકોડ નં. ૩૬૫૦૦૫

અગર તમે જાણતા ન હોય તો જાણકારોને પુછી લો.
(કુર્આને હકીમ)

فتاوى
رحمیه

સ્તાવા રહીમિયહ

ભાગ-ત્રીજો

હઝરત મૌલાના હાફિઝ કારી મુફતી
સચ્ચિદ આબદુર્હકીમ લાજપુરી રાંદેરી સાહબ

-: મળવાના ઠેકાણાં :-

મકતબા રહીમિયહ
મુન્શી સ્ટ્રીટ, રાંદેર-સુરત.
પીનકોડ નંબર-૩૬૫૦૦૫.

અત્તરસ્થાન
૧૧/૨૮૬, બાગાતજાવ,
સુરત.

[સર્વ હક પ્રકાશકને સ્વાધિન]

અર્ઝે હાલ

મિસ્ત્રિમલ્લાદિ રંહમાનિરંહીમ.

અલ્હુમ્મલ્હુ સિદ્દાહિ રખિલ આલમીન વરસલાતુ વરસલાતુ અલ્લા
રસુલિહિલ કરીમ.

અરમા બાહ !

હઝરત મૌલાના હાફિઝ કારી મુફતી રૌયહ અબ્દુરંહીમ
કાદરી હાજપુરી સુન્ન રાંદેરી સાહબના અનમોલ ફતાવાનો અંગ્રહ સૌ
પ્રથમ ગુજરાતી ભાષામાં “ફતાવા રહીમિઅહ” (પયગામ ફતાવા સંગ્રહ)ના
નામથી ભાગ પહેલો અને બીજો પ્રગટ થયો હતો. જેને મુસ્લિમ ગુજરાતી
આલમમાં અદ્દાદે ખુબ મકબુલ બનાવ્યો હતો. વર્ષો થયા આ બન્ને ભાગો
ખતમ થઈ ગયા છે. આ ફરમિયાન મજકુર ફતાવા રહીમિઅહ ઉંદુ’ અને અંગ્રેજી
ઝબાનોમાં પ્રગટ થયા અને તેઓની મકબુલિયતનો અંદાજો આ ઉપરથી કાઢી
શકાય કે ઉંદુ’, અંગ્રેજીના ફતાવા રહીમિઅહના અનેક એડિશનો બહાર આવી
ચુક્યા છે. બદલે આ બન્ને ઝબાનોમાં ત્રીજો ભાગ પણ પ્રગટ થઈ ચુક્યો છે.
અને ચોથાની તૈયારી થઈ રહી છે. ગુજરાતીમાં ફતાવા રહીમિઅહ ફરી છપા-
વવા તેના ચાહકોનો વર્ષોથી આગ્રહ હતો અને પાછલા એક વર્ષથી તેઓનું
હબાજુ ઠીક ઠીક વધી રહ્યું હતું. પરંતુ ટુંકા સાધનો તથા હઝરત મુફતી સાહ-
બની બીમારી અને મરૂફિયતના કારણે ગુજરાતી ફતાવા ગ્રેમીઓની ખબરિશ
પુરી કરવામાં વિલંબ થતો રહ્યો. કારમી મોંઘવાણી તથા કુદકે ને ભુલકે વધતા
જતા કાગળોના ભાવ અને છપાઈ, બાઈડીંગ વિગેરેની મજદૂરીમાં આવેલો
ઉછાળો પણ આ વિલંબના મુખ્ય કારણો છે. વળી મજહબી કિતાબો ખરીદ
કરીને વાંચવા વાળાઓનો દુકાળ હિસ્મત બાંગી નાંખે એવો થઈ ગયો છે.

મજકુર તમામ કારણોના પ્રતાપે પરિસ્થિતિ એવી થઈ ગઈ છે કે એક
ભાગ છપાઈને વેચાય નહીં જાય ત્યાં સુધી બીજો ભાગ પ્રગટ કરવા તરફ ધ્યાન
આપી શકાતું નથી.

અદ્દાહનો શુક અને એહસાન છે કે તેણે આ ત્રીજો ભાગ પ્રગટ કરવાની
વ્યવસ્થા કરી આપી છે. જનાબ મોદવી હાફિઝ યુસુફ સુસા બડકોદ્રવી
સાહબે ફતાવા રહીમિઅહની આ ત્રીજી જિદ્દની તૈયારીમાં તન તોડ મેહનત
કરી છે. અદ્દાહ મલસુફને અજરે અઝીમ અતા ફર્માવે આમીન.

ઉદું, ગુજરાતી અને અંગ્રેજી જાનાનોમાં 'ફતાવા રહીમિયહ'ની ત્રણેય બદલે ચાર છાંદો (ભાગો) સમયસર છપાતી રહે તેની એક આજ્ઞાન મુરત આ પણ છે કે મજહબના ચાહકો અને દીનપ્રેમી સાહિબે ખૈર હજરાત પોતાની શક્તિ મુજબ ઉદું, અંગ્રેજી અને ગુજરાતીમાં છપાવેલ 'ફતાવા રહીમિયહ'ની નકલો (કોપીઓ) ખરીદી પોતાના મહુમ્મીના ઇલાલે સવાબ માટે તકસીમ કરે.

મજહુર હશાબતે દીનની બિહમત સહકર્યે બરિયહ છે. એટલું જ નહીં બદલે ઈમામ રખમાની હજરાત મુજહિદે અદ્દે જ્ઞાની (રહ.) લખે છે કે :- કરોર હા ફર રાહે ખુદાએ અજઝ બ જલ્લ બઅલા ખય' કહ'ન બરાબર આં નૈસ્ત કે મસ્અલહ અઝ મસાઇલે શરખ્યહ રા રિવાજ હાલન.....

અર્થાત :- કરોડો રૂપિયા ખુદાએ પાકના રસ્તામાં ખય' કરવું શરઈ મસાઈલમાંથી એક મસ્અલાના રિવાજ દેવાના સવાબની બરાબરી કરી શકતું નથી. (મકતુબાતે ઈમામ રખમાની ફારસી ભાગ-૧ પાનું-૬૭)

ઉદમા અને તલમામાં ઉદું ફતાવાની ઘણી માંગ છે. પરંતુ તેઓની ખરીદ શક્તિ ઘણી કમઝોર છે. ગુજરાતમાં કચ્છ, કાઠિયાવાડ જેવા ગુજરાતી ભાષી વિસ્તારોમાં ગરીબ મુસલમાનો મસ્અલા-મસાઈલથી અંબણ હોવાના કારણે અનેક પ્રકારની બિહઆતો, ખરાફાતમાં અંડોવાયા છે. ત્યાં ગુજરાતી ફતાવા રહીમિયહ તકસીમ કરવાથી સારા પરિણામની આશા છે.

અંગ્રેજી ફતાવા મદ્રાસ, મૈસુર, કેરાલા જેવા અંગ્રેજી ભાષી પ્રાંતોમાં પટેલા-ભણેલા ગરીબ મુસ્લિમોમાં મફત વહેંચવાની જરૂર છે. વળી અમેરિકા વિગેરે દેશોના નિઝો (હબશીઓ) મુસલમાનોમાં પણ ફતાવા રહીમિયહએ ખૂબ ફલચરપી પૈદા કરી છે હજરાત મુક્તી સાહેબનો પણ મુખ્ય હેતુ આ ફતાવાને વધુમાં વધુ લોકો સુધી પહોંચાડવાનો છે.

માટે કૌમના દીન ચાહકો જેઓને અણાહે દુનિયાની દૌલત અને નેઅમ-તથી પણ નવાંજયા છે ઉપરોક્ત બાબતો ઉપર લક્ષ આપે તો આ પોત્રામ આસાનીથી કામચામ થઈ શકે એમ છે—

સૈયદ અબ્દુલ હક ડાહરી
(એડીટર "હયાત" માસિક મુરત)

નોંધ :- હવે પછી ફતાવા રહીમિયહનો ચોથો ભાગ છાપવાની અમારી તૈયારી છે. ત્યારબાદ પહેલો અને બીજો ભાગ પ્રગટ કરવાનું કાર્ય હાથ ધરી શકાશે.

રૌબુલ હદીસ અદમુલ હિમુલ જલીલ હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ
ઝકરિયા સાહબ (મદ્દ ઝિલ્લુલ આલી)નો મુબારક અભિપ્રાય.

‘ફતાવા રહીમિયહ’ કે લિયે યે નાકારહ દિલસે દુઆ કરતા હે. અલ્લાહ
જલ્લ શાનુલુ અપને ફઝલો કરમસે લોગોંકે ઇસસે ઝયાદહસે ઝયાદહ તમતુઅ
ઔર ઇનતિકાઅ નસીઅ કરે ઔર જનાબકે લિયે વ તાબિઅ વ નાશિર ઔર
ઉસમે’ હિસી નૌઅકી લી સર્ધ કરનેવાલેકે લિયે સદકએ બારંચહ બનાવે. ઔર
આપકો દારૈનમે’ ઉસકા બેહતરીન બદલા અતા ફર્માવે. ફકત વસ્સલામ.

હઝરત રૌબુલ હદીસ સાહબ. બકલમ અબ્દુર્રહીમ. ૨૮ રજબ ૯૦ હિજરી.
હઝરતુલ અલ્લામહ મૌલાના અબુલ હસન અલી નવવી (મદ્દ ઝિલ્લુલુ)કી રાય

ફિકહ વ ફતાવા પર હમારે મુદકમે’ બરાબર કિતાબે’ શાઇઅ હોતી રેહતી
હે. ઔર ઐસા હોના કુદરતી અમર હે. ઇસ લિયે કે ફતાવા વ મસાઇલ ફિકહી
મુસલમાનોંકી રાજ મર્ફહકી જરૂરત હે. ઔર નયે નયે મસાઇલ પૈદા હોતે રેહતે
હે. ઔર ઉનમે’ ફૌરી તોર પર દીની રેહતુમાઈકી જરૂરત હે. લેકિન ઉસકે લિયે
ફિકહમે’ મદકએ રાસિખા, મુઝઈયાત પર વસીઅ ઔર ગેહરી નઝર, ઔર
ઉમુલે ફિકહમે’ ઉસ્તાઝાના કાબિલિય્યાતકી જરૂરત હે.

ફિર ઉસીકે સાથ તકવા ઔર એહતિયાત, ખશિયતે ઇલાહી, એહસાસે
ઝિમ્મેદારી ઔર મસ્લકે સલફસે બળી હદ તક વાબસ્તગી જરૂરી હે. જિન લોગોં
કો ઇસ શહકી મુશકિલાતકા ઇદમ ઔર ફિકહ હનફીસે કામિલ અનાસિબત હે.
વો ‘ફતાવા રહીમિયહ’ કી ઇફમી વ અમલી કદરો કીમતકા અંદાઝહ કર
સકતે હે. ઔર ઉસકી શહાદત હે સકતે હે’ કે મુઅલ્લિફે ફાઝિલકે. અલ્લાહ
તઆલાને ઉન સલાહિય્યાતોંસે બેહરા વર ફર્માયા હે જો ઇસ દૌરમે’ ઇસ નાઝુક
ફરિજેકે અંજામ દેનેકે લિયે શતે’ અબ્બલ હે. -અલ્લાહ તઆલા મુફતી સાહબકો
જાઝાએ ખૌર અતા ફરમાયે. ઔર ઉનકો સિદ્દહત વકુબત અતા ફરમાયે કે વો
ઇન્ન મુશીદ સિલસિલેકી તકમીલ કર સકે’ —

(હઝરત મૌલાના) અબુલ હસન અલી ૭ શબ્બાલુલ મુકર્રમ ૧૩૯૦ હિજરી.
ઉસ્તાઝિયુલ મુકર્રમ હઝરતુલ અલ્લામ મૌલાના મુહિબુલ્લાહ સાહબ
(મદ્દ ઝિલ્લુલ આલી)નો મુબારક અભિપ્રાય.

ફતાવા રહીમિયહકી ઝાહિરી ઔર બાતિની ખુબીયાં સુલાહિઝહ કરકે દિલ
બાગ-બાગ હો ગયા. ઔર જો ઇખતિયાર આપકે લિયે દરબારે ખુદાવંદીમે’
ખુબાનસે દુઆએ જાઝાએ ખૌર નિકલી ઔર આઇ-દહ જિલ્દોંકે લિયે ઇશતિયાક
ઔર બજહ ગયા. ખુદા આપકો ઇસ દીની ખિદમતકે લિયે હયાતે ખિઝર અતા
ફરમાયે. આમીન. ફકત વસ્સલામ.

બંદા, મુહિબુલ્લાહ ગુફિરલુ-બાંગલા દેશ. ૨૯ જુલાઈ-૧૯૭૪ ઇ.

અનુક્રમણિકા
ફાતાવા રણિમિય્યહ ભાગ-૩

સવાલ નંબર		પાના નંબર
આયુલ અકાઉફ		
૫૫૧	અંખિયા અને અવલિયા (રહ.)થી દુઆ મગિવા વિષે	૧-૩
૫૫૨	દુઆમાં અંખિયા અને યુઝુગોનો વસાલો પકડવા બાબત	૪-૭
૫૫૩	ફુઝુર (અલ.)ના વાલિદેનની વફાત ક્યારે થઈ ?	૭
૫૫૪	ફુઝુર (અલ.)ના વાલિદેનનો હસ્લામ.	૭
૫૫૫	ફુઝુર (અલ.)ના વાલિદેન માટે હસાલે સવામ.	૭
૫૫૬	મુરિહમોથી ગૈરમુરિહમો સારા છે એવું કહેવું કેવું છે.	૭-૮
૫૫૭	વરસાદ ન આવવાથી ઉધરાણું કરી બકરા કાપી ગોરાત ખોરાત કરવાની રસમ વિષે.	૮
આયુલ હદમ		
૫૫૮	મદ્રહાની તઅલીમ અને તબ્લીમ.	૯-૧૨
૫૫૯	આપ (અલ.)ની પસંદીદહ તથા વસ્તુઓ	૧૨
૫૬૦	અલકુર્બાન અને એક હદીસનો મફકુમ.	૧૩
૫૬૧	હાફિઝ થનાર હોકરી બાલિગ થઈ જાય તો ?	૧૩
૫૬૨	આરમાની કિતાબોની ભાષા	૧૪
૫૬૩	ધરતીકંપ થવાનું કારણ શું ?	૧૪
૫૬૪	માનવીનું અંદર ઉપર જવું.	૧૫-૨૧
૫૬૫	અહદ અને સમદના મતલબ વિષે.	૨૧
૫૬૬	તવબતન નસુહાથી શું મુરાદ છે.	૨૧-૨૨
૫૬૭	ગુનાહ ક્યાં બાદ તોખા કરવાથી ગુનાહ માફ થાય ?	૨૨-૨૩
૫૬૮	અચતથી સવાલ કઈ બાષામાં થશે ?	૨૪
૫૬૯	કુર્બાન શરીફની તરતીમ વિરુદ્ધ બાળકોને મુરતો પહાવવું.	૨૪
આયુલ હારત		
૫૭૦	ફાતો ઉપર સોના-ચાંદીની ખોલ અને વુઝુ-ગુસલનો ફુકમ.	૨૫
૫૭૧	હોઝમ માણસ પડીને મરણ પામે તો પાણી પાક કે નાપાક ?	૨૫-૨૬
૫૭૨	કઝાએ હાજત સમયે કિબ્લા તરફ પીઠ કરવું.	૨૬-૨૭
૫૭૩	ચાલીસ દિવસની અંદર નિફાસનું ખુન બંધ થઈ જાય તો ?	૨૭
૫૭૪	હેઝનું ખુન બંધ થવા બાદ ફરી દેખાય તો ?	૨૮

સવાલ નંબર		પાના નંબર
	બાપુજી જમાખત વલ ઇમામત	
૧૦૦	નમાઝની રાહ જોનારની ફઝીલત.	૫૨
૧૦૧	ફરજ નમાઝ પછી મરનુન દુઆ.	૫૨
૧૦૨	જમાખતે આનિયતનો ફુકમ.	૫૩
૧૦૩	ઇમામ માટે જાત-પાતનો સિદ્ધાઝ જરૂરી છે ?	૫૩-૫૪
૧૦૪	તલબજુદ ગુઝાર રમઝાનમાં વિત્ર જમાખતથી પઢે કે તન્હા ?	૫૪
૧૦૫	મરમીના બાઇ મરજુદના ધાખા ઉપર જમાખત કરી સલામ ?	૫૪-૫૫
૧૦૬	અર ડીધેલી નમાઝ મરજુદની તલખીર કાઢીથી તોડે કે નહીં ?	૫૬
૧૦૭	ફજર અને અશરમાં ઇમામ દુઆ માટે કઇ તરફ મોં કરે ?	૫૬
૧૦૮	ધરમાં જોરત સાથે જમાખતથી નમાઝ પઢી સલામ ?	૫૭
૧૦૯	હનફી ઇમામ આફઝ મુકતદીની આમીન કહેતાં સુધી ઉભો રહે ?	૫૭
૧૧૦	પહેલી સાનું ઇમામની ખરાખર ઉભા રહેવું.	૫૮
૧૧૧	ખીજ સલામ ઇમામના સલામ પહેલાં ફરવવું.	૫૮
	બાપુજી મુફ્તિદાત વલ મકરૂહાત	
૧૧૨	સુન્નત પઢવા વગર ફઝં અર કરવી.	૫૯
૧૧૩	નમાઝમાં આરતીનો અઢાવવી.	૫૯
૧૧૪	નમાઝમાં ખંખારવા વિષે	૬૦
૧૧૫	નમાઝની આમેથી પસાર થવું	૬૦-૬૧
૧૧૬	ફરજ નમાઝમાં ઇમામને વિના જરૂરતે લુકમો આપવો.	૬૧-૬૨
૧૧૭	પહેલી રકઅતની કિઅત બંખાવવામાં કાંઈ વાધો છે ?	૬૩
૧૧૮	ખીજ કાલદામાં ઇમામ ફેલ થઇ જાય તો શું ફુકમ છે ?	૬૩
	બાપુજી રમુનન વનનવાફિલ	
૧૧૯	શું ઇશ્વરાકની નમાઝ માટે જગ્યા મુશરરફ કરવું અત્ત હ ?	૬૪-૬૫
૧૨૦	વિત્ર પછીની નફલ નમાઝ ઉભા રહી પઢવું અફઝલ છે.	૬૫-૬૬
૧૨૧	અસરની નમાઝ પહેલાં નફલ નમાઝનો સવાખ.	૬૬
૧૨૨	ઇમાં પહેલાં ચાર રકઅત સુન્નતે મુઅકકફહ છે કે ગૈરમુઅકકફહ ?	૬૬
૧૨૩	નફિલ નમાઝ ધરમાં પઢવું અફઝલ છે કે હરમ સરીફમાં ?	૬૭
	બાપુજી સજદતિસ્સહવ	
૧૨૪	ફઝંની ત્રીજી ચોથી રકઅતમાં સુરત મેળવી લેવાય તો ?	૬૮

સવાલ નંબર		પાના નંબર
૧૨૫	સજ્જએ સહુવર્ગીયોની જગ્યાએ એક સજ્જો કરે તો ?	૬૮
૧૨૬	ફરજની ચોથી રકબત પર કાચો ન કરતા પાંચ પદી લેવાય તો ?	૬૮-૬૯
૧૨૭	મુકતદી જુલ થવાથી સલામ વખતે સજ્જએ સહવ કરે કે નહીં ?	૬૯
૧૨૮	મુકતદીના સજ્જાની આવત બતાવવાથી કેટલા સજ્જા કરવા.	૬૯
૧૨૯	દોહરાવેલી નમાઝમાં નવો મુકતદી સામિલ થાય તો ? એક ખરાલ અને તેનો જવાબ આપ્યું સલાતિલ મુસાફિર	૬૯-૭૨
૧૩૦	વતને અરથી, વતને ઇકામત અને સરખ સફર વિષે સ્પષ્ટતા.	૭૩-૭૪
૧૩૧	મુસાફિરે મુકરની ચાર રકબત પદી તો ?	૭૪
૧૩૨	મુસાફિરે કસર ન કરતા પુરી નમાઝ પડે તો ગુનેહગાર થશે ?	૭૫
૧૩૩	મુકીય, મુસાફિર ઇમામની ઇકતિદા કરે તો કિઆતનો શું હુકમ છે ?	૭૬
૧૩૪	વતને ઇકામત સફરથી બાતિલ થઇ જાય છે.	૭૬
૧૩૫	વતને અરથીમાં કાબલ થતાની સાથે જ મુકીય બની જશે.	૭૬-૭૭
૧૩૬	શું વતને ઇકામત સફરથી બાતિલ થઇ જાય છે ?	૭૭-૭૮
૧૩૭	વતને અરથી, વતને ઇકામતથી બાતિલ થતું નથી. આપ્યું સલાતિલ મરીઝ	૭૮-૭૯
૧૩૮	નમાઝ ઉભા રહીને પઢવું જરૂરી છે.	૮૦
૧૩૯	ખીમાર માણસ ઉભા રહી નમાઝ પડે.	૮૦
	આપ્યું જુમ્મહ	
૧૪૦	જુમ્મહની નમાઝની મસ્તુન કિઆત	૮૧
૧૪૧	ખુત્બા પહેલાં બપોલ સાબળવું સાફ કે તિલાવતે કુઆન કરીફ.	૮૨
૧૪૨	જુમ્મહની નમાઝ અને જુમ્મહના દિવસે ફજરની નમાઝની મસ્તુન કિઆત.	૮૨
૧૪૩	સ્ટીઅર બંદર ઉપર હોય ત્યારે સ્થાનિક (મકામી) હાજીઓ માટે જુમ્મહ અને કસર વિષે	૮૩
૧૪૪	જુમ્મહના દિવસે કબાલ સમયે નમાઝનો હુકમ	૮૩-૮૫
૧૪૫	ફિનાએ ચિલરથી બહાર રહેનારા ઉપર જુમ્મહનો હુકમ	૮૮
૧૪૬	નાના મામડામાં જુમ્મહનો હુકમ.	૮૬
૧૪૭	નાનું મામડું કર્યો બની જાય તો જુમ્મહ અને ઇદનો હુકમ.	૮૭
૧૪૮	ફિનાએ સહેરમાં નમાઝે જુમ્મહ	૮૮

સવાલ નંબર		પાના નંબર
૬૪૯	જુગ્મ્મહ સહીહ હોવા માટે કેટલી આભાદી શર્ત છે ?	૮૮-૮૯
૬૫૦	સહેરમાં વધુ મરજુહો હોય તો જુગ્મ્મહ ક્યાં પડેવી ?	૮૯-૯૦
૬૫૧	પુત્રાની અજાનનો જવાબ આપવા વિષે.	૯૧-૯૨
૬૫૨	પુત્રામાં આપતે કરીમા 'ઇન્નશાહ' પડવા પર હાઝરીનના દુરુદ શરીફ પડવા વિષે.	૯૨-૯૩
૬૫૩	શું ખતીબના માટે નહીં અનિલ મુનકર નાંખીએ ?	૯૩
૬૫૪	નોકરીના કાંઈ જુગ્મ્મહ માફ થઈ શકે ?	૯૪-૯૫
૬૫૫	હ મેક્કા બેસીને પુત્રો પડવું કેવું છે ?	૯૫
આપુલ હદૈન		
૬૫૬	ઇદના પુત્રા પછી મુસાફરા અને મુઆનકો વિષે	૯૬-૯૮
૬૫૭	રેડિયોની ખબરના આધારે ઇદ કરવી.	૯૮ ૯૯
૬૫૮	ઇદમાહમાં નમાઝ માટે લોકોનું ઇન્તેઝાર કરવું.	૯૯-૧૦૦
૬૫૯	ઇદની નમાઝમાં પાછળથી શરીફ થનાર તકબીરો ક્યારે પડે ?	૧૦૦
૬૬૦	દુઆ નમાઝ પછી થાંજે. પુત્રા પછી સાબિત નથી.	૧૦૧
૬૬૧	ઇદમાહ બને ત્યાં સુધી કોઈ મેદાનમાં ઇદની નમાઝ પડવી.	૧૦૧
૬૬૨	ઇદ અને રમઝાનના ચાંદની તફસીલ (ઇન્શુરૂ માટે)	૧૦૨-૧૦૩
૬૬૩	સરકારી ઝમીન પર ઇદની નમાઝ પઢી સજામ કે નહીં ?	૧૦૪
૬૬૪	કોઇની માલિકીની ઝમીન પર ઇદની નમાઝ.	૧૦૪
૬૬૫	ઇદની નમાઝ બે વખત પઢાય કે નહીં ?	૧૦૪
૬૬૬	તકબીરે તશરીફ એક વાર કહે કે ત્રણ વાર.	૧૦૫
૬૬૭	ઇદનો પુત્રો નમાઝ પહેલાં પઢી લીધો.	૧૦૫
૬૬૮	અપ્યામે તશરીફમાં તકબીરો પડવા વિષે.	૧૦૫
૬૬૯	બન્નેવ પુત્રા વચ્ચેની બેઠક વિષે.	૧૦૬
૬૭૦	ખતીબ અસો ક્યા હાથમાં પકડે ?	૧૦૬
૬૭૧	ઇદુલ અઝહાની નમાઝ પછી તકબીર પડવી કે નહીં ?	૧૦૬-૧૦૭
૬૭૨	બકરા ઇદની નમાઝ પહેલાં ખાવું.	૧૦૮
૬૭૩	બન્નેવ છો વખતે ચંદો કરવા વિષે.	૧૦૮
૬૭૪	ઇદની નમાઝમાં સબ્કએ સહવ બાબત.	૧૦૮

સંવાદ નંબર		પાના નંબર
	આયુત્તરાવીહ	
૧૭૫	તરાવીહ પટે અને રોએ ન રાખે તો શું હુકમ છે ?	૧૦૬
૧૭૬	તરાવીહ પદનારને હુકમો કેમ આપે ?	૧૦૬
૧૭૭	તરાવીહ પદનાર સ્ત્રીજાતના પાખંડ નથી.	૧૧૦
૧૭૮	તરાવીહની નિમ્નતે પ્રજામાં શાશિલ થવું.	૧૧૦
૧૭૯	શું જમાખતવાળી નમાઝ કઝામાં શુમાર થશે ?	૧૧૧
૧૮૦	રમઝાનમાં જો ફર્જ પડાવે તે જ વિત્ર પડાવે ?	૧૧૧
૧૮૧	તરાવીહમાં જો રમઝા પર કાપડો ન કર્યો તો ?	૧૧૧
૧૮૨	કાફિએ સજ્જાની આપત પહેલાં સજ્જો કર્યો ?	૧૧૧
	આયુલ ઇસ્તિસ્કા	
૧૮૩	નમાઝે ઇસ્તિસ્કા માટે કેવા સંજોગોમાં નિકળવું જોઈએ ?	૧૧૨-૧૧૪
૧૮૪	ઇસ્તિસ્કાની નમાઝ	૧૧૫-૧૧૬
	આયુલ જનાઝઝ	
૧૮૫	કબરો પર છત બાંધવા વિષે.	૧૧૭-૧૧૮
૧૮૬	ઐયબના નાખ કાપવા વિષે.	૧૧૮
૧૮૭	ઐયત પાસે ગુસલ પહેલાં કુઆન પડવું કેવું છે ?	૧૧૮-૧૧૯
૧૮૮	ના ચકરમ ઐયતનું મોં જોવાનો રિવાજ ખોટો છે.	૧૧૯-૧૨૦
૧૮૯	ઇઝાઝમાં જનાઝાની નમાઝ પઢવા વિષે.	૧૨૦-૧૨૧
૧૯૦	જનાઝાની નમાઝમાં ત્રણ તકબીરો કહી.	૧૨૧
૧૯૧	જનાઝાની નમાઝમાં સુરએ ફાતિહા અને સુરત પઢી સેવાય તે ?	૧૨૨-૧૨૪
૧૯૨	'કબ્રસ્તાનમાં જોડા સાથે ચાલવું કેવું છે ?	૧૨૪
૧૯૩	કુલીને ફાટી ગએલી શાશ ઉપર જનાઝાની નમાઝ.	૧૨૪-૧૨૫
૧૯૪	કબરના સિરહાને અને પાછંતીએ પઢરા વિષે	૧૨૫
૧૯૫	નમાઝે જનાઝામાં સલામ વખતે હાથ છોડી કેવા વિષે.	૧૨૫-૧૨૬
૧૯૬	જનાઝો ઉઠાવતી વેળા, કબ્રસ્તાનની બહાર તેમજ ઐયતના કબર આખી ફાતિહા પઢવાનો શું હુકમ છે ?	૧૨૬-૧૨૭
૧૯૭	જનાઝાની નમાઝ કબ્રસ્તાનમાં પડવું કેવું છે ?	૧૨૭
૧૯૮	ખુ-સએ અરકેશના ગુસલ અને કફન વિષે.	૧૨૭-૧૨૮
૧૯૯	કબ્રસ્તાનમાં કુઆ કેવી રીતે કરે ?	૧૨૮
૭૦૦	ખીજા માટે ખોદાવેલી કબ્રમાં ઐયતને દફનાવી કેવું.	૧૨૯
૭૦૧	કબ્રમાં ઐયતનું મોં કિપ્લા તરફ ન રખાયું તો ?	૧૨૯

ક્રમાંક નંબર		પાના નંબર
	બાળુ રસોય	
૭૦૨	રચનાનથી રોઝો ન રાખનાર ખુશ્ખમ ખુશ્ખું ખાઈ શકે ?	૧૩૦
૭૦૩	રોઝાની હિંમતો અને ફાયદાઓ	૧૩૦-૧૩૧
૭૦૪	સેહરી બંધ કરવા માટે અજાન દેવી.	૧૩૧-૧૩૨
૭૦૫	રોઝા નહીં રાખવાના કારણો.	૧૩૩
૭૦૬	રોઝદાર ખોરત ક્યારે ખાણું ચાવી અને ચાખી શકે ?	૧૩૩
૭૦૭	માત્ર તકવીમના હિસાબે ધક્કાર કરવું.	૧૩૪
૭૦૮	હાતનું લોહી રોઝાને તોડનાર છે કે નહીં ?	૧૩૪-૧૩૫
૭૦૯	રોઝાની હાલતમાં હાત કઢાવવાથી રોઝો રહેશે કે કેમ ?	૧૩૫
૭૧૦	પાએરીયાની બીમારીથી રોઝો તુટશે કે કેમ ?	૧૩૫
	બાળુના એઅતિકાફ	
૭૧૧	એઅતિકાફ કરનાર હળખત માટે નીકળી શકે ?	૧૩૬
૭૧૨	એઅતિકાફ ક્યાં કરી શકાય છે ?	૧૩૬
૭૧૩	એઅતિકાફમાં ફવાઇએ વતીનો કુકમ.	૧૩૬-૧૩૭
૭૧૪	એઅતિકાફમાં ખોરત સાથે વાત-ચીત કરી શકાય ?	૧૩૭
૭૧૫	એઅતિકાફમાં ભોઠો સાથે વાત-ચીત અને મુલાકાત	૧૩૭-૧૩૮
૭૧૬	હેલા અશરાના એઅતિકાફમાં રોઝાનો કુકમ.	૧૩૮
૭૧૭	એઅતિકાફમાં જુગ્મહનું ગુસલ	૧૩૮
૭૧૮	ખોરત ધરખં મરનુન એઅતિકાફ કરે કે નહીં ?	૧૩૮
	બાળુઝઝકાત વસકકતુલ ફિજ	
૭૧૯	શરિઝ પર ઝકાત છે કે નહીં ?	૧૩૯
૭૨૦	કઝંના નામે ઝકાત આપવી.	૧૩૯
૭૨૧	કઈ વસ્તુમાં ઝકાત છે અને કઈ વસ્તુમાં નથી.	૧૩૯-૧૪૦
૭૨૨	ઝકાતની રકમ બરીબોને બતોરે કઝં આપવું.	૧૪૦-૧૪૧
૭૨૩	ઝકાતનો નિસાબ કેટલા રૂપિયા છે ?	૧૪૧
૭૨૪	ખેડવાની ઝમીન અને ધર નિસાબમાં અણાશે.	૧૪૧
૭૨૫	ધર અને ઝમીનનો માલિક ફિજો ભધ શકે ?	૧૪૨
૭૨૬	ફિજામાં કંટ્રોલની કીમત મુઅતબર નથી.	૧૪૨
૭૨૭	પરહેઝના માણસો તરફથી ફિજામાં ક્યાંના હિસાબે કિંમત આપવી.	૧૪૨
૭૨૮	ફિજાનો હકદાર	૧૪૩

અવલોકન નંબર		પાના નંબર
૭૨૬	દિવો વાજીય થવા માટે રાજદાર હોવું જરૂરી નથી !	૧૪૩
૭૩૦	દિવોનો હોશી કરવા વિષે.	૧૪૩
	આપુલ હુજી	
૭૩૧	હજીને ચબર અને તેની અધામત.	૧૪૪
૭૩૨	હાજી કુર્બાની પછી પોતાના વાજી કપાવતાં પહેલાં બીજાના વાજી કાપી શકે છે !	૧૪૪
૭૩૩	માંદગીમાં કરેલા હુજીનો કોલો કરાર.	૧૪૪-૧૪૫
૭૩૪	હાજી માટે નફિસ હજી અફઝલ છે કે હજીને બદલ ?	૧૪૫
૭૩૫	બ્યાલ અને જુમારના પૈસાથી હજી કબુલ થતી નથી.	૧૪૫-૧૪૬
૭૩૬	અહીં કુદરતમાં હજીની રજીવત.	૧૪૬-૧૪૭
૭૩૭	હજીનો પાશપોર્ટ મેળવવા ગિરત આપવી પડે તો ?	૧૪૭
૭૩૮	હજીના અમલ પહેલાં રકમ ખર્ચ થઈ જાય તો ?	૧૪૮
૭૩૯	બીમારનો હોકરો હજીને બદલમાં જઈ શકે કે નહીં ?	૧૪૫
૭૪૦	ઔરતની હજીને બદલ કાણ કરે ?	૧૪૮-૧૪૯
૭૪૧	ઔરત ધણીના ભત્રીજા સાથે હજી કરી શકતી નથી !	૧૪૯
૭૪૨	ગેર હાજી હજીને બદલમાં જઈ શકે ?	૧૪૯-૧૫૦
૭૪૩	હજી કરવામાં તાખીર કરવી.	૧૫૦
૭૪૪	હજીને બદલની રીત	૧૫૦
	આપુ ગ્નિકાહ	
૭૪૫	એ બહેનોને સાથે નિકાહમાં રાખવા અંગે.	૧૫૧-૧૫૨
૭૪૬	ગેર મદખુલક હોકરી સાથે નિકાહ.	૧૫૨
૭૪૭	માસી અને બાણેજને એકી સાથે નિકાહમાં રાખવા વિષે.	૧૬૨-૧૫૩
૭૪૮	ધણી ઔરતથી કેટલી મુદત સુધી અલગ રહી શકે ?	૧૫૩-૧૫૪
૭૪૯	હોકરીએ વતન નહીં છોડવાની અને શ્રદ્ધા કરી.	૧૫૫
૭૫૦	છદતમાં નિકાહ કરવાથી ઔરત બંધાઈ જતી નથી.	૧૫૫-૧૫૬
૭૫૧	મુતલકાહ છદતમાં બીજા નિકાહ કરે તો મુઅતમર છે કે નહીં ?	૧૫૬
૭૫૨	વાલીએ પહેલ નિકાહ મુઅતમર છે કે નહીં ?	૧૫૬
૭૫૩	શાદી માટે કઈ લેવું.	૧૫૭
૭૫૪	જે ઔરતથી શાદી કરવી હોય તેનું લેવું.	૧૫૭
૭૫૫	માઈબાના શાદીની રીત	૧૫૭-૧૫૮
૭૫૬	નિકાહમાં હજીનો કુબુલનો તરીકો.	૧૫૮-૧૬૦

સવાલ નંબર	પાના નંબર
૭૫૭ શીઆ ડોકરી સુન્ની ડોકરાથી કાઢી કરી શકે ?	૧૬૦-૧૬૩
૭૫૮ વહીવે ક્યારે મરનુન છે	૧૬૩
૭૫૯ ઈફતની મુદત	૧૬૪
૭૬૦ નિઝાહ માટે પહેલી ઔરતને તલાક આપી દેવાની શરત અમાઈવું	૧૬૪
૭૬૧ મુબહ વા તોહમતના બર્ષ તલાક આપેલી ઔરતની ઈફતના નફા વિષે.	૧૬૫-૧૬૬
૭૬૨ અખ્માલી માયા-ભાણેજનો આપસમાં નિઝાહ બર્ષક નથી.	૧૬૬
૭૬૨ પત્નીએ પોતની પત્નીનું કુધ પીધું તો.	૧૬૬
૭૬૩ કુધની સમાધના લીધે નિઝાહ હરામ છે.	૧૬૭
હામેલહ ઔરત આથે નિઝાહ.	૧૬૭-૧૬૮
ફાઇ બહેનની ડોકરી તથા માસીબાઇની ડોકરી આથે નિઝાહ બર્ષક છે ?	૧૬૮
આલ્યુ તલાક	
૭૬૪ નિઝાહમાંથી છુટી કરે છું અને છીંધી છે તો ?	૧૬૯
૭૬૫ મહેરના એવઝમાં આપેલી સરીહ તલાક કદી બાઈન હોઈ શકે ?	૧૬૯
૭૬૬ અખરફતીથી અખાવેલી તલાક વિષે	૧૭૦
૭૬૭ તલાક. તલાક, તારા પહે ચાલી બ કહેવાથી કઇ તલાક થશે ?	૧૭૦
૭૬૮ લાચારીએ તલાક આપવા બાબત.	૧૭૦-૧૭૧
૭૬૯ ખુદાના વારસે એને તલાક આપી. કહેવાથી કઇ તલાક મજારી ?	૧૭૧
૭૭૦ ગુસ્સામાં એ તલાક આપી છે.	૧૭૨
૭૭૧ નસાની હાલતમાં તલાક.	૧૭૨
૭૭૨ ધણી તલાક ન આપે વા મરિડા હોય તો માર્દથી છુટાછેડા બર્ષક શકાય ?	૧૭૨-૧૭૩
૭૭૩ એવા તલાકનામાંથી નિઝાહ થઇ શકે ?	૧૭૪
૭૭૪ વિદાયગીરી પહેલાં તલાક મળી તો ઈફત વિષે.	૧૭૪
૭૭૫ હમલની હાલતમાં તલાક.	૧૭૫
૭૭૬ હામેલાની તલાકની ઈફત વિષે.	૧૭૫
૭૭૭ ત્રણ તલાક પછી પતિ-પત્ની તરીકે ક્યારે રહી શકાય ?	૧૭૫-૧૭૬
૭૭૮ બદકાર (અમિયારી) ઔરતને તલાક દેવી કે નહીં ?	૧૭૭
૭૭૯ મુતદ થવાથી સરખ હલાલહ વગર ઔરત હલાલ થશે નહીં ?	૧૭૭
૭૮૦ નસાની હાલતમાં તલાક થશે કે કેમ ?	૧૭૮
૭૮૧ તલાકમાં મદ-ઔરતનો મતભેદ હોય તો ?	૧૭૮-૧૭૯
૭૮૨ ઔરતને મા-બહેન જેમ કહેવું.	૧૭૯
૭૮૩ ફકત સોચવાથી તલાક થશે નહીં.	૧૭૯
૭૮૪ ત્રણ તલાક પછી હલાલુ અને ઈફત	૧૮૦
૭૮૫ તલાક પછીનું હેઝ ઈફતમાં મજારી કે નહીં ?	૧૮૦
૭૮૬ કારમતી અબ્દથી કઇ તલાક થશે ?	૧૮૧
૭૮૭ ધણી ન એલાએ અને તલાક ન આપે તો શું કરવું ?	૧૮૧-૧૮૨

સંવત્સર નંબર	પાના નંબર
૭૮૮	સામટી તથા તલાક, ઇદત, ખાસાડી અને બાળકાની પરવરિશ વિષે.
૭૮૯	તથા તલાકવાળી હામેલાની ઇદત અને નફા.
૭૯૦	તલાક આપવાને સાત માસ થયા છે તો ?
૭૯૧	પિના નિસ્સે અને વચ્ચે કાઢતે તલાકનો કુશળ.
૭૯૨	સામટી તથા તલાક અને કારણ હાલુ
	બાળકા અસાધિત
૭૯૩	મરજની સહેનના નીચે હોડ અનેસો છે તેના વિષે.
૭૯૪	મરજની ઉપર-નીચે કુશન તેમજ રમ બનાવવું કેવું છે ?
૭૯૫	જો મરજની કાફા બીજી મરજમાં કાઢ બની
૭૯૬	મરજની વફાથી બનાવો ખરીદવું કેવું છે ?
૭૯૭	મરજમાં તબીબી તબીબી.
૭૯૮	મરજના મુતવલી કેવા હોવા જોઈએ ?
૭૯૯	મુતવલી ઉપર નાહક લેવા કાઢવા.
૮૦૦	મરજની સહ અને ચટાઈને ડોકર ચારવું.
૮૦૧	મરજના પચ્ચસાને ચેલાન ખાખામાં લવાવવું.
૮૦૨	મરજના જુના સાચાનને ઉપરોગ.
	બાળકા યુવક વર્ગ
૮૦૩	બગેલું છંડુ પાછું આપી કાઢાય ?
૮૦૪	ઔરતોલું કુશન પર બેસી વેપાર કરવું કેવું છે ?
૮૦૫	ખરીદતી વેળા વેપારી પાસેથી ચીજ આપી કાઢાય ?
૮૦૬	સુન્ની રકમ કાઢત તરીકે આપી લેવા કરવું કેવું છે ?
૮૦૭	અલોતિયા પાસેથી સરકારી ઝમીનની કીમત બાબ કહિત અપાવે એ વિષે.
૮૦૮	બાગુ રકમથી પગાર આપે તો લેવું કેવું છે ?
૮૦૯	ટ્રેડર ખરીદવામાં બાબ સાથે કીમત આપી પડે તો કેવું છે ?
૮૧૦	જેના બાબ વિષે ખુલાસો, તબીબ, તેના જવાબ, અકામિર ઉશ્કારાની તાલે
	બાળકા ઉશ્કારા
૮૧૧	કુખાની સુન્નત છે કે વાજબ ?
૮૧૨	અડધા ભાગે આપેલા જનવરની કુખાની.
૮૧૩	ચરાઈના બકરાની કુખાની જાળ નથી.
૮૧૪	ગુઝરેલા વધેની વાજબ કુખાની વિષે.
૮૧૬	ચાલકાર ઔરત ઉપર કુખાની વાજબ છે ?
૮૧૭	કુખાનીના જનવરની ઉત્ર અને કાંત વિષે.
૮૧૮	અમલ કરતી વખતે જનવરને કિલ્લા રમ સુવડાવવું.
૮૧૯	પુંછડી કાપેલા ઘેટાની કુખાની વિષે.
૮૨૦	રસેલીવાલા જનવરની કુખાની.

સવાલ નંબર	પાના નંબર
૮૨૩ સીમડા ઉપરનું ખોલ ઉતરેલા જનવરની કુખાની.	૨૨૦
૮૨૪ પેદાઇથી સીમ. યુલ્લી કાત ન હોય તેની કુખાની.	૨૨૦
૮૨૫ કુખાની કરવાની રહી મધ તો ?	૨૨૦-૨૨૧
૮૨૬ ડામ આપેલા જનવરની કુખાની.	૨૨૧
૮૨૭ કુખાનીના મોઢા જનવરમાં કયા જે. કસપીલાક	૨૨૧
૮૨૮ શું એક બકરામાં ચાર નફેલી કુખાની થઈ શકે ?	૨૨૧-૨૨૨
૮૨૯ કાઢિએ કુખાની મરણ પામે તો ?	૨૨૨
૮૩૦ યુઝરેલા વર્ષેની કુખાની ચાલુ વર્ષે કરે તો ?	૨૨૨
૮૩૧ ખસી બકરાની કુખાની વિષે.	૨૨૨
૮૩૨ જે જનવરથી બફેબલી કરવામાં આવી હોય તેની કુખાની.	૨૨૩
૮૩૩ કુખાની કોના ઉપર વાજીબ છે ?	૨૨૩
આયુલ બિદખાત	
૮૩૪ દુલ્હા-દુલ્હન કંજનો બાંધી નાળિયેર હાથમાં લઈ નિકાલ પડતા બેસે છે.	૨૨૪-૨૨૫
૮૩૫ મુહરમાં કાદી કરવા વિષે.	૨૨૫-૨૨૬
૮૩૬ અલિયાના નામની ચોટી રાખવી.	૨૨૭
૮૩૭ ઝોગત મઝાર ઉપર જ્યારે તો નિકાલ રહેશે કે નહીં ?	૨૨૭-૨૨૮
૮૩૮ પ્રજાને સવાખના ખાણ પર કાતિલા વિષે.	૨૨૮-૨૨૯
૮૩૯ ઉર્જામાં કબાલી વિષે	૨૨૯
૮૪૦ મંચતના ધરે ખત્મે કુખાન માટે જ્યાં થવું અને શીટીની ખાખત.	૨૨૯-૨૩૦
૮૪૧ સંખલકલ્લાકુ બિલ ખોર (યુડ મોનિંગ) કહેતા વિષે.	૨૩૧
૮૪૨ મુહરમાં સખીલ લગાડવાની રીત.	૨૩૧
આયુલ મીરાસ વલ હિબલ	
૮૪૩ વારિસોમાં જે ઔરત છોકરા, જે છોકરી અને બહેન છે.	૨૩૨
૮૪૪ કાકાબાપના છોકરા અને બત્રીબત્રી ઔલાદમાં હકમત કેવળ ?	૨૩૨
૮૪૫ વારિસોમાં ખીવી, છોકરી અને બાઇ છે.	૨૩૨
૮૪૬ વારિસોમાં ખીવી અને કાદીનો બત્રીબત્રી છે.	૨૩૩
૮૪૭ વારિસોમાં છોકરી, ત્રણ બાઇ, એક બહેન, જે પૌત્રા, ચાર પૌત્રીઓ છે	૨૩૩
૮૪૮ ખીવી, માં-બહેન તેમજ હમલની સુરતમાં વહેંચણી.	૨૩૩-૨૩૪
૮૪૯ જે ઔરત અને સોકનની છોકરીમાં વહેંચણી.	૨૩૪
૮૫૦ ખીવી, બાઇ, બહેન અને મરુઆ બહેનની ઔલાદમાં બત્રીબત્રી.	૨૩૪-૨૩૫
૮૫૧ ઔરત-ત્રણ છોકરી-બાપતા. બાપ અને બત્રીબત્રી. બાપમાં. વહેંચણી	૨૩૫
૮૫૨ બાપની હયાતીમાં ઔલાદને વારસો મંજૂરવાનો હક નથી.	૨૩૫-૨૩૬
૮૫૩ જે વિધવા, એક છોકરા અને છ છોકરીમાં વહેંચણી.	૨૩૬
૮૫૪ હયાતીમાં માલ-મિલકતની વહેંચણી કેવી રીતે કરવી.	૨૩૬-૨૩૭

સવાલ નંબર		પાના નંબર
૮૫૩	ઝિંદગીમાં ચાલતી વહેંચણી દિખા છે. ન કે ખીરાસ.	૨૩૭
૮૫૪	મરજુબ મીતમાં અમુક વારિસોને ચિદકત બખશિસ કરી દેવું.	૨૩૭-૨૩૮
૮૫૫	બજાર દિખા કરે પણ કમઝો પોતાનો રાખે તો ?	૨૩૮-૨૩૯
આખુલ સુતફરિંકાત		
૮૫૬	અકદસ નામ રાખવું કેવું છે ?	૨૪૦
૮૫૭	બન-માલ અને નુકસાનીના વીચા વિષે.	૨૪૦-૨૪૧
૮૫૮	નવી બીચાચેલી બેંચના કુધ વિષે.	૨૪૧
૮૫૯	જુદી કસમના કફારા વિષે.	૨૪૧-૨૪૨
૮૬૦	બદકાર ઝોરતને ઝેર પીવડાવી મારી નાંખવા વિષે.	૨૪૨
૮૬૧	સફાઈની સુદત	૨૪૨
૮૬૨	ખાવા પહેલાં હાથ ધોવા વિષે.	૨૪૩
૮૬૩	અર્થાસ્યવું ઝોપરેસન કયારે કરી સકાય ?	૨૪૩
૮૬૪	ઝોરતની જુરી હરકત પર કતબ તબસ્સુક કરે તો ?	૨૪૩-૨૪૫
૮૬૪	નખસોન કરીદના નકસા વિષે.	૨૪૫-૨૪૬
૮૬૫	ખિલાસીના મોચાંધી હોડાવેલી યુરવી ખામ સકાય ?	૨૪૬-૨૪૭
૮૬૬	રેલમાં બેંચાઈ આવેલી વસ્તુઓ વિષે ખુલાસો.	૨૪૭
૮૬૭	ખુલા માથે ફરવાની આદત વિષે.	૨૪૭-૨૪૮
૮૬૮	સોના-ચાંદીની પેન વાપરી સકાય ?	૨૪૮
૮૬૯	સરકારી મદદ અંગે.	૨૪૮-૨૪૯
૮૭૦	તિલાવત કરનાર સલામતો બવાબ આપે કે કેમ ?	૨૪૯
૮૭૧	વાળને દફન કરવા વિષે.	૨૪૯
૮૭૨	લોકો સામે નાક સાફ કરવા વિષે.	૨૪૯
૮૭૩	ઘાટી કેટલી રાખવી સુન્નત છે ?	૨૪૯-૨૫૦
૮૭૪	અર્થ કંટ્રોલ અને કુર્બાને કરીમ.	૨૫૦-૨૫૧
૮૭૫	કુકાનની પામડી વિષે.	૨૫૧
૮૭૬	ભાડાનું ઘર ખાલી કરવા, નહીં કરવા તથા પામડી ખાખત.	૨૫૧-૨૫૫
૮૭૭	ગૈર સુરિશમથી બાદુ તેમજ નાપાક અમલ કરાવવા વિષે.	૨૫૫-૨૫૫
૮૭૮	ખતમે કુર્બાન પર કુબ્લા.	૨૫૬

કિતાબુલ અકાદિદ

અંબિયા (અલ.) અને અબલિયા (રહ.)થી દુઆ માંગવા વિશે.

(૩૧૪) સવાલ :-અંબિયા (અલ.) અને અબલિયાએ કિરામ (રહ.)થી આ પ્રમાણે દુઆ માંગવી કે તમે મારું આ કામ કરી આપો. જેમકે ઔલાદ આપો. નોકરી આપો કે સમાં કામચાળી આપો વિગેરે દુઆ માંગવી શરઅન લખ્ય છે કે ના લખ્ય ?

જવાબ :-આવી રીતે મખલૂકથી દુઆ માંગવી લખ્ય નથી. દુઆ ઈબાદત છે. અને ઈબાદત પુઠાપાક માટે ખાસ છે. મખલૂક માટે લખ્ય નથી. હરામ છે.

હઝરત કાફી સનાઉલાહ મુહમ્મિય પાનીપતી (રહ.) દર્ખાવે છે :-

અજદહ કરદન બસુએ કુબુરે અંબિયા વ અબલિયા વતવાફે ગિરે કુબુર કરદન વ દુઆ અઝ આંહા ખાસ્તન વનઝર બરાએ આંહા કુબુલ કરદન હરામસ્ત.

અર્થાત :-અંબિયા અને અબલિયાની કબરો તરફ સિજદો કરવો અને કબરોનો તવાફ કરવો તેમજ કોમનાથી દુઆ માંગવી અને કોમની મન્નત માનવી હરામ છે. (માલાયુદ મિન્હુ પાનું ૮૦)

અને ઇશદુત્તાલિબીનમાં દર્ખાવે છે કે :-દુઆ અજઅબલિયાએ મુઈગાં યા ગિન્દગાં વ અઝ અંબિયા લખ્ય નેસ્ત. રસુલે પુઠા (સલ.) દર્મુદ “અહદુઆઉ હુવલ ઈબાદતુ.”

અર્થાત :-મુઈ કે જિંદા પુછુગોથી અને અંબિયાએ કિરામથી દુઆ માંગવી લખ્ય નથી રસુલે પુઠા (સલ.)એ દર્માયુ” છે કે દુઆ ઈબાદત છે. (પાનું ૧૮)

અને હઝરત શાહ વલિયુલ્લાહ મુહમ્મિયે રહેલવી (રહ.) દર્ખાવે છે કે :-
દરેક તે માણસ જે પોતાની હાજત (ચુરાહ) માંગવા માટે અજબીર શરીફ (હઝરત

જવાબ અબમેરી (૨૬.)ના મઝાર ઉપર જય અથવા રૈયદ સાલાર મસ્જીદ ગાઝી (૨૬.) વિગેરેના મઝાર ઉપર જઈ મુરાદ માંગે તો બેશક તેણે ખુદાપાકનો મોટો ગુનોહ કયો એવો મોટો ગુનોહ જે ઝીના અને કલે નફસથી પણ સખત છે. શું તે પેલા મુશરિકોના જેવો નથી જે પોતાની બનાવેલી વસ્તુની પુજા કરે છે લાત તથા ઉઝા જેવા ખુતોને પણ પોતાની હાજત (મુરાદ) માટે પુકારે છે. (તફ્સીર માટે ઇલાહિયહ ભાગ ૨ પાનું-૪૫)

અને મબલિસુલ અબરારમાં છે :- કબરવાળાઓથી ફરિયાદ કરવી તેમજ એમનાથી મદદ માંગવી, રોઝી, તંદુરસ્તી, ઔલાહ, કબ્રની અદાયગી અને મુસીબતોથી છુટકારાની દુઆ કરવી તદઉપરાંત એના જેવી બીજી હાજતો માંગવી જેમકે ખુતોની પુજા કરનારા પોતાના ખુતોથી માંગે છે બધા ઇમામોના ઇત્તેફાક છે કે એમાંથી કોઈ વાત પણ જાઈજ નથી. (મબલિસ ૧૭ પાનું-૧૧૮)

સારાંશકે ખુદાવંદને ઓડી કબરવાળાઓથી ઔલાહ માંગવી. બીમાર માટે તંદુરસ્તી (શિક્ક) માંગવી અને રોઝી માંગવી મુશરિકોના ફેઅલ છે.

મુહરિસ અહ્લામહ મુહમ્મદ તાહિર પટની (૨૬.) ફરમાવે છે :-

કેટલાક એવા છે જેમના મકસદ અંગિયા અને સુલહાની મઝારોની ઝિયારત કરવાથી એ હોય છે કે તે લોકો તેમના મઝારોની પાસે નમાઝ પઢે અને પોતાની હાજતો માંગે ઇસ્લામના આલિમોમાં કોઈ એવો નથી જે એને જાઈજ માનતો હોય કારણકે ઇબાહત કરવી અને હાજતો માંગવી તેમજ મદદ ચાહવી ફક્ત અલ્લાહથી જ હોય છે. અને તેના સાથે જ ખાસ છે.... ઝરા સોચો.

હક મુખ્હાનહુ વતઆલા પોતાના બંદાઓથી ફરરોજ વારંવાર ઇકરાર કરાવે છે કે કહો 'ઇબ્રાહ નઅખુદુ વઇબ્યાહ નસ્તઈન.' (અય અલ્લાહ હમો તારી જ ઇબાહત કરીએ છીએ. અને તારાથી જ મદદ માંગીએ છીએ બીજા કોઈથી નહીં.)

અને રસુલે ખુદા (સલ.) એ હઝરત અખુદુલ્લાહ ઇબને અખ્યાસ (રદી.) ને વસિયત ફરમાવી, "ઇબ્રાહ સઅદત ફરઅલિહ્લાહ વઇઝસ્તઅન્ત ફસ્તઈન બિહ્લાહ"

અર્થાત :- જ્યારે તું સવાલ કરે તો અલ્લાહથી સવાલ કર. અને જ્યારે મદદ માંગે તો અલ્લાહથી મદદ માંગ. (મિશકાત શરીફ પાનું-૪૫૩)

એક વખતે આપ (સલ.) ની સાથે એક સહાબી (રદી.) ની જખાનથી વાતો કરતાં નિકળી ગયું. 'માશા અલ્લાહ વશિ'ત (જે ખુદા ચાહે અને જે આપ

ચાહો) તો આપે ગઝબનાક થઇ કહ્યું :- જઅસ્તની લિલાહિ નિહા બલ શાઅહાહુ વહફહુ

અર્થાત :- તે' મને ખુદાનો ચાલુ બનાવી દીધો બલકે એમ કેહ કે જે એકલો ખુદા ચાહે તે થાય. (કન્ઝુલ ઉમ્માલ ભાગ-૨ પાનું-૧૩૪)

એક બીજી હદીસમાં છે કે :- આપ (સલ.) એ સહાબા (રદી.) ને કહ્યું કે તમારી ઝબાનથી માશા અહાહ વમા શાઅ મુહમ્મદ (જે ખુદાપાક ચાહે અને જે મુહમ્મદ ચાહે) સાંભળું છું અને એનાથી મને દુઃખ થાય છે. માટે તમો એમ નહીં કરો. (કન્ઝુલ ઉમ્માલ ભાગ-૨ પાનું-૧૩૪)

મઝકુર હદીસોથી પણ ઇસ્લામની સહીહ તઅલીમ અને તવહીદે ખારી તઆલાની મહત્વતા સારૂ રીતે બાણી શકાય છે.

હઝરત ગવસે અઅઝમ શાહ અબ્દુલ કાદિર જુલાની (રહ.) એ પોતાના સાહબઝાદા અબ્દુલ વહહાબને વફાત સમયે વસિયત કર્માની કે તમામ હાજતો (જરૂરતો) અહ્લાહપાકને સોંપી દે અને એનાથી મદદ માંગ.

આપના ઇર્શાદના પુરા શબ્દો આ છે :- “અલયક બિતકવહાહિ વતાઅતિહિ વલા તખફ અહફન વલા તુરજિજહી વકકિલિલ હવાઈજ ફુલહા ઇલલાહિ અઝઝ વજહ વહુખ્કા મિનહુ વલા તરિકે બિઅહફિન સિવહાહિ અઝઝ વજહ વલા તઅતમિદુ ઇલલા અલયહિ મુખ્કાનહુ અતવહીફ, અતવહીફ, અતવહીફ.

(મદકુઝાત મઅ ફત્હે રખખાની સફા-૬૬૫)

અર્થાત :- તમારા ઉપર લાઝિમ છે કે ખુદાનો ખોફ હિલમાં રાખો એની ઇતાઅત કરતા રહો. અહ્લાહના સિવાય કોઇનો ખોફ તમારા હિલમાં ન હોય. ન અલ્લાહના સિવાય બીજાથી આશા રાખો. પોતાની તમામ હાજતો અહ્લાહતઆલાને હવાલે કરો. એનાથી જ પોતાની જરૂરતો માંગો. અહ્લાહના સિવાય કોઇના ઉપર ભરોસો ન રાખો જે કંઈ ભરોસો અને એઅતેમાદ હોય ફક્ત એની એક ઝાતે વાહિદ પર હોય. એની ઝાત તમામ ઐબોથી પાક છે. જુઓ તૌહીદ, તૌહીદ, તૌહીદ (યઅની) ફક્ત તે જ એક ઝાતે વાહિદને માનો ફક્ત તે જ એક ઝાતે વાહિદને કાદિરે ખુલજલાલ સમજો. ફક્ત તેની જ એક ઝાતે વાહિદ (તને તંન્હા) પર ભરોસો રાખો, તેનાથી જ પોતાની ઉમ્મીદોને વાબસ્તહ (સંબંધિત) રાખો. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

દુનિયામાં અંખિયા અને બુબુગોની વસીલો પકડવા વિષે.

(૩૬૫) સવાલ :- અંખિયા (અભ.) અને અવલિયાએ કિશમના વસીલાથી દુઆ માંગવું અને ઇલાહી બહકકે કુલાં, ઇલાહી બહકકે કુલાં, ઇલાહી બહુરમતે કુલાં કહેવું બાઈઝ છે કે નહીં ?

જવાબ :- અલ્લાહ લખારક વતઆલાથી દુઆ કરવા અને પોતાની હાજલ માંજવામાં કોઈ નથી અથવા વલીને વસીલા કીતે વજુન કરવું અને એમ કહેવું કે અય અલ્લાહ ફલાં નથી અથવા ફલાં વલીના વસીલાથી મારી હાજલ પર રહમ કર અને મારી હાજલ પુરી કર. એ બાઈઝ અને મરનુન છે અને દુઆની કુબુલિયતમાં બહુ જ અસરકારક છે.

આંહરત (સલ.)એ એક સહાબીને એ પ્રમાણે દુઆ કરવાનો તરીકો સિખવાડ્યો છે (તિરમિઝી શરીફ વગેરે)

હદીસની કિતાબોમાં છે “અલ્લાહુમ્મ ઇન્ની અસ્અલુક વઅતવજબહુ ઇલયક બિનબિય્ઝિક મુહમ્મદિન નબિય્ઝિરહમતે.

અય અલ્લાહ ! હું તારા નબી હરત મુહમ્મદ (સલ.) નબીએ રહમતના વસીલાથી તારાથી હાજલ પુરી કરાવવા ચાહું છું અને તારા તરફ મુતવજબેહ થાઈ છું. (તિરમિઝી શરીફ ભાગ-૨ પાનું ૧૬૭) (મિશકાત શરીફ પાનું ૨૧૯) (હિસ્ને હસીન પાનું-૧૫૧ મંઝિલ પાંચમી) (ઇબ્ને માજહ પાનું ૧૦૦)

મિશકાત શરીફમાં હદીસ છે કે હરત ઉમરે ફારૂક (રહી.)ને મઅમૂલ હતો કે જ્યારે દુકાળ હોય તો હરત અબ્બાસ (રહી.)ના વસીલાથી વરસાદની દુઆ માંગતા અને કહેતા “અલ્લાહુમ્મ ઇન્ના કુન્ના નતવરસલુ ઇલયક બિનબિય્ઝિના ફતરકન્ના વઈન્ના નતવરસલુ ઇલયક બિઅમ્મિ નબિય્ઝિના ફરિકના ફરફુ. (રવાહુલ જુખાલી)

અર્થાત :- અય અલ્લાહ ! હમે આપના નબી (સલ.)ને વસીલો બનાવ્યા કરતા હતા, અને એમનો વાસ્તો આપી તારાથી દુઆ કર્યાં કરતા હતા. અય ખુદાવંદ ! આપ હમારી દુઆ કબૂલ ફરમાવતા અને વરસાદ વરમાવતા હવે નબી (સલ.)ના કાકા હરત અબ્બાસ (રહી.)ના ઝરીઆથી આપની હુઝુરમાં વસીલો પકડીએ છીએ. હમારા ઉપર વરસાદ વરમાવ. હરત ઉમર (રહી.) હરત અબ્બાસ (રહી.)નો વાસ્તો હમને આ રીતે દુઆ કર્યા કરતા હતા. પરિણામે વરસાદ થઈ જતો હતો. મિશકાત શરીફ પાનું-૧૩૨)

હમારા ખુજુર્ગો આ પ્રમાણેનો વસીલો પકડવાના કાઈલ છે અને એમનો અમલ એ જ રહ્યો છે.

હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત મૌલાના થાનવી (રહ.) લખે છે કે :-

અહલે તરીક (તરીકએ મશાઈખ)માં ખુદાવંદની ખારગાહના મકબુલ લોકોના વસીલાથી દુઆ કરવું બકસરત શાઈખ છે. હકીસથી એની સાબિતી થાય છે. મિશકાતમાં ઉમ્મય્યહથી રિવાયત છે નથી (સલ.) ફતહની દુઆ મુહાબિરીન કુકરાનો વસીલો લઈ કર્યા કરતા હતા (અત્તકરશુફ પાનું-૪૪૬.)

અને ઇન્દાદુલ ફત્વામાં છે. દુઆમાં વસીલો પકડવો હકના મકબૂલ બંદાઓનો ચાહે તે જિંદા હોય કે વફાત પામ્યા હોય, હુસ્ત છે. ઈસ્તેસ્કાવાલા કિસ્સામાં હઝરત ઉમર (રહી.)નો વસીલો પકડવો હઝરત અબ્બાસ (રહી.)થી, ઝરીરવાલા કિસ્સામાં વસીલો પકડવો જનાબે રસુલુલ્લાહ(સલ.)થી નથી (સલ.)ની વફાત પછી હકીસોમાં સાબિત છે એટલા માટે બાઈઝ હોવામાં કોઈ શુભો નથી. (પાનું-૩૨૬ ભાગ-૪)

શૈખુલ ઈસ્લામ હઝરત મૌલાના મહની (રહ.) લખે છે કે :-

આપથી વસીલો પકડવો ન ફકત વુજુદે ગાહિરીના ઝમાનામાં કરવામાં આવતો હતો. બદલે આઈ બરઝખી વુજુદમાં પણ કરવો જોઈએ. મહબૂબે હકીકી મુધી પહોંચવું અને એની રજા ફકત આપના ઝરીઆ અને વસીલાથી જ થઈ શકે છે. (મકતુબાતે શૈખુલ ઈસ્લામ સફા. ૧૨૬-૧૩૦ ભાગ-૧)

વસીલો અસલમાં અલ્લાહની તે રહમત છે જેનાથી ખુદાના મકબુલ બંદા (નખી, વલી) નવાજવામાં આવ્યા છે. બસ કોઈ નખી કે વલીના વસીલાથી દુઆ કરવાનો મતલબ એ હોય છે કે અલ્લાહતઆલાની ખાસ રહમત અને ખુસુસી ઇનાયતને જે તે બંદા ઉપર છે વસીલો બનાવવામાં આવ્યો. નાબાઈઝ વસીલો તે છે જેમાં ગૈરહાહને મતલબ પુરો થવામાં મદદગાર અને ફરયાદરસ સમજવામાં આવે કે તે જ મદદ ફરમાવશે અને એમની મદદથી હમારી હાજત પુરી થશે આ અકીદો રાખવું હુસ્ત નથી. શુનાહિત છે.

ઇલાહી ફલાણાના તુફૈલથી, ઇલાહી ફલાણાની હુરમતથી, ઇલાહી ફલાણાના મરતબાથી, ઇલાહી ફલાણાં હકથી, કહેવું પણ હુસ્ત છે. અમુકે 'બહક'ના લફ્ઝથી હખતિલાફ કર્યો છે અને 'લા હકક લિલ મખલૂક અલલ ખાલિક'થી ફલીલ

પકડી છે પરંતુ એ સહીદ નથી એટલા માટે કે હુજુર (સલ.)નો ઇર્શાદ છે. કાલ હલ તદરી મા હકકુલાહિ અલા ઇબાદિહી, કુલ્તુ અલ્લાહુ વરસુલ્લુ અઅલમ. કાલ હકકુલાહિ અલા ઇબાદિહી અંય યઅબુદ્દુલ્લુ વલા યુશરિકુ બિહી શયઅન મુન્ન સાર સાઅતન મુન્ન કાલ યા મઆલ ઇન્ને જબલ, કુલ્તુ લખ્ખૌક રસુલુ-હાહ વસઅદયક, કાલ હલ તદરી મા હકકુલ ઇબાદિ અલલાહિ ખા રઅલ્લુહુ, કુલ્તુ અલ્લાહુ વરસુલ્લુ અઅલમ, કાલ હકકુલ ઇબાદિ અલલાહિ અન લા યુઅલ્લિઅબુમ (બુખારી શરીફ જુલુ-૨ સદા ૮૮૩, ૯૨૭, ૧૦૬૭)

આં હઝરત (સલ.) એ એ પશુ કર્માબુ' કે કાઇ માલુસ પોતાના ઘરથી નમાઝના માટે આ કહેતાં કહેતાં નિકળે કે 'ઇલાહી બિહકિકરસાઇલીન અલઅક' યઅની અય અલ્લાહ હું આ સવાલ કરવાવાળાઓના હકના બદલામાં જે તારા ઉપર છે અને હું આઇ નમાઝની તરફ જવાના બદલામાં તારાથી સવાલ કરું છું તો તેની દુઆ કબુલ થશે

હઝરત શાહ અબ્દુલ અઝીઝ મુહમ્મિસે રહેલી (રહ.)એ લખ્યું છે કે :- તબરાનીએ મુઅજ્જમે સગીરમાં અને હાકિમ અને અબુનહમ અને બયહકીએ અમીરુલ મુઅમિનીન હઝરત ઉમર (રહી.)થી આ રિવાયત નકલ કરી છે કે જનાબ રસુલુલાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે હઝરત આદમ (અલ.)થી ભુલ થઈ તો પોતાની દુઆ અને તૌબામાં હઝરત રસુલે મહબૂબ (સલ.)ના વસીલાથી અર્જ કરી કે અય અલ્લાહ ! હું તારાથી હઝરત મુહમ્મદ (સલ.)ના હકથી સવાલ કરું છું કે મારા ગુનાહને બખરી આપ તો અલ્લાહતઆલાએ એમની મગફિરત કર્માની દીધી (ફતુલ અઝીઝ પાનું-૧૮૩)

'વ જન્મે દીગર શુક્રતહ કે બહુરમત, વબહકક, વબતુરૈલ, કસે શુક્રતન્દ મુઝાઈકહ નસરદ ઝીરાફે ફર અદબયએ માસુરહ આમદહ અસ્ત કે બિહકિકરસાઇલીન અલઅક, વલફએ તુરૈલ વહુરમત મુરારિફસ્ત વમુરિફ મઅના આં લા ઝૈર. (રિયાઝુલ મુરતાઝ મુઅલ્લિફહ નવાબ સિદ્દીક હસનખાં (રહ.) સદા ૨૬)

હઝરત ઈમામે રખ્ખાની મુજિદે અલ્ફે સાની (રહ.) પશુ આ રીતે દુઆ કર્માવતા હતા.

પુદાયા બહકકે બની ફતિમા (રહી.) કે બર કૌલે ઈમાં કુનમ ખાતિમા ગર દઅવતમ રહ કુની વર કુબુલ મનો હસ્ત દામાને આલે રસૂલ (સલ.)

અર્થાત :—અય ખુદા, ફાતેમા (રદી.)ની ઔલાદના હકથી કે ઇમાન પર મારો ખાતિમા થાય મારી દુઆને રદ કરે યા કબુલ, મને રમુલ (સલ.)ની આલનો દામન કાફી છે. (મકતુબાત ભાગ-૨ પાનું-૬૪ મકતુબ નંબર ૩૬) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

હુઝુર (સલ.)ના વાલિદૈનની વફાત અને રિસાલતના દૌરની પ્રાપ્તિ બાબત.

(૩૬૬) સવાલ :-શું ફરમાવે છે ઉલમાએ કિરામ અને સુફિયાને શરએ મતીન ખુદા અને રમુલ (સલ.)ના ફરમાન મુજબ આ મસ્અલામાં કે હુઝુર (સલ.)ના વાલિદ-વાલિદહ (માં-બાપ) અને દાદા રિસાલતના દૌર પહેલાં વફાત પામ્યા હતાં કે પછી ? જણાવશે.

જવાબ :-આં હઝરત (સલ.)ના વાલિદૈનમાંથી વાલિદ માલુમ તો આપની પૈદાઈશ પહેલાં જ વફાત પામ્યા હતા અને વાલિદહ માજિદહની વફાત તો વખતે થઈ જ્યારે કે આપની ઉંમર મુબારક છ વર્ષની હતી અને રિસાલતને દૌર તો ૪૦ વર્ષથી શરૂ થાય છે. એનાથી જણાય છે કે માં-બાપને રિસાલતને દૌર પ્રાપ્ત થયો નથી. ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

હુઝુર (સલ.)ના વાલિદૈનને ઇસ્લામ

(૩૬૭) સવાલ :-મઝકુર હઝરાતો સુસલમાન છે કે નહીં ?

જવાબ :-એમાં ઇખતિલાફ છે. બેહતર એ છે કે એમાં સુકુત (ખામોશી) ઇખતિયાર કરવામાં આવે એવી નાજુક બહસમાં ન પડવું જોઈએ. એને અકીદાથી તઅલ્લુક (સંખંધ) નથી એટલા માટે ખામોશી બેહતર છે. ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

હુઝુર (સલ.)ના વાલિદૈન માટે ઇસાલે સવાબ.

(૩૬૮) સવાલ :-ઉપરોક્ત હઝરાત માટે ઇસાલે સવાબ અને દુઆ કફી શકીએ કે નહીં ? અને દુરૂદ શરીફ પઢી સવાબ પહોંચાડી શકીએ કે નહીં ?

જવાબ :-અસુકના નઝદીક જામઝ છે. અને અસુકના નઝદીક જામઝ નથી. મસ્અલો ઇખતિલાફી અને નાજુક છે. માટે સુકુત બેહતર છે. ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

સુસલમાનોથી યહુદ, નસારા અને ગૈર મુસ્લિમ સારા છે કેહેવું કેવું છે ?

(૫૫૬) સવાલ :-મુસલમાન કોઈક વખત જોલી ઉઠે છે કે મુસલમાનોથી ગૈર મુસ્લિમ સારા છે. એવું કહેવું કાંઈ વાંધાજનક તો નથી ને ?

જવાબ :-એવું કહેવાથી મુસલમાનોને બચવું જરૂરી છે કે કુર્ફનો અંદેશો છે. 'નિસાબુલ એહતિસાબ'માં છે-મુઅલિમુ સિખ્યાનિન કાલ અદ્યહુદુ ખયરૂમ મિનલ મુસ્લિમીન બિકસીરિન ફર્ધન્નહુમ ચકજૂન હુકુક મુઅલિમુ સિખ્યાનિદિમ ચકકુરૂ મિન સીરતિજ અખીરતિ ફી કલિમાતિલ કુફ્રિ.

અર્થાત :-સીરતે અખીરહમાં કલિમાતે કુર્ફના બાબમાં વધુ બધું છે કે ઉસ્તાદોએ છાકરાઓને આ વાત ન કહેવી જોઈએ કે મુસલમાનોથી ચહુદી ઘણું સારા છે કે તે પોતાના બચ્ચાઓના ઉસ્તાદોના હક પુરેપુરા અદા કરે છે. એટલા માટે કે એ પ્રમાણે કહેવાથી કુર્ફનો ભય છે. (નિસાબુલ એહતિસાબ પાનું-૭૨ બાબ-૩૩ કલમી) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

વરસાદ ન હોવાથી ઉઘરાણું કરી બકરો કાપી ગોશત ખોરાત કરવાની રસમ વિષે.

(૫૫૭) સવાલ :-હમારા ગામમાં હાલ વરસાદ ન હોવાથી લોકોએ ઉઘરાણું કરી તે પૈસાનું અનાજ અને એક બકરો ખરીદ્યો તેને કાપીને અનાજ અને બકરાનો ગોશત ગરીબોને વહેંચી દીધો તો એ સહકારનું અનાજ અને ગોશત ગૈરમુસ્લિમોને આપી શકાય કે નહીં ?

જવાબ :-આવા સંજોગોમાં ઉઘરાણું કરી બકરો ખરીદી તેને કાપી ગોશત ખોરાત કરવાને જરૂરી સમજી લેવું જોઈએ. એવા સંજોગોમાં જેને જે કાંઈ મળે તે પોતાની સ્થિતિ મુજબ ખરા હકદારને આપી ખુદાપાકની પુરાનુદી હાસિલ કરે. બકરો જ કાપવો એ માન્યતા જોટી છે. નફલી સહકો, ખૈર, ખૈરાત, ગૈર-મુસ્લિમોને પણ આપી શકાય છે. પણ બેહતર નથી. ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઇદમ

મદ્રસાની તઅલીમ અને તખલીગ

સવાલ :-અમે અમુક વર્ષોથી ઇંગ્લેંડ (યુ. કે.)માં મદ્રસો ચલાવીએ છીએ. મદ્રસામાં લગભગ ૧૫૦ બાળકો દીની તઅલીમ લે છે. ત્રણ મુહરિસો પઠાવે છે. મદ્રસામાં બાળકોને પઠાવવાનો ટાઇમ સવારે ૬-૦૦ થી ૮-૦૦ અને સાંજે ૫-૦૦ થી ૮-૦૦ સુધી રહે છે આ દરમિયાન ૮-૦૦ થી ૪-૦૦ સુધી સરકારી અંગ્રેઝી સ્કુલનો ટાઇમ હોય છે. શનિવારે ફક્ત સવારે ૮-૦૦ થી ૧-૦૦ સુધી મદ્રસાનો ટાઇમ રહે છે. બાકીનો ટાઇમ રજા રહે છે રવિવારે પુરો દિવસ રજા રહે છે. દરેક મુહરિસને વર્ષમાં ત્રણ અઠવાડિયાની ફેજુઅલ રજા ચાલુ પગારે આપવામાં આવે છે તદ્દપરાંત એક સોમવારે એક મુહરિસને તો બીજા સોમવારે બીજા મુહરિસને, તખલીગી ઇજતેમાઅમાં જવાની ચાલુ પગારે રજા આપવામાં આવે છે. દર સોમવારે કાયમ આ પ્રમાણે કરવામાં આવે છે.

દરેક મુહરિસ પાસે ૫૦ બાળકો હોય છે. ત્રણેવ મુહરિસો વર્ષમાં ૪૦ દિવસ માટે તખલીગી જમાઅતમાં જાય છે. જે મુહરિસ તખલીગી જમાઅતમાં જાય તેમના કલાસના બાળકો બીજા બે મુહરિસો સાંભાળે છે. આવી રીતે પુરા વર્ષના ૩૬૫ દિવસોમાં રવિવારની રજા સાથે અન્ય રજાના દિવસો બાદ કરતાં કુલ ૩૧૩ દિવસ તાલીમના રહે છે. તેમાંથી પચ્ચ ૧૫૬ દિવસો મુહરિસોના તખલીગી જમાઅતમાં જવાના કારણે બાળકોના દીની તઅલીમના હિતમાં બગડે છે. એટલે ફક્ત ૧૫૭ દિવસો જ એવા મળે છે જેમાં બાળકોને પોતાના ઉસ્તાદો પાસેથી દીની તઅલીમ મળી શકે છે. અહીંના ઇસાઈ (નસરાની) માહોલમાં અને કુર્કના આ યુગમાં અહીંના બાળકોને ફક્ત ૧૫ વર્ષની ઉંમર સુધી જ દીની તઅલીમ હાસિલ કરવાનો મોકો મળે છે જેથી આ અગત્યના દીની તઅલીમના ટાઇમને બરબાદ કરીને તખલીગી જમાઅતમાં જવું મુહરિસો માટે બદબ છે ? નાના બાળકોને દીની તઅલીમ આપવી એ વધારે અગત્યનું કામ છે કે તખલીગી જમાઅતમાં જવાનું કામ વધારે મહત્વનું છે ? શરીઅતનો આ અંગે શું હુકમ છે ? તે જણાવવા મહેરબાની કરશો.

જવાબ :- જ્યારે મુદરિસો મદ્રસા કમીટી સાથેના કરાર અનુસાર અમલ કરી રહ્યા છે ત્યારે એ નાબાઈઝ અને વાંધાજનક ગણાશે નહીં. બાળકોની તઅલીમની જેમ તબ્લીગી કામ પણ ઘણું મહત્વનું છે એની અવગણના થઈ શકે એમ નથી. તબ્લીગી કામથી મોટા માણસો, પુરૂષો અને સ્ત્રીઓમાં દીની વાતાવરણ જન્મે છે. અલ્લાહનો ડર, આખિરતની ચિંતા, ઇબાદતનો શોખ અને દીનદારી વધવાનો સંભવ છે. ઇચ્છે'ડનો માહોલ (વાતાવરણ) બાળકો માટે ખતરનાક છે. તો મોટા માણસો ખાસ કરીને યુવાન વર્ગ માટે પણ એછો ખતરનાક નથી. માં-બાપ દીનદાર હશે તો ઔલાદને દીનદાર બનાવવાની ફિકર રહેશે. તેમને દીનનો ઇસ્મ શીખવશે (જેનાથી લોકો આજે અમલી રીતે નફરત કરી રહ્યા છે) અને મદ્રસા, મસ્જિદો આખાઈ રહેશે. આપની મદ્રસા કમીટીના કાયદા-કાનુન અને બંધારણ પ્રશંસાપાત્ર અને અનુકરણપાત્ર છે. એમાં તઅલીમ અને તબ્લીગ બન્નેનો ખ્યાલ રાખવામાં આવ્યો છે. બીજી જગ્યાના મદ્રસા કમીટીના સભ્યોને જોઈએ કે આપને ત્યાંના બંધારણનું અનુકરણ કરે. જેવી રીતે આલિમો ઉપર બાળકોની તઅલીમની જવાબદારી છે તેવી જ રીતે તબ્લીગી કામની જવાબદારી પણ તેમના ઉપર છે. એટલે બન્ને કામો એમને સંભાળવાના છે.

ઈમામ ગઝાલી (રહ.) ફરમાવે છે :- જાણી લો કે, આ યુગમાં ઘરમાં રહેનાર દરેક માણસ તઅલીમ, તબ્લીગ, ફરદો હિફાયત અને નેકીના કામો આંગે લોકોને તૈયાર કરવામાં કાશિર (બિનકાર્યક્ષમ) હોવાના કારણે શુનેહગાર છે. કારણ કે શહેરમાં મોટા ભાગે લોકો નમાઝની ઝડૂરી શર્તો અને અહકામથી પણ નાવાફિઃ છે તો પછી ગામડામાં અને આદિવાસી વિસ્તારમાં રહેતા અસલમાનેની નમાઝો અને દીનની શી હાલત હશે ? માટે શહેરની દરેક મસ્જિદ અને દરેક મહોલ્લામાં એક આલિમનું હોવું ઝડૂરી છે કે જે લોકોને દીનની વાતો શીખવે. તેમજ દરેક મામમાં પણ એક આલિમનું હોવું જરૂરી છે જે આલિમ પોતાના 'ફહે' ઝૈન' (બ્યકિતગત જવાબદારી)થી ફરિગ થઈ ચુક્યો હોય, અને 'ફહે' ફિક્શ-યહ' (સામુહિક જવાબદારી ની તેને કુશલ હોય તો તેના માટે ઝડૂરી છે કે આજુબાજુમાં વસ્તા લોકો પાસે જઈ તેમને દીનની વાતો શીખવે અને શરઈ અહકામથી તેમને વાકિફ કરે. પોતાનું ખાણું સાથે લઈ જાય અને તે જ ખાય

દીનથી નાવાકિક્ષે લોકોનું ખાણું નહીં ખાય. કારણ કે સંભવ છે કે તે શંકાસ્પદ હોય. આજુબાજુમાં એક આલિમ પહોંચી જશે તો બીજા લોકોના માથેથી જવાબદારી ઉતરી જશે. નહીં તો આલિમ, ગૈર આલિમ બધાના ઉપર બબાલ રહેશે. આલિમના ઉપર તો એટલા માટે કે તેમણે બહાર નિકળી નાવાકિક્ષેને દીનની તઅલીમ નહીં આપી. અને ગૈર આલિમના ઉપર એટલા માટે કે દીન શીખવામાં સુસ્તી અને બેદરકારી બતાવી. આમ લોકો જેઓ નમાઝની શર્તો બાંધે છે તેમના માટે ઝડરી છે કે નાવાકિક્ષેને શીખવે. નહીં તો તેઓ પણ ગુનેહગાર થશે. સૌ કોઈ બાંધે છે કે માણસ શરીરતનો આલિમ બની પૈદા થતો નથી. તખલીફ ઇસ્માયિલા ઉપર વાજબ છે. જેણે નમાઝનો એક મસ્અલો પણ શીખ્યો છે. તેના માટે ઝડરી છે કે બીજાને શીખવે. એમાં શંકા નથી કે ઇસ્માયિલાઓ વધુ ગુનેહગાર બનશે કારણ કે તેઓ બાંધકાર છે. નાવાકિક્ષેને શીખવવા માટે લાગે તેમને કુરસત હોય છે. તેઓએ બિહમતને સારી રીતે બબાલ શકે છે. બીજા કારોબારી લોકો ખેડુતો, દુકાનદારો વિગેરે બે બે બધા પોતાના કામો છોડીને તખલીફના કામમાં લાગી જશે તો ધંધો વેપાર બંધ પડી જશે. અને આર્થિક અસજકતા વ્યાપી જશે જેને સંભાળવાના તેઓ જવાબદાર છે. આર્થિક સુધારણા પણ ઝડરી વસ્તુ છે. આલિમની શાન અને તેનું કાર્ય જ એ છે કે જે કંઈ તેને આપ (સલ.)થી પહોંચું હોય તેને બીજા સુધી પહોંચાડે કારણ કે આલિમો જ નબીયોના વારસદારો છે. (અહયાઉલ ઉલુમ ભાગ-૨ પાનું-૩૩૬)

બાળકોની સંખ્યા વધારે હોય અને ઉસ્તાદો ઓછા હોય તો ઉસ્તાદો વધારવામાં આવે. મદ્રાસની ઇમારત માટે પુષ્કળ પૈસા ખર્ચ કરવામાં આવે છે. બે કે ઇમારત મૂળ મકસદ નથી. મૂળ મકસદ તઅલીમ છે તો પછી ઉસ્તાદો વધારવામાં અને તેમના પગાર બાબત શા માટે કસર કરવામાં આવે છે ? સારાંશ કે તઅલીમી કામ સાથે તખલીફી કામ પણ ચાલું રાખવું જરૂરી છે. દીની સંસ્થા તખલીફી કામની જવાબદારીમાંથી મુક્ત રહી શકે નહીં. માટે તઅલીમી કામ સાથે તખલીફી કામમાં પણ ભાગ લેવો જોઈએ. અને મુદરિસોને ચાલુ પગાર તખલીફી કામ માટે નિકળવાની પરવાનગી અને સગવડ કરી આપવી જોઈએ. એક-બે ઉસ્તાદ વધારના હોય જેઓ તખલીફમાં જનાર ઉસ્તાદોનું કામ સંભાળી લે. જેથી બાળકોની દીની તઅલીમ ખલલથી મહકુલ રહે.

શૈખુલ ઇસ્લામ મવ. મદની (રહ.) લખે છે :-મુજકો જે મઅલૂમ હુવા હે કે મઅલૂમ મિમ્મરને શૂરાકો ઇન મુદરિસીનકી તનખાહોંકે બરી રખનેકે અતઅલિલક એઅ. તેરાઝાત ઓર શુબહાત હે. મુસલમાનોકે ઇદારાતે તઅલીમિયહ સિક્' તઅલીમી ખિદમાત અંજામ દેનેકે લિએ નહીં બનાએ ગએ બલકે મુસલમાનોકી મઝહબી ઓર દીની ઓર દુસરી ઝરૂરી ખિદમત ભી ઉનકે ફરાઇઝમેસે હે યહી વજહ હે કે જંગે રૂમ વરસકે ઝમાનેમે' હઝરત નાનોતવી કદસલાહુ સિરંહુલ અઝીઝને દોરે કિએ ઓર એક અઝીઝુશાન મિકદાર ચંદેકી જમા કરકે તુકીકો લેલ. ઇસ ઝમાનેમે ફારૂક ઉલૂમ દેવખંદમે તઅત્તુલ રહા (તઅલીમ ખંધ રહી) ઓર તનખાહોં દી ગઇ.

શુધિ ઓર સંગઠન વગચરહકી નહુસતોકે ઝમાનેમે' મલેકાના રજપુતોં વગચરહકે ઇલાકેમે મુદરિસીન ઓર ઉલમાકે વુકુદ લેઝે ગએ ઓર ઉનકી તનખાહોં બરી રખખી ગઇ. એસે અવકાતમે કામ કરનેવાલે, હિસ્સા લેને વ હે યહી મુદરિસીન ઓર ઉલમા હુએ ઓર હો સકતે હે' અગર ઉનકે અહલો અયાહકી ખબરગીરી ખંદ હો બએ તો ચકીનન ઇસ્લામ ઓર મુસલમાનોકે લિએ બહુત તુકસાન ઓર મસાઇખકા સામના હો બએગા. મઝહબી જલસોં ઓર મુનાઝરાતે મઝહબિયહકે ઇજલાસો વગચરહમે ઉલમા ઓર મુદરિસીનકા શરીક હોના, તદરીસી ખિદમાતકો અઅત્તલ કરના ન સિક્' આજ બલકે અસ્લાફે કિરામકે અહલે માજિયહસે ચલા આતા હે....પસ જો લોગ ભી ઇસમે' હિસ્સા લે રહે હે. વો કિસી ઇદારએ ઇદિમિયહકે મકાસિદકે અલાવહ કિસી દુસરે મકસદમે હિસ્સા નહી લે રહે હે. (મકતૂબાતે શૈખુલ ઇસ્લામ ૭૯૬-૧ સફા નંબર ૩૫૨-૩૫૬ મકતૂબ નંબર ૧૨૬) ફકત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

આપ (સલ.)ની પસંદીદહ ત્રણ વસ્તુઓ

(૫૫૯) સવાલ :-આપ (સલ.)ને ત્રણ વસ્તુ ઘણી પસંદ હતી. (૧) ખુશખુ (૨) ઔરત (૩) નમાઝ, એનું શું કારણ ?

જવાબ :-ખુશખુ હિલ-દિમાગને શક્તિ આપે છે. અને ખુદિને ચિકસાવે છે અને ખુદિ દીનને કાયમ રાખી શકે છે. એટલા માટે ખુશખુ મહબૂબ હતી અને ઔરતો મહોં માટે બાઇસે ઈફકત છે અને શુનાહથી હિદાઇત કરનારી છે તથા ઉમ્મતમાં વધારો હોવાનો ઝરીઓ છે એટલા માટે ઔરતો મહબૂબ પ્રિય છે.

અને નમાઝ ઇસ્લામની પુન્યાદ છે. તેમજ નમાઝમાં પરવરદિગારે આલમના દરબારમાં હાજરી હોય છે. (શહેં મુહમ્મદ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

અલ્લહુકર્કિંઅ અને એક હદીસનો મફ્હુમ

(૫૬૦) સવાલ :-એક સાહેબે ફાતાવા રહીમિય્યહ વિષે રિવ્ઝુ લખતાં જણાવ્યું છે કે ભાગ-૨ પાનું ૨૪માં અબુદાઉદની એક હદીસમાં બે જગ્યાએ “અલ્લા હર્ફિન” શબ્દનો તજ્વીઝો ચિત્ત લેટવાનો કરવામાં આવ્યો છે તે સહીહ નથી કરવટે લેટવાનો તજ્વીઝો હોવો જોઈએ એ વિષે આપના ખુલાસાની જરૂર છે.

જવાબ :- મજકુર હદીસમાં ‘અલ્લા હર્ફિન’ શબ્દનો મફ્હુમ અને સુરાહ ચિત્ત લેટવાનો છે. કરવટે લેટવાનો નથી. અબુદાઉદમાં બન્ને જગ્યાએ બચ્ન-સ્પુતર ચિત્ત લેટવાની ચોખવટ કરી છે- ‘અય તર્ફિન યમની મુબમિઉન અલ્લા તર્ફિન વાહિદિન હિય હાલુલ ઇસ્તિદકાઅ’ (ચિત્ત લેટવું) અને અબુદાઉદ શરીફની મુસ્તનહ અને મશહુર શર્હ ‘બઝલુલ મજહુદ’માં પણ ચિત્ત લેટવાની તશરીહ કરવામાં આવી છે ‘અય અલ્લા હયઅતિન વાહિદતિન વહિયલ ઇસ્તિદકાઅ’ (ચિત્ત લેટવાની હાલત) (ભાગ-૩ પાનું ૫૧) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

હાફિઝ થનાર છોકરી બાલિગ થઈ બાય તો ?

(૫૬૧) સવાલ :-એક છોકરીએ કુર્આન હિફઝ કરવાનું શરૂ કર્યું. કુર્આન હાફિઝ થતાં થતાં એ છોકરી બાલિગ થઈ ગઈ તો હવે માસિકના દિવસોમાં એને શું કરવું કે જેથી પોતાની કલાસમાં બીજા છોકરા, છોકરીઓને એની બાજુ ન થાય અને છોકરીને શરમ આવતાં અડધેથી કુર્આન પઠવું ન મુકે અને છોકરીમાં પુરૂં કરવાની હિમ્મત પણ હોય તો એના માટે યોગ્ય માર્ગદર્શન આપવા મહેરબાની કરો.

જવાબ :-જ્યારે છોકરી લાયક અને બાલિગ થઈ ગઈ છે. તો એને એવા મદ્રસામાં મોકલવું જોઈએ નથી જ્યાં છોકરાઓ પઠતા હોય અને મહં પઠાવતા હોય એના માટે પઠાઈનો બંદોબસ્ત ઘરમાં હોવો જોઈએ. પઠવાનું ચાલુ રાખે. પઠવું ન મુકે પઠાવનાર મહરમ હોય અથવા ઓરત હોય. ગૈર મહરમ પાસે પઠવું-પઠાવવું જોઈએ નથી. માલિકના દિવસોમાં કુર્આન શરીફ પઠવું મના છે. માટે સબક બંધ રાખે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

આસ્માની કિતાબોની ભાષા

(૫૬૨) સવાલ :-તવરૈત અને ઇન્જિલ કઈ ભાષામાં હતી ?

જવાબ :-આસ્માની બધી કિતાબો અરબી ભાષામાં નાઝિલ થઈ છે. પણ સાદિએ કિતાબ (જેના ઉપર કિતાબ નાઝિલ થઈ તે) પોતાની કૌમની જુબાનમાં તબુ'માં કરી લેતા હતા માટે તવરૈત ઇબ્રાની ભાષામાં હતી. અને ઇન્જિલ સુરયાની ભાષામાં (યવાકીતુલ જવાહિર ભાગ-૧ પાનું ૬૪ કર્તા શેખ અબ્દુલ વહહાબ શમશની) ફકત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

ધરતીકંપ થવાનું કારણ શું ?

(૫૬૩) સવાલ :-ઝલઝલો (ધરતીકંપ) થવાનું શું કારણ છે ? શરહ દૃષ્ટિએ સમજાવશો.

જવાબ :-ખુદાપાકે ઝમીનની અંદર રંગો (નસો) બનાવી છે અને તે નસો ફરિશ્તાઓના હાથોમાં આપી છે. (જેને ઘોડાની લગામ જેમ પકડી રાખી છે.) જ્યારે કોઈ જગ્યામાં ગુનાહોનો ભોજ વધી જાય છે. તો ખુદાપાક તે જગ્યાની રંગ ખેંચવાનો હુકમ આપે છે. જેનાથી (રંગો ખેંચવાથી) ઝમીન હલી જાય છે

આપ (સલ.)ના મુબારક અમાનામાં પણ ઝલઝલો થયો હતો. આપે સહાબહ (રદી.) તરફ મુતબજ્જેહ થઈ ફરમાવ્યું તમારો પરવરદિગાર તમારાથી તૌબહ ચાહે છે. તમો તૌબહ કરો. આ હદીસથી જણાય છે કે બંદાઓના ગુનાહના કારણે ઝલઝલો થાય છે અને તૌબહ કરવાથી નબત મળી શકે છે. હઝરત ઉમરે ફાફક (રદી.)ના મુબારક સમયમાં પણ ઝલઝલો થયો હતો. આપે લોકોને 'અબોધી ફરમાવ્યું કે ઝલઝલો હોવાનું કારણ એ છે કે તમોએ કોઈ નવો ગુનો કર્યો છે. હું કસમ ખાઈને કહું છું કે અગર ફરી વાર ઝલઝલો થયો તો તમારી સાથે હું અહીંયા નહીં રહીશ. હઝરત આયશા (રદી.)થી ઝલઝલા વિષે પુછવામાં આવ્યું તો હઝરત આયશા (રદી.)એ ફરમાવ્યું કે જ્યારે લોકો ઝિના-કારીને મખાહ, બાઇઝ ફેઅલ સમજીને કરવા લાગે અને શરાબ પીવાનો રિવાજ થઈ જાય અને ટોલક, સારંગી (બાબ-ગાબ) વગાડવા લાગે ત્યારે ખુદાપાકને ગૌરત આવે છે અને ઝમીનને હુકમ આપે છે કે એઓને (તજબીહ કરવા માટે) ઝરા હલાવી નાંખ અગર તૌબહ કરી લે અને ગુનાહોથી બાઝ બાવી જાય તો ઠીક, નહીં તો એઓના ઉપર ઇમારતો તોડી પાડવામાં આવે અને પુછવામાં

અબ્બુ: કે જલજલો અજાબ અને સજાના તોર પસ-હોય છે ? ફર્માયુ: કે અહલે ઇમાન અને નેક લોકોના હકમાં રહમત અને નસીહત. (તમ્બીહ) છે અને કાફિરો નાફરનો માટે અજાબ, સજા અને ગજબરૂપ છે.

હઝરત ઉમર ઇબ્ને અબ્દુલ અઝીઝ (રહ.)એ ખલીફા હોવાની હૈશિયતથી મુલકોમાં જોકે હુકમનાયું લખી મોકલ્યું કે આ જલજલો એવી ચીજ છે કે પુઠાપાક એમાથી પોતાના બંદાઓ ઉપર પોતાનો ઇતાબ આદિર કરી તેમનાથી તબબહ કરવાનો મુતાબલો ફરમાવે છે એ સમયે સાચા દિલથી તાબહ કરવી જોઈએ. પુરા કામો છોડી દેવા જોઈએ. ખોર-ખોરાતમાં અને મકફૂહ ટાઈમ ન હોય તો નફલ નમાઝ પઠવામાં મશગુલ થઈ જવું જોઈએ. હઝરત આદમ (અલ.)ની દુઆ 'રખમના-જલમના અન્કુસના વધિલમ તમફિર લના વતફમના લનકુનન્ન મિનલ ખાસિરીન અને હઝરત નુહ (અલ.)ની દુઆ 'વધિલમ તમફિર લના વતફમના લનકુનન્ન મિનલ ખાસિરીન' અને હઝરત-યુનુસ (અલ.)ની દુઆ 'લાઈલહુ ઇલા અન્નત સુખ્દાનક ઇન્ની કુન્તુ મિનલ જાલિમીન' વિગેરે પઢતા થઈ જવું જોઈએ.

નોટ :-વધુ તફસીલ માટે જુઓ "અખમારે જલજલહ" કર્તા હઝરત-અનવી (રહ.) ફકત પુઠાપાક વધુ જાણનાર છે.

માનવીનું ચંદ્ર ઉપર જવું

((૫૬૪) સવાલ :-અમેરિકાના અવકાશ યાત્રીઓ ચંદ્ર ઉપર ગયા અને ત્યાંથી રેલી અને પથથર લાવ્યા છે તે પુછવાનું એ છે કે: ઇસ્લામી દ્રષ્ટિએ આ શક્ય છે કે કેમ ? વિગતવાર જણાવવા મહેરબાની કરશો.

જવાબ :-હા, ચંદ્ર ઉપર માનવીનું પહોંચવું શક્ય છે. ઇસ્લામી તાલીમ વિરૂદ્ધ નથી માટે અમેરિકાના અવકાશ યાત્રીઓ ચંદ્ર ઉપર ગયા એ માત્રવામાં બાધ નથી ચંદ્ર ઉપર પુઠાની એક મજલુક છે. ચંદ્ર ઉપર જવાની તાકત અને અમશકિત પણ પુઠાપાકે જ એમને આપી છે. એ પણ પુઠાપાકનો એક કશિરો છે શમતાબ મહુદને પુઠાએ એનાથી પણ વધુ તાકત આપી છે. કુલ માત્રમાં કયાંથી કયાં પહોંચી જાય છે. આરમાન સુધી પહોંચવાની તાકત પુઠાએ એને આપી છે તેમજ જજલલને પણ પુઠાપાક હૈરતનાક તાકત અપાઈ કરશે જે એક મહાન પુઝુર્ગના બે ટુકડા કરી જીવતા કરી બતાવશે અને સેંકડો

વર્ષ પહેલાંના મૃત્યુ પામેલા મુઠાને જીવંત કરી તેની સાથે વાતો કરશે. વરસાદ વરસાવશે, ખેતી પકવશે. થોડાક જ સમયમાં દુનિયાનો પ્રવાસ કરશે અને તેની સાથે તેની પોતાની જન્નત અને દોઝખ પણ હશે પોતાના માનનારાઓને જન્ન-તમાં અને નહીં માનનારાઓને દોઝખમાં દાખલ કરશે.

હઝરત મુલ્કેમાન (અલ) હવાઈ સફર કરતા હતા હુદહુદ જાનવર અતિદુર અંતરની ગૂપ્ત જગ્યાઓની ખબર લાવતું હતું. કૌમે સખા અને બિલ્કીસ રાણી અને તેના મુલ્યવાન શાહી તખ્તની બાતમી મેળવી હતી અને હઝરત મુલ્કેમાન (અલ.)નો એક-એક ફરબારી જેને કિતાબે ઇલાહીનો ઇલ્મ હતો ઇસ્મે અ'ઝમ બાબતો હતો. હઝરત મુલ્કેમાન (અલ.)ના હુકમથી તેમની પલક અપકવા પહેલાં બિલ્કીસનો અઝીમુશ્શાન શાહી તખ્ત લાવી હાજિર કરી દીધો હતો. (જુઓ કુર્આને હકીમ સુરએ નમલ)

અગર અમેરિકાના અવકાશ યાત્રિઓ ચંદ્ર ઉપર જઈ માટી પથ્થર લાવ્યા છે તો એમાં આશ્ચર્ય પામવા જેવું કશું જ નથી કેમકે આવા કાર્યો તો જાનવરો (હુદહુદ) વિગેરે પણ કરી ચુક્યા છે. ખુદાના તરફથી જેને જેવી તૌફીક મળે છે તેવા કાર્યો કરે છે.

‘કુર્આન’માં છે :-મન કાન યુરીદુ હંસલ આબિરતિ નઝિહ લહુ ફી હંસિહી, વમન કાન યુરીદુ હંસદુન્યા નુ’તિહી મિન્હા વમા લહુ ફિલ આબિરતિ મિન નસીબ.

અર્થાત :-જે માણસ (ઈમાનદાર) આબિરતની ખેતી (સવાબ)નો ખવા-હિશમંદ હોય તો હમી તેને તેની ખેતી (આબિરતની નેઅમતો)માં તરકકી આપીશું. અને જે માણસ (દુનિયાનો બંદો) દુનિયાની ખેતી-(તરકકી-એશ, આરામ)નો ખવાહિશમંદ હોય તો હમી તેને તેમાંથી કાંઈક આપીશું. અને આબિરતની (નેઅમતો)માં તેનો કાંઈ હિસ્સો રહેશે નહીં (સુરએ શુરા)

ધણું લોકોનું માનવું છે કે ચંદ્ર આસ્માનની ઉપર છે અને ત્યાં ફરિશતાઓનો પેહરો છે. દલીલમાં કુર્આન શરીફની આયતો પેશ કરવામાં આવે છે.

(૧) તખારકલ્લી જઅલ ફીસમાઈ યુઝજંવ વજઅલ ફીહા સીરાજંવ વકમરમં મુનીરા.

અર્થાત્ :-જે જાત બહુ આલીશાન છે જેણે આસ્માનમાં મોટા-મોટા સિતારા બનાવ્યા અને તેમાં એક ચિરાગ (સુરજ) અને નુરાની ચાંદ બનાવ્યો (સુરએ કુર્કાન)

(૨) વજઅલલ કમર ફીહિન્ન નુરવં વજઅલશંમસઃ સિરાજી.

અર્થાત્ :-અને ખુદાપાકે આસ્માનોમાં નુરાની ચાંદ બનાવ્યો અને સુરજને ચિરાગ બનાવ્યો (સુરએ નુહ)

મઝકુર બન્ને આયતોમાં છે કે ખુદાપાકે ચંદ્ર-સૂર્ય વિગેરેને આસ્માનમાં બનાવ્યા છે.

જવાબ એ છે કે બેશક ચંદ્ર વિગેરે આસ્માનમાં છે પરંતુ આસ્માનથી પહેરાવાળું હકીકી આસ્માન મુશકે છે એના ઉપર કેઈ શરહ અને સરીહ દલીલ કાઢમ નથી. (આસ્માન)નો મફહુમ ઘણો વિશાળ છે. અરબીમાં ફરેક તે વસ્તુને જે બુલંદી ઉપર હોય “સમાઅ” (આસ્માન) કહેવામાં આવે છે. (તફસીરે ખૈયાલી-૨૬)

ઈમામ રાગિબની ‘મુદરહાતુલ કુર્આન’માં છે :-હર એક શયકે ખાલાઈ હિસ્સેકુ “સમાઅ” (આસ્માન) કહા જાતા છે. (૪૪૨)

કુર્આનની ઝખાન અને ઇસ્તેલાહમાં ‘સમાઅ’ (આસ્માન)નો ઇત્લાક આસ્માનથી નીચેની ‘ફિઝા’ (ખલા) અને સહાબ (વાહણાં) ઉપર પણ હોય છે.

‘કુર્આન’માં છે :-વઅન્જલ મિનસમાઈ માઅન.

અર્થાત્ :-અને ખુદાપાકે વર્ષાવ્યું આસ્માનથી પાણી (સુરએ ખકરહ)

વઅન્જલના મિનસમાઈ માઅન તહુરા.

અર્થાત્ :-હમોએ આસ્માનથી પાક પાણી વરસાવ્યું (સુરએ કુર્કાન)

હાલાંકે ઝહિરમાં વરસાદનું પાણી વાહણોમાંથી ઝમીન પર વરસે છે જેમકે ‘કુર્આન’માં છે ‘વઅન્જલના મિનલ મુઅસિરાતિ માઅન સન્જાઅ’

અર્થાત્ :-અને હમોએ પાણી બરેલા વાહણોથી પુષ્કળ પાણી વરસાવ્યું (સુરએ નખા)

છતાં પણ આસ્માનથી વરસે છે. એમ કહેવામાં આવ્યું (કારણ કે આસ્માનના નીચેના લાગો ફિઝા, ખલા, ઉકુક, વાહણાં વિગેરે પણ આસ્માનના હુકમમાં છે. એવી જ રીતે ચંદ્ર પણ આસ્માનના નીચે ફિઝામાં મુઅલ્લક હોવાના લીધે તેની નિસ્ખત આસ્માનની સાથે કરવામાં આવી હોય.

‘તદ્દસીરે હુકકાની’માં છે કે “અસ્સમાઅ” આસ્માન, અંદ મઆનીમે મુસ્તઅમલ હોતા હે ઉકુકે શી, ‘સમાઅ’ કેહતે હેં બાદલ કે શી ‘સમાઅ’ કેહતે હેં જોર આસ્માનકે શી, અસલમે સમાઅકા ઇતલાક ઉપરવાલી થીઝ પર હોતા હે ખ્વાહ વેં બાદલ હો, ખ્વાહ આસ્માન, ઇસ જગહ (વ અન્ઝના મિન-સ્સમાઈ માઅન) બાદલ મુરાદ હે કયું કે આરિશ વહીસે નાઝિલ હોતી હે. જોર આસ્માન મુરાદ હોના શી મુમકિન હે (ભાગ-૧ પાનું-૮૬)

જદીદ સાયન્સની તહકીક એ છે કે ચંદ્ર અને સિતારા વિગેરે આસ્માનની નીચે હે ઉપર નથી એની તાઈદ હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદી.)ની રિવાયતથી થાય છે. ફરમાવે છે. ઈન્નન નુજૂમ કનાદીલુ મુઅલ્લકતુન બયનસ્સમાઈ વલ અર્જિ.

મેશક ! સિતારા આસ્માન અને ઝમીન દરમિયાન નુરી અન્જરો (સાંકળો) ના ઝરીએ મુઅલ્લક (લટકેલા) છે અને એ અન્જરો નુરી ફરિશ્તાઓના હાથમાં છે. (ફહુલ મઆની ભાગ-૩૦ પાનું-૫૦)

મઝકુર રિવાયતને નકલ કરી સાહિબે ફહુલ મઆની અલ્લામહ આલુસી બગદાદી (રહ.) લખે છે કે :-ઝાહિર એ છે કે સિતારા વિગેરે આસ્માનની અંદર બેઠાએલા નથી જેમકે કદીમ ફલ્સફીઓનું માનવું છે બલકે ફિઝામાં મુઅલ્લક છે. અને એનાથી જદીદ અહલે સાયન્સની તાઈદ થાય છે. જેઓનું માનવું છે કે સિતારા વિગેરે કશીશની તાકત (ઝોર)ના ઝરીએ મુઅલ્લક (લટકેલા) છે. તદ્દસીરે ફહુલ મઆની ભાગ ૩૦ પાનું ૫૦)

અને હઝરત મવલાના મુહમ્મદ કાસિમ નાનોત્વી (રહ.) વરસો પહેલાં બખી ગયા છે કે :-અગર તમામ કવાકિબકુ આસ્માનસે વરે (ઇધર) માનિયે જોર આફતા... મરકહે આલમ પર તજવીઝ કિજયે જોર આસ્માનસે વરે વરે ઝમીન વગેરહકા ઇસ- ‘ગિદાં ગિદાં’ મુતહરિફ હોના તજવીઝ કિજયે તો ઉનકા (અહલે ઇસ્લામકા) કુછ ‘કેસાન નહીં’ ન ઇનકી રાય વ મઝહબમે કુછ ખલલ આ સકતા હે (ફુજજતુલ ઇસ્લામ)

અને હકીમુલ ઉમ્મ હઝરત થાનવી (રહ.) લખે છે કે અહલે ઇસ્લામમાંથી અમુકની તહકીક એ છે કે -

આફતાબ જોર સિ... આસ્માનમે ગળહે હુએ નહીં હેં બલકે વે ખલાએ

કાંઈમ હે જોર ઉસ ખલામે જો ઉનકા મહારે હરકત હે વોહી ઉનકા ફલક હે
(તકમીલુલ યકીન પાનું-૨૧૧)

હઝરત ઇબને અબ્બાસ (રહી.) ફરમાવે છે કે 'ફલક' અમામ (આસ્માન)
છે અને જમહુરની રાય જો છે કે આસ્માનના નીચે મળે મઠફૂહ (ધેરાયેલી ફિઝા)
ફલક છે અને તેના જ સુરજ-અંદ્ર સિતારા, ચક્રકર લગાવી રેહ્યા છે- (તફસીરે
મહારિક ભાગ-૨ પાનું ૨૨૧)

કુર્આનની અમુક આયતોથી પણ સમજી શકાય છે કે અંદ્ર વિગેરે આસ્મા-
નના નિયંત્રક ભાગમાં છે- 'સુરજો સાફકાત'માં છે -

ઈન્ના ઝય્યન્નસમાઅદ્દુન્યા બિઝીનતિનિલ કવાકિબ.

અર્થાત :-ખેશક હમોએ રોનક આપી છે નઝદીકના આસ્માનને સિતા-
રાના ઝરીએ

અને 'સુરજો હામીમ સજ્જહ' તથા 'સુરજો મુલક'માં છે કે.

ઝય્યન્નસમાઅદ્દુન્યા બિમસાબીહ.

અર્થાત :-અને હમોએ કરીબના આસ્માનને ચિરાગોથી આરાસ્તા કર્યા છે
ઉપરોક્ત આયતોથી સાફ સમજી શકાય છે કે અંદ્ર-સિતારા વિગેરે નિઝામે
શમસી આસ્માનની આ તરફ છે.

વિજ્ઞાનની પ્રગતિથી સુસજ્જમાનોએ ગભરાવું જોઈએ નહીં હકને કદી આંચ
આવી શકત નથી. પરંતુ વિજ્ઞાન જેમ જેમ પ્રગતિ કરશે ઇસ્લામી દૃષ્ટિકોણ,
મુઅજિઝાત, કરામાતનું સમર્થન અને પુષ્ટિ કરશે અને અકીદાઓમાં મજબુતી
થતી જશે

તાખ્તે સુલયમાનીનું હવામાં ઉડવું, હઝરત ઉમરે ફારૂક (રહી.)નું મસ્જીદે
નખવીના મિમ્બર ઉપર ખુતબો પઢતા પઢતા ઇરાક દેશમાં સુસજ્જમાનોના લશ્કરના
સરદાર "સારિયહ"ને 'યા સારિયતલ જબલ' પુઠારી ચેતવણી આપવી અને
ક્યામતના કિવસે માણસના અવ્યવેાનું ગવાહી આપવું, શુનાહોનો ઇક્રાર અને ઇન-
રાર કરવો વિગેરે બાબતોને વિમાન, રોકેટ, વાયરલેસ, ટેલીફોન, ટેલીવીઝન,
આમોફોન વિગેરેની શોધથી એક હદ સુધી પુષ્ટિ મળે છે.

(તખારકલ્લી બિયદિહિલ મુલક વહુવ અલા કુલિલ શયઈન કદીર)

આપ (સલ.)ની મિઅરાજ વિષે વિરોધીઓ દલીલ કરતા હતા કે હવાઈ
તખકાના ઉપર જે અવકાશ (ખલા) છે તેમાં હવા ન હોવાના કારણે કોઈ જાનહાર

ચાંદ કેઈ આખિરી (છેવટની) મંઝીલ નથી. એ તો આલમે ઉલ્વી (ઉપરના જહાન)નો પ્રથમ કિનારો છે. એની આગળ સાત આસ્માનો છે. દરેક આસ્માન વચ્ચે ૫૦૦ વર્ષની મુસાફરીનું અંતર છે. અને સાત આસ્માનો ઉપર જન્નત છે. અને જન્નતના ૧૦૦ દરજ છે. દરેક દરજનું દરમિયાની અંતર ૫૦૦ વર્ષની મુસાફરીનું છે એટલે ૫૦ હજાર વર્ષની મસાફત થઈ. પછી તેના ઉપર અરોઝ અઝીમ છે. (સુન્દાનબ્દાહિલ અઝીમ)

સિદ્દીકા વિષે હજરત કતાદક (રફી.)નું બયાન છે કે :-

સિતારાને ખુદાપાકે ત્રણ ફાયદા માટે બનાવ્યા છે. -

(૧) આસ્માની આરાધના (ચોખા માટે)

(૨) ગેબની ખબરો સાંભળવાની ફાશીશ કરનારા શયતાનોને મારી હાંકવા માટે

(૩) રાતના મુસાફરોની રેહતુમાઈ માટે.

હવે જેણે આ ત્રણ ફાયદા સિવાય તેનાથી બીજા કામો લેવાની ફાશીશ કરી તેણે ભુલ કરી. પોતાનો ટાઇમ બરબાદ કર્યો અને ફાગટમાં એવી ફાશીશ કરી જેનો તેને ઇદમ નથી. (તઅલીકાતે ખુખારી)

ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

અહલ અને સમહવા મતલબ વિષે

(૫૬૫) સવાલ :- મુસ્લિમો ઇજ્લાસમાં લક્ષે 'અહલ' અને 'સમહ'નો શું મતલબ છે. ખુદાસો કરશે.

જવાબ :- 'અહલ' નો મતલબ એ છે કે અદલાહ તઆલા પોતાની ઝાત અને સિકાતમાં ચકતા (એકલો) છે. કેઈ એનો ભાગીદાર કે એના જેવો નથી. એમાં એઓ ઉપર રદ છે જેઓ એકથી વધુને મઅબુદ અને પુંબના કાબિલ સમજે છે. 'સમહ' નો મતલબ એ છે કે અદલાહતઆલા બેનયામ અને બધાંથી એપરવા છે. એ કેઈનો મોહતાજ નથી પણ બધાં એના મોહતાજ છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

‘તવબતન નમુહા’ થી શું સુરાહ છે ?

(૫૬૬) સવાલ :- કુર્આન મજીદમાં ‘તવબતન નમુહા’ આવ્યું છે. એનાથી શું સુરાહ છે ?

જવાબ :- ‘તબબતન નસુહા’ એટલે પાક સાફ દિલની ખાલિસ અને સાચી તૌબા, એવો પાકો ઈરાદો કરી લેવો કે હવે પછી આ ગુનોહ નહીં કરું.

હઝરત ઉમર ફારૂક (રહી.), હઝરત ઉબય ઇબ્ને કઅબ (રહી.) અને હઝરત મઆઝ (રહી.) ફર્માવે છે કે ‘તબબતન નસુહા’નો મતલબ એ છે કે એવું નક્કી કરી લે કે એનું ફરીથી ગુનોહ કરવું એવું જ અશકિલ અને કઠણ છે. જેવું હવનું ફરીથી આંચળમાં જવું કઠણ છે.

ખાલિસ સાચી તૌબાની ચાર શર્તો છે એમાંથી એકની પણ ખામી રહેશે તો તે ખાલિસ તૌબા નહીં ગણાય.

‘મબલિસુલ અબરાર’ માં છે :- મોમિને તૌબા જરૂર કરવી એઈએ. પરંતુ તૌબા માટે ચાર શર્તો છે. એમાંથી એક પણ ઓછી હશે તો તૌબહ ઠીક નહીં લેખાય. પહેલી શર્ત ગુઝરેલા ગુનાહો પર દિલથી શરમિન્દહ થવું અને શંભીદગીથી મુરાહ એ છે કે પાછલા ગુનાહો પર રંજ અને સદમો હોય. દિલમાં દર્દ અને બેચેની હોય અને પસ્તાવો હોય કે કાશ આ ગુનોહ ન કર્યો હોત ! બીજી શર્ત ગુનાહોનું તરત જ ઓડી દેવું, ત્રીજી શર્ત એનો પાકો ઈરાદો કરવો કે બાકિયામાં કદાપી એવું ફરીશ નહીં. ચોથી શર્ત એ છે કે આ બધું ખુદાના ખોફથી હોય બીજા કોઈ કારણથી ન હોય, (મબલિસુલ અબરાર પાનું ૩૮૩ મબલિસ ૬૬)

દિલમાં ગુનાહનો ઈરાદો અને ઝખાનથી તૌબા, તૌબા, એ કાંઈ તૌબા નથી બદલે ખુદાની સાથે એક કિસમની મઝાક છે.

અબહ હર કફ તૌબા બર લબ દિલ પુર અઝ ઓકે ગુનાહ

મઅસિયત રા ખંદહ મી આયહ બર ઇસ્તિગફારે મા

અર્થાત :- હાથમાં તરબીહ, ઝખાન પર તૌબહ અને દિલ ગુનાહના ખ્યાલથી ભરપુર, એવી તૌબા પર ગુનાહને પણ હંસી આવે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

ગુનાહ કર્યા બાદ તૌબા કરવાથી ગુનાહ માફ થઈ જશે ?

(પૃષ્ઠ ૭) સવાલ :- ગુનેહગારના તૌબા કરવાથી ગુનાહ માફ થઈ જશે કે નહીં ? તૌબા કર્યા બાદ એને ગુનેહગાર કહેવું કેવું છે ?

જવાબ :- પશ્ચિમ તરફથી સુર્ય નિકળવા પહેલાં અને નઝઅની હાલત પહેલાં ગુનેહગાર સાચા દિલથી તૌબા કરશે તો ખુદાપાક પોતાના ફઝલો કરમથી

એના તે ગુનાહ જેનાથી એણે તૌબા કરી છે. માફ કરી દેશે. ખુદાવંદે પોતાના આખિરી નખી (સલ.)ના મારફત એલાન ફરમાવ્યું છે :-

‘યા ઇબ્રાહિમલ્લીન અરરકુ અલ્લા અન્કુસિહિમ હા તકનતૂ મિન રહમ-તિહ્લાહ, ઇન્નહાહ યગફિરુ અનુબ જમીઆ, ઇન્નહુ હુબલ ગકુરુ રહીમ.

અર્થાત :-અય મારા બંદાઓ જેઓએ પોતાની જાનો ઉપર ઝયાહતી કીધી છે. તમે અલ્લાહની રહમતથી નાઉમ્મીદ ન થાઓ મેશક ! અલ્લાહતઆલા સર્વે ગુનાહોને માફ કરી આપશે. ખરેખર તે મોટો બખ્શવાબાળો, રહમવાળો છે. (સુરએ ઝુમર રૂકઅ- ૬ પારો ૨૪)

હદીસે કુદસીમાં છે કે ખુદાવંદે ફર્માવ્યું ‘અય ઇબ્ને આદમ ! અગર તારા ગુનાહ આસ્માનના કિનારા સુધી પહોંચી જવા પછી પણ તુ મારાથી મગફિરત માંગે તો હું તને માફ કરી દઉંશ. (મિશકાત-૧૦૪)

પરંતુ સંપુર્ણ તૌબા માટે એ પણ જરૂરી છે કે જે નમાઝો અને રોઝા ફૈત થયા છે તેની કઝા કરે જે કફીરો લાગુ પડયો હોય તેને અદા કરે. એ જ પ્રમાણે બંદાઓના હક જે એના સિરે હોય તેને અદા કરે જેનો જે કંઈ હક હોય તે તેને અદા કરે અથવા માફ કરાવે. અગર અસલ હકદાર ન મળે તો એના વારિસોને પહોંચાડી આપે. તે પણ ન હોય તો હકદારની તરફથી એ નિમ્નલે ખૌરાત કરી આપે કે અલ્લાહતઆલાને ત્યાં અમાનત રહે અને કયામતના દિવસે હકદારોને મળી જાય. જો ગરીબાઈના કારણે હક અદા ન કરી શકે તો એને જોઈએ કે નેકીઓ વધુ કરે અને જેના પર એણે છુદ્મ કર્યો હતો તેના માટે મગફિરતની દુઆ કરે. ઉમ્મીદ છે કે કયામતના દિવસે અલ્લાહતઆલા હકદારોને રાજી કરી આપશે.

‘મબલિસુલ અખરાર’માં છે કે માણસને જોઈએ કે તૌબામાં જલ્દી કરે. અને તૌબાના બરોસે ગુનાહ પર જુરઅત ન કરે. શક્ય છે કે તૌબા નસીબ ન થાય. અથવા નસીબ થાય પણ ખાલિસ હીલથી ન થાય. હઝરત યહયા ઇબ્ને મઆઝ (રહ.)એ ફર્માવ્યું કે મારા નજીદક સૌથી મોટો ધોઠો એ છે કે ગુનાહ વધતા ચાલ્યા જાય. અને તેના પર શર્મીન્દગી અને પસ્તાવો ન થાય છતાં પણ માફીની ઉમ્મીદ રાખે ખરેખર ! જે ગુનેહગાર તૌબા કરવા ચાહે તે એ અકીદો રાખે કે અલ્લાહતઆલા ‘ગફીર’ અને ‘અરહમુર્રાહીમીન’ છે’ બધા ગુનાહો માફ કરી શકે છે.

અને જરૂર માફ કરશે. એને કોઈ રોકી-ટોકી શકતું નથી. (પાનું-૩૮૪ મજલિસ-૬૬) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

મય્યતથી સવાલ કઈ ભાષામાં થશે ?

(૫૬૮) સવાલ :-કબરમાં મય્યતથી સવાલ કઈ ભાષામાં થાય છે ? અરબીમાં કેમય્યતની જે ભાષા હોય તેમાં ? ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-બિઅવનિલ્લાહિ તઆલા ! અમુકનું કહેવું છે કે સવાલ સુર-યાની ભાષામાં થાય છે. પરંતુ અલ્લામહ ઈબ્ને હજર (રહ.)ની તહકીક એ છે કે અહિર હદીસમાં છે કે સવાલ અરબીમાં થાય છે. અને એ પણ એહતેમાલ છે કે ફરકથી તેની ભાષામાં સવાલ કરવામાં આવે. (શહુ'સ્સુદુર બિશારિ હાલિલ મવતા વલ કુયુર પાનું ૫૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

કુર્આન શરીફની તરતીબના વિરૂદ્ધ બાળકોને સુરતો પઢાવવું કેવું છે ?

(૫૬૯) સવાલ :- શું ફર્મવે છે ઉલ્માએ કિરામ નીચેના મસ્અલામાં કે નાના મદ્રેસાઓ (મકતબ)માં બાળકોને પારએ અમ્મ તરતીબથી બિલાફ પઢાવવામાં આવે છે. શું આ તસીફો મકરૂહ નથી ? જણાવશો.

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં એક વખતમાં પુરા સિપારાની તિલાવત થતી નથી અને એ રીતે પઢાવવાનો હેતુ પણ તિલાવત નથી. પઢવું અને સિખવું મક્રૂહ છે. અને એ રીતે પઢાવવામાં બાળકો માટે સહુલત છે. એટલા માટે બુઝુર્ગોએ એ તરીકો અપનાવ્યો છે. એમાં કરાહત નથી. (મજમૂદ બિહારિલ અન્વાર ભાગ-૨ પાનું ૨૮૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

તહારત

હાંતો ઉપર સોના-ચાંદીની ખોલ અને વુઝુ-ગુસલનો હુકમ

(પૃષ્ઠ ૭) સવાલ :-હાંતોની અંદર મુરાખ થવાથી ખોરાકના રેશા દાખલ થઈ તકલીફ અને દર્દનો સબબ બને છે. એનાથી બચવા માટે ડોક્ટરોએ એક ઇલાજ તબવીજ કર્યો છે કે સોનું અથવા ચાંદી, શીશુ'ં યા સીમેન્ટ વિગેરેથી એ મુરાખોને પુરી દેવામાં આવે જેથી ખોરાકના રેશા દાખલ ન થાય. પુછવાનું એ કે મુરાખોને બંધ કરવામાં શક રહે છે કે જનાબતના ગુસલમાં ગર-ગરક વખતે પાણી મુરાખોમાં નથી જતું એનાથી જનાબતના ગુસલમાં ખલલ આવશે કે નહીં ?

જવાબ :-બ્યારે કે ઇલાજના લીધે હાંતોના મુરાખોમાં ચાંદી, સોનું કે શીશુ'ં અથવા સીમેન્ટ વિગેરે નાંખી એને બંધ અને પુર કરી દેવાય છે. તો તે નાંખેલી વસ્તુ બદનનો જુઝ (ભાગ) બની જાય છે. અને વુઝુ-ગુસલમાં એ વસ્તુને પાણી પહોંચાડવું કાફી થઈ જાય છે. એના નીચે પાણી પહોંચાડવું જરૂરી નથી.

હદીસ અને ફિકહમાં સોના-ચાંદીના તારથી તુટેલા હાંતોને બાંધવા તેમજ ચાંદી-સોનાની નાક બનાવવાની ઇજાઝત મન્કુલ છે. અહિર વાત છે કે તેના અંદરના ભાગમાં પાણી નહીં પહોંચે.

“માલાયુદ્ મિન્હુ”માં છે ‘અસ્તન ફન્દાને શિકસ્તક બતારે નુકરક બઈઝ અસ્ત ન બતારે ઝર.’ વ નિઝદે સાહિબૈન બતારે ઝર હમ બઈઝસ્ત.” (પાનું ૧૧૦) (દુરે' મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૫ પાનું ૩૧૮ ફકત ખુદાપાક વધુ બજાનાર છે.

હોઝમાં માણસ પટીને મરણ પામે તો પાણી પાક રહેશે કે નાપાક થઈ જશે ?

(પૃષ્ઠ ૧) સવાલ :-મસ્જીદની હોઝમાં એક મુસદ્દી પડી મરણ પામ્યો છે. માથામાં માર લાગવાથી લાશ કાઢ્યા પછી લોહી નિકળતું હતું. કદાચ ઝાડો પેશાબ પણ થઈ ગયો હોય. પણ પાણીમાં કોઈ ચીજનો અસર જણાતો નથી

તો હોઝને પાક સમજવી કે નાપાક ? અમુક લોકોનું કહેવું છે કે માણસ પાણીમાં પડી મરણ પામે તો પાણી નાપાક થઇ જાય છે અને બધું પાણી કાઢી નાંખવું જરૂરી થઇ જાય છે. તો ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-પાણીમાં પડી મરણ પામવાથી પાણી નાપાક થવાનો હુકમ તે કુવાનો છે જે “૬૬-૬૨-૬૬” (૧૦ X ૧૦) અને જારી પાણીના હુકમમાં હોતો નથી. આ તો હોઝ છે અને હોઝ તો “૬૬-૬૨-૬૬” હોય છે અને જારી પાણીના હુકમમાં છે. આવી હોઝમાં માણસ પડી મરણ પામે તો હોઝનું પાણી નાપાક થતું નથી. પાક જ રહે છે.

હદીસમાં છે :-“ઈન્નલ માઅ તહૂઝન લા યુનજિજસહૂ શયઉન”

અર્થાત :- (કસીર) પાણી પાક છે તેને કોઇ વસ્તુ નાપાક કરતી નથી (જ્યાં લગી નાપાકીના લીધે પાણીના અવસાદ, રંગ, બુ, મઝહમાંથી કોઇ વસ્તુ બદલાય ન જાય) (મિશકાત પાનું-૫૧)

અને “માલાબુદ મિન્હુ” માં છે “આબે જારી વ આબે કસીર બઝ ઉફતાદને નજસત દરઆં નજિમ ન શવદ મગર બકને કે અઝ નજસત રંગ યા મઝહ યા બુ દરઆં ઝહિર શવદ”.

અર્થાત :- જારી પાણી જેમકે (નદીનું પાણી) અને કસીર પાણી (જેમકે ૬૬-૬૨-૬૬ હોઝ અને તળાવનું પાણી) નજસત પડવાથી નાપાક થતું નથી. જ્યાં સુધી તેના રંગ યા બુ યા મઝહમાં નાપાકીનો અસર ઝહિર નહીં થાય. કિંવા રંગ, બુ, મઝહમાંથી કોઇ એક બદલાય નહીં જાય (પાનું-૨૧)

સારાંશકે જ્યારે પાણીમાં નાપાકીનો અસર જણાતો નથી. રંગ, બુ, મઝહમાં ફેર આવ્યો નથી તો શંકા કરવાની જરૂરત નથી. ચારે મઝહબ હનફી, શાફેઈ, માલિકી, હંબલીનો ઇતિફાક છે કે મઝકુર હોઝ પાક છે. નાપાક હોવાના કોઈ પણ કારણ નથી. (રહમતુલ ઉમ્મહ ફી ઇખતિલાફિલ અહમ્મહ પાનું-૯)

માટે હોઝને નાપાક સમજવું ખોટું અને હલીલ વગરનું છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

કહાએ હાજતના સમયે કિજલા તરફ પીઠ કરવી પણ મના છે ?

સવાલ :- શું ફરમાવે છે ઉલમાએ કિરામ આ મસ્જલામાં કે એક માણસે પોતાના મકાનમાં નવું પાખાનું બનાવ્યું જેમાં હાજતના માટે બેસતી

વેળા કિખલા તરફ પીઠ થાય છે. બાહુતનો ઈશ્વરાર છે કે આ તરીકે ગણત છે એની બેઠવાની દિશા બદલી નાંખો. તો ગુજારિય છે કે શરમન અગર આ નાબંધ છે તો શું બંધશની કોઇ સુરત હોય તો લખીને શુકિયકનો મોકો આપશે.

જવાબ :- બાહુતનો ઈશ્વરાર દુરસ્ત છે પાખાનાનું રૂખ બદલી દેવું જરૂરી છે. આંકબરત (સલ.) નો ઇર્શાદ છે :- ઇલા અતયતુમલ ગાધત ફલા તસ્તકબિહુલ કિખલત વલા તસ્તકબિહુલ.

અર્થાત :- જ્યારે પાખાનામાં જવ અને હાજત માટે બેસો તો કિખલા તરફ ન મોં કરો ન પીઠ. (ખુખારી શરીફ-મુસ્લિમ શરીફ)

અને ફક્રાએ કિરામ ફરમાવે છે. “વધુકરહુ તહરીમન ઇસ્તેકબાહુલ કિખલતિ વખિસ્તેબાફ્રહા વલવ ફિલ ખુન્યાનિ”

અર્થાત :- પેશાબ, પાખાના વખતે કિખલા તરફ મોંદુ કરવું યા પીઠ કરવી મઠક્રહે તહરીમી છે આબાદીથી બહાર હોય કે આબાદી અને ઈમારતની અંદર, (નુકલ ઈબ્રાહ પાનું-૩૦) (દુરે મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું ૩૧૬)

એટલા માટે જ્યાં સુધી રૂખ ન બદલવામાં આવે ત્યાં સુધી શક્ય હોય કિખલા તરફથી ફરીને બેસે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

ચાલીસ દિવસથી ઓછી મુદતમાં નિફાસનું ખુન બંધ થઇ જાય તો ?

(૫૭૩) સવાલ :- શું ફરમાવે છે ઉલમાએ દીન આ મસ્જિદામાં કે એક માણસની ઔરતને જયગી (સુવાવડ) થઇ અને એક મહીનામાં નિફાસથી પાક થઇ ગઇ. હવે આ ઔરત નમાઝ પઢી શકે કે નહીં ? તેમજ પોતાના ખાવિંદથી હમબિસ્તર થઇ શકે કે નહીં ? જવાબ ઇનાયત ફરમાવશે.

જવાબ :- નિફાસની ઓછામાં ઓછી મુદતની કોઇ હદ મુકર્રર નથી. હાં, ઇન્તેહાઈ મુદત ચાલીસ દિવસ છે.

‘ફાતાવા આલમગીરી’માં છે :- “અકલુન્નિફાસિ મા યૂજુદુ વલવ સાઅતન વઅલયકિલ ફતવા. વઅકસરહુ અરબઉન યવમન ઇન્દના કઝા ફિસ્શરાજિચ્યહ (ભાગ-૧ પાનું ૩૭)

પુછેલી સુરતમાં એક મહીનાની અંદર નિફાસથી પાક થઇ ગઇ છે તો ગુસલ કરી નમાઝ અદા કરે. રોઝાનો ઝમાનો હોય તો રોઝા પણ રાખે. અને

જયગીનો આ પહેલો અવસર હોય તો સોહબત પણ દુરસ્ત છે. અને જો પહેલાંની આદત એક મહીનાથી વધુની હતી અને આ સમયે આદતથી પહેલાં ખૂન બંધ થઈ ગયું છે તો સોહબતની ઇલાજત નથી.

‘ફતાવા આલમગીરી’ માં છે :- વલ્લભ ઈનકેતઅ હમુહા ફૂન આદતિહા યુકરહુ કિરખાનુહા હતા યમજિય આદતુહા વઅલયહા અન તુસદ્દિય વતમુસુ લિલ એહતિયાતિ હાકઝા ફીતખીન” (ભાગ-૧ પાનું-૩૬) ફકત ખુદાપાક વધુ બલુનાર છે.

હેઝનું ખૂન બંધ થવા બાદ ફરીથી નજર આવે તો ?

(પૃષ્ઠ) સવાલ :- માહવારી હર ત્રણ દિવસે બંધ થઈ જાય છે. પાક થવા અને ત્રણ-ચાર-પાંચ વખતની નમાઝ પઢવા બાદ પાછું ઝરા ખૂન નજર આવે છે. અને કહી તો નજર પણ નથી આવતું તો પઢેલી નમાઝની કઝા કરવી પડશે ? શુસલ મોઢેથી કરવામાં આવે તો નમાઝો જાય છે તો તેની પણ કઝા કરવી પડશે ?

જવાબ :- જ્યારે હમેશાંની આદત ત્રણ દિવસની છે. ત્રણ દિવસમાં ખૂન બંધ થઈ જાય છે. તો ખૂન બંધ થતાં જ શુસલ કરી લે. નમાઝનો વખત હોય તો નમાઝ પઢવી જરૂરી છે. ન પઢી તો કઝા લાજિમ છે. પરંતુ એહતિયાત એમાં જ છે કે જ્યાં સુધી ખૂન આવવાનો એહતેમાલ છે શોહરથી મળે નહીં. ફકત ખુદાપાક વધુ બલુનાર છે.

કાગળ ઉપર પેશાબ-પાખાનું કરવું કેવું છે ?

(પૃષ્ઠ) સવાલ :- યુંબઈમાં આમ રિવાજ છે કે માં નાના બચ્ચાઓને કાગળ બિછાવીને પેશાબ-પાખાના માટે બેસાડે છે. તો કાગળ ઉપર પેશાબ, પાખાનું કરાવવું બઈઝ છે કે નાબઈઝ ? સાદા કાગળ ઉપર પેશાબ-પાખાનું કરવું કરાવવું કેવું છે ?

જવાબ :- મઝહૂર રિવાજ ગલત છે એને છોડવું જરૂરી છે. કાગળ લખેલો હોય કે કોળો, દરેક હાલતમાં એના ઉપર પેશાબ વિગેરે મમનુઅ છે કેમકે કાગળ ઇદમ હાસિલ કરવાનો ઝરીઓ છે જેના લઈ કાબિલે એહતેરામ છે.

‘શામી’માં છે :- “વકઝા વરકુલ કિતાબતિ લિસકાલતિહિ વતકબુમિહિ

વલહુ એહતિરામુન અયઝન લિકવનિહિ આલતુન લિકિતાબતિલ હદિમ વલિઝા અલ્લહુ ફિતતાર ખાનિયતિ ખિઅન્ન તઅઝીમહુ મિન અહબિ હીન;”

અર્થાત :-જે હાલ ઝાડના પાંદડાઓનો છે તે જ હાલ કાગળનો છે. કિંવા કાગળ પણ પાંદડાઓની જેમ ચીકણો છે. (નાપાકીને દુર નહીં કરી શકશે બરફે ઉટ્ટી વધુ ફેલાવી દેશે) અને ક્ષીમતી પણ છે તેમજ શરીઅતમાં એની હુરમત પણ છે એટલા માટે કે તે હદિમની પ્રાપ્તિનું સાધન છે. (ભાગ-૧ (પાનું-૩૧૫) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

જનાબતની હાલતમાં હજમત બનાવવા વિષે

(૫૭૬) સવાલ :- શુસલની હાલતમાં કિંવા જનાબતની હાલતમાં માથાના વાળ કપાવવા, ફાદી બનાવવી, અને નખ કપાવવાનો શું હુકમ છે ? હવાલા સાથે જણાવશો.

જવાબ :-શુસલની હાલતમાં હજમત બનાવવી, નખ કપાવવા વિગેરે મકરૂહ અને મના છે. ‘ફતાવા આલમગીરી’માં છે:- “હુદુ રશઅરિ હાલતલ જનાબતિ મકરૂહન વકઝા કર્સુલ અઝાશીરિ”

અર્થાત :-જનાબતની હાલતમાં વાળ ઝુંડાવવા, કાપવા તેમજ નખ કાપવા મકરૂહ છે. (ભાગ-૫ પાનું-૩૫૮) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

બાબુલ અવકાત

લંડનમાં ઇશાનો ટાઈમ થતો નથી તો નમાઝનું શું થાય ?

(પૃષ્ઠ) સવાલ :-અહીં લંડનમાં તારીખ ૨૨ મી મે થી ૨૧મી જુલાઈ સુધી ઝોન બે મહીના રાત ફક્ત સાડા ચાર કલાકની રહે છે. એ દિવસોમાં શફક ગુરૂબ થતી નથી. હવે આવા વખતે જ્યારે શફક ગુરૂબ થતી નથી તો ઇશાની નમાઝનું શું કરવું ? પઢવી કે નહીં પઢવી ? કારણકે શફક ગુરૂબ થયા વગર ઇશાનો ટાઈમ થતો નથી. માટે નીચેની બાબતોનો ખુલાસાવાર જવાબ આપશે.

(૧) જ્યાં ઇશાનો વખત થતો નથી ત્યાં ઇશાની નમાઝ ફર્જ થશે ?

(૨) જો ફર્જ થતી હોય તો પછી તે ક્યારે પઢવી ?

(૩) શું સુચં ઉગ્યા પછી કઝા પઢવી ? જો કઝા પઢવી પડતી હોય તો પછી તેનો વખત નક્કી કરી અઝાન સાથે જમાઅતથી પઢવી કે વગર જમાઅતે એકલા એકલા પઢવી.

જવાબ :-એવી જગ્યામાં જ્યાં 'શફક' (સુર્યાસ્ત પછીની લાલાશ અને ધોળાશ) ગાઈબ થવા પહેલાં અથવા 'શફક' ગાઈબ થતાંની સાથે જ ફજર (મુઘ્ને સારિક) તુલુઅ થઈ જાય છે અને ઇશાનો ટાઈમ થતો નથી ત્યાંના લોકોના ઉપર ઇશાની નમાઝ ફર્જ છે કે નહીં એ વિષે ખખતેલાફ છે.

અમુક કુકહા (રહ.) ત્યાંના લોકોના ઉપર ઇશાં ફર્જ માનતા નથી. ફલીલ એ છે કે જ્યારે ઇશાની નમાઝની ફર્જિયતનું કારણ (ટાઈમ) મવજુદ નથી તો ત્યાંના લોકોના ઉપર ઇશાં ફર્જ નથી. ત્યાંના લોકો એવી સીઝનમાં ફક્ત ચાર નમાઝના મુકદ્દર રહેશે. જેમકે કોણી લગી બન્નેવ હાય કપાયેલા માણસના હકમાં પુછના ત્રણ ફર્જ રહી જાય છે.

પરંતુ ખીજ કુકહા (રહ.) ત્યાંના લોકો ઉપર ઇશાની નમાઝ ફર્જ માને છે.

હલીલની રૂએ એ જ કવી, રાજેહ અને વાલુબુલ અમલ છે. હલીલ એ છે કે ખુદાપાકે દરેક જગ્યાના લોકો ઉપર દરેક મોસમમાં પાંચ નમાઝ ફજ્ર કબી છે. આપ (સલ.)ની શરીઅત આમ છે. કોઈ જગ્યાના લોકો આ હુકમથી બાકાત રખાયા નથી.

પુઝુના અવયવો મોઝુદ ન હોવામાં અને નમાઝનું કારણ (વખત) મોઝુદ ન હોવામાં ફજ્ર છે તે વિચાર કરવાથી સમજી શકાય છે. નમાઝની ફઝિઅત તો નફસુલ અમ્ર (આજ્ઞા માત્ર)માં સળંગે ખફીથી સાબિત છે. વખત તો તેના માટે ઝાહિરી સળંગ અને ખફી સળંગની અલામત મુકર્રર થયો છે એને હકીકી અને અસલી સળંગ માની લેવો સહીહ નથી. માટે ઝાહિરી સળંગ (ધરાનેાં વખત) મોઝુદ ન હોવાથી હકીકી અસલી સળંગ જે નફસુલ અમ્રી છે તે મઅ-દુમ (વિસર્જન) જશે નહીં જ્યારે તેના કાયમ હોવા ઉપર બાલ હલીલો પણ મોઝુદ છે. મેઅરાજવાળી હદીસમાં છે કે પ્રથમ ૫૦ નમાઝો ફજ્ર થઈ હતી. પછી ઘટાડીને પાંચ નમાઝો કરી દેવામાં આવી. જેમાં કોઈ સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ નથી કે આ હુકમ ફલાણા દેશ માટે છે. અને ફલાણા દેશ માટે નથી. જ્યારે ખુદા-પાકને દરેક દેશની પરિસ્થિતિની સંપૂર્ણપણે જાણ હતી. માટે એ હુકમથી કોઈ દેશ અને જગ્યાને બાકાત રખાશે નહીં.

જન્મલવાલી હદીસમાં છે કે એક દિવસ એક વર્ષ ખરાબર, એક દિવસ એક મહીના જેટલો અને એક દિવસ એક અઠવાડિયા જેટલો મોટો હશે. સદખ્યા (રદી.)એ પુછ્યું કે તેદિવસોમાં પણ પાંચ નમાઝો કાફી થઈ પડશે? આપ (સલ.)એ ફરમાવ્યું. નહીં. પાંચ નમાઝો કાફી થશે નહીં તે દિવસોમાં વર્ષની, મહીનાની અને અઠવાડિયાની નમાઝો અંદાજો કાઢી પઢવી પડશે એટલે ચોવીસ કલાકમાં પાંચ નમાઝો થોડા થોડા અંતરે પઢવાની રહેશે. આ ઉપરથી સાબિત થાય છે કે ઝાહિરી સળંગ (વખત) જોવામાં આવશે નહીં બલકે હકીકી સળંગ (જે નફસુલ અમ્રી છે)નો એઅતેબાર કરવામાં આવશે. (ફતહુલ કદીર ભાગ-૧ પાનું ૧૬૭-૧૬૮ રસાઇલુલ અરકાન પાનું ૫૭-૫૮)

દાફલ ઉલૂમ દેવખંદના માલ મુફતીએ અઅઝમ મવલાના અઝીઝુ. રહુમાન સાહેબ ફરમાવે છે કે :-

“અઅઝ કુકહાકા તો થેહી મઝહબ હે કે વહાં ઇસાંકી નમાઝ ફજ્ર નહીં. ક્યું કે વહાં વકત ઇસાંકા નહીં હોતાં જેસા કે ફતાવા મુહમ્મદીમી મોલવી સૈયદ

અમર હુસૈન આંખને લિખા હે. મગર મુહકિકીન કુકહા જેસે ઇબ્ને હુમામ
બગૈરહ ફરમાતે હે કે અમરચે ઇશાંકા વકત વહાં નહીં આતા લેકિન ઇશાંકી
નમાઝ વહાં લી ફઝલ હે. જોર દલીલ ઉનકી યે હે કે અલ્લાહ તઆલાને તમામ
બંદો પર પાંચ વકતકી નમાઝ ફઝલ ફરમાઈ હે ઉનકો હર જગહ જોર હર
વકત પળકના ચાહિએ જેસા કે હદીસે હજ્જલમેં વારિદ હે કે જોક દિન આલ
બરાબરકા હોગા. અહાબા (રદી. ને અર્ઝ કિયા કે નમાઝોંકી નિરબત કયા હુકમ
હે ? આપને ફરમાયા કે ઉસ દિનમેં સાલ બરકી નમાઝોં પાંચો વકતકા અંદાઝ
કરકે પળહો યઅની હરજોક જોળીસ ઘંટેમે પાંચ નમાઝોં અહા કરે. ફકત
(ફતાવા હાફિઝ ઉલુમ મુકમ્મલ ૧ મુદ્દિલ ભાગ-૨ પાનું ૬૧)

(૨) જ્યારે ઇશાંનો ટાઈમ ચલો હતો અને ઇશાંની નમાઝ પઢાતી હતી
મગરિબ પછી તેટલા અંતરે ઇશાં પઢવામાં આવે. અથવા તો આબુબાબુના
શહેરોમાં જ્યાં ઇશાંનો ટાઈમ મળે છે અને ઇશાંની નમાઝ તેના ટાઈમમાં પઢાય
છે તે હિસાબે પઢવામાં આવે. જોક સુરત એ પશુ છે કે સુબહે સાદિક પછી
ઇશાં અને ચિત્ર અહા કરે. પછી ફજરના ટાઈમ ફજરની નમાઝ અહા કરવામાં
આવે, દુરેં સુખતારમાં છે :-જેને ઇશાંનો વખત મળતો નથી તે પશુ ઇશાંની
નમાઝ અને ચિત્રનો મુકદ્દિફ છે. એટલે તેના માટે ઇશાં અને ચિત્રની નમાઝ
પઢવી જરૂરી છે. તો એ બન્ને નમાઝોનો અંદાજો કાઢી પઢે. એટલે જે સીઝ-
નમાં ઇશાંનો ટાઈમ ચલો હતો તે વખતે મગરિબ પછી જેટલા અંતરે
ઇશાંની નમાઝ પઢાતી હતી તેટલા અંતરે ઇશાં પઢવામાં આવે અથવા
આબુબાબુના શહેરો અને દેશોમાં જે સમયે ઇશાં પઢાય છે તે પ્રમાણે અમલ
કરવામાં આવે ઇશાં અને ચિત્ર પઢતી વખતે કઝાની નિઅત કરે હીં કારણ
કે કઝા નમાઝ તે છે જેનો ટાઈમ મળે અને નમાઝ છુટી જાય. અહીં તો
ઇશાંનો ટાઈમ જ નથી. તો પછી કઝાની વાત જ કેવી ? (દુરેં સુખ-તાર
શામી ભાગ-૨ પાનું ૨૩૫-૨૩૬)

(૩) સુરજ ઉઠ્યા પછી પશુ પઢી શકાય છે. પરંતુ ફજરની નમાઝ અને
ઇશાંની નમાઝમાં તરતીબ (ક્રમ) બળવી રખાશે નહીં. માટે સુબહે સાદિક પછી
અવારની નમાઝ પહેલાં ઇશાંની નમાઝ પઢી લેવી જોઈએ. અને અઝાન, ઇકામત
સાથે જમાઅતથી પઢવી જોઈએ. (જવહરહ ભાગ-૧ પાનું ૪૪) ચિત્ર ફકત
મસજીદમાં જ જમાઅત સાથે પઢવાની છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

રમઝાનમાં સવારની નમાઝ કયારે પઢવી ?

(૫૭૮) સવાલ :-રમઝાન શરીફમાં અકસર જગ્યાએ સવારની નમાઝ અંધારામાં પઢી લેવાય છે. હાલોંકે હનફી મઝહબમાં સવારની નમાઝ અજવાળામાં પઢવી અફઝલ છે. જ્યારે રમઝાન શરીફમાં અકસર જગ્યાએ શાફેઈ મસલકે અનુસાર અંધારામાં પઢવા લાગ્યા છે. તો શું એ દીનમાં નવી વાત કાઢવા સમાન (બિહઅત) નથી ?

જવાબ :-બેશક ! સવારની નમાઝ અજવાળામાં પઢવી અફઝલ છે પણ રમઝાનમાં લોકો ભૂલે છે અને તહજજુહ તથા સેહરી માટે જલ્દી ઉઠે છે. તેમને અજવાળા સુધી થોભવું બારી લાગે છે. માટે અઝાન પછી નમાઝ પઢી સુઈ જાય છે, અને જમાઅતના મહાન સવાબથી રમઝાનના મુબારક દિવસોમાં મહરૂમ રહે છે અને કેટલાક જમાઅત વખતે ઉઠી જવાના ઇરાદે નમાઝ પઢવા વગર સુઈ જાય છે તે પૈકી અમુક વખતસર ઉઠી શકતા નથી. પરિણામે જમાઅતથી મહરૂમ રહે છે. અને અમુકની નમાઝ પણ કઝા થઈ જાય છે. એટલા માટે નમાઝીઓની સહુલત અને જમાઅતની અહમિયતનો ખ્યાલ કરી રમઝાન શરીફમાં સવારની જમાઅત જલ્દી કરી લેવામાં આવે છે. જેથી બધા લોકો જમાઅતની ફજીલત હાસિલ કરી શકે અને જમાઅતના સવાબથી મહરૂમ નહીં રહે. અને નમાઝ કઝા થવા નહીં પામે. મઝકુર કારણને લઈ રમઝાન શરીફમાં સવારની જમાઅત જલ્દી કરવી ભઈઝ બલકે બેહતર છે. બિહઅત હરગિઝ નથી. હદીસથી સાબિત છે.

હઝરત ઐદ ઇબ્ને સાબિત (રહી.) તું બયાન છે કે હમો (સહાબો) રસુલે ખુદા (સલ.)ની સાથે રમઝાનમાં સેહરી કરી સવારની નમાઝ માટે ઉભા થઈ જતા. રાવીએ પુછ્યું કે સેહરી (નો આખરી ટાઈમ) અને સવારની નમાઝ વચ્ચે કેટલો ફાસલો (અંતર) રહેતો હતો ? ફરમાવ્યું કે ૫૦ (પચાસ) આસતો પઢી શકાય એટલો, (તિરમિઝી) બાગ-૧ પાનું ૮૮)

આથી પુરવાર થાય છે કે રમઝાનુલ મુબારકમાં આમ નમાઝીઓની સહુલત અને જમાઅતની ફિફાઝત ખાતર સવારની નમાઝ હમેશાંના ટાઈમ પહેલાં(જલ્દી) પઢી લેવામાં વાંધો નથી. બલકે બેહતર છે. સાથે જો પણ ખ્યાલ રાખવો ભેઈજો. (ખાસ લોકોએ એનો વધુ ખ્યાલ રાખવો ભેઈજો) કે ઇશરાકના ટાઈમ પહેલાં

સુવે નહીં. એ ટાઈમ ઘણા બરકતવાળો છે એ ટાઈમ વિના ઉઝરે સુતેલા રહેવું પસંદીદહ નથી. મકરૂહ અને નહુસતભયુ" છે. ખુદાપાક અમલની તવફીક આપે. આમીન ફક્ત ખુદાપાક વધુ બજાનાર છે.

ફજરની નમાઝ અજવાળામાં પઢવા બાબત.

(૫૭૬) સવાલ :- ફજરની નમાઝનો અફઝલ ટાઈમ કયો છે? અંધારામાં (ગલસમાં) કે અજવાળામાં (ઇસ્ફારમાં) હમારે ત્યાં અજવાળામાં નમાઝ થાય છે. સુરજ નિકળવાના ૨૫ થી ૩૦ મિનિટ પહેલાં સવારની નમાઝની જમાઅત શરૂ થાય છે. પણ જોકે ભાઈ કહે છે કે અજવાળામાં નમાઝ પઢવું હદીસથી સાબિત નથી તો શું 'ઇસ્ફાર'માં નમાઝ પઢવું ખિલાફે સુન્નત છે? હદીસથી જવાબ આપવા મહેરબાની કરશો.

જવાબ :- ફજરની નમાઝનો ટાઈમ સુખ્હે સાદિક હોવાની સાથે શરૂ થઈ જાય છે. અને સુરજ નિકળવા પહેલાં સુધી રહે છે. એ દરમિયાન કોઈ પણ વખતે નમાઝ પઢી શકાય છે. પણ 'ઇસ્ફાર' (અજવાળા)માં પઢવું અફઝલ અને મુસ્તહબ છે. મોટી ફઝીલત ખરાવે છે અને ઘણી હદીસોથી સાબિત છે. હદીસથી સાબિત નથી એમ કેહનારા હદીસથી નાવાકેફ છે. અબુહુર (અલ.) ની ઈમામતવાળી હદીસમાં છે કે બીજીવાર આપ (સલ.) ને ઇસ્ફાર (અજવાળા)માં ફજરની નમાઝ પઢાવી 'વજાલ્લા બિયલ ફજર ફઅરફર (મિશકાત પાનું ૫૬)

હદીસોથી સવારની નમાઝ "ગલસ" માં અને 'ઇસ્ફાર'માં પણ પઢવું સાબિત થાય છે. બેશક! અહીં નબવીની શરૂઆતમાં સવારની નમાઝ થોડા અંધારામાં થતી હતી. કારણકે તે ઝમાનો શિદ્દતે અમલનો હતો. સહાબા નવા નવા મુસલમાન હોવાથી ઘણાં જોશીલા, હાઝિર બાશ અને શમ બેદાર હતા. રાતનો મોટો ભાગ મસ્જીદમાં ગુઝારતા. તેમના માટે ગલસમાં નમાઝ પઢવું આસાન હતું (જેમકે રમઝાનુલ મુબારકમાં તહજુજુહ અને સેહરી પછી સુખ્હે સાદિક થતાંની સાથે સવારની નમાઝ અંધારામાં પઢી લેવું આસાન હોય છે.) ઓરતો પણ સવારની નમાઝમાં મોટી સંખ્યામાં મસ્જીદમાં આવતી તેમની પરદા દારી એમાં હતી કે નમાઝ અંધારામાં પઢી લેવામાં આવે. પછી જ્યારે ઇસ્લામ ફેલાયો. મુસલમાનોની તઅદાદ વધતી ગઈ. આમ મુસલમાનો માટે (સહુલત) આસાની એમાં હતી કે નમાઝ અજવાળામાં પઢવામાં આવે અને જમાઅતથી કોઈ મકરૂમ નહીં રહે માટે આપ (સલ.)એ હિદાયત ફરમાવી.

અસબિહુ બિસ્મુબિહુ ફર્ધન્નહુ અઅઝમુ લિલ અજરિ.

અર્થાત :- સવારની નમાઝ પુણ અજવાળામાં પઢયા કરે. એમાં તમારા માટે અજરે અઝીમ છે. (અબુહાવુદ ભાગ-૧ પાનું ૬૭) (નસઈ ભાગ-૧ પાનું ૫૦) (ઈબ્ને માજહ પાનું ૨૨૧) (તકવી શરીફ ભાગ-૧ પાનું ૧૦૬)

અને તિરમિઝી શરીફમાં છે કે “અસદિક્કે બિલફજરિ ફર્ધન્નહુ અઅઝમુ લિલ અજરિ.

અર્થાત :- ફજરની નમાઝ અજવાળાં ફેલાય બધે ત્યારે પઢો. એમાં ઘોટો અજર છે. (ભાગ-૧ પાનું ૨૨) (મુસ્નદે હિમામ અઅઝમ-૧૧૮) (મજમઉ-ઝઝવાઈદ ભાગ-૧ પાનું ૧૩૨) (મુસન્નદ ઇબ્ને અબી શયબહ ભાગ-૧ પાનું ૩૨૧)

હિમામ તિરમિઝી રહ.) મઝકુર હદીસ નકલ કરી ફરમાવે છે કે, રાફિઅ ઇબ્ને ખદીજ (રહી.)ની આ હદીસ હસન સહીહ છે. સહીહ મુસ્લિમમાં ફતવ્વિયર બિસ્મુબિહુનો શબ્દ મવજુદ છે. (ભાગ-૧ પાનું ૨૨૩) અને હદીસમાં છે કે હઝરત ઇબ્ને મસઉદ (રહી.) ફરમાવે છે કે મેં આપ (સલ.)ને બે નમાઝો સિવાય દરેક નમાઝને તેના ટાઈમમાં જ પઢતા જોયા છે. એક મુઝદલિયામાં મગરિબ અને ઈશાને જમા કરી પઢી છે. અને સવારની નમાઝ હમેશાંના ટાઈમથી પહેલાં ગલસમાં (અંધારામાં) પઢી. (સહીહ બુખારી ભાગ-૧ પારા ૭ પાનું ૨૨૦) (સહીહ મુસ્લિમ ભાગ-૧ પાનું ૪૧૭)

આ હદીસથી ઇશ્કારમાં નમાઝ પઢવાની સાફ તાઈદ થાય છે. એ સિવાય કશી હદીસો છે જેનાથી ઇશ્કારમાં નમાઝ પઢવાની ફઝીલત સાબિત થાય છે. જેથી જ આપણા ફુકહા (રહ.) લખે છે કે :-

બયસતહિબુલ ઇશ્કાર બિલ ફજરિ લિકવલિદિ અલયહિસ્સલામ અસદિક્કે બિલફજરિ ફર્ધન્નહુ અઅઝમુ લિલ અજરિ (હિદાયત ભાગ ૧ પાનું-૬૬)

માટે આપ સાહેબોનો અમલ હદીસ (મુન્નત) ના મુતાબિક છે. મુખાલિફ અને બિદઅત નથી.

‘અને લખે છે કે સવારની જમાઅત અજવાળામાં અદા કરે એટલે સુરજ તુઝુ અથવા એટલા પહેલાં શરૂ કરે કે મુન્નત મુતાબિક (કમ અઝ કમ ૪૦ થી ૪૫ આયતો) પઢી નમાઝ પુરી કરે. અને જો ખુદાના ખાસ્તક

નમાઝ ફાસિહ થઈ જાય તો કિરાઅત મુન્નત સહીત દોહરાવી શકાય એના માટે ૨૫ થી ૩૦ મિનિટ કાફી છે. એટલે તુલુઅ આફતાબથી ૨૫ થી ૩૦ મિનિટ પહેલાં જમાઅતનો ટાઈમ શખવો સુસ્તહબ છે. સવારનો ટાઈમ મુવાનો અને ગલફતનો છે. જલ્દી કરવામાં ઘણાં લોકોની જમાઅત ફાત થઈ જાયે. જેથી તાખીર કરવી એકતર છે. પણ એટલી તાખીર નહીં કરે કે સલામ ફેરવવા પછી દોહરાવવાનો ટાઈમ નહીં રહે.

‘માલાખુદ મિન્હો’માં છે કે :-વ ફર રોશનીયે રોઝ ખાનકને મુખ્ક બ હાદેકે બ કિરાઅતે મસ્નુનહ નમાઝ અહા કુનહ વ અગર ફસાહ ઝાહિર શબહ ખાઝ બકિરાઅતે મસ્નુનહ અહા કુનહ સુસ્તહબ સ્ત (પાનું-૨૫)

અર્થાત :-સવારની નમાઝ એટલા અજવાળામાં પઢવું સુસ્તહબ છે કે નમાઝ મસ્નુન કિરાઅત સાથે પઢયા પછી એટલો વખત બાકી રહી જાય કે નમાઝ ફાસિહ થઈ હોય તો મસ્નુન કિરાઅત સાથે દોહરાવી શકાય માલાખુદ મિન્હો પાનું-૨૫)

માટે આપ સાહેબોનો અમલ હકીસ (મુન્નત)ના મુતાબિક છે. મુખાલિફ અને ખિલ્અત નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે

મિસ્હૌનથી પહેલાં અસરની નમાઝ પઢી શકાય ?

(૫૮૦) સવાલ :-મહોલ્લાના ઇમામ અસરની નમાઝ મિસ્હૌનથી પહેલાં તેમજ ઇશાની નમાઝ ‘શફે અખ્યઝ’ (સુફેદીના ખતમ થવા પહેલાં પઢાવે છે તો હમારે શું કરવું ?

જવાબ :-ખીલ મસ્લુહમાં જ્યાં સહીહ વખત પર નમાઝ પઢાતી હોય ત્યાં જઈ પઢવી જોઈએ. અગર એ અસકય હોય કે મુશકિલ હોય તો ઇમામની સાથે પઢી લે અને વખત થવા પર એકત્રો ફરીથી પઢી લે. (શહે મુન્યહ ભાગ ૧ પાનું-૩૭૨) (એઅલાઉસ્સુનન ભાગ-૨ પાનું-૭) તેમજ (ભાગ-૪ પાનું-૩૭૬ ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

અસરની નમાઝનો ટાઈમ કયારે ગણવો ?

(૫૮૧) સવાલ :-હમારી મસ્લુહમાં બે ટાઈમ ટેબલ છે એક ટાઈમ ટેબલ અસરનો ટાઈમ ૪-૩૦નો બતાવે છે. જ્યારે ખીજું ટાઈમ ટેબલ અઝાનનો ટાઈમ ૪-૨૫નો બતાવે છે. હવે અમારે અઝાન કયારે આપવી એ સમજાતું નથી.

જવાબ :-જે ટાઈમ-ટેબલમાં ૪-૩૦નો ટાઈમ બતાવવામાં આવ્યો છે તે સુફતા બિહી કૌલ અનુસાર છે.

હજરત ઇમામ અઅઝમ અબૂ હનીફા (રહ.)નો સુફતાબિહી કૌલ એ છે કે હુકુમનો ટાઈમ દરેક વસ્તુના અસલી સાચા (મુળ પડછાયા) સિવાય બેવડા પડછાયા સુધી બાકી રહે છે. બેવડા પડછાયા પછી અસરનો સમય શરૂ થાય છે.

“માલા બુદ્ મિન્હુ”માં છે :-વરિવાયતે સુફતા બિહી અઝ ઇમામે અઅઝમ (રહ.) આંનસ્ત કે વકતે હુકુમ બાકી માનદ તા આંકે સાયએ હર ચીઝ દોયદે આં શવદ સિવાય સાયએ અસલી, વખઅદે શુઝરતને વકતે હુકુમ બર હર દો કૌલ વકતે અસરસ્ત’ (પાનું-૨૫)

સુફતીએ અઅઝમ હજરત મૌલાના મુહમ્મદ ફિફાયતુલ્લાહ (રહ.) પણ તઅલીમુલ ઇસ્લામમાં આ પ્રમાણે જ લખે છે :-

જખ હર ચીઝકા સાયા અસલી સાયેકે અલાવહ દો મિસ્લ હો જાએ તો હુકુમકા વકત ખતમ હો કર અસરકા વકત શરૂ હોતા હે. (ભાગ-૨ પાનું ૪૫)

ડીસેમબરમાં અસલી સાયો એક મિસલના લગભગ હોય છે. માટે તે ઉપ-રાંત બીજા બે સાયા પછી અસરની અઝાન થવી જોઈએ અને તે હમણાં ૪-૩૦નો ટાઈમ છે. અને એમાં જ એકદેયાત છે. રાંદેરમાં આના ઉપર અમલ છે. ડીસેમબરમાં રાંદેરમાં ૪-૩૦ વાગે અઝાન અને ૪-૪૫ વાગે જમાઅત થાય છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઈશાની નમાઝના ટાઈમ અંગે અગત્યનો ફતવો :-

ઈશાનો ખરો ટાઈમ :-

(૫૮૨) સવાલ :-ચાલુ મોસમે (જુન મહિનામાં) શરૂબે આફતાબ ૭-૧૬ મિનિટે છે અને “શફક”નો આંતરો ૧-૩૪ મિનિટનો છે. તો ઇશાની અઝાન ક્યારે થવી જોઈએ ? હમારા ઇમામ સાદબ ઇશાની અઝાન ૮-૪૫ મિનિટે અપાવે છે. અને જમાઅત ૬-૦૦ કલાકે થાય છે. તો શું અઝાન તેના ટાઈમમાં થયેલી ગણાયે ? હમારૂં કહેવું એ છે કે નમાઝ તો ટાઈમસર થાય છે. પણ અઝાન જલ્દી થાય છે. ૮-૫૩ મિનિટ પછી થવી જોઈએ તો શું હમારૂં કહેવું ખોટું છે ?

જવાબ :-આપનું કહેવું ખરું છે. ઈશાની નમાઝનો ટાઈમ “શરૂક” ગાઈબ થવા પછી શરૂ થાય છે. પણ ‘શરૂક’થી કઈ શરૂકે મુરાદ છે? અહમર (લાલી) કે અબયઝ (સફેદી) એમાં ઈખતેલાફ છે. એરબી લુગાત (ડિક્શનરી)માં લાલી અને (લાલી પછીની) સફેદી બન્નેને શરૂક કહેવામાં આવે છે. અલ્લામહ ઇબ્ને રશદ (રહ.) લખે છે કે :-“વસબુ ખખતિલાફિહિમ ફી હાઝિદિલ મસ્અલતિ ઉશતિરાફુ ઇમમિરશરૂકિ ફી જિસાનિલ અરબ. (બઅન્નહુ કમા અન્નલ ફજર ફી જિસાનિદિમ ફજરાનિ કઝાલિકશ શરૂકુ શરૂકાનિ અહમરૂ વ અબયઝુ” (ખિદાયતુલ મુજતહીદ ભાગ-૧ પાનું-૯૩)

આપણા ઇમામે અઅઝમ અબુ હનીફહ (રહ.) ઈશાના ટાઈમ બાબત શરૂકથી અબયઝ (લાલી ગાઈબ થવા પછી થોડીવાર સફેદી રહે છે તે) મુરાદ લે છે અને એ જ રાજેહ, અહવત અને કાબિલે અમલ છે. “કિતાબુલ ખખતે-યાર”માં છે. “અશશરૂકુ અલબયાઝુ દલગી ચબકા બઅદલ હુમરતિ” અર્થાત શરૂક તે છે જે લાલી પછી સફેદી બાકી રહે છે. (ભાગ-૧ પાનું-૩૬)

હલીઅમાં છે કે હઝરત અનસ (રહી.)એ આપ (સલ.)ને પુછ્યું કે હું ઈશાની નમાઝ કયારે પઢું? તો આપે ફરમાવ્યું કે “હીન અસ્વદ્દુલ ઉકુક.”

અર્થાત :-જ્યારે ઉકુક કિંવા આસમાનના કિનારા ઉપર અંધારૂ ફેલાઈ જાય. (જુમજતુલ મસાબીહ ભાગ-૧ પાનું-૧૬૮)

અને મરકુઅ રિવાયતમાં છે કે “યુસલિલ ઈશાઅ હીન યસવદ્દુલ ઉકુક”

અર્થાત :-આપ (સલ.) ઈશાની નમાઝ ત્યારે પઢતા જ્યારે ઉકુક ઉપર અંધારૂ ફેલાઈ કિંવા છવાઈ જતું (અબુદાઉદ ભાગ-૧ પાનું ૬૩) (જુમજતુલ મસાબીહ ભાગ-૧ પાનું-૧૬૮)

એટલા માટે આપણા ઇમામ સાહેબે શરૂકથી શરૂકે અબયઝ મુરાદ લીધી છે. ઉકુક (આસમાનના કિનારા) ઉપર અંધારૂ સફેદી પછી ફેલાય છે. નહીં કે લાલી પછી, લાલી પછી તો સફેદી રહે છે. માટે ઈશાની અઝાન પણ સફેદ શરૂક ગાઈબ થવા પછી થવી જોઈએ. આપના ઇમામ સાહબને જ્ઞેનાથી સંતોષ નહીં થાય તો તઅલીમુલ ઇસ્લામમાં હઝરત મુશ્તીએ અઅઝમ મવ. મુહમ્મદ કિદાયતુલ્લાહ (રહ.)નેા ફરવો બતલાવશે.

સવાલ :-નમાઝે ઈશાંકા વકત કયાં હું?

જવાબ - સફેદ શરૂક બાતે રહેનેકે બઅલ ઈશાંકા વકત ગુરૂઅ હોતા હે.
(ભાગ-૩)

ઈશાંનો વખત સુર્યાસ્ત પછી ક્યારથી થાય છે. એ બાબત હઝરત મવલાના સુફતી કિફાયતુલ્લાહ સાહબ (રહ.)નો નકશા સહિત ફતવો.

સવાલ :- સુર્યાસ્ત પછી કેટલા સમય સુધી શરૂક (આકાશી લાલી પછી સફેદી પશ્ચિમે ફેખાય છે તે) બાકી રહે છે ? એટલે ક્યારે (સફેદ શરૂક) અલોપ થઈ જઈ ઈશાંની નમાઝનો વખત શરૂ થઈ જાય છે. (ફતવો પુછનાર કઠોરના મશહુર આલિમ મૌલાના અ. રહીમ હવાલદાર સાહેબ

જવાબ :- એ અંતર હમેશા એક સરખું રહેતું નથી. મહિને મહિને કિંવા થોડા થોડા દિવસોએ એમાં વધઘટ થતી રહે છે. પરંતુ એ અંતર એક કલાક આડત્રીસ મિનિટથી કદી વધુ હોતું નથી. અને એક કલાક એકવીસ મિનિટથી કદી ઓછું હોતું નથી જુન મહીનામાં તે સૌથી મોટું એટલે એક કલાક આડત્રીસ મિનિટનું હોય છે. અને સપ્ટેમબરમાં સૌથી નાનું એટલે એક કલાક એકવીસ મિનિટનું હોય છે. આ સાથે એનો એક ફોટો મોકલું છું તે મુજબ ઈશાંની નમાઝમાં ફરફાર કર્યા કરવો.

મુહમ્મદ કિફાયતુલ્લાહ દેહલી

મહીનો અને તારીખ	શરૂકનો આંતર કલાક-મિનિટ
૧ લી જાન્યુઆરી	૧ - ૨૭
૧ લી ફેબ્રુઆરી	૧ - ૨૪
૧ લી માર્ચ	૧ - ૨૨
૧ લી એપ્રિલ	૧ - ૨૩
૧ લી મે	૧ - ૨૭
૧ લી જુન	૧ - ૩૪
૨૩ મી જુન	૧ - ૩૮
૨૫ મી જુન	૧ - ૩૭
૧ લી જુલાઈ	૧ - ૩૪
૧ લી ઓગસ્ટ	૧ - ૩૦
૧ લી સપ્ટેમબર	૧ - ૨૫
૨૧ મી સપ્ટેમબર	૧ - ૨૧
૧ લી ઓક્ટોબર	૧ - ૨૨
૧ લી નવેમબર	૧ - ૨૩
૧ લી ડીસેમબર	૧ - ૨૭
૩૧ મી ડીસેમબર	૧ - ૨૮

નોટ :- જે મહીના અને જે તારીખોમાં ગુરૂએ આફતાબ અને ગુરૂએ શરૂક (ઈશાંના ટાઇમ)માં જેટલું અંતર રહે છે. લગભગ તેટલું અંતર સુબહે સાદિક અને તુલુએ આફતાબમાં પણ હોય છે (શામી ભાગ-૧ પાનું ૩૩૨-૩૩૫) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

બાબુલ અઝાન વલ ઇકામત

મગરિબની અઝાન અને ઇકામત વચ્ચેનું અંતર

(૫૮૩) સવાલ :-ખાંગી સાહબ મગરિબની અઝાન ધાબા ઉપર આપી તરત ઉતરી પડે છે અને તકબીર કહેવા માંડે છે. એમાં કંઈ વાંધો છે કે નહીં ? અઝાન અને ઇકામત વચ્ચે થોભવાનો હુકમ છે કે નહીં ?

જવાબ :-મગરિબની અઝાન પુરી કર્યા બાદ ત્રણ નાની આયતો પઢી શકાય એટલી વાર થોભે (એટલી વાર બે ખુત્બા વચ્ચે બેસવામાં લાગે છે.)

પુછેલી સુરતમાં ધાબા ઉપરથી ઉતરવામાં એટલી વાર જરૂર લાગતી હશે માટે વાંધો નથી. છતાં પણ ઝરા થોભી જઈ ઇકામત કહે તો બેહતર છે. નુરૂલ ઇકાદ'માં છે :-“બક્લિ મગરિબિ બિસકતતિન કદરિ કિરાઅતિ સલાસિ આયાતિન કિસારિન અવ સલાસિ ખુત્બતિન.”

અર્થાત :-મગરિબમાં અઝાન અને ઇકામત વચ્ચે એટલો વિલંબ કરે કે ત્રણ નાની આયતો પઢી શકાય અથવા ત્રણ ચાર કહમ ચાલે. (પાનું ૬૨ ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.)

તકબીર વખતે હાથ બાંધવું સાબિત નથી.

(૫૮૪) સવાલ :-શું ફરમાવે છે ઉલમાએ હીન આ મસ્અલામાં કે જ્યારે મુઅઝ્જિન તકબીર કહે છે તો અમુક નમાઝી હાથ બાંધીને ઉભા રહે છે અને એને સાફ સમજે છે. એવી હાલતમાં જ તકબીરે તહરીમક કહેતા કહેતા હાથ બાંધે છે તો આ પ્રમાણે જમાઅતની સફમાં ઉભા રહેવું સુન્નત છે કે અસ્તહબ ? અગર આ સુન્નત અથવા અસ્તહબ ન હોય તો એના ઉપર અમલ ન કરનારને બેવકુફ, બકિલ વિગેરે કહેવું છે ? તેમજ અસ્તહબ અને બેહતર તરીકો શું છે ?

જવાબ :-નમાઝ શરૂ થવા પહેલાં ઉભા રહેવાની હાલતમાં જ્યારે સફ બની રહી હોય અને કહમ હુસ્ત અને બરાબર કરવામાં આવી રહ્યા હોય તે વખતે હાથ બાંધવું ન તો સુન્નત છે ન તો અસ્તહબ એટલા માટે તે વખતે

હાથ બાંધવાને મસ્તુન સમજવું અને ન બાંધનારને બેવકુફ, બહિલ કહેવું ખોટું છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

વખત પહેલાં અઝાન અને વખત થયા પછી નમાઝનો હુકમ

(૫૮૫) સવાલ :-વખત પહેલાં અઝાન આપવામાં આવે અને વખત થયા બાદ નમાઝ પઢવામાં આવે તો અઝાન અને નમાઝનો શું હુકમ છે ?

જવાબ :-નમાઝ તેના વખતમાં પઢવામાં આવી હોય તો તે અહા થઈ ગઈ. દોહરાવવાની જરૂર નથી. ફક્ત માત્ર એટલે જ થયો કે નમાઝ વગર અઝાને પઢવામાં આવી અને અઝાનની ફજીલતથી મહરૂમ રહ્યા. અઝાન નમાઝના વખતથી પહેલાં કહેવું હુકમ નથી. વખત આવવા પછી દોહરાવવી જરૂરી છે. અઝાન સુન્નતે મુઅકકકહ અને દીનનો શિઆર છે. એની ઘણી માટી મહત્વતા છે.

“ફતહુલ બારી”માં છે. “ઈન્નલ અઝાન શિઆરુલ ઇસ્લામિ વઈન્નહુ લા યજુઝુ તકફુ.”

અર્થાત :-બેશક ! અઝાન ઇસ્લામી શિઆર છે એને છોડવું બહિલ નથી. (બાગ-૨ પાનું-૬૧)

‘ફતહુલ કદીર’માં છે :-[લિઅન્નલ અઝાન મિન એઅલામિદીન]

અર્થાત :-અઝાન દીનની અલામત છે. (બાગ-૨ પાનું ૬૩) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઢાઢી સુંડાવનારની અઝાન અને ઇકામત

(૫૮૬) સવાલ :-ઢાઢી સુંડાવનાર અઝાન અને ઇકામત કહી શકે કે નહીં ?

જવાબ :-ઢાઢી સુંડાવનાર ફાસિક ગણાય છે. (જેનું ફિરકે ઝાહિર છે.)

‘માલા ખુદ મિન્હુ’માં છે :-“તરાશીદને રીશ પેશ અઝ કુખ્જહ હરામસ્ત”

અર્થાત :-ઢાઢી સુંડાવવી અને એક મુઠાની અંદર કતરાવવી હરામ છે. (પાનું ૧૩૦) ફાસિકની અઝાન અને ઇકામત દીનદાર આઢમીની મૌજુદગીમાં મકરૂહ છે,

‘નુફલ ઇઝાહ’માં છે :-“વયુકરહુ ઇકામતુલ ફાસિકિ વઅઝાનિહિ.”

અર્થાત :-ફાસિકની ઇકામત અને અઝાન મકરૂહ છે. (પાનું-૬૨)

જેથી ઢાઢી સુંડાવનાર અને કપાવનારને મુઅઝઝિનનો મનસબ આપવો બહિલ નથી. મકરૂહે તહરીમી છે.

‘જવહરએ નચેરહ’માં છે :- “વયુકરહુ અંચ્યુકનલ મુઅઝઝિનુ ફાસિકન”

અર્થાત :- ફાસિકને મુઅઝઝિન રાખવો મકરૂહ છે. (ભાગ-૧ પાનું-૪૪) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

એક મુઅઝઝિન બે મસ્જિદોમાં અજ્ઞાન આપી શકે ?

(૫૮૭) સવાલ :- અત્રે બે મસ્જિદો છે. બન્નેવ માટે ખાંગી અલગ અલગ છે પણ જ્યારે એક મસ્જિદના ખાંગી મહીનો, પંદર દિવસ રજા ઉપર હોય તો બીજી મસ્જિદના મુઅઝઝિન જાહબ પોતાની મસ્જિદમાં અજ્ઞાન આપી બીજી મસ્જિદમાં અજ્ઞાન આપવા જાય છે તો અમુક માણસો વાંધો ઉઠાવે છે. તો એમનો વાંધો ઉઠાવવો હુકુસ્ત છે કે કેમ ?

જવાબ :- હા, એક મુઅઝઝિન બે મસ્જિદોમાં અજ્ઞાન આપે એ મકરૂહ છે. માટે બીજા માણસનો બંદોબસ્ત કરવો જોઈએ.

‘શુન્યતુલ મુસ્તમિલ્લી’માં છે :- “વયુકરહુ અંચ્યુઅઝઝન ફી મસ્જિદયનિ લિઅન્નહુ યકુનુ ફાઈયન ઇલા મા લા યફઅલુ (ભાગ-૧ પાનું-૩૬૧) ફકત ખુદા-પાક વધુ જાણનાર છે.

મસ્જિદના બાંધકામ વખતે અજ્ઞાન અને નમાઝ

(૫૮૮) સવાલ :- હમારા મહોલ્લાની મસ્જિદના જમાઅતખાનાના છાપ-રાને તોડી નાંખ્યું છે જેથી મસ્જિદમાં અજ્ઞાન તથા નમાઝ થતી નથી. આ મસ્જિદ મોટી-મોટી રેલો આવી ત્યારે પણ બંધ થતી ન હતી હાલ ખાલી મસ્જિદનું છતાં તોડી નાંખવાથી ઇમામ સાહેબે નમાઝ પઢવાનું તથા અજ્ઞાન દેવાનું ના પાડ્યું છે. મસ્જિદની બાજુમાં નમાઝ પઢી શકાય એટલી જગ્યા છે અને તારીખ ૧૭-૪-૭૧ના ઇશાની નમાઝ બાદ ઇમામ સાહેબે કહ્યું હતું કે કાલથી જુમ્આની નમાઝ તથા બીજી કોઈ પણ નમાઝ આટલે ઘરે નહીં. અને મસ્જિદમાં ‘બોડ’ પણ મુકવામાં આવ્યું છે કે કામકાજ ચાલવાથી નમાઝ ઘરે નહીં. તો આ મસ્જિદમાં આપ શું ફર્માવો છો ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં જમાઅતની નમાઝ બંધ રાખવું ‘જોટું’ છે. અજ્ઞાન નમાઝના ટાઇમે થવી જરૂરી છે જેથી મહોલ્લાવાસીઓને ખબર પડે અને નમાઝ અદા કરી શકે. જેઓ મઅજુર છે અને મસ્જિદમાં આવી શકતા નથી. (જેમકે બીમાર અને ઔરતો) તેઓ મકાનોમાં અજ્ઞાન સાંભળી નમાઝ પઢે અને

અજ્ઞાન વખતે વુજુ કરવું કેવું છે ?

(૫૬૨) સવાલ :-અજ્ઞાન થતી હોય તે સમયે વુજુ કરવું કેવું છે ? અમુકનું કહેવું છે કે ચુપચાપ બેસી રહે. અજ્ઞાન પછી વુજુ કરે. એવી જ રીતે કુર્આનની તિલાવત કરી રહ્યા હોય અને અજ્ઞાન સાંભળાય તો તિલાવત બંધ કરી અજ્ઞાન સાંભળવું કે પછી તિલાવત ભરી રાખવું જરૂરી છે ?

જવાબ :-વખતમાં ગુન્હાઈશ હોય તો અજ્ઞાનનો જવાબ આપે. પછી વુજુમાં મસ્જુદ થાય અને જો વખતમાં ગુન્હાઈશ ન હોય તો અજ્ઞાન વખતે વુજુ કરવામાં કાંઈ વાંધો નથી. અગર તિલાવત મકાનમાં કરતા હોય તો મુસ્ત-હબ છે કે અજ્ઞાન સાંભળતાં જ તિલાવત બંધ કરી આપે. મસ્જુદમાં તિલાવત કરનાર માટે ઇખતિયાર છે કે તિલાવત બંધ રાખે યા ચાલુ રાખે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ ભણનાર છે.

ખુખતલિકે મસ્જુદોમાં અજ્ઞાન થતી હોય તો કેનો જવાબ આપે ?

(૫૬૩) સવાલ :-આપણાં રહેરમાં ઘણી મસ્જુદો છે. એક પછી બીજામાં અજ્ઞાન થાય છે તો કઈ મસ્જુદની અજ્ઞાનનો જવાબ આપવું જરૂરી છે ?

જવાબ :-પહેલી અજ્ઞાનનો જવાબ આપવો જરૂરી છે. બાકી અજ્ઞાનોનો જવાબ આપવું અફઝલ છે. મહોદ્દાની મસ્જુદની અજ્ઞાન હોય કે પછી બીજા મહોદ્દાની (મરાકિલ ફલાહ પાનું-૩૬) (તહતાવી અલા મરાકિલ ફલાહ પાનું ૧૧૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ ભણનાર છે.

ઇકામતથી પહેલાં દુરૂદ શરીફ પઢવા વિષે

(૫૬૪) સવાલ :-ઇકામતથી પહેલાં દુરૂદ શરીફ પઢવું હદીસથી સાબિત છે કે નહીં ?

જવાબ :-ઇકામતથી પહેલાં દુરૂદ શરીફ આદિસ્તા પઢવાની ઇજાઝત છે. શામીમાં મુસ્તહબ લખ્યું છે. અલખત ઝોરથી પઢવાને લાઝિમ કરી લેવું મકરૂફ ગણાયે. (તહતાવી અલા મરાકિલ ફલાહ પાનું-૧૧૫) (શામી ભાગ-૧ પાનું ૪૮૩-૪૮૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ ભણનાર છે.

બાબુ સિરતિરસલાત

તકબીરે તહરીમહ રફ્કો યદૈન અને તકબીરે ધન્તિકાલાતનો સહીહ તરીકો.

(પદ્મ) સવાલ :- શું ફર્માવે છે ઉલમાએ કિરામ આ બાબતમાં કે તકબીરે તહરીમહ જે કહેવી ફર્જ છે તેને હાથ બાંધતા પહેલાં કહેવી જોઈએ. કે હાથ બાંધવા પછી પણ કહી શકે છે ?

(૧) જો કોઈ ઈમામ કાન સુધી હાથ ઉંચક્યા પછી નાફ (ડુંટી) સુધી હાથ લાવ્યા બાદ તકબીરે તહરીમહ કહે તો નમાઝ સહીહ થયેલી ગણાયે કે નહીં ?

(૨) જો ઈમામ ડુંટી સુધી હાથ લાવ્યા બાદ તકબીરનો પહેલો ભાગ શરૂ કરે અને હાથ બાંધ્યા બાદ બીજો ભાગ પુરો કરે તો નમાઝ સહીહ થયેલી ગણાયે કે નહીં ?

(૩) નમાઝ અને બોલાતી તકબીરે તહરીમહની શરૂઆત કયારે કરવી જોઈએ અને જો પુરી કયારે કરવી જોઈએ ?

(૪) રૂકુઅ અને સજ્દહની તકબીરોનો ખરો સમય અને તરીકો શું છે ?

(૫) જો ઈમામ હરેક નમાઝમાં તકબીરો મુન્નત વિરૂદ્ધ કહે તો શું હુકમ છે ?

જવાબ :- તકબીરે તહરીમહ કિંવા તકબીરે ઉલા અને રફ્કો યદૈન આંગે ત્રણ કથન છે.

(૧) પ્રથમ 'રફ્કો યદૈન' કરે જોટલે બન્ને હાથ કાન લગી ઉઠાવીને 'તકબીર' (અલ્લાહુ અકબર) શરૂ કરે અને તકબીર પુરી થતાં હાથ બાંધી લે.

(૨) 'તકબીર' અને 'રફએ યદૈન' બંને એકી સાથે શરૂ કરે અને એકી સાથે બંધ કરે.

(૩) પ્રથમ તકબીર શરૂ કરી તુરત હાથ ઉઠાવી તકબીર સાથે ખતમ કરે.

(બહરૂરર્ઝક ભાગ-૧ પાનું-૩૦૫, દુરે'અખતાર શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૪૬૫)

મઝકુર ત્રણ સુરતો પૈકી પ્રથમ 'પહેલી,' પછી 'બીજી' સુરત અફઝલ છે. ત્રીજી સુરત પણ બંધજ છે પણ મઅમુલ બિહા (જેના ઉપર અમલ છે) નથી. (હિદાયત ભાગ-૧ પાનું ૮૪ તથા શામી અને બહરૂરર્ઝક)

'જવહરહ'માં છે:- વધુ સહીહ એ છે કે નમાઝી પ્રથમ બંને હાથ ઉઠાવે. જ્યારે બંને હાથ કાનની સમાંતરે પહોંચીને થંભી જાય ત્યારે તકબીર શરૂ કરે. (ભાગ-૧ પાનું-૪૯)

પુછેલી સુરતમાં નમાઝ થઈ ગએલી ગણાશે. પણ હાથ બાંધવા સુધી તકબીરને વિલંબમાં નાંખવાની કિંવા કૌલ બાંધી તકબીર કહેવાની આદત ખોટી અને મકરૂહ છે. એ સમય 'સના' પઢવાનો છે. તકબીર કહેવાનો નથી. તકબીર હાથ બાંધવાની સાથે ખતમ થઈ જવી જોઈએ. કૌલ બાંધવા સુધી તકબીર મોડી કરવામાં એ પણ ખરાબી છે કે ઓછું સાંભળનાર અને બહેરા સુકતદી ઇમામના હાથ ઉઠાવેલા (રફએ યદૈન) જોઈ 'તકબીરે તહરીમહ' કહી લેશે તો ઇમામના પહેલાં તકબીર કહેવાના લીધે તેમની ઇકતિલા અને નમાઝ સહીહ થશે નહીં. જો તકબીરનો પહેલો શબ્દ 'અલ્લાહ' કહેવામાં સુકતદી પહેલ કરે. બદલે 'અલ્લાહ' નો શબ્દ ઇમામની સાથે શરૂ કરે. પણ 'અકબર'નો શબ્દ ઇમામ ખતમ કરે તે પહેલાં સુકતદી ખતમ કરી દે તો પણ ઇકતિલા સહીહ ગણાશે નહીં. (દુરે' અખતાર શામી ભાગ-૧ પાનું-૪૪૮) માટે ઇમામે એ આદત તણ દેવી જરૂરી છે.

રફૂઅ અને સજ્જદની તકબીરનો સુન્નત તરીકો એ છે કે રફૂઅમાં જતી વખતે તકબીર પણ સાથે જ શરૂ કરે અને સાથે જ (રફૂઅમાં પહોંચતા) ખતમ કરે. એ જ પ્રમાણે સજ્જદમાં જતી વખતે પણ તકબીર સાથે જ શરૂ કરે અને સાથે જ (સજ્જદમાં પહોંચતા) ખતમ કરે. રફૂઅ અને સજ્જદમાં પહોંચી તકબીર કહેવી સુન્નત વિરૂદ્ધ અને મકરૂહ છે. અને કરાહત પણ બે પ્રકારની આવે છે. જોકે કરાહત તકબીરનો સમય (રફૂઅ-સજ્જદની શરૂઆત) ગુમાવવાની, અને બીજી કરાહત બે મોઠા (રફૂઅ-સજ્જદમાં પહોંચી) તકબીર કહેવાની, એ સમય

(રૂકુઅ સજદહમાં પહોંચી) તરખીહ પઢવાનો છે. રૂકુઅ સજદખી તકખીર કહેવાનો નથી. (મુન્યતુલ મુસદ્દી પાનું-૮૮ અને ૬૪, કખીરી પાનું-૩૪૫)

સારાંશ કે ઇમામનો અમલ મુન્નત વિરૂદ્ધ છે. એમને જોઈએ કે મુન્નત અનુસાર અમલ કરે. ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

રૂકુઅ-સજદહની તરખીહ અને તકખીર ઝોરથી પઢે તો ?

(પદ૬) સવાલ :-અમુક નમાઝીઓને એવી આદત પડી ગઈ છે કે ફર્જ, મુન્નત વિગેરે નમાઝોમાં સના (મુખ્હાનકદલાહુમ્મ) તથા રૂકુઅ, સજદાની તરખીહો અને તકખીરાતે ઇન્તેકાલાત તથા તશહહુદ, હુરૂદ, હુઆ, અને નમાઝ પછીનો વિદ' વઝીફો એટલા ઝોરથી પઢે છે કે પાસેના નમાઝીઓને ઘણી હરકત થાય છે. નમાઝમાં ભુલ પડે છે. ખુશુઅ, ખુજુઅ ફેાત થઈ જાય છે; તો આવી રીતે ઝોરથી પઢવાનો શરીઅતમાં શું હુકમ છે ? કિતાબનો હવાલો આપશો.

જવાબ :-ફર્જ વિગેરે નમાઝોમાં સના અને રૂકુઅ-સજદહની તરખીહો તકખીરો, અત્તહિયાત વિગેરે અને તિલાવતે કુર્આન, ઝિક, અઝકાર, વિદ', વઝીફો એટલા ઝોરથી પઢવું કે નમાઝીઓને હરકત થાય, ભુલ પડે અને ખુશુઅ, ખુજુઅમાં ખલલ આવે. મુઅતકિફ વિગેરે ઇમાદતમાં મશગુલ અને મુતેલા માણસોને ઇઝા પહોંચે એવી રીતે પઢવું હુરૂસ્ત નથી. ગુનાહિત છે. માટે એવી આદત છોડી દેવી જોઈએ. (હમવી શહે' અશખાહ પાનું-૫૬૦) (શામી જાગ-૧ પાનું-૬૧૮) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

કૌમા અને જલસાને યોગ્ય રીતે અદા ન કરવા.

(પદ૭) સવાલ :- અમારે ત્યાં ઇમામ સાહબને એવી ટેવ પડી ગઈ છે કે રૂકુઅ પછી કૌમા કરે છે. ત્યારે સીધા ઉભા થયા ન થયા ત્યાં તો સજદા માટે ચાલ્યા જાય છે. અને 'સમિઅહ્લાહુ લિમન હમિદહ'ની સાથે જ. "અહ્લાહુ અકબર" કહે છે. વચમાં શ્વાસ પણ લેતા નથી. એવી જ રીતે સજદા પછી જલસો કરે છે. ત્યારે સીધા ખેઠા ન ખેઠા ત્યાં તો ખીજ સજદામાં ચાલ્યા જાય છે. અને સજદામાંથી ઉઠવાની અને સજદહમાં જવાની તકખીરો એક સાથે કહે છે. બન્નેવ તકખીરો વચ્ચે વકફો કરતા નથી. એમને જોઈ કેટલાક મુકતદીઓ પણ આમ કરે છે. માટે એ વિષે યોગ્ય ખુલાસો કરી આભારી કરશો.

જવાબ :- આવી આદત બનાવી લેવી ખોટી છે. નમાઝ મકરૂહ થાય છે. અને દોહરાવવાને લાયક હોય છે. કૌમા (રૂકુઅ પછી ઉભા થવું) અને જલસા

(બન્ને સજ્જા વચ્ચે બેસવું) ને શાંતિપૂર્વક અઢા કરવા ભેધએ (કુંડે અપતાર તથા ચામી ભાગ-૧ પાનું ૪૬૪-૪૭૨)

આપ (સહ.)ના કૌમા અને જલસાની રીત વિષે હઝરત આયશા (રહી.) ફરમાવે છે. આપ (સહ.) જ્યારે રૂકુઅમાંથી પોતાનું મુબારક સર (માથું) ઉઠાવતા ત્યારે બરાબર સીધા ઉભા થઈ જતા અને સજ્જામાં જતા. પછી સજ્જા કરી મુબારક સર ઉઠાવી બરાબર સીધા બેસી જતા ત્યારે ખીજે સજ્જા કરતા (મિશકાત પાનું-૭૫)

આ જ પ્રમાણે હઝરત અબુહુમૈદ સાઈદી (રહી.) આપ (સહ.) ના કૌમાની પદ્ધતિ વર્ણન કરતાં જણાવે છે. “ફઈઝા રફઅ રઅઅહુ ઇસ્તવા હતા યહુ કુલ્લુ ફિકારિન મકાનહુ”

અર્થાત :-આપ (સહ.) જ્યારે રૂકુઅમાંથી પોતાનું મુબારક સર ઉઠાવતા ત્યારે બરાબર સીધા ઉભા થઈ જતા ત્યાં સુધી કે દરેક અવયવ અને સાંધા પોતાના સ્થાને થઈ જતા કિંવા હલન ચલન કરતા અટકી જતા. (મિશકાત પાનું-૭૫)

આપ (સહ.)ની નમાઝ પ્રમાણે આપણી નમાઝ હોવી જરૂરી છે. આપ (સહ.)નું ફરમાન છે “સલ્લુ કમા રઅયતુમુની ઉસલ્લી.”

અર્થાત :-મને જેવી રીતે નમાઝ પઢતાં તમો જુઓ છો તેવી જ રીતે તમો નમાઝ પઢો.

જેથી જો આપણે આપણી નમાઝ આપ (સહ.)ની નમાઝ પ્રમાણે અઢા કરવાની કોશીશ કરીશું નહીં. અને આપ (સહ.)ના તરીકા વિરૂધ્ધ નમાઝ પઢીશું તો નમાઝ મકબુલ ગણાશે નહીં અને ઠોહરાવવી પડશે.

હદીસમાં છે કે આપ (સહ.) મસ્જિદે નખવીના એક પુણામાં બેઠા હતા. એટલામાં એક માણસ આવ્યો અને (જલ્દી-જલ્દી) નમાઝ પઢી આપ (સહ.)ને સલામ કરી. આપે ફરમાવ્યું “વઅલયક સસલામ” તું પાછો જા અને ફરીથી નમાઝ પઢ, તેં નમાઝ પઢી નથી (કારણ કે જે નમાઝમાં રૂકુઅ અને સજ્જા, કૌમા અને જલસાને ધીરજપૂર્વક અને શાંતિથી અઢા કરવામાં ન આવે તે નમાઝ કાયદેસરની ગણાતી નથી.)

બે કે ત્રણ વાર આ પ્રમાણે થયું કે તે નમાઝ પઢીને આવ્યો. અને આપને સલામ કરી અને આપે સલામનો જવાબ આપી ફરીથી નમાઝ પઢવાનો હુકમ

આપ્યો. પછી તેની વિનંતિથી આપે તેને નમાઝ શીખવતાં કરમાવ્યું કે :-
સુન્ન રફઅ હતા તસ્તવિય કાર્મન સુન્ન-સ્વુહ હતા તતમધન્ન સાન્નિદન,
સુન્ન રફઅ હતા તતમધન્ન જાલિસન.

અર્થાત :- પછી રફઅમાંથી માથું ઉઠાવ ત્યાં સુધી કે (કૌમા માટે)
સીધો ઉભો થઈ જા. પછી શાંતિથી સજ્જો કર. પછી ઉઠ ત્યાં સુધી કે (જલસા
માટે) શાંતિથી બેસી જા. (મિશકાત પાનું-૭૫)

આથી પુરવાર થાય છે કે ઇમામ રફઅમાંથી ઉભા થતી વખતે સમિઅલ્લાહુ
લિમન હમિદહ” કહેવાનું શરૂ કરે. અને કૌમામાં પહોંચતાં ખતમ કરે. તે પછી
મુકતદી “રખ્ખના લક્લ હમ્દ” કહે પછી ઇમામ સજ્જામાં જાય, આપના ઇમામ
સાદબ ભગાતાર ‘તકબીરે ઇન્તિકાલાત કહે છે એ હદીસ અને ફિક્હની વિરૂદ્ધ
છે. અને નમાઝમાં ચોરી કરવા સમાન છે

જુઓ ! હજરત ઇમામે રખ્ખાની મુજદ્દિદે અદ્દે સાની (રહ.) ફર્માવે છે.
મુખબિરે સાદિક (સલ.)નું ફર્માન છે કે ચોરામાંનો મોટો ચોર તે છે જે પોતાની
નમાઝમાં ચોરી કરે છે. સહાબા (રહી.) એ પુછ્યું કે યા રસુલલ્લાહ ! નમાઝમાં
કઈ રીતે ચોરી કરે છે. આપ (સલ.) એ ફર્માવ્યું કે નમાઝમાં ચોરી એ કે રફઅ
અને સજ્જાને સારી રીતે અદા કરતો નથી. અને ફર્માવ્યું કે ખુદાપાક તેની
નમાઝ તરફ જોતા પણ નથી જે રફઅ અને સજ્જામાં પોતાની પીઠને સાબિત
નથી રાખતો (પુરી રીતે જુકતો નથી)

આપ (સલ.) એ એક માણસને નમાઝ પઢતાં જોયો કે રફઅ-સજ્જા પુરી
રીતે કરતો નથી તો ફર્માવ્યું કે તને ખુદાનો ખોદ નથી. અગર તું આવી આદત
ઉપર મરણ પામ્યો તો દીને મુહમ્મદી ઉપર તારી મૌત નહીં થશે એટલે દીને
મુહમ્મદીના ખિલાફ મરશે.

આપ (સલ.)નું ફર્માન છે કે તમારામાંથી તેની નમાઝ કામિલ થતી
નથી જ્યાં સુધી કે તે રફઅ પછી સીધો ઉભો ન થાય (એટલે થોડો ઉભો થઈ
સજ્જામાં ચાલી જાય) અને પોતાની પીઠ સાબિત ન રાખે અને તેનો ઉઝબ
(અવ્યવ) તેની જગ્યા પર કરાર ન પકડે. એવી જ રીતે આપ (સલ.)નું ફર્માન છે.
જે માણસ બન્ને સજ્જાના વચ્ચે બેસવાના સમયે પોતાની પીઠને ઠીક નથી કરતો
અને સાબિત નથી રાખતો તેની નમાઝ કામિલ થતી નથી.

હજરત અબૂ હુરૈરહ (રહી.) એ ફર્માવ્યું કે એક માણસ વરસો નમાઝ
પઢતો રહ્યો છે પણ તેની એક નમાઝ પણ કબુલ થતી નથી એવો માણસ તે છે

જે રૂકુઅ-સજ્જાને ઠીક અઢા કરતો નથી.

મનકુલ છે કે જોઈ ઇબને વહુએ જોક માણસને જોયો કે નમાઝ પઢી રહ્યો છે, અને રૂકુઅ તથા સજ્જા ઠીક અઢા કરતો નથી. તો તેને બોલાવી પુછ્યું કે તું આવી રીતે કેટલા વખતથી નમાઝ પઢે છે ? તેણે કહ્યું ૪૦ વર્ષથી, ફર્માવ્યું કે આ ચાલીસ વર્ષના અરસામાં તારી કોઈ નમાઝ સહીદ નહીં થઈ. અગર તું આવી હાલતમાં મરી જશો તો આપ (સલ.)ના તરીકા ઉપર નહીં મરશે.

મનકુલ છે કે જ્યારે બંદોએ મુ'મિન નમાઝ સહીદ રીતે અઢા કરે છે અને તેના રૂકુઅ તથા સુબુહને ખુબીની સાથે અઢા કરે છે તો તેની નમાઝ બરશાશ અને નૂરાની હોય છે. ફરિશ્તા તે નમાઝને આસમાન ઉપર લઈ જાય છે. તે નમાઝ તેના પઢનાર માટે દુઆ કરે છે. અને કહે છે 'હિજ્જતલાહુ સુબ્હાનહુ કમા હિજ્જતની' (ખુદા તારી હિજ્જત કરે જેવી રીતે તુએ મારી હિજ્જત કરી) અને જો નમાઝને સારી રીતે અઢા નહીં કરે તો તે નમાઝ કાળી હોય છે. ફરિશ્તાઓને તેનાથી કરાહત આવે છે, અને તેને આસ્માન ઉપર નથી લઈ જતા. તે નમાઝ તેના પઢનારા ઉપર બદદુઆ કરે છે. અને કહે છે 'અય્યઅકદ્દાહુ તઆલા કમા અય્યઅતના' (ખુદા તને બરબાદ કરે જેમકે તુએ મને બરબાદ કરી) તો નમાઝ સહીદ રીતે અઢા કરવી જોઈએ. તઅદીલે અરકાન રૂકુઅ અને સજ્જા, કૌમા અને જલસા સારી રીતે અઢા કરવું જોઈએ. બીજાને 'પણ કહેવું જોઈએ કે નમાઝ કામિલ તરીકે અઢા કરે. કારણ કે વધુ ભાગે લોકો આ દૌલતથી મહરૂમ છે. અને એ અમલ છુટી રહ્યો છે અને એને જિંદા કરવું દીનની જરૂરતમાંથી છે.

આપ (સલ.)નું ફર્માન છે જે માણસ મારી કોઈ મુર્દા સુન્નતને જિંદા કરે છે તેને સો (૧૦૦) શહીદોનો સવાબ મળે છે (મકતુબાતે ઇમામ રખમાની બાગ-૨ પાનું ૧૩૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બલનાર છે.

મરઅલામાં એક સુફતી સાહબનેા ઇશકાલ અને તેનેા જવાબ

(૫૯૮) સવાલ :- 'ફતાવા રહીભિચ્ચક' ગુજરાતી બાગ-૧ પાનું-૧૦૮ સવાલ નંબર ૬૨ના જવાબમાં છે :- "ફરીથી તકબીરે તહરીમા કહી નમાઝ શરૂ કરે" - આ ગુજબચ્ચકથી એ સમજાયું કે ઇમામ સાથે શિરકત સહીદ ન થઈ. પરંતુ ફરીથી તકબીર કહીને નમાઝ શરૂ કરવાની શી જરૂરત છે ? નમાઝ માટે તકબીરે તહરીમા કહેવામાં આવી ગઈ છે. અને નમાઝ શરૂ થઈ ચુકી છે. ફ

એટલી વાત છે કે હમામની સાથે શિરકત નથી થઈ. જેથી સોચો, વિચારો અને જરૂરત હોય તો ઇસ્લાહ કરી આપશો.

જવાબ :-બાદ સલામ મસ્નુન ! તવજજુહ અપાવવા બદલ આભાર ! મસ્અલામાં ઇસ્લાહની જરૂરત નથી. 'શામી'માં છે. વઅફાહ અન્નહુ કમા લા યસિહહુ ઇકતિદાઉહુ લા યસીરૂ શારિઅન શી સલાતિ નફસિહી અયઅન વહુવલ અસહહુ.

અર્થાત :-જ્યારે ઇકતિદા સહીહ નથી થઈ તો તેની પોતાની નમાઝની શરૂઆત પણ નથી થઈ અને એ નહીં કહેવામાં આવે કે જોણે પોતાની નમાઝ શરૂ કરી દીધી. (ભાગ-૧ પાનું-૪૪૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

તકબીરે તહરીમા વખતે હાથ બાંધે કે છુટા રાખે ?

(પહલ) સવાલ :-તકબીરે તહરીમા વખતે બન્નેવ હાથ કાનો સુધી ઉઠાવી બાંધે કે છોડી દઈ ફરીથી બાંધે. સહીહ શું છે ? જણાવશો.

જવાબ :-તકબીરે તહરીમા પછી અને વિત્રમાં દુઆએ કેનુતથી પહેલાં, એ જ પ્રમાણે ઇદની નમાઝની પહેલી રકઅતમાં ત્રીજી તકબીર વખતે હાથ ઉઠાવી બાંધી લેવામાં આવે હાથ છોડી ફરીથી બાંધવું કેઈથી સાબિત નથી. ઇખતિલાફ એમાં છે કે સના અને કિર્અત પઠવાની હાલતમાં હાથ બાંધે કે છુટા રાખે, હમામ અબુ હનીફા અને હમામ અબુ યુસુફ (રહ.)ના નજદીક બાંધવાનો હુકમ છે. (કેમકે તેઓ હાથ બાંધવાને કયામની સુન્નત ઠેરવે છે.) અને હમામ મુહમ્મદ (રહ.)ના નજદીક સના વખતે છોડવાનો હુકમ છે. (એમના નજદીક હાથ બાંધવું કિરઅતના અદબોમાંથી છે.)

(તુરૂલ ઇઝાહ પાનું-૭૬) (મરાકિલ ફલાહ-૫૨) (જવહરહ પાનું-૫૦ ભાગ-૧) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

બાબુલ જમાઅત વલ ઇમામત

નમાઝની શરૂઆત જોનાર માટે ફઝીલત

(૬૦૦) સવાલ :- હદીસમાં છે કે જ્યાં સુધી માણસ નમાઝના ઈન્તેઝારમાં બેસે છે. તેનો એ બધો ટાઈમ નમાઝમાં ગુજારેલો ગણાય છે તે જોના માટે બાબુલ રહેવું જરૂરી છે કે વગર વુજુએ પણ મઝકુર સવાબ મળે છે ?

જવાબ :- મઝકુર ફઝીલત હાસિલ હોવા માટે બાબુલ રહેવું જરૂરી છે. કારણકે વુજુ ન રહેવાની સુરતમાં નમાઝની તૈયારી બાકી રહેતી નથી.

‘હુન્નતુલ્લાહિલ બાલિગહ’ માં છે - અને નખીએ કરીમ (સલ.) એ અશરફતન કે ઇશારતન ફર્માનું કે નમાઝની ફઝીલતને વધારનાર વાતોમાંથી એક એ છે કે જ્યારે કોઈ આદમી વુજુ કરે અને વુજુ ચારી રીતે કરે એટલે કે વુજુના આદમી જેમકે કિપ્લા રૂખ બેસવું, દુનિયાની વાતો ન કરવું, મસ્નૂન રીતે મિસ્વાક કરવું. બિગેરેનો ખ્યાલ રાખે અને એને પુંડ કરે) પછી મસ્જિદ તરફ રવાના થાય. અને એનો હેતુ ફક્ત નમાઝ જ હોય તો એનું ચાલવું નમાઝના હુકમમાં ગણાયે. અને એના કદમ ગુનાહોથી કફકારો કરનાર ગણાયે. (દરેક કદમ પર ગુનાહ માફ થયે.) (ભાગ-૨ પાનું-૮૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ફરજ નમાઝ પછી મસ્નૂન દુઆ.

(૬૦૧) સવાલ :- ફરજ નમાઝ પછી દુઆ ‘અલ્લાહુમ્મ અન્તસ્સલામ વમિન્કસ્લામ, તબારકત યા ઝલજલાલિ વલ ઇકરામ’ જ પઢવું મસ્નૂન છે કે જોની જગ્યાએ બીજી કોઈ દુઆ પઢવાથી પણ સુન્નત અહા થઈ જશે? એક માણસનો દાવો છે કે ‘અલ્લાહુમ્મ અન્તસ્સલામ’ પઢવાથી સુન્નત અહા થયે. બીજી કોઈ દુઆ પઢવાથી સુન્નત અહા નહીં થાય બલકે સુન્નત વિરૂદ્ધ કહેવાશે. તો સહીહ શું છે ?

જવાબ :- બેશક ! ફરજે પછી ‘અલ્લાહુમ્મ અન્તસ્સલામ’ બાળી દુઆ મસ્નૂન અને અફઝલ છે. એ જ કારણથી વધુ પ્રમાણે તેને જ પઢવામાં આવે છે.

પરંતુ બીજી દુઆ અને દુરૂદ શરીફ પઢવાથી બદકે એટલો સમય ખામોશ બેસવાથી પણ મુન્નત અદા થઇ જાય છે. જેથી કોઈ બીજી દુઆને ખિલાફે મુન્નત કહેવું સહીહ નથી. (રસાઇલ અરકાન પાનું-૧૩૩) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

જમાઅતે સાનિયહનો હુકમ

(૬૦૨) સવાલ :-તબ્લીગી જમાઅત એક વસ્તીમાં એવા સમયે પહોંચ્યા કે જમાઅત થઈ ચુકી હતી તો એમના માટે બીજી જમાઅત કરવું બેહતર છે કે પછી એકલા પઢવું ? અજાન, ઇકામત સાથે કે વિના અજાન, ઇકામતે અદા કરવું બેહતર છે ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં એકલા એકલા વિના અજાન અને ઇકામતે અદા કરવામાં આવે કે મસ્જિદમાં જમાઅતે સાનિયહ (બીજી જમાઅત) કરવું મકરૂહ છે. જમાઅત કરવી હોય તો ખારિજે મસ્જિદ કરે. (મખસુત કર્તા ઇમામ સરખસી ભાગ-૧ પાનું-૧૩૫, ખાખુલ અજાન) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઇમામ માટે ઝાત-પાતનો લિહાઝ જરૂરી છે ?

(૬૦૩) સવાલ :-હમારે ત્યાં મસ્જિદ નથી. મસ્જિદનું કામકાજ ચાલુ છે. મદ્રસો છે અને ત્યાં બચ્ચાઓને પઢાવવા માટે એક મુદરિસ રાખેલો છે. જે ઝાતનો ફકીર છે. અહીંના લોકો નમાઝ પઢવામાં બહુ પાછળ છે ફક્ત બન્ને ઇદની નમાઝોમાં જ કેટલાક લોકો આવે છે. આ લોકોનું કહેવું છે કે ફકીરની પાછળ નમાઝ પઢવી કતર્થ હરામ છે. માટે એને કાઢી મુકવો જરૂરી છે વળી સદર માણસ રોટી પણ ચાર-પાંચ ઘરેથી માંગી લાવી ખાય છે. જેથી એના પાછળ નમાઝ થતી જ નથી. વળી ગામમાં મૈયતને ગુસલ આપનાર કોઈ ન હોવાથી સદર માણસ જ ગુસલ આપે છે તો આવા સંજોગોમાં એના નમાઝ પઢાવવામાં કોઈ વાંધો આવશે કે કેમ ?

જવાબ :-ખેશક નમાઝીઓમાં જે સૌથી અફઝલ હોય તેને ઇમામતનો મનસખ સ્વાધિન કરવામાં આવે કે નમાઝ સહીહ અને કામિલ રીતે અદા થાય અને મુકતદીઓ ઇમામને ફિલથી ચાહી વધુ પ્રમાણમાં હાજરી આપે તથા ખુશુઅ, ખુજુઅમાં મદદરૂપ થાય. જાહિલ અને નીચ પૈશા કરનાર ઇમામત કરશે તો લોકો ઇઝતતની નિગાહે નહીં જોશે. અને જમાઅત તુટી જશે. માટે એવા માણસને ઇમામ બનાવવું મકરૂહ છે

‘ફતાવા આલમગીરી’માં છે. :- ‘લિઅન્નલ મકસૂદ કરરતુલ જમાઅતિ વરમઅતુન્નાસિ શીહી અકસર.’

અર્થાત :-અફઝલને ઇમામ બનાવવાનો હેતુ એ છે કે નમાઝીઓ તેને સાહી આવે. અને જમાઅત મોટી થાય. (ભાગ-૧ પાનું-૮૩)

અફઝલ ઇમામ તે છે જે નમાઝીઓમાં સૌથી વધુ નમાઝના અહકામ (મસાઈલ)નો બાજુકાર હોય. કુર્આન શરીફ સહીહ, બાકાયદા તજવીહ અનુસાર પઢે. પરહેઝગાર, સહીહુલ અકીદહ, હસબમાં અફઝલ, ઉમરમાં મોટો, બાવ-બહત, નસબી શરાફત, ખુશ અખલાક, સાફ સુથરા લિબાસવાળો ઇમામતનો વધુ હકકાર છે. જેથી લોકો એવા ઇમામ પાછળ નમાઝ પઢવાનો શોક રાખે અને જમાઅત મોટી થાય. (ફતાવા આલમગીરી ભાગ-૧ પાનું-૮૩)

હઠીસ શરીફમાં છે કે અગર તમો પસંદ કરતા હોય કે તમારી નમાઝ કબુલિયતનો ફરજે હાસિલ કરી દે તો તમારામાં જે અફઝલ હોય તે તમારી ઇમામત કરે. કારણ કે તેઓ તમારા અને તમારા પરવરદિગાર વચ્ચે એકચી તરીકે છે. (શહુન્નિફાયહ ભાગ-૧ પાનું-૮૬) (તકમીલુલ ઇમાન ફારસી પાનું-૭૮)

માટે અફઝલને ઇમામ બનાવે અને ઇમામથી એવા કામો લેવામાં ન આવે કે જેનાથી લોકો તેને ઝલીલ સમજે. અગર કોઈ જગ્યાએ અફઝલ ઇમામ ન હોય, ફાસિક હોય તો પણ જમાઅત ન ઊઠે. જમાઅતની ફઝીલત અને તેની અહમિયત બેતાં એકલા પઢવા કરતાં એવા ઇમામ પાછળ પઢી લેવું બેહતર છે. (તકમીલુલ ઇમાન ફારસી-૮૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

તહજજુહ ગુઝાર રમઝાનમાં વિત્ર જમાઅતથી પઢે કે તન્હા ?

(૬૦૪) સવાલ :-તહજજુહ પઢનાર રમઝાનમાં વિત્ર તહજજુહ પછી પઢે કે જમાઅતની સાથે ? અફઝલ શું છે ?

જવાબ :-તહજજુહ પઢનાર માટે પણ અફઝલ એ જ છે કે રમઝાનમાં વિત્ર જમાઅતથી પઢે (નુરુલ ઇઝાહ પાનું-૧૦૦) (મરાકિલ ફલાહ પાનું-૭૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

ગરમીના લઈ મરજુહના ધાબા ઉપર જમાઅત કરી શકાય ?

(૬૦૫) સવાલ :- હમારા ત્યાં ગરમીની સીઝનમાં ઇશાની નમાઝ અને રમઝાનમાં તરાવીહ તથા વિત્રની નમાઝ પણ મરજુહના ધાબા ઉપર

જમાઅતથી થાય છે. જમાઅતખાનામાં નથી પડતા એમાં કાંઈ કબાહત તો નથી ? ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-ગરમીના લીધે મસ્જિદનું જમાઅતખાનું અને સહને મસ્જિદ છોડી તેના ધાબા ઉપર ઇશા, તરાવીહ બિગેરેની જમાઅત કરવી મકરૂહ છે. હાં, જે નમાઝીઓને જમાઅતખાનામાં અને સહનેમાં જગ્યા મળી ન હોય તેઓ જમાઅતખાનાના ધાબા ઉપર જઈ નમાઝ પઢે તો વિના કશાકતે બાધક છે. કારણ કે એ મજબૂરી છે. ‘નિસાબુલ ઇહતિઆબ’માં છે. અર્થાત -મુહીતમાં છે કે કબજાદ શરીફની ઉપર નમાઝ પઢવી તેમજ મસ્જિદની છત અને ધાબા ઉપર ચઢવું. (બે અહબી અને બેહુરમતીના કારણે) મકરૂહ છે. પણ મરમત બિગેરે માટે ઝફરતન ચઢવું પડે તો મકરૂહ નથી. એ જ પ્રમાણે દરેક મસ્જિદના ધાબા ઉપર ચઢવું મકરૂહ છે. એટલા માટે સખત ગરમીમાં છત ઉપર ચઢી જમાઅત સાથે નમાઝ પઢવી મકરૂહ છે.

હાં, જ્યારે નીચે જમાઅતખાના તથા સહનેમાં જગ્યા ન હોય તો ઝફરતન ઉપર ચઢી શકાય છે. ગરમીની શિદ્દત મુજબે જફરત (જફરત સાબિત કરનારી) નથી. ગરમીની મશકકત બરહાશત કરવામાં નમાઝી વધુ અજર અને સવાબનો હકદાર બને છે. (નિસાબુલ ઇહતિઆબ કલમી બાબ. ૧૫ પાનું ૩૨)

અને ફાતાવા આલમગીરીમાં છે. અર્થાત :- દરેક મસ્જિદની છત તથા ધાબા ઉપર ચઢવું મકરૂહ છે. એટલા માટે સખત ગરમીમાં મસ્જિદ ઉપર ચઢી નમાઝ પઢવું મકરૂહ છે. પણ જો મસ્જિદ તંગ હોય. નીચે નમાઝી સમાઈ સકતા ન હોય તો જફરતન મુસદ્દી ઉપર ચઢે તો મકરૂહ નથી. (ભાગ-૬ પાનું ૩૧૫ (મજમુઆ ફાતાવા અઅદિયહુ પાનું ૧૪૮, નફઊલ મુફતી વસ્આઈ ૧૨૧, શામી ભાગ-૧ પાનું ૬૧૪, કબીરી ૩૬૨)

ગરમીમાં સહને મસ્જિદમાં વગર વાંધે જમાઅત કરી શકાય છે. અગર કોઈ જગ્યાની સહન હાખિલે મસ્જિદ ન હોય ખારિજ હોય, તો બાનીએ મસ્જિદ, અગર તે ન હોય તો જમાઅતના લોકો અને મહોલ્લોના માણસો બધા મુત્તફિક થઈ હાખિલે મસ્જિદ હોવાની નિયત કરી લેશે તો હાખિલે મસ્જિદ ચઈ જશે. અને મસ્જિદના દરેક અહકામ અને આદાબ લાગુ પડી જશે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

શરૂ કીધેલી નમાઝ મસ્જીદની તકબીર સાંભળી તોડે કે નહીં ?

(૬૦૬) સવાલ :-મસ્જીદમાં નમાઝ થઈ જવાના ખ્યાલથી નમાઝ શરૂ કીધી. પછી મસ્જીદની ઇકામત સાંભળી તો નમાઝ પુરી કરે ચા તોડીને જમા. અતમાં શરીફ થઈ જાય ?

જવાબ : પુછેલી સુરતમાં નમાઝ પુરી કરે ‘ખુલાઅતુલ ફાતાવા’માં છે. અગર મકાનમાં નમાઝ શરૂ કીધી પછી બીજી મસ્જીદ ચા મહોલ્લાની મસ્જીદની ઇકામત સાંભળી તો નમાઝ પુરી કરે. (ભાગ-૧ પાનું-૨૨૮) ફક્ત ખુલાવાક વધુ જાણનાર છે.

ફજર અને અસરમાં ઇમામ દુઆ માટે કંઈ તરફ મોં કરે.

(૬૦૭) સવાલ :-ફજર અને અસરની નમાઝના સલામ પછી ઇમામે કંઈ તરફ મોં કરી બેસવું અફઝલ છે ?

જવાબ :-સીધી તરફ ફરીને બેસવું અફઝલ છે. પરંતુ તેના ઉપર હંમેશાં ન કરે. કદી કદી ડાબી બાજુ પણ ફરીને બેસે જેથી સીધી બાજુ ફરીને બેસવાને લોકો જરૂરી ન સમજી લીએ.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્ઉદ (રહી.)થી મરવી છે કે:-તમો લોકો એ પ્રમાણે ન કરો કે તમારી નમાઝનો અમુક ભાગ શૈતાનના માટે કરી લો કે તમો સમજવા લાગો કે આ લાઝિમ અને ફર્જ છે કે ફક્ત જમણી તરફ જ ફરી જાઓ. બેશક ! મેં રસુલુલ્લાહ (સલ.)ને કેટલીક વખત ડાબી તરફ ફરતા જોયા છે. (મિશકાત પાનું-૮૭)

‘મિશકાત શહે’ મિશકાત’ ભાગ-૨ પાનું-૩૫૩ ‘મતખએ ઇન્દાદિયહ મુદતાન’માં છે. જે કોઈ અમરે મન્દુબ ચા મુસ્તહબ પર એવો ઇસ્તાર કરે કે તેને વાળબ અને લાઝિમ કરી લે અને કદી પણ જવાબ અને રૂખસત પર અમલ ન કરે તો બેશક એવા માણસને ગુમરાહ કરવામાં શૈતાન કામચાખ થઈ ગયો. (જ્યારે મુસ્તહબનો આ હાલ હોય કે ઇસ્તાર કરવું અને જરૂરતથી વધુ અહ-મિયત આપવું ગુમરાહી હોય તો ગોર કરો) જે માણસ બિદઅત અને ફેઅલે મુનકિર પર ઇસ્તાર કરશે તેનો શું હકમ હશે ?

અને સાહિબે ‘મજમૂલ બિહારે’ આ હદીસથી હદીસ પકડી લખ્યું છે કે ‘અન્નલ મન્દુબ યનકલિબુ મકરૂહન ઇંઝા ખીફ અંયરફઅ અન ફતમતેહી.

અર્થાત્ :- બેશક ! કેાઈ અસ્તદ્વય કામને તેના મરતબાથી વધારી દેવામાં આવે એટલે કે તેને જરૂરી સમજી લેવામાં આવે એવોતેકાદન યા તો અમલન, તો તે મકરૂદ થઈ જાય છે. (ભાગ-૨ પાતું ૨૨૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ધરમાં ઔરત સાથે જમાઅતથી નમાઝ પઢી શકાય ?

(૬૦૮) સવાલ :- મસ્જિદમાં જમાઅત ન મળે તો ધરમાં પોતાની ઔરત સાથે જમાઅત કરી નમાઝ પઢી શકાય કે એકલા પઢવી જોઈએ ?

જવાબ :- મસ્જિદમાં જમાઅત થઈ ગઈ હોય, અથવા શરૂ ઉઝરના કારણે મસ્જિદમાં જઈ શકાતું ન હોય તો ધરમાં ઔરત, માં-જહેન વિગેરેની સાથે જમાઅત કરી નમાઝ પઢવી જોઈતર છે.

ઔરત એક હોય કે વધુ હોય તે પાછળ ઉભી રહે. પુરૂષની જેમ બાજુમાં ઉભી રહેશે તો નમાઝ થશે નહીં. શરૂ ઉઝર વિના ધરમાં નમાઝ પઢવાની આદત બનાવી લેવી ગુનાહિત અને મુનાફિક હોવા સમાન છે.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્ઉદ (રહી.) ફરમાવે છે. મેં એવી હાલત જોઈ છે કે ફક્ત તે જ માણસ જમાઅતથી પાછળ રહી જતો હતો જે એવો મુનાફિક હોય જેના નિશાનની બધાંને જાણ થતી હતી યા તો એવો બીમાર હોય જે બે માણસોના સહારે પણ મસ્જિદમાં ન આવી શકે. (મિશકાત શરીફ બાળુક જમાઅત પાતું-૯૬)

અને ફર્માવ્યું જે તમે મસ્જિદ છોડી પોતાના ઘરોમાં નમાઝ પઢવા લાગ્યા તો (જાણી લો કે) તમે તમારા નબીનો તરીકે છોડી દીધો અને જ્યારે તમે તમારા નબીનો તરીકે છોડી દીધો તો ખરેખર તમે ગુમરાહીના રસ્તે પડી ગયા. (મિશકાત બાળુક જમાઅત પાતું ૬૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે

હનફી ઇમામ શાફિઈ મુકતદીની આમીન કહેનાં સુધી ઉભો રહે ?

(૬૦૯) સવાલ :- હમારા ચીપાટામાં હિંદી, અફિકી જે જાતની વસ્તી છે હિંદુસ્તાની મુસલમાન તો દરેક હનફી છે પરંતુ આફિકી મુસલમાન દરેક શાફિઈ છે તે લોકો હર જુમ્આના નમાઝે જુમ્આક બદલ કરવા માટે હનફી મસ્જિદમાં આવે છે. અને હનફી ઇમામ પાછળ નમાઝ પઢે છે. હવે સુરએ ફાતેહા ખતમ થતાં જ અમીન અને બિસ્મીલ્લાહ પઢીને ઇમામ બીજી સુરત શરૂ કરી આવે છે. પરંતુ શાફિઈ મુકતદી ઝોરથી આમીન પુકારે છે અને ખેચે પણ છે તો ઇમામ તે વખતે તેમની આમીન કહેવા સુધી થોભવું જોઈએ કે પછી તરત જ બીજી સુરત શરૂ કરી આપવી. ખુલાસાથી વર્ણવશે મહેરબાની થશે.

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં શાકિલ મજલમ મુકતદીઓની આગીન ખતમ થયા મુખી હનફી ઇમામ થોલી શકે છે. એમાં કરાહત નથી. ઇમામ પણ ઇત્મીનાનથી આગીન કહે જેથી વધુ વકફે. માલુમ ન પડે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાળુનાર છે.

પહેલી સફતું ઇમામની બરાબર ઉભા રહેવું ?

(૬૧૦) સવાલ :-હમારા ત્યાં જ્યારે તખલીગી જમાનત આવે છે ત્યારે આગલી સફ આગળ વધારી દેવાય છે. અને મુકતદી ઇમામથી થોડા જ પાછળ હોય છે ઇમામની પાછળના મુકતદીને સજદાની જગ્યા નથી મળતી (એટલે તે જગ્યા ખાલી રહે છે) એટલા માટે કે ઇમામ થોડો આગળ થાય છે તો આ પ્રમાણે કરવાથી કાંઈ કબાહત તો નથી ?

જવાબ :-એક મુકતદી હોય તો ઇમામના બરાબર ઉભા રહે. બે મુકતદી હોય તો ઇમામના બરાબર ઉભા રહેવું મકરૂહે તન્ઝીહી છે. અને જેથી વધુ મુકતદી હોય તો ઇમામના બરાબર ઉભા રહેવું મકરૂહે તહરીમી છે. (શામી ભાગ-૧ પાનું-૫૩૧)

જેથી પુછેલી સુરતમાં પહેલી સફતું આગળ વધવું એ રીતે કે મુકતદી ઇમામના પાછળ સજદો ન કરી શકે મકરૂહે તહરીમી છે. અલબત્ત અગર પાછળ જમાનતખાનામાં યા સહેનમાં તથા બરખામદામાં પણ જગ્યા ન હોય. અગર હોય તો વરખાદ યા અખત તડકાને લઈ ઉભા રહેવું મુશકિલ હોય તો પછી કરાહત નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાળુનાર છે.

બીજી સલામ ઇમામના સલામ પહેલા ફેરવવું ?

(૬૧૧) સવાલ :-ઇમામે પહેલી સલામ ફેરવી તેની સાથે મુકતદીઓએ સલામ ફેરવી પરંતુ બીજી સલામ ફેરવવામાં ઇમામે તાખીર કીધી તો મુકતદીઓએ એ ખ્યાલથી કે ઇમામે બીજી સલામ ફેરવી દીધી હશે ઇમામથી પહેલાં સલામ ફેરવી દીધી તો મુકતદીઓની નમાઝ યઈ કે નહીં ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં મુકતદીઓનું કાર્ય ખુફ્ કહેવાશે. પરંતુ નમાઝ સહીહ યઈ ગઈ. દોહરાવવાની જરૂર નથી.

‘તઝકિરતુરશીદ’માં આ મસ્અલો છે. પણ તે સહીહ નથી. ‘તઝકિરતુલ ખલીલ’માં એ મસ્અલો સહીહ લખવામાં આવ્યો છે. (મુઓ પાનું-૨૦૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાળુનાર છે.

બાબુલ મુકસિદાત વલ મકરહાત

સુન્નત પઢયા વગર ફર્જ શરૂ કરવી.

(૬૧૨) સવાલ :- સવારની ફર્જ નમાઝ શરૂ કરતાં યાદ આવ્યું કે સુન્નત પઢવાની રહી ગઈ છે. આવી હાલતમાં ફર્જ તોડી સુન્નત પઢવી બેઠકો કે નહીં ?

જવાબ :- ના, સુન્નત માટે ફર્જ નમાઝ તોડી ચકાચ નહીં.

‘બહરૂરિયત’માં છે:- ‘વલવ તઝકકર ફિલ ફળિ અન્નહુ લમ યુસલિલ રકઅતયિલ ફળિ લમ ચકતઅ’

અર્થાત :- ફર્જ નમાઝમાં યાદ આવ્યું કે સુન્નત પઢી નથી તો નમાઝ તોડે નહીં (બાઝ-૨ પાનું-૪૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજનાર છે.

નમાઝમાં આસ્તીનો ચઢાવવી

(૬૧૩) સવાલ :-એક બાઈને એવી ટેવ છે કે નમાઝની અંદર પણ ગરમીના લીધે બન્નેવ હાથની આસ્તીનો ચઢાવે છે તો એનાથી નમાઝમાં ઉણપ આવશે કે નહીં ? હવાલો જરૂર આપશો. નહીં તો તે બાઈ માને એમ નથી.

જવાબ :- નમાઝની હાલતમાં બન્નેવ હાથની આસ્તીનો કોણી સુધી ચઢાવવું અમલે કસીર છે જેથી નમાઝ ફાસિદ થએલી ગણાશે. માટે આવી હરકતથી એકતેરાઝ કરવું જરૂરી છે. “શામી” માં છે:- અમ્મા લવ શમ્મર વહુવ ફીહા તફ્સુદો લિઅન્નહુ અમલુન કસીફન”.

અર્થાત :- આસ્તીનો ચઢાવેલી હાલતમાં નમાઝ શરૂ કરવી મકરૂહ છે. પરંતુ નમાઝની હાલતમાં આસ્તીનો ચઢાવશે તો અમલે કસીર હોવાના લીધે નમાઝ ફાસિદ ગણાશે. (બાઝ-૧ પાનું ૫૬૬) વુજુ માટે અથવા બીજા કોઈ કારણે આસ્તીનો ચઢાવેલી હોય તો ઉતારી લે. પછી નમાઝ શરૂ કરે. અગર ચઢેલી રહી ગઈ હોય તો બેહતર એ છે કે થોડી થોડી કરીને ઉતારી લે કે અમલે કસીર

લાઝિમ ન આવે. આસ્તીનો ચઢેલી રાખી નમાઝ પઢવું અથવા અડધી ખાંચનું કમીચ પહેરી નમાઝ પઢવું મકરૂદ છે. (દુરે' સુખતાર શામી ભાગ ૧ પાનું ૫૯૮, ૫૯૯) ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

નમાઝમાં ખંખારવા વિષે.

(૬૧૪) સવાલ :-ખલગમ, કફ દુર કરવા અને નમાઝમાં ગળાની સફાઈ માટે ઈમામ ખંખારે તો નમાઝ તુટી જશે કે નહીં? જહરી નમાઝ (જેમાં કિઅત ઝોરથી પઢાય છે તે નમાઝ) અને શિર્ની નમાઝ (જેમાં કિઅત ઝોરથી પઢાતી નથી તે નમાઝ) તેમજ ઈમામ અને ગૈર ઈમામની કોઈ શત' છે કે નહીં?

જવાબ :-ઈમામ અને ગૈર ઈમામ (મુકતદી અને મુનફરિફ) જહરી નમાઝ અથવા શિર્ની નમાઝમાં ગળું સાફ કરવા ખલગમ, કફ દુર કરવા અને અવાઝની સફાઈ માટે ખંખારે તો નમાઝ તુટી જતી નથી. અલબત્ત, ઉઝર અને જફરત વગર ખંખારે (જેમકે લોકોની આદત છે) અને તેનાથી બે અક્ષર નિકળે જેમકે “ઉહ-ઉહ” કરે તો નમાઝ તુટી જાય છે.

“દુરે' સુખતાર'માં છે :-અર્થાત:-અને નમાઝમાં ઉઝર વગર બે અક્ષરથી ખંખારવું જેમકે “ઉહ-ઉહ” કરવું નમાઝને ફાસિફ કરે છે. બે ઉઝરના લીધે જેમકે આવાઝ સુધારવા અને સાફ કરવા માટે ખંખારે તો નમાઝ ફાસિફ થતી નથી. (શામી ભાગ-૧ પાનું-૫૭૮) ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

નમાઝીની સામેથી પસાર થવું.

(૬૧૫) સવાલ :-મસ્જિદમાં સુન્નત, નફિલ પઢનારાની આગળથી લોકો ચાલ્યા જાય છે. મના કરવા છતાં માનતા નથી, બેઠરકારી વાપરે છે. એનો શું હુકમ છે? નમાઝ ફાસિફ થશે કે નહીં? જણાવશો.

જવાબ :-નમાઝ ફાસિફ થશે નહીં, ડોકુરાબવાની જફરત નથી. પરંતુ નમાઝ પઢનારનો એકતેરામ જફરી છે. નમાઝ પઢનાર ખુદાપાક સાથે વાતો કરે છે. અને જ્યારે વાતો કરનારા લાઈઓના વચ્ચેથી પસાર થવું ખરાબ ગણાય છે તો ખુદા અને નમાઝીની વચ્ચેથી પસાર થવું કેટલું ખરાબ હશે?

નમાઝીના “ખુશુઅ” “ખુઝુઅ”માં પણ એનાથી ખલલ આવે છે. માટે નમાઝીના સામેથી પસાર થનારને હદીસમાં ‘શયતાન’ કહેવામાં આવ્યું છે.

અને આપ (સલા)નું ફરમાન છે કે નમાઝીના આગળથી પસાર થનાર અગર બાણી લે કે એનો વખાલ કેટલો સખત અને સંગીન છે. તો બહુ લાંબી મુદત સુધી ઉભો રહે પણ આગળથી પસાર થવાની હિમ્મત કરશે નહીં નમાઝીને પણ જોઈએ કે તે એવી જગ્યાએ નમાઝ નહીં પઢે. અગર મજબુરી હોય તો કોઈ વસ્તુ એક હાથ ઉઠી આગળ મુકી નમાઝ પઢે એને સુતરો (આડ) કહે છે. સુતરાની લાંબાઈ જોછામાં જોછી એક હાથ ચા બે બાલિશત અને મોટાઈ એક આંગળી જેટલી હોવી જોઈએ. (શામી ભાગ-૧ પાનું ૫૯૬)

કેટલીક જગ્યાએ લોકો મસ્જીદના સહેનમાં સુન્નતો વિગેરે પઢે છે. ત્યારે તેના આગળ વરંડામાંથી લોકો પસાર થાય છે. વરંડો સહેનથી ઉંચો હોય છે. તેને સુતરો સમજે છે. એ જોટું છે. વરંડાની ઉંચાઈ સુતરાની ગણતરીમાં આવી શકતી નથી. માટે નમાઝ પઢનારાની સામે વરંડામાંથી પસાર થનાર ગુનેહગાર થાય છે. હરમ શરીફમાં નમાઝીઓના સજદાની જગ્યા આગળથી લોકો પસાર થાય છે. તેના ઉપર આપણે ત્યાંની મસ્જીદોને કોઈ ક્રિયાસ કરે તો એ સહીહ નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

ફરજ નમાઝમાં ઇમામને વિના જરૂરતે લુકમો આપવો ?

(૬૧૬) સવાલ :- શું ફરમાવે છે ઉલમાએ દીન અને મુફતિયાને કિરામ નીચેના મસ્જીદોમાં કે ઇમામ જરૂરી નમાઝની પહેલી રકઅતમાં ‘વસીકલ્લીન કફર’ નો રૂકૂઅ પઢી રહ્યા હતા. બુલ્લી “કીલ્હખુલ્હ અખ્બાબ જહ-નમ”ની આયત છોડી “વસીકલ્લીનતતકબ”ની આયત શરૂ કરતાં જ પાછળથી એક મુકતદીએ “કીલ્હખુલ્હ”નો લુકમો આપ્યો. નમાઝથી ફારિગ થઈ ઇમામ સાહબે કહ્યું કે લુકમો આપવાની જરૂરત ન હતી. મુકતદી કહે છે કે લુકમો આપવો જરૂરી હતો. કારણકે મઝમુન પુરો કરવો જ જોઈએ અને દલીલમાં “વરત્તિલિલ કુર્આન તરતીલા” પેશ કરે છે. પુછવાનું એ કે સહીહ અને કાબિલે અમલ શું છે ? કિતાબોના હવાલાઓ સહિત સમજાવવા મહેરબાની કરશે.

જવાબ :- મઝકુર સુરતમાં જ્યારે ઇમામે આગળની આયત શરૂ કરી દીધી તો લુકમો આપવાની જરૂર ન હતી એવી સુરતમાં અમુક કુકહા (૧૬.) લુકમો આપનાર મુકતદી અને લુકમો લેનાર ઇમામ વિગેરેની નમાઝ ફાસિહ હોવાના કારણ છે. કારણકે એ વિના હાજતે તલકીન છે જેની ઝાહિરી સુરત

તઅલીમ અને તઅલ્લુમ (શીખવાડવા અને શીખવા) ની છે.

હિદાયતમાં છે:-વલવ કાનલ ઇમામો ઇન્તાકલ ઇલા આયતિન ઉખરા તદ્દમુદો સલાતુલ ફતિહિ વતદ્દમુદો સલાતુલ ઇમામિ લવ અખલ બિકવલિદી લિવુલુ-હિત્તલકીનિ વત્તલકીનુ મિન ગયરિ ઝરતિન.

અર્થાત :- અગર ઇમામ લુકી ગયા અને ખીલ આયત પઢવા લાગ્યા. ત્યાર બાદ મુકતદીએ લુકમો આપ્યો. એટલે (લુલેલી આયત બતાવી) તો લુકમો આપનાર મુકતદીની નમાઝ ફાસિદ થઈ જશે. અને જો ઇમામ લુકમો લઈ લેશે તો તેની નમાઝ પણ ફાસિદ થઈ જશે. બિન જરૂરી તલકીનના લીધે (ભાગ-૧ પાનુ-૧૧૬)

પરંતુ સહીહ એ છે કે નમાઝ ફાસિદ થતી નથી. પણ વિના જરૂરતે લુકમો આપવો મકરૂહ છે. દુરે' મુખતાર અને શામી વિગેરેમાં છે.

અર્થાત :- મુકતદી પોતાના ઇમામને લુકમો આપે તો નમાઝ ફાસિદ થશે નહીં. ન તો લુકમો આપનાર મુકતદીની, ન તો લુકમો લેનાર ઇમામની, જરૂરત જેટલી કિરાઅત કરી ચુક્યો હોય કે ન હોય. (શામી ભાગ-૧ પાનુ' ૫૮૨) પણ કુકહા (૧૬.) એ ચોખવટ કરી છે કે મુકતદી ઇમામને લુકમો આપવામાં જલ્દી નહીં કરે કારણકે લુકમો આપવાની ઝાહેરી સુરત તઅલીમ અને તઅલ્લુમ (શીખવાડવા અને શીખવા)ની છે. જે વિના જરૂરતે મકરૂહ છે. ઇમામને પણ ખાસ હિદાયત આપવામાં આવી છે કે મુકતદીએને લુકમો દેવા ઉપર મજબૂર નહીં કરે. એવી રીતે કે એક આયત અથવા એક જુમ્હાને દોહરાવતો રહે. અથવા ખામેશ ઉલો રહે જેથી મુકતદીને લુકમો આપવાની ફર્જ પડે બલકે અગર બમિકદારે વાલબ (એક રિવાયતમાં બકદરે સુસ્તહબ) કિરાઅત કરી ચુક્યો હોય તો ફકુબ કરી લે અથવા તો આગળની આયત યા સુરત પઢવાનું શરૂ કરી દે. (હિદાયત ભાગ-૧ પાનુ'-૧૧૬, શામી ભાગ-૧ પાનુ' ૫૮૨)

સારાંશકે પુછેલી સુરતમાં લુકમો આપવાની જરૂરત નથી. બિન જરૂરતે લુકમો અપાયો છે. "કીલ્હપુલુ"ની આયત છુટી જવાથી નમાઝમાં ખરાબી આવતી નથી. (અલબત્ત ખતમે કુર્આનની તરાવીહ હોય તો લુકમો આપવો જરૂરી હોત)

હુકમો આપવાની જરૂરત સાબિત કરવા માટે “વરતિલિલ કુર્માન તરતીલા” ની આચત પેશ કરવું સહીદ નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

પહેલી રકઅતની કિઆંત લાંબાવવામાં કાંઈ વાંધો છે ?

(૬૧૭) સવાલ :- હમામ ઇમામ સાહેબ કદી-કદી મગરિબની નમાઝની પહેલી રકઅતમાં સુરએ જકરહનો આખરી ભાગ ‘આમનર સુલુ’થી આખર સુધી પઢે છે. અને બીજી રકઅતમાં ‘સુરએ ઇજલાસ’ અથવા ‘સુરએ કાફિરૂન’ કે ‘સુરએ નસ્ર’ વિગેરે પઢે છે. તો એમાં કાંઈ વાંધો છે ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં વગર વાંધે અને વિના કરાહતે નમાઝ થઈ જાય છે. (ફાલગુણ સુદ ચતુર્થી ભાગ-૧ પાનું-૭૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

બીજી કાયદામાં ઇમામ ફેત થઈ જાય તો શું હુકમ છે ?

(૬૧૮) સવાલ :- બીજી કાયદામાં ઇમામ ફેત થઈ ગયો તો સુક્ત-દીઓની નમાઝનો શું હુકમ છે ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં નમાઝ ખાતિલ થઈ જશે. ફરીથી પઢવી પડશે (શામી ભાગ-૧ પાનું-૫૮૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

બાબુરસુનન વન્નવાફિલ

શું ઇશરાકની નમાઝ માટે જગ્યા સુકરૈર કરવું શત છે ?

(૬૧૬) સવાલ :-મહોદ્દાની મસ્જિદમાં સવારની નમાઝ પઢે અને કુર્આનની તફસીર સાંભળવા અથે' બીજી મસ્જિદમાં જાય અને ત્યાં ઇશરાકની નમાઝ પઢે તો ઇશરાકની નમાઝનો અજર અને સવાબ મળશે કે નહીં ? કે પછી ફક્ત નમાઝ પઢીને તે જ જગ્યાએ ઇશરાક પઢવું જરૂરી છે ? અગર મસ્જિદથી ઘર પર ઇસ્તિનજા અથવા ગરમ પાણીથી વુજુ કરવા માટે જાય અને ઘરમાં જ ઇશરાક અદા કરે તો અજર અને સવાબનો હકદાર છે કે નહીં ?

જવાબ :-ઇશરાકની નમાઝની પુરી ફજીલત અને મુકમ્મલ સવાબનો તે માણસ મુસ્તહિક છે જે ફજરની નમાઝ મસ્જિદમાં જમાઅતથી અદા કરે या મજબુરીના લઈ ઘરમાં પઢે, અને તે જ જગ્યાએ બેસી રહે. અને ઝિક્રે ઇલાહીમાં મશગુલ રહે. પછી મકરૂહ વખત નિકળી જવા બાદ બે રકઅત યા ચાર રકઅત 'સલાતુઝઝુહા' અદા કરે. તેમજ તે માણસ જે કુર્આનની તફસીર સાંભળવા માટે બીજી મસ્જિદમાં જાય અને વખત થવા પર ઇશરાકની નમાઝ પઢી હો તે પણ ઇશરાકની ફજીલત પ્રાપ્ત કરશે. પરંતુ નિસ્ખતન ઓછી, એવી જ રીતે તે માણસ પણ જે તબઈ ઉઝર (ઇસ્તિનજા યા વુજુની ઝરૂરત)ના લઈ ઘરે જવા પર મજબુર થયો છે અને હાજતથી ફારિગ થઈ હુન્નવી કામમાં મશગુલ થવા પહેલાં નમાઝ પઢે છે તે પણ ઇશરાકના સવાબથી મહરૂમ થશે નહીં. અને આ અવર-જવરને મસ્જિદમાં થોભવાનો ફરજો આપવામાં આવશે. અને જે પ્રમાણે મુઅતકિફ માટે તબઈ હાજતના કારણે મસ્જિદથી નિકળવું એઅતિકાફના મનાફી નથી એના માટે પણ મનાફી ન હોવું જોઈએ.

(કાલ કાલ રસુલુલ્લાહિ (સલ.) મન સલ્લલ ફજા પ્રી જમાઅતિન મુમ્મ કઅલ યઝકુરુલ્લાહ) અથ ઇસ્તમરફ સ્ત્રી મકાનિહી વમસ્જિદિહીલ્લાહી સલા ફીહી

ફેલા સુનાદિલિલ ક્રિયામુ લિતવાદિન અવ લિતલમિ હંદમીન અવ મજલિસિ વઅઝિન ફિલ મસ્જિદિ બલ વકેઝા લવ રજઅ ઈલા બયતિલિ વસ્તમરે અલજા ઝિકે (હતા તલુઅરશમુ સુમ્મ સદ્દા રકઅતયનિ) મિરકાત બાબુર-ઝિકે બઅદસલાત) અર્થાત :-સાગંશકે ઇશરાક લગી ઝિકફૂલાહમાં મશગુલ રહી ઇશરાકની નમાઝ પઢનાર સવાબનો હકદાર છે. જોઈએ તો ત્યાં જ બેસી રહે અથવા ત્યાંથી ઉઠી તવાફ કરે. અથવા મસ્જિદમાં ઈલ્મે દીન હાસિલ કરે. અથવા વઅઝની મજલિસમાં શરીફ થાય બદકે જો પોતાના ઘરે જઈ ઝિકફૂલાહમાં મશગુલ રહી ઇશરાકની નમાઝ પઢશે તો પણ સવાબનો હકદાર બનશે. (ભાગ-૨ પાનું-૩૬૫) (મકતબએ ઇમ્દાદિયહ મુસ્તાન)

(કાલ-કાલ રમુલુલ્લાહિ (સલ.) મન કઅદ) અથ ઇસ્તમરે (ફી મુસ્લાહુ) મિનલ મસ્જિદિ અવિલ બયતિ મુસ્તગિલમ બિઝઝિકિ અવિલ ફિકરિ અવ મુફીદન લિલઇલમિ અવ મુસ્તફીદન અવ તાઇફમ બિલબયતિ (મિરકાત પાનું-૨૦૩ ભાગ-૩ મુસ્તાની) (શહેરે સિફરુસ્સઆદત પાનું-૧૫૧) (અશીઅતુલ-મઆત ભાગ ૧ પાનું-૪૨૨ તેમજ ૫૫૩)

ફાયદો :- પછી બેઠા-બેઠા અલ્લાહને યાદ કરો, ઝિકમાં મશગુલ રહો. પોતાની નમાઝની જગ્યામાં, અને પોતાની મસ્જિદમાં કે જેમાં નમાઝ પઢી છે. બસ તવાફ તેમજ ઈદમની તલબ માટે કે વઅઝની મજલિસ માટે ઉઠવું મસ્જિદમાં મનાફી નથી. અને જો જ પ્રમાણે અગર ઘરે ચાલ્યો જાય. અને ઝિક કરતો રહે તેનો પણ જો જ સવાબ છે. આફતાબ નિકળવા બાદ નમાઝ પઢે એટલે કે સુરજ એક નેઝા બરાબર ઉંચો હોવા પછી નમાઝ પઢે કે કરાહતનો વખત જતો રહે. જો નમાઝને ઇશરાક કહે છે. (મઝાહિરે હક ભાગ-૧ પાનું-૩૨૦) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

વિત્ર પછીની નફલ નમાઝ ઉભા રહી 'પઢવું' અફઝલ છે ?

(૬૨૦) સવાલ :- રમઝાન શરીફના મહીનામાં ઇશાની નમાઝ, તરાવીહ અને વિત્ર વાળખના પછીની જો રકઅત નફિલને બેસીને પઢવું અફઝલ છે કે ઉભા રહીને પઢવું અફઝલ છે એમાં હુઝુર (સલ.)નો શું અમલ હતો ? આપ (સલ.) ઉભા રહીને પઢતા હતા કે બેસીને ? મુસ્તનદ કિતાબોના હવાલાથી જવાબ આપવા કૃપા કરશે.

જવાબ :- રમઝાન અને ગૈર રમઝાનમાં વિત્ર પછીની બે રકઅત નફિલ પણ ઉભા રહી પઢવું અફઝલ છે. આપ (સલ.)નું ફરમાન છે કે બેસીને નફિલ પઢનાર અડધા સવાબનો હકદાર છે. આપ (સલ.) થી બન્ને રીત સાબિત છે. પરંતુ આપ (સલ.)ને બેસીને પઢવામાં પણ પુરા સવાબ મળતો હતો. (ફર' મુખતાર શામી ભાગ-૧ પાનું-૬૫૩)

બેશક ! બખ્ત યુઝુર્ગીથી મન્કુલ છે કે અગર કોઈ માણસ વિત્ર પછીની બે રકઅત કઢી-કઢી ખાસ આ નિયતે બેસીને પઢે કે આપ (સલ.) બેસીને પઢતા હતા તો ઉમ્મીદ છે કે તેને તેની નિયત અનુસાર પુરા સવાબ મળે. પણ કઢીસની રૂએ કાનુન તો એ જ છે કે ઉભા રહી પઢનાર પુરા સવાબનો અને બેસીને પઢનાર અડધા સવાબનો હકદાર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બલુનાર છે.

અસરની નમાઝ પહેલાં નફલ નમાઝનો સવાબ

(૬૨૧) સવાલ :- અસરની નમાઝ પહેલાં બે રકઅત અથવા ચાર રકઅત નફલ નમાઝ પઢવું સાબિત છે કે નહીં ? અમુકનું કહેવું છે કે એ વિના દલીલ છે.

જવાબ :- અસરની નમાઝ પહેલાં ચાર રકઅત અથવા બે રકઅત નમાઝ મુસ્તહબ છે. રિવાયતથી સાબિત છે. વિના દલીલ નથી.

“ માલાયુદ્ મિન્હુ” માં છે :- વપેશ અજ નમાઝે અસર દો રકઅત યા ચકાર રકઅત મુસ્તહબ રત' (પાનું-૬૦) (શહે' નિકાયલ પાનું-૧૦૦) (રસાઈલુલ અરકાન પાનું-૧૩૩-૧૩૪)

ઈશાં પહેલાં ચાર રકઅત મુન્નત મુઅક્કદલ છે કે ગૈર મુઅક્કદલ ?

(૬૨૨) સવાલ :- ઈશાં પહેલાંની ચાર રકઅત મુન્નત કઢીસથી સાબિત છે કે બે અસલ છે ?

જવાબ :- ઈશાંની નમાઝ પહેલાં ચાર રકઅત મુન્નત ગૈર મુઅક્કદલ અને મુસ્તહબ છે. કઢીસ અને અદ્દે સાલેહીનના અમલથી સાબિત છે. બે અસલ નથી. ‘મઝાહિરે હક’માં છે. ‘ઔર ફરમાયા આંહઝરત (સલ.) ને કે બે કોઈ નમાઝે ઈશાંકે પેહલે ચાર રકઅત પઢે ઉસને તહજ્જુલ પઢી ઉસ રાત, ઝોર બે કોઈ બખ ઈશાં ચાર રકઅત પઢે ગોયા ઉસને ચાર રકઅત શબે કદરમે પઢી. (અફ ૩૮૧ હલક-૧) (મરાકિલ ફલાહ સફા-૭૫) (અલ્લખતેયાર શકિલ મુખતાર હલક ૧ સફા-૬૬) (અખી શહેકંઝ હ.-૧ સફા-૪૭)

અને 'માલાખુદ મિન્હુ'માં છે :-૧ બરિવાયતે બઅહે નમાઝે મગરિખ બિસ્ત રકઅત આમદહ વ પેશ અઝ ઈશાં અહાર રકઅત સુસ્તહબ અસ્ત (માલાખુદ મિન્હુ અફ-૬૦)

નફિલ નમાઝ ઘરમાં પઢવું અફઝલ છે કે હરમ શરીફમાં.

(૬૨૩) સવાલ :-નફિલ નમાઝ ઘરમાં પઢવી અફઝલ છે તો શું કઅબહ શરીફ અને મસ્જિદે નબવીની નફિલ નમાઝ અફઝલ છે કે ઘરમાં પઢવી અફઝલ છે ? હાલ નફિલ નમાઝ કયાં પઢે ?

જવાબ :-નફિલ નમાઝ ઘરમાં પઢવી અફઝલ છે. પણ હાલ મુસાફિરો માટે કઅબહ શરીફ અને મસ્જિદે નબવીમાં નફિલ નમાઝ પઢવું બેહતર છે. કારણ કે તેમને પછી એ મોકો કયાં નસીબ થશે. માટે હાલએ હરમ શરીફની ઈબાદતને ગનીમત સમજે એટલા માટે કુકહા (૧૬.) જાએ છે કે હાલએના માટે નફિલ નમાઝથી તવાફ કરવું અફઝલ છે કે પછી એ કયાં નસીબ થશે ? (મિરકાત શહે' મિશકાત મતખુઅહ 'સુસ્તાન' ભાગ-૩ પાનું ૧૮૬) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબનાર છે.

બાબુ સજ્જતિરસહવ

ફર્જની ત્રીજી-ચોથી રકાતમાં સુરત મેળવી લેવાય તો ?

(૬૨૪) સવાલ :-ચાર રકાતવાળી ફર્જ નમાઝની ત્રીજી-ચોથી રકાતમાં સુરતે ફતેહા સાથે સુરત પઢી લેવાય તો સજ્જતે સહવ લાજિમ છે કે નહીં ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં સજ્જતે સહવ લાજિમ નથી. (દુરે' મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૪૨૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

સજ્જતે સહવમાં બેની જગ્યાએ એક સજ્જતો કરે તો ?

(૬૨૫) સવાલ :-ઇમામ સાહબને ફર્જની નમાઝમાં ભુલ થઇ જેથી ઇમામ સાહબે ઉમુલના મુતાબિક સજ્જતે સહવ કર્યો. પરંતુ સહવનો એક જ સજ્જતો કર્યો. તશહહુદ, દુરૂદ શરીફ અને દુઆ પઢીને સલામ ફેરવી આપી. તો શું આ નમાઝ યકિલ કે નહીં ? અથવા થઇ હોય તો કેવી થઇ ? કિતાબના હવાલાથી બખશો.

જવાબ :-સજ્જતે સહવ માટે બે સિજ્જતો વાજીબ છે. એક સિજ્જતો કાફી નથી એટલા માટે કાબિલે ઇઆદહ છે. (નુરુલ ઇઝાહ પાનું-૧૧૫) (મશા-કિલ ફલાહ પાનું-૬૩) (હિદાયત-પાનું-૧૩૬ ભાગ-૧) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

ફર્જની ચોથી રકાત પર કાયદો ન કરતાં પાંચ પઢી લેવાય તો ?

(૬૨૬) સવાલ :-હમારે ત્યાં આજે ઝોહરની નમાઝ વખતે ઇમામ સાહબે બે રકઅત તો નિયમ અનુસાર પઢાવી પણ ત્રીજી રકઅતમાં ઇમામ સાહબ કાયદામાં બેઠા પણ મુકતદીઓમાંથી કોઇએ છુકમો આપ્યો નહીં અને ઇમામ સાહબ અત્તહિયાત પુરી કરી ચોથી રકઅત માટે ઉભા થયા. અને ચોથી રકઅતના બન્ને સજ્જતો કરીને કાયદો કરવા બગર ઇમામ સાહબ પાંચમી રકઅત માટે ઉભા થઇ ગયા. અને પાંચમી રકઅતમાં અત્તહિયાત પુરી કરી સહવનો

સજ્જો કર્યો. અને પછી સલામ ફેરવી નમાઝ પુરી કરી એટલે મુકતદીઓમાંથી કહેવામાં આવ્યું કે ઇમામ સાદખ પાંચ રકઅત થઈ છે. માટે નમાઝ દોહરાવવી જોઈએ તો ઇમામ સાદખે કહ્યું કે સહવનો સજ્જો કર્યો છે એટલે નમાઝ દોહરાવવાની જરૂર નથી. અને વધુમાં ખુલાસો કર્યો કે અગર સહવનો સજ્જો નહીં કરતે તો પણ ચાલતે કારણ કે આપણે ચાર રકઅતના બદલે પાંચ રકઅત પઢી છે. તો આવા સંજોગોમાં નમાઝ થઈ કે નહીં ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં ફૂઝ' નમાઝ અદા થઈ નથી. ફરીથી પઢવી જરૂરી છે. ચાર રકઅત પછી કાયદો કરવા વગર પાંચ રકઅત પઢી છે. માટે ફૂઝ' તર્ક કરવાથી નમાઝ ફાસિદ થઈ ગઈ છે. સજ્જો સહવ એના માટે કાફી નથી. હાં ! ચાર રકઅત પછી કાયદો કરી લીધો હોત તો સજ્જો સહવ કરી લેવાથી નમાઝ સહીહ થઈ જાત. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

મુકતદી બુલ થવાથી સલામ વખતે સજ્જો સહવ કરે કે નહીં ?

(૬૨૭) સવાલ :-ઇમામ સાથે નમાઝ પઢતી વખતે મુકતદીથી બુલ થઈ તો શું ઇમામના સલામ ફેરવતી વખતે મુકતદી માટે સજ્જો સહવ કરવું જરૂરી છે કે કેમ ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં મુકતદી સજ્જો સહવ ન કરે. હા, ઇમામના સલામ બાદ મસ્જુક મુકતદી (હુટી ગએલી નમાઝ પુરી કરવામાં) કોઈ એવી બુલ કરે જે સજ્જો સહવને લાઝિમ કરતી હોય તો સજ્જો સહવ કરવું જરૂરી થઈ જશે ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

મુકતદીના સજ્જોની આયત બતાવવાથી કેટલા સજ્જો કરવા ?

(૬૨૮) સવાલ :-ઇમામ સજ્જોની આયત બુલી ગયા. મુકતદીએ હુકમો આપ્યો અને ઇમામે આયત પઢી તો સજ્જો તિલાવત એક છે કે બે ?

જવાબ :-ઇમામ સજ્જોની આયત બુલી ગયા અને મુકતદીએ પઢીને બતાવી અને ઇમામે તે આયત પઢી સજ્જો કર્યો તો એ સજ્જો કાફી છે. એવા સંજોગોમાં બે સજ્જો વાજીબ નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે

દોહરાવેલી નમાઝમાં નવો મુકતદી શામિલ થાય તો ?

(૬૨૯) સવાલ :-નીચેના મસ્અલાનો જવાબ આધારભુત પુસ્તકોના કવાલા સાથે આપવા મહેરબાની કરશે. ફતાવા રહીમિય્યહ બાગ-૧ના સલાતના

બાબમાં પૃષ્ઠ નંબર ૮૬ ઉપર ફત્વા નંબર ૫૬ હેઠળ પુછાયેલા સવાલનો જે જવાબ આપવામાં આવ્યો છે તેની સાથે બીજી એક ફિતાવમાં આપવામાં આવેલા સવાલનો જવાબ અથડાય છે. તો એમાં સહીદ શું અને ગલત શું ? એ વિષે દીની માગફરશન મેળવવા આપને બન્નેવ ફિતાવોમાં છપાયેલા સવાલ-જવાબ લખી મોકલું છું.

ફતાવા રહીમિયહનો સવાલ-જવાબ

સવાલ :- ઇમામથી ભુલથી કોઈ વાજબ છુટી ગયો અને સહવનો સજ્જો પશુ કયો નહીં જેથી નમાઝ હોદરાવવી પડી તો જે નમાઝી પહેલી જમાઅતમાં શામિલ ન હતો તે આ બીજી જમાઅતમાં શામિલ થાય તો તેની નમાઝ થશે કે નહીં ?

જવાબ :- નમાઝ સહીદ થશે નહીં ફરી પઠવી પડશે કારણ કે ઇમામની આ બીજી નમાઝ મુસ્તકિલ ફર્જ નથી બલકે એ ફર્જ નમાઝની તકમીલ (ખામી પુરી કરવા) માટે છે. માટે મુસ્તકિલ ફર્જ પઠનારની ઇકતેદા એવા ઇમામની પાછળ સહીદ થશે નહીં. ફક્ત ખુદાપક વધુ જાણનાર છે.

જ્યારે બીજી એક ફિતાવમાં જોવામાં આવ્યું કે—

સવાલ :- ઇમામથી ભુલથી વાજબ છુટી ગયો. ફરી સહવનો સજ્જો પશુ ભુલથી છુટી ગયો. હવે સલામ ફરવ્યા બાદ ફરી નમાઝ હોદરાવવામાં આવી. આવા સંજોગોમાં એક માણસ આવ્યો. અને જમાઅતમાં શામિલ થયો તો શું આવનારની ફર્જ નમાઝ અદા થશે કે નહીં ?

જવાબ :- ફિક્હની ફિતાવ દુરે મુખતારથી જણાય છે કે આવનારની ફર્જ નમાઝ અદા થઈ ગઈ.

ઉપરના બન્નેવ મસ્અલા એક જ વિષયને લગતા છે. પણ બન્નેવ એક બીજા સાથે અથડાય છે. હવે કયા મસ્અલા ઉપર અમલ કરવો. એ સમજાતું નથી માટે એ વિષે દીની રહબરી ફરમાવશે.

જવાબ :- બિહન્નિહલાહ ! ફતાવા રહીમિયહમાંનો મઝકુર ફત્વો સહીદ અને કૌલે મુખતાર અનુસાર છે.

પહેલાં પહેલી નમાઝ અસલ નમાઝ છે. એનાથી ફરજિયાત ઝિમ્મેથી ઉતરી જાય છે. કારણકે બધા અરકાનો અદા થઈ ગયા છે. માત્ર એક વાજબ છુટી

જવાથી નમાઝમાં જે ખામી રહી ગઈ છે તે દુર કરવા અને તેની તકમીલ માટે દોહરાવવાને હુકમ છે એ દોહરાવેલી નમાઝ સજ્જતિ સહવ સમાન છે. જેવી રીતે સજ્જતિ સહવથી નમાઝની ખામી દુર થઈ જાય છે તેવી રીતે નમાઝ દોહરાવવાથી પણ નમાઝની તકમીલ થઈ જાય છે. એ દોહરાવેલી નમાઝ અસલ કે મુસ્તકિલ ફર્જ નમાઝ નથી. માટે જે માણસ પહેલી નમાઝમાં શામિલ ન હોય તે આ બીજી નમાઝમાં શામિલ થશે તો તેની નમાઝ અદા થશે નહીં “વલ મુખ્તાર અન્નલ મુઆદત લિતરકિલ વાજિબિ નફ્લુન બાબિફન વલ ફર્જુ સકત બિલ ઉલા” (તહતાવી અદા મશકિલ ફલાહ પાનું ૧૪૪)

કાનુન એ છે કે નમાઝમાં કોઈ ફર્જ (જેમકે રૂકુઅ) છુટી જાય તો નમાઝ ફાસિદ અને બાતિલ થઈ જાય છે સજ્જતિ સહવથી તેની ઇસ્લાહ થઈ શકતી નથી. નમાઝ નવેસરથી જ પઢવી જરૂરી છે. એ બીજી વારની નમાઝ અસલ અને મુસ્તકિલ નમાઝ છે. માટે એમાં શામિલ થનાર નવા મુકતદીની નમાઝ સહીહ ગણાશે.

પરંતુ નમાઝમાં કોઈ વાજબ (જેમકે કઅદએ ઉલા) છુટી જાય તો નમાઝ ફાસિદ અને બાતિલ થતી નથી. પણ નમાઝ નાકિસ (નુકસાન વાળી) અદા થાય છે. જે નુકસાન સજ્જતિ સહવ દ્વારા ભરપાઈ કરવામાં આવે છે જો સજ્જતિ સહવ નહીં કરવામાં આવે તો નમાઝ દોહરાવવી જરૂરી છે. આ બીજીવાર પહેલી નમાઝ અસલ અને મુસ્તકિલ ફર્જ નમાઝ નથી. માટે એમાં શરીક થનાર નવા મુકતદીની નમાઝ થતી નથી.

દુરે મુખ્તારમાં છે. અર્થાત :- અને નમાઝના અમુક વાજબાત છે. જેના છુટી જવાથી અને ઓડી દેવાથી નમાઝ ફાસિદ અને બાતિલ થતી નથી. પણ નાકિસ થાય છે. માટે દોહરાવવી જરૂરી છે. જો ભુલથી વાજબ છુટી જાય તો સજ્જતિ સહવ કરી લેવાથી ખામી દુર થઈ નમાઝ કામિલ થઈ જાય છે. જાણી જોઈને વાજબ છોડયો હોય તો સજ્જતિ સહવ કાફી નથી) નમાઝ દોહરાવવી જરૂરી છે. અને મુખ્તાર એ છે કે બીજી વારની નમાઝ પ્રથમ પહેલી નમાઝના નુકસાનને પુરી કરનારી છે જેમકે સહવનો સજ્જતિ નુકસાન દુર કરે છે. (દુરે મુખ્તાર શામી સાથે બાગ-૧ પાનું-૪૨૬) (ફતહુલ કદીર બાગ-૧ પાનું ૨૬૨ ફરજ મુન્તકા શરુલ મુદતકા બાગ-૧ પાનું ૮૮)

વધુ સંતોષ આટે ઉદ્ધુ કિતાબોના હવાલા વાંચો

- (૧) અગર તકે વાણબકી જિહતસે નમાઝકે દોહરાવે તો અગર કોઈ નયા મુકતદી દુસરી બારમે જમાઅતકા શરીક હોબા તો ઉસકી નમાઝ ન હોગી. કયુકે જબ ઇમામકી નમાઝ ફર્જ નહીં તો ઇકતિદા ફર્જ વાલેકા ઉસકે પીછે દુરસ્ત ન હોગા. (ગાયતુલ અવતાર બાગ-૧ પાનુ-૨૧૩)
- (૨) અગર દો બારહ ઇઆદતમે કિસી નયે મુકતદીને ઇકતિદા કી તો દુરસ્ત નહીં હે. (અયતુલ હુદાયહ બાગ-૧ પાનુ-૩૩૫)
- (૩) હઝરત મૌલાના અઝીઝુર્રહમાન (રહ.) મુક્તીએ અઅઝમ ફાઝલ ઉલુમ દેવળ દનો ફત્વો.

સવાલ :-અગર નમાઝ જમાઅતસે અદા કી મધ ઓર નમાઝમે કોઈ ગલતી એસી સરજહ હો ગઈ છસસે નમાઝકે ઇઆદતકી ઝરૂરત હુધ. અબ બે નમાઝ દોહરાઈ બ રહી હે. ઇસમે નયે નમાઝી શરીક હો કર અપની નમાઝ અદા કર સકતે હેં ચા નહીં ?

અજ્વાબ :-અગર પહેલી ફરજમે નમાઝ બિલકુલ નહીં હુધ થી. મસ-લન ખાતિલ હુધ થી તો નયે નમાઝીઓંકી નમાઝ બવકતે ઇઆદત કરને નમાઝકે અદા હો ગઈ. ઓર અમર વાણબકે તકે હો બનેસે ઇઆદત નમાઝકા વાણબ થા તો નયે નમાઝીઓંકી નમાઝ ન હોગી. ફકત (ફાતાવા ફાઝલ ઉલુમ મુદદ્દલ વમુકરમહ બાગ-૩ પાનુ ૫૦-૫૧) ફકત જુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

બાબુ સલાતિલ મુસાફિર

વતને અસ્વી, વતને ઇકામત અને શરૂ સફર વિષે સ્પષ્ટતા.

(૬૩૦) સવાલ :- હું જરૂર જણાવું છું કે પરીચેજ ગામનો વતની છું. પરીચેજ માટે જન્મ સ્થળ હોવા ઉપરાંત મારા માં-બાપ મકાન, જમીન વિગેરે બધું ત્યાં જ છે. હાલમાં હું નોકરી અર્થે સુરત જઈશું છું. સોનગઢ મુકામે વસવાટ કરું છું. જે મારા ગામથી ૧૦૦ માઈલના અંતરે આવેલું છે. અહીં વરસ, જે વરસ રહેવાનો વિચાર છે. બાલ બચ્ચાં પણ અહીં જ છે. સોનગઢમાં હું ભાડાના મકાનમાં રહું છું. હવે સવાલ એ છે કે મારે નોકરીના કારણે જઈશું છું. અન્ય સ્થળોએ સરકારી કામે જવું પડે છે. ત્રણ મંજિલથી લાંબી સફરમાં કિંવા ૪૮ માઈલથી વધુ અંતરના પ્રવાસે જવું પડે છે. ત્યાંથી સોનગઢ પાછા ફરીને જે ચાર દિવસ રહીને વળી પાછું સફરમાં જવાનું થાય છે. તો આ વચ્ચેના જે-ચાર દિવસોમાં હું કસર નમાઝ પઢું તો તે સહીદ ગણાશે કે નહીં? કાબલા તરીકે તા. ૨૦-૬-૬૮ના રોજ હું સુરત ગયો. સુરત અહીંથી બાબન માઈલ જોડેલે કે ત્રણ મંજિલ કરતાં વધુ અંતરે આવેલ છે. તા. ૨૨-૬-૬૮ના દિવસે સોનગઢ પાછો આવ્યો. ફરી તા. ૨૫-૬-૬૮ના દિવસે સુરત જવાનો વિચાર છે. તો તારીખ ૨૬-૬-૬૮ થી ૨૫-૬-૬૮ સુધીના ગાળામાં નમાઝ કસર કરૂ તો તે સહીદ લેખાશે કે નહીં?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં જ્યારે તમે પરીચેજને છોડી સોનગઢને 'વતને અસ્વી' (હમેશનું રહેઠાણ) બનાવી લીધું નથી તો પરીચેજ તમારું 'વતને અસ્વી' છે. અને સોનગઢ 'વતને ઇકામત' છે.

નુરુલ ઇઝાહમાં છે :- વતનવતનુલ અરિલખ્યુ હુવલગી વુલિદ ફીદી, અવ તઝબજ અવ લમ ચતઝબજ વલાકિન કસદતઅખ્યુશ લલ ઇતિફાલ અનુ વવતનુલ ઇકામતિ મવઝિઉન નવલ ઇકામત ફીદી નિસ્ક શહરિન ફમા ફવકહુ

અર્થાત :- 'વતને અસ્લી' તે છે જ્યાં જન્મ થયો હોય અથવા જ્યાં શાદી કરી હોય અથવા જ્યાં સમગ્ર જીવન વિતાવવાનો નિષ્કૃંચ કરી લીધો હોય અને ત્યાંથી આસ્થા જવાનો ઇરાદો ન હોય. અને 'વતને ઇકામત' તે જગ્યા છે જ્યાં અડધો જાહીનો અથવા ઝોનાથી વધુ અદ્દત રહેવાની નિમ્નત હોય. (પાનું-૧૦૬)

જેથી જ્યારે તમે સોનગઢ (વતને ઇકામત થી શરબ સફર કરો છો) ત્યારે જ્યાં સુધી તમે કેહાલ નસ્તીમાં ૧૫ દિવસ રહેવાનો ઇરાદો નહીં કરી લો ત્યાં સુધી તમે શરબ મુસાફિર રહેશો અને પાછા ફરી સોનગઢ (વતને ઇકામત)માં ૧૫ દિવસ રહેવાનો ઇરાદો નહીં રાખો તો મુસાફિર જ ગણાશે. અને કચરનો હુકમ લાગુ પડશે. 'ફતાવા આલમગીરી'માં છે :- વલા યજાલુ અલા હુકમિસફરિ હતા બન્વીલ ઇકામત ફી બરકાતિન અબ કયંતિન ખમ્સત અશર યમ્મન અબ અકસર અર્થાત :- જ્યાં સુધી કોઈ શહેર અથવા ગામમાં ૧૫ દિવસ અથવા વધુ અદ્દત ઇકામત (રહેવાની નિમ્નત નહીં કરે ત્યાં સુધી મુસાફિર ગણાશે. (ભાગ-૧ પાનું-૧૩૬) એટલે તમારો અમલ યોગ્ય અને બરાબર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બલુનાર છે.

મુસાફિરે ઝુહરની ચાર રકઅત પઢી તો ?

(૧૩૧) સવાલ :- મુસાફિરે ઝુહરની બે રકઅતની જગ્યાએ ચાર અથવા ત્રીધી તો શું હુકમ છે ?

જવાબ :- બાબી ખુલ્લ ચાર રકઅત પઢવા વાળો ઝુનેહચાર થશે. અને નમાઝને દોહરાવવી પડશે અગરચે સજ્દાએ સહવ પછુ કરી લીધો હોય એ કાચુથી કે બાબી ખુલ્લ આમ કરવાની સુરતમાં સજ્દાએ સહવ કાફી થતો નથી. અને અગર જુલુથી ચાર રકઅત પઢી છે. તો સજ્દાએ સહવ કરવાથી બે રકઅત ફર્જ અને બે રકઅત નફલ થઇ જશે એ શરતે કે બે રકઅત પછી કાયદો કર્યો હોય. નહીં તો ફર્જ બાતિલ થઇ જશે. અને આ ચાર રકઅત નફલ થશે. આ સુસ્તમાં પણ સજ્દાએ સહવ કરે.

'માલાખુદ મિન્હો'માં છે. આં અખ્સ ફર્જે ચહારગાના શા દોઆના ઝુહાર ૪ અગર ચહાર રકઅત કહ' પણ અગર બર હો રકઅત કમ્પેન્ડ કહ'ક નમાઝ અહા શબ્દ. હો રકઅત ફર્જે વહો રકઅત નફલ શબ્દ વ બસબબે આમેકિયે નફલ બાફર્જે બલહકાર બાશહ વ અગર સહવન ઈ ચુની કહ' બસબબે તાખીર

અર્થાત :- 'વતને અસ્તી' તે છે જ્યાં જન્મ થયો હોય અથવા જ્યાં શાદી કરી હોય અથવા જ્યાં સમગ્ર જીવન વિતાવવાનો નિશ્ચય કરી લીધો હોય અને ત્યાંથી ચાલ્યા જવાનો ઇરાદો ન હોય. અને 'વતને ઇકામત' તે જગ્યા છે જ્યાં અડધો જાહીનો અથવા એનાથી વધુ મુદત રહેવાની નિશ્ચય હોય. (પાનું-૧૦૬)

જેથી જ્યારે તમે સોનગઢ (વતને ઇકામત થી શરૂ સફર કરો છો) ત્યારે જ્યાં સુધી તમે કેઈ બસ્તીમાં ૧૫ દિવસ રહેવાનો ઇરાદો નહીં કરી લો ત્યાં સુધી તમે શરૂ મુસાફિર રહેશો અને પાછા ફરી સોનગઢ (વતને ઇકામત)માં ૧૫ દિવસ રહેવાનો ઇરાદો નહીં રાખો તો મુસાફિર જ ગણાશે. અને ઇસરને હુકમ બાબુ પડશે, 'ફતાવા આલમગીરી'માં છે :- વલ્લા યજાલુ અલા હુકમિસ્સફરિ હતા બન્વીલ ઇકામત ફી બલ્કતિન અવ કયંતિન ખમ્સત અશર યમ્મન અવ બકસર અર્થાત :- જ્યાં સુધી કેઈ શહેર અથવા ગામમાં ૧૫ દિવસ અથવા વધુ મુદત ઇકામત (રહેવાની નિશ્ચય નહીં કરે ત્યાં સુધી મુસાફિર ગણાશે. (ભાગ-૧ પાનું-૧૩૬) એટલે તમારો અમલ યોગ્ય અને બરાબર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

મુસાફિરે ઝુહરની ચાર રકઅત પઢી તો ?

(૧૩૧) સવાલ :- મુસાફિરે ઝુહરની બે રકઅતની જગ્યાએ ચાર અથવા કીધી તો શું હુકમ છે ?

જવાબ :- બાબી બુલ્લ ચાર રકઅત પઢવા વાળો યુનેહચાર થશે. અને નમાઝને દોહરાવવી પડશે. અગરજે સજ્દાએ સહવ પછુ કરી લીધો હોય એ કારણથી કે બાબી બુલ્લ આમ કરવાની સુરતમાં સજ્દાએ સહવ કાફી થતો નથી. અને અગર બુલ્લથી ચાર રકઅત પઢી છે. તો સજ્દાએ સહવ કરવાથી બે રકઅત ફઝ' અને બે રકઅત નફલ થઈ જશે એ થતે' કે બે રકઅત પછી કાયદો કયો હોય. વહીં તો ફઝ' બાતિલ થઈ જશે. અને આ ચાર રકઅત નફલ થશે. આ સુરતમાં પછુ સજ્દાએ સહવ કરે.

'માલાબુદ મિન્હો'માં છે. આં શરૂસ ફઝે ચહારગાના શ દોગાના ચુઝારફ બ અગર ચહાર રકઅત કઈ પણ અગર બર દો રકઅત કઅદહ કઈક નમાઝ મુકા શબ્દ. દો રકઅત ફઝ' વદો રકઅત નફલ શબ્દ બ બસબબે આમેશિશે નફલ બાફઝ' બઝહકાર બાશદ બ અગર સહવન ઈ ચુની કઈ બસબબે તાખીરે

સલામ સજ્જનને સહવ કુનદ વ અગર ખર હો રકઅત ન નશિસ્તહ અસ્ત ફોર્ ઉ તખાહ બાશદ વ હર ચહાર રકઅત નક્કિલ શુદ વ સજ્જનને સહવ કુનદ. (પાનુ-૫૪) ફકત ખુદાયાક વધુ બાજુનાર છે.

સુઆફિર કેસર ન કરતાં પુરી નમાઝ પહે તો ગુનેહગાર ગણાયો ?

(૬૩૨) સવાલ :-જો ભુલથી કેસરના બદલે પુરી નમાઝ પહે તો તે નમાઝ દોહરાવવી પડશે ? સજ્જનને સહવ કરવાથી કે ન કરવાથી કંઈ ફરક પડશે ?

જવાબ :-હકીકતમાં સુઆફિર માટે અસ્લી ફર્જ છે રકઅત છે. ચાર રકઅતની છે રકઅત ચઢ નથી -હજરત આઇશહ સિદ્દીકા (રહી.)થી સહીહ સનદથી રિવાયત સાબિત છે કે પહેલાં નમાઝની છે રકઅત ફર્જ થઈ હતી પછી ઇકામતની હાલતમાં ચાર ફર્જ કરવામાં આવી અને સફરની હાલતમાં બે કાયમ રહી. જાહેરમાં (મુક્રીમ ની સરખામણીમાં) યોછી દેખાય છે. એટલે કેસરને ફજસત અને રિઆયત (છુટ અને રાહત) કહેવામાં આવે છે તેથી જેવી રીતે ફજરની છે રકઅતના બદલે ચાર રકઅત પઢવી મકરૂહે તહરીમી અને ગુનાહિત છે. તેવી જ રીતે સુઆફિર માટે હુકમ, અસર અને ઇશાની છે રકઅત ફર્જના બદલે ચાર રકઅત પઢવી પણ મકરૂહે તહરીમી અને ગુનાહિત છે તેમજ નમાઝ દોહરાવવી જરૂરી છે. સજ્જનને સહવ કાફી નથી. અલબત્ત ભુલથી ચાર પઢી લીધી હોય તો ગુનેહગાર થશે નહીં. સજ્જનને સહવ કરી લેવાથી નમાઝ સહીહ થઈ જશે. એ શતે કે બે રકઅત ઉપર કાયદો કર્યો હોય. નહીં તો ફર્જ ખાતિલ થઈ જશે 'માલાખુદ મિન્હો'માં છે. વ અગર ચહાર રકઅત કઈ પણ અગર ખર હો રકઅત કઅદહ કઈહ નમાઝ અદા શવહ હો રકઅત ફર્જ વ હો રકઅત નક્કિલ શવહ વ બસબબ આમેલિશો નક્કિલ ખાફર્ ખજહકાર બાશદ વ અગર સહવન ઇંચુની કઈ બસબબે તાખીરે સલામ સજ્જનને સહવ કુનદ વ અગર ખર હો રકઅત ન નશિસ્તહ અસ્ત ફોર્ ઉ તખાહ બાશદ વ હર ચહાર રકઅત નક્કિલ શુદ વ સજ્જનને સહવ કુનદ અર્થાત -જો ચાર રકઅત પઢી તો બે રકઅત ઉપર કાયદો કર્યો તો બે રકઅત ફર્જ અને બે રકઅત નક્કિલ થશે. અને ફર્જ સાથે નક્કિલ શામિલ કરવાના લીધે ગુનેહગાર થશે. અને જો ભુલથી આઠ થયું તો સલામમાં વિલંબ થવાને લીધે સજ્જનને સહવ કરે. અને જો બે રકઅત ઉપર કાયદો કર્યો ન હોય તો ફર્જ ખાતિલ થઈ ગઈ

(૧૨૫) માઇલ પર, તે જ દિવસે સુરતથી ગોધરા થઈ લુણાવાડા પુનં હતું, જે ગોધરાથી લગભગ ૩૫ માઇલ દુર છે) તો જુહર અને અસર લુણાવાડામાં કસર કરવી જોઈતી હતી કે નહીં. જ્યારે કે ગોધરાની વસ્તીથી હમે સફરની નિશ્ચયથી પસાર થયા હતા ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં અગર ગોધરા આપનું વતને ઇકામત હોય તો લુણાવાડામાં જુહર અને અસર કસર કરવું જરૂરી હતું અને અગર ગોધરા વતને અસ્તી હોય તો ગોધરામાં ફાખલ થતાંની સાથે જ મુકીમ થઇ ગયા. ચાહે નિશ્ચયત સફરની કરી હોય. હવે ગોધરાથી લુણાવાડાના સફરથી આપ શરમ મુસાફિર નથી બન્યા કારણ કે ૩૫ માઇલ શરમ મસાફત નથી. એટલા માટે નમાઝ પુરી પઢવી જરૂરી છે. 'ઝાદુલ ફકીર'માં છે અસ્સાની અઘ્યકખુત્ર વતન-હુલ અસ્લિયુ વલવ બિનિશ્ચયતિસ્સફરિ ફયુતિમ્મુ હતા લખ ખરજ અન્હુ ફતઝકકર ફાજતહુ કખ્લ અઘ્યસીર સલામત અય્યામિન ફરજઅ લહા લઝિમહુલ ઇતમામુ મિન હીનિન તવજજહ રાજિઅન. (પાનું-૧૬૬) ફકત પુઠાપાક વધુ બાબુનાર છે.

શું વતને ઇકામત સફરથી ખાતિલ થઇ જાય છે ?

(૬૩૬) સવાલ :-એક માણસ પોતાના દેશ ઇન્ડિયાથી મુદરિસ અને ઇમામ તરીકે રિયુનિયન ખાતે એક ગામમાં આવ્યો છે. અને એ ગામમાં મઝકુર મુદરિસ લગભગ ચાર વર્ષથી કામ કરી રહ્યો છે. હવે મઝકુર મુદરિસ ૫૦-૫૫ માઇલની મુસાફરી કરી સેન્ટડેનિસ ગામે પહોંચ્યો અને ત્યાં જો-ચાર દિવસ મુસાફિરની હૈસિયતથી રહ્યો. ફરી સેન્ટડેનિસથી જો-ચાર પરદેશી મહેમાનોને પોતાના સાથે લઈ પોતાની નોકરી વાળી જગ્યાએ મઝકુર મુદરિસ આવ્યો. પરંતુ સેન્ટડેનિસથી નિકળતી વેળા મઝકુર મુદરિસે એવો ઇરાદો પણ કર્યો હતો કે પોતાની નોકરીવાળી જગ્યાએ મહેમાનોને એક-બે દિવસ રાખીશું અને એક-બે દિવસના ગાળામાં પોતાની નોકરીવાળી જગ્યાના અતરાફમાં ૮-૧૦-૧૨ માઇલ ઉપર આવેલા ગામોમાં મઝકુર મહેમાનો સાથે જઈને એક-બે દિવસ રહીશું તો મઝકુર મુદરિસનો આવો ઇરાદો કરી સેન્ટડેનિસથી નિકળવાથી પોતાની મુજ નોકરીની જગ્યાએ આવવા પછી મઝકુર મુદરિસ પોતાની નોકરીની જગ્યામાં મુસાફિર ગણાશે કે મુકીમ ? નમાઝો એણે પુરી પઢવી

એઈએ કે કસર ? અમુક લોકોનું કહેવું છે કે મઝકુર મુદરિંશ સેન્ટોનિસથી નિકળ્યા ત્યારે પોતાના રહેઠાણના અતરાફમાં મહેમાનો સાથે ફરવા જવાને ધરાદો કરીને નિકળ્યા છે. જેથી પોતાની નોકરીની જગ્યામાં મુસાફિર રહેશે અને અમુકનું કહેવું છે કે મઝકુર મુદરિંશ ૩ વર્ષના એઝીમેન્ટથી આબ્યા છે. એટલે હાલ એમનું વતન ગણાયે તો ખરું શું છે ? ખુલાસો કરશે.

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં મુદરિંશ સાહેબ પોતાની નોકરીની જગ્યાથી ૫૦-૫૫ માઇલની મુસાફરીના ધરાદે નિકળ્યા તો શરૂ મુસાફિર બની ગયા અને વતને ઇકામત બાતિલ થઈ ગયું. 'માલાબુદ્દ મિન્હો'માં છે 'વતને ઇકામત હમ બવતને ઇકામત બાતિલ શવહ વહમ બવતને અસ્લી વ હમ બસફર.'

અર્થાત્ :-વતને ઇકામત, વતને ઇકામતથી બાતિલ થઈ જાય છે. અને વતને અસ્લીથી તેમજ સફર કરવાથી પણ (વતને ઇકામત) બાતિલ થઈ જાય છે. (પાનું-૫૪)

હવે પાછા આવી પોતાની નોકરીની જગ્યાએ ૧૫ દિવસ રહેવાનો ધરાદો ન હોય અને એ દરમિયાન બીજી જગ્યાએ જઈ એક-બે દિવસ રહેવાનો ધરાદો હોય જેમકે સવાલમાં છે તો મુકીમ બનશે નહીં. મુસાફિર ગણાયે. અને નમાઝ કસર કરવી પડશે. ફક્ત ખુલાપાક વધુ બહુનાર છે.

વતને અસ્લી, વતને ઇકામતથી બાતિલ થતું નથી.

(૧૩૭) સવાલ :-હું ગામ પરીએજની હદમાં ફાખલ થયા પછી નમાઝ કસર કરતો નથી તે બરાબર છે કે નહીં ? એક મૌલવી સાહબ હલીલ પેશ કરે છે કે 'વતને અસ્લી બવતને ઇકામત બાતિલ શવહ' તો એ દ્રષ્ટિએ વતને અસ્લીમાં પણ નમાઝ કસર કરવી પડે. તેઓ એમ પણ કહે છે કે હુઝુર (સલ) હજ માટે મકકા પધારતા ત્યારે નમાઝ કસર કરતા હતા. જો કે મકકા એક વખતનું તેમનું વતન બદલે વતને અસ્લી છે ખુલાસો કરવા કૃપાવંત થશો.

જવાબ :-પરીએજ તમારું વતને અસ્લી છે. માટે તેની આબાદીમાં ફાખલ થતાની સાથે જ તમે મુકીમ બની ગયા. પછી રહેવાની નિયત હોય કે ન હોય અને કસરનો હુકમ ખતમ થઈ ગયો માટે તમારો કસર ન કરવાનો અમલ બ્યાજબી છે.

મૌલવી સાહબની હલીલ 'વતને અસ્લી બવતને ઇકામત બાતિલ શવહ'

બાબુ સલાતિલ મરીઝ

નમાઝ ઉભા રહીને પઢવું જરૂરી છે ?

(૬૩૮) સવાલ :-માણસ બીમાર રહે છે પણ નમાઝ માટે પોતે પગે ચાલીને આવે છે. અને બેસીને નિયત કરી નમાઝ જમાઅત સાથે અદા કરે છે. તો તેની નમાઝ અદા થશે કે નહીં ?

જવાબ :-ઉભા રહી નમાઝ પઢી શકે તો બેસીને નમાઝ પઢવાની ઇજાઝત નથી થોડી વાર પણ ઉભો રહી શકે તો જરૂરી છે કે ઉભા રહી તકબીરે તકરીમહ કહે અને બેટલી વાર ઉભો રહી શકે તેટલી વાર ઉભો રહે પછી બેસી બાય. વિના સહારે ઉભું રહી ન શકાય તો ફિવાર વિગેરેનો સહારો લઈ ઉભો રહે.-સારાંશ કે બેટલી વાર અને જેવી રીતે ઉભા રહી શકે ઉભા રહી નમાઝ પઢે. લાચારી અને શરઈ ઉઝર વિના ફર્જ અને વાજીબ અને સવારની મુન્નતો બેસીને પઢશે તો સહીઈ થશે નહીં. થોડી વાર પણ ઉભા રહેવાની શક્તિ ન હોય અથવા ઉભા રહી પઢવાથી બીમારી શરીફ સખત) થઈ જવાનો, યા બીમારી લ'બાઈ જવાનો ભય હોય તો બેસીને પઢવાની ઇજાઝત છે.-હાં, નફિલ નમાઝો વિના ઉઝરે પણ બેસીને પઢી શકાય છે. પણ સવાબ અર્થો મળશે. (ફરે' મુખતાર શામી ભાગ -૧ પાનું-૭૧૦)

બીમાર માણસ ઉભા રહી નમાઝ પઢે.

(૬૩૯) સવાલ :-બીમાર ઘરમાં ઉભો રહી નમાઝ પઢી શકે છે પણ મસ્જિદમાં જમાઅતથી નમાઝ પઢવા બાય તો પછી નમાઝ ઉભા રહી પઢવાની તાકત રહેતી નથી. બેસીને પઢવી પડે છે તો એને શું કરવું ? ઘરમાં ઉભા રહીને પઢવું કે મસ્જિદમાં જઈ જમાઅત સાથે બેસીને પઢવું ?

જવાબ :-એના માટે જરૂરી છે કે ઘરમાં ઉભા રહી નમાઝ પઢે. ઉભા રહેવું ફર્જ છે. જમાઅતના લીધે ફર્જ તર્ક કરવાની ઇજાઝત નથી. ઘરમાં ઘરના લોકો સાથે જમાઅતની સગવડ થતી હોય તો બેહતર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

બાબુલ જુમ્મહ

જુમ્મહની નમાઝની મરનૂન કિઆંત

(૬૪૦) સવાલ :-અમારા ઇમામ સાહબ જુમ્મહની નમાઝની પહેલી રકઅતમાં સુરએ જુમ્મહનો પહેલો રકુઅ અને બીજી રકઅતમાં એ જ સુરતનો બીજો રકુઅ પઢે છે. અને એને સુન્નત તરીકે માને છે. તો શું આવી રીતે પઢવાથી સુન્નત અદા કરેલી ગણાશે ?

જવાબ :-કદી કદી જુમ્મહની પહેલી રકઅતમાં સુરએ અઅલા (અબ્જિ-હિસ્મ) અને બીજી રકઅતમાં સુરએ ગાશિયહ (હલ અતાક) પઢવું સુન્નત છે. તેમજ કદી કદી જુમ્મહની પહેલી રકઅતમાં સુરએ જુમ્મહ અને બીજી રકઅતમાં સુરએ મુનાફિકુન પઢવું સુન્નત છે. પરંતુ જુમ્મહની બન્ને રકઅ-તોમાં ફક્ત સુરએ જુમ્મહ પઢવું (એટલે પહેલી રકઅતમાં સુરએ જુમ્મહનો પહેલો રકુઅ અને બીજી રકઅતમાં બીજો રકુઅ પઢવું) જેમકે તમારા ઇમામ સાહબ કરે છે, અને એને સુન્નત તરીકે સમજે છે. સહીહ નથી. એ જ પ્રમાણે જુમ્મહની પહેલી રકઅતમાં સુરએ જુમ્મહનો આખિરી રકુઅ અને બીજી રકઅતમાં સુરએ મુનાફિકુનનો આખિરી રકુઅ પઢવાને સુન્નતની અદાયગી માટે કાફી સમજવું ગણત છે.

‘ઝાહલ મમાહ’માં છે ‘વલા યુસ્તહબ્બુ અંય યુકરઅ મિન કુદિલ સુર-તિન બઅંઝુકા અવ યુકરહ ઇહદાહુમા ફિરકઅતયનિ ફધન્નહુ ખિલાફુસ્સુન્નાત વયુહદાહુલ અઇમ્મતિ યુદાવિમૂન અલા ઝાલિક અર્થાત :-આ તરીકે સુન્નત અને મુસ્તહબ નથી કે સુરએ જુમ્મહ અથવા સુરએ મુનાફિકુનનો અમુક ભાગ પઢવામાં આવે અથવા એક સુરતમાં બે રકઅત કરવામાં આવે. (જેમકે સવાલમાં પુછવામાં આવ્યું છે.) બેશક ! આ તરીકે સુન્નત વિરૂદ્ધ છે. જાહિલ ઇમામોએ સુન્નત સમજીને આ પ્રમાણે પઢવાની આદત બનાવી લીધી છે. (ભાગ-૧ પાનું ૧૦૪) ફક્ત ખુદાપાક વધું બાજુનાર છે

ખુતબા પહેલાં બયાન સાંભળવું સાડે કે તિલાવતે કુર્આન શરીફ ?

(૬૪૧) સવાલ :-ખુતબા પહેલાં હુંકુ બયાન થાય છે તે સાંભળવું બેહતર છે કે કુર્આન શરીફની તિલાવત કરવી બેહતર છે ?

જવાબ :-કુર્આનના અર્થ અને ભાવાર્થ (તફસીર)થી અંગ્રાજી એવા ગૈર આલિમ (સામાન્ય) લોકો માટે બયાન સાંભળવું અને દીની અહકામથી વાકિફ થવું બેહતર છે. તિલાવત તો પછી પણ કરી શકાય છે. (ફુરે' મુખતાર શામી બાગ-૧ પાનું-૬૨૦) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

જુમ્હુરની નમાઝ અને જુમ્હુરના દિવસે ફજરની નમાઝની મસ્નુન કિર્આત.

(૬૪૨) સવાલ :-જુમ્હુરની નમાઝ અને જુમ્હુરના દિવસે સવારની નમાઝમાં કોઈ ખાસ સુરત અગર આયતો પઢવી સુન્નત છે ? અને શું ફર જુમ્હુરના દિવસે સવારની નમાઝમાં સુરએ સજદહ પઢવી મસ્નુન છે કે કોઈ કોઈ વાર ? કુર્આન હદીસથી ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-હાં, ફજરની સુન્નતોની પહેલી રકઅતમાં આપ (અલ.) વધુ બાગે “કુલ્યા અય્યુહલ કાફિરન” અને બીજી રકઅતમાં ‘કુલ હુવહાહુ અહલ’ પઢતા હતા. ત્રીજી પહેલી રકઅતમાં કહી કહી ‘અખિબહિસ્મ’ અને બીજી રકઅતમાં ‘કુલ્યા અય્યુહલ કાફિરન’ અને ત્રીજી રકઅતમાં ‘કુલ હુવહાહુ’ પઢતા હતા. એવી જ રીતે જુમ્હુરની પહેલી રકઅતમાં આપ (અલ.) કહી કહી સુરએ જુમ્હુર અને બીજીમાં સુરએ મુનાફિકુન અને કહી પહેલી રકઅતમાં અખિબહિસ્મ અને બીજીમાં હલ અતાઠની સુરત પઢતા હતા. અને જુમ્હુરના દિવસે ફજરની પહેલી રકઅતમાં સુરએ સજદહ અને બીજીમાં હલ અતા સુરએ હહ) પઢતા હતા. માટે આવી રીતે તે કહી કહી પઢી લેવું મસ્નુન અને સુસ્તહબ છે. સુન્નતે મુઅકકદહ નથી માટે એના ઉપર મુદાવમત હંમેશગી) નહીં કરે કે જેથી અવામ એને જરૂરી અને સુન્નતે મુઅકકદહ સમજી લે.

ફુરે' મુખતારમાં છે :-“વયુકરહુ તતઅયીનુ કરસજદતિ વહલ અતા લિફજિ કુલિલ જુમ્હુરતિન બલ યન્હુલુ કિ'અતુહુમા અહયાનન”

અર્થાત :-મકરર છે સુકરર' કરી લેવું જેમકે જુમ્હુરની સવારની નમાઝની પહેલી રકઅતમાં ‘અલિફલામ મીમ સજદહ’ અને બીજીમાં હલ અતા (સુરએ હહ) પઢવું બલકે કહી કહી એ સુરતોને પઢવું સુસ્તહબ છે.

‘શામી’માં છે :- ‘ક્યુસ્તહબ્બુ અંય યકરઅ જાલિક અહયાનન તખરકેન બિદમાસુરે નમાઝોમાં જે સુરતો પઢવી આપ (અલ.)થી સાબિત છે તે અનુસાર કદી કદી બરકત અને સવાબની નિચ્ચતે પઢવું સુસ્તહબ છે. (ભાગ-૧ પાનું ૫૦૮)

સુરતો યાદ ન હોય તો યાદ કરતાં લગી અથવા લાંબી સુરતો પઢવાની હિમ્મત ન હોય તો હિમ્મત આવવા સુધી નહીં પડે તો તે મઅજુર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

સ્ટીમબર બંદર ઉપર હોય ત્યારે સ્થાનિક (મકામી) હાજરો માટે જુમ્મલ અને કસર વિષે.

(૬૪૪) સવાલ :- સુફી સાહબ ! આપણે ગઈ કાલે જુમેશતે જહાઝમાં સવાર થયા છીએ. અને આજે જુમ્મલનો દિવસ છે. હવે આપણી સાથે કેટલાક મુબઈના હાજરો પણ છે. અને આપણું જહાઝ હજુ મુબઈ ગોદીમાં જ હોવાથી હવે એ લોકો જુમ્મલ અદા કરે કે જુહુ ? તેમજ જુહુ પુરી અદા કરે કે કસર ? અને હમારે શું કરવું ?

જવાબ :- જહાઝ જ્યાં સુધી મુબઈ બંદર ઉપર થયેલું હોય ત્યાં સુધી મુબઈવાસીઓએ નમાઝ પુરી પઢવી પડશે. કસર બાંધ નથી કારણકે એ લોકો હજુ પોતાના વતનની હદમાં છે. જેથી સુક્રીમ ગણાશે. મુસાફિર નહીં. અલબત્ત એમના ઉપર જુમ્મલ નથી. કારણકે જુમ્મલ માટે ઇંજને આમ (કિવા ફરકને આવવાની ઇજાજત) હોવું જરૂરી છે. જ્યારે જહાઝમાં બહારના માણસો આવી શકતા નથી. જેથી ઇંજને આમની શર્ત મફકુદ છે માટે એઓના જિમ્મે જુમ્મલ નથી. જેવી રીતે કે એક માણસ પોતાના શહેરમાં કેઇ સ્થળે નજરકેદ હોય તો તેના ઉપર જુમ્મલ નથી બદકે જુહુ છે. એ જ પ્રમાણે મુબઈના હાજરો શહેરમાં અવર-જવર ન કરી શકતા હોવાને કારણે નજરકેદની જેમ જ જુહુ અલગ-અલગ અદા કરે. કેમકે એવા લોકો માટે શહેરમાં જુહુની જમાઅત કરવું મફકુદ છે. અને જેઓ મુસાફિર છે તેઓ કસર કરે અને એકલા-એકલા નમાઝ પઢે. (ફરજી મુખતાર ભાગ-૧ પાનું ૭૬૬ જુમ્મલની શર્તોનું બયાન) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

જુમ્માના દિવસે ઝવાલ સમયે નમાઝનો હુકમ.

(૬૪૪) સવાલ :- હઝરત સુફી સાહબ. બાદ સલામ મસ્નૂન ફરજી મદ્રાસથી લખ્યું છે કે હું મઝાહિરે હક પઢું છું. જેમાં એક હદીસ આવી જેને

ઈમામ શાફેઈ (૨૬) એ રિવાયત કરી છે કે હુઝુર (સલ.)એ બપોરના સમયે આફતાબ જુકવા પહેલા નમાઝ પઢવાથી મના ફરમાવ્યું છે. પરંતુ જુમ્હુરના દિવસે (પઢી શકીએ છીએ) જ્યારે કમા કાલ.....તો શાફેઈ મસ્જિદો તો એ જ છે કે જવાલ સમયે જુમ્હુરના દિવસે નહિ પઢી શકીએ છીએ. હઝરત ઈમામ અબુ હનીફા (૨૬, નો કૌલ છે કે કેઈ પણ દિવસે જવાલ વખતે મકરૂફ છે. પરંતુ એક કિતાબ દુરે મુખતારમાં લખ્યું છે કે જુમ્હુરના દિવસે જવાલ સમયે નમાઝ પઢવું બાઈઝ છે અને એ જ કૌલ એમના શામિઈ હઝરત ઈમામ અબુ યુસુફ (૨૬, નો છે હઝરત બખિર (૨૬ી.)એ પણ એને રિવાયત કરી છે. અને કહ્યું છે એના ઉપર જ ફત્વો છે તો તમે જુમ્હુરના દિવસે 'સલાતુત્તરબીહ' જવાલનો સમય બેઈ-બેઈ પઢતાં હતાં હવે એની ઝરૂરત નથી. જવાલ વખતે પણ કાંઈ વાધો નથી. આ હનફીઓનો ફત્વો છે. (જુમ્હુર સિવાય જવાલ સમયે મકરૂફ છે.) એમાં આપ શું ફર્માવો છો અને મારે શું કરવું બેઈએ ? (હિંદા બોમ્બે)

જવાબ :- ઠીક બપોરના ત્યાં સુધી મુરજ જુકી ન જાય નમાઝ પઢવું મના અને મકરૂફ તહરીમી છે.

ઉકબહ બિન આમિર (૨૬ી.)થી રિવાયત છે કે હુઝુર (સલ.) હમેને ત્રણ વખતમાં નમાઝ પઢવાથી મના ફર્માવતા હતા. તુલુઅ સમયે, જવાલ સમયે, ગરૂબ સમયે (સહીહ મુસ્લિમ ભાગ-૧ પાનું-૨૭૬)

મઝકુર હદીસથી મનાઈનો હુકમ મુતલક અને આમ છે. એમાં જુમ્હુરના દિવસની હસ્તેસ્ના નથી. જે હદીસમાં જુમ્હુરનો દિવસ મુસ્તસ્ના છે તે આ છે. હઝરત અબુ દુરૈરહ (૨૬ી.)થી રિવાયત છે કે હુઝુર (સલ.)એ ફર્માવ્યું નમાઝ પઢવાથી બપોરના ટાઈમે ત્યાં સુધી કે આફતાબ નમી જાય. પરંતુ જુમ્હુરના દિવસે (મના નથી) આ જુમ્હુરના દિવસની હસ્તેસ્ના વાળી હદીસ એ ફરબની નથી કે ઉમુમ વાળી હદીસનો મુકાબલો કરી શકે, કેમકે આ હદીસ એના મુકબલામાં જઈ છે. જમર બરાબરની પણ માની લેવામાં આવે તો ઉમુલે હદીસના જુલાબિક તહરીમવાળી હદીસને તરબૂક લેવામાં આવે છે. (રસાઈલુલ અરકાન-પાનું-૧૨) (એબલાઉસ્સુનન ભાગ-૨ પાનું-૪૩)

હઝરત ઈમામ શાફેઈ (૨૬.) અને ઈમામ અબુ યુસુફ (૨૬.) જે હદીસોથી સહીહ કરે છે તે બધું છે. એમના રાવિયોમાં ઇસ્દાક અને ઇબ્રાહીમ જઈ છે.

બયહકીની રિવાયતમાં વાકેદી છે તેઓ મતરૂક છે. બીજી રિવાયતમાં અતા ઇબને અજલાન છે. તે પણ મતરૂક છે.

બસ કબી દલીલોના આધારે સહીહ કૌલ ઇમામ અબૂ હનીફા (રહ.)નો છે જેથી હિદાયતમાં છે. 'વહહદીસુ બિર્ધલાકિહી હુજ્જતુન અલરશાફેઈ ફી તખ્સીસિલ ફરાઈએ વગયરિહી બિમકકત, વહુજ્જતુન અલા અબી યુસુફ ફી ઇબાહુતિન નફલિ યમ્મલ જુમ્અતિ (બાગ-૧ પાનું-૬૮) (શામી બાગ-૧ પાનું ૩૪૫ તેમજ પાનું-૭૭૩)

મજાહિરે હકમાં છે. (ઝવાલ સમયે) ફરાહત હમારા (હનફી) નજદીક હર વખત અને જગ્યા સાથે છે. (મકકહ અને જુમ્અનો ઇસ્તસ્ના નથી.) અને ઇમામ શાફેઈ (રહ.)ના નજદીક જુમ્અના દિવસે ઝવાલ સમયે બાંધ છે. અને મકકહ સુઅઝઝમહમાં પણ બાંધ છે દરેક અવકાતમાં, અને હનફી મજહબનો અહવત કૌલ છે કે જ્યારે મખાહ બતાવનાર હદીસ અને હરામ બતાવનાર હદીસ જમા થઈ જાય તો તરજીહ હરામ બતાવનારને થયે. વહાહુ અ'લમ (બાગ-૧ પાનું-૩૪૨)

એમાં બીજી જગ્યાએ છે ઇમામ અબૂ હનીફા (રહ.)ના નજદીક જુમ્અના દિવસે પણ ઝવાલ સમયે નમાઝ પઢવું ફરજત નથી. એટલા માટે કે જે હદીસોમાં મનાઈનો હુકમ આવ્યો છે તે મશહૂર અને સુઅતખર છે અને આ હદીસ જે ઇમામ શાફેઈ (રહ.) અને ઇમામ અબૂ યુસુફ (રહ.)ની દલીલ છે. ઝઈફ છે. તે મશહૂર હદીસોનો સુકાબલો નથી કરી સકતી, અને તે કાયદો પણ સુસલ્લમ છે કે હરામ બતાવનાર રાબેહ હોય છે. મખાહ બતાવનાર પર. (બાગ-૧ પાનું ૩૪૬)

આ છે હનફીઓનો અસ્લી મજહબ. પછી એવું કંઈ રીતે લખી આપ્યું કે 'જુમ્અહના દિવસે સલાતુત્તરખીહ ઝવાલનો ટાઇમ જોઈ-જોઈને પઢતાં હતાં' હવે જોની જરૂરત નથી. ઝવાલનો સમય થવાથી પણ કંઈ નહીં. આ હનફી-ઓનો ફત્વો છે. હનફીઓનો મજહબ, ફત્વો અને દલીલ મુસ્લિમની સહીહ હદીસ અને કિતાબ 'રસાઇલ અરકાન' 'હિદાયત' 'મદાઈખ' શામી' અને મજાહિરે હકની ઇબારતોથી રાએ રાશનની જેમ વાઝેહ છે કે ઝવાલ સમયે નમાઝ પઢવું મના છે એ જ સહીહ હદીસથી સાબિત છે. અને બીજા કૌલના સુકાબલામાં રાબેહ અને

અહંત છે. જેથી એના ઉપર અમલ કરવું એવું. નમાજ અહમ ઈસ્લામો-માંથી છે. એમાં મોટા એકતિયાતની જરૂર છે.

સામીમાં છે 'ઈસ્લામો' તબક્કાના રાખનાર મસાઈલમાં એકતિયાત વાળા મસ્જિદો પર અમલ કરવું વાજિબ છે. (ભાગ-૨ પાનું ૧૦૬)

ફક્ત પુઠાપાક વધુ બાબનાર છે.

ફિરારો મિસ્કરથી બહાર રહેવા વાળાઓ ઉપર જુમ્અહ વાળખ છે કે નહીં ?

(૬૪૫) સવાલ :- રાંદેરથી નજીકમાં બે ગામડાં છે. અડાબજ અને પાંલ, બન્ને જગ્યા ફજરની અઝાન સંભળાય છે જ્યારે કે લાઉકાપીકરમાં દેવામાં આવે છે. તો એ જગ્યાના લોકો ઉપર નમાઝે જુમ્અહ માટે રાંદેર આવજું જરૂરી છે કે નહીં ?

જવાબ :- જ્યારે આ બન્ને ગામડાં રાંદેરથી અલગ અને મુસ્તકિલ છે. તો ત્યાંના રહેવાસીઓ ઉપર જુમ્અહ વાળખ નથી. (મરાકિલ ફલાહ પાનું ૧૦૧) (તહતાવી અલા મરાકિલ ફલાહ પાનું-૨૬૩) ફક્ત પુઠાપાક વધુ બાબનાર છે.

નાના ગામડામાં જુમ્અનો હુકમ

(૬૪૬) સવાલ :- હું નવાગામ બોરબાઈમાં મુલાજિમ છું. મદ્રસો અને ઇમામત પણ મારા હિસ્સે છે. ગામમાં ૧૦ થી ૧૨ મકાન છે. પહેલાંથી જુમ્અહ પઢવામાં આવતી નથી. ફક્ત નમાઝે ઈદ થાય છે. અને નમાઝે ઈદ વાળખ છે. તો નિમ્મત વાળખની કરવામાં આવે શું નહીં ? અસુકનું કહેવું છે કે વાળખની નિમ્મતથી નમાઝે ઈદ સહીદ નથી. નહીં નિમ્મતથી સહીદ છે. તો શું નહીં નિમ્મતથી નમાઝે ઈદ પઢે-પઢાવે તો અઠા થયે ?

જવાબ :- તમારું ગામ નાનું છે. એવા નાનકડા ગામમાં જુમ્અહ અને ઈદની નમાઝ ફરજત નથી. નહીં નિમ્મતથી પણ ઈદની નમાઝ પઢવા-પઢાવવાની ઈજાઝત નથી. મકરૂહે તહરીમી છે. 'ફર' મુખ્તાર' માં છે :- સલાતુલ ઇદે ફિક ફરા તુકરકુ તહરીમન અય લિઅન્નકુ ઇસ્તેગાલુ બિમા લા યસિહકુ લિઅન્નલ મિસ્કર યતુ'કયેહકાતિ. 'સામી'માં છે - (કવલુકુ બિમા લા યસિહકુ) અય અલા અન્નકુ ઇદન વર્ધિકા ફકુવ નહીંલન મકરૂકુન લિઅદાઈલિ બિલજમાઅતિ (પાનું-૭૭૫ ભાગ-૧) ફક્ત પુઠાપાક વધુ બાબનાર છે.

નાનું ગામડું 'કસ્બો' બની જાય તો જુમ્મઅહ તથા ઇંદને હુકમ.

(૬૪૭) સવાલ :- શું ફરમાવે છે ઉલમાએ દીન અને મુશ્તિયાને શરએ મતીન નીચેના મસ્અલામાં કે હુમાઈ ગામ 'છાપી' આજથી ચાર-પાંચ વર્ષ પહેલાં એક નહીં જેવા દીહાતની હૈસિયત રાખતું હતું. પરંતુ હાલ કસ્બાનુમા છે. અને એની પુરી આબાદી ૪૦૦૦ છે. અગર અંગ્રેજી તથા અરબી મદ્રસાની ગણતરી એકત્ર કરવામાં આવે તો ૬૦૦નો વધારો થઈ જાય છે. આ કસ્બામાં મુસ્તકિલ બજાર છે જેમાં દરેક બાતની ચીજો (ઝીંદગીની જરૂરિયાતો) પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. અને પુરા બજારની દુકાનો કાયદેસર પંચાયતને રેક્ષ અદા કરે છે. ૨૫૦ છે. રેલ્વે સ્ટેશન છે. જ્યાં કાકમેલ સિવાયની બધી ગાડીઓ થોભે છે. અને આ કસ્બો પોતાના અડોચ-પડોશના ઘણાં જ દીહાતોના માટે થોક-મંડી ગણવામાં આવે છે. દીહાતના વેપારીઓ અહીં આવીને જરૂરી વસ્તુઓ ખરીદે છે. અને એમાં પંચાયત ઓફિસ, પોસ્ટ ઓફિસ, ટેલીગ્રામ, ટેલીફોન, વીજળી પણ છે, અને પોલીસ થાણું તેમજ સરકારી તથા ખાનગી દવાખાનાં અને ઠોરોનું દવાખાનું પણ છે. એક પણ છે અહીંયા બે મસ્જીદો અને એક અરબી મદ્રસો છે. જેમાં ૩૫૦ તલબાઓ તઅલીમ લે છે પ્રાયમરી સ્કુલ પણ છે. ખુલાસો એ કે અહીંયા ઇરિયાતે ઝિંદગી તિબરત અને સન્મતો હિરફત અને જાનવરોની પરવરિશનો ઇસ્તબલ પણ લાગેલો છે. હવે સવાલ એ છે કે આ જગ્યાએ જુમ્મઅહ અને ઇંદની નમાઝો વાજબ છે કે નહીં? આજ સુધી અહીં જુમ્મઅહ અને ઇંદને અદા કરવામાં ન આવતી હતી જ્યારે બહારથી ઉલમાએ કિરામ આવે છે તો આ જગ્યાને જોઈ કહે છે કે અહીંના લોકો જુમ્મઅહને છોડવાના મુરતકિબ થશે તો જુમ્મઅહ અને ઇંદને વાજબ છે કે નહીં? જુમ્મઅહ અદા ન કરવાની મુરતમાં હકીકતન જુમ્મઅહ છોડવાના ગુનાહના મુરત-કિબ થઈશું કે નહીં?

જવાબ :- કસ્બો અને નાનું ગામ હોવાનો દારોમદાર ઉર્ફે ઉપર છે. અગર હકીકતમાં છાપીની વસ્તી કસ્બાનુમા છે અને વસ્તીવાળા અને અડોશી પડોશી તેને કસ્બો સમજે છે. તો એ ઉર્ફેન અને શરઅન કસ્બો છે. અને કસ્બો કાઈમ મકામ શહેરના હોય છે. એટલા માટે અહીંયા વિના શકે નમાઝે જુમ્મઅહ અને ઇંદને હુરફત છે શામીમાં છે :- 'વતકઉ ફરજન ફીલ કસબાતિ વદકુરલ કબીરતિલ્લી ફીહા અસ્વાકુન (ભાગ-૧ પાનું ૭૪૮) એટલા માટે એ

જગ્યાએ જુમ્મા અને ઇદન કાયમ કરવું જરૂરી છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચનાર છે.

ફિનાએ શહેરમાં નમાઝે જુમ્મહ

(૬૪૮) સવાલ :- વડોદરામાં શહેરની આબાદી બહાર તખલીગી ઇજતે-માઅ રાખવામાં આવ્યો છે. એ જગ્યા આબાદીથી દુર છે. પણ શહેરની હદમાં છે. તો એ જગ્યાએ પિંડાલમાં નમાઝે જુમ્મહ અઢા કરી શકાય કે નહીં ? ચાર પાંચ હજાર માણસોનું શહેરમાં જવું મુશ્કેલ છે.

જવાબ :- આ ઇજતેમાઅની જગ્યા ફિનાએ શહેરમાં આવી છે. માટે ઇજતેમાઅના પિંડાલમાં જુમ્મહની નમાઝ પઢી શકાય છે. નમાઝે જુમ્મહ સહીહ હોવા માટે મસ્જિદ હોવું જરૂરી નથી શહેર અને ફિનાએ શહેરમાં કોઇ પણ જગ્યાએ જ્યાં મસ્જિદની જેમ નમાઝ પઢવાની આમ ઇજાજત હોય. નમાઝે જુમ્મહ પઢી શકાય છે. પણ મસ્જિદમાં પઢવાનો જવાબ મળશે નહીં. (દુરે' મુખતાર તથા શામી ભાગ-૧ પાનું ૭૪૬)

નોટ :- ફિનાએ શહેર એટલે શહેરને લગતું આબુખાબુનું કાર આમલ ઉપયોગી) મેદાન જે શહેરના મફદ અને મસાલેહ (જરૂરિયાત) જેમ કે મુદાં ફરનાવવા, ઘોડા દોડાવવા (ઘોડ દોડની જગ્યા) ફાજ જમા હોવા માટે હોય છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચનાર છે.

જુમ્મહ સહીહ હોવા માટે કેટલી આબાદી શત' છે ?

(૬૪૯) સવાલ :- શું ફરમાવે છે ઉલમાએ દીન પુછેલી સુરતમાં.....

(૧) અત્રે હમારા ગામની વસ્તી લગભગ ત્રણથી સાડા ત્રણ હજારની છે. જેમાં મુસલમાનોની સંખ્યા ફક્ત ૩૦૦ની છે.

(૨) ગામમાં એ કબ્રસ્તાન છે એક સાત વિધાનું, બીજું એક વિધાનું છે. જેમાં મુદાં ફરનાવવામાં આવે છે.

(૩) ગામમાં પાંચથી સાત દુકાનો છે. એ કે જરૂરી કેટલીક વસ્તુઓ સુરત કે બારડોલીથી મંગાવવી પડે છે

(૪) ગામમાં સરકારી ચાણું, નદી, રેલ્વે, પોસ્ટ, નળ, લાઈટ અને બજાર નથી.

(૫) ગામમાં એક સાત વિધાનું તળાવ છે. જેમાં નહેરનું પાણી આપું શંકસ રહે છે.

(૬) ગામની પુવે બારોલી પાંચ માઈલ, પશ્ચિમે સુરત, બલેશ્વર ૧૨ માઈલ છે. દક્ષિણે કોર, બોલવડ ૧૨ માઈલ છે. તે દરમિયાનમાં મુસ્લિમ વસ્તી નથી. સુરતથી દિવસમાં બે વાર મોટર આવ-જા કરે છે.

(૭) ગામમાં મસ્જીદ તથા એક મદ્રસો છે. જેમાં આશરે ૪૦ બાળકો પઢે છે. ગામની મસ્જીદમાં જુમ્મત્ત તથા ઇદોની નમાઝ થાય છે. જુમ્મત્તની નમાઝમાં આશરે ૩૦ થી ૩૫ અને ઇદની નમાઝમાં આશરે ૧૫૦ થી ૧૭૫ નમાઝી થાય છે. (જે ઘણાં વર્ષોથી પઢે છે) ઉપરોક્ત સુરતમાં જુમ્મત્ત તથા ઇદોની નમાઝ સહીદ છે ? હવાલો આપી સમજાવશો.

ગામમાં પાંચ-છ માણસો જુમ્મત્તની નમાઝના બદલે ઝુલ્ પઢે છે. બધી બેઠ ઇદોની નમાઝ બિલકુલ પઢતા નથી. તો આ બેઠ વાળા નમાઝો ભોડી દેવાનો શુનોહ થયે કે નહીં ? જો શુનોહ લાગુ પડે તો તેઓએ હવે મુ. કરવું ? કફરો આપવો પડે કે નહીં ? કફરો આપવો પડે તો કઈ રીતે આપવો ? હવાલો સહિત સમજાવી આભારી થશો.

જવાબ :- જુમ્મત્ત અને ઇદોની નમાઝ માટે શહેર અથવા કસ્બો હોવું જરૂરી છે. આપનું ગામ મોટું ગણાતું હોય. અને કસ્બો રૂપ હોય તો જુમ્મત્ત અને ઇદોની નમાઝ હરસ્ત છે. પરંતુ સવાલમાં લખેલી બાબતો (પોસ્ટ અને બજાર, દવાખાનું વિગેરે નથી) જોતાં એ ગામ કસ્બારૂપ ગણાતું નથી. માટે જુમ્મત્ત અને ઇદોની નમાઝ પઢી શકાશે નહીં. પઢશે તો જુમ્મત્ત અઠા મરે નહીં નફિલ ગણાશે. અને નફિલને જમાઅત સાથે પઢવાની કરાહત તથા ઝુલ્ બાજમાઅત તક કરવાનો શુનોહ લાગુ પડશે.

ગામડાના રહીશો ઉપર જુમ્મત્ત નથી. ઝુલ્ બાજમાઅત પઢવું જરૂરી છે. ઇદોની નમાઝ પણ વાળા નથી. હિમ્મત અને શોક હોય તો આજુબાજુના શહેર અને કસ્બામાં જઈ પઢવું બેહતર છે. વાળા નથી. ફક્ત પુઠાપાક વધુ બાજુનાર છે.

શહેરમાં વધુ મસ્જીદો હોય તો જુમ્મત્તની નમાઝ ક્યાં પઢવી ?

(૬૫૦) સવાલ :- અમારા કસ્બામાં આઠ મહાદલા છે. કુલ વસ્તી બે હજારની છે. તે પૈકી આઠ મસ્જીદો છે તેમાં એક શાહી બમિઅ મસ્જીદ છે.

જેમાં છ મહોદ્દાના મુસલમાનો જુમ્મત્ત મઠ કરે છે અને જે મહોદ્દાના મુસલમાનો આવતા નથી. અને તેમના મહોદ્દાની એક મસ્જિદમાં જુમ્મત્તની નમાઝ પઢે છે. જે લોકોને શાહી મસ્જિદમાં નમાઝ પઢવાનું કહેતાં એ લોકો કહે છે કે જુમ્મત્તની નમાઝ અમે શાહી મસ્જિદમાં પઢીએ તો હમારા મહોદ્દાની મસ્જિદ સુની પડી જાય અને એનો એહતેરામ નહીં રહે. શાહી મસ્જિદ એમની મસ્જિદથી મોટી છે. અને એમની પાસે જ આવેલી છે. દુરના મુસલમાનો જુમ્મત્ત પઢવા શાહી મસ્જિદમાં આવે છે. પુરા ગામના મુસલમાનો શાહી મસ્જિદમાં જુમ્મત્તની નમાઝ પઢે તો પણ જમાઅતખાનામાં જગ્યા પાલી રહેવાનો સંભવ છે તો મઝકુર સુરતમાં પુછવાનું એ છે કે એ મહોદ્દાવાળાઓ જુમ્મત્તના દિવસે પોતાની મસ્જિદ બંધ રાખે અને જુમ્મત્ત ત્યાં ન પડે તો એના કાશ્ફે મસ્જિદના એહતેરામમાં કંઈ ખસલ આવે છે કે કેમ ? છુલાસો કરશે.

જવાબ :- પાંચ વખતની નમાઝ માટે મહોદ્દાની મસ્જિદમાં હાજરી આપવાનો પુરુષો માટે તાકીદી હુકમ છે. મહોદ્દાવાળાઓના હુકમાં મહોદ્દાની મસ્જિદ સવાબની રૂએ જામિઅ મસ્જિદ સમાન છે. ચરખ ઉઝર બિના એને છોડવાની ઈજાઝત નથી. એક જ નમાઝી હોય તો પણ ત્યાં નમાઝ પઢે જુમ્મત્તની નમાઝ મહોદ્દાની મસ્જિદો. બંધ રાખી મોટી જુમ્મત્ત મસ્જિદ (જામિઅ મસ્જિદમાં પઢવાનો હુકમ છે.

એક મસ્જિદમાં નમાઝીઓ નહીં સમાઈ શકે અથવા મસ્જિદ ઘણી દુર હોવાથી ત્યાં પહોંચવામાં લોકોને ઘણી તઢલીફ થતી હોય તો એકથી વધુ મસ્જિદોમાં જુમ્મત્ત પઢવાની વ્યવસ્થા કરી શકાય છે. ઉઝર વગર મહોદ્દા મહોદ્દા જુમ્મત્ત પઢવાની વ્યવસ્થા કરવાથી શરીઅતનો મકસદ, મસલિહત અને ઈસ્લામી શાતો શૌકત ખતમ થઈ જાય છે. માટે પુછેલી સુરતમાં મહોદ્દાની મસ્જિદો જુમ્મત્તના વખતે બંધ રાખી શાહી જુમ્મત્ત મસ્જિદમાં નમાઝ પઢવામાં મહોદ્દાની મસ્જિદના એહતેરામમાં કંઈ ખસલ આવતી નથી. એટલું જ નહીં પણ મહોદ્દાની મસ્જિદ બંધ રાખી શાહી મસ્જિદમાં જુમ્મત્ત પઢવાથી ઈસ્લામી શાનો શૌકત વધારવાની મહાત ફઝીલતના તેઓ ફકદાર બનશે અને આ મુબારક પ્રયા કાયમ કરવાનો અજર કયામત લગી તેમને મળતો રહેશે.

આપ (સહ.)નું ફરમાન છે. 'મન સન્ન ફિલ ઇસ્લામિ સુન્નતન હસનતન ફિલહુ અજરફા વઅજર મન અમિલ બિહા મમ બઅદહુ.

અર્થાત્ :-જેણે ઇસ્લામમાં નેક પ્રજ્ઞાલિકા ચાહુ કરી તેને તેમો અન્નર મળશે. અને તેના પછી જેઓ તે પ્રજ્ઞાલિકા ઉપર ચાલશે તેના પછી તેને અન્નર મળતો રહેશે. અને અમલ કરનારાઓના સવાબમાં કાંઈ કમી થશે નહીં. (મિશકાત પાનું-૩૩) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ખુત્બાની અજ્ઞાનનો જવાબ આપવા વિષે

(૧૫૧) સવાલ :- જુમ્હુરના ખુત્બાથી પહેલાં મિમ્બરના નજદીક ખતીબની સામું અજ્ઞાન થાય છે. એનો જવાબ આપવું અને એ અજ્ઞાન બાદ હુઆ પઢવું મકરૂફ છે કે નહીં ?

જવાબ :- હુવલ સુવદિકકુ સિરસવાબ આ મસ્અલો હમેશાં ઉલમાઓ કિરામના ફરમિયાન મોટો ઇખતિલાફી અને અહમમ રહ્યો છે. અમુકના નજદીક હદીસ 'ઇજા ખરજલ ઇમામ ફલા સલાત વલા કલામ'ની ફરમે ખુત્બાની અજ્ઞાનનો જવાબ આપવું મમનુઅ અને મકરૂફ છે. (હિફાયહ ભાગ-૧ પાનું ૧૫૧) અને અમુકના નજદીક હદીસ 'ઇજા સમિઅતુમુન્નિદાઅ ફૂલ મિસ્લ મા યફુલ્લ મુઅઝિઝુ'ના ઉમૂમમાં ખુત્બાની અજ્ઞાનનો જવાબ આપવું પણ હામિલ છે. એટલે એ હઝરાત જવાબ આપવાના કાઇલ છે. (ખુખારી શરીફ ભાગ-૧ પાનું ૮૬)

અને હદીસે મુઆવિયહ (રહી.) એની તાઈદ કરી રહી છે. અર્થાત્ :- હઝરાત મુઆવિયહ (રહી.) એ મિમ્બર પર ખુત્બાની અજ્ઞાનનો જવા આપ્યો. અને આખિરમાં ફર્માવ્યું કે આંહઝરાત (સલ.) ને આ પ્રમાણે જવાબ આપતાં મેં પોતે સાંભળ્યા છે. (સહીહ ખુખારી શરીફ ભાગ-૧ પાનું-૧૨૫)

હદીસે મુઆવિયહ (રહી.)ની ફરમે ખુત્બાની અજ્ઞાનનો જવાબ આપવાની ઇજાઝતનો કોલ હુફ્ત જણાય છે. જેમકે અલ્લામહ લખનવી (રહ.) ફરમાવે છે. 'ફલા તુકરુહુ ઇજાઝતુલ અજાનિલ્લાહી સુઅઝઝેતુ ખયન યદયિલ ખતીબી વકદ સખત ઝાલિક મિન ફઅલે મુઆવિયત ફી સહીહિલ ખુખારી. (ઉમદતુર્રિઆયહ ભાગ-૧ પાનું ૨૪૪)

વકદ સખત ફી સહીહિલ ખુખારી અન્ન મુઆવિયત (રહી) અજાઝલ અજાન વહુવ અલલ મિમ્બરે વકાલ યા અમુકનામુ ઇન્ની સમિઅતુ રમુલ્લાહિ (સલ.) અલા હાઝલ મજલિસે હીન અઝઝનલ મુઅઝિઝુ યફુલ મિસ્લ મા સમિઅતુમ મિન્ની મકાલતી ફઈજા સખતલ ઇજાઝતુ અમ સહિખિરશરએ વસાહિખિહી ફમા મઅનલ

કરાહિત (અત્તઅલીકુલ મુમજજહ અલ્લા મુઅતા મુહમ્મદ (રહ.) પાનું-૧૦૭ કુલ્લુ કહ સબત ઇબ્રાહીમુસ્માની અનિન્નબિય્યે (અલ.) વઅલ્લા આલિહી વઅલ્લામ વ મુઅતવિયત (રહી.) અલ્લા મા અખરજહુલ ખુખારી ફઅઅલ કરાહતુ. (નફિલ મુફતી વસ્સાઈલ પાનું ૧૦૩)

આખિરમાં ફકીહે વકત મુફતીએ અઅજમ હમરતુલ અલ્લામ મુફતી કિશાયતુલ્લાહ (રહ.)નો ફેસલો પણ સાંભળી લે.

તા હમ મુતઅખ્ખેરીને હનફિય્યહને ભવજહે હદીસે મુઆવિયહ (રહી. ઇબ્રાહીમે અઝાને મિમ્મલીકી ઇબ્રાહીમ હી હે લેકિન નમાઝ શુરૂઅ કરનેકી બિદ્દાતે ત્તેકાક બચનલ અઈમ્મહ ઇબ્રાહીમ નહીં હે. ઝોર ખાકસારકે ખયાલમે ઇબ્રાહીમે અઝાને. મિમ્મલીકી અલાવહ કીમર અઝકારસે ઇન્સાત અવલા વ અકદમ હે. વહાહુ અ'લમુ બિસ્વાબ (મુહમ્મદ કિશાયતુલ્લાહ શુફિરલહુ-મદ્રસા અમીનિયહ-દેહલી)

(ઇબ્રાહીમુલ અબ્દામ અન મસાઈલિલ અહકામ અઝ ઇશ્કાત અલ્લામહ સૈયદ કાઝી રહમતુલ્લાહ મુહમ્મદે રાદેરી રહિમહુલ્લાહ પાનું-૧૬) ફકત ખુદાયક વધુ બાબુનાર છે.

ખુતબામાં આચતે કરીમા 'ઈન્નલ્લાહ' પદવા ઉપર હાઝેરીનના દુરૂદ પદવા વિષે.

(૬૫૨) સવાલ :- અત્રે એક મહત્વનો સવાલ ઉભો થયો છે કે જુમ્હુરના ખીબા ખુતબામાં ઇમામ સાહબ આચતે કરીમહ 'ઈન્નલ્લાહ વઅલ્લાઈફ કતુહુ મુસલ્લુન અલ-નબિય્યે' પઠે છે તો હાઝિર રહેલા લોકો દુરૂદ શરીફ પઠે કે ખામોશ રહે ? અફઝલ તરીકે શું છે ? ફતાવોના હવાલા અને ઇમારત સહિત જણાવશે તો ઇન્સાઅલ્લાહુ તઆલા ઇખતિલાફ મટી જશે.

જવાબ :- ખુતબા વખતે અફઝલ એ છે કે ખામોશ રહે. અથવા દિલમાં દુરૂદ શરીફનો ખયાલ કરી લે. ઝબાનથી ન પઠે. એ વખતે ઝોરથી કિવા આવાઝથી દુરૂદ શરીફ પઠવામાં આવે છે. એ કોઈના નઝદીક બાઈઝ નથી.

'કબીરી શહે' મુન્યહ'માં છે - વ ઇઝા કરઅલ ઇમામુ ઇન્નલ્લાહ વ મલાઈકતહુ મુસલ્લુન અલ-નબિય્યે ફઅન અબીહનીફત વ મુહમ્મદિન અન્નહુ યન્સુપ વઅન અબી મુસદ્દ અન્નહુ મુસલ્લી સિરૌન વબિહી અખાઝ બઅઝુલ મશાઈબિ વઅકઅરુમ અન્નહુ યન્સુપ વફિલ હુજ્જતિ લવ સકત ફહુવ અફઝલ

અર્થાત :- હઝરત ઈમમ અબુહનીફ (રહ.) થી રિવાયત છે કે જ્યારે ખતીબ આપતે કરીમહ 'ઈન્નલ્લાહ વમલાઈકતુહુ યુસલ્લુન અલ-નનિયે' પઠે તો યુપ રહેવું જોઈએ. હઝરત ઈમમ અબુ યુસુફ (રહ.) થી રિવાયત છે કે ધીમે પઠે કિંવા દિલમાં પઠે. આ કથનને થોડાક મશાઈખોએ ઇખતિયાર કયું છે. પણ વધુ મશાઈખો ખામોશ રહેવાને પસંદ કરે છે. અને ફિતાખુલ હુન્ન-હમાં છે કે યુપ રહેવું જોઈતર છે. (પાનું-૫૨૦)

અને દુરે 'મુખ્તાર' માં છે :- વરસવાખુ અન્નહુ યુસલ્લી અલ-નનિયે અલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લમ ઇન્દ શિમાઇ ઇસ્મિહિ ફી નફ્સિહિ.

અર્થાત :-અને સહીહ એ છે કે ખુતબામાં આપ (અલ.)નું નામ મુબારક સાંભળી પોતાના દિલમાં દુરૂદ પઢી લે.

અને 'શામી'માં છે. ઇઝા ડુકિર-નનિયયુ (સલ.) લા યખુઝુ અયયુસલ્લી અલયહિ બિલ જહરિ બલ બિલ કલ્લે વઅલયહિલ ફત્વા.'

અર્થાત :-જ્યારે ખતીબ આપ (અલ.)નું મુબારક નામ લે ત્યારે ઝોરથી દુરૂદ પઠવું બાઈઝ નથી બલકે દિલમાં પઠે. એના ઉપર જ ફત્વા છે (ભાગ ૧ પાનું-૭૬૮)

અ મરઅલામાં દેવખંદી-બરેલી ઇખતિલાફ પણ નથી.

જુઓ 'બહારે શરીઅત' હુજુરે અકદસ (સલ.) કા નામે પાક ખતીબને લિયા તો હાજેરીન દિલમે દુરૂદ શરીફ પળહે. જુબાનસે પળહેનેકી ઉમ વકત ઇખાઝત નહીં. (બહારે શરીઅત ભાગ-૪ પાનું-૧૦૦) ફકત ખુદાપાક વધુ બખુનાર છે.

શું ખતીબના માટે નહીં અનિલ સુન્કર બાઈઝ છે ?

(ફપ૩) સવાલ :-ખુતબા સમયે લોકોને વાતો કરતા તથા ઉભા રહેલા જોઈ ખતીબ ખામોશ રહેવાનો તથા એસી જગનો હુકમ આપી શકે છે ?

જવાબ :-ખતીબ ખુતબાની હાલતમાં અમ્ર બિલ મઅરફ અને નહીં અનિલ સુન્કર કરી શકે છે. 'ફતાવા આલમગીરી'માં છે. વયુકરહુ લિલખતીબ અયયતકલ્લમ ફિ હાલિલ ખુતબત ઇલ્લા અયયકુન અમરમ બિમઅરફિન કલા ફી ફતહિલ કદીર. (ભાગ-૧ પાનું-૬૪) ફકત ખુદાપાક વધુ બખુનાર છે.

નોકરીના લઈ જુમ્હુર માફ થઈ શકે ?

(૧૫૪) સવાલ :-એવો માણસ જે ફર્જ નમાઝો કોઈ કોઈ વાર પડે છે. પરંતુ જુમ્હુરની નમાઝ તો જરૂર અઢા કરે છે. મજકુર માણસ એવી જગ્યાએ નોકરી કરે છે કે જ્યાં એને જુમ્હુરનો વખત મળતો નથી. અઠવાડિક એક રબ જુમ્હુર બિવાય બીજા દિવસે રવિ કે મંગળના મળે છે. હવે જો એ જુમ્હુરના દિવસે કામ ઉપર જાય તો જુમ્હુર છુટી જાય છે. અને જુમ્હુર માટે જાય છે તો કામ ઉપર નથી જઈ શકાતું મતલબકે એક દિવસની આવક ઓછી થઈ જાય છે. અને એની આર્થિક હાલત પણ ઠીક નથી. આવા સંજોગોમાં શું કરવામાં આવે ? જુમ્હુર છોડી આપે કે પછી જુમ્હુરના દિવસે કામ છોડી આપે ? જો કામ છોડી આપે અને રબ મંજુર થાય તો ફક્ત આવક ઓછી થઈ અને જો રબ મંજુર ન થઈ અને માણસ હાજર ન થયો તો આવક ઓછી થવા સાથે તે દિવસે તેને ગૈર હાજર સમજવામાં આવશે. અને એવાને બીજા દિવસે કામ આપવું, ન આપવું કામ દેનારની મરજી ઉપર છે. કદી કદી તબીહના લઈ કામ સોંપવામાં આવતું નથી. તેમજ વાર્ષિક ગૈરહાજરીની ગણતરી કરવામાં આવે છે. જેનો અચર કામ ઉપર પડે છે. ઉપરની બધી વાતોને ધ્યાનમાં લઈ ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-નોકરીના લઈ જુમ્હુર માફ નથી. અને એના લઈ જુમ્હુર છોડવાની ઇલાજત પણ નથી.

મતલબ કે મજકુરને પણ જરૂરી છે કે જુમ્હુરની અજાન સાંભળતાં જ બધું કામકાજ છોડીને જુમ્હુરની નમાઝ માટે રવાના થઈ જાય. જવા આવવામાં કાફી વખત ખર્ચ થવાથી અને કામમાં નુકસાન હોવાના લઈ પગાર કપાઈ જાય તો એને મંજુર કરી લેવામાં આવે. એમાં જ ભલાઈ છે.

કુર્આનમાં છે. ‘યાઅમુહલ્લાહીન આમનુ ઇલા નુદિય લિસ્સલાતિ મિય યવમિલ જુમુઅતિ ફરઅવ ઇલા ઝિકરિલ્લાહિ વઝરૂલ ખરઅ, ઝાલિકુમ ખયરૂલ લકુમ ઇન કુન્તુમ તઅલ્લમુન’ અર્થાત :-અય ઇમાનવાળાઓ ! જ્યારે જુમ્હુરના દિવસે નમાઝના માટે અજાન કહેવામાં આવે તો અલ્લાહની સાદ એટલે નમાઝ અને ખુલા માટે ચાલ્યા કરો. અને લેવડ-દેવડ (ખરીદો ફરોખત) અને એ સુજબ બીજા દરેક કામો જે સઈ ઇલાલ જુમ્હુરથી શકનાર હોય છોડી આપો

આ બધા કાર્યો છોડીને ચાલ્યા કરવું તમારા માટે વધુ બેઠતર છે. જો તમેને દીનની સમજ અને કદર હોય. કેમકે એનો નફો (ફાયદો) બાકી રહેનાર છે. અને ખોખો નફો ફના થનાર છે. (બયાનુલ કુર્આન)

જેથી પગાર કપાલીને જુમ્મદ સમયે એક કલાકની રૂબસત લઈ લેવામાં આવે, અગર ઈબ્જત ન મળે. આ મોટું ગુન્હાન ઉઠાવવું પડે તો બીજી નોકરી તલાશ કરી લેવામાં આવે. ખુદાનું ફર્માન છે. ‘વહાહુ ખયરશ્ચિક્રીન’ અને ખુદા સર્વથી સારી રોઝી આપનાર છે. (કુર્આન હકીમ સુરજો જુમ્મદ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બલ્લનાર છે.

હમેશાં બેસીને ખુત્બો પઢવું કેવું છે ?

(૬૫૫) સવાલ :- એક મસ્જીદના ઈમામ છે. તેઓ ખતીબ પણ છે. અને વસ્તીના રહેવાસીઓ બીજા ખતીબને રાખવાથી મઅજુર છે. મજકુર ખતીબને ફાઈમી ઉઝર છે જેમકે ચકકર આપવા અને કમઝોરી વિગેરે જેના લઈ ઉભા રહી ખુત્બો નથી પઢાવી શકતા તો શું એવા સંજોગોમાં બેસીને ખુત્બો પઢી શકે છે ?

જવાબ :- ખુત્બો ઉભા રહી પઢવું મસ્જુન છે. હજરત કઅમ બિન ઉબૈદુલ્લ (રહી.) એ અબ્દુર્રહમાન ઈબ્ને ઉમ્મે હકમને ખિલાફ સુન્નત બેસીને ખુત્બો પઢતાં જોયા તો ગઝબનાક થઈ ફર્માન્યું જુઓ. આ બખીસ ખુત્બો બેસીને પઢે છે. (સહીહ મુસ્લિમ શરીફ ભાગ-૧ પાનું-૨૮૪)

જેથી ખુત્બો ઉભા રહી પઢવું જોઈએ. કેઈકે વખત ઉઝરના લઈ બેસીને પઢવામાં આવે તો દુરુસ્ત છે. પરંતુ એના ઉપર હમેશગીની ઈબ્જત નહીં આપી શકાય જેથી બીજો કેઈ બંદોબસ્ત કરી લેવામાં આવે ફક્ત.

બાબુલ ઇદને

ઇદના ખુલ્લા પછી 'મુસાફરો' (હસ્તધુનન) અને 'મુઆનકો' વિષે (૬૫૬) સવાલ :- ઇદના ખુલ્લા અને હુઆ પછી મુસાફરો કરવાની શરૂઆત થાય છે. ધકકાસુકકી અને પકાપડી થાય છે. કેટલાક મુઆનકો કરે છે. એને ગૈર જરૂરી અને બેઅસલ માનનારને લાન તાન કરવામાં આવે છે. અને નફસ્તની નજરે એવામાં આવે છે. તો શું આ ઇદની નમાઝ પછી થતો 'મુસાફરો' અને 'મુઆનકો' કોઈ શરઈ હુકમ છે ? આપ (સલ.) અને સહાબા (રદી.) ઇદની નમાઝ બાદ પરસ્પર એક બીજા સાથે 'મુસાફરો' અને 'મુઆનકો' કરતા હતા ? કિતાબોના હવાલાથી ચોખવટ કરશો.

જવાબ :- 'મુસાફરો' (હસ્તધુનન) અને 'મુઆનકો' (ગળે વળગવું) પોતાની રીતે સુન્નત છે. આંખોથી અદરય રહ્યા પછી મુસાફરો અને લાંબી મુદત સુધી અદરય રહ્યા બાદ મુઆનકો કરવો સુન્નત છે. સહાબ, મુસાફરો અને મુઆનકો ઇબાદતમાં શામિલ છે. ઇબાદતના કામોમાં સાહિબે શરીઅત (સલ.)ની હિદાયત અનુસાર અમલ કરવામાં આવે તો જ ઇબાદત ગણાય છે અને સવાબના હકદાર બને છે. નહીં તો બિદઅત બની જાય છે, અને સવાબના બંદો અઝાબના હકદાર બને છે.

અમીરૂલ મુ'મિનીન હઝરત અલી (રદી.)એ ઇદના દિવસે ઇદગાહમાં ઇદની નમાઝ પહેલાં એક માણસને નક્કિલ નમાઝ પઢતાં અટકાવ્યો તેણે કહ્યું કે મને ખાતરી છે કે ખુદાપાક નમાઝ પઢવાના કારણે અઝાબ આપશે નહીં. પછી શા માટે મને રોકો છો? હઝરત અલી (રદી.)એ કર્માન્યુ કે મને પણ યકીન છે કે જે કામ આપ (સલ.)એ ક્યું નથી અથવા જેને અમલમાં લાવવાની 'તરગીબ' આપી નથી તે કામ કરવાથી ખુદાપાક સવાબ આપતો નથી. જેથી તારી આ નમાઝ બેકાર છે. અને બેકાર કામ હરામ છે મને ભય છે કે રસુલે

ખુદા (સલ.)ના તરીકા વિરુદ્ધ કરવાના લીધે ખુદાપાક તને અઝાબ આપે (મન્ન-લિસુલ અબરાર મન્નલિસ-૧૮ પાનું-૧૨૬)

જુઓ અઝાન ઇબાદત છે. દીનનો શિઆર (પ્રતિક) અને ઇસ્લામની નિશાની છે. જુમ્અહની નમાઝ માટે એ અઝાન અને એક ઇકામત 'ઇસ્તિઝામન' (પાખંદી સાથે) થાય છે ત્યારે ઇદની નમાઝ માટે ન તો અઝાન છે. અને ન તો ઇકામત છે કારણ કે એ સાબિત નથી. જો જોને અમલમાં મુકવામાં આવશે તો બિદઅત ગણાશે અને સવાબના બદલે અઝાબના હુકમર ખનશે. આવી જ રીતે મુસાફરો અને મુઆનકો તેમની જગ્યાએ સવાબનું કામ છે. ઇદ વિગેરે નમાઝો પછી એનો ખાસ પ્રબંધ કરી લેવો બિદઅત છે.

'મન્નલિસુલ અબરાર'માં છે. વઅમ્મા ફી મયરિ હાલાતલ મુલાકાતિ મિસ્લ કવનિહિ અકીબ સલાતિલ જુમ્અતિ વલ ઇદયિન કમા હુવલ આદતુ ફી અમાનિના ફલ્હદીમુ સાકિતુન અન્હુ ફયખ્કા મિલા દલીલિન વકદ તકરર ફી મવલઈદિ મા લા દલીલ અલયદિ ફહુવ મરહુન.

અર્થાત :-પરંતુ મુલાકાતના સમય સિવાય જુમ્અહની નમાઝ અને બન્નેનું ઇદની નમાઝ પછી આપણા ઝમાનામાં રાફ્ઝીઓના દેખાદેખી મુસાફરો કરવાનો રિવાજ પડી ગયો છે. તે હદીસથી સાબિત ન હોવાથી રદ બાતિલ છે. અમલમાં લેવા લાયક નથી. (મન્નલિસુલ અબરાર મન્નલિસ ૫૦ પાનું-૨૬૮)

શામીમાં નકલ કરવામાં આવ્યું છે કે (કોઇ પણ) નમાઝ પછી મુસાફરોનો રિવાજ હર હાલમાં મકરૂફ છે. વનુકિલ ફી તખ્વીનિલ મહારિમ અનિલ મુદતકતિ અન્નહુ તુકરફુલ મુસાફરતુ બઅદ અદાઈસ્લાતિ લિકુદિલ હાલિન લિઅન્નસ્સહાબત (રદી.) મા સાફહુ બઅદ અદાઈસ્લાતિ વલિઅન્નહા મિન મુન-નિર રવાફિઝે (શામી-૫ પાનું-૩૩૬) જેમની દલીલ એ છે કે અહાબા (રદી.) નમાઝ પછી મુસાફરો કરતા ન હતા. મકરૂફ હોવાનું કારણ એ પણ છે કે એ તરીકો રાફ્ઝીઓનો છે.

ઇબ્ને હજર શાફેઇ (રહ.) ફરમાવે છે. આ જે પાંચ વખતની નમાઝ પછી લોકો મુસાફરો કરે છે. તે બિદઅત અને મકરૂફ છે. શરીઅતે મુહમ્મદીમાં એની કોઇ અસલિયત નથી.

ઇબ્નુલ હાજ માલિકી (રહ.) 'ફિતાબુલ મુદખલ'માં લખે છે કે ઇમામ (અરદાર) માટે જરૂરી છે કે લોકોએ ફજરની નમાઝ, જુમ્અહની નમાઝ અને

અમરની નમાઝ પછી મુસાફરો કરવાની નવી શોધ કરી છે. બલ્કે અમુક લોકો વધારીને પાંચેય નમાઝો પછી મુસાફરો કરવા લાગ્યા છે તેમને રોકે કારણ કે જો બિદઅત છે શરીઅતમાં મુસાફરોનો સમય ફક્ત મુસ્લિમ ભાઈ સાથેની મુલાકાતનો વખત છે. નહીં કે નમાઝો પછી, માટે શરીઅતે જે જગ્યા મુકરર કરી છે તે જ જગ્યાએ તેને રાખવું જોઈએ. અને સુન્નત વિરુદ્ધ કાર્ય કરનારને રોકવો જોઈએ અને તાંબીડ કરવી જોઈએ. (શામી ભાગ-૫ પાનું-૩૩૯) (મજલિસુલ અબશાર પાનું-૨૯૮ મજલિસ-૫૦)

મિસ્કાત શરીફના શારફ મુહમ્મિસ મુલ્લા અલી કારી મઠકી હનફી (રહ.) લખે છે :- બેશક ! શરફ મુસાફરોનો સમય મુલાકાતની શરૂઆતનો સમય છે. લોકો આપસમાં મળે છે. ઇદમી વાતો કરે છે; પછી બ્યારે તેઓ નમાઝ પઢે છે ત્યારે મુસાફરો કરવા લાગી જાય છે. આ ક્યાંની સુન્નત છે ? જોટલા માટે તો અમુક ફૂકહા (રહ.)એ સાફ લખી દીધું છે કે આ તરીકો મકરૂહ છે અને બિદઅતે સચ્ચિઅહ છે. (મિસ્કાત શરફ મિસ્કાત ભાગ-૪ પાનું-૫૭૫)

બેથી રિવાજ મુસાફરોથી બચે પણ એવી રીતે ન અપનાવે કે લોકોમાં નફરત ફેલાય. આવા સંજોગોમાં મુલ્લા અલી કારી (રહ.)ની હિદાયતને ધ્યાનમાં લેવી જરૂરી છે.

જો કોઈ મુસલમાન કસમથે મુસાફરો માટે હાથ લંબાવે તો હાથ ખેંચી લઈ તેનું હિલ દુભાવે નહીં અને બદશુમાનીનું કારણ બને નહીં. નરઝીથી સમજાવે અને મસ્જિદની હકીકતથી વાકિફ કરે. મિસ્કાત શરફ મિસ્કાત ભાગ ૪ પાનું-૫૭૫) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

રેડિયોની ખબરના આધારે ઇફ કરવી.

(૬૫૭) સવાલ :- ઇંદુલ ફિત્રનો ચાંદ થવાની ખબર પાકિસ્તાન રેડિયોએ આપી હતી. તેના આધારે બે-ત્રણ ગામડાઓમાં અમુક લોકોએ ત્રીસમો રોઝો રાખ્યો. નહીં. અમુકે તો રાખેલો રોઝો તોડી નાંખ્યો અને ઇફ મનાવી. તો શું એમની ઇફ મુઅતબર ગણાશે ? એમના માટે રોઝાની કબા જરૂરી છે કે નહીં ?

જવાબ :- મઝહર સૂરતમાં ઇફ મુઅતબર ગણાશે નહીં. અને રોઝાની કબા કશી પડશે. અમુક સૂરતોમાં રોઝાની સાથે કફરારે પણ લાગુ પડે છે.

આપણે ત્યાં હિંદુસ્તાનમાં આકાશ સ્વચ્છ હતું. ચાંદ મયો હોત તો જરૂર દેખાત. મોટા મોટા શહેરોમાં પણ ચાંદ દેખાયો નથી. અને ઇંદ કરવાની ખબર મળી નથી. માટે ગામડાવાળાનું જો કાર્ય જહાલત બન્યું અને ગૈર કાયદેસર લેખાયો. તેમણે તૌબા-ઈસ્તિગ્ફાર કરવી જોઈએ.

રેડિયોની ખબર (બહેરાત) રમઝાન અને ઇંદ બન્ને માટે અમુક શર્તો સહિત મુઅતબર ગણાય છે. પરંતુ જો શરતો આમ રેડિયોમાં હોતી નથી. અને હોવી મુશ્કેલ છે. માટે આમ રેડિયોની ખબર ઉપર ન તો ઇંદ કરી શકાય છે. ન તો રમઝાન સાબિત થઈ શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઈંદગાહમાં નમાઝ માટે લોકોનું ઇન્તેઝાર કરવું ?

(૬૫૮) સવાલ :- નીચેના સવાલોના જવાબો કુર્આન-હદીસના હવાલાથી જણાવશો. હમારા ગામમાં ૭૦૦ થી ૮૦૦ મુસ્લિમ છે. ગામમાં એક મસ્જિદ અને એક ઇંદગાહ છે. વરસાદની મોસમ સિવાય બાકી વખતમાં ઇંદની નમાઝ ઇંદગાહમાં થાય છે. અમુક માણસો ઇંદની નમાઝ માટે ટાઈમ મુકર્રર કરે છે. બ્યારે વખત થાય છે ત્યારે દુરથી લોકો આવતા નહીં પડે છે. અમુક માણસો અવાજ આપે છે કે નમાઝનો વખત કહીશ થઈ ગયો શરૂ કરો. ઇમામ સાહબ સમજાવે છે કે એમની નમાઝ ફાત થઈ જશે તો તેઓ ફરી ઇંદની નમાઝ નહીં પઢી શકે. આવા સંજોગોમાં પાંચ-દસ મિનિટ મોડું કરવામાં આવે તો કાંઈ વાંધો છે ? અગર તાખીરની ગુંજાઈશ હોય અને લોકોના કહેવા પર નમાઝ શરૂ કરવામાં આવે તો ગુનેહગાર કોણ ? ઇમામ સાહબ કે જહદી પર ઇસાર કરનારા ?

જવાબ :- નીચે દર્શાવેલી હિદાયતો પર અમલ કરવામાં આવે તો કોઈને પણ શિકાયતનો મોકો નહીં મળશે.

(૧) નમાઝે ઇંદનો વખત એવો હોવો જોઈએ કે ફજરની નમાઝથી ફારિજ થઈ મુન્નાત તરીકા પ્રમાણે તૈયારી કરીને લોકો ઇંદગાહ પહોંચી જાય.

(૨) ઇંદના મોકા ઉપર અમુક માણસોનું પાછળ રહી જવું યકીની છે. એટલા માટે ઇમામ તથા હાઝેરીને જોઈએ કે જહદી ન કરે. મુકર્રર ટાઈમ પછી પણ પાંચ અત મિનિટ થોડી નમાઝ શરૂ કરવામાં આવે. ખરેખર હાઝેરીને આવા સમયે ઘરા સખરથી કામ લેવું જોઈએ. ઇમામ સાહબને મશવેરા તો આપી શકાય છે. પરંતુ નમાઝ શરૂ કરવા પર ઇસાર નહીં કરવો જોઈએ. — ઇમામની પણ ત્રિમહેદારી

છે કે હાઝેરીનની તકલીફનો ખ્યાલ રાખી પાછળ રહી જનારાઓની રિઆયત કરે અને ખુલ્લો પઢવામાં ઈખતિસાર કરી (તલાફીએ મા ફત) છુટેલાની કરી લે પુરા વર્ષમાં બે મોકા આવે છે કે બે નમાઝી પણ શરીક થાય છે. ઝહફ, બીમાર અને મઅજુરો પણ હોય છે નમાઝ છુટી ગઈ તો ઘોટી બરકતોથી મહફૂમ રહેશે. એટલા માટે થોડીક વાર ઈન્તેઝાર કરવામાં આવે અને 'તઆ-વનુ અલલ બિરિ' પર અમલ કરી અજરનો અસ્તદિક બને. અદમત જેઓ આખિરી વખત પર આવવાના આદી છે. અને એમને હાઝેરીનની તકલીફનો એકસાથ નથી તેમજ પોતાની નમાઝની પણ ફિકર નથી. 'જઈએ છીએ' 'જઈએ છીએ' એ પ્રમાણે પોતાનો ઈન્તેઝાર કરાવે છે. એવા ગાફિલ, કાફિલ અને મુસ્ત લોકોનો ઈન્તેઝાર કરવું એમની આદતને બગાડવી છે. (શામી બાગ ૧ પાનું-૪૬૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બજાનાર છે.

ઈદની નમાઝમાં પાછળથી શરીક થનાર તકબીરો કયારે પડે ?

(૬૫૬) સવાલ : ઈદની નમાઝ શરૂ થઈ ગઈ એટલે કે ઈમામે પહેલી રકઅત માટે કિઅંત શરૂ કરી લીધી તે વખતે કોઈ માણસ આવ્યો અને નમાઝમાં ફાખલ થયો તો તેણે છુટી મએલી વધારાની ત્રણ તકબીરો કહેવી કે નહીં ? બે પહેલી રકઅત છુટી ગઈ હોય અને બીજી રકઅતમાં ફાખલ થાય તો તેણે પહેલી રકઅતને કઈ રીતે અદા કરવી ?

જવાબ : બે પહેલી રકઅતની તકબીરો ઈમામે કહી લીધી પછી કિઅંત પઢવાની હાલતમાં પહોંચે તો નિચ્યત કરી તકબીરો તહરીમા કહી વધારાની ત્રણ તકબીરો કહી લે.

‘ફરે’ મુખતાર’માં છે :- (વલવ અદરક) અલ્મુઅતમ્મુ (વલઈમામુ ફિલ કિયામિ) બઅદ મા કખ્ખર (કખ્ખર) ફિલ હાલિ બિરખયી નફાસહી. અર્થાત:- બે સુકતહી, ઈમામના તકબીરો કહી લીધા પછી કિયામની હાલતમાં શામિલ થાય તો તરત પોતે તકબીરો કહી લે. (ફરે’ મુખતાર શામી સાથે બાગ-૧ પાનું-૭૮૧)

બે સુકતહી બીજી રકઅતમાં શામિલ થાય તો ઈમામના અલામ ફેરબ્યા પછી પોતાની છુટી ગએલી રકઅત અદા કરવા માટે ઉભો થાય ત્યારે સના, અઉકુ બિહાહ અને બિસ્મિહાહ પઢી અલ્લહેકુ અને સુરત પછી રકુઅ પહેલાં વધારાની ત્રણ તકબીરો કહે અને કાયદેસર નમાઝ પુરી કરે. (ફરે’ મુખતાર શામી બાગ-૧ પાનું-૭૮૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બજાનાર છે.

દુઆ નમાઝ પછી માંગે ખુત્બા પછી સાબિત નથી.

(૬૬૦) સવાલ :-ઈન્દની નમાઝ પછી દુઆ માંગે કે ખુત્બા પછી ? હમારા ત્યાં ખુત્બા પછી દુઆ માંગવાનો રિવાજ છે. સહીહ થું છે ?

જવાબ :-આપને ત્યાં ઇદગાહમાં ઈદના ખુત્બા પછી ઈજતિમાઈ (સાસ-હિક) દુઆ થાય છે. એ બેઅસલ અને મુન્નત વિરૂદ્ધ છે ઈજતિમાઈ દુઆનો સમય નમાઝ પછીનો છે. નહીં કે ખુત્બા પછી (ખુત્બા પછી એકલા એકલા દુઆ માંગી શકાય) ઈમામને બેઈઝે કે નમાઝ પછી મુખતસર દુઆ માંગે, ખીજા ખુત્બામાં પણ દુઆઓ હોય છે. ઇદની ખાસ દુઆ તે જ છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બલુનાર છે.

ઈદગાહ બને ત્યાં સુધી કોઈ મેદાનમાં ઇદની નમાઝ પઢાય ?

(૬૬૧) સવાલ :-કોઈ જગ્યાએ ઇદગાહ ન હોય તો જંગલના કોઈ મેદાનમાં ઇદની નમાઝ પઢવી બેહતર છે કે મસ્જિદોમાં પઢવી બેહતર છે ?

જવાબ :-શહેર, કસ્બા અને મોટા ગામમાં જે કસ્બા સમાન હોય અને ત્યાં જુમ્હુર તથા ઇદની નમાઝ પઢવાની ઉદ્દેશ્યે રજા (છુટ) આપી હોય ત્યાં વસ્તીની બહાર જંગલમાં ઇદગાહ બનાવી લેવી જરૂરી છે.

હઝરત શાહ વલિયુલ્લાહ મુહમ્મિસે રહેલવી (રહ.) ઇદગાહમાં ઇદની નમાઝ માટે લોગા થવાના હેતુઓમાંથી એક હેતુ એ જણાવે છે કે દરેક મિલ્લત માટે એક દિવસ હોય છે. જેમાં તેમની શાનો શવકત દેખાય અને તેની મોટી તઅ-દાહ માલુમ પડે. આ કારણસર તમામ મુસલમાનોનું ઇદગાહમાં લોગા થવું મુન્નત ઠેરવવામાં આગ્યું જેથી આપ (સલ.) એક રસ્તેથી જતા હતા. અને બીજા રસ્તેથી આવતા હતા. જેના લઈને બન્નેવ રસ્તાઓ પરના લોકો મુસલમાનોની શાનો શવકત બેઈ શકે. (હુજુરતુલ્લાહિલ બાલિગહ ભાગ-૨ પાનું ૧૦૫ ૧૦૬)

માટે જેમ બને તેમ જલ્દી ઇદગાહ બનાવી લેવામાં આવે ઇદગાહની વ્યવસ્થા ન થાય ત્યાં સુધી વસ્તીની બહાર ઇદની નમાઝ માટે કોઈ સાફ મેદાન તેના માલિક અથવા વહીવટકર્તાની પરવાનગીથી તબવીજ કરી લેવામાં આવે તમામ મુસલમાનો તેમાં નમાઝ પડે. અને કારે સવાબના હકદાર બને ઇન્શા-અલ્લાહ પહેલ કરનારા વધુ સવાબના હકદાર બનશે. ફકત ખુદાપાક વધુ બલુનાર છે.

ઇદ અને રમઝાનના ચાંદની તફતીલ (ઇંગ્લેન્ડ માટે)

(૬૬૨) સવાલ :- અમારે ત્યાં ઇંગ્લેન્ડ (યુ. કે.)માં હવામાન અને વાતાવરણ વાદળિયું અને ધુમ્મસવાળું રહે છે. સુરજ કે ચાંદ દેખાતો નથી. એટલે આપણા ઇસ્લામી મહીનાઓના દિવસો પુરા ત્રીસ (૩૦) ગણવા પડે છે. આવા સંજોગોમાં રમઝાન માસની શરૂઆત અને રમઝાન પછી ઇદુલ ફિત્ર અને ઇદુલ ફહા વિગેરે દિવસો નક્કી કરવા માટે શું કરવું ?

અહીં બધા માણસો કયાં તો મીલ કામદારો છે કે કયાં તો એવા જ ખીલ કારખાનાઓમાં નોકરી કરે છે. તેમને રજા મેળવવા માટે અઠવાડિયા પહેલાં રિપોર્ટ આપવો પડે છે. જો એમ ન કરે તો પછી નોકરીમાંથી છુટા કરવામાં આવે છે. અથવા તો રજા મળતી નથી.

અહીં એક મોટવી સાહેબ આગ્યા પછી મોરોડકેથી ચાંદ દેખાવાની ફેાન દ્વારા ખબર પુછવામાં આવે છે. અને તે ખબર પ્રમાણે અમલ કરવામાં આવે છે. શું એ સરીખતના હુકમ પ્રમાણે બરાબર છે ?

આવી રીતે એકાએક ઇદની ખબર મળવાથી કારખાનાઓમાંથી રજા મેળવવામાં મુશ્કેલી પડે છે. ચાહુ મહીનાનો છેલ્લો દિવસ અને શરૂ થનાર મહીનાનો પહેલો દિવસ એમ બે દિવસ રજા મળતી નથી. આ પ્રમાણે રજા લોગવવા બધાએ તો નોકરી છુટી ભય છે. તો પછી ચાંદ ન દેખાય તો પુરા ત્રીસ દિવસ ગણવાનો શરીખતનો હુકમ છે. તે આધારે પુરા ૩૦ દિવસ ગણીને રમઝાન, ઇદુલ ફિત્ર, ઇદુલ અઢહા વિગેરે પ્રસંગો નક્કી કરવામાં આવે તો શું બાધો છે ? એવ્ય માર્ગદર્શન આપવા મહેરબાની કરશે.

જવાબ :- ખીલ દેશ અને દુરદરાહના શહેરોમાંથી ચાંદની ખબર મંગાવી પોતાને તેના તામેઅ કરી લેવું શરીખતની દ્રષ્ટિએ ઝરૂરી નથી. રફમો ચાંદ ન દેખાય તો ૩૦ દિવસ પુરા કરી કિંવા ત્રીસમો ચાંદ ગણી અમલ કરવામાં આવે.

આપ (સલ.)નું ફરમાન છે :- જ્યાં સુધી (રમઝાનનો) ચાંદ જોઈ ન હો (ત્યાં સુધી) રાઝો રાખો નહીં અને જ્યાં સુધી (શબાલનો) ચાંદ જોઈ ન હો (ત્યાં સુધી) રાઝો છોડો નહીં. જો વાદળ વિગેરેને લઈ ચાંદ ન દેખાય તો ૩૦ દિવસ પુરા કરી હો. (મિશકાત શરીફ પાનું-૧૭૪)

રફમો ચાંદ ન દેખાવાના કારણે ૩૦ દિવસ પુરા કરી અમલ કરવાથી

સવાબમાં કાંઈ કમી થશે નહીં ઈન્શાઅલ્લાહ પુરા અજર અને બરકતના હકદાર બનશે.

આપ (સલ.)નું ફરમાન છે :-તમે યરમ્મ તહકીક અનુસાર જે દિવસે અને જે તારીખે રોઝો રાખશો અથવા રોઝો ખતમ કરશો તથા કુર્બાની કરશો તો ખુદાના નઝદીક પણ રોઝાની તે જ તારીખ, હકનો તે જ દિવસ અને કુર્બાનીની તે જ તારીખ છે. એટલે સવાબ પુરો મળશે. (તિમિઝી શરીફ ભાગ ૧ પાનું-૮૮)

પરંતુ આપને ત્યાં બ્યારે વાદબોલા કારણે હમેશ રફ્તો ચાંદ જોઈ શકાતો નથી, અને બધા જ ચાંદ ત્રીસા (૩૦) ગણવા પડે તો એનાથી ઘણો મોટો ફરક પડશે. બ્યારે બીજી જગ્યાએથી રેડિયો અને ફોન દ્વારા ચાંદ થવાની ખબર લોકો સાંભળશે તો તેમના વિચારો ડગમગી જશે. અને પોતાની હમાદત. તરાવીક, રોઝા, હક, કુર્બાની વિગેરે અંગે શંકામાં પડી જશે. પરિણામે મતલબેદો ઉભા થશે. અને અવ્યવસ્થા સર્જાશે. જેથી એવા સંજોગોમાં તમારી નજીકના પ્રદેશમાં જ્યાં તુલુઅ (સુર્યાદય) ગુરૂખ (સુર્યાસ્ત) અંગે મોટો ફરક ન હોય અને રફ્તો ચાંદ જોઈ શકાતો હોય એવા નજીકના પ્રદેશ સાથે સંપર્ક સાંધવામાં આવે તો વધારે યોગ્ય લેખાશે. જેની રીત એ છે કે રમઝાન શરીફના ચાંદ અંગે ત્યાંના જોછામાં જોછા ત્રણ ચાર દીનદાર અને વિશ્વાસપાત્ર માણસોની ખબર ઉપર બ્યારે તમે તેમનો અવાજ સારી રીતે જાળખી શકતા હોય અને તમને ચાંદ થવાની ખાત્રી થાય તો અમલ કરી શકો છો પરંતુ હકના ચાંદ વિષે શકાદત (ગવાહી) જરૂરી છે. જેથી એવો બંદોબસ્ત કરવામાં આવે કે તે પ્રદેશના બે દીનદાર વિશ્વાસપાત્ર માણસો પોતે ચાંદ જોઈ એર વિગેરે દ્વારા આવી અવાહી આપે અથવા અહીંથી બે વિશ્વાસપાત્ર દીનદાર માણસો ત્યાં જઈ પોતે ચાંદ જોઈ આવી ગવાહી આપે અથવા તો સ્થળના કાઝી, મુફતી, ખતીબ કે હિલાલ કમીટીના પ્રમુખ જેમના ઉપર ત્યાંના મુસલમાનો દીની બાબતોમાં વિશ્વાસ કરતા હોય તેમનું સનદી ફરમાન લઈ આવે. (એટલે લાવનારા માણસોની રૂબરૂ ચાંદ દેખાવાના દાર્શનિક પુરાવાની અવાહી લખી, વાંચી, સંભળાવી કવરમાં બીડી હવાલે કરી હોય) જેને અહીંના વિશ્વાસપાત્ર આલિમો મંજૂર રાખે તો તે ઉપર પણ અમલ કરી શકાય છે.

રજા મેળવવાના સવાબને લાગે બળગે છે ત્યાં સુધી પહેલેથી એક દિવસના બદલે બે દિવસની રજા મંજૂર કરાવી લેવામાં આવે એ કેાઈ અશકય બાબત નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

સરકારી ઝમીન પર ઇંદની નમાઝ પઢી શકાય કે નહીં ?

(૬૬૩) સવાલ :-હમારે ત્યાં મોટી મસ્જિદ અને નાની મસ્જિદ એમ બે મસ્જિદો છે. દર વર્ષે ઇંદની નમાઝ બંને મસ્જિદોમાં થાય છે. હવે નાની મસ્જિદમાં જગ્યા બહુ તંગ પડે છે. કાયમી ઇંદગાહ નથી. તેમજ જનાઝાની નમાઝ પઢવામાં આવે છે તે જગ્યા પણ સરકારી છે અને બહુ તંગ છે. હવે બીજી સરકારી જગ્યા છે તે બહુ મોટી છે. અને ત્યાં ગામ લોકો અનાજની સીંચનમાં અનાજ કાઢવા (મસળવા) ઉપયોગમાં લે છે. એટલે કે મસળે છે. અને ચોમાસામાં તે જગ્યાની રખેવાળી કરી ચારો ઉગાડવામાં આવે છે. ચાર મોટી થતાં ઢોરોને છુટા મુકી તે ચાર ચરાવવામાં આવે છે. તો આ જગ્યા પર હમારો વિચાર અચૂક સાફ-મુકી કરીને ઇંદની નમાઝ પઢવાનો છે. તો તે જગ્યા ઉપર ઇંદની નમાઝ થશે કે નહીં ?

જવાબ :-હા, તે જગ્યા ઉપર ઇંદની નમાઝ પઢી શકાય છે. સરકારી ઇંદગાહની જરૂરત હોય તો ઇંદગાહ લઈ લેવી બેહતર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

કેઈની માલિકીની ઝમીન પર ઇંદની નમાઝ

(૬૬૪) સવાલ :-ઉપરોક્ત સવાલમાં સરકારી ઝમીનને લીધે કદાચ વાંધો આવતો હોય તો કેઈની માલિકીના ખેતરમાં તે ધણીની ઇંદગાહથી ઇંદની નમાઝ થઈ શકે કે નહીં ? પુછેલી સુરતમાં મસ્જિદ સિવાય જે રીતે બીજી કેઈ જગ્યાએ થતી હોય તે જણાવશો.

જવાબ :-હા, માલિકની ઇંદગાહ લઈ ઇંદની નમાઝ પઢી શકાય છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

ઇંદની નમાઝ બે વખત પઢાય કે નહીં ?

(૬૬૫) સવાલ :-રમઝાનની ઇંદ મુંબઈમાં રવિવારે પઢીને હું નવસારી આવ્યો. અહીં સોમવારના દિવસે ઇંદ હતી તો મારાથી એમની સાથે ઇંદની નમાઝ પઢી શકાય કે નહીં ?

જવાબ :-હા, પઢી શકાય છે. નફિલની નિયતે શામિલ થઈ શકાય છે. 'ફતાવા સિરાજિય્યહ'માં છે :-'વધ્વા સલ્લાલ ઇંદ પ્રી બલદતિન સુન્ન મન્તહા મિન્નલ ગદિ ઇલા કબમિન યુસલ્લુન સલાતુલ ઇદિ ફી બલદતિન ઉખરા ફઅદ્લા મઅહુમ લમ યુકરહ.'

અર્થાત :-અને જ્યારે તે ઇદની નમાઝ એક શહેરમાં પઢીને બીજા દિવસે બીજા જગ્યાએ પહોંચ્યો તો ત્યાં તે દિવસે ઇદ હતી. તો તે તેમની સાથે ઇદની નમાઝમાં શામિલ થઇ શકે છે. મઠરૂહ નથી. (ફાતાવા સિરાજિય્યહ પાનું-૧૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

તકબીરે તશરીક એક વાર કહે કે ત્રણ વાર ?

(૬૬૬) સવાલ :-તકબીરે તશરીક કેટલી વખત કહેવી જોઈએ. એક વખત કે ત્રણ વખત ? મસ્નુન શું છે ?

જવાબ :-તકબીરે તશરીક એક જ વખત કહેવી વાજબ છે. ત્રણ વખત કહેવું મસ્નુન નથી એ કૌલ સહીહ અને મુકતાબિહી નથી.

હિદાયતમાં છે :-વત્તકબીર અવ્યકુલ મરતન વાહિદતન. (ભાગ-૧ પાનું ૧૫૫) ત્રણ વખત કહેવાનો કૌલ અમર છે. હતા લવ ઝાઝ લકહ ખાલફઅ સુન્નત (મજમઉલ અન્હુર ભાગ-૧ પાનું-૧૭૬) (શામી ભાગ-૧ પાનું-૭૮૫) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

ઇદનો ખુતબો નમાઝ પહેલાં પઢી લીધો.

(૬૬૭) સવાલ :-ઇદનો ખુતબો નમાઝ પછી પઢવાના બદલે નમાઝ પહેલાં પઢી લીધો. (જેમકે જુમ્આનો ખુતબો નમાઝ પહેલાં પઢાય છે.) તો નમાઝ પછી ખુતબો દોહરાવવાની જરૂર છે કે નહીં ? કિતાબોના હવાલાથી જવાબ આપશો.

જવાબ :-ઇદનો ખુતબો નમાઝ પછી પઢવાનો છે પહેલાં પઢી લીધો એ ખોટું થયું પણ નમાઝ પછી બીજા વાર પઢવાની જરૂર નથી. 'જવહરુએ નચ્ચે-રહ'માં છે :-બઇન ખતબ કબલસલાતિ અજઝઅહુ મઅલ ઇસાઅતિ વલા તુઆહુ બઅહસસલાતિ. (ભાગ-૧ પાનું-૯૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

અચ્યામે તશરીકમાં તકબીરે પઢવા વિષે.

(૬૬૮) સવાલ :-અચ્યામે તશરીકમાં તકબીર કહેવું વાજબ છે કે નહીં ? ઝોરથી કહેવી જોઈએ કે ધીમે ? ઝોરથી કહેવામાં અગર કોઈ એઅતેરાઝ કરે કે એનાથી બીજાની નમાઝમાં ખલલ આવે છે તો શું એવા સમયે છોડી દેવી જોઈએ કે ધીમેથી પઢે ?

જવાબ :-અચ્યામે તશરીકમાં પાંચેવ નમાઝો પછી તકબીર કહેવું વાજબ છે. 'માલાયુદ મિન્હુ'માં છે મસ્અલો :-તકબીરે તશરીક બઅદે હર નમાઝે ફર્જ

બજમામત શુભારંભ શવક વાણબસ્ત અને ઝોરથી કહેવાનો હુકમ છે. 'બુગોયલ' ચક્રનાર બખવાજે બુલંદ અલ્લાહુ અકબર.....(અફ-૬૦)

મસ્જુક વિગેરે નમાઝીની મૌજુદગીમાં આદિસ્તક કહેવાનો હુકમ નથી. ઝોરથી જ કહેવી જોઈએ. અલબત્ત ચિદલાવું અને બનાવટી અવાજ કાઢવું હર હાલમાં મના અને મકરૂહ છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

બન્નેવ ખુતબા વચ્ચેની બેઠક વિષે.

(૬૬૬) સવાલ :-જુમ્અહ અને ઇદોના બન્નેવ ખુતબા વચ્ચે જહસો (બેઠક) ન કરે તો કાંઈ વાંધો છે ?

જવાબ :-બાણી બુલ બેઠક ન કરવું ખુર' અને મકરૂહ છે. "વહઅસહુ અન્નહુ યકુનુ મુસીઅન બિતરકિલ જહસતિ બગ્નલ ખુતબતયનિ કઝા ફિલ કુનિયતિ" (ફિતાવા આલમગીરી ભાગ-૧ પાનું ૯૪ મતબઅ મુસ્તદાઈ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

ખતીબ અસો કયા હાથમાં પકડે ?

(૬૭૦) સવાલ :-ખતીબ જુમ્અહ અને ઇદોમાં અસો સીધા હાથમાં પકડે કે ડાબા હાથમાં ? ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-બન્નેવ સુરતો બધજ છે ? જેને જે રીત સુવાફિક હોય તેના ઉપર અમલ કરે. અગર ખુતબો હાથમાં ન હોય તો અસો સીધા હાથમાં પકડવું બેહતર ગણાશે. અને અગર ખુતબો હોય તો ખુતબાને સીધા હાથમાં લઈ લે અને અસાને ડાબા હાથમાં લેવું બેહતર છે. (મરાકિલ ફલાહ પાનું-૨૬૮-) (બહરૂરઈક ભાગ-૨ પાનું-૧૪૮) (ફિતાબુલ મુદખલ ભાગ-૨ પાનું-૭૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

ઈદુલ અઝહાની નમાઝ પછી તકબીર પઢવી કે નહીં ?

(૬૭૧) સવાલ :-ઈદુલ અઝહાની નમાઝ બાદ તકબીર પઢવામાં આવે છે. એનો કેઈ સુખત છે ? બિહઅત તો નથી ? ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-ઈદુલ અઝહાની નમાઝ બાદ તકબીર પઢવા બાબત કુકહા (રહ.)માં ઇખતિલાફ છે. અમુક તકબીરના કાઠલ છે. અને અમુક કાઠલ નથી. જેઓ કાઠલ નથી તેમની દલીલ એ છે કે તકબીરે તશરીફ ફર્જ નમાઝ બાદ વાળબ છે. અને તે નવમી ઝિલહજની ફજરની નમાઝથી લઈ તેરમીની અસર

લગી કુલ ૨૩ નમાઝો પછી વાલુખ છે. ઇંદની નમાઝ એમાં શામિલ નથી કારણ કે તે ફઝ' નથી. વાલુખ છે.

‘ફાલ્ગુણી સંસ્કૃતિ’માં છે :- વલ્લા તકબીર અઝીઝસ્તુનને વન્નવાફિલે વચલાતિલ હદે.’

અર્થાત:-સુન્નતો, નવાફિલ અને ઇંદની નમાઝ પછી તકબીર વાલુખ નથી. (પાનું-૧૮) (ખુલાસતુલ ફાલ્ગુણી ભાગ-૧ પાનું-૨૧૬) (જવહરએ નબિયરહ ભાગ-૧ પાનું-૬૬) (ફાલ્ગુણી આલમગીરી ભાગ-૧ પાનું-૬૭) (કબીરી પાનું-૫૩૧) (મબલિસુલ અમરાર મજલિસ-૩૫ પાનું-૨૩૧) સલાતે મસ્દી બિગેર.

અને જેઓ તકબીર કહેવાની તરફેણમાં છે. તેમની ફલીલ એ છે કે એ દિવસે તકબીરે તશરીફના છે. અને ઇંદની નમાઝ જુમ્અહની નમાઝના મુશાબેહ છે. જેવી રીતે જુમ્અહની નમાઝ પછી તકબીર પઢાય છે તેવી રીતે ઇંદની નમાઝ પછી પણ પઢવી જોઈએ.

‘બહર્રાઈક’માં છે :- વફિલ મુજતબા વલ બલખિયૂન મુકબિમ્મૂન અકબ સલાતિલ હદિ લિઅન્નહા તુઅહા બિજમાઅતિન ફઅરબહલ જુમ્અહ અર્થાત :- મુજતબામાં છે કે ઉલ્માએ બલખ ઇંદની નમાઝ બાદ તકબીર પઢે છે. કારણ કે ઇંદની નમાઝ જમાઅત સાથે પઢવામાં આવે છે. તો તે જુમ્અહની નમાઝના મુશાબેહ છે. (ભાગ-૨ પાનું-૧૬૫)

વળી સલફથી ઇંદની નમાઝ બાદ તકબીર પઢવું મન્કુલ અને સુતવારિસ છે.

‘ફરે’ મુખ્તાર’માં છે :- વલ્લા બઅસ બિહી અકબલ હદિ લિઅન્નહા મુસ્લિમીન તવારફુલ ફવજબ ઇતિબાઉલુમ વઅલયકિમ બલખિમ્મૂન.

અર્થાત :- ઇંદની નમાઝ બાદ તકબીરે તશરીફ કહેવામાં વાંધો નથી, કારણકે મુઅતબર મુસલમાનો એના ઉપર અમલ કરતા આવ્યા છે. માટે તેમની પૈરવી કરવી વાલુખ ગણાશે. (ફરે મુખ્તાર તથા તલ્લાવી. ભાગ-૧ પાનું-૫૬૮) (શામી ભાગ-૧ પાનું ૭૮૭) (મરાઠિલ ફલાહ પાનું-૧૦૮) (નુરુલ હઝાહ પાનું-૧૨૮)

સારાંશકે મહકુર મસ્અલો કુકહા (૧૬.) ફરમિયાન ઇખ્તેલાફી છે. અને ઇખ્તિલાફ તકબીર વાલુખ હોવા અને વાલુખ ન હોવા (ખિદમત હોવા) વિષે છે. અને ફિકહી ઉમુલ (કાયદો) એ છે કે જે ઇલાહત વિષે વાલુખ અને ખિદમત હોવાનો શુબોહ હોય તો એકતિયાત એમાં જ છે કે તેના ઉપર અમલ કરવામાં

આવે. (ફતહુલ કદીર ભાગ-૨ પાનું-૨૮૧) (ખઠફરફિક ભાગ-૨ પાનું-૧૬૫)
(શામી ભાગ-૧ પાનું-૬૦૦) (મન્નલિમુલ અબશાર પાનું-૧૨૬-૧૩૬)

માટે ઇદુલ અઝહાની નમાઝ બાદ તકબીરે તશરીફ કહેવામાં આવે. મના કરવાની જરૂર નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

બકરા ઇદની નમાઝ પહેલાં ખાવું.

(૬૭૨) સવાલ :- બકરા ઇદના દિવસે કુર્બાની કરનાર માટે ઇદની નમાઝ પહેલાં ખાવું કેવું છે ?

જવાબ :- અમુકે મકરૂહ લખ્યું છે. અને અમુકે મકરૂહ ન હોવાની ચોખવટ કરી છે. બન્નેવમાં તત્બીકની સુરત એ છે કે જેઓ મકરૂહ કહે છે એનાથી સુરાહ તન્ઝીહી છે. અને જેઓ કરાહતની નહીં કરે છે તેનાથી સુરાહ કરાહતે તહરીમી છે. (ફરૂ'લ સુન્તકા શરૂ'લ સુન્તકા-મન્નમઉલ અન્હુર ભાગ ૧ પાનું-૧૭૫)

બન્નેવ ઇદો વખતે ચ'દો કરવા વિષે

(૬૭૩) સવાલ :- બન્નેવ ઇદોના સમયે કદી તો મસ્જીદ, મદ્રસા, ઇદગાહ કે કાવારિસ હોકો માટે એક કપડું લઈ સફામાં ફરી ચ'દો કરવામાં આવે છે શરીઅતની રૂએ આમ કરવું કેવું છે ?

જવાબ :- જો નમાઝથી પહેલાં કે પુત્તબા પછી ઉપર સુજબ ચ'દો કરવામાં આવે તો કાંઈ વાંધા નથી. પુત્તબા દરમિયાન એની ઇબ્જાઝત નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

ઇદની નમાઝમાં સજ્દઓ સહવ બાખત.

(૬૭૪) સવાલ :- ઇદની નમાઝમાં વધારાની વાજીબ તકબીરો છુટી બાંધ અથવા કોઈ એવી ભુલ થાય કે જેનાથી સજ્દઓ સહવ લાઝિમ થઈ બાંધ તો સજ્દઓ સહવ કરવામાં આવે કે પછી નમાઝ હોદરાવવામાં આવે ?

જવાબ :- બન્નેવ ઇદો તેમજ જુમ્અહ વિગેરેમાં મોટો મન્નમો (વધુ) હોકો હોય કે સજ્દઓ સહવ કરવાથી ઇન્તેશાર થવાનો અને હોકોની નમાઝ ખરાબ થવાનો પુરતો સંભવ હોય તો સજ્દઓ સહવ માફ થઈ બાંધ છે. અને મોટા હરજના લઈ હોદરાવવું પણ માફ થઈ બાંધ છે. (મશાકિલ ફતાહ પાનું-૯૪) (તહતાવી અલા મશાકિલ ફતાહ પાનું-૨૭૦) (ફરૂ' સુખ્તાર શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૭૦૫) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

બાબુ તરાવીહ

તરાવીહ પઢે અને રોઝો ન રાખે તો શું હુકમ છે ?

(૬૭૫) સવાલ :-તરાવીહ પઢે અને વિના ઉઝરે રોઝો ન રાખે તો એની તરાવીહની નમાઝ કયુલ થશે કે નહીં ?

જવાબ :-કયુલ થવાનો ઇલ્મ તો અલ્લાહ તઆલાને છે. ફિક્હી કાનુન અનુસાર તરાવીહની નમાઝ હુરસ્ત ગણાયે. કેમકે તરાવીહની નમાઝ હુરસ્ત હોવા માટે રોઝો રાખવું શર્ત નથી પરંતુ વિના ઉઝરે રમઝાનનો રોઝો છોડવાનો ગુનોહ એવો છે કે એના લઈ તરાવીહનો સવાબ પણ અતમ થઈ જાય. તો તઅજુબ નથી. હુઝુર (સલ.)નું ફર્માન છે :-જે કોઈ માણસ શરફ ઉઝર વિના (જેમકે મુસાફરી, બીમારી) રમઝાનનો એક રોઝો છોડી આપે તો ઉમરભર રોઝા રાખવા છતાં પણ એ ફઝીલતની તલાફી નહીં થઈ શકે જે એક રોઝો છોડવાથી ફૌત થઈ ચુકી છે. (મિશકાત) ફકત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

તરાવીહ પઢાવનારને લુકમો કેાણુ આપે ?

(૬૭૬) સવાલ :-તરાવીહમાં હાફિઝ બુલ્લો કરતો હોય, અને સામિઅ બરાબર બતાવી શકતો ન હોય ત્યારે પાછળ ત્રીજી-ચોથી સફમાંથી કોઈ હાફિઝ લુકમો આપે તો કાંઈ વાંધો છે ? ઇમામનું કહેવું છે કે બતાવવું હોય તો પહેલી સફમાં ઉભા રહેવું જોઈએ. તો શું પાછળથી આવનાર હાફિઝને આગળ જગ્યા નહીં મળે તો તેને લુકમો આપવાનો હક નથી ?

જવાબ :-સામિઅ બરાબર બતાવી શકતો હોય તો બીજા હાફિઝોએ પહેલ કરવાની જરૂરત નથી. એમાં ગરબડ થવાનો સંભવ છે હાં, સામિઅ બતાવી ન શકે અને આયત કે શબ્દ છુટી જતા હોય અને ઝબર, ઝૈર, પેશ વિગેરેની બુલ્લો રહી જતી હોય તો હાફિઝ નઝદીક હોય કે દુર હોય તેની ફર્જ થઈ જાય

હે કે તે બુલ બતાવે. નહીં બતાવશે તો શુનેહગાર થશે પરંતુ એ જરૂરી છે કે નમાઝમાં ઇમામની સાથે શરીફ હોય. નમાઝમાં શરીફ ન હોય એવા માણસે અગર ગણતી બતાવી અને ઇમામે એની બુલ બતાવવાથી ઈસ્લાહ ફરી લીધી તો ઇમામની નમાઝ ફાસિફ થઈ જશે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

તરાવીહ પઢાવનાર શરીઅતના પાખંદ નથી.

(૧૭૭) સવાલ :-નીચે જણાવેલ હાકિજ પાછળ તરાવીહ યાય કે નહીં ?

(૧) સુન્નત વિરુદ્ધ હાદી રાખનાર પાછળ.

(૨) કેઈ પણ હાકિજ અરકારી નોકરી કરતો હોય અથવા સ્કુલમાં શિક્ષક હોય તેની પાછળ.

(૩) ફુકાનદાર એવો હોય કે વેપાર કરવા માટે બ્યાબે નાણાં લાવનાર, તેમજ કાળા બજાર કરનાર અને નાબખઝ તરીકાથી વેપાર કરનાર હોય એની પાછળ નમાઝ અને તરાવીહ થશે કે નહીં ?

જવાબ :-સુન્નત વિરુદ્ધ હાદી રાખનાર, બ્યાબુ મામલો કરનાર અને નાબખઝ રીતે વેપાર કરનાર ઇમામતના લાયક નથી. નમાઝ મકરૂફ યાય છે. પરંતુ હાજરજનોમાં એનાથી અફઝલ પઢાવનાર કેઈ ન હોય તો એકલા પઢવા કરતાં એવા ઇમામ પાછળ નમાઝ પઢી લેવી સારી છે કારણ કે જમાઅતની ધણી ફઝીલત અને મહત્વતા છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

તરાવીહની નિચ્ચતે ઇશાંમાં સામિલ થવું.

(૧૭૮) સવાલ :-રમઝાન શરીફમાં બીમાર માણસે ઘરમાં ઇશાંની ફઝ' નમાઝ પઢી. પછી હિમ્મત આવેથી તરાવીહ પઢવા મસ્જિદમાં ગયો ત્યાં ઇશાંની ફઝ' પઢાતી હતી તેમાં તરાવીહની નિચ્ચત કરી સામિલ થઈ ગયો તો એ આર સકઅતો તરાવીહમાં શુમાર થશે કે નહીં ?

જવાબ :-સહીહ એ છે કે તરાવીહમાં શુમાર થશે નહીં. નફિલ ગણાયો. એ કે તરાવીહ ફઝ' નમાઝથી કમ હરબની છે. પણ એક મખ્સૂસ અને મુસ્તફિલ સુન્નતે સુઅકકદહ છે જેથી તેની ખુસુસિયત અને હરબની રિઆયત જરૂરી છે.

‘ફતાવા કાઝીખાન’માં છે :-ઈબ્રા અલ્લ તરાવીહ સુકતદિયન બિમંઝુસ સિલ મકતૂબત.....ઈખ્તલફ ફીહી વરસહીહુ અન્નહુ લા વબુસુ (બાગ-૧

પાનું-૧૧૧) ફરે મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૫૫૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

શું જમાઅતવાળી નમાઝ કઝામાં શુમાર થશે ?

(૬૭૬) સવાલ :-મઝકુર મુરતમાં કઝાની નિયતથી શામિલ થાય તો કઝા સહીહ ગણાશે કે કેમ ?

જવાબ :-પુછેલી મુરતમાં કઝા સહીહ નથી કે ઇમામની નમાઝ વકતી અદા છે અને મુકતદીની કઝા છે. આ બન્નેનું નમાઝો સિફતમાં એક નથી. (નુરુલ હકાહ પાનું-૮૧) (ફરે મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૫૪૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

રમઝાનમાં જે ફઝ' પઢાવે તે જ વિત્ર પઢાવે ?

(૬૮૦) સવાલ :-રમઝાનમાં જે ઇમામ ઇશાની ફઝ' પઢાવે તે જ વિત્ર પણ પઢાવે. શું બીજો માણસ વિત્ર જમાઅતથી નથી પઢાવી શકતો ?

જવાબ :-જે ફઝ' પઢાવે તે જ વિત્ર પણ પઢાવે એ બેહતર છે જરૂરી નથી. ઇમામ રાહી હોય તો બીજો માણસ પણ વિત્ર પઢાવી શકે છે. પરંતુ બિના હાથારીએ એની આદત પણ ન બનાવી હોવી જોઈએ ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

તરાવીહમાં બે રકઅત પર કાયદો ન કર્યો તો ?

(૬૮૧) સવાલ :-હાકિએ તરાવીહમાં બીજી રકઅત પર કાયદો ન કર્યો. ચાર રકઅત પુરી કરીને સિજ્દાએ સહવ કર્યો અને સલામ ફેરવી તો નમાઝ અઈ કે ઇઆદો કરવું જરૂરી છે ?

જવાબ :-બે રકઅતો તરાવીહની થઇ અને બે રકઅત નહિલ અઈ. (શામી ભાગ-૧ પાનું-૬૫૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

હાકિએ સજ્દાની આયત પહેલાં સજ્દો કર્યો.

(૬૮૨) સવાલ :-હાકિઝ સાહબે સજ્દાની આયત આવે તે પહેલાંની આયત પર સજ્દો કરી લીધો તો નમાઝમાં નુકસાન આવશે ખરું ?

જવાબ :-હાં, નુકસાન આવશે અને તેની તલાફી સજ્દાએ સહવ કરી હોવાથી અઈ જશે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

બાબુલ ઇસ્તિસ્કા

નમાઝ ઇસ્તિસ્કા માટે કેવા સંજોગોમાં નિકળવું જોઈએ ?

(૬૮૩) સવાલ :- વરસાદની ઝરૂરત છે. પરંતુ આમ લોકોમાં કેમ ખાસ પરેશાની જણાતી નથી તો એવા સંજોગોમાં નમાઝે ઇસ્તિસ્કા માટે જંગલમાં જવું જોઈએ કે નહીં ?

જવાબ :- વરસાદની સાધારણ જરૂરત વખતે મસ્જિદમાં નમાઝ પછીની દુઆ સાથે વરસાદ માટે પણ ટુંકી દુઆ માંગવામાં આવે. જો વરસાદની ઘણી જ જરૂર હોય, કુવાતું પાણી ઘટવા લાગ્યું હોય. ખેતી બગડવાનો સંભવ હોય. ઘાસ ચારા અને પાણીની તંગીના લીધે આમ લોકો પરેશાન હોય અને વરસાદ થવાના ચિન્હો દેખાતા ન હોય તો દિલથી તૌબહ કરે અને દુઆ વખતે ગુનાહો બદલ અતઃકરણ પુર્વક અશ્રુ સારે. ગુનાહોના કામો છોડી દે. લવિબ્યમાં ગુનાહના કામો ન કરવાનો દબ નિર્ધાર કરે, લોકોના હકો અઢા કરી અથવા માફ કરાવી ખૈરાત કરે અને ત્રણ દિવસ લગાતાર રોઝહ રાખે. ચોથા દિવસે પણ ખૈરાત કરે. બની શકે તો રોઝો રાખીને યુવાનો, વૃદ્ધો અને બાળકો ગુના કપડાં પહેરીને ખુલ્લા માથે લાચાર અને કયાજનક હાલત બનાવી પગપાળા જંગલમાં જઈ એકલા-એકલા નફિલ નમાઝ પઢી દુઆ કબુલ હોવાના યકીન સાથે રડી-રડીને દુઆ માંગે. “અલ્લાહુમ્મ અરિક્ક હબાદક વબ્લીમતક વન્શુર રહમતક વઅહયી બલદકલ મચિયત”.

અર્થાત - હે અલ્લાહ ! તારા બંદાઓ અને જાનવરોને પાણીથી તૃપ્ત કર. તારી રહમતને ફેલાવ અને તારા મુર્દા શહેરોને જીવંત બનાવ. હે અલ્લાહ ! દુધ પિતા બાળકોની ખાતિર હે અલ્લાહ ! વૃદ્ધો અને જાનવરોની ખાતિર વરસાદ વરસાવ. વિગેરે મસ્નૂન દુઆઓ કરે.

આ પણ જાણ અને સુન્નત અનુસાર છે કે અઝાન અને ઇકામત વગર બે રકઅત નમાઝે ઇસ્તિસ્કા જમાઅત સાથે જહૂલી કિઅંતથી અઢા કરી ઇદની

જેમ બે ખુત્બા પઢી ઇમામ કિબ્લા રૂખ ઉભા થઈ હાલત બદલવાની નેક ફાલી માટે ઇમામ ઓઢેલી ચાદર પલટાવી દે. એવી રીતે કે પોતાના બન્ને હાથ કમર પાછળ લઈ જઈ જમણાં હાથે ચાદરનો ડાબી બાજુનો નીચેનો ખૂણો પકડે અને ડાબા હાથે ચાદરનો જમણી બાજુનો નીચેનો ખૂણો પકડી પલટાવે કે જેથી જમણા હાથે પકડેલો ખૂણો જમણા ખભા ઉપર અને ડાબા હાથે પકડેલો ખૂણો ડાબા ખભા ઉપર આવી જાય. પછી બન્નેવ હાથ ઉઠાવી ઉલટા કરી છાતીથી રહેજ ઉંચા રાખી હુઆ કબુલ થવાના ચકીત સાથે રડી-રડીને, રડવું નહીં આવે તો રડવા જેવું મોં બતાવી હુઆમાં મશગુલ રહે. પાછળ એસેલા માણસો આમીન કહે જેથી અલ્લાહની રહમત જોશમાં આવે.

આ પ્રમાણે ત્રણ દિવસ સુધી લગાતાર કરવામાં આવે. ઘણી જ જરૂરત અને સખત પરેશાની વગર નિકળશે તો રડવું આવશે નહીં. અને નિકળ પાછા ફરશે તો પરકૌમમાં તેઓ હંસી પાત્ર કરશે અને નમાઝે ઇસ્તિસ્કાની કદર જળવાયે નહીં.

જેથી ઘણી જ જરૂરત અને સખત પરેશાની હોય ત્યારે જ નિકળે કે જેથી ખુબ રડવું આવે. અને અલ્લાહની રહમત જોશમાં આવે. અને સફળ પાછા ફરે.

એક ખુઝુર્ગ શેખ અહમદ (રહ.) કહ્યું હાઈને મુરીદો, ખાદિમો અને અફીદતમ'દોને ખવડાવી દેતા હતા આવી રીતે ઘણું દેવું ચઈ ગયું. અચાનક તેઓ ભયંકર બીમારીમાં સપડાઈ ગયા. લેણદારોને ચિંતા થઈ એટલે તેઓ આપની પાસે આવ્યા કે જેથી પૈસાનો ખંદોબસ્ત થઈ જાય. એવામાં એક હુલ્લો વેચનાર છોકરો આવ્યો. ખુઝુર્ગ સાહેબે તેને બોલાવી બધો હુલ્લો ખરીદી ત્યાં હાજર રહેલા માણસોને ખવડાવી દીધો. છોકરાએ પૈસા માંગ્યા તો કહેવામાં આવ્યું કે જ્યારે આ લોકોને મળશે. ત્યારે તને પણ મળશે. આ સાંભળીને છોકરો પોકે-પોક રડવા લાગ્યો કે મારો ખાપ મને મારી નાંખશે. એવામાં એક માણસે આવીને મોટી રકમ ખુઝુર્ગની સેવામાં રજુ કરી. ખુઝુર્ગે બધા માંગનારાઓને પૈસા આપી હિસાબ ચુકતે કરી વિદાય કર્યા. એક ખાદિમે ખુઝુર્ગને પુછ્યું કે આપના માથે આટલું બધું દેવું હોવા છતાં આખિરી હાલતમાં હુલ્લો વેચનારનો હુલ્લો ભઈ કર્જમાં વધારો શા માટે કર્યો ? અને તે મઅસૂમ બાળકને પોક મુકીને શા માટે રડાયો ? ખુઝુર્ગે કહ્યું કે મેં ખુદા પાસે હુઆ કરી કે આ બધા લેણદારોનું

કર્મ સુકવી છે. હુકમ થયો કે જોમાં કોઈ એટલો બધો પરેશાન નથી કે તે રડે અને અદલાહની રહમત નોશમાં આવે. એટલા માટે જ મેં પેલા જોખા પાસેથી હલ્લો ખસીદ્યો કે તે રડશે. જ્યારે તે રડવા લાગ્યો ત્યારે અદલાહની રહમત નોશમાં આવી. અને બધાનું કામ મધ ગયું.

આ બધાન તરફ મોલાના રૂમ (રહ.) એ મંશારો કર્યો છે.

તા ન ગિયદ કબકે હલ્લા ફરેશ.

બહે બખ્શાયશ નથી આયદ બનોશ.

અર્થાત :- જ્યાં સુધી હલ્લો વેચનાર છોકરો રડે નહીં ત્યાં સુધી અદલાહની રહમત નોશમાં આવે નહીં.

અને ફરમાવે છે. રડવામાં અજબ લાગિર છે. બુઓ.

તા ન ગિયદ અબ્દ કય ખંદહ ચમન.

વા ન ગિયદ તિફલ કય નોશદ લબન

અર્થાત :- જ્યાં સુધી વાદળ રડશે નહીં. ત્યાં સુધી બાગ લીલોછમ બનશે નહીં. એવી જ રીતે જ્યાં સુધી બાળક રડતું નથી છાતીમાં દુધ નોશમાં આવતું નથી.

અને ઉપદેશ રૂપે ફરમાવે છે.

અય કે ખાહી કિઝ બલા બાંરા બરી

બાને ખુદ રા ફર તઝરૂઅ આવરી.

અર્થાત :- જો દુઃખ, સુસીબતથી છુટકારો ચાહતા હોય તો ખુદાપાકની સામે રૂદન આકંદ (આજી) કરતા રહો.

ફર તઝરૂઅ બાશ તા શાંદા શવી

ગિરયા ફુન તા બેહલાં બન્દહ શવી.

અર્થાત :- સુસીબતથી છુટકારો ચાહતા હોય તો ખુદાપાકની સામે રૂદન કરવા માંડો તો ખુશ થઈ જશો અને ખુદાપાકની સામે રડશો તો ખુશી પ્રાપ્ત થશે.

ફર પસે ફર ગિરયા આગિર બન્દહ એસ્ત

મદે આગિર બીં મુબારક બન્દહ એસ્ત.

અર્થાત :- ફરેક રડવાનો અંબામ (અંત) ખુશી હોય છે. અને જે માણસ અંબામ જોનારો છે તે માણસ ઘણો મુબારક છે.

અય ખુશ આં દિલ કે આં ગિરયાને ઉક્ત

અય ખુશા ચરંમે કે આં ગિરયાને ઉક્ત.

અર્થાત :-તે દિલ ઘણું સારું છે. જે ખુદાની મહબ્બતમાં રડનારું હોય અને તે આંખ બહુ સારી છે જે ખુદાના ઈશકમાં આંસુ બહાવે છે.

સારાંશ કે એટલા દરબની પરેશાની હોય કે રડવું આવે તો કામચાંપી યકીની છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

હસ્તિસ્કાની નમાઝ

(૧૮૪) સવાલ :-વરસાદ માટે કેવા સંજોગોમાં જંગલમાં નિકળી નમાઝ પઢવાનો અને વરસાદ માંગવાનો હુકમ છે. અને તેના શું તરીકો છે. તે સમજાવશો.

જવાબ :-હસ્તિસ્કા માટે આપ (સલ.)થી ત્રણ તરીકા સાબિત છે.

(૧) ફક્ત દુઆ માંગવી (૨) જુમ્મહના ખુતબામાં દુઆ માંગવી અને (૩) જંગલમાં જઈ નમાઝ બા જમાઅત અદા ફરમાવી ખુતબો પઢી દુઆ માંગવી. સંજોગો અનુસાર કોઈ પણ સુરત ઇજ્તિયાર કરી શકાય છે. વરસાદની સખત જરૂરત હોય, ખેતી બગડવાનો અને બાનવરોના ઘાસ ચાસ અને પાણીની તંગીના લીધે લોકો ઘણાં પરેશાન હોય તો ઇમામ લોકોને ગુનાહથી ખાલિસ તબબહ અને હસ્તિગફાર અને હુકુકુલ ઈબાદ (હકદારોનો હક) અદા કરવાની તાકીદ કરે. ખૌરાત-સહકાની અને ત્રણ દિવસ લગાતાર રોઝા રાખવાની હિદાયત આપે. પછી ચોથે દિવસે ખૌરાત કરી તમામ મુસલમાનો, જવાનો, ઝંફડો, બાળકોને લઈ જુના કપડે બની શકે તો રોઝા સહિત ઘણી જ આજીજી ઇનકિસારી સાથે ઝુકેલી ગરદને ઇદગાહ અથવા જંગલમાં જઈ બે રકઅત નમાઝ હસ્તિસ્કા વિના અઝાને અને વિના ઇકામતે બાજમાઅત જહરી કિઅતથી પઢાવે. પહેલી રકઅતમાં 'સુરએ કાફ' બીજી રકઅતમાં 'સુરએ કમર' અથવા પહેલી રકઅતમાં 'સુરએ અઅલા' અને બીજી રકઅતમાં 'સુરએ ગાશિયહ' પઢે. નમાઝ પછી બે ખુતબા પઢે. ખુતબાથી ફારિગ થઈ કિબ્લા રૂખ ઉભા રહી હાલત બદલવાની નેક ફાલી માટે ઇમામ ઝોટેલી ચાહરને પલટાવી નાખે. (ચાહર પલટાવવાની રીત એ છે કે બન્નેવ હાથ કમર પાછળ લઈ જઈ જમણા હાથે ચાહરનો ડાબી તરફનો નીચલો ખુણો પકડે અને ડાબા હાથે જમણી તરફનો ચાહરનો નીચલો ખુણો પકડી એવી રીતે પલટાવી નાખે કે જમણા હાથે પકડેલો ખુણો જમણા ખભા ઉપર અને ડાબા હાથે પકડેલો ખુણો ડાબા ખભા ઉપર આવી બંધ આવી રીતે પલટાવવાથી જમણો ખુણો ડાબી બાજુ અને ડાબો ખુણો જમણી બાજુ અને ઉપરનો ભાગ અંદર અને અંદરનો ભાગ ઉપર આવી

જથે. (અત્તઅલીકુ રસખીહ ભાગ-૨ પાનુ-૧૮૫)

હમામ કિખલા રૂખ ઉભા રહી અને લોકો ખેસીને ખુશુઅ-ખુશુઅ અને આહો-ઝારી સાથે ઉંચા અને ઉઢટા હાથે દુઆમાં મશગુલ રહે કે દરિયાએ રહ-મત બેશમાં આવે.

દુઆ :-અલ્લાહુમ્મ અન્તલ્લાહુ લાઇલાહ ઇલ્લા અન્તલ ગનિયુ વનહનુલ કુકરાઉ અન્નિલ અલયનલ ગયસ વજઅલ મા અન્નલ્લ લના કુન્વતવ વ બલાગન હલા હીન.

અર્થાત :-યા ઇલાહી તુ મઅયુહ છે. તારા સિવાય કોઈ મઅયુહ નથી. તું બેપરવા છે. અને હમે ફકીર-મોહતાજ છીએ. હમારા ઉપર રહમત (વર્ષા) નાજિલ ફરમાવ અને તેને હમારા માટે બાઇસે કુન્વત બનાવ કે હમે લાંબી મુદત લગી એનાથી લાભ ઉઠાવતા રહીએ. (મિશકાત પાનુ-૧૩૨)

દુઆ :-અલ્લાહુમ્મરિકના ગયસમ મુગીસન મરીઅમ મુરીઆ નાફિઅન ગયર ઝારિન આજીલન (અને સાથે) ગયર આજીલ (હઝમ્હ સાથે) (હે ખુદા ! અમેને એવા વરસાદથી તૃપ્ત કર જે મદદગાર હોય જેનો અન્જમ સારો હોય સસ્તુ કરનારો હોય ફાયદો આપનારો હોય નુકસાનકારક ન હોય જલ્દી આવનારો હોય. મોડો આવનારો ન હોય. (મિશકાત પાનુ-૩૨)

દુઆ :-અલ્લાહુમ્મરિક ઇબાદક વખડીમતક વન્શુર રહમતક વઅહયી બલદકલ મઅિયત.

(હે અલ્લાહ ! પોતાના બંદાઓને અને જાનવરોને સેરાખ ફર્માવ અને પોતાની રહમતને ફેલાવ અને પોતાના મુર્હહ અને સુકા શહેરને ઝિંદગી (સર-સખી અને શાહાબી અતા કર. (મિશકાત પાનુ-૧૭૨)

અલ્લાહુમ્મ અમિત લનઝઝરઅ જેની સાથે) વઅદિર લનઝઝરઅ (ઝુવાદની સાથે) વસ્કેના મિમ બરકાતિ રસમાયે વઅમિત લના મિમ બરકાતિલ અરઝ.

અર્થાત :-હે ખુદા ! અમારી ખેતીને ઉગાડ અને દુધાલયમાં દુધ બારી કરી દે અને અમેને આસ્માનની બરકતોથી સેરાખ કર અને અમારા માટે ઝમી-નની બરકતો ઉત્પન્ન ફર્માન વિગેરે.

રહી-રહીને દુઆ માંગે. દુઆની કબુલિયતના યકીન સાથે ખૌરાત અને શાખા સહિત ત્રણ દિવસ લગાતાર નિકળે. વરસાદ આવે તો શુક્રિયહના તોર પર નિકળવાનું ચાલુ રાખે અને ત્રણ દિવસ પુરા કરે. (ફાતાવા આલમગીરી ભાગ-૧ પાનુ-૧૫૩) (ફરે મુખ્તાર શામી ભાગ-૧ પાનુ-૭૬૦) (માલા ખુદ મિન્હુ પાનુ-૬૬) ફકત ખુદાપાક વધુ બાજુનાર છે.

બાબુલ જનાઈઝ

કબરો ઉપર છત બાંધવા વિષે.

(૬૮૫) સવાલ :-એક ખાનદાનનું આમલું કબ્રસ્તાન છે. તેના ઉપર છત બનાવવા વિષે વાતચીત થઈ રહી છે. તો શું કબ્રસ્તાન ઉપર કોઈ પ્રકારની ઇમારત કે છત બાંધી શકાય ?

જવાબ :-કબરો ઉપર ઇમારત બાંધવી, છત બનાવવી, તંબુ ઉભા કરવા વિગેરે સહીહ અને સ્પષ્ટ હદીસની રૂએ મના અને મકરૂહ છે.

મુસ્લિમ શરીફમાં હઝરત બાબિર (રહી.)થી રિવાયત છે 'નહા રસુલ-દલાહિ (સલ.) અંચ યુઝરસલ કબરે વઅંચ યુકઅહ અલયહિ વ અંચ યુખના અલયહિ'.

અર્થાત :-હઝરત રસુલે ખુદા (સલ.)એ કબરને પાકી બનાવવાની, તેના ઉપર બેસવાની અને તેના ઉપર ઇમારત બનાવવાની મનાઈ કરી છે. (ભાગ-૧ પાનું-૩૧૨) (બાબેઅ તિરમઝી ભાગ-૧ પાનું-૧૨૫) (અબુદાવુદ ભાગ-૨ પાનું-૧૦૪) (મિશકાત પાનું-૧૪૮)

આજ કારણના લઈને તેરસો વર્ષથી દીનના ખુઝુર્ગો, ઉદમા, કુકુદા, મુક-દ્દિસીન (રહ.) કબ્ર ઉપર કોઈ પ્રકારની ઇમારત વિગેરે બાંધવા, બનાવવાને મના અને સખત મકરૂહ લખતા આવ્યા છે.

'કબીરી'માં છે :-અન અબી હનીફત અન્નહુ યુકરહુ અંચ યુખના અલયહિ બિનાઉન મિમ બયતિન અવ કુખ્મતિન અવ નફુવ ઝાલિક લિમા મરે મિનલ હદીસે આનિફા અર્થાત :-હઝરત ઇમામ અબુહનીફહ (રહ.)થી રિવાયત છે કે કબ્ર ઉપર ઇમારત, ઘર, ગુંબદ વિગેરે બનાવવું મકરૂહ છે. (પાનું-૫૫૫)

'ફતાવા આલમગીરી'માં છે :-વયુકરહુ અંચ યુખના અલલ કુખુરે.

અર્થાત:- કબ્રો ઉપર ઇમારત બનાવવી મકરૂહ છે. (ભાગ-૧ પાનું-૧૬૬)

હઠીસ શરીરમાં છે :- હઝરત ઇબને ઉમર (રહી.) એ પોતાના બાઈ અબ્દુરહમાનની કબ્ર ઉપર તંબુ બાંધેલો જોઈ તેને તોડી નાંખવાનો હુકમ આપ્યો હતો. (તઅલીકુ રસખીહ શહે' મિશકાત બાગ ૨ પાનું-૨૫૧)

હઝરત ઇમામ નવવી શાફેઈ મુસ્લિમ શરીફની શર્હમાં હઝરત ઇમામ શાફેઈ (રહ.) નો કૌલ નકલ કરે છે. - 'વરઅયતુલ લુલાત બિમક્રત યઅમુરન બિહદમી મા યુખ્ના.' અર્થાત :- મેં મક્કહ મુઅઝઝમહમાં ચલ્તાવાળાઓને કબર ઉપરની ઇમારત તોડી નાંખવાનો હુકમ આપતા જોયા છે. (બાગ-૧ પાનું-૩૧૨)

મુહદ્દિસ અલ્લામહ અલી કારી હનફી મકકી (રહ.) ર્શાવે છે - વહિય મા અનકરહુ અઈમ્મતુલ મુસ્લિમીન કલ બિનાઈ અલલ કુબુરે લતજસીસિહા. અર્થાત - અને (શુમરાહ કરનારી બિદઅત) તે છે જેનો અઈમ્મતે મુસ્લિમીન (રહ.) એ ઇનકાર કર્યો હોય જેમકે કબરો ઉપર ઇમારત બાંધવી અને કબરોને પાકી બનાવવી. (મિશકાત શહે' મિશકાત બાગ-૧ પાનું-૨૪૬)

કબ્રો ઉપર ઇમારત બનાવવામાં કેાઈ શરઈ લાભ કે દીની ફાયદો નથી. માટે કુબુલ અર્થીનો શુનોહ વધુ લાગુ પડશે. જેને કુર્આન સ્પષ્ટ શબ્દોમાં હરામ ઠેરવે છે. માટે એનાથી બચવું જરૂરી છે. જો એ પ્રભુલિકા પડી જશે તો પહેલ કરનારા શુનાહમાં ભાગીદાર બનતા રહેશે. (મિશકાત પાનું-૩૩) ફકત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

મૈયતના નખ કાપવા વિષે.

(૬૮૬) સવાલ :- મૈયતના નખ મોટા હોય તો કાપી શકાય કે નહીં. ?

જવાબ :- મૈયતના નખ તથા વાળ વિગેરે કાપવા મના છે. હા, નખ તુટેલો હોય તો તેને જુદો કરી શકાય છે. 'મબલિયુલ અબશાર' માં છે. :- 'વરૂવિય અન અશી હનીફત વઅબી યુસુફ અનનઝ ઝફર ઇન કાન મુનકસિરન ફલા બઅસ બિઅખિઝહિ'

અર્થાત :- ઇમામ અબૂ હનીફેહ અને અને ઇમામ અબૂ યુસુફ (રહ.)થી રિવાયત છે કે જો મૈયતનો નખ તુટેલો હોય તો તેને કાપવામાં વાંધો નથી. (મબલિયુ-૫૬ પાનું-૩૩૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

મૈયત પાસે ગુસલ પહેલાં કુર્આન પઢવું કેવું છે ?

(૬૮૭) સવાલ :- મૈયતને ગુસલ આપવા પહેલાં એની પાસે બેસી કુર્આન પઢવું કેવું છે ? ખુદાસાથી હવાલા સાથે જણાવશો.

જવાબ :- હાં, સહીદ એ છે કે મૈયતને ગુસલ આપવા પહેલાં તેની પાસે કુર્આને પાઠ પઢવું મકરૂહ અને મના છે. અલખત તસ્બીહ, તહલીલ પઢી શકાય છે. 'નુરૂલ ઇન્શાહ'માં છે :- 'વતુકરહુ કિઆંતુલ કુર્આનિ ઇન્દહુ હતા યુગસલ' અર્થાત :- અને જ્યાં સુધી મય્યતને ગુસલ આપવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તેની પાસે કુર્આન પઢવું મકરૂહ છે. (પાનું-૧૩૩) (ફરે' અખ્તાર શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૮૦૦)

મૈયત પેશાબ-પાખાનાની નાપાકીથી ભાગ્યે જ મહકુઅ, (સુરક્ષિત) રહે છે. એટલા માટે પણ ગુસલ પહેલાં નઝદીકમાં કુર્આન ન પઢવું જોઈએ. બીજા કમરા (ફમ, ખંડ, ચોરડા)માં અને દુર પઢી શકાય છે. (તહતાવી અલા મરા-કિલ ફલાહ પાનું-૩૨૮) (તહતાવી અલા ફરે' અખ્તાર ભાગ-૧ પાનું-૫૮૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

ના મરહમ મય્યતનું મોં જોવાનો રિવાજ ખોટો છે.

(૬૮૮) સવાલ :- ઘણી જગ્યાએ રિવાજ છે કે ઔરતોના મૈયતને જનાઝામાં લેવા પહેલાં તેના સગા વહાલાં મોં જોવા ઘરમાં બાય છે. તેમની સાથે બીજા લોકો પણ બાય છે. જોનો શું હુકમ છે ? પતિ, પત્નીનું મોં જોઈ શકે કે નહીં. અને કબરમાં ઉતરી શકે કે નહીં ?

જવાબ :- ઔરત છુપાવવાની વસ્તુ છે. દેખાડવાની વસ્તુ નથી. આપ (સલ.)નું ફર્માન છે :- 'અલમઅંતુ ઔરતુન' અર્થાત :- ઔરત છુપાવવાની વસ્તુ છે. (મિશકાત પાનું-૨૬૬) આપ (સલ.)એ ફર્માવ્યું છે :- 'અઅનફાહુ-ન્નાઝિર વલ મન્જુર હલયહા.' અર્થાત :- ખુદાની અઅનત છે તેના ઉપર જે ના-મહરમ ઔરતને જુએ અને તેના ઉપર પણ કે જેને જોવામાં આવે. (મિશકાત પાનું-૨૭૦)

જેથી જેને હયાતીમાં દેખવું મના છે તેને મરવા પછી પણ દેખવું મના છે કેમકે આ હદીસોમાં જિંદા અને મૃતનો કોઈ ફર્ક નથી.

હઝરત ફાતિમા (રહી.)ને પુછવામાં આવ્યું કે ઔરતમાં સૌથી સારી અને ખુશીની વાત શું છે ? તો જવાબમાં ફર્માવ્યું કે ન તો તે પોતે ના મહરમ મદોને જુએ અને ન તો તેને ના મહરમ મદો જુએ. (મુસ્નદે બહાઈયે વિગેરે)

હઝરત ફાતિમા (રહી.)ને ના મહરમથી છુપાઈને રહેવાનો એટલો બધો ખ્યાલ હતો કે વફાત વખતે બસિચ્ચત ફર્માવી કે મારા જનાઝાને કપડાથી ઢાંકી દેવામાં આવે કે જેથી પરાયા પુરૂષોને મારા કંઠ અને શરીરની સ્થિતિનો ખ્યાલ ન આવી શકે. આ ઉપરથી ઔરતોના જનાઝાને ઢાંકવાનો અને કપ્પા ઉપર પરદો કરવાનો સિવાજ શરૂ થયો. હઝરત ફાતિમા (રહી.)ની હયા અને શરમની આ હાલત હતી ત્યારે આજે તેમના નામ લેનારાઓ ઘરમાં ઘુસી ના મહરમ ઔરતોનું મોં જુએ છે એ અફસોસની વાત છે.

સારાંશ કે સગા વહાલાં પશ્ચ જેઓ મહરમ છે. જેમકે પિતા, પુત્ર, દાદા, નાના, કાકા, મામા, ભાઈ, ભત્રીજા, પૈત્ર, નવાસા, બાણેજ વિગેરે જેની સાથે સદાને માટે નિકાહ હરામ છે. તેઓ જોઈ શકે છે. પરંતુ તે વખતે ત્યાંથી ના મહરમ ઔરતોએ હટી જવું જોઈએ.

ના મહરમ જેમકે માસીના છોકરા, ફાઈના છોકરા, મામાના છોકરા, કાકાના છોકરા, બનેવી, નણ્ણદોઈ વિગેરે જેમની સાથે શરીરને નિકાહ હરામ ઠેરવ્યા નથી. તેમનાથી પરદો કરવાનો હુકમ છે. તેમને મોં જોવાની ઈજાઝત નથી. માટે ઉપરોક્ત સિવાજ બાંધ નથી. સુનાહિત છે.

અમર કોઈ મહરમ ન હોય અથવા અપુરતા હોય અને ઔરતના મૈયતને જનાઝામાં લેવા, કબરમાં ઉતારવા અને મુકવા માટે ના મહરમની જરૂરત પડે તો દીનદાર અને પરહેઝગાર ના મહરમોની મદદ લઈ શકાય છે. તેમજ ધણી ઔરતનું મોં જોઈ શકે છે. અને જનાઝામાં મુકવા, કપ્પામાં ઉતારવા અને મુકવામાં મહરમોને સાથ આપી શકે છે.

ફરે' મુખતારમાં છે કે :-વધુ સહીહ એ છે કે ધણી માટે ઔરતને સુસલ આપવું અને તેને (કપડાની આડ વગર) સ્પર્શ કરવો (હાથ લગાડવો) મના છે, મોં જોવાની મનાઈ નથી. (શામી ભાગ-૧ પાનું-૮૦૩)

‘ખુલાસતુલ ફતાવા’માં છે :- ધણી બાપ, ભાઈ, છોકરા વિગેરે મહરમ સાથે ઔરતને જનાઝામાં મુકવા માટે સાથ આપી શકે છે. અને કબરમાં ઉતરી શકે છે. (ભાગ-૧ પાનું-૨૨૫) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

ઈદગાહમાં જનાઝાની નમાઝ પઢવા વિષે.

(૬૮૬) સવાલ :- હમારે ત્યાં જનાઝાની નમાઝ પઢવા માટે અલગ

જગ્યા બનાવેલ નથી. કબ્રસ્તાનની પાસે ઇંદગાહ છે. ત્યાં પઢી લઈએ છીએ. અમુક લોકો કહે છે કે ઇંદગાહમાં જનાઝાની નમાઝ મકરૂહ છે, માટે પાસેના ખેતરમાં અથવા સળક ઉપર પઢી લેવામાં આવે તો કાંઈ વાંધો છે ?

જવાબ :-ઈંદગાહમાં જનાઝાની નમાઝ પઢી શકાય છે. મકરૂહ નથી. ઇંદગાહ બધા અહકામમાં મસ્જીદ જેમ નથી. છતાં ઇખતિલાફથી બચવા માટે અલગ જગ્યા બનાવી લેવી બેહતર છે.

‘તહતાની અલા મરાકિલ ફલાહ’માં છે :-લા તુકરહુ શી મસ્જીદિન ઉઈદ્દ-લહા વ કઝા શી મદ્રસતિન વ મુસલ્લા ઇદિન લિઅન્નહુ લયસ લહા હુકમુલ મસ્જીદિ ફિલ અસહહે.

અર્થાત :-મુસ્લિમોએ જનાઝહ (જે જગ્યા જનાઝહની નમાઝ પઢવા માટે બનાવી હોય) ત્યાં અને મદ્રસામાં તથા ઇંદગાહમાં જનાઝાની નમાઝ પઢવી મકરૂહ નથી. વધુ સહીહ એ જ છે કેમકે ઇંદગાહ બધા અહકામમાં મસ્જીદ જેમ નથી. (પાનું-૩૪૭)

આમ રસ્તા ઉપર (લોકોને હરકત થવાના લીધે) અને લોકોના ખેતરમાં (તેમની ઇબ્જત વગર) જનાઝાની નમાઝ પઢવી મકરૂહ છે.

‘મરાકિલ ફલાહ’માં છે :-વયુકરહુ સલાતુલ જનાઇઝે ફિશારિએ વઅરાઝિન્નાસિ.

અર્થાત :-શારિએ આમ કિંવા પબ્લીક રસ્તા પર અને લોકોની ઝમી-નમાં નમાઝ પઢવી મકરૂહ છે. (પાનું-૧૧૭) ફકત ખુદાપાક વધુ બજાનાર છે.

જનાઝાની નમાઝમાં ત્રણ તકબીરો કહી

(૬૬૦) સવાલ :-ઈમામે જનાઝહની નમાઝમાં ત્રણ તકબીરો કહી સલામ ફેરવી દીધી તો નમાઝ સહીહ ગણાશે કે ફરી પઢવી પડશે ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં નમાઝ થશે નહીં. ફરી પઢવી પડશે. ત્રીજી તકબીર પછી ભુલથી સલામ ફેરવ્યા બાદ નમાઝના મનાફી કામ (ફિખ્લાથી સીનું ફેરવી લેવું, વાત કરવી વિગેરે) કરવા પહેલાં તરત જ ચોથી તકબીર કહી લેશે. અને સલામ ફેરવશે તો નમાઝ સહીહ થઈ જશે. જનાઝાની નમાઝમાં સહવના અજઠાની જરૂરત નથી (મરાકિલ ફલાહ પાનું-૧૧૫ તહતાની અલા મરાકિલ ફલાહ પાનું-૩૪૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બજાનાર છે.

જનાજાની નમાઝમાં સુરએ ફાતિહા અને સુરત પઢી લેવાય તો ?

(૧૬૧) સવાલ :-શું ફરમાવે છે ઉસ્માએ હીન વ મુદતિયાને શરએ મતીન આ મરઅલામાં કે એક માણસે જનાજાની નમાઝ એ પ્રમાણે પઢાવી કે પહેલાં સુરએ ફાતેહા પઢી પછી સુરત પઢી. ત્યાર બાદ હુરૂફ શરીફ પછી મૈયતની દુઆ બુલ્લંદ અવાજે પઢી આવા સંજોગોમાં જનાજાની નમાઝ અદા થશે કે નહીં ? હવાલા સાથે જણાવસો. હનફી મઝહબ અને પઢાવી મઝહબના ફક્ર અમલ કરશો.

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં નમાઝ તો થઈ ગઈ. પરંતુ સુરએ ફાતિહા, સુરત વિગેરે અગર કિર્આતના હિસાબે પઢવામાં આવી છે. જેમકે ગૈરમુકદ્દિહોની આદત છે તો મકરૂહ છે. ‘બર્ખના તગુઝુ બિનિયયતિ દુઆએ વતુકરહુ બિનિઅતિલ કિર્આતિ બિઅદમિ સુબૂતિહા અન્હુ અલયહિસ્સલામ.

અર્થાત :-હમારા નહીક દુઆની નિયતથી પઢવું બંધ છે. અને કિર્આતની નિયતથી પઢવું મકરૂહ છે. કારણ કે આપ (સલ.)થી અજિત નથી. (હુરૂફ મુખતાફ કામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૮૧૭)

અને નમાઝે જનાજામાં જે કંઈ પઢવામાં આવે છે તે આદિસ્તહ પઢવું મસ્નૂન છે. ‘વઅમ્મહદુઆઉ વસ્સનાઉ વસ્સલાતુ ફલ મસ્નૂનુ ફીહી સિર્ન કઝા ફિલ બદાઈઅ. (ઉમદતુરિઆયહ અલા શહે વિકાયહ ભાગ-૧ પાનું-૨૫૩)

હનફી મૈયતના જનાજાની નમાઝનો ઇમામ કઢાપી ગૈર મુકદ્દિહને બનાવવામાં ન આવે. જનાજાની નમાઝનો હેતુ દુઆ છે. અને હરદો સના અને હુરૂફ શરીફ દુઆના આદાબમાંથી છે. એટલા માટે પહેલી તકબીર પછી સના, બીજી તકબીર પછી હુરૂફ શરીફ, ત્રીજી તકબીર પછી પોતાના માટે અને મૈયત માટે તેમજ તમામ મોમિનો માટે દુઆ કરવામાં આવે છે. અને ચોથી તકબીર પછી સલામ ફરવાય છે. (અલ ઇખતિયાર ભાગ-૧ પાનું-૬૫)

જનાજાની નમાઝ હકીકતમાં નમાઝ નથી. જેથી એમાં બીજી નમાઝોની જેમ કિર્આત નથી જેમકે ‘અઅત્તા ઇયામ માલિક’ (૧૬.)માં છે :-અબુ સઈદ ખદમકી (૧૬.)એ હઝરત અબૂ હુરૈરહ (૧૬.)થી પુછ્યું કે તમે જનાજાની નમાઝ કેવી રીતે પઢો છો ? હઝરત અબૂ હુરૈરહ (૧૬.)એ ફરમાવ્યું કે અમ છે બુદાની બકાની હું તમને સહીહ બતલાવું છું. સુરત એ હોય છે કે મૈયતનાં શરથી

જનાજી સાથે ચાલુ છું. પછી જ્યારે નમાજ માટે જવાએ રાખવામાં આવે છે તો છું તકબીર 'અલ્લાહુ અકબર' કહીને અલ્લાહની તબરીફ અને સના કરે છું જેમકે 'સુબ્હાનકલ્લાહુમ્મ વનિહ્મ્મેક' જેવડ સુધી પહોં છું. અને જોના પછી વધી (અલ.) ૫૨ દુરૂદ શરીફ એકછું છું. પછી આ દુઆ પહોં છું. જેનો તર્જુમો આ છે. અય અલ્લાહ ! તારો બંદો અને તારા બંદાનો ડોકરો અને તારી બંદીનો ડોકરો જો વાતની ગવાહી આપતો હતો કે તારા સિવાય કોઈ અમલુક નથી અને હજરત મુહમ્મદ (અલ.) તારા બંદા અને તારા રમુક છે. અને તું જોના હાલાતથી સંપૂર્ણ રીતે વાકિફ છે.(પાનું-૭૬)

આ રિવાયતમાં કિઅંતનો કાંઈ ખિલ નથી.

વહીદી અન નાહિધન અન્ન અબ્દુલ્લાહ હપ્ને ઉમર કાન લા પકરઉ હિસ્સા લાતે અલ્લહ જનાજતે (પાનું-૭૬)

અર્થાત :-મુઅત્તા ઉમામ માલિકમાં બીજી હદીસ હજરત નાહિમ (રહી.)ની છે. જેમાં તબરીફ છે કે હજરત અબ્દુલ્લાહ હપ્ને ઉમર (રહી.) જનાજાની નમાજમાં કિઅંત પઢતા ન હતા.

ફિક્હએ માલિકિયતની પુન્યાદી કિતાબ 'અલ મદુનતુલ કુબરા'ની ધખારત બજૈનહી નકલ કરવામાં આવે છે. જેમાં હજરત માલિક (રહ.)નો કોલ નકલ કર્યો છે કે આપે જનાજાની નમાજને દુઆ ઠેરવી અને ન ફકત પોતાના વિષે જો ફર્માબુ' કે છું કિઅંત નથી કરતો બલકે મોઢા મોટા અહાબાના નામો પણ સુમાર કરાવ્યા કે એ હજરાત નમાજે જનાજાને દુઆ ફર્માવ્યા કરતા હતા. અને એમાં કિઅંત ન કરતા હતા. અને પછી એને પોતાના શહેર (મદીના તૈયિમકનો) ધખ-મુલ ફરમાવ્યો છે. (પાનું-૧૫૮-૧૫૯ ભાગ-૧)

એટલા માટે જનાજાની નમાજને હકીકતમાં નમાજ સમજવી અને 'લા સલાત ઈલલા બિહાતિહતિલ કિતાબ' વાળી હદીસથી કહીલ કરવું સહીદ નથી. અગર જનાજાની નમાજ હકીકતમાં નમાજ હોત તો ગૈયતતુ' સામે હોવું જરૂરી ન હોત. ગૈયતતુ' સામે હોવું એટલા માટે જરૂરી છે કે જોના પાઠે બિહારિફ અને મઝહિરતની દુઆ કરવામાં આવે છે તદ્દિપરાંત સાથે તકબીરામાં ફરક તકબીર પછી મુરજો ફાતેહા પઢવામાં આવતી. કેમકે ફરક તકબીર એક સમતના કાઇમ મુકામ છે. (શામી ભાગ-૧ પાનું-૮૧૭) અને જનાજાની નમાજમાં ફકમ,

સિજદા હોત અને તથાહુદ હોત તેમજ ગલતી હોવા પર સજ્જએ સહન કરવામાં આવત. પરંતુ જનાબાની નમાઝમાં એમાંથી કોઈ અમલ પણ થતો નથી.

એ દુસ્ત છે કે અમુક રિવાયતોમાં મુરજો ફાતેહા પઢવાનો ઝિક છે, પરંતુ તે સના અને દુઆની જગ્યાએ છે. બતોરે કિર્આત પઢવાનો સરાહતન કોઈ મુખ્ય નથી. (મિરકાતુલ મકાતિહ ભાગ-૪ પાનું-૪૭) (રસાઈલુલ અરકાન પાનું-૧૫૬) (અસબાહ વન્નઝાઈર પાનું-૧૯૬-૨૦૦) (હમવી શહેર અશબાહ પાનું-૨૦૦)

ખુલાસો એ કે જનાબાની નમાઝમાં કિર્આત નથી. અગર પહેલી તકબીર પછી મુરજો ફાતેહા, સના અને દુઆની નિચ્ચતથી પઢવામાં આવે તો બઈઝ છે. પરંતુ નિચ્ચતના આ તકબીરને આમ લોકો નથી સમજતા તેઓ મુરજો ફાતેહાને બતોરે કિર્આત જ પઢશે. (જેમ કે બીજી નમાઝોમાં પઢે છે) અને કરાહતના મુરતકિબ થશે. એટલા માટે અહનાફ નમાઝે જનાબામાં મુરજો ફાતેહા પઢવાની અવામને ઇબાઝત આપતા નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

કબ્રસ્તાનમાં જોડા સાથે ચાલવું કેવું છે ?

(૬૬૨) સવાલ :-બચપણથી સાંભળતા આવ્યા છીએ કે કબ્રસ્તાનમાં જોડા પહેરીને ચાલવું મના છે. પરંતુ સામાન્ય રીતે લોકો જોડા પહેરી રાખે છે. આ બાંધે શું હુકમ છે ?

જવાબ :-કબરો પર જોડા સાથે ચાલવું અને જોડા વગર પણ ચાલવું સખત મના અને મકરૂહ છે. પરંતુ જે સ્થળોએ કબર નથી, રસ્તો પડેલો કે બનેલો હોય અને જોડા નાપાક ન હોય તો જોડા સાથે ચાલવામાં બાંધો નથી. વિના કરાહતે બઈઝ છે. 'ફાપા આલમગીરી'માં છે. વલ્લમશ્યુ ફિલ મકાબિરિ ઝિન-અલયનિ લા ચુકરહુ ઇન્દના.

અર્થાત :-કબ્રસ્તાનમાં જોડા પહેરીને ચાલવું હમારા નઝદીક મકરૂહ નથી. (ભાગ-૧ પાનું-૧૬૦)

પણ ખાસ એકતિયાત કરે. ખાસ કરી કબ્રની નઝદીક ફાતેહા પઢતી વખતે જોડા કાઢી નાંખે તો વધુ મેહતર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

કુલીને ફાટી ગયેલી લાશ ઉપર જનાબાની નમાઝ

(૬૬૩) સવાલ :-લાશ કુલીને ફાટી ગઈ હોય તો તેના ઉપર જનાબાની નમાઝ પઢી શકાય કે નહીં ?

જવાબ :-કુલીને ફાટી ગએલી લાશ જનાઝાની નમાઝ પઢવા લાયક રહેતી નથી. ‘અફરાર્ઘક’માં છે ‘લા યુસલ્લા અલ્લયહી અલ્લ તફરુમિ લિઅન્ન-સ્સલાત શરિઅત અલા અદનિલ મશિયતિ ફઘજા તફરુઅબ લમ યઘકા અદતુહુ કાઘમન.’

અર્થાત:-કુલીને ફાટી ગએલી લાશ નમાઝ પઢવા લાયક રહેતી નથી. કારણ કે જનાઝાની નમાઝ કાયમ શરીર ઉપર મશરૂઅ છે ફાસિદ થઈ ગએલું શરીર કાયમ રહેતું નથી. (ભાગ-૨ પાનું-૧૮૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

કબરના સિરહાને અને પાઘંતીએ પઢવા વિષે.

(૬૬૪) સવાલ :-કેટલીક જગ્યાએ જોવામાં આવે છે કે મૈયત દફનાવી દેવા પછી ઇમામ સાહબ સિરહાને ઉભા રહી ‘અલિફ લામ મીમ’થી ‘મુફલિહુન’ સુધી અને પાઘંતીએ (પગ તરફ) ‘આમનર’સુલુ’થી છેલ્લે સુધી પઢી દુઆ કરે છે તો શું એની કોઈ અસલિયત છે ?

જવાબ :-હાં, એવી રીતે પઢવું મુસ્તહબ છે. ધીમેથી પઢે અને કદી છોડી પણ દીએ. લાઝિમ કરી લેવામાં આવે નહીં. હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રહી.)થી રિવાયત છે કે :-‘વલ્યુકરઅ ઇન્દ અસિલી ફાતિહતુલ અકરતિ વ ઇન્દ રિજલયહિ બિખાતિમતિલ અકરતિ અર્થાત :-અને દફનાવ્યા પછી મય્યતના સિરાજે સુરએ અકરહુનો શરૂનો ભાગ ‘અલિફ લામ મીમ’થી ‘મુફલિહુન’ સુધી અને પાઘંતીએ સુરએ અકરહુનો આખિરી ભાગ ‘આમનર’સુલુ’થી છેવટ સુધી પઢવામાં આવે. (મિશકાત-૧૪૬)

અને હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રહી.) મુસ્તહબ સમજતા હતા કે કબર ઉપર દફન પછી સુરએ અકરહુનો શરૂનો ભાગ અને આખિરી ભાગ પઢવામાં આવે. (શામી ભાગ-૧ પાનું-૮૩૮) ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

નમાઝે જનાઝામાં સલામ વખતે હાથ છોડી દેવા વિષે.

(૬૬૫) સવાલ :-જનાઝહની નમાઝમાં ચોથી તકબીર પછી સલામ ફેરવતી વખતે ઇમામ તેમજ મુકતદીઓએ હાથ બાંધી રાખવા કે છોડી દેવા ? હમાશ ત્યાંના ઇમામ સાહબ સલામ ફેરવવા પહેલાં બન્ને હાથ છોડી દે છે તો એ બાબતમાં શરીઅતનો શું હુકમ છે ?

જવાબ :-બન્નેવ સુરતો બાઈઝ છે. હઝરત ઇમામ તાહિર ખુખારી સર-ખસી (રહ) 'ખુલાસતુલ ફતાવા'માં લખે છે કે જનાઝાની નમાઝમાં ચોથી તકબીર પછી હાથ ખાંધેલા નહીં રાખે. કારણ કે ચોથી તકબીર પછી કોઈ ઝિક્ર (પઢવાનું) મસ્તુન નથી માટે સહીહ એ છે કે હાથ છોડી બન્ને તરફ સલામ ફેરવે. (ભાગ-૧ પાનું-૨૨૫)

તેમજ હઝરત મૌલાના અબ્દુલ હૈય લખનવી (રહ) 'સિઆયહ'માં લખે છે કે છેલ્લી તકબીર પછી કોઈ ઝિક્ર મસ્તુન નથી માટે હાથ છોડી દેવા મસ્તુન છે. (ભાગ-૨ પાનું-૧૫૯)

પરંતુ હઝરત મુફતી અઝીઝુર્રહમાન (રહ.) મુફતીએ ફારૂલ ઉલૂમ દેખબંદ વિગેરે અમુક ઉલમાએ કિરામ હાથ ખાંધેલા રાખવા ઉપર ભાર આપે છે. ફલીલ એ છે કે ચોથી તકબીર પછી સલામ ફેરવું પણ ઝિક્રમાં શામિલ છે. માટે સલામ ફેરવવા સુધી હાથ ખાંધેલાં રાખવા બેઈએ. (ફતાવા ફારૂલ ઉલૂમ મુદ્દલલ વ મુકમ્મલ ભાગ-૫ પાનું-૩૧૩-૩૧૪) અને પણ સલામ વખતે હાથ ખાંધેલા રાખવા બેહતર લાગે છે. ફક્ત ખુદાપાકે વધુ બલ્લનાર છે.

જનાઝો ઉઠાવતી વેળા, કબ્રસ્તાનની બાહર તેમજ મચ્ચતના

ઘરે આવી ફાતેહા પઢવાનો શું હુકમ છે ?

(૬૯૬) સવાલ :-જનાઝો ઉઠાવતી વેળા, ઘરથી નિકળતી વેળા અને કબ્રસ્તાનમાં જનાઝાની નમાઝ પછી, ફરનાબ્વા પછી, કબ્રસ્તાનની બાહર અને મેચ્ચતના ઘરે પાછા આવી ફાતેહા પઢવું સહીહ છે કે નહીં ? મહેરબાની કરી મચ્ચતના માટે ફાતિહાના શરઈ તરીકાની યોખવટ કરશે.

જવાબ :-જનાઝો ઉઠાવતી વેળા અને જનાઝાની નમાઝ પઢવા માટે લોકો જમા થાય તે વખતે ફાતિહા પઢવાનો રિવાજ મકરૂહ અને છોડવા લાયક છે. (ફતાવા આલમગીરી ભાગ-૫ પાનું-૩૧૯)

એવી રીતે જનાઝાની નમાઝ પછી જમા થઇ ફાતેહા પઢવાનો રિવાજ પણ બલત અને મકરૂહ છે, નમાઝે જનાઝા દુઆ જ તો છે એના પછી તુરત જ દુઆ કરવી પહેલી દુઆને નાકાફી ઠેરવવું છે. એટલા જ માટે ૧૧૦૦ વર્ષ પહેલાંથી (જયારથી આ સુજબની વાતો શુરૂ થઇ) કુકહાએ કિરામ એને મના અને મકરૂહ ફર્માવતા આવ્યા છે. જેથી ત્રીણ સહી હિજરીના ફકીહ

ઈમામ અબુબ્રક બિન હામિદ (રહ.) ફરમાવે છે :-ઈન્નહુઆઅ બઅહ સલાતિલ જનાઝતિ મકરૂહુન' (ફાતાવા બરજન્દી બાગ-૧ પાનું-૧૮૦)

અને ઈમામ તાહિર ઇબને અહમદ બુખારી સરખસી (વફાત ૫૪૨ હિજરી) ફર્માવે છે :-લા યકુમુ બિહુઆઇ ફી કિઆતલ કુઆનિ લિઅજલિલ મય્યિતિ બઅહ સલાતિલ જનાઝતિ વકબ્લેહા (ખુલાસતુલ ફાતાવા બાગ-૧ પાનું-૨૨૫) (વધુ ખુલાસા માટે જુઓ ફાતાવા રહીમિય્યહ બાગ-૧ પાનું-૩૩૬ થી ૩૫૬)

એવી રીતે કબ્રસ્તાનના બાહિર અને ઘરે જઈને ફાતિહા પઢવાનો રિવાજ સુન્નતના વિરૂદ્ધ છે. (કિતાબુલ જનાઈઝ દુરેં મુખતાર મઅ રહફુલ મુખતાર બાગ ૧ પાનું-૮૪૧-૮૪૨)

અદબત મય્યતને ફરનાબ્યા પછી કબર પર થોડી વાર સુધી દુઆ કરવું અને પઢીને બખશવું સાબિત અને મસ્નૂન છે. (મિશકાત શરીફ પાનું-૧૪૬, કિતાબુલ અઝકાર ઈમામ નવવી (રહ.) પાનું-૧૧૧)

અર્થાત :-હઝરત અમર ખાસ (રહી.) પર મૌતના આચાર છવાયેલા હતા એવી હાલતમાં એમણે પોતાના છોકરાને વસિયત કીધી કે જ્યારે હું મરી જાઉં તો ન કોઈ નોહા કરનાર મારી સાથે હોય અને ન આગ, પછી જ્યારે તમે મને ફરનાવી ચુકો તો મારા ઉપર મટોડી વઢાવી દો. (અબની ધીમે-ધીમે મટોડી નાંખી કબરને બરાબર કરી આપો) પછી મારી કબર પાસે જોટલી વાર સુધી થોભો જોટલી વારમાં ઊંટને ઝખહ કરી ગોરત વહેંચી શકાય છે. (આશરે એક કલાક) જેથી મને તમારાથી ઉનાંસચત રહે અને હું જાણી જાઉં કે હું મારા પરબરદિગારના મોકલેલ ફરિશ્તાઓને શું જવાબ આપું છું. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

જનાઝાની નમાઝ કબ્રસ્તાનમાં પઢવું કેવું છે ?

(૬૬૭) સવાલ :-જનાઝાની નમાઝ કબ્રસ્તાનમાં પઢવું કેવું છે ?

જવાબ :-બિના ઉઝરે કબરોના ફરમિયાન જનાઝાની નમાઝ પઢવું મકરૂહ છે. મજબુરી હોય તો મકરૂહ નથી (તહતાવી અલા મરાકિલ ફલાહ પાનું-૩૪૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ખુન્સએ મુશકેલના ગુસલ અને કફન વિષે.

(૬૬૮) સવાલ :-એક ૫૦ વર્ષનો માણસ શુજરી ગયો તે ન મદં છે. ન ઔરત, ખુન્સએ મુશકિલ છે એને ગુસલ અને કફન કઈ રીતે આપવામાં આવે.

જવાબ :-એવા ખુન્સએ મુરકેલ મૈયતના ગુસલ અને કફનનો હુકમ એ છે કે એને ગુસલ ન આપવામાં આવે. બદલે તયમ્મુમ કરાવી દેવામાં આવે (ફત્તાવા સિરાજિયત્ત પાનું-૨૨) (ફરે' મુખતાર)

અને કફન પાંચ કપડામાં ઔરતની જેમ દેવામાં આવે પરંતુ રૈશમી અને આફરાનથી રંગેલું ન હોય. (ફરે' મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૮૦૯) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

કબ્રસ્તાનમાં દુઆ કેવી રીતે કરે ?

(૬૬૬) સવાલ :-કબ્રસ્તાનમાં હાથ ઉઠાવી દુઆ કરવું મસ્તુન છે કે બિહઅત ? ઉભા ઉભા દુઆ કરવી કે બેસીને પણ દુઆ કરી શકાય છે. દુઆ વખતે કિખલા રૂખ હોવું જરૂરી છે ? ફલીલૌથી જણાવશો.

જવાબ :-કબ્રસ્તાનમાં હાથ ઉઠાવી દુઆ કરવું આપ (સલ.)થી સાબિત છે. બે અસલ અને બિહઅત નથી.

‘સહીહ મુસ્લિમ’માં છે :-બાઅલ બકીઅ ફઅતાલલ કિયામ સુન્ન રફઅ યદયહિ. અર્થાત :—આપ (સલ.) જન્નતુલ બકીઅમાં તશરીફ લાવ્યા અને ઘણી વાર ઉભા રહ્યા પછી બન્નેવ હાથ ઉઠાવી દુઆ ફરમાવી. (ભાગ-૧ પાનું-૩૧૩)

ઇમામ નવવી (રહ.) મઝકુર હદીસની શરૂઆતમાં લખે છે કે આથી સાબિત થાય છે કે લાંબી દુઆ માંગવી અને મુકરર માંગવી અને દુઆ વખતે હાથ ઉઠાવવા સુસ્તહબ છે. અને બેસીને દુઆ કરવા કરતાં ઉભા રહી દુઆ કરવાની વધુ ફઝીલત છે. (નવવી શહે' મુસ્લિમ ભાગ-૧ પાનું-૩૧૩)

હાફિઝ બદરૂદ્દીન અયની (રહ.) ખિનાયતમાં લખે છે કે :-કબરની ઝયારત કરનાર માટે અદબ એ છે કે બેસે નહીં અને મૈયત માટે દુઆ કરતી વખતે કિખલા રૂખ થઈ જાય.

બેસીને અને બીજા રૂખે પણ દુઆ કરી શકાય છે પણ એવી હથઅત નહીં અપનાવે કે બેનારને શુબોહ થાય કે કબરવાળાથી હાજત તલબ કરે છે. માટે હાથ ઉઠાવી દુઆ કરે તો કિખલા રૂખ થઈ જવું બેહતર છે.

‘ફતહુલ બારી શહે' સહીહ ખુખારી’માં હદીસની મશહુર કિતાબ સહીહ ‘અબુ ઉવાનહ’ના હવાલાથી રિવાયત નકલ કરી છે કે હઝરત ઇબને મસ્ઉદ (રહી.) આંખે બેચેલું બયાન કરે છે કે અબ્દુલ્લાહ ઇબને અન્નજ્જાહ્યનને હદનાવી

આપ (સલ.) ફારિગ થયા તો દુઆ કરવા માટે હાથ ઉઠાવી કિબ્લા રૂખ થઈ ગયા. (બાગ-૧ પાનું-૧૨૨)

અને 'ફતાવા આલમગીરી'માં છે :-વધઝા અરાદદુઆઅ યકુમુ મુસ્તક-બિલલ કિબલતિ કઝા ફી ખઝાનતિલ ફતાવા.

અર્થાત : -જ્યારે દુઆ કરવાનો ધરાદો કરો તો કિબ્લા રૂખ ઉભા રહી કરો. (બાગ-૫ પાનું-૩૫૦) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

બીજા માટે ખોદાયેલી કબ્રમાં મૈયતને દફનાવી દેવું

(૭૦૦) સવાલ :-કોઈની ઝમીનમાં મૈયતને દફનાવી દીધી અને ઝમીનનો માલિક મૈયતને કઢાવવા ચાહે તો શું તેને કઢાવવાનો હક છે ? કે પછી ઝમીનની કીમતનો હકદાર છે ?

જવાબ :-ઝમીનનો માલિક મૈયતને કઢાવી શકે છે. અલબત્ત અગર ઝમીન વકફની છે. અને કોઈએ કબર ખોદાવી હોય અને તે કબરમાં બીજો માણસ પોતાની મૈયત દફનાવી દે તો કબર ખોદાવનાર ઉજરતની માંગણી કરી શકે છે. મૈયતને કઢાવવાનો સુતાલખો નથી કરી શકતો. (દુરે' મુખતાર બાગ-૧ પાનું ૮૩૬-૮૪૦) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

કબરમાં મૈયતનું મોં કિબ્લા તરફ ન રખાયું તો ?

(૭૦૧) સવાલ :-હમારે ત્યાં પાંચ માસનો છોકરો ગુજરી ગયો. અહીં સન્દુક (પેટી)માં દફન કરવામાં આવે છે. જેણે છોકરાને ગુસલ દીધું તેણે સન્દુકમાં તેને કઈ રીતે મુક્યો તે કહ્યું નથી. દફન કર્યા પછી ખબર થઈ કે છોકરાનું મોં કિબ્લા તરફ થયું નથી દફન કર્યા બાદ ચર્ચા અને ટીકા થાય છે. ખાળકનું મોં કિબ્લા તરફ ન થયું તેનાથી શું ગુનોહ થાય છે. તે જણાવશો.

જવાબ :-કબ્રમાં જાણી જોઈને મૈયતનું મોં કિબ્લા તરફ નહીં કરવું ગુનાહિત છે. ભુલથી ઉલટું રખાય જાય તો ગુનેહગાર થશે નહીં. માટી નાખવા પહેલાં ચાક આવે કે મૈયતનું મોં કિબ્લા તરફ થયું નથી તો કબ્ર ખોદી કિંવા ઇટ્ટો, ખર્ગો હટાવી મોં કિબ્લા તરફ કરી દેવામાં આવે. માટી નાંખ્યા પછી કબર ખોદવી જાઈઝ નથી. ગુનાહિત છે. 'શામી'માં છે :-જવ દુકિન મુસ્તલખિરન લહા વ અહાલુ તુરાબ લા યુમ્મશુ લિઅન્નતવજ્જુહ ઇલલ કિબલતિ સુન્નતુન વન્નજ્જુ હરામુન ખિખિલાફિ મા ઇઝા કાન ખઅદ ઇકામતિલ લખનિ કબલ ઇહાલતિ તુરાબ. (બાગ-૧ પાનું-૮૩૭) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

બાબુરસૌમ

રમઝાનમાં રોઝો ન રાખનાર ખુદલમ ખુદલું ખાઈ શકે ?

(૭૦૨) સવાલ :-રમઝાનુલ સુબારકમાં શરફ ઉઝર વિના રોઝો ન રાખે અને ઝાહિરમાં ખાય-પીયે તો શું હુકમ છે ?

જવાબ :-એવો માણસ ફાસિક અને ઇસ્લામી શિઆરની તૌહીન કરનારો છે. ખદીફા હોય તો એવા બે ખોફ અને બેશરમને કતલની સજા આપે. 'ફર' સુખતાર'માં છે કે :-કોઈ માણસ શરફ ઉઝર વિના રોઝો ન રાખે અને બાણી ખુલ્લ ઝાહિરમાં ખાય-પીયે તો ઇસ્લામી ખદીફાના હુકમથી કતલ કરી દેવામાં આવશે. (શામી ભાગ-૨ પાનું-૧૫૧) ફક્ત ખુદાયાક વધુ બાણનાર છે.

રોઝાની હિકમતો અને ફાયદાઓ.

(૭૦૩) સવાલ :-રોઝા રાખવામાં શું હિકમતો અને ફાયદાઓ છે.

જવાબ :-રોઝામાં બેશુમાર હિકમતો અને ફાયદાઓ છે. એમાંથી એક ખાસ હિકમત અને ફાયદો એ છે કે નફસે અમ્મારહને એના તકાજા અને ખાહિશાતથી રોકવાનો આદી બનાવે છે. અને નફસની ઇસ્લાહ કરે છે. કિંવા ઇન્સાનના નફસને કાબુમાં લાવે છે. જેનાથી તે શરફ અહકામ જે નફસ ઉપર બારી છે તે ઘણાં જ આસાન અને સહેલા બની જાય છે. તેમજ ગુનાહોને છોડવા અને તકવા, પરહેઝગાઈની રોઝદારમાં સલાહિયત પૈદા થઈ જાય છે. ખુદાતઆલા ફર્મવે છે :-'યા અય્યુહલ્લહીન આમનુ કુતિબ અલયકુમુસ સિયામુ કમા કુતિબ અલલ લહીન મિન કબ્લેકુમ લઅલકુમ તત્તકુન. અર્થાત :-અય હમાનવાળાઓ તમારા ઉપર રોઝા ફર્મ કરવામાં આવ્યા. જેમકે તમારાથી પહેલાં લોકો પર ફર્મ કરવામાં આવ્યા હતા. જેથી તમે સુલ્તાકી અને પરહેઝગાર બની જાવ. (સુરએ બકરહ રૂકુઅ-૨૩)

રોઝો રૂઢી ખોરાક છે. રોઝાથી રૂઢ તાકતવર અને છે. નફેસાની ખવા-
હિશને ઇબાવવા અને રૂઢની સફાઈના માટે રોઝાથી વધુ બીજી કંઈ વસ્તુ ફાયદા-
મંદ નથી. રોઝાથી રૂઢાનિચ્ચતનો દરવાજો ખુલે છે. ઇબાદતમાં ઘણી ખુશી અને
ચુસ્તી પેદા થાય છે. જેના લઈ દીનના બુદ્ધિર્ગો ફર્માવે છે :- ‘અંદર અઝ તઆમ
ખાલી દાર, તા દરં તુરે મઅરિફત બીની’ (તુ તારા પેટને ખાણુંથી ખાલી
(અધુરું) રાખ જેથી તને ખુદાની મઅરિફત હાસિલ થાય)

રોઝાથી કુજે ખુદાવંદી હાસિલ થાય છે. મુખતબર કિતાબોમાં છે કે :-
હુંઝર (સલ.)જે બારગાહે ખુદાવંદીમાં અઝ કરી અય ઈલાહલ આલમીન બંદો
તારાથી વધુ નઝદીક કયારે હોય છે ? ફર્માવ્યું કે જ્યારે બંદો બુખો હોય છે
અને બંદો જ્યારે સિજદામાં હોય છે.

રોઝાની એક હિકમત એ પણ છે કે રોઝેદાર ખુદાવંદી સિક્તોના જલ્લાથી
મુનઘ્વર હોય છે કે ખુદાતઆલાની ઝાત ખાવા-પીવા અને ખવાહિશાતથી
પાક છે. રોઝો રાખનાર પણ ખાવા-પીવા તેમજ ખવાહિશાતથી એ નયાઝ રહે
છે. હઝરત હક જલ્લ મજદહુની સિક્તથી મુશાબહત સિવાય એક હિકમત એ
પણ છે કે રોઝો રાખનારને ફરિશ્તાઓથી પણ મુશાબહત હોય છે. ફરિશ્તાઓની
ખોરાક અહ્લાહનો ચિક છે. રોઝાથી ખુદાવંદનો શુક અદા કરવાનો મોકો મળે
છે. રોઝાથી બુખ્યાની કદર અને ઇન્સાની હમદદની જઝબો ઉભરે છે. રોઝાથી
જિસ્માની બીમારીઓ દુર થાય છે. ખાસ કરી બલગમ વાળા માટે અકસીર છે.
રોઝો ખુદા અને એના રસુલ (સલ.)ની રઝા અને ખુશનુદી અને દરબતની તરકકી
અને આખિરતમાં નજાતનો લાઝિમી ઝરીઓ છે. જેમકે ખુદાવંદી ઇર્શાદ છે કે
‘અસ્સંમુ લી વઅના અજઝી બિહી’ (રોઝો ખાસ મારા માટે છે. અને હું
પોતે એનો બદલો અને એવજ આપીશ. (હુજજતુલ લાહિલ ખાલિગહ ભાગ-૧
પાનું-૧૫૪)

હઝારો હિકમતોમાંથી એક હિકમત એ પણ છે કે રોઝો રાખવાથી ખુદાના
હુકમની તઅમીલ, રઝા અને ખુશનુદી પ્રાપ્ત થાય છે. ફકત ખુદાપાક વધુ
બાણનાર છે.

સહેરી બંધ કરવા માટે અઝાન દેવી.

(૭૦૪) સવાલ : હમારા ગામમાં ઘણા જ સમયથી સેહરીના આખિરી
સમયે સલામ પઢાતી હતી. જેવી રીતે કે ‘અસ્સલાતુ વસ્સલામુ’ અલયક યા રસુ-
લલાહ’ મતલબ કે બધા નબીઓના નામે લઈ સલામ પઢાતી હતી. જેના કારણે

લોકો પોતાના રોજાને બંધ કરતા અને સેહરીનો છેલ્લો ટાઈમ સમજી જતા હતા. પણ હમારા ગામના મૌલાના સાહબ કહે છે કે એ સુન્નતે રસુલ (સલ.)ના વિરુદ્ધ છે. માટે ખરી સુન્નત એ છે કે બે અઝાનો દેવી. એક સેહરીનો છેલ્લો ટાઈમ બતાવે જ્યારે બીજી અઝાન ફજરની નમાઝ માટે હોય. એઓ ખુખારી શરીફની પહેલી જુદ્દમાંથી ફલીલ પકડે છે કે જુઓ હુઝુર (સલ.) હઝરત બિલાલ (રહી.)ને સેહરીની અઝાન માટે નક્કી કરે છે. અને ફજર માટે અખ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મકતુમ (રહી.)ને, માટે ખરી સુન્નત તો આ છે. તો ત્યારથી હમારા ગામમાં પહેલાના રિવાજ પ્રમાણે સલામ પઢવી બંધ થઈ અને મૌલાના સાહબના કહેવા પ્રમાણે બે અઝાન જુદા જુદા માણસો આપે છે. એક અઝાન સેહરીનો છેલ્લો ટાઈમ બતાવવા માટે અને બીજી ફજરની નમાઝ માટે.

આપ જરૂરથી ઉપરોક્ત બાબતનો ખુલાસો કિતાબોના હવાલા સહિત કરશો કે સલામ બંધ કરી અઝાન દેવી બર્બઝ છે ? અને બર્બઝ ન હોય તો લોકોને સેહરીના છેલ્લા ટાઈમથી ખબરદાર કરવા માટે શું કરવું જોઈએ ?

જવાબ :- સેહરી બંધ કરવા ન તો સલાતો સલામ પઢવું સુન્નત છે. ન તો અઝાન આપવી મસ્તુન છે. લોકો પોતે સેહરીનો ટાઈમ જાણી શકે છે. ફરકને ત્યાં ઘડિયાળો તો હોય છે. છતાં કોઈ વખતે યા કોઈ જગ્યાએ ઝડપ જણાય તો પુકારી દેવું કાફી છે કે સેહરીનો ટાઈમ કરીખુલ ખતમ છે. પણ એને મસ્તુન સમજે નહીં.

હઝરત બિલાલ (રહી.) વાળી રિવાયતમાં સુખ્કે સાદિક પહેલાં અઝાન ન આપવાનો સરીહ હુકમ મૌબુદ છે. માટે અઝાન મતરફુલ અમલ છે. ‘બહ-ર્રાઈક’માં છે. વ ઇન્દ અબી હનીફત વ મુહમ્મદિન લા યુઅઝઝનુ ફિલ ફજરિ કબ્લહુ કમા રવાહુલ બયહકી અન્નહુ અલયહિરસલાતુ વસ્સલામ કાલ યા બિલાલુ લા તુઅઝઝન હત્તા યતલુઅલ ફજર કાલ શીલ ઇમામિ રિબલુન ઇસ્નાહુહુ સિકાતુન. અર્થાત :- હઝરત ઇમામ અબુહનીફહ અને ઇમામ મુહમ્મદ (રહ.)ના નઝદીક સુખ્કે સાદિકથી પહેલાં અઝાન કહેવામાં ન આવે કે સુન્નને બયહકીમાં રિવાયત છે કે આહઝરત (સલ.)એ ફર્માવું કે અય બિલાલ (રહી.) જ્યાં સુધી સુખ્કે સાદિક નહીં થાય ફજરની અઝાન ન કહો. હદીસના રાવી મુઅતબર છે (ભાગ-૧ પાનું-૨૬૨-૨૬૩) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

રોઝા નહીં રાખવાના કારણો.

(૭૦૫) સવાલ :-રમઝાન શરીફના રોઝા કયા કયા કારણે નહીં રાખી શકાય તે જણાવશે.

જવાબ :-પાંચ ઉઝર છે. જેના ક્ષીધે રોઝા નહીં રાખવાની ઈજાઝત છે.

(૧) માંદગી જેના ક્ષીધે રોઝા રાખવાની શક્તિ ન હોય અથવા રોઝો રાખવાથી માંદગી વધી જવાનો ભય હોય. (ઉઝર દુર થવા પછી કઝા લાઝિમ છે)

(૨) હમલવાળી અથવા બાળકને દુધ પીવડાવનાર બાઈ જેને રોઝો રાખવાથી પોતાની ઝાતને ચા બાળકને તુકસાન પહોંચવાનો ભય હોય (ઉઝર દુર થવા પછી કઝા લાઝિમ છે)

(૩) શરઈ મુસાફિર (મુકીમ થવા પછી કઝા જરૂરી છે.)

(૪) એવો ઝમઝ (ડોસા-ડોસી) જે રોઝો રાખી શકતો જ નથી પણ એના માટે જરૂરી છે કે દરેક રોઝાના બદલામાં બંગાલી તોલથી પોણા બશેર ઘઉં અથવા તેની કીમત ગરીબ મિસ્કીનને આપે. પરંતુ જો ખુદાની કુદરતે રોઝા રાખવાની તાકાત આપી તો રોઝાની કઝા જરૂરી છે.

(૫) હૈઝ અને નિફાસવાળી ઔરતોને રોઝા રાખવા દુરૂસ્ત નથી. રાખશે તો અઢા થશે નહીં અને ગુનેહગાર થશે. પાક થવા પછી રોઝાની કઝા લાઝિમ છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

રોઝાદાર ઔરત કયારે આણું ચાવી અને ચાખી શકે ?

(૭૦૬) સવાલ :-બાળક નાતું છે રોટલી દાંતથી ચાવીને આપવામાં આવે તો ખાઈ શકે છે. વગર ચવાયેલી રોટલી ખાઈ શકતું નથી આવા સંજોગમાં તેની માં રોઝાની હાલતમાં રોટલી ચાવી બાળકને આપે તો રોઝો મકરૂહ થશે કે નહીં ?

જવાબ :-જ્યારે બાળક ચાબ્યા વગરનો લુકમો કોળિયો ખાઈ શકતું ન હોય અને તેના માટે કોઈ નરમ ખોરાક ન હોય તો કોળિયો આવવો મકરૂહ નથી હા, જરૂરત વગર કોળિયો ચાવવો મકરૂહ છે. એવી જ રીતે ઘણી અથવા શેક-શેકાણી જલ્દાઢ હોય આણામાં મીકું, મસાલો વધતો ઓછો પડવાથી

ગુસ્સે થતાં હોય, ગાળો આપતાં હોય તો ઝબાનથી ચાખી લેવાથી રોઝામાં ખરાબી આવશે નહીં.

‘માલાબુદ્દ મિન્દો’માં છે :-ચશીદને ચીઝે યા ખાઈદન બેજરૂરત દર રોઝહ મકરૂહ અસ્ત વતઆમ બરાએ તિફલ ખાઈદન દર સુરતે ઝરૂરત બઈઝ ખાશદ (પાનુ-૯૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

માત્ર તકવીમના હિસાબે ઇફતાર કરવું.

(૭૦૭) સવાલ :-હમારે ત્યાં મસ્જીદની ઘડિયાળમાં રેડિયો ટાઈમ રહે છે. રેડિયો ટાઈમ અને તકવીમના ટાઈમમાં લગભગ પાંચથી સાત મિનિટનો ફર્ક હોય છે. હાખલા તરીકે ગુરૂબનો ટાઈમ તકવીમમાં ૬-૧૫ બતાવેલો હોય અને રેડિયો ટાઈમ ઘડિયાળ હોય તો ૬-૧૦ અથવા ૬-૮ ના ગુરૂબ થઈ જાય છે તો ઇફતારીમાં કાંઈ વાંધો છે. ખુલાસા સહીત જવાબ આપવા મહેરબાની કરશો.

જવાબ :-મગરિબની અઝાન તથા નમાઝ અને ઇફતારીનો હારોમદાર ગુરૂબે આફતાબ ઉપર છે. તકવીમ કે ઘડિયાળના ટાઈમ ઉપર નથી. તકવીમ અને ઘડિયાળ ગુરૂબના તાબેઅ છે. અને ગલત પશુ હોય શકે છે. માટે તેનાથી એક હદ લગી મદદ લઈ શકાય છે. ગુરૂબ જોવા અથવા ઝાહિરી કરાઈનથી ગુરૂબ હોવાની ખાત્રી કરવા વગર માત્ર તકવીમ અને ઘડિયાળોના આધારે જ અઝાન આપી દેવી અને નમાઝ પઢી લેવી, રોઝો ખોલી નાખવો દુરસ્ત નથી.

નોટ :-હિલ્હીની જમીઅ મસ્જીદનો ઇફતારનો નિઝામે અમલ કાબિલે તકલીફ હોવાના લીધે નીચે નકલ કરવામાં આવ્યો છે.

‘જમીઅ મસ્જીદ કે ખાલાઇ હિસ્સે પર એક સાહબ ગુરૂબે આફતાબ રેખાને કે લિયે મુતઅય્યન રહતે હે’ અગર ગુરૂબ નઝર આ જાએ તો વો ઉપર હી સે મુતલેઅ કર દેતે હે’. ઉસકે બાદ ફારન જનાબ હંમામ સાહબ મુળ્ જન્ડીસે ઇશારહ ફર્માતે હંય ઔર ફારન હી ઇફતારકે લિયે મીનાર રોશન હો જાતે હે’ આર દો ગોલે ફાગ દીયે જાતે હે’. લેફીન મતલઅ અબર આલુદ હોનેકી વજ્હસે અગર ગુરૂબે આફતામ નઝર ન આવે. તો ફીર થંદ મિનિટકી તાખીર કી જાતી હે. (જમઇયત ટાઇમ્ઝ હિલ્હી-૩ ૧મઝાન-૮૬)

ઠાંતનું લોહી રોઝાને તોડનાર છે કે નહીં ?

(૭૦૮) સવાલ :-રોઝાની હાલતમાં ઠાંતથી ખૂન નિકળી ગયામાં ચાલ્યું ગયું તો રોઝાનું શું ? કઝા અને કફરારો છે કે નહીં ?

જવાબ :- ખુન થોડી મિકદારમાં હોય, થુક વધુ હોય તો રોઝો ફાસિદ નહીં થાય. હાં, અગર ખુનનો સ્વાદ હલકમાં મહસુસ થાય તો રોઝો તુટી જશે. એવી જ રીતે ખૂન થુકથી વધુ યા બરાબર હશે તો પણ રોઝો ફાસિદ થઈ જશે. ફક્ત કઝા વાળખ છે. (ફતાવા આલમગીરી ભાગ-૨ પાનું-૧૩૧) (હુરે' સુખતાર શામી સાથે ભાગ-૨ પાનું-૧૩૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

રોઝાની હાલતમાં દાંત કઢાવવાથી રોઝો રહેશે કે કેમ ?

(૭૦૯) સવાલ :-રમઝાનમાં દાંત કઢાવ્યો અને ઢોહી બરી રહ્યું રોઝાની હાલતમાં ગળામાં પણ ચાલ્યું ગયું તો રોઝો ફાસિદ થશે કે નહીં ?

જવાબ :- ઢોહી પેટમાં ચાલ્યું ગયું તો રોઝાની કઝા લાઝિમ છે. (શામી ભાગ-૨ પાનું-૧૩૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

પાચેરયાની બીમારીથી રોઝો તુટશે કે કેમ ?

(૭૧૦) સવાલ :-પાચેરયાને લઈ મસોળો પર પીપ આવે છે. એને થુકની સાથે ગળી બાય છે. એનાથી રોઝો તુટશે કે નહીં ? સવાલનો હેતુ એ છે કે જે વસ્તુ મોમાં જ પેદા થઈ રહી છે. તેના અજઝા ઈરાદાપુર્વક કે (વના ઈરાદે થુકની સાથે હલકમાં ચાલ્યા બાય. અને બીજી તે વસ્તુ જે બહારથી મોમાં મૂકી અને પછી સુઈ ગયો. સુવામાં તેના અજઝા થુકની સાથે ગળામાં ચાલ્યા બાય જેમકે પાન મોમાં રહી ગયું સવારે બાંખ ખુલી આ બન્નેવમાં ફર્ક છે કે નહીં ? ચોખવટની જરૂર છે ?

જવાબ :- પાચેરયાની પીપને પાનના થુક પર ઠચાસ કરવું અને રોઝાને તોડનાર ઠેરવવું સહીદ નથી. પાન બહારથી મોમાં રાખવામાં આવે છે. અને એની પીક (પાનનું પાણી) થુક પર ગાબિલ હોય છે. બખિલાફ પાચેરયાની પીપથી કે પાચેરયા એક મુસ્તકિલ બીમારી છે. પીપ મોમાં જ પેદા થાય છે. એનાથી બચવું અશક્ય છે. પીપની મિકદાર પણ એછી અને થુકથી મગલૂમ હોય છે. જેના કારણે રોઝાને તોડનાર ન હોવું એઈએ. (ફતાવા આલમગીરી ભાગ-૨ પાનું-૧૩૧) (શામી ભાગ-૨ પાનું-૧૩૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

બાબુલ એઅતિકાફ

એઅતિકાફ કરનાર હજામત માટે નીકળી શકે ?

(૭૧૧) સવાલ :-મુઅતકિફ માથું મુંડાવવા અથવા શુસ્લે મુસ્તહબ માટે મસ્જિદથી નીકળી શકે કે નહીં ?

જવાબ :-મુઅતકિફને માથું મુંડાવવા અથવા શુસ્લે મુસ્તહબ માટે નીકળવાની ઇજાઝત નથી. માથું મુંડાવવાની જરૂરત હોય તો એતેકાફની જગ્યામાં ચાદર વિગેરે બિછાવી મુંડાવી શકે છે. પણ એનો ખ્યાલ રાખવો જરૂરી છે કે બાહ્ય વિગેરે મસ્જિદમાં પડે નહીં. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

એઅતિકાફ કયાં કરી શકાય છે ?

(૭૧૨) સવાલ :-મસ્જિદ સિવાય બીજી કોઈ જગ્યાએ એઅતિકાફ કરી શકાય કે નહીં ?

જવાબ :-મરોં માટે એઅતિકાફ માત્ર તે મસ્જિદમાં હુરૂસ્ત છે. જ્યાં પાંચેવ ટાઈમ જમાઅત સાથે નમાઝ થતી હોય, અને ઔરતો માટે ઘરમાં જે જગ્યા તેની નમાઝ પઢવાની મુકર્રર હોય તે જગ્યાએ એઅતિકાફ હુરૂસ્ત છે. જગ્યા મુકર્રર ન હોય તો મુકર્રર કરી લે પછી ત્યાં એઅતિકાફ કરે. ફક્ત ખુદા-પાક વધુ બાણનાર છે.

એઅતિકાફમાં દવાઈએ વતીનો હુકમ

(૭૧૩) સવાલ :-એઅતિકાફમાં ઔરત મળવા આવી અને તેને પ્યાર કર્યો. બોસો આપ્યો તો એનાથી એઅતિકાફમાં વાંધો આવશે ?

જવાબ :-એઅતિકાફમાં મુઅતકિફ માટે દવાઈએ વતી એટલે વળગવું, બોસો આપવું પણ બીજા નથી. પરંતુ એનાથી એઅતિકાફ ફાસિદ થશે નહીં. હા, ઇન્ઝાલ થઈ જશે તો એઅતિકાફ ફાસિદ થઈ જશે. ‘માલા ખુદ મિન્હુ’માં

છે :-મુઅતકિફ રા વતી વ હવાઈએ વતી હરામસ્ત વ અઝ વતી અગરયે બશબ બાશહ યા બદરામોશી બાશહ, એઅતિકાફ ફાસિહ શવહ, વ અઝ મસ વ કુબ્લહ અગર ઇન્ઝાહ કુનહ એઅતિકાફ ફાસિહ શવહ, વ ઇફલા નહ (પાનુ-૧૦૩-૧૦૪) 'વબિદ્વાઈ ઇન અન્ઝહ વઈદ્લા ફલા' (મબલિસુલ અબરાર મબલિસ ૩૧ પાનુ ૨૦૬) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

એઅતિકાફમાં ઔરત સાથે વાતચીત કરી શકાય ?

(૭૧૪) સવાલ :-એ મ બાણસ એઅતિકાફમાં બેઠેલો છે તો એ માણસ પોતાની ઔરત સાથે જરૂરી વાતો કરી શકે કે નહીં ? હાખલા તરીકે ખાવાની અથવા કેઈ બીજા વસ્તુ બાબત, બીજા કે પોતાની ઔરત સાથે સુદખખત અને પ્યારની વાતો કરે અથવા પેશાબની હાજત માટે બહાર ગયો અને ઈરાદો બદલાય ગયો અને ત્યાર પછી પોતાની અવરત પાસે જઈ સોદખખત કીધી તો એઅતિકાફ ફાસિહ થશે કે નહીં ? તે ઉપરાંત અમારા ગામના લોકો કહે છે કે કેઈ પણ ઔરતનું 'માડું' જોવાથી એઅતિકાફ તુટી જશે.તો આ તમામ હકીકતોને જવાબ ખુદાસાવાર આપી આભારી કરશે.

જવાબ :-મુઅતકિફ અવરત સાથે જરૂરી અને ખાસ કામકાજની વાતો કરી શકે છે. હા, પ્યાર, સુદખખત મરવુ, ગળે લાગવું, વળગવું, ચૂમવું મકરૂહ છે. અને સોદખખત કરશે તો એઅતિકાફ ફાસિહ થઈ જશે. ગૈર મકરૂમ અવરતને જોવાથી એઅતિકાફમાં ખરાબી આવતી નથી. હા, શકવત અને ઊરી નઝરે જોગે તો એઅતિકાફ મકરૂહ થશે. અને ગુનેહનાર બનશે. ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

એઅતિકાફમાં લોકો સાથે વાતચીત અને સુલાહાત

(૭૧૫) સવાલ :-એઅતિકાફમાં બેસેલો માણસ કયા કારણોસર મસ્જિદથી બહાર જઈ શકે છે ? હાખલા તરીકે મસ્જિદની બહાર બેઠેલો કે મસ્જિદની અંદરનાં કેઈ રિસ્તેદાર મળવા માટે આવે તો શું તેને મળવા જઈ શકે છે ? થોડી થોડીવારમાં થુક આવે તો શું જમાઅતખાનું ઘોડી થુમવા જમાઅતખાનાની બહાર નીકળી શકે છે ? નફલી ઇબાદત અદા કરવા માટે વુજુ કરવા બહાર જઈ શકે છે ? પાણીનું માટણું જમાઅતખાનાની બહાર છે તો શું પાણી પીવા માટે બહાર જઈ શકે છે કે કોના માટે જમાઅતખાનામાં પાણી મુકવું બેઈએ.

જવાબ :- સુઅતિકાફ મસ્જિદે શરઈથી હાજતે શરઈ (જેમકે જુઅહનની નમાઝ) અને હાજતે તખઈ (પેશાબ પાખાના વિગેરે) માટે નીકળી શકે છે. સજા-વહાલાને મળવું ન તો હાજતે શરઈ છે. ન તો હાજતે તખઈ, માટે રિસેદારેને મળવા માટે મસ્જિદે શરઈથી નીકળવું ફરજત નથી. અગર નીકળશે તો એઅતિકાફ તુટી જશે. તેમજ શુક્રવા માટે બહાર નીકળે નહીં. હા, વુજુની જરૂરત હોય તો નીકળી શકે છે. પાણીનો કુઝો વગેરે સાથે રાખે. પાણી ન હોય અને કેઇ લાવનાર પણ ન હોય તો લાચારીએ પીવાનું પાણી લેવા નીકળી શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

છેલ્લા અશરના એઅતિકાફમાં રોઝાનો હુકમ

(૭૧૬) સવાલ :-છેલ્લા અશરના એઅતિકાફનો ઈરાદો છે. પરંતુ રોઝા રાખવાની તાકાત નથી તો રોઝા રાખવા સિવાય એઅતિકાફ સહીદ છે કે નહીં ?

જવાબ :- મરનૂન એઅતિકાફના માટે રોઝો શત છે એટલા માટે રોઝા બગર એઅતિકાફ નહીં છે. મરનૂન નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

એઅતિકાફમાં જુઅહનું ગુસલ

(૭૧૭) સવાલ :-રમઝાનના છેલ્લા અશરક (હસ (હવસ)ના એઅતિકાફમાં જુઅહનના સુન્નત ગુસલ માટે નિકળી શકાય કે નહીં ?

જવાબ :- ફર્જ ગુસલ સિવાય જુઅહ વિગેરેના ગુસલ માટે નિકળી શકાય નહીં. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

ઔરત ઘરમાં મરનૂન એઅતિકાફ કરે કે નહીં ?

(૭૧૮) સવાલ :-ઔરત ઘરમાં મરનૂન એઅતિકાફ કરી શકે કે નહીં ?

જવાબ :- ઔરત પોતાના મકાનમાં જ્યાં પાંચેવ નમાઝો અઢા કરતી હોય ત્યાં એઅતિકાફ કરે. ઘરમાં નમાઝ પઢવાની જગ્યા મુકરર ન હોય તો એઅતિકાફ બઈજ નથી. હાં, એઅતિકાફના સમયે નમાઝ પઢવાની જગ્યા મુકરર કરી લે તો ત્યાં એઅતિકાફ કરી શકે છે. નહીં તો એઅતિકાફ કરી શકતી નથી. (શામી ભાગ-૨ પાનું-૧૭૬) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

બાબુઝઝકાત વસદકતુલ ફિત્ર

શીરેઝ પર ઝકાત છે કે નહીં ?

(૭૧૬) સવાલ :-શીરેઝ પર ઝકાત છે કે નહીં ? અગર છે તો મુળ પુલ ઉપર કે નહીં ધીવીડન્ડ પર ? ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-શીરેઝ પર ઝકાત છે. શીરેઝ પર જે કુ'પની વેપાર કરે છે જેમકે રેશમ અને કપડાના કારખાનાં, હોટલ અને સામાન બનાવી વેપાર કરનાર કારખાનાં અને વિજળી કુ'પની વિગેરે તો મુળ પુલ અને ઓના નહીં બન્ને પર ઝકાત વાજી છે. અને જે કુ'પની વેપાર નથી કરતી. ફક્ત બાડુ વસુલ કરે છે. જેમકે રેલ્વે કુ'પની વિગેરે તો ઝકાત ફક્ત નફા પર વાજી છે. અસ્લી રકમ પર ઝકાત ફઝ' નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

કઝ'ના નામે ઝકાત આપવી.

(૭૨૦) સવાલ :-એક માણસ કે જે ઝકાત લેવાનો હકદાર છે. તેને કોઈ ચોક્કસ મસલિહતના કારણે ઝકાત આપનારે કઝ' (ઉધાર)ની રકમ કહી ઝકાત આપી. નિમ્નત ઝકાતની છે. રકમ પાછી લેવાની નથી, તો ઝકાત અઢા થયે કે નહીં ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં જ્યારે નિમ્નત ઝકાતની ફિ. રકમ પાછી લેવાની નિમ્નત નથી તો ઝકાત અઢા થઈ જશે.

'ફતાવા આલમગીરી'માં છે :-વમન અમ્મતા મિસ્કીનન ફરાહીમ વસદમાહા હિયતન અબ કઝ'ન વનવઝ ઝકાત ફઈન્નહા તુજહીદી વહુવલ અસહહુ

અર્થાત :-અને જેણે મિસ્કીનને બખશિશ અથવા કઝ'ના નામે ફિરહીમા આપ્યા અને નિમ્નત ઝકાતની કરી તો સહીહ એ છે કે ઝકાત અઢા થઈ જશે. (આમ-૧ પાનુ-૧૭૧) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

કઈ વસ્તુમાં ઝકાત છે અને કઈ વસ્તુઓમાં નથી ?

(૭૨૧) સવાલ :-નીચે દર્શાવેલી વસ્તુઓમાં કઈ કઈ વસ્તુઓમાં ઝકાત લાગુ પડે છે.

- (૧) ટેબલ, કુરસી, કબાટ, ધર તથા હુકાનનું ફનીંચર.
- (૨) ઝરી કારચોબ ભરેલા ઔરતોના કપડાં.
- (૩) હરરોજના વપરાશના કપડાં.
- (૪) ઠંડીની સીઝનના ગરમ કપડાં.
- (૫) બિલ્ડીંગ, રહેવાનું ધર અને ભાડે આપેલું ધર.
- (૬) કાચના ગલાસો વિગેરે જે મકાનમાં શો કેશમાં શોભા તરીકે સઢાવવામાં આવે છે.
- (૭) તે મશીનો જેમાં કપડાં વણવામાં આવે છે. અને તેની સાથેની બીજી મશીનરી વિગેરે.
- (૮) મોટર કાર (હરરોજ વપરાશમાં આવનાર.)
- (૯) ઘડિયાળો
- (૧૦) રડિયો.
- (૧૧) ઇલેક્ટ્રીક પંખા.
- (૧૨) કપડાં ઝિવવાનું મશીન.

જવાબ :- (૧) એમાં ઝકાત નથી.

(૨) એમાં જણાવેલી જરી, કારચોબના કપડામાં નિસાબ જેટલું સોનું અથવા ચાંદી હોય અથવા બીજા સોના-ચાંદી સાથે મળી નિસાબ જેટલું સોનું અથવા ચાંદી થાય તો ઝકાત વાજબ થશે.

નંબર ત્રણથી લઈ નંબર બાર (૧૨) સુધીની કોઈ વસ્તુમાં ઝકાત નથી. સોના-ચાંદી અને સોના ચાંદીની બનેલી વસ્તુઓમાં અને વેપાર માટેની વસ્તુઓમાં ઝકાત છે. એ સિવાયની બીજી કોઈ વસ્તુમાં ઝકાત નથી મશીનરીમાં જે વેપાર માટે ન હોય તેમાં ઝકાત નથી. તેની આવકમાં ઝકાત છે. જ્યારે કે મુજબુત જરૂરનોથી બચી જઈ નિસાબના ખરાબર થઈ જાય અને વર્ષ પુરું થઈ જાય. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઝકાતની રકમ ગરીબને ખતોરે કઈ આપવી.

(૭૨૨) સવાલ :- હમારા ત્યાં એક સોસાયટી (ખુદાઈ ખિદમતગાર) નામની છે. જેના નામથી નવજુવાનોએ વસ્તીના લોકોથી ચંદો કરી કાફી રકમ જમા કીધી છે ચંદાની અકમર રકમ ઝકાતની છે. હવે એનાથી ગરીબ લોકોને ખતોરે કઈ અપાય છે કે એ લોકો એનાથી વેપાર કરે. નફો થવા પર અસલ

રકમ સુદ વગર પાછી આપી દે છે. તો ગરીબને આ રકમ આપવું શરૂ દ્રષ્ટિએ કેવું છે ? અગર એમનાથી પાછી નથી લઈ શકતા તો પાછી લેવાની કોઈ બંધન સુરત હોય તો બતાવશે,

જવાબ :-ઝકાતની રકમ ઝકાતના મસરફામાં ખર્ચ કરવામાં આવે. કોઈ ગરીબને કઈના તોર પર આપવાની ઇબ્તિહાજ નથી. અગર ઝકાત દેનાર તરફથી ઇબ્તિહાજ હોય તો પશુ બંધન નથી. જ્યાં સુધી તેના મસરફામાં તમલિકન ન આપવામાં આવે એટલે જ્યાં સુધી તે જરૂરતમંદ ગરીબને જેને ઝકાતની રકમ દેવામાં આવશે તે રકમનો માલિક ન બનાવી દેવાય ઝકાત અદા ન થશે. જેથી ઝકાતના હકદારને કઈના તોર પર નહીં. એમ જ આપી દેવામાં આવે ફક્ત પુઠાપાક વધુ બચુનાર છે.

ઝકાતનો નિસાબ કેટલા રૂપિયા છે ?

(૭૨૩) સવાલ :-સોનું અને ચાંદીનો મુકરર કરેલો નિસાબ કોઈ માણસ પાસે મૌજુદ ન હોય તો ચાલુ ઝમાનાના કેટલાક રૂપિયા શેકડા હોવાથી ઝકાત ફરજી થશે ? સાડા સાત તોલા સોનાના વજનની ઝકાત મૌજુદકે મામના હિસાબે કેટલા ગ્રામ કાઢવી જોઈએ ?

જવાબ :-જેટલા રૂપિયામાં સાડા બાવન તોલા ચાંદી ખરીદી શકાય એટલા રૂપિયાના માલિકને સાદિયે નિસાબ કહેવામાં આવશે.

સાડા બાવન તોલાની ઝકાત ચાલીસમા ભાગ કાઢવી પડશે. ફક્ત પુઠાપાક વધુ બચુનાર છે.

ખેડવાની ઝમીન અને ઘર નિસાબમાં ગણાશે ?

(૭૨૪) સવાલ :-સદકે દિત્ર માટે નિસાબ કેટલો જોઈએ ? ખેડવાની ઝમીન અને ઘર નિસાબમાં ગણાશે ?

જવાબ :-કઈ બાદ કરતાં રહેવાના ઘર અને ગુજરાન માટેની ઝમીન સિવાય અન્ય ઝમીન કે ઘરનો માલિક હોય અથવા 'હાજતે અસલિમચ્ચક' (મુળ-જુત જરૂરિયાતો) સિવાય અરસામાન હોય જેની કીમત નિસાબ (સાડા બાવન તોલા ચાંદી) જેટલી હોય તો સદકે દિત્ર વાજિબ થઈ જશે. રહેવાનું ઘર અને ઝમીન ગુજરાન જેટલી નિસાબમાં ગણાશે નહીં. ફક્ત પુઠાપાક વધુ બચુનાર છે.

ઘર અને ઝમીનનો માલિક ફિત્રો લઈ શકે ?

(૭૨૫) સવાલ :-એક માણસ પાસે રહેવાનું ઘર તથા ખેડવાની ઝમીન એટલી છે કે જેની આવકમાંથી તેનું ગુજરાન ચાલી શકતું નથી. જેથી ઇંદુલ ફિત્રના દિવસે તાળી રહે છે. તો એવો માણસ ફિત્રો લઈ શકે કે નહીં.

જવાબ :-હાં, લઈ શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ફિત્રામાં કંટ્રોલની કીમત મુઅતબર નથી,

(૭૨૬) સવાલ :-ફિત્રામાં કયા ઘઉં આપવા ? કંટ્રોલના કે દેશી બઝારના ? પૈસા આપવા હોય તો કંટ્રોલના હિસાબે ઘઉંની કીમત આપે કે બઝારના હિસાબે ?

જવાબ :-જે ઘઉં ખાય છે તે ઘઉં આપે. પૈસા આપે તો બઝારના હિસાબે આપે. કંટ્રોલની કીમતનો એઅતેબાર નથી. હાં, જે કંટ્રોલ સિવાયના ઘઉં ખાતા નથી તે એવા માણસને કીમત આપે કે જેને કંટ્રોલથી ઘઉં મળે છે તો તેના હકમાં કંટ્રોલની કીમત મુઅતબર હોય શકે છે.

સારાંશ કે એટલા પૈસા ગરીબને આપે કે ફિત્રો આપનાર જેવા ઘઉં ખાય છે તેવા ઘઉં ગરીબ ખરીદવા માંગે તો આસાનીથી ખરીદી શકે માટે જેની પાસે રેશનિંગ કાર્ડ ન હોય તેને બઝારના હિસાબે કીમત આપવામાં આવે, એવા સંજોગોમાં બેહતર એ છે કે ઘઉં આપી કે, ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

પરદેશના માણસો તરફથી ફિત્રામાં કયાના હિસાબે કીમત આપે

(૭૨૭) સવાલ :-પરદેશમાં વસતા ધણા કુટુંબો પોતાના ફિત્રાની અઢાચગી માટે પોતાના દેશમાં સગા-સંબંધીઓ ઉપર લખી આપે છે કે અમારા તરફથી આટલો ફિત્રો આપી દેશે એની અઢાચગી માટે એકતિયાત રૂપે ચાર શેર ઘઉં અથવા એની કીમત આપવામાં આવે છે હવે સવાલ એ છે કે પરદેશવાસીઓના ફિત્રાની કીમત આપણા દેશમાં અઢા કરવા માટે પરદેશના અનાજની કીમત પ્રમાણે આપવી પડશે કે આપણા દેશની અનાજની કીમત આપવી પડશે ?

જવાબ :-આફ્રિકાવાસીઓ તરફથી ફિત્રામાં ઉંચી ઝાતના ઘઉં અંગાલી તોલથી પોણા બશેર આપવામાં આવે અથવા આફ્રિકાના હિસાબે તેટલા ઘઉંની કીમત આપે, જે અહીંયાના ઘઉંની કીમત વધારે થતી હોય તો અહીંયાના હિસાબે આપે. બેહતર એ છે કે ઘઉં આપે અને કીમત આપે તો તે કીમત આપે જેમાં સઢકો લેવાવાળા ખરીદોનો ફાયદો હોય. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

કિત્રાનો હકઠાર

(૭૨૮) સવાલ :-સઢકએ કિત્ર લેનાર માણસ પાસે રહેવાનું ઘર અને ખેડવાની ઝમીન કેટલા હોય તો કિત્રો લેવાને હકઠાર અને છે ?

જવાબ :-કઝ' (ઉધાર-ઉછીનું) બાઢ કરતાં રહેવાનું ઘર અને શુજરાન માટેની ઝમીન તથા મુળભુત જરૂરિયાતો સિવાય બાકીનો સરસામાન અને સાધન સંપત્તિ નિસાબ જેટલી ન હોય તો તે ઝકાત, કિત્રો લઈ શકે છે. ફકત ખુઢાપાક વધુ બાણનાર છે.

કિત્રો વાજિબ થવા માટે રોઝઢાર હોવું જરૂરી નથી ?

(૭૨૯) સવાલ :-સઢકએ કિત્ર કેના ઉપર વાલુબ થાય છે ? જેણે રોઝા નહીં રાખ્યા હોય તેના ઉપર પણ સઢકએ કિત્ર વાલુબ છે ?

જવાબ :-કઝ' (ઉધાર-ઉછીનું) બાઢ જતાં જેની પાસે સાઢા બાવન તોલા ચાંદી અથવા સાઢા સાત તોલા સોનું અથવા નિસાબ જેટલી કીંમતનો સરસામાન મુળભુત જરૂરિયાતો કરતાં વધારે હોય ભલેને તે વેપારનો ન હોય અને તેણે રોઝા ન રાખ્યા હોય છતાં તેના ઉપર સઢકએ કિત્ર વાજિબ છે ન આપ્યો હોય તો હવે આપે. તે જ્યાં મુખી આપશે નહીં ત્યાં મુખી તે તેના ઉપરથી કિતરશે નહીં. ફકત ખુઢાપાક વધુ બાણનાર છે.

કિત્રાનો હીલો કરવા વિષે.

(૭૩૦) સવાલ :-અમારા મામના માણસો એમ કહે છે કે કિત્રો બધાં ઉપર વાજિબ છે. આપવાની હસ્તી હોય કે ન હોય. તો શું એ બરાબર છે ? તદ્દુપરાંત એમ કહે છે કે શકિત ન હોય તો મઢં પોતાની ઔરતને આપે. પછી ઔરત પોતાના મઢંને આપે તો આ બાબતો કરવાથી 'હીલો' કરવાથી કિત્રો અઢા થઈ જશે કે નહીં ? ખુલાસાથી જવાબ આપશો.

જવાબ :-કિત્રો હેસિયતવાળા ઉપર વાલુબ છે બિન હેસિયતવાળા ઉપર વાલુબ નથી માટે હીલો કરવાની જરૂર નથી જેના ઉપર કિત્રો વાલુબ નથી. તેઓ હિલ સમજાવવા માટે મઝકુર રીતે હીલો કરી શકે છે. પોતાનો કિત્ર પોતાની ઔલાદને પૌત્ર, પૌત્રી નવાસા, નવાસીને (છેલ્લે મુખી) આપવું ફુઝસ્ત નથી. લેમજ પોતાના માં-બાપને, ઢાઢા-ઢાઢી, નાના-નાનીને (છેલ્લે મુખી) આપવું બર્ઢઢ નથી. અને ઔરત ધણીને અને ધણી ઔરતને કિત્રો આપી શકે નહીં. ફકત ખુઢાપાક વધુ બાણનાર છે.

‘ଦୋହେନୀ ମହାମୁନୀ ମହାମୁନୀ ମହାମୁନୀ ! ମହାମୁନୀ !

[illegible]

‘ହେ ଶାମଲିଳା ବିଧି ବାହାଡ଼ିଲି ଧନ୍ୟସ୍ତେ’ ହେ ମାତା ଶାମଲିଳା

१०६. वि. प्र. १०६

ወደብኩም ሆኖ ይክብሩ ይከብሩ

ይይቅ ዝኸበዘኦ

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં જો એણે પહેલાં પોતાની ફઝ' હજજ અદા કરી ન હોય અને આ હજજ નફિલ હજની નિમ્નતે કરી ન હશે તો ફઝ' હજ અદા થએલી ગણાયે. 'ફતાવા અસઅદિઅહ'માં છે :-વલવ કાલ ઇન ખરિઅતુ મિન મરઝિ હાઝા ફલિહલાહે અલઅય આન અહુલજ ફખરિઅ ફહજજ અજઝાહુ આન હજજતિલ ઇસ્લામે લિઅન્નલ માલિમ મિન ઉમુરિન્નાસિ અન્નહુમ યુરી-ફન બિહાઝલ ફલામિ હજજતલ ઇસ્લામ, (ભાગ-૧ પાનું-૨૨) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

હાલ માટે નફિલ હજ અફઝલ છે કે હજજે બદલ ?

(૭૩૩) સવાલ :-જેણે પોતાની ફઝ' હજ કરી છે તેના માટે પોતાની નફિલ હજ કરવી બેહતર છે કે કોઈની હજજે બદલ માટે જવું ઉત્તમ છે ?

જવાબ :-પોતાની નફિલ હજ કરવાના બદલે કોઈની હજજે બદલમાં જવું બેહતર છે.

હદીસમાં છે કે 'જેણે મઅ્યત તરફથી હજ કરી તો મૈયત માટે એક હજ લખવામાં આવશે. અને હજ કરનાર માટે સાત હજ લખવામાં આવશે.

એક રિવાયતમાં છે કે જેણે પોતાના બાપ અથવા માં માટે હજ કરી તો તેના માટે દસ હજ લખવામાં આવશે (શુન્નતુન્નાસિક પાનું-૧૮૧) ફકત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે

વ્યાજ અને જુગારના પૈસાથી હજ કયુલ થતી નથી

(૭૩૫) સવાલ :-વ્યાજ અને જુગારની કમાઈના પૈસાથી હજ કરે તો તે અદા થએ કે નહીં ?

જવાબ :-હજ અને ઝિયારતની સફર એક અત્યંત ઝુબારક અને પવિત્ર સફર છે. હજ એક મહાન ઇબાદત અને ઇસ્લામનો મહત્વનો ફકન (સ્થાન) છે. હદીસમાં છે કે જે હાલ સવારી દ્વારા હજ કરે છે તેને સવારીના દરેક કદમ પર સિત્તેર નેકી મળે છે જે હાલ પગપાળા હજ કરે છે તેને સફરના દરેક કદમ પર સાતસો નેકી હરમ શકીફની મળે છે. આપ (સલ.)ને પુછવામાં આવ્યું કે હરમની નેકી કેટલી હોય છે ? ફરમાવ્યું કે એક નેકી લાખ નેકીઓના બરાબર હોય છે. (મજમૂલ ફવાઈદ)

જેથી હજજ અને ઝિયારત જેવી પવિત્ર ઇબાદતને શુભનિષ્ઠા અને નેક નિમ્નતથી માત્ર ખુદાપાક અને તેના હબીબ (સલ.)ની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવા

જાહેરાત અને સચવાતી કામ છે. આપ (સહ.)ની પેરિનગોષ્ઠ (ભવિષ્યવાણી) છે કે એવો જામનો આવશે કે લોકો ભલેહોને પોતાના મજદૂરી પેશવા બનાવી લેશે અને તેમનાથી હીની મરજાલા પુછશે અને તેઓ હલમ ન હોવા છતાં ફત્વા આપશે. પોતે ગુમરાહ થશે. અને અન્યોને પણ ગુમરાહ કરશે. (મિશકાત પાનું-૩૩)

માટે હજની કુદરત (શક્તિ)વાળા આવા બે હલમ અને ગુમરાહ લોકોના ગણત ફત્વા ઉપર અમલ કરી હજ નહીં કરશે અને આપ (સહ.)ની જિયારતે બા જરકતથી મહફૂમ રહેશે તો ખુદાના નાફરમાન બનશે અને મહાન સજાદતથી મહફૂમ રહેશે અને શહીદ (ઉગ્ર) વર્ષદ 'ફમન માત વલમ યહુજ ફલ્યમુત ધન શાઅ યહુદિયન વ ધન શાઅ નસ્રાનિયન.'

અર્થાત :-કુદરત હોવા છતાં હજ કર્યા વિના મરે તો બેધએ તો યહુદી થઈને મરે. બેધએ તો નસરાની થઈને મરે. (મિશકાત પાનું-૨૨૨) ફકત ખુદા-પાક વધુ બાબનાર છે.

હજનો પાસપોટ મેળવવા રિશવત આપવી પડે તો ?

(૭૩૭) સવાલ :-એક માણસ ઉપર હજ ફરજ છે અને તે હજની પાસ-પોટ મેળવવા માટે લાંચ આપી પાસપોટ મેળવી શકે કે કેમ ? કારણ કે હજ માટેની લોટરી પદ્ધતિમાં લગભગ ત્રણ વરસ વગર પાસપોટ મળી શકતી નથી. જેથી જલ્દી મેળવવા લાંચ આપી શકે કે કેમ ? બીજું એ કે ભવિષ્યમાં એક માણસ પાસે હજ માટેનો ખર્ચ ન રહે. અગર તંદરૂસ્તી ન રહે તો શું એ માણસ શરીઅતની ફરજે ગુનેહગાર કરશે.

જવાબ :-જુદમ ફરજ કરવા અથવા પોતાનો બર્ષજ હક હાસિલ કરવા માટે લાંચ (રૂથવત) આપવાની જરૂરત આવી પડે તો આપી શકાય છે. પણ બીજાનો હક મારો નહીં બધા એનો ખ્યાલ રાખવો જરૂરી છે. (ફરે'સુખ્તાર શામી સાથે ભાગ-૨ પાનું-૧૬૮)

પાસપોટ મેળવવામાં વાર લાગે અને હજની રકમ જરૂરી કામમાં ખર્ચ થઈ જાય તો ગુનેહગાર થશે નહીં. પણ તેના ઝિંમ્મે હજ બાકી રહેશે. પોતે હજ નહીં કરી શકશે તો હજને બદલની વસિઅત કરવું જરૂરી છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાબનાર છે.

હજીના સમય પહેલાં રકમ ખર્ચ થઈ જાય તો ?

(૭૩૮) સવાલ :-એક માણસ પાસે સીઝનમાં એટલે કે માર્ચ-એપ્રિલ મહીનામાં હજી ફર્જ થઈ શકે એટલા રૂપિયા છે. પરંતુ તે સમય હજીનો હોતો નથી. જ્યારે હજીનો સમય આવે છે ત્યારે જે એની પાસે અગાઉ રૂપિયા હતા તે પોતાના ઘર ખર્ચમાં વાપરયા. અગર તો મકાન બનાવવા અથવા જમીન ખરીદવામાં વાપરયા. હવે એ માણસ પાસે હજીના દિવસો એટલે હજી પાસપોર્ટ મેળવવા માટેની અરજી કરવાના દિવસોમાં પૈસા રહેતા નથી. તો હવે તેની ઉપર હજી ફર્જ થાય છે કે કેમ ? ઉપર મુજબની રકમ તેની પાસે બેઠી ત્રણ મહીના રહે છે. અને તે પણ સીઝનમાં જ.

જવાબ :-હજી માટેની ફોર્મીશ અને દરખાસ્ત આપવાના સમય પહેલાં જ રકમ ખર્ચ થઈ ગઈ તો હજી ફર્જ થઈ નથી. પણ હજી માટે જુનું નહીં પડે એવા ના મુબારક ખ્યાલથી ખર્ચ કરી નાંખે તો મકરૂફ અને ઘોટી સમાવતથી મકરૂમી છે ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

ખીમારનો છોકરો હજીને બદલમાં જઈ શકે કે નહીં ?

(૭૩૯) સવાલ : ખીમારનો છોકરો હજીને બદલમાં જઈ શકે કે નહીં ?

જવાબ :-છોકરો આકિલ-બાલિગ હોય તેમજ વાલિદ તેની ખિદમતનો મોહતાજ ન હોય તો જઈ શકે છે પરંતુ તેણે હજી ફરી ન હોય તો મકરૂફ છે. અગર તેના ઉપર હજી ફર્જ હોય તો પોતાની હજી ઘોડી હજીને બદલમાં જુનું મકરૂફે તકરીમી છે હજી ફર્જ ન હોય તો મકરૂફે તન્ઝીડી છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

ઔરતની હજીને બદલ કોણ કરે ?

(૭૪૦) સવાલ :-ઔરત હજીને બદલમાં ઔરતને જ મોકલે કે કોઈ મહંને પણ મોકલી શકે છે ?

(૨) યુ' હજીને બદલમાં હાલને જ મોકલે કે ગૈર હાલ જેણે પોતાની હજી અદા ન કરી હોય ! કોને મોકલવું જરૂરી છે ?

(૩) મહુ'માં બે હજાર રૂપિયા મુકી ગઈ છે. અને હજીનો સફર ખર્ચ રૂપિયા ત્રણ હજાર છે. તો એને કઈ રીતે હલ કરવામાં આવે ?

(૪) આ વાત સહીક છે કે હજીને બદલમાં જનાર આવતા-જતાં

રસ્તામાં ગુજરી બચ અથવા હજ કર્યા બાદ પાછો પોતાની જગ્યા પર ન આવે તો હજ કબુલ ન થઈ ?

(૫) સાંભળ્યું છે કે મકકહ-મદીના વાલા પશુ હજને બદલ કરે છે તો શું આ પ્રમાણે હજને બદલ સહીદ છે ?

જવાબ :- (૧) ઔરતની હજને બદલ ઔરત કરી શકે છે. પશુ મદુ'મ હજને બદલ કરે તો અફઘલ છે.

(૨) જેણે પોતાની હજ અદા ન કરી હોય તેનાથી હજને બદલ કરાવવી મકકહ છે. જેના લઈ મેદતર એ જ છે કે હજને બદલમાં એવા માણસને મોકલવામાં આવે જેણે પોતાની હજ અદા કરી લીધી હોય.

(૩) બે હજાર રૂપિયા હજ અને રોજી મુબારકની જિવારત માટે ના કાફી હોય તો ફક્ત હજ અદા કરાવી લેવામાં આવે જેથી મદુ'મા ફર્જીયતથી મુબુકહોશ થઈ જાય.

(૪) હજ અદા કરવા પહેલાં મરણ પામે તો હજ થઈ નહીં. પરંતુ હજ કરવા પછી ત્યાં અથવા રસ્તામાં મરણ પામે તો હજ અદા થઈ જાય.

(૫) જોટલી રકમ હોય કે મકકહ કે મદીનાથી હજ કરાવી શકાય તો ત્યાંથી કરાવવામાં આવે અથવા કોઈ વિના વસિયતે પોતાના તરફથી શર-અન હજ કરાવે તો જ્યાંથી ચાહે કરાવી શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

આરત ધણીના ભત્રીજા સાથે હજ કરી શકતી નથી ?

(૭૪૧) સવાલ :- જોકે માણસ પોતાની હજ કરી ચુક્યો છે. હવે એ પોતાના તરફથી પોતાના મદુ'મ કાકાની હજને બદલ કરવા માંગે છે પોતાની સાથે પોતાની કાકી (મદુ'મ કાકાની પછીયાણી)ને પણ લઈ જવા ચાહે છે. તો આ કાકી પોતાના ભત્રીજા (દીયરના પુત્ર) સાથે હજ કરવા જઈ શકે ખરી ?

જવાબ :- કાકી પોતાના પછીના આ ભત્રીજા (દીયરના પુત્ર) સાથે હજ કરવા જઈ શકતી નથી. દીયરનો પુત્ર મદુરમ નથી. અને મરદમ વિના શરખ સફર કરવાની શરીઅતની ફરજ ઉભાજત નથી. જયે તો શરીઅતના કાનુનનો ભંગ કરવાનો શુનોહ લાગુ પડશે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

ગૈર હાજી હજને બદલમાં જઈ શકે ?

(૭૪૨) સવાલ :- હમો ત્રણ ભાઈઓ છે. હમારી સ્થિતિ ઠીક છે. અમે ઝકાત આપીએ છીએ મોટાભાઈ હજ કરી આવ્યા છે. હવે નાનો ભાઈ હજને

ખાખુ નિકાહ

જે બહેનોને સાથે નિકાહમાં રાખવા આંગે.

(૭૪૫) સવાલ :-મારી જોરત હમેશાં બીમાર રહે છે. શાદીને આજે
દસ વર્ષ થયાં છે. પરંતુ અવસાદ નથી. જેથી જોરતની સ્વામીદેવી તેની
નાની બહેન સાથે શાદી કરવાનું નક્કી કર્યું. નિકાહની તારીખ નક્કી થતાં
હોઠાને ખબર પડતાં જો આંગે ચર્ચા થવા લાગી કે જોરત નિકાહમાં હોય તો
તેણીની બહેન સાથે નિકાહ થઈ શકતો નથી. જેથી લાચાર થઈ મેં મારી
જોરતને સાંજે વણ તલાક આપી છુટી કરી અને રાત્રે તેણીની નાની બહેન
સાથે નિકાહ પડી લીધા. પરંતુ આથી મારી જોરત ઘણી જ નારાજ છે. અને
મારી સાથે નિકાહ કરી રહેવા માંગે છે. તો આ આંગે મારે શું કરવું?

જવાબ :-જોરત નિકાહમાં હોય, અગર તલાકની ઇદતમાં હોય, તો તેણીની
બહેન, માસી, ફાઈ, બત્રીલ, બાણુલ સાથે નિકાહ થઈ શકતો નથી. હરામ
છે. કુર્આનમાં છે :-“વ અને તજમલ અયનલ ઉખતયનિ”

અર્થાત :-અને હરામ છે જે બહેનોને લેગી કરવી. (સુરએ નિસાઅ
૩૬અ-૪) અને હદીસમાં છે. “મન કાન શુ’મિનુ બિલ્લાહિ વલ્યવમિલ આખિરિ
ફલા યજમઅન્ન મઅહુ ફી રહમિ ઉખતયનિ.

અર્થાત :-જે માણસ અલ્લાહ અને આખિરતના દિવસ પર ઇમાન લાવે
તે પોતાનું પાણી (મની) જે બહેનોના રહમમાં કદી લેગું કરે નહીં. (હિદાયત
ભાગ-૨ પાનું-૨૮૮)

અને હદીસમાં છે કે દેલમી (રહી) ઇમાન લાવ્યા તો તેમના નિકાહમાં
જે બહેનો હતી. આપ (સલ.) જો બન્ને બહેનોમાંથી એકને રાખવાનો આજે
ખીલને છુટી કરી દેવાનો હુકમ આપ્યો. (તિર્મિઝી ભાગ-૧ પાનું-૧૩૪)

જો કે તમારો જોરતને તો તલાક આપી દીધી છે. પરંતુ તેની ઇદતમાજ

તમોએ તેની બહેન સાથે નિકાહ કર્યા છે. તે મોઅતબર નથી. બાતિલ છે. માટે વહેલામાં વહેલી તકે તેનાથી અલગ થઈ જવું જરૂરી છે. (શહે' વિકાયદ ભાગ ૨ પાનું-૧૩)

ઈદુત પુરી થયા પછી તેણીની બહેન સાથે નિકાહ થઈ શકે છે. આપે ઓરતને ત્રણ તલાક આપી છે. જેથી તે શરૂ હલાલક વગર તમારા માટે હલાલ થઈ શકતી નથી અને હલાલક પછી પણ તેણીની બહેન તમારા નિકાહમાં હોય તો નિકાહ થઈ શકતો નથી.

જે બહેનોને ઓરત તરીકે સાથે રાખવાનો યુનેક ડિન પ્રતિદિન ફેલાતો બચ છે. યુસલમાનો માટે જરૂરી છે કે એનાથી લોકોને બાહ્ય રાખવાની પોતાની બનતી કોશિશ કરે નહીં તો સખ્ત યુનેકમાર થયે. અને અઝાબે ઇલાહી (કહરે મઝબ)ના સુસ્તહિક બનયે. (ખુદાની પનાહ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

ગેર મદખુલક છોકરી સાથે નિકાહ.

(૭૪૬) સવાલ :-એક ઓરત સાથે નિકાહ થયા પછુ મેળાપ થવા પહેલાં તલાક થઈ ગઈ તો હવે તેણીની છોકરી સાથે એ માલુમ નિકાહ કરી શકે છે કે નહીં ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં બ્યારે ઓરત સાથે મેળાપ થવા પહેલાં જ તલાક થઈ ગઈ છે. તો તેણીની છોકરી સાથે નિકાહ ફરસ્ત છે. હા, તેણીની માં સાથે નિકાહ થઈ શકતા નથી (કુર્આન, સુરએ નિસાઅ) (તિમિઝી શરીફ ભાગ-૧ પાનું ૧૩૩, વિકાયદ ભાગ-૨ પાનું ૨૮૭-૨૮૮) ફક્ત

માસી અને બાલુજને એકી સાથે નિકાહમાં રાખવા વિષે.

(૭૪૭) સવાલ :- અહમદ પોતાની પત્ની આઈશા સાથે ત્રણ બચ્ચાઓ સહિત રહે છે અને જીવન નિર્વાહ કરે છે એવામાં આમેના જે આઈશાની બાલુજ થાય છે. અહમદ સાથે સિવિલ મેરેજ કરી નિકાહ કરી લે છે. તો શું માસી બાલુજ બન્ને એકી સાથે અહમદના નિકાહમાં રહી શકે છે ? અત્રે એ યાદ રહે કે આમેના, આઈશાની સાવકી બહેન (માં એક, બાપ અલમ)ની છોકરી છે. ખુલાસો કર્યો.

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં બ્યાં સુધી આઈશા અહમદના નિકાહમાં અથવા તલાકની ઈદુતમાં હોય ત્યાં સુધી આઈશાની બાલુજ આમેના સાથે અહમદના નિકાહ થઈ શકતા નથી. હરામ છે.

આપ (સહ.)નું ફરમાન છે. “હા યજમઉ બયનલ મઅતિ વ અમ્મતિહા વલા બયનલ મઅતિ વ ખાલતિહા.”

અર્થાત :- યોરતને તેની ફાઈ સાથે અને યોરતને તેની માયાથી દેવામાં નિઠાકમાં લેગી કરી યકાય નહીં (યકીક સુરિકમ ભાગ-૧ પાતું ૪૫૨)
એક વિવાયતમાં છે. :-“હા તુ-રહુલ અમ્મતુ અહા બિનનિક અબિ વહા ઇબ્નતિક હન્નિલ અલલ ખાલતિ.”

અર્થાત :- ફાઈ, બત્રીલ સાથે તેમજ માયી-ભાલેજ સાથે નિઠાકમાં લેગી કરી યકાની નથી. (નવવી સરહે સુરિકમ ભાગ-૧ પાતું ૪૫૨)

એવી રીતે કે સળી બહેન (માં-ભાપ એક) અને અલ્લાહી સાવત્રી બહેન (ભાપ એક-માં અલમ) અને તેમની અવલાદ હરામ છે. એવી જ રીતે અખાફી સાવત્રી-બહેન (માં એક-ભાપ અલમ) અને તેની અવલાદ પણ હરામ છે.

દવાવા આલમખીરીમાં છે :-વ અમ્મલ અખવાતુ ફરફખતુ કિઅબિન વ ગુમીન વફફખતુ કિઅબિન વફફખતુ કિફુમીન વ કહા બનાતુલ અબિ વફફખિત વર્ધન સફુલ

અર્થાત : બહેનો સાથે નિઠાક હરામ છે. અને બહેનોથી મુરાદ એ છે કે એક માં-ભાપથી હોય અથવા ફક્ત ભાપમાં શરીક હોય, અથવા ફક્ત માં મા શરીક હોય અને ભાપ-અલમ હોય, એ સર્વે હરામ છે. અને એ ત્રણેય પ્રકારની બહેનોની અવલાદ (ભાલેજ વિગેરે) પણ હરામ છે. (ભાગ-૧ પાતું ૨૭૩) (કિસાયક ભાગ-૨ પાતું ૨૮૭) ફક્ત મુકાપાક વધુ બલુનાર છે.

ધણી ઔરતથી કેટલી મુદત મુખી અલમ રહી શકે ?

(૭૪૮) અવાલ :-અહીં દુલખમાં કિ-દુલ્હાનથી પણા મુસ્લીમભાઈ નોકરી અથે આવેલા છે. અમુક કઈંદાર પણ છે. યાદી શુદ્ધ છે. એમની ઔરતો દીનદાર છે. જેમના ઉપર પુરો બરોસો છે. તેમજ ખાનદાની ખલતને પુરો ખ્યાલ છે. પોતાના સમા-મંબંધી સાથે રહે છે. છતાં પણ એમના હકનો સવાલ નહર સમક્ષ રહે છે. જેને લઈ પરશાની થાય છે. કઈંનો બોલો હલકો ન થાય અને પોતાનું પોઝીશન સાફ ન થઈ જાય ત્યાં મુખી અહીં બોલાવું પણ મુશકિલ છે. વક્તન ફવકતન આવવું-જવું પણ મુશકિલ છે. જેના લઈ વર્ષ, બે વર્ષ મરે એનાથી પણ વધુ મુદત મુખી એનાથી દુર રહેવું પડે છે. પુછવાનું એ કે આવા સંબો-બોમાં ઔરતથી દુર રહેવાની શરીઅનથી ઇલાજત છે કે નહીં ? યરઈ ફુકમ થું છે ? જવાબશો.

જવાબ :- બેશક ! ઔરતની જફરત, અવકિશ અને ફુકકનો કિલાલ

બેઠક જરૂરી છે. જેવી રીતે મઠને ઔરતની ખ્વાહિશ હોય છે. ઔરતને પણ મઠની ખ્વાહિશ હોય છે. બન્ને નિરખતન ધણી વધારે.

અન્યતુ તાલિખીનમાં છે :-મઠને જિમાઅની ખ્વાહિશ ન હોય તો પણ જિમાઅને છોડવું સાફ નથી. કેમકે ઔરતને મઠ પર એ વાતનો હક છે. અને જિમાઅને છોડવામાં ઔરતને નુકશાન પહોંચે છે. કેમકે ઔરતની ખ્વાહિશ મઠની ખ્વાહિશથી વધુ હોય છે. હઝરત અબુ હુરૈરહ (રહી.)થી રિવાયત છે કે રસુલુલ્લાહ (સલ. એ ફરમાવું) કે ઔરતને મઠોના મુકાબલામાં ૬૯ ફરજ વધુ ખ્વાહિશ હોય છે. પરંતુ ખુદાતઆલાએ એમના ઉપર શરમ અને હયાનો પરદો નાંખી દીધો છે. (જેના લઈ શકવત મગલુબ અને હખાએલી રહે છે.) અમુક લોકોનું કહેવું છે કે શકવતના ૧૦ ફરસા છે. ઔરતોના ૬ ફરસા અને એક ફરસો મઠોનો, અને બિના ઉઝર ઔરતથી ચાર માસ સુધી અલગ રહેવું બાઈઝ નથી. અને અગર મઠ સફરમાં છ માસ સુધી રહે અને ઔરત તેને ખુલાવે અને મઠ કુદરત અને તાકત હોવા છતાં ન આવે તો હાકિમને જોઈએ કે ઔરતની ખ્વાહિશ મુતાબિક બન્નેવમાં તફરીક ફરાત્રી આપે. (ભાગ-૧ પાનું-૩૩)

એટલા માટે કુકહા (રહ.) ફર્માવે છે કે મઠ ઔરતની ઇબ્જત અને રજા સિવાય ચાર મહિનાથી વધુ અલગ ન રહે. (શામી ભાગ-૨ પાનું-૫૪૭)

અમીરુલ મુ'મિનીન હઝરત ઉમરે ફાફક (રહી.)રાત્રે મદીનાની ગલિયેઆ ગરત લગાવતા હતા કે એક મકાનથી જવાન ઔરતની અવાજ સાંભળી તે શૌહરની જુદાઈમાં આ શેઅર પઢી રહી હતી.

ફવલ્લાહિ લવલલ્લાહુ તખ્શા અવાકિયુહુ લઝહઝહ મિન હાઝરસરીરે જવાનિયુહુ.

અર્થાત :-ખુદાની કસમ અગર અને ખુદાનો ખોદ ન હોત તો આજ ચારપાઈના પાયા હલતા હોત.

આપે કારણ પુછ્યું તો કહેવા લાગી કે કાફી સુદત થઈ મારો ધણી જિહા-ઈમાં ગયો છે. એની જુદાઈમાં આ શેઅર પઢી રહી હતી. હઝરત ઉમરે ફાફક (રહી.) ગમગીન થયા ઘરે આવી પોતાની બેટી ઉમ્મુલ મુ'મિનીન હઝરત હફ્સા (રહી.)થી પુછ્યું કે ઔરત શૌહર બિના કેટલી સુદત સુધી અલગ કરી શકે છે ? જવાબ આપ્યો કે ચાર મહિના સુધી જેથી આપે ફર્માન બારી કયું કે શાહી

શુદ્ધ ફોજીને ચાર મહીના થવા પર પોતાના ઘરે જવાની હાજત આપી દેવામાં આવે. (શામી ભાગ-૨ પાનું-૫૪૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

છોકરીએ વતન નહીં છોડવાની શરતે શાદી કરી.

(૭૪૬) સવાલ:- છોકરીએ જો શરતે શાદી કરી કે લંડન નહીં આવે. ફર બે વર્ષે ધણીએ ચાર-છ મહીના માટે આવી જવું. શરતે મુજબ ધણી એક વખત આવે. પછી ત્રણ વર્ષે થવા છતાં આવે. નથી. ન આવવાનું કારણ લખે છે કે આવવા-જવામાં ધણી ખર્ચ થાય છે. ચાર-છ મહીના વતનમાં વિના નોકરીએ રહેવું પડે છે. જેને ચલાવી લેવાની મારી સ્થિતિ નથી. તો શું આવી હાજતમાં ધણીએ છોકરીની મજબૂર શરતે કબુલ રાખવા છતાં તેને પરદેશ બોલાવી શકે ખરો ?

જવાબ :- હા, શરતે કબુલ રાખી હોવા છતાં ઔરતને રાહી કરી બોલાવી શકે છે. ઝખરહસ્તી કરી શકતો નથી. જવા રાહી ન હોય તો ખર્ચ અને પત્ર-વ્યવહાર બંધ કરી તેને હૈરાન કરવી જાઈએ નથી.

હદીસ શરીફમાં છે :- ઇઝા તમન્નજ રંજુલુ હમિરઅતન વશતે લહા અલ્લા યુખિરજહા મિમ મિસ્રેહા ફલ્લઅ લહુ અંય યુખરિજહા બિગમરિ રિજિલાહા.....

કોપર્યાત :- જ્યારે પુરૂષે સ્ત્રી સાથે જો શરતે શાદી કરી હોય કે તેને વતનની બહાર નહીં લઈ જાય. તો સ્ત્રીની રાહી ખુશી વગર ધણી તેને લઈ જઈ શકશે નહીં. (તિરમિઝી ભાગ-૧ પાનું ૧૩૪)

જે લંડન જવામાં તંદરસ્તી, આખર અને દીનદારી વિષે કંઈ જાણ ન હોય તો ઔરતે જવા માટે રજામાંથી બતાવવી એકતર છે. બહાર અમુક સંજોગોમાં જવું જરૂરી પણ થઈ જાય છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઇફતમાં નિકાહ કરવાથી ઔરત બંધાય જતી નથી.

(૭૫૦) સવાલ :- તલાક અથવા વફાતની ઇફત પુરી થવા પહેલાં એક માણસે એક ઔરત સાથે એટલા માટે નિકાહ કરી લીધા કે ઇફત પુરી થવા પછી ખીલા સાથે નિકાહ ન કરી શકે. મુહબત કરી નથી. તો આ નિકાહ મુઅતબર ગણાશે કે ઇફત પછી ફરીથી નિકાહ કરવા પડશે ? ઇફત પછી ખીલા સાથે નિકાહ કરી શકે કે નહીં ?

જવાબ :- ઇદતમાં કરેલ નિકાહ મુઅતબર નથી. (ઈદતમાં નિકાહ કરવા કરામ છે. ઇદત પછી ઔરત રાહી હોય તો ફરીથી નિકાહ કરવા પડશે. ઇદતમાં કરેલા નિકાહથી ઔરત બંધાય જતી નથી. અને નિકાહ કરનાર તે ઔરતનો હકદાર બની જતો નથી. ઔરત એને હોડીને બીજા સાથે નિકાહ કરી શકે છે. “વફીહી ઇશારતુન ઇલા અન્નહુ લગ્ન અહકકુ બિકા મિન ગયરિહી બલ હુવ ખાતિબુમ મિનલ ખુતાબ ફતનકિહુ મન શાઅત (તઅલીફુલ મુમજજહ પાનું ૧૬૩)

મુકબત કરી લીધી હશે તો પણ બાકીની ઇદત પુરી કરી નિકાહ કરી શકાયે પણ જો નિકાહ કરનાર બીજો માણસ હશે તો (પેલાના મુકબત કરવાના લીધે) બીજા ઇદત પણ ગુજારવી જરૂરી છે. (પાનું-૧૬૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચનાર છે.

મુતલકેક ઇદતમાં બીજા નિકાહ કરે તો મુઅતબર છે કે નહીં ?

(૭૫૧) સવાલ :-એક ઔરતને તલાક થઈ તેણે એક હેઝ પછી (ઈદતના અંદર) બીજાથી નિકાહ કર્યા. પરંતુ જમાઅતે એને બુદા કરી લીધા કે ઇદતના અંદર નિકાહ મુઅતબર નથી.

હવે સવાલ એ કે બીજા બે હેઝ ગુજરવા પર તે નિકાહ કરી શકે છે ?

જવાબ :-બે હેઝ ગુજરવા પર નહીં. બદલે ઇદત નવેઅરથી શરૂ થયે. અને ત્રણ હેઝ ગુજરી જવા પર ઇદત ખતમ થશે. (ફરે'મુખતાર શામી સાથે બાજ-૨ પાનું-૮૩૭-૮૩૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચનાર છે.

વાલીએ પઠેલ નિકાહ મુઅતબર છે કે નહીં ?

(૭૫૨) સવાલ :-શુ' ફર્મવે છે હલમાએ દીન ઇસ્લામી કાનુનની રૂએ કે નાની છોકરીની શાદી થએલી છે અને તેના વતી નિકાહ વાલીએ પઠેલા છે. પછી નિકાહ પકનાર છોકરા સાથે ઝઘડો થઈ ગયો અને છોકરીને તેના ઘરે મોકલી નથી. હવે છોકરીનો બીજા જગ્યાએ નિકાહ કરાવવો છે તો તલાક મેળવવાની જરૂરત છે ? તેમજ તલાક પછી ઇદત પાળવાની પણ જરૂરત છે ?

જવાબ :-નાબાલિગ છોકરીના નિકાહ તેના માપે અથવા તેના દાદાએ કરી આપ્યા છે. તો તે મુઅતબર છે. છોકરી બાલિગ થવા પછી પણ તે નિકાહને રદ ખાતિલ કરી શકશે નહીં. ‘ફત્વન ઝવ્વજહુમલ અબુ અબિલ જહદુ ફલા ખિયાર લહુમા બઅહ ખુલુગિહિમા (ફિદાયત બાજ-૨ પાનું-૨૬૭)

માટે ઠોકરો બાહિમ થયા પછી તલાક આપે તો જ ઠોકરી બીજી જગ્યાએ નિકાલ કરી શક્યો. એનાય પહેલાં તલાક મળી બાપ તો ઇદત ગુના-રવી જરૂરી નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

શાદી માટે કઈ લેવું.

(૭૫૩) સવાલ :-ઠોકરી, ઠોકરો બાહિમ થઈ મયાં હોય અને શાદીના લાયક હોય પરંતુ શાદી કરાવવાની હૈસિયત બાપમાં નથી તો કઈ લઈ શકે ? અથવા હૈસિયત થતાં મુખી શાદી લેટ કરે ? બ્યારે હૈસિયત હોય ત્યારે શાદી કરે ? શરખ હુકમ થું છે ?

જવાબ :-પૌતાની અથવા ઇઠરા-ઠોકરીની શાદી લેટ કરવામાં ગુનાહની પ્રાપ્તીનો ભય હોય તો તાખીર ન કરે. જરૂરત મુજબ (જે મુન્નત તરીકાથી શાદી કરવામાં કાફી થઈ બાપ) કઈ લેવાની શરીઅતથી ઈજાઝત છે. (શામી બામ-૨ પાનું-૩૬૦) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

જે ઔરતથી શાદી કરવી હોય તેને લેવું.

(૭૫૪) સવાલ :-ભુવાન ઔરતને જેનાથી શાદી કરવાનો ઇરાદો હોય પસંદ કરવા માટે લેવું કેવું છે ?

જવાબ :-પસંદ કરવાની ગઈથી લેવું સુસ્તહલ અને બઈઝ છે, બશ-તેંકે પૈગામ કબુલ કરવાની ઉમ્મીદ કરી શકાતી હોય. અગર ઉમ્મીદ ન હોય તો ઈજાઝત નથી. (શામી બામ-૨-૩૬૦) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

માઇબાના શાદીની રીતો,

(૭૫૫) સવાલ :-થું માઇબાના શાદી થઈ શકે છે ? કોનો તરીકો થું છે ?

જવાબ :-હાં, માઇબાના પક્ષ શાદી થઈ શકે છે કોનો તરીકો આ છે કે:-

(૧) મામલા તરીકે ફલ્હો ફલ્હનને પત્ર લખે કે હું તારાથી નિકાલ કરું છું બ્યારે ફલ્હનને પત્ર પહોંચે તો શરખ ગવાહોની સામે પદવામાં આવે અને તે જ મજલિસમાં ફલ્હન કહી આપે કે મેં નિકાલ કબુલ કર્યો તો નિકાલ મુનઅકિદ થઈ જશે.

(૨) ફલ્હન ફલ્હાને પત્ર લખે કે હું તમારાથી નિકાલ કરું છું. બ્યારે ફલ્હાને પત્ર મળે તો શરખ ગવાહોને જમા કરી એમના સામે પત્ર પદવામાં આવે. અને ફલ્હો કહે કે મેં નિકાલ કબુલ કર્યો.

- (૩) અથવા દરમિયાનમાં વકીલ બનાવવામાં આવે અને વકીલ ઈબ્બત પછી ઠોકરા અને ઠોકરીના તરફથી શરૂ કરવામાં આવેલા નિકાલ કબુલ કરે.
- (૪) અથવા દુલ્હન દુલ્હને યા દુલ્હા દુલ્હનને પોતાની નિકાલનાં વકીલ પત્ર મારફતે બનાવી આપે તો વકીલ (દુલ્હન દુલ્હા કે દુલ્હા) શરૂ કરવામાં આવેલા અથવા મજબુતને અડા કરે અને પોતાનાથી નિકાલ કરી લે તો નિકાલ થઈ જશે. (શામી ભાગ-૨ પાનું ૩૬૪) ફક્ત ખુલાસાક વધુ બહુતર છે.

નિકાલમાં ઈબ્બત કુબુલનો તરીકો.

(૭૫૬) જવાબ :- અહીં નિકાલની મજલિસમાં નિકાલ પદાવનાર મૌલાનાએ વકીલ, ગવાહો મન્કુલા અને નિકાલ કરનાર ઠોકરા-ઠોકરીના સગા વિગેરે મજલિસવાળાઓની હાજરી પછી અને નિકાલનો ખુલ્લો શરૂ કરતાં પહેલાં વકીલથી પુછવું 'શું હું નિકાલ પદાવી આપું' એના જવાબમાં વકીલે કહ્યું. હાં, પછી નિકાલ પદાવનાર મૌલાનાએ નિકાલનો ખુલ્લો પડ્યો અને એના પછી વકીલથી 'શું' આપે પોતાની મુઅકકલત નામે ફલાણાની ઝાંતને ફલાણા આદમીના નિકાલમાં આપી યા આપે પોતાની મુઅકકલત નામે ફલાણાને ફલાણા આદમીના નિકાલમાં આપી પુછવાનું ભુલી ગયા. અને વકીલથી ઈબ્બતના શબ્દો કહેવડાવ્યા વગર નવસાથી ખિતાબ કરી કહ્યું ફલાણા વકીલે એની મુઅકકલત નામે ફલાણાની ઝાંતને તમારા નિકાલમાં આપી. (હાલાંકે વકીલથી પુછવું ભુલી ગયા હતા. અને વકીલે એવું કહ્યું ન હતું કે મેં મારી મુઅકકલતને નિકાલ કરાવી આપ્યો.) આપે કબુલ કર્યો. નવસાએ કહ્યું 'મેં' કબુલ કર્યો. પુછેલી સુરતમાં નિકાલ મુનઅકિદ થયા કે નહીં ?

- (૨) મજલિસની જમાવટ પછી અને નિકાલના ખુલ્લાથી પહેલાં મૌલાનાનું વકીલને પુછવું કે હું નિકાલ પદાવી આપું અને એના જવાબમાં વકીલનું હા કહેવું. શું આ ઈબ્બતના શબ્દો હોઈ શકે ખરા ?
- (૩) વકીલનું આ કહ્યા વગર કે મેં મારી મુઅકકલતને ફલાણાના નિકાલમાં આપી. મૌલાનાનું આ કહેવું કે ફલાણા વકીલે તેમની મુઅકકલતને તમારા નિકાલમાં આપી શું આ ઈબ્બતના શબ્દો હોઈ શકે ખરા ?
- (૪) વકીલનું આ કહ્યા વગર કે મેં મારી મુઅકકલતને ફલાણાના નિકાલમાં આપી. મૌલાનાનું વાકિઅલના વિરુદ્ધ આ કહેવાથી કે ફલાણા વકીલે

એની મુઅકકલત તમારા નિકાહમાં આપી અને નવસાના આ કહેવાથી કે મેં કબુલ કીધી. નિકાહ કુઝુલી થઈ જશે ? નિકાહ. કુઝુલીની સુરત તો એ છે કે નિકાહ પઢાવનાર એ કહે કે મેં ફલાણી ઔરતને તમારા નિકાહમાં આપી અને નિકાહ પઢનાર કહે કે મેં કબુલ કીધી.

જવાબ :- અસલ મસ્અલો એ છે કે નિકાહનો વકીલ પોતે નિકાહ પઢાવે. મુઅકકલતની રજા સિવાય બીજાને નિકાહ પઢાવવાની છુટ આપવાનો એને ઇજાઝિયાત (પાસ) નથી. (અરબાહ વન્નઝાહર ફિતાબુલ વકાલત પાનું-૩૬૪)

અગર નિકાહના વકીલે મુઅકકલતની ઇજાઝત સિવાય બીજાને નિકાહ પઢાવવાની છુટ આપી દીધી અને તેણે નિકાહ પઢાવી આપ્યો તો અમુકના નઝદીક આ નિકાહ કુઝુલી ગણાશે. અને દુલહનની કૌલી અથવા ફેઅલી રજા ઉપર મૌકુફ અને મુનઅકિફ ગણાશે. અને અમુક કુકહા (રહ.) એના કામલ છે કે પહેલો વકીલ નિકાહની મજલિસમાં મૌનુફ હોય તો નિકાહ નાકિઝ અને લાઝિમ થઈ જશે. અને એજ પસંદીદહ અને મઅમુલ બિદા છે. (ફતાવા કાઝીખાન ભાગ-૩ પાનું-૫૮૦) (ફતાવા આલમગીરી ભાગ-૨ પાનું-૨૦)

એટલા માટે પુછેલી સુરતમાં જ્યારે નિકાહ પઢાવનારે વકીલને પુછ્યું કે નિકાહ પઢાવી આપું. અને વકીલે કહ્યું હાં, પઢાવી આપો તો આ તબકીલ છે. નિકાહની મજલિસ અને ઉર્ફે આમ એનો કરીનો છે. અને દુલહન પણ જાણે છે કે નિકાહ બીજો માણસ પઢાવશે તો એને દુલહનની ઇજાઝત પર મહમુલ કરી શકાય છે. 'લિઅન્નલ મઅરફ કલમશરૂતિ'

એ પછી નિકાહ પઢાવનારનું નવસાથી ખિતાબ કરી એ કહેવું કે ફલાણા વકીલે પોતાની મુઅકકલત નામે ફલાણાની ઝાતને તમારા નિકાહમાં આપી. આપે કબુલ કીધી ? એ ઇજાબ છે. જવાબમાં નવસાનું આ કહેવું કે મેં કબુલ કીધી. આ કબૂલ છે. (શામી ભાગ-૨ પાનું-૩૭૭)

વધુ સંતોષ અને જાણકારી માટે બે ફતવા નકલ કરે છું.

સવાલ :- દુખ્તરકે વાલિદને નિકાહખાંસે કહા કે હમારી લગ્નકીકા નિકાહ કર દો. નિકાહખાંને ઇસ તરહ કર દિયા. તુમને અય અમર, ઝેંકી લગ્નકી બંએવઝ ૧૦૦ રૂપિયે મહરકે કબુલ કી ? ઉસને કહા. હાં, મેંને કબુલ કી. ઉસસે નિકાહ હો ગયા યા નહીં ? નિકાહખાં બાપકા વકીલ હે યા ઔરતકા ?

જવાબ :- ઈસ સુરતમે' ઇબ્રાહીમ કુચુલ મજકુરકે સાથ જબકે હો રૂબરૂ શહીદીનકે હુવા. નિકાહ સહીક હો ગયા. નિકાહખાં ઔરતકે બાપકા વકીલ હો. (ફાવા હાફલ ઉલુમ મુદદલલ વ મુકમલ હાફલ મુદતી અઝીઝુર'હમાન જિલ્લ-૭ સદા-૬૫)

સવાલ :- એક શખ્સને મીયાંલકો કહા કે મેને તુજકો ઇબ્રાહીમ દી હો ફિર મીયાંલકને મદ'કો કહા કે કુલાંની ઔરત તુમને કુચુલ કી ? ઉસને કહા મે'ને કુચુલ કી. ઈસ સુરતમે' નિકાહ મુનઅકિદ હો ગયા યા નહીં ? યહાં ઇબ્રાહીમ કુચુલમે'સે સિદ્દ' એક જુઝવ મૌજુદ હો.

જવાબ :- ઈસ સુરતમે' નિકાહ મુનઅકિદ હો ગયા. કચુકે મીયાંલ વકીલ હો. વહી દુખતરકી તરફસે પસ મિયાંલકને જો કલામ શોહરસે ક્રિયા કે "કુલાંની આરતકો તુમને કુચુલ ક્રિયા ? ચે ઇબ્રાહીમ હો. ઔર જબ શોહરને કહા. મે'ને કુચુલ ક્રિયા. તો ચે કુચુલ હુવા. પસ ચે દોનોં રૂકન સઅની ઇબ્રાહીમ કુચુલ પાયે મએ. (ફાવા હાફલ ઉલુમ જિલ્લ-૭ સદા-૨૬)

અગર નિકાહખાંને વકીલસે ઇબ્રાહીમ લિયે બગૈર ઇબ્રાહીમ કુચુલ કરા દિયા ઔર વકીલ મજલિસે નિકાહમે' મૌજુદ હો. ઔર ઉસને બઅદ નિકાહ કૌલસે ઇબ્રાહીમ દે દી. યા ફઅલ ઔર હાલસે રજામ'દી ઝાહિર કી તો નિકાહકે નિફાઝ વ લાઝિમ હોનેકે લિયે કાફી હો ગયા. (હમવી શહે' અરશાહ વન્નઝાહિર સદા-૩૬૮) ફક્ત વલ્લાહુ અ'લમુ બિસ્સવાબ.

(૨) જો ઇબ્રાહીમ નથી. તવકીલ છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

(૩) પહેલા વકીલની હાજરીમાં આ શખ્સે ઇબ્રાહીમ દે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

(૪) પહેલા વકીલની ગૈરહાજરીમાં નિકાહ કુચુલી ગણાશે. અને ફલકનના કૌલથી કે ફઅલની ઇબ્રાહીમ પર મોકુફ અને મુનઅકિદ ગણાશે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

શીઆ છોકરી સુન્ની છોકરાથી શાદી કરી શકે ?

(૭૫૭) **સવાલ :-** છોકરા સુન્ની છે અને શાદી શુદ્ધ છે. અને છોકરી સુન્ની છે. બીજી શાદી શીઆ છોકરીથી કરવી છે. છોકરીના માં-બાપનો ઈરાદો છે કે શીઆ તરીકાથી નિકાહ થાય. એમના સમાજમાં દેખાડવા માટે તેઓ

શીઆ તરીકાથી નિકાહ કરવા માંગે છે. એમના નિકાહ પછી અગર છોકરો સુન્ની તરીકા મુજબ પોતાના ઘરે નિકાહ કરી લે તો એના પર કોઈ એમતેરાજ નથી ?

(૨) છોકરી સુન્ની તરીકે અપનાવવા રાહી છે. ફક્ત વાલિદૈનને રાહી કરવા તે શીઆ તરીકા પર નિકાહ કરવાનું કહી રહી છે.

(૩) અગર શીઆ તરીકાથી નિકાહ કરીએ તો ઇસ્લામથી નિકળી જવાય કે નહીં ?

(૪) અગર શાદી પછી છોકરી શીઆ મઝહબમાં રહે અને છોકરો સુન્ની મઝહબમાં રહે તો એના વિષે મઝહબી એમતેબારથી શું રાય છે ?

જવાબ :- શીઆ અને રવાફિઝમાં ઘણાં ફિરકાઓ છે. અને અકીદા પણ મુખતલિફ છે. જે લોકો હઝરત અલી (રદી.)ને મઆઝહલાહ ખુદા સમજે છે અને ખુદા સાથે કુદરત વિગેરેમાં શરીક માને છે જેમનો અકીદો છે કે હઝરત અબ્દુલ (અલ.)એ વહી લાવવામાં ગલતી કીધી. હઝરત અલી (રદી.)ના બદલે હઝરત મુહમ્મદ મુસ્તુફા (સલ.)ને પહોંચાડી અને જેઓ ઉમ્મુલ મુ'મીનીન હઝરત આઈશા (રદી.) પર (મઆઝહલાહ) જિનાની તોહમત લગાવે છે. અને જેઓ હઝરત અબુબકર સિદ્દીક (રદી.)ના સહાથી હોવાનો ઇનકાર કરે છે. વિગેરે, એના સિવાય કુફિ-યહ અકીદા રાખનારને કુકહાએ ઇસ્લામના હાઈરહથી ખારિજ ઠેરવ્યા છે. (શામી ભાગ ૩ પાનું ૪૦૬) (ફિતાવા આલમગીરી ભાગ-૨-પાનું-૨૬૪)

અને જેમના અકીદા કુફ્રની હદ સુધી નથી પહોંચ્યા તે મુખતલિફ અને ગુમરાહ છે. સવાલમાં જે છોકરીનો ઝિક્ક છે. તે કયા અકીદહની છે અને કઈ જમાઅતથી સંબંધ ધરાવે છે. એ બાબતું મુશ્કિલ છે. જેને હાઈ જ્યાં સુધી છોકરી શીયઈ યા રાફઝી અકીદાથી તોખા કરીને અહલે સુન્નતમાં શામિલ ન થાય અને સુન્ની તરીકાથી શાદી કરવું મંજૂર ન રાખે એનાથી નિકાહ ન કરવામાં આવે યુનાંચે 'અકાઇદે ઇસ્લામ' માં છે કે :- શીઆઓને શું થયું કે હઝરત (સલ.) ના સહાબાઓ જેમની ખુબીઓ કુઆનમાં આવેલી છે. અને તેમને સુખુત યકીની છે. ખુરા કહે છે. અને જાત-જાતના ઐમો તેમનામાં સાબિત કરે છે. અને એમની દુશ્મનાવટને અને એમના ઉપર લાન-તાન કરવાને પોતાનું ઈમાન બનાવી રાખ્યું છે. (ઇલા કબલિહી) હઝરત (સલ.)ના કાકા અબ્બાસ (રદી.) અને એમના છોકરા અબ્દુલ્લાહ (રદી.)ને અને હઝરત (સલ.)ની બીવીઓને શું શું ઐબ લગાડે છે. અને કેવા કેવા નાલાઈક કલિમાત એમની શાનમાં લખે છે અને અગર

કેઈ અઢના માણુજની જીવીને જોવું કહે તો તે જોવું કદી મેં પશુ ન જુએ અફસોસ હઝાર અફસોસ છે એવા મુસલમાનો પર જેઓ એવા લોકોથી મુકબલ રાખે છે અને એમનાથી શાદી બિયાહ કરે છે. કંઈ શક નથી કે એવા લોકોથી પશુ જનાબ સમ્યદુલ મુસલીમ (સહ.) નારાજ હશે. અને એમને હોઝે કૌમરથી હાંકી મુકશે. (અકાઇદે ઇસ્લામ-૨૫૧) ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

(૨) જો છોકરી પોતાના બાલિકા અકીદાને લઈ કાઢિર હશે તો એનાથી નિકાહ કરવું હરામ છે. અને હરામને હલાલ સમજનાર ઇસ્લામથી નીકળી બચ છે. અને જો એવા અકીદા નથી તો ખારિજ નહીં થાય. પરંતુ શીઆ તરીકા પર નિકાહ કરવામાં તે તરીકાની તઅજીમ અને પોતાના તરીકા અને જમાઅતની તફકીરનો ધુનોહ લાશુ પડશે. ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

(૩) અગર છોકરીના અકીદા કુફ્રની હલ સુધી નથી પહોંચ્યા તો કરાહત સાથે બંધ છે પરંતુ શરઈ મસલિહતના લઈ એની ઇબ્જત નથી. ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

(૪) કુર્આનમાં અહલે કિતાબથી નિકાહ કરવાની ઇબ્જત મૌજુદ છે. પરંતુ શરઈ મસલિહતના લઈ અમીરૂલ મુ'મિનીન હઝરત ઉમરે ફાઝલ (રહી.) જો પોતાની ખિલાફતના જમાનામાં એની મુખાલિફત કરી આપી. જેમકે હઝરત હુઝેફા (રહી.)એ એક કીતાબીયહ ચહુદીયાથી નિકાહ કરી લીધો જ્યારે એની ખબર હઝરત ઉમર (રહી.)ને થઈ તો આપ (રહી.)એ જુદાઇનો હુકમ આપ્યો. હઝરત હુઝેફા (રહી.)એ જવાબમાં લખ્યું કે શું કીતાબીયહથી નિકાહ હરામ છે? જવાબમાં હઝરત ઉમર (રહી.)એ લખ્યું કે હરામ તો નથી કહેતો પરંતુ જો બચના લઈ ઇબ્જત નથી આપતો કે તમે જો ઔરતના ફંદામાં ફસાઈ બવ. (અહકામુલ કુર્આન લિલજન્સાસ ભાગ-૨ પાનું-૩૬૭)

તકરીબન આ જ વાકીઓ કંઈક વધુ ખુલાસાપુર્વક ઇમામ મુહમ્મદ (રહ.) જો કિતાબુલ આસારમાં નકલ કર્યો છે. 'ઇમામ મુહમ્મદ (રહ.) હઝરત ઇમામ અ'જમ (રહ.), હમ્માદ ઈબ્રાહીમથી રિવાયત કરે છે કે હુઝેફા બિન યમાન

(રહી)એ મદાઈનમાં યહુદી ઔરતથી નિકાહ કર્યો તો હઝરત ઉમર (રહી.)એ તેમને લખ્યું કે એને છોડી આપો. હઝરત હુઝેફા (રહી.)એ લખ્યું. 'યા અમીરલ મુ'મિનીન શું કિતાબિયત્તથી નિકાહ કરામ છે. હઝરત ઉમર (રહી.)એ જવાબમાં લખ્યું કે હું તમને કસમ આપું છું કે તમે મારો આ કાગળ (હાથથી)ન રાખો એનાથી પહેલાં કે એને છોડી દો. (યાની પહેલાં તેને છોડી દો પછી કાગળ હાથથી મુકો.) એટલા માટે કે મને બય છે કે લોકો તમારી પૈરવી કરશે. અને ઝિમ્મી ઔરતોથી નિકાહ કરશે. એમની ખુબ સુરતીના લઈ. અને એ મુસલમાન ઔરતોના માટે ઘણો મોટો ફિત્નો થશે. હઝરત ઇમામ મુહમ્મદ (રહ.)એ ફર્માવ્યું કે એને જ હમો ઇખતિયાર કરીએ છીએ. હમે યહુદી ઔરતથી નિકાહને હરામ નથી કહેતા. પરંતુ હમારી રાય આ છે કે મુસલમાન ઔરતોને એના ઉપર તરજીહ આપવામાં આવે. અને ઇમામ અબૂહનીફા (રહ.)નો આ જ કૌલ છે. (કિતાબુલ આસાર ઇમામ મુહમ્મદ તર્જુમા સાથે પાનું-૧૯૦) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબનાર છે.

વલીમો ક્યારે મસ્તુન છે ?

(૭૫૮) સવાલ :- (૧) વલીમો ક્યારે કરે ? ખિલવતથી પહેલાં કે પછી ? અને ખિલવતથી પુરાદ સુહબત જરૂરી છે કે ફક્ત દરવાજો ખંધ કરવું ?

(૨) નિકાહ થવા પછી તરત, રૂખસતી યા ખિલવતથી પહેલાં ખાવું ખવડાવવાથી વલીમાની સુન્નત અદા થશે કે નહીં ?

જવાબ :- (૧) વલીમાની દઅવત મિયાં-ખીવીના મેળાપ પછી ખવડાવવામાં આવે છે. ઘણી-ઘણીયાણી મળે તે વિશે સવારે યા ખીલ દિવસે શાદીની ખુશીમાં પંડોશી, સગા-સંબંધીઓ અને દોસ્ત અહબાબને જમા કરે જેમાં ફકીરો અને આલિમો પણ હોય. ખાલિસ નિયતના સાથે હૈસિયતના મુતાબિક જાનવર ઝબહ કરીને અથવા કંઈક ખાવું પકાવીને ખવડાવે. (ફિતાવા આલમગીરી ભાગ-૬ પાનું ૨૨૯ મતખઅ અહમદી)

વલીમા વિષે ખીલ પણ અકવાલ છે. જેમકે (૧) નિકાહ વખતે (૨) નિકાહ પછી પણ અને ફુજુલ (સુહબત) પછી પણ (૩) બે દિવસ પછી મકરૂહ છે. (મજાહિરે કક કિતાબુનનિકાહ ભાગ-૩ પાનું ૧૪૯)

(૨) અમુકના નજદીક વલીમાની મુન્નત અહા થઇ જશે.

સવાલ :-વલીમાની મુદ્દત કયાં સુધી છે ?

જવાબ :-એ દિવસ સુધીની દાવતને વલીમા કહે છે. એના પછી દઅ-વત આપવાને દઅવતે વલીમાં નથી કહેતા. (ફિતાવા આલમગીરી ભાગ-૧ પાનું ૨૨૬) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

ઇદતની મુદ્દત

(૭૫૬) સવાલ :-એક માણસે પોતાની ઔરતને ત્રણ તલાક આપી. હવે તે ફરીથી તેણીથી નિકાહ કરવા માંગે છે તો શરઅન હલાલો અને ઇદત જરૂરી છે. એની ઔરતની ઇદત કેટલી છે ? નવજુવાનની ઇદત કેટલી છે ? અને અગર આર્ધસા હોય તો (જેને હૈઝ ન આવતું હોય તો) તેની ઇદત કેટલી ? અને અગર ઔરતે મજબુરીથી ઓપરેશન કરાવ્યું હોય તો એની મીઆદમાં કંઈક ફર્ક છે ?

(૨) ઔરતની કમથી કમ મહરની મિકદાર આ ઝમાનાના હિસાબથી કેટલા રૂા. છે.

જવાબ :-(૧) ઔરત હામેલહ છે તો તેની ઇદત વજએ હમલ (બાળક થવા લાગી અને અગર હામેલા નથી તો ત્રણ હૈઝ, અને અગર હૈઝ ન આવતું હોય અને ઇમ્તીહ પણ નથી તો ત્રણ મહિના ગુજરવા બાદ ઇદત પુરી થશે. ત્યાર બાદ નિકાહ કરી શકે છે. હલાલાની મુરતમાં બીજો શોહર દુખુલ પછી તલાક આપી કે યા મરણ પામે તો તલાકની ઇદત યા વફાતની ઇદત ગુજરવા પછી પહેલા શોહરથી નિકાહ કરી શકે છે. (ઓપરેશન વાળી ઔરતનો હુકમ મઝકુર બયાનથી સમજી શકાય છે)

(૨) મહરની કમથી કમ મિકદાર ૧૦ દિરહમ છે. (હિદાયત ભાગ-૨ પાનું ૪૦૪) અને ૧૦ દિરહમનું વજન આશરે પોણા ત્રણ તોલા ચાંદી છે જેની કીમત આજના એક તોલાના ૬ રૂપિયાના હિસાબથી ૧૬-૫૦ (સાડા સોલ) રૂપિયા થાય છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે

નિકાહ માટે પહેલી ઔરતને તલાક આપી દેવાની શત' લગાવ્યું

(૭૬૦) સવાલ :-શાદીને ઘણા વર્ષ થયા ઔલાહ નથી. જેથી બીજા શાદી કરવી છે. પરંતુ છેકરીવાલાનો ઇન્કાર છે કે પહેલી ઔરતને તલાક આપો તો થઇ શકે છે તેા હું શું કરું ?

જવાબ :-બોલાક ન થવું બીવીનો કુમુર નથી. એટલા માટે વિના કુમુરે ઓરતને તલાક આપવું જુસ્મ છે. ઠોકરીવાળાઓએ એવી મેકાર શત' લગાવવી અને તલાકના માટે મજબુર કરવું જાઈજ નથી. હરીશમાં એની જુમાનિ-અત આવી છે. (મિશકાત-૨૭૧) ફક્ત પુઠાપાક વધુ જાણનાર છે.

શુખલ અથવા તોલમતના કઈ તલાક આપેલ ઓરતની હાલતના નફકા વિષે.

(૭૧૧) સવાલ :-ઓરતની શાદી થવાને બદી મહીના થયા માહુમ પડ્યું કે હામિલા છે ડોક્ટરે પાંચ મહિનાનો હમલ બતાવ્યો. જેના કષ એને ધર મોકલી આપી. હવે એને તલાક આપવી છે. તો હાલતના ખર્ચ અને શાદીના ખર્ચનો શું હુકમ છે ?

જવાબ :-જે ઓરતનો નિકાહ ન થયો હોય પણ જિનાથી હામિલા હોય તેનો નિકાહ સહીક થઈ જાય છે. (ફર' મુખતાર) અને જેનો હમલ છે અગર તે નિકાહ કરે તો સુકબત પણ કરી શકે છે કે હમલ એના દુરકાથી છે. (ફર' મુખતાર)

અને બીજો માણસ નિકાહ કરે તો એના માટે ખચ્ચુ' પૈસા થવા સુધી વતી વિગેરે કરામ છે (ફર' મુખતાર) અગર અજાણતામાં સુકબત કરે તો શુને-કગાર નથી.

પુછેલી સુરતમાં ડોક્ટરી તપાસ અને જોખમ શર્ષ શકાવત નથી. થઈ શકે છે કે પેટનો ઉભાર હોય યા ગાંઠ વિગેરેની બિમારી હોવાથી પેટ વધી ગયું હોય યા શાદી પછી થોડરનો હમલ હોય જેને ડોક્ટર પહેલાંનો બતાવી રહ્યો હોય. હાં, અલબત્ત શાદી પછીથી ખચ્ચુ' પૈસા થવા સુધીનો જમાનો છ માસથી કમ હોય એવા સમયે ખણી પોતાના હમલનો ઈનકાર કરી શકે છે કે આ માફ' ખચ્ચુ' નથી (શામી ભાગ-૨ પાનું-૪૦૧)

શરીઅતનો કાનુન છે કે કોઈ રીતે પણ ઇકરાનું હલાક હોવું અશક્ય હોય તો મજબુરન કરામી હોવાનો હુકમ લગાવવામાં આવે અને ઓરતને જાનિયત ઠેરવવામાં આવે અને જ્યાં સુધી આવી સુરત ન હોય હજામ લગાવવું વિના ફલીક તેમજ વખતથી અમાઈ છે. ખામીશી ઇખતિઆર કરવામાં આવે અને પરદાપોશીથી કામ લેવામાં આવે.

હદીસમાં છે જે કોઈ પોતાના મુસલમાન બાઈ (બહેન)ને જે આબરૂથી બચાવશે અલ્લાહ તઆલા તેને કયામતના દિવસે દોઝખથી બચાવશે. (શુરુ'સ્સુન્નહ અન અબી હરદહ (રહી.) બીજી હદીસમાં છે :-જે કોઈ મુસલમાનની પરદહ પૌરી કરે, અલ્લાહ તઆલા દુન્યા અને આખિરતમાં એની પરદહ પૌરી કરશે (મિશત કાત-પાનુ-૪૨૨)

હદીસમાં છે કે :-કોઈ માણસ ત્યાં સુધી મોમિન કહેવડાવવાના લાયક નથી કે જ્યાં સુધી એમાં આ જઝમો પૈદા ન થાય કે પોતાના મુસ્લિમ બાઈ માટે તે વાત પસંદ કરે જે પોતાના માટે પસંદ કરે. (ખુબારી શરીફ-મુસ્લિમ શરીફ)

શરહ કાનુનથી બચ્ચાનું હરામી હોવું અને ઔરતનું જાનિયત અને બદકાર હોવું સાબિત થઈ જાય તો એનો ફૂકમ અલગ છે. પરંતુ જ્યાં સુધી શરહ દ્રષ્ટિએ સાબિત ન થાય અને મદ' તલાક આપી કે તો હદૂતના જમાનાનો નફકો આપવો પડશે. અલબત્ત અગર તે પોતે જ કોઈ જગ્યાએ ચાલી જાય શોકરના ત્યાં ન રહે તો એવી સુરતમાં શોકર પર જરૂરી નથી. શાદીના ખર્ચાની માંગણી કરવી સહીક નથી. ફકત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

અખ્યાદી મામા બાણેજનો આપસમાં નિકાહ બાધજ નથી.

સવાલ :-આયશને ફારગતી થઈ ગઈ હતી તેને તે ધણીથી એક છોકરી છે. પછી આયશાએ બીજા મદ' સાથે નિકાહ કર્યો તે મદ'થી એક છોકરો પૈદા થયો. હવે આ છોકરાના તે છોકરીની છોકરી સાથે નિકાહ થઈ શકે કે નહીં ?

જવાબ :-આયશાનો છોકરો અને છોકરી બન્નેન અખ્યાદી(માં એક, બાપ અલગ) બાઈ-બહેન છે જેથી છોકરો પોતાની અખ્યાદી બહેનની છોકરી સાથે નિકાહ કરી શકતો નથી. અને સમાજમાં મામા-બાણેજ શાચ છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

પત્નીએ પોતાની પત્નીનું દુધ પીધું તો ?

(૭૬૨) સવાલ :- એક માણસ બાણી બોધને પેતાની ઔરત (ધણીચાણી) ના ચિસ્તાન મેમાં લે છે. અને દુધ પીએ છે. તો એ વિષે શું ફૂકમ છે ? અને જે ઔરત પોતાના પતિના મેમાં પોતાનું ચિસ્તાન મુકી દુધ પીમા ફૂકમ કરે તો એ વિષે શું ફૂકમ છે ?

જવાબ :- મોટી ઉમરમાં કેાઇ પણ ઔરતનું દુધ પીવું બધાંજ નથી. હરામ છે. પણ નિકાહ તુટતા નથી. યુનેકગાર થાય છે. માટે પુછેલી સુરતમાં ઔરત-મહં સખત યુનેકગાર અને ખુદા અને રસુલ (સલ.)ના નાફર્માન ગણાશે. જોમને આવી નાપાક હરકતથી તૌબા કરી જાઝ આવી જવું જરૂરી છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

દુધની સગાઈના લીધે નિકાહ હરામ છે.

(૭૬૩) સવાલ :- રશીદકની જો છોકરી છે. હમીદક અને હાજરાં, હમીદકના છોકરા કાસિમ અને હાજરાંની છોકરીની રાત્રીની રાત આલી રહી છે. પણ હમીદકના છોકરા કાસિમે તેની નાની રશીદકનું દુધ પીધું છે. માટે દુધની સગાઈના લીધે નિકાહ થઈ શકે કે કેમ ? જો સવાલ ઉભો થયો છે. માટે ફિવાબના હવાલા સહિત જવાબની જરૂર છે.

જવાબ :- અગર કાસિમે રજાઅતની મુદતમાં (બે-અદી વર્ષની ઉમર અંદર) નાની રશીદકનું દુધ પીધું છે. તો નાનીની નવાસી કાસિમની રજાઅ બાણુ અને કાસિમ તેનો રજાઅ મામું થયો. માટે જો બન્નેવમાં નિકાહ થઈ શકતા નથી હરામ છે.

‘ફતાવા આલમગીરી’માં છે :- તુહરમુ અલ્હર’ઝીઈ અખ્વાહુ મિનરિઝાઅ વ ઉમુલહુમા વકુરુઉહુમા મિનનસબે વ રિઝાઅ જમીઅન.

અર્થાત :- દુધ પીનાર ઉપર ચાહે છોકરો હોય કે છોકરી તેની રજાઅ માં અને બાપ અને જો બન્નેવના ઉસુલ (માં-બાપ) ઉપર સુધી અને કુરૂઅ (છોકરો-છોકરી) નીચે સુધી હરામ થઈ જાય છે. આ ઉસુલ અને કુરૂઅ નસખી હોય કે પછી રજાઅ (ભાગ-૨ પાનું-૪૮) ક્ષખતયાર શહે મુખતાર ભાગ-૩ પાનું-૧૨૮ ફકત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

હામેલક ઔરત સાથે નિકાહ.

સવાલ :- જો છોકરાજો પોતાની ફાર્શની છોકરી સાથે ઝિના કરી. જેના પરિણામે તે છોકરી હામેલક થઈ ગઈ છે. હવે જો છોકરો તે હામેલક છોકરી સાથે નિકાહ કરી શકે છે ? અને નિકાહ પછી તેની સાથે રહી શકે છે ? જોનો ખુલાસો આપશો.

જવાબ :- જિનાના હમલવાલી છોકરી જ્યારે કોઇના નિકાહમાં કે કોઇની ઘટતમાં નથી તો એ છોકરી પેલા છોકરા સાથે નિકાહ કરી શકે છે. નિકાહ હરામ હોવા ઉપર કોઈ શરહ દલીલ કાયમ નથી. માટે કુર્આનની આયત “વહિદ્દલ લકુમ મા વરાઅ આલિકુમ”ની રૂએ નિકાહ ફરસ્ત છે. અને જેનું હમલ છે તેની સાથે જ નિકાહ થઇ રહ્યા છે તો બાળક થવા પહેલાં પણ સુહગત કરી શકે છે. કારણ કે પાણી એક જ છે. લેળસેળ થવાનો સવાલ પેદા થતો નથી—

“ફઇન્નહુ ઇઝા કાન ઝઝાની હુવન્નાકિહુ યસિહુન્નિકાહુ ઇજમાઅન. (શહેં નિકાયત્ સફા-૭ જિદ્દ-૨)

હાં, જેનું હમલ નથી તેની સાથે નિકાહ થશે તો બાળક પેદા થવા લગી જોરતને હાથ લગાડી શકશે નહીં. હરામ છે. કારણકે એકના પાણી સાથે બીજાનું પાણી મળશે. અને લેળસેળ થશે એ બાઈઝ નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

ફેઈ બહેનની છોકરી તથા માસીબાઈની છોકરી સાથે નિકાહ બાઈઝ છે ?

સવાલ :- હમારે ત્યાં શાદી થવાની છે. સગા બાઈ અને બહેન છે બાઈના છોકરાની શાદી ફેઈની છોકરીની છોકરી સાથે કરવાનું નક્કી થયું છે. અને બીજી શાદી પણ થવાની છે. ત્યાં બે સગી બહેનો છે એક બહેનનો છોકરો છે. અને બીજી બહેનના છોકરાની છોકરી છે તો ઉપર જણાવેલી બન્ને શાદી બાઈઝ છે કે નહીં ?

જવાબ :- જ્યારે કુરીઝાહ બહેન (ફેઈ બહેન)ની સાથે નિકાહ ફરસ્ત છે. તો તેની છોકરી સાથે પણ બાઈઝ હોવું બેઈએ. એ જ પ્રમાણે ખાલાઝાહ બહેન (માસી બહેન)ની સાથે નિકાહ ફરસ્ત છે. તો તેના બાઈની છોકરી (માસી બાઈની છોકરી) સાથે પણ બાઈઝ હોવું બેઈએ. ખુદાસો એ કે બન્નેવ શાદી બાઈઝ છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

બાબુ તલાક

નિકાહમાંથી છુટી કરું છું અને ફીધી છે તો ?

(૭૬૪) સવાલ :-એક માણસે તલાકનામાં નીચે મુજબ તલાકના શબ્દો કહ્યા છે. 'મારા નિકાહમાંથી છુટી કરું છું એને મારા નિકાહમાંથી છુટી કરી છે. તો તલાક થઈ કે નહીં ? થઈ તો કયા પ્રકારની થઈ ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં એક અથવા બે રજા તલાક ગણાશે જેનો હુકમ એ છે કે ઈદની અંદર અંદર ફગુઆ કરી શકાય છે. કિંવા ઔરતને પોતાના નિકાહમાં શાખી શકાય છે. નિકાહ કરવાની જરૂરત નથી. એ સુદત વીતી જશે તો ઔરત સુતલકક બાઈનહ થઈ જશે. નિકાહ વખર હલાલ થશે નહીં. હલાલાની જરૂરત નથી. ફક્ત પુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

મહેરના એવજમાં આપેલી સરીહ તલાક કદી બાઈન હોય શકે ?

(૭૬૫) સવાલ :- ઔરત મહેર માફ કરે. અને એના બદલામાં ધણી તેને સરીહ તલાક આપે એટલે કે ઔરતને એમ કહે કે મેં તને મહેરના બદલામાં તલાક આપી છે તો ફગુઆ કરી શકાય કે નહીં ? અને તલાક રજા ગણાય કે બાઈન ?

જવાબ :- સરીહ તલાક જ્યારે મહેર વિગેરેના બદલામાં આપવામાં આવે છે. તો તે તલાક બાઈન હોય છે જેમાં ફગુઆ કરવાનો હક રહેતો નથી.

'શાખી'માં છે કે ચકઉ બાઈનન વિઅનહુ બિર્ધવિઅન (સામ-૨ પાણ-૭૭૦)

એવી જ રીતે પતિ-પત્નીના મેળાપ થવા પહેલાં સરીહ તલાક આપવામાં આવે છે તે પણ બાઈન ગણાય છે અને તેમાં પણ ફગુઆ કરવાનો ધણીને હક રહેતો નથી. ફક્ત પુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

અખરહસ્તીથી લખાવેલી તલાક વિષે.

(૭૬૬) સવાલ :- ઠોકરી રહેવા માંગતી નથી. અને ઠોકરાનો તલાક આપવાનો બિલકુલ ઇરાદો નથી. એવા સંજોગમાં ઠોકરીના સગાવહાલાઓએ ઠોકરાને એકાંત જગ્યાએ પકડી બનથી મારી નાંખવા (ખુન કરવા)ની ધમકી આપી તલાક લખાવી લીધી છે. ઠોકરાએ પોતાની બાન બચાવવા માટે સુપચાપ તલાક લખી આપી છે. મોટેથી તલાકનો શબ્દ બોલ્યો નથી. તો તલાક થયેલી મણાશે કે નહીં ?

જવાબ :- આવી રીતે અખરહસ્તી કરી તલાક લખાવી લીધી. પણ મોટેથી તલાકનો શબ્દ બોલ્યો નથી. માટે તલાક થયેલી ગણાશે નહીં. (શામી ફરે સુખતાર સાથે ભાગ-૧ પાનું-૫૭૬) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

તલાકે, તલાકે, તારા ઘરે ચાલી જા, કહેવાથી કંઈ તલાક થશે ?

(૭૬૭) સવાલ :- મારા બિરાદરે તેની ઔરતને બે વખત તલાક આપી તલાક, તલાક કહ્યું. અને પછી એમ બે વખત કહ્યું કે ચાલી જ તારા ઘરે, ચાલી જ તારા ઘરે, કહેવાનો તેનો મતલબ એ હતો કે મેં તને તલાક આપી. હવે તું તારા ઘરે જા તો હવે મારા બિરાદરની ઔરતને ઇદત ગુઝારવી પડશે ? અને ફરી નિકાહ કરવા પડશે કે તેને વગર ઇદતે, વગર નિકાહે તેના ઘરે બોલાવી શકશે ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં બ્યારે તલાકનો શબ્દ બે જ વખત બોલાયો છે. અને 'ચાલી જ તારા ઘરે'નો શબ્દ ત્રીજી તલાક આપવાની નિમ્નિત્તે કહેયો નથી તો બે તલાકે રજાઈ ગણાશે અને ઇદતની અંદર ફરુજ કરી શકાશે. નિકાહ પઢવાની જરૂર નથી. હા, ઇદત ગુજરી ગઈ હોય તો નિકાહ પઢવા પડશે. વગર નિકાહ કરે ઔરત હલાલ થશે નહીં. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

હાથારીએ તલાક આપવા બાબત.

(૭૬૮) સવાલ :- મારી શાદીને લગભગ-૧૫-૧૬ વર્ષ અયાં છે અને મારી ઔરતને લગભગ ૧૩-૧૪ વર્ષથી ટી. બી. થઈ ગઈ છે. અને તબીબત સારી રહેતી નથી. તેમજ ઘરનું કામકાજ પણ અર્થ શકતું નથી. જોલાહ પણ કંઈ નથી હાલમાં લગભગ બે વર્ષથી તે પોતાના માં-બાપ સાથે રહે છે. અને બોલાવવા છતાં આવતી નથી. અને માં-બાપ મોકલતા નથી. હમાશા ઘરમાં કામ

કરનાર હમારી વાલિદહ સાહેબહ વગર બીજું કંઈ નથી. તેમની ઉમર પણ લગભગ ૭૦ થી ૭૫ વર્ષની છે. કમીસી અને કમઝોરીના કારણે કામકાજ પણ થઈ શકતું નથી. હવે હું બીજી શાદી માટે વીચાર કરું છું તો સામેવાલા કહે છે કે જ્યાં મુખી આગલી બાઈને તલાક ન આપે ત્યાં મુખી હમા ઠોકરી આપી શકું નહીં. હવે મારે બીજી શાદી કરવા માટે આગલી ઔરતને તલાક આપવી પડે છે તો મારે શું કરવું ? ચરીઅતના કાયદા અનુસાર હું શુનેહગાર તો નથી ? કારણ સાફ છે કે ઔરત આવવા તૈયાર નથી. માં-આપ મોકલવા તૈયાર નથી.

જવાબ :-શરફ ઉઝર અને મજબુરી વગર તલાક આપી ઔરતને નાહક સતાવવું. હુઃબી કરવું શુનાહિત છે. પુછેલી સુરતમાં તમે મજબુર અને મજબુર છો માટે શુનેહગાર ગણાયો નહીં. પણ શાદી કરનાર બાઈ અને લેના વાલીઓને સજાવાર નથી કે તેઓ આગલી ઔરતને તલાક આપવાની શર્ત લગાડે હકીમની રૂએ મના છે. (મિશકાત ચરીફ બાબુ જો'લાનિનનિકાહે વલ ખિત્માતે વરશતિ' પાનું-૨૭૧) ફકત ખુદાપાક વધુ બલનાર છે.

ખુદાના વાસ્તે એને તલાક આપી કહેવાથી કંઈ તલાકે ગણ્યો ?

(૭૬૬) સવાલ :-એક માણસે પોતાની ઔરતને એક તલાક આપી જેની તારીખ લખી નથી તેની ચાહ મુજબ ૧૬-૩-૧૯૬૫ છે તો તલાક થઈ કે કેમ ? તે માણસ ઔરતને લેવા આવ્યો છે. પરંતુ ઔરત રાજી નથી. તલાકનામાની નકલમાં બે ગવાહોની હસ્તખત છે. તલાકનામું નીચે મુજબ છે. 'ખુદાના વાસ્તે ફલાં બિન્તે ફલાંને જેને મેં ચરીઅત મુજબ કંઈ તકલીફ આપી નથી અને તેને ઔરત પણ કબુલ કરે છે. ઔરતે મારી પાસે તલાક માંગી તો-મેં ઇનકાર કર્યો છતાં પણ તે તલાક માંગે છે. તો મેં મજબુરન ખુદાને હાજર-નાહર રાખીને ખુદાના વાસ્તે એને તલાક આપી જેમાં મારો કુસુર નથી. ગવાહોની હસ્તખતો.

(૧) (૨)

જવાબ :-તલાકનામાના લખાણથી તલાકે રજૂ થામિત થાય છે એ ઇદતમાં રજુઆ કરી લીધું હોય તો ઔરત નિકાહમાં છે અને ચોક્કસને હક છે કે તે એને લઈ જાય અને એ ઇદત સુજરી ગઈ અને રજુઆ નથી કર્યું તો ઔરત બાઈના થઈ જશે એટલે કે નિકાહથી નિકાળી જશે. અને ચોક્કસને એના ઉપર કંઈ હક રહેશે નહીં હાં, અગર ઔરત રાજી હોય તો ફરીથી નિકાહ કરી શકાય છે. હલાલકની જરૂરત રહેતી નથી. ફકત ખુદાપાક વધુ બલનાર છે.

ગુરુસામાં બે તલાક આપી છે.

(૭૭૮) સવાલ :- મેં મારી ઔરતને ગુરુસાની હાલતમાં તલાકના સર્રીફ શરૂઆતી બે વખત જોનો ઉચ્ચાર કરી બે તલાક આપી છે. ફરી જો ઔરતને મારા નિકાહમાં રાખવા માંજુ' છું. તો શું શરીઅતની ફરજ મારે ફરીથી નિકાહ પહેલે પડશે ? તલાક આપવાને આજે આઠ દિવસ થયા છે. તો શું જો ઔરતને બગર નિકાહે રજુ કરી ચકુ' છું કે નહીં ?

જવાબ :- અગર હવે 'તલાક' બે વાર જ બોલ્યા હોય તો હજીતની અંકર રજુ કરી શકાય છે. નિકાહ કરવાની જરૂર નથી. પરંતુ રજુ કરવા પછી બ્યારે પણ એક તલાક આપ્યો તો આગળની બે તલાકો મળી ત્રણ તલાક થઈ જશે. જોનો ખ્યાલ રાખવો જરૂરી છે. ફક્ત બુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

નશાની હાલતમાં તલાક

(૭૭૯) સવાલ :- મારા એક દોસ્તે પોતાની ઔરતને ફારગતી લખી પોતે એકલપણમાં આ કામ કર્યું છે. અંદર લખ્યું છે કે 'આજથી તું મારા નિકાહમાંથી છુટી છે. તું તારે બ્યાં ફાવે ત્યાં ફરી શકે છે. તું મારી બહેન બરાબર છે. તું હવે મારાથી છુટી છે તું જે ખારે તે કરી શકે છે. તેમાં મારે કંઈ વાંધો નથી. તલાક, તલાક, તલાક અને આ કામ તેણે ફારૂના નશાની હાલતમાં કર્યું છે. નશો ઉતરતાં તેને બધા વિચારો સતાવવા લખ્યા. પોતે મહારાઓ પરંતુ બધું બેકાફ સમજી બેસી રહ્યો છે. જોને પોતાને આ ઔરતને પોતાના નિકાહમાં પાછી લાવવી છે. તો તેના માટે શરીઅત શું હુકમ આપે છે ?

જવાબ :- ફારૂના નશામાં આવેલી તલાક પડી બાય છે. 'ફિદાયહ'માં છે :- 'તલાકુરમકરતનિ વાકિફન' (ભાગ-૨ પાનું-૩૩૮)

આઠે પુછેલી સુરતમાં ત્રણ તલાક પડી ગઈ છે. અને ઔરત નિકાહમાંથી નિકળી ફરામ થઈ ગઈ છે. શરઈ હલાલહ બગર હલાલ થઈ શકતી નથી. ફક્ત ફિદાયહ વધુ બહુનાર છે.

બહુ-તલાક બે આપેલાં આંડો હોય તો કોઈથી છુટાછેડા લઈ શકાય ?

(૭૮૦) સવાલ :- મારી દીકરી આકિલ (અમજદાર) બાલિગહ (પુખ્ત) થયી છે. તેના નિકાહ લગાવવા ત્રણ વર્ષ પહેલાં થયા હતા. નિકાહ પછી મારી દીકરી તેના બહીના વરે ગઈ હતી. ત્યાં તેના બહીના મગજની હાલત બરાબર ન લાગી. તેણે મગજ અસ્થિર લાગ્યું તે છતાં તેણીએ ચાલ્લી છ માંચ સુધી તેના

ધણીની માનસિક હાલત સુધારવાની કોશિશ કરી પરંતુ પરિણામ કંઈ જ આવ્યું નહીં. તેણીના સાસુ-સસરા તેણીના ધણીને કહ્યા 'કરતા કે તું' માટે છે. અમારે જે જજીનો નિભાવ કેમ કરવો ? તેણીના સાસુ-સસરા તેણીને અને તેણીના ધણીને પેટ પુરતું ખાવાનું પણ આપતા નહીં. અને તેણીને કાયમ માટે નિભાવવી ન પડે એટલે દરરોજ મારજીક કર્યા કરતા. આવી અસહ્ય તકલીફો લગભગ ચાર મહીના સુધી ચહેત કરી. જે દરમિયાન તેણીના જેઠ મુ'બઈથી આવ્યા અને તેઓ તેણીનું દુઃખ અને જીખ જોઈ ન શક્યા. એટલે તેઓ તેણીને મારા ઘરે સુક્રી ગયા ત્યારથી તેણી મારા ઘરે છે. તેણીનો ધણી મારે ઘર આવીને તેણીને ચાર-પાંચ વખત માર મારી ગયો છે મારા ઘરની સાથે આવી ગળો તેમજ પકથરના ધા પણ કરી ગયો છે. તેના મગજની હાલત દિવસે દિવસે ખગડતી જાય છે. આથી કે સ્થિતિ પણ બરાબર નથી જેથી તેણી મારે ઘર રહે છે. તેણીનો ધણી બેકાર છે કામધંધા વગરનો છે. માટે તેણીને તેની સાથે જીવનનિર્વાહ કેવી રીતે કરવો ? સર્વે તકલીફોને લઈ મારી દીકરી તેનાથી છુટા છેડા લેવા માંગે છે તેણી ધણીની સાથે જીવન ગુઝારવા ગિલકુલ ખુશ નથી. તેણી તલાક માંગે છે. પરંતુ તેણીનો ધણી તલાક આપતો નથી. માટે હવે શરીર અત મુજબ મારી દીકરી તેનાથી કેવી રીતે અલગ થઈ શકે ? તેનાથી છુટા છેડા કેવી રીતે મેળવવા ? શું કોર્ટમાં જઈ તલાક મેળવી શકાય ? અને કોર્ટે માન્ય રાખેલ તલાક શરીર અતમાં માન્ય ગણાય છે કે કેમ ? ખુલાસાવાર જવાબ આપી આભારી કરશો.

જવાબ :- છોકરીને જોઈએ કે તકદીર ઉપર રાજ રહી ધણી સાથે સુખ દુઃખથી જીવન ગુઝારે, તકદીરમાં સુખ હશે તો મળશે. બધા દિવસો સરખા હોતા નથી જો છોકરી એકદમ તંબ આવી ગઈ હોય અને ધણી સાથે ઝિંદગી ગુઝારવી એના માટે અશક્ય થઈ પડી હોય. અને ઔરત જવાન હોવાને લીધે વિના ધણીએ જીવન ગુઝારી શકતી ન હોય અથવા ગુઝરાનનું કોઈ સાધન ન હોય તો ઔરત શરઈ કાઝીની કચેરીમાં કેસ નોંધાવે સરઈ કાઝી ન હોય તો મુમલમાન મેજિસ્ટ્રેટની અદાલતમાં કેસ દાખલ કરે. જેને આ પ્રકારના કેસોના ચુકાદાનો ઇખતિયાર હોય અને તે ઇસ્લામી શરઈ કાનુન અનુસાર કેસ ચલાવી ફેસલો આપી શકે. નહીં તો દીનદાર મુસલમાનોની પંચાયતમાં (જેમાં અનુભવી આલિમ પણ હોય) છોકરી પોતાનો કેસ રજૂ કરે અને શરઈ કાનુન

મુજબ છુટા છેકાનો હુકમ આપે તો છેકરી છુટી થઈ શકે છે. ગૈર મુસ્લિમ મેનિસ્ટ્રેટનો ફેસલો મુજતબર નથી જ્યાં સુધી મુસ્લિમ પંચાયત ફેસલો ન આપે ત્યાં સુધી કોર્ટના ચુકાદા ઉપર અમલ કરી શકાય નહીં. (હીલતુન્ના જિઝહ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

એવા તલાકનામાથી નિકાહ થઈ શકે ?

(૭૭૩) સવાલ :- તલાકનામું નીચે મુજબ છે.

સદર ગામના.....જત લખવાનું કે તમારી છેકરી બાઇ.....ની નિકાહ ખવાની મારી સાથે કરેલ પરંતુ ઘણા વર્ષથી મગજ ખરાબ હોવાથી હમાને હેરાન બહું કરે છે. માટે આજરોજ તલાક ફાઈ છુટી કરવામાં આવે છે. તે બહુશો. બસ એજ.

નોટ :- આ તલાકનામાને ચાર વર્ષ થવા આવ્યા છે. હવે મિયાં-બીબી બન્નેવ નિકાહ કરવા રાણ છે. તો હલાલક વગર નિકાહ થઈ શકે કે નહીં ?

જવાબ :- આ તલાકનામું અસલ હોય અથવા અસલના મુતાબિક હોય તો નિકાહ થઈ શકે છે હલાલકની જરૂરત નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

વિદાયગીરી પહેલાં તલાક મળી તો ઇદત વિષે

(૭૭૪) સવાલ :- એક છેકરીની શાદી થવાને ૬ વર્ષ થયા છે. પરંતુ આજ લગી વિદાયગીરી થઈ નથી. તે છેકરી પોતાના ઘણીથી એકાંતમાં મળી પણ નથી. હવે તે છેકરીને તલાક મળી છે તો એવા સંજોગોમાં તેના માટે ઇદત શુઆરવી જરૂરી છે કે નહીં ? ઇદત શુઆરવા વિના બીબા સાથે નિકાહ કરી શકે કે નહીં ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં જ્યારે છેકરી ઘણીને ત્યાં ગઈ નથી. અને ઘણી સાથે મેળાપ થયો નથી તો તેના માટે તલાકની ઇદત નથી.

‘કુઆનિ મલહ’માં છે :- “યા અય્યુહલ્લીન આમનૂ હંઝા નકહતુમલ મુઅમિનાતિ સુરમ તલ્લકતુમુહુન્ન મિન કખ્લે અન તમસ્સુહુન્ન ફમા લકુમ અલઅહિન્ન મિન ઇદતિન તઅતહુનહા.”

અર્થાત :- હે ઇમાનવાળાઓ ! જ્યારે તમે મુસલમાન સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ કરો પછી તમે તેમને હાય લગાડતાં પહેલાં તલાક આપી દો તો તેમના ઉપર તમારી કોઈ ઇદત નથી. (સુરએ અહઝાબ-પારો-૨૨)

જેથી તલાક મળ્યા પછી ઇદત શુઆરવા વગર બીબા સાથે નિકાહ કરી શકે છે. (ફિદાયત્ત વિગેરે) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

હમલની હાલતમાં તલાક

(૭૭૫) સવાલ :-એક માણસે પોતાની ઔરતને અણુબનાવના કારણે ત્રણ તલાકો આપી દીધી ઔરતને મહેર અને ઇદતનો ખર્ચ પણ ચુકતે આપી દીધો છે. જેની રસીદ પણ મળી ગઈ છે. એ અંગે એક બીજાને કોઈ ઝાતનો વાંધો પણ નથી. તલાક આપવામાં આવી ત્યારે ઔરત હમલવાળી હતી. એવી હાલતમાં તલાક થઈ શકે કે નહીં.

જવાબ :- હમલવાળી ઔરતને તલાક આપવામાં આવે તો તલાક થઈ જાય છે હમલ તલાકને રોકનાર નથી. (હિદાયત ભાગ-૨ પાનું-૩૩૬) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

હામેલહની તલાકની ઇદત વિષે.

(૭૭૬) સવાલ :-હામેલહને તલાક આપવામાં આવે તો ઇદત કેટલી ગુમારવી જોઈએ, બચ્ચું પૈદા થતાં સુધી કે ત્રણ મહીના ?

જવાબ :-હમલવાળી ઔરતને તલાક આપવામાં આવે તો ઇદત 'બચ્ચે હમલ' (બચ્ચું થવા)થી પુરી થશે. (કુઆનિ કરીમ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ત્રણ તલાક પછી પતિ-પત્ની તરીકે ક્યારે રહી શકાય ?

(૭૭૭) સવાલ :-ઉપરનો દુઃખદ બનાવ બન્યા પછી મહં અને ઔરત પછતાય રહ્યાં છે. તેઓ હવે એક બીજા સાથે સંબંધ જોડવા માંગે છે તો હવે તેઓ શી રીતે સંબંધ જોડી શકે ? અને ફરી પતિ-પત્ની તરીકે કઈ રીતે રહી શકે ? શરીઅતનો એ અંગે શું હુકમ છે ? વિગતુવાર જણાવી આભારી થશે.

જવાબ :-ત્રણ તલાક આપવાથી ઔરત હરામ થઈ જાય છે. નિકાહ કરવાથી હલાલ થતી નથી. હા, જો એ ઔરત ઇદત પુરી થયા પછી બીજા સાથે નિકાહ કરી લે અને તે બીજો પતિ તેની સાથે અલોગ ક્યાં પછી મરણ પામે અથવા કોઈ કારણસર યા મસ્લિહતે તલાક આપે તો ઇદત પુરી થયા પછી પહેલા પતિ સાથે નિકાહ કરી શકે છે

કુઆનમાં છે :-'ફર્ન તલ્લકહા ફલા તહિલ્લુ લહુ મિમ બઅદુ હલ્લા તનકિહ ઝવજન ગયરહુ, ફર્ન તલ્લકહા ફલા જુનાહ અલયહિમા અ'યયતરાજ્જા' અર્થાત :-પછી જો (જો તલાકો ઉપર બસ નહીં કરે.) ત્રીજી તલાક પણ આપી દે તો પછી તે ઔરત તેના માટે હલાલ પણ રહેશે નહીં ત્યાં સુધી કે

અર્થાત :-પરંતુ મોત સમયે જોનું ઇમાન ચાલ્યા જવાનો મને ભય છે. કારણ કે તેણે ઔરત મેળવવા ખાતર પોતાના મહબ્બતું અપમાન કર્યું છે. જેને અત્યાર સુધી એ સત્ય અને હક માનતો હતો (શામી ભાગ-૩ પાનું-૨૬૩) ખુદાપાક મુઝે ખાતિમહુથી બચાવે. આમીન. ફકત ખુદાપાક વધુ બાલુનાર છે.

ખદકાર (બિચારી) ઔરતને તલાક દેવી કે નહીં ?

(૭૭૮) સવાલ :-જોકે માણસે પોતાની ઔરતને ઝિના (બિચાર) કરાવતાં પકડી તો તેને રાખવી કે તલાક આપવી જોઈએ ? તલાક ન આપે તો તે ગુનેહગાર થશે કે નહીં ?

જવાબ : ધણીને એનાથી મહબ્બત હોય અને ખાત્રી હોય કે ઔરત હવે પછી જોનું કામ કરશે નહીં અને પતિ-પત્નીના હકો ભોગવવામાં ફરક પડશે નહીં તો તેને તલાક આપવી જરૂરી અને વાજબી નથી. તેણીને પોતાના નિકાહમાં રાખી મુકશે તો ગુનેહગાર થશે નહીં.

‘હુરે’ સખ્તાર’માં છે :-‘લા યજિયુ અલઝઝવજિ તત્લીકુલ ફાજિરત’

અર્થાત :-ખદકાર ઔરતને તલાક આપી દેવી પતિ ઉપર વાજબી નથી.

આપ (સહ.) પાસે આવો કેસ આવ્યો હતો. આપ (સહ.)એ પતિને સલાહ આપી કે એને છોડી દે. પતિએ કહ્યું કે એ મને ઘણી વહાલી છે તો આપ (સહ.)એ ફર્માવ્યું કે ત્યારે રાખી મુક. (શામી ભાગ-૫ પાનું-૩૭૭) ફકત ખુદાપાક વધુ બાલુનાર છે.

મુર્તદ થવાથી શરહ હલાલહ વગર ઔરત હલાલ થશે નહીં.

(૭૭૬) સવાલ :-જોકે બાઈએ પોતાનો ધર્મ છોડી ઇસ્લામ ધર્મ કબુલ કર્યો. અને એક મુસ્લિમ સાથે નિકાહ કર્યા ઔરતને પણ ફરજ પડી બાલુબનાવથી તલાક આપી દીધી. તલાક મળવા પછી તેણી પોતાના ધર્મમાં પાછી આવી ગઈ. અને ૧૫ વર્ષ ધણી વગર ગુઝારી પાછી ઇસ્લામમાં ફાગલ થઈ ગઈ તો પુછવાનું એ છે કે એ બાઈ આગલા ધણી સાથે હલાલહ વગર નિકાહ કરી શકે છે કે નહીં ?

જવાબ :-અગર પુરવાર થયે બાઈએ તલાક આપી હતી એનાથી તેણી બાઈનહ મુગલ્લાહ થઈ ગઈ હતી તો હલાલહ વગર નિકાહ

થઈ શકતા નથી. મુત્તક થઈ જવાથી તલાકે સલામત મુગરલાઈને અસર નાતિલ થઈ જતો નથી (દુરે મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૨ પાનું ૭૪૧)

જે ત્રણ તલાક આપવાનું આગિત ન થાય ફક્ત એક-બે તલાક આપી હોય તો હલાલકની જરૂરત નથી તજવીજે નિકાહ કાઢી છે. ફક્ત ખુદાપાકે વધુ બલુનાર છે.

નશાની હાલતમાં તલાક થશે કે કેમ ?

(૭૮૦) સવાલ :- હું મારા સાસરે ઈંદ પર ગયો હતો. અને મારી ઔરત પણ ત્યાં ગએલી હતી. અને ઈંદ પછી મેં મારી ઔરતને સાથે લાવવા તૈયાર કરી. પરંતુ સાસુ-સસરાએ મોકલવા ના કહ્યું. ત્યાર બાદ સામે બારણે તેની ફાઈ રહેતી હતી તેને આ બાબત પતાવવા કહ્યું. પરંતુ જે બાબત પતી નહીં. ત્યારે હું નશાની હાલતમાં હતો. અને એની ફાઈની નાની છોકરીની સામે હું ગુસ્સામાં તલાક, તલાક એમ બે વાર કહી આવ્યો. તો શું મારી ઔરત મારા નિકાહમાં રહી કે નહીં

જવાબ :- જ્યારે તમેજે તમારી ઔરતને તલાક, તલાક, એમ બે વાર જ કહ્યું છે ત્રીજી વાર કહેવું નથી તો જે તલાક રજૂ પડેલી ગણાશે અને ઈદત દરમિયાન ઔરતને નિકાહ વગર રાખી શકાશે. પરંતુ હવે પછી એક તલાક પ્રભુ આપશે તો આગલી જે તલાકે સાથે ત્રણ તલાકે થઈ ગએલી ગણાશે અને પછી ચરખ હલાલક વગર ઔરત હલાલ થશે નહીં એની નોંધ લેશે. ફક્ત ખુદાપાકે વધુ બલુનાર છે.

તલાકમાં મદ-આરતનો મતલોદ હોય તો ?

(૭૮૧) સવાલ :- એક માણસે પોતાની ઔરતને તલાક આપી અને ઔરત પોતાના બાપના ઘરે ગાલી ગઈ. પરંતુ જે વર્ષ પછી મદ એમ કહે છે કે મેં મારી ઔરતને જે તલાક આપી હતી. અને ઔરત કહે છે કે મને ત્રણ તલાક આપી હતી. ગવાહ (સાક્ષી) પણ કોઈ નથી. આ પ્રમાણેનો મતલોદ થયો છે તો હવે બન્નેવમાં કેની વાત માન્ય ગણાય ? અને જે વર્ષના માળામાં ખાધા-ખેંચાઈનો પણ ખર્ચ આપ્યો નથી.

જવાબ :- જ્યારે તલાકને જે વર્ષ થઈ ગયાં તો ઈદત પણ વીતી ગઈ. અને મદ ઔરત બન્નેવ આજાદ થઈ ગયાં. હવે ધણી ઔરતની રજામંદી સિવાય નિકાહ કરી શકતો નથી. ધણીના કહેવા મુજબ ઔરતને હલાલકની જરૂરત નથી.

પરંતુ ઔરતને ત્રણ તલાક આપવાનો યકીન છે તો ઔરતના કહ્યા સુજબ જ્યાં સુધી તે બીજા કોઈ માણસથી નિકાહ ન કરે અને નિકાહ કર્યા બાદ સુકબત ન કરે ત્યાં સુધી પહેલા ધણીથી નિકાહ નથી કરી શકતી. આવી સુરતમાં ઔરતે પોતાના યકીન (ભરોસા) પર અમલ કરવો પડશે. અને એના માટે બાઈજ નથી કે હલાલા વગર પહેલા ધણીને નિકાહની ઇજાજત આપી દે.

‘શારી’માં છે :- વહમઅંતુ કલકાઝી ઇંજા સમિઅતહુ અવ અખઅરહા અહલુન લા યહિદ્દુ લહા તમકીનુહુ (ભાગ-૨ પાનું-૫૬૪) ફકત પુઠાપાક વધુ બાણનાર છે.

ઔરતને માં-બહેન જેમ કહેવું

(૭૮૨) સવાલ :- શું ફરિયાદ છે ઉલમા નીચેના મસ્અલામાં કે મારી ધણિયાણી વારંવાર કહ્યા કરતી કે તમો માફ શું કરશો ? છુટી કરી આપશો પછી એક દિવસે બપોરના એણે આમ જ કહ્યું કે તમો શું કરશો ? છુટી કરી આપશો. છુટી કરવી હોય તો કરી આપો. હું ગુસ્સાની હાલતમાં ત્રણ વખત બોલી ગયો કે તું આજથી મારી માં-બહેનના બરાબર, તો શરીઅતનો શું હુકમ છે ? ઔરત સાથે રહેવા માંગે છે. ફરીથી નિકાહ કરવાની જરૂરત છે ?

જવાબ :- જ્યારે તલાકનો ઝિક આલી રહ્યો હતો તેવા સમયે ‘છુટી કરવી હોય તો કરી આપો’ના જવાબમાં આ શબ્દો કહ્યા છે તો એક તલાકે બાઈન પડી જશે. કેમકે આ શબ્દો તલાકે ફિનાયતમાંથી છે જેના લઈ પહેલા શબ્દથી એક તલાકે બાઈન પડી જશે અને બીજી-ત્રીજી વખત કહેલા શબ્દો ‘અદબાઈનુ લા યુલહિકુલ બાઈન’ના કાનુન અનુસાર ભેકાર જશે. જેથી મીયાં બીવી રજામંદ હોય તો ફરીથી નિકાહ થઈ શકે છે. હલાલકની જરૂરત નથી. (ફિદાયત્ત ભાગ-૨ પાનું-૩૯૦) (ફિદાયત્ત ભાગ-૨ પાનું-૩૫૩) ફકત પુઠાપાક વધુ બાણનાર છે.

ફકત સોઅવાથી તલાક થશે નહીં.

(૭૮૩) સવાલ :- મદ’ અને ઔરતમાં બનાવ નથી. મદ’ના કહેવા ઉપર ઔરત ચાલતી નથી. જેનાથી ફિગમ કોઈન્દોઈવાર પરશાત હાઈ જાય છે પરંતુ દિલ છુટી કરવા માનવું નથી. એટલા માટે કે સગાઈ, ઔલાહ બધુ ભેતેતાં મૌત સુધી નિભાવવાનો ઇશારો થાય છે. પરંતુ દિલમાં વસવસા આત્મા કરે

છે. અને વસવસા દિવસમાં તલાક, તલાક, તલાક ના થાય છે. તે સમયે તલાક આપવાની નિયત પણ હોતી નથી. અને આ શબ્દોને ઝખાનથી ફોફરાવવામાં પણ આવતા નથી. સોચ-સોચમાં જ આ વસવસા આવે છે તો શું આવી સુર-તમાં તલાકો પડી જાય છે કે નહીં ?

જવાબ :-ઝખાનથી બોલ્યા બગર ખાલી સોચવાથી અને દિલના વસ-વસાઓથી તલાક પડશે નહીં. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ત્રણ તલાક પછી હજાબુ અને અને ઈદદત.

(૭૮૪) સવાલ :-એક માણસે પોતાની ઔરતને મુગદ્દલજહ તલાક આપી દીધી પછી ઔરતે સાડા ત્રણ મહીના બાદ બીજા નિકાહ કર્યા પછી તેણે ત્રણ તલાક આપી સાડા ત્રણ મહીના ઈદદત પુરી કીધી હવે પહેલા ધણીથી નિકાહ કરવા ચાહે છે. પરંતુ ખાસ વાત એ છે કે ઔરતને જ્યારે પહેલા ધણીથી બચ્ચું પેદા થયું તે દિવસથી આજ સુધી આશરે સાત આઠ મહીના થયા હેઠ આબુ નથી તો શું આ ઔરત પહેલા મદથી નિકાહ કરી શકે છે જમાદીયુલ અવ્વલના પહેલા ચાંદે મદે સાનીએ હલાલો કરી મુગદ્દલજહ કરી આપી છે. અને આજ સુધી હેઠ પણ આબુ નથી તો હવે પહેલા ધણીના નિકાહમાં આવી શકે છે ? જવાબ ખુદાસે આપશે.

જવાબ :- પુહેલી સુરતમાં મુગદ્દલજહ તલાક મળેલ ઔરતે ઈદદતના સાડા ત્રણ મહીના ગુઝારી બીજા મદથી નિકાહ કર્યા તે મુઅતબર નથી. ત્રણ હેઠ ગુઝારવું જરૂરી છે. ત્રણ હેઠ આવી જવા પછી આ ઔરત બીજા મદથી નિકાહ કરી શકે છે એવી રીતે બીજો ધણી સહીદ નિકાહ કર્યા બાદ મુદ્દઅત કર્યા પછી તલાક આપી દે તો ત્રણ હેઠ ગુઝારવા પછી પહેલા ધણીના નિકાહમાં આવી શકે છે અને જો હમલ રહી જાય તો બચ્ચું પેદા થવા પછી નિકાહમાં આવી શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

તલાક પછીનું હેઠ ઈદદતમાં ગણાશે કે નહીં ?

(૭૮૫) સવાલ :- અગર કોઈએ આજે તલાક આપી અને એક-બે દિવસ પછી હેઠ આબુ તો શું આ હેઠ ઈદદતમાં ગણાશે કે નહીં ?

જવાબ :- તલાક પછી જો હેઠ આબુ તે ઈદદતમાં ગુમાર થશે એના પછી જો હેઠ બીજા આવી જવા બાદ તલાકની ઈદદત પુરી થશે ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ફારગતી શબ્દથી કંઈ તલાક થયો ?

(૭૮૬) સવાલ :- એક માણસે લગતાં ઝવડતાં પોતાની ઔરતને કહ્યું કેવે તો હું ફક્ત નામનો જ તારો ધણી છું. તો ખીલીએ પુછ્યું એનાથી તમારો શું મતલબ છે ? ધણીએ કહ્યું 'ફારગતી' તલાક, તલાક, તલાક, તો પુછેલી સુરતમાં કંઈ તલાક વાકિઅ થઈ ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં ત્રણ તલાક મુગલ્લાહ વાકિઅ થઈ ગઈ. ફારગતીનો શબ્દ કિનાયામાંથી છે. એનાથી વગર નિશ્ચયે તલાકે બાઈન થાય છે. ત્રિઅન્નહુ ફિલ્હિ તલાકુન બાઈનુન' જેથી ઈમ્મદાદુલ ફતાવા માં છે કે લઈએ ફારગતી કિનાયા છે. અને એનાથી તલાકે બાઈન પડી જવું સુતઆરફ છે. જેના લઈ વગર નિશ્ચયે એનાથી તલાકે બાઈન પડી જશે. (પાનું ૩૬૩ બાગ-૨)

ફારગતીના શબ્દ પછી ત્રણ શબ્દો સરીક તલાકના બોલાયા છે અને કાયદો છે કે ઔરત મદમુલક હોય તો બાઈન સાથે સરીક મળી જાય છે.

'ફર' મુખતારમાં છે. અરસરીહુ મુલ્હિકુસસરીહુ વમુલ્હિકુલ બાઈનુ ત્રિઅર્તિલ ઉદ્દતિ, (ફર'મુખતાર શામી સાથે બાગ-૨ પાનું-૬૪૫)

માટે પાછળની બે સરીક મળીને તલાકે મુગલ્લાહ થઈ ગઈ. બે ઈઝાફત ન હોવાનો શુબોદ હોય તો સરીક ઈઝાફત જરૂરી નથી. અઅનવી ઈઝાફત કાફી છે. જેના માટે દલાલતે કાલ ચઅની કરીને માનુસ છે. (શામી બાગ-૨ પાનું ૫૬૦-૫૬૧) જેથી તલાક વાકેઅ હોવામાં શુબોદ નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

ધણી ન બોલાવે અને તલાક ન આપે તો શું કરવું ?

(૭૮૭) સવાલ :- મારો ધણી ૧૦ વર્ષથી મને બોલાવતો નથી. કેઈ પણ ઝાતની પુછપરછ કરતો નથી. ખર્ચ પણ આપતો નથી. એણે બીજી શાદી કરી લીધી છે અને તલાક પણ આપતો નથી તો હું શું કરું ? મારા માં-બાપ મરીબ છે જેથી આપ શરીઅતથી છુટકારાની શક બતાવશો.

જવાબ :- ધણી શાદી ન હોય તો મહેર માફ કરીને અથવા ઝેવર વિગેરે હાથે ખુલ્લા કરી અલગ થઈ જાય. ધણી એનાથી પણ રજામંદ ન થતો હોય તો કાનુની રીતે તલાક આપવા પર મજબુર કરવામાં આવે. અગર ધણી તલાક ન આપે અને કેટલે તલાકનો ફેંસલો કરે તો એ ફેંસલો શરઈ કાનુન ન હોવાથી

અમતબર નથી જેથી મુસ્લિમ પંચાયતના સામે (જેમાં મામલા ફકમ મુસ્તનહ આલિમ પણ હોય) પોતાનો મુકદ્દમે પેશ કરવામાં આવે. મુસ્લિમ પંચાયત નવેસરથી શરઈ કારવાઈ કરીને ધણીથી તલાક અપાવે યા પોતે જ તલાકનો ફેંસલો કરે તો ઈદત ગુજારવા પછી બીજાથી નિકાહ કરી શકે છે. (હીલતુન્નાબિમ્બહ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે

સામટી ત્રણ તલાક અને ઇદત વિગેરેની ખોરાકી અને બાળકોની પરવરિશ વિષે

(૭૮૮) સવાલ શું ફરિયાદ છે ઉદમાએ દીન નીચેના મસ્અલામાં કે એક માણસે પોતાની ઔરતને ધમકી તરીકે હઠી આપ્યું કે 'ચાલી જા' અને તલાકની નિમ્નત વગર કુબાનથી તલાક, તલાક તલાક, કહ્યું હાલાંકે એની નિમ્નત તલાકની ન હતી. તો તલાક થઈ કે કેમ ? થઈ તો કઈ રજાઈ કે બાઈન ? અને કેટલી થઈ ? રજુઆ કરી શકાય કે નહીં ? અગર ન કરી શકાય તો શું વિના હલાલાએ નવેસરથી નિકાહ પડી પોતાની ઔરતને પાછી લાવી શકે છે ? શરઈ હુકમથી વાકેફ કરશો.

જવાબ :- ધણીએ ધમકાવવા માટે ઔરતથી એમ કહ્યું છે કે 'ચાલી જા' અગર પહેલાંથી તલાકનો ઝિક હતો અથવા ગુસ્સામાં કહ્યું તો એક તલાકે બાઈન પડી જશે. ઇદતની અંદર હોય કે પછી ઇદત ખતમ થઈ ગઈ હોય નિકાહ કરવા પછશે બ્યારે કે ઔરત રજામંદ હોય. એ શબ્દો કિનાયામાંથી છે. તલાકે બાઈન થશે. રજા ન ગણાશે જેથી રજુઆનો હક હાસિલ નથી. અને આ શબ્દો કે 'તલાક, તલાક, તલાક, એનાથી તલાક વાકેઅ નહીં થાય કેમકે તલાકમાં ઈજાફત જરૂરી છે. વિના ઈજાફતે તલાક વાકેઅ થતી નથી અહીંયા ઈજાફત નથી. જેના લઈ એક તલાકે બાઈન પડી ગઈ છે. બે પહેલાંથી તલાકની ચર્ચા હતી કે પછી ગુસ્સામાં કહ્યું છે. જેથી નિકાહ કરાવવામાં આવે હલાલાની જરૂરત નથી. કેમકે એક તલાક થઈ છે.

જે હુકમ લખ્યો છે તે પુછેલી મુસ્તનો જવાબ છે. અને હકીકતમાં બનાવ પણ એ ન હોય તો હુકમ પણ એ નથી. જેવો બનાવ હશે તેવો હુકમ થશે. ફકહા ફી કુતુબિલ ફિકહ..... લખનાર-મુજકફર અહમદ કાદરી.

મુદતી બેમ્બહ મુજકફરિયહ બરકાતુલ ઉલુમ.

‘કાનામ’જ બિલા બદાયુન (યુ. પી.)

૨૩ મિલ્લજી ૧૩૬૧ હિ. મુતાબિક ૬ મન્યુઅરી ૧૯૭૨ ઇ.

જવાબ સહી અને ખરો છે. શરીઅ અહમદ ઉદ્દિય અન્હુ ખાદિમ મદ્રસા મુઝફ્ફરિય્યહ બરકાતુલ ઉલુમ

જવાબ :- ‘ચાલી બ’ એ શબ્દ કિનાયામાંથી છે કે એમાં નિશ્ચય શત’ છે જેથી અગર ઔરતને ધમકાવવા અને ડરાવવા માટે કહ્યું છે અને તલાકની નિશ્ચય નથી. તો તલાક થશે નહીં (ફરે’ મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૨ પાનું-૬૩૭) (ધમકાહુલ કેતાવા ભાગ-૨ પાનું-૩૭૭)

પરતુ એના પછી ‘તલાક’ ત્રણ વખત બોલવામાં આવ્યું છે. જેથી ત્રણ તલાક પડી જવાનો હુકમ આપવામાં આવશે. બાકી એ કે એની તલાકની નિશ્ચય નથી તો હકીકત એ છે કે ‘તલાક’નો શબ્દ તલાક આપવા માટે સરીક છે. નિશ્ચયતો મુહતાજ નથી. (હુદાયહ ભાગ-૨ પાનું-૩૩૬) (અલ મુખતિયાર શહુલ મુખતાર ભાગ-૩ પાનું-૧૨૫) (કેતાવા આલમગીઢી ભાગ-૨ પાનું-૪૦૦) મતબુઅહ હિંદ)

સામાન્ય રીતે ત્રણ ડરાવવા અને ધમકાવવાની વાત કાબિલે કુબુલ નથી. (ફરે’ મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૨ પાનું-૫૬૨)

અલબત્ત તલાક વાંકેઅ હોવા માટે ઈઝાફત જરૂરી છે. ચઅની નિસ્ખત કરવી એટલે નામ લઈને યા તો ઇશારો કરીને યા સંબોધીને તલાકને બીવીની તરફ મનમુબ કરવું જેમકે બીવીનું નામ હિન્દહ છે તો કહે કે હિન્દહને તલાક યા તો બીવીના તરફ ઇશારો કરતાં કહે કે એને તલાક યા સંબોધતાં કહે તને તલાક, તમોને તલાક, પરંતુ ઈઝાફતે સરીકહ બાજિમ નથી. મઅન્વી ઈઝાફત જે કરાઈન અને મુઝાફિરહ અને ફલાલતે ફાલથી સાબિત હોય તે કાફી છે. (શામી ભાગ-૨ પાનું-૫૬૦-૫૬૧) ફકત યુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

સવાલ :- (૨) ઉપરની બિના બન્યા પછી ત્રણ અઠવાડિયા સુધી ઔરત ધણીના ત્યાં રહી અને એણે પોતાના કાંઈ કાંઈથી એવું જાહિર ન થવા દીધું કે ચાલી જવાવાળી છે. અને ત્રણ અઠવાડિયા પછી એક દિવસે મોકેા જોઈને બ્યારે કે એનો ધણી અને સાસુ ઘરમાં ન હતાં પોતાના છ છોકરા અને છોકરીઓને લઈ અને ઘરમાંથી જે કાંઈ લેવું હતું તે બધું સમેટીને પોતાના

બનેવી સાથે એના મકાન પર ચાલી ગઇ જ્યારે તેના ધણીએ તેને બોલાવી તો ઔરત તથા એનો બનેવી કહે છે કે તમારો તેને તલાક આપી દીધી છે. જેથી આવશે નહીં. બે મહીનાથી વધુ દિવસ તેના બનેવીએ તેના ઘરે રાખી કહે ઔરત માકાનું મકાન લઇ એમાં રહેવા માટે આવી ગઇ છે. અને છ બચ્ચાઓ અને પોતાનો નફકો અને તમામ ખર્ચનો મુતાલેબો ધણીથી કરી રહી છે. અને ખમકી આપી રહી છે કે કોર્ટમાં કેસ કરી છ બચ્ચાઓ અને પોતાનો પુરો ખર્ચ વસુલ કરીશ. તો સવાલ એ છે કે પુછેલી સુરતમાં ઔરતને તલાક થઇ કે નહીં ? અને થ તો કઈ તલાક થઇ ? રજા કે બાઈન ? રજા થઇ હોય તો એને રજુઓના હક હાસિલ છે કે કેમ ? અને અગર બાઈન થઇ તો તે મહં નવે-અરથી નિકાહ પદીને તે ઔરતને વિના હલાલે લાવી શકે છે કે કેમ ?

જવાબ :- (૨) પુછેલી સુરતમાં તલાકે બાઈનનું મુગલ્લાઝક થઈ ગઇ. રજુઅ કરી શકાય નહીં નિકાહ કરવાથી પણ ઔરત હલાલ થશે નહીં. શરઈ હલાલા વગર ઔરત હલાલ થઇ શકતી નથી.

હિદાયતમાં છે :- વર્ધન કાનત્તલાકે સલાસન લામ તહિરતુ લાહુ ફત્વા તનકિહુ ઝવજન ગયરહુ (હિદાયત્તુલ ભાગ-૨ પાર્નું ૩૭૯)

તલાકની ઈદત ખતમ થવા સુધીનો નફકા અને સુકનહનો ખંદોખસ્ત હૈમિયતના મુબાફિક શોહરના સિરે છે. જ્યારે કે ઔરત ધણીના ઘરે ઈદત ગુઝારે. અથવા ધણીની ઈજ્જતથી કે શરઈ ઉઝરના લઈ કોઈ બીજા જગ્યાએ ઈદત ગુઝારે. યા પછી ધણી ઘરેથી કાઢી મુકે. અગર ધણીની ઈજ્જત વિના ચાલી જાય જેમકે સવાલમાં છે. તો આવા સંજોગોમાં તે નફકાની હકદાર રહેશે નહીં.

‘ફતાવા અરશિયત્તુલ’માં છે કે :- મુતલ્લક તે જ ઘરમાં ઈદત ગુઝારે જેમાં રહેતી હતી. અને ધણી પર એનો નફકો વાજબ છે અને જો ધણી તેને ઘરેથી કાઢી મુકે તો પણ ધણીના સિરે નફકો અને સુકનો હાજિમ છે. અને જો ઔરત ધણીની રજા સિવાય ચાલી જાય તો તે નાશિઝક (નાફર્માન) છે. આવી સુરતમાં ધણી પર એનો નફકો વાજબ નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

સવાલ :- (૩) અને જો ઉપરની તલાક મુગલ્લાઝક થઈ તો ઔરતે પોતાનો અને છ બચ્ચાઓનો ખર્ચ જેમાંથી ફક્ત એક જ સાત વર્ષથી જોછી ઉમરનો છે. અને બાકીના બધા ૧૦ વર્ષથી ઉપરના છે. નાનો નફકા અને

હિંમતનાં મુતાલેખાને હક છે કે નહીં ? ઔરત નાફર્માન સમજવામાં આવશે કે નહીં ? હાલાંકે ધણીનું કહેવું એમ જ છે કે જો તલાક આપી જ નથી, અને હું તમો સવેને પોતાની સાથે રાખવા રજામંદ છું. પરંતુ ઔરત છોકરાઓ દેવાથી ના પાડે છે. તો શર્માન આ ઔરતને કેટલા મુતાલિખકનો હક છે ?

જવાબ :- (૩) પુણેલી મુરતમાં નાના બચ્ચાઓને રાખવાનો અને પરવરિશ કરવાનો હક માને હાસિલ છે. જેની મુદત કુલ્હા (૨૬)એ છોકરા માટે સાત વર્ષ અને છોકરી માટે નવ વર્ષ અને વધુમાં વધુ હૈઝ આવવા સુધીની મુકરર કરી છે. આટલી મુદતના નક્કરનો જિમ્મેદાર બાપ છે. છોકરાઓ પાસે માલ હોય તો એમાંથી ખર્ચો પુરી સકાય છે. અને જો છોકરાઓનો બાપ માલદાર હોય તો છોકરાઓની માં પરવરિશના ઝમાનાનો બદલો પણ માંગી શકે છે અને ઉપર બતાવેલ ઉમરથી વધુ ઉમરના છોકરાંને બાપ લઈ શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બજાનાર છે.

ત્રણ તલાકેવાળી હામલકની ઇદદત અને નફરો

(૭૮૬) સવાલ :- તલાકનો એક બનાવ સાત મહીના પહેલાં બન્યો હતો. છોકરાએ ત્રણ તલાક આપી દીધી ત્યાર પછી છોકરીવાળાઓને ખબર દીધી તો તે લોકો આવ્યા અને પંચને જમા દીધી કે ઇદદત અને નફરો બાબત ફેસલો થાય જેથી ઇદદત બાબત વાતચીત થઈ તો ઔરતે કહ્યું કે મને અહીં મહીનાથી હમલ છે મહેં કપુલ કયું તો પંચવાળાઓએ ઔરતની ઇદદત વજાએ હમલ નક્કી દીધી અને જોના મુજબ દર માસે વજાએ હમલ સુધી ૫૦ રૂ. ના હિસાબથી નફરો નક્કી કર્યો અને આપસમાં મામલાની સફાઈ થઈ ગઈ. મહેર વિગેરે અદા કરી દીધી ત્યાર પછી એક મહીને કેાઈ ઔરતે ખબર દીધી કે આ છોકરીને તો ખુન આવી ગયું. અને હમલ સાક્ષિ થઈ ગયો. અને જોની તસ્દીક પુરી તહકીકથી મળી ગઈ. હવે છોકરાનું કહેવું છે કે ઇદદતનો નફરો મારા ઉપર જરૂરી નથી કેમકે હમલની ઇદદત ખતમ થઈ ગઈ. અને છોકરીવાળા કહે છે કે ખુન આવી ગયું જેથી હમલ જ ન હતું જેથી તલાકની ઇદદતનો નફરો અદા કરો. અને અખત ઇખતિહાફ થઈ ગયો. લોકોએ સમજાવી મામલો ઠંડો કર્યો. અને આ નફરોની માંગ છોકરીવાળા તરફથી ખુન આવવા પછી પાંચ માસ બાદ થઈ છે. આ બજા માટે. જેથી નીચે જણાવેલ વાતોનો ખુલાસો કરવા આભારી થશો.

- (૧) હમલની ઇદતમાં ચાર મહીના પછી હમલ સાકિત થઈ જાય તો ઇદત ખતમ થઈ કે નહીં ?
- (૨) પુછેલી સુરતમાં ઇસ્કાત પછી મહ' ઉપર નફેકો વાજીબ છે કે નહીં ?
- (૩) બે મહ' ઉપર નફેકો હોય તો કઈ રીતે અને કેટલો અઢા કરે ? પહેલા બે હપ્તા પચાસ રૂપિયાના રવાના કરી ચુક્યો છે.
- (૪) ઔરતાના બે કૌલ 'તલાક વખતે હામેલા છું' અને ઇસ્કાત વખતે પહેલાં હામેલા ન હતી' એમાંથી કઈ વાતને માનવી ? જ્યારે કે પહેલા કૌલ સાથે હમલની અમુક અલામત અને શોહરની તસ્દીક મળે છે. તલાક પછી છોકરીને પુન જારી થવાની અને ઇસ્કાતની ફવા વાપરેલ છે. જેથી પુરો ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-આ અગાઉ સવાલ આવ્યો હતો કે તલાક વખતે બે માસનો હમલ હતો તે સુજબ ઈદતનો ખય' સુકરર' થયો. પરંતુ ૧૫ દિવસ પછી હેઝ જારી થઈ ગયું તો ઈદતનું શું ? જવાબ આપ્યો કે જ્યારે હેઝ શરૂ થઈ ગઈ તો એવી ઔરતની તલાકની ઈદત ત્રણ હેઝ આવવાથી ખતમ થશે. અહીં ત્રણ મહીના પછી બે પુન આવ્યું તે પહેલી હેઝ છે. કોઈક વાર હેઝ કઈ-કઈ માસ પછી પણ આવે છે. રહ્યો ઇસ્કાતનો મામલો, તો ઉસુલ એ છે કે જ્યાં સુધી પુન જામેલુ હોય ત્યાં ઔરતનો લોથળો હોય, હાથ-પગ, આંગળી કંઈ બન્યું ન હોય તો આ પ્રમાણેનાં ઇસ્કાતથી ઈદત ખતમ ન થશે. ખુદાનું ફર્માન છે :-“વઈલાતુલ અહમલિ અજલુદુન અંય ચક્કઅન હમલુદુન” (હામેલા ઔરતની ઈદત એમના હમલનું પૈદા થઈ જવું છે ચાહે કામિલ હોય કે પછી નાકિલ બચતો કે અવયવ બની ગયો હોય ભલે એક આંગળી જ બની હોય (બયાનુલ ફુર્માન)

કુકહા (રહ.)ના હિસાબથી આશરે ચાર મહીનાની સુદતમાં અવયવ બનવું શરૂ થાય છે. અને જ્યારે અવયવ બનવા લાગે તો તે બચ્ચું છે અને એના સાકિત થવાથી ઈદત ખતમ થઈ જાય છે. ફક્ત જામેલું લોહી અને ઔરતનો લોથળો સાકિત થાય તો એનાથી ઈદત ખતમ થશે નહીં. જેથી આ સુતલોકની ઈદત બાકી છે અને સુતલોક નફકની હકદાર છે. બે હપ્તા પચાસ રૂપિયાના હિસાબથી દીધેલા છે તે ઈદતના નફકમાં ગણાય જશે ઇસ્કાત કરાવવું સાબિત થઈ જાય તો પણ કંઈ ફક' પડશે નહીં. બેશક ગુજરેલા

અમાનાનો નફકો જ્યારે માંગ કીધી નથી તો સાકિત થઈ જશે. પરંતુ પુછેલી સુરતમાં ઇફતનો નફકો આપવું શાહરે કબુલ કયું છે અને માસિક ૫૦ રૂપિયાના હસાબે બે હસા પચ્ચ અઢા કર્યા છે. તો આ કરારનામા સુજબ નફકો દેવો પડશે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

તલાક આપવાને સાત માસ થયા છે તો ?

(૭૬૦) જવાબ :- એક માણસ શાદી શુદ્ધ છે. તેને બે છોકરા પચ્ચ છે. પરંતુ દીમાગી તવાઝુન કોઈક વખત ખરાબ થઈ જાય છે. દીવાનગી નથી. પચ્ચ બહારનો કાંઈક અસર છે. ખુદાવંદી ફઝલો કરમથી 'પુના'માં એક સુદહત સુધી મુલાજિમ પચ્ચ રહ્યો. હાલ બેકાર છે. અને સુરત આવેલો છે. તેણે આજથી છ માસ અમાઉ એક તલાકનામું તેની માં ના નામે મોકલ્યું કે આ મારી ઔરતને પહોંચાડી આપશે પરંતુ તેની માંને એ તલાકનામું મળ્યું નહીં અને તલાકનામું આજ સુધી હમને પચ્ચ મળ્યું નથી. અને ન હમો તેનાથી વાકિફ હતા. તેની આરત છ-સાત માસથી તેના બાપના ઘરે છે. અને ખાવા-પીવા રહેવા, સેહવા બચ્ચાઓની પરવરિશનો બોઝ બાપના સિરે છે. ખાનિંદ તરફથી કોઈપચ્ચ ઝાતનો ખર્ચ મળતો નથી. બે-ત્રણ દિવસ થયા તે એકાએક બીબીના ઘરે પહોંચ્યો તે વખત છોકરીના બાપ-બહેન અને ખાલા ઓલુદ હતાં એણે પોતે કહ્યું કે મેં એક તલાકનામું તમને લખીને મોકલ્યું હતું તે તમને મારી માં મારફત મળ્યું હશે. કેમકે મેં તમને એક તલાક આપી છે જેથી આજ હું તમને લેવા આવ્યો છું. તેની ઔરતે જવાબમાં કહ્યું કે તમે મને તલાક આપી દીધી છે અને તેને આજ છ-સાત મહીનાની સુદહત બિતી ચુકી છે તો હવે તમો કયા હિસાબે બેલાવવા આવી ગયા. તો એણે જવાબમાં કહ્યું કે એક તલાક આપી હતી જેથી બેલાવી શકું છું.

હવે તેની માંથી પુછવા પર તે કહે છે કે આ ચીઝ ગલત છે. અને વાત છુપાવે છે કે ખાનદાની અને ઇઝઝતનો સવાલ છે. અને તેની માં તદ્દન જુઠ બોલી રહી છે. આવા સંજોગોમાં તેની ઔરતે શું કરવું જોઈએ કે તલાકનો છકરાર ધણી પોતે કરી રહ્યો છે અને એક તલાક પછી છ-સાત મહીના સુજરી ચુક્યા છે ઇદહતના દિવસોમાં તેણે રૂબરૂ પચ્ચ કયું નથી છોકરીને તેના ધણીને ત્યાં મોકલવામાં આવે તો નવેસરથી નિકાહની જરૂર છે કે પછી સાત માસ બાદ રૂબરૂ કરી શકે છે ? શરઈ, દ્રષ્ટિએ સમજાવશે.

જવાબ :- તલાક તે જ વખતે પડી જાય છે. જ્યારે આપવામાં આવે જેથી જ્યારે શે હરના કહેવાથી કે આજથી છ-માસ પહેલાં તલાક આપવામાં આવી છે. તો તે વખતથી ઇદદત પછી શરૂ થઈ ચુકી હતી જો ઔરત તે વખતે હાથેલા હતી તો વજ્રએ હમલ પર ઇદદત ખતમ થશે. નહીં તો ત્રણ હેઝ આપવા પર ખતમ થશે જો તેને આટલી સુદ્દતમાં ત્રણ હેઝ આવી ગયા છે તો ઇદદત પુરી થઈ ગઈ. હવે રજુઆ કરી શકાય નહીં જો ઔરત રજામંદ હોય તો ફરીથી નિકાહ કરી શકાય છે. અને જો ત્રણ તલાક આપવું સાબિત થઈ જાય તો શરૂ હલાલા વગર ઔરત ધણી માટે હલાલ નહીં થાય. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

વિના નિચ્ચતે અને વગર ઈઝાફતે તલાકનો હુકમ.

(૭૬૧) સવાલ:-એક માણસ પોતાના છોકરાને તંબીહ કરી રહ્યો હતો. છોકરાની માંએ દખલગીરી કીધી. તો એણે પોતાની ઔરતને કહ્યું કે ‘ફારગતી’ એક વખત અને પછી કહ્યું કે તલાક, તલાક, તલાક હાલાકે એની તલાકની નિચ્ચત ન હતી અને ન તેની વાતનું રૂખ પોતાની ઔરત તરફ હતું. અને ન તેણે પોતાની ઔરતને અંબોધી કહ્યું કે તને ફારગતી, બદલે તે તો છોકરા બાબત વાતચીત કરી રહ્યો હતો. અને દરમિયાનમાં આ શબ્દો બોલી ગયો. અને ન તો ઉપરના શબ્દો બોલતી વખત ‘તને’ કહ્યું તો શું આવા અંબોગોમાં મદનું કહેવું મુઅતખર ગણાશે ? અને તલાક પડશે કે કેમ ? પડશે તો રજૂઈ કે બાઈન ? જો બાઈન પડે તો કેટલી ? અને જો એક તલાક પડશે તો મદને રજુઆનો હક રહેશે કે નહીં ? જો રજુઆનો હક ન રહે તો હલાલું કયા વગર પોતાની ઔરતને નવેસરથી નિકાહમાં લાવી શકે ખરો ?

જવાબ :- ઔરતને ‘ફારગતી’નો શબ્દ એક વખત કહ્યો તો તલાકે બાઈન પડી ગઈ. ‘ફારગતી’નો શબ્દ કિનાયાતમાંથી છે જેથી વિના નિચ્ચતે તલાકે બાઈન પડી જવું મુતઆરફ છે. ‘ઇન્નાહુલ ફાતાવા’ માં છે. :- ‘ફારગતી’ શબ્દ કિનાયક છે. અને એનાથી બાઈનનું પડવું મુતઆરફ છે જેથી વગર નિચ્ચતે એનાથી તલાકે બાઈન પડી જશે. (ભાગ-૨ પાનું ૩૬૩) ફારગતીના શબ્દ પછી સરીહ તલાકનો શબ્દો ત્રણ વાર બોલવામાં આવ્યા છે. અને કાયદો છે કે ઔરત જ્યારે મદખુલહ હોય તો બાઈન તલાક સાથે સરીહ તલાક મળી જાય છે.

અરસરીહુ યુલ્હીકુર સરીહુ વયુલ્હીકુલ બાઇનુ બિશતિ'લ ઇલ્લતિ (ફર' સુખતાર શામી આયે ભાગ-૨ પાનું-૬૪૫) જેથી પછીની યે સરીહ તલાક મળી ત્રણ તલાક મુગલ્લઅલ થઇ ગઇ. હલાલુ કર્યા વગર ઔરત હલાલ થઇ શકતી નથી. 'ફરન તલ્લકહા ફલા તલ્લિલ્લુ લહુ મિમં બખદુ હતા તનકિહુ ઝવજન ગયરહુ (કુઆને હકીમ)

સરીહ તલાકમાં નિચ્ચત શત' નથી. 'વલા યદ્દતકિર હલા નિચ્ચતિન લિઅન્નહુ સરીહુન ફીહિ લિગલબતિલ ઇસ્તેઅમાલિ (હિદાયત ભાગ-૨ પાનું ૩૩૬ 'વસરીહુ તલાકે લા યહતાનુ હલ નિચ્ચતિ (અલ સુખતાર) લિઅન્નહુ મવજુ-ઉલ લહુ શરઅન ફકાન હકીકતન, વલ્લકીકતુ લા યહતાનુ હલા નિચ્ચતિન (અલ્લખતયાર શકિ'લ સુખતાર ભાગ-૩ પાનું-૧૨૫) 'લફ્લુ તલાકિ લા યુસ્ત-અમલુ હલા ફી તલાકિ ફાલિકલ લફ્લુ સરીહુન યકઉ બિહી તલાકુ મિન ગયરે નિચ્ચતિન (ફાતાવા આલમગીરી ભાગ-૨ પાનું-૪૦૦)

જેથી 'ફારગતી' અને 'તલાક'ના શબ્દમાં ડરાવવા, ધમકાવવા તેમજ નિચ્ચત ન હોવાની વાત કાબિલે કબુલ નથી.

બાકી રહ્યું તલાકમાં ઇઝાહતનું શત' હોવું તો સરીહ ઇઝાહતનું હોવું શત' નથી મઅનવી ઇઝાહત પણ કાફી છે. અને તે અહીં મૌજુદ છે. જેમકે સવાલમાં છે કે ઔરત બખડતી હતી તો ખણીએ ઔરતને ધમકાવવા માટે કહ્યું કે 'ફારગતી' પછી કહ્યું 'તલાક, તલાક, તલાક, હલાલતે હાલ, તલાકનો ઝિક અને ફરીનો મઅનવી ઇઝાહતનો છે, (કવલુહુ લિતકિ'લ ઇઝાહતિ) અચિલ મઅનવિચ્ચતિ ફઇન્નહારથતુ' વલખિતાયુ મિનલ ઇઝાહતિલ મઅનવિચ્ચતિ વકજલ ઇશારતુ....વલા યલઝિમુ કવનુલ ઇઝાહતિ સરીહતન ફી કલામિહી (ઇલા) વખાલિરુહ અન્નહુ લા યુસદ્દક ફીઅન્નહુ ઇસ્તઅતહુ લિલ્લકિ' (શામી ભાગ-૨ પાનું-૫૬૦-૫૬૧)

જેથી ઔરતના મુતલ્લકક થવામાં કાંઇ શક નથી. ત્રણ તલાક મુગલ્લઅલ પડી મઇ. ફજુઅ કરી શકાયે નહીં, શરફ હલાલા વિના ઔરત હલાલ થઇ શકશે નહીં. ફકત જુદાપાક વધુ બાબનાર છે.

નોટ :-વધુ સંતોષ માટે ફાતાવા ફાફલ ઉલુમ ફેવબંદ ભાગ-૩-૪ પાનું ૪૫૪-૪૫૫-૪૫૧-૨૫૨ જુઓ લખનાર-મુફતી અઝીઝુરુદ્દમાન સાહબ)

સામટી ત્રણ તલાક અને શરધ હલાલુ

(૭૬૨) સવાલ :- એક માણસે ઔરતને કેઈ કારણસર તલાક આપી દીધી હતાંકે દીમાગી હાલત ધણી સારી છે. એને એ પશુ સારી રીતે યાદ છે કે મેં મારી ઔરતને એ વખત ત્રણ-ત્રણ તલાકો આપી છે. કિંવા આજે ત્રણ તલાક આપવા પછી એ ચાર દિવસ બાદ પાછી ત્રણ તલાક આપી. ઔરત હામેલા છે તો તલાક પડશે કે કેમ ? જો તલાક પડી ગઈ હોય તો ફરી નિકાહ કરી શકે કે નહીં ? ઇદત ક્યારથી શરૂ થશે ? અને કેટલી ? હલાલુ કરી શકાય કે નહીં ? એનો તરીકો શું છે ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં ત્રણ તલાક પડી ગઈ. અને ઔરત ધણી ઉપર હરામ થઈ ગઈ ઇદત બમ્નુ થવા પર પુરી થઈ જશે. હમલની હાલતમાં તલાક પડી બાય છે. હમલ માનિએ તલાક નથી. કુર્માનમાં છે :- વઢલાતુલ અહમાલિ અજલુહુન્ન અ'ય યઝઅન હમ્લહુન્ન (સુરએ તલાક) (તફસીરે જલાલૌન મતબઅ મલ્હી પાનું-૩૬૨).

‘હિદાયત’માં છે. :- વતલાકુલ હામિલિ..... (ભાગ-૨ પાનું-૩૭૬)

હવે શરધ હલાલા વગર ઔરત પહેલા શોહર માટે હલાલ થઈ શકતી નથી. શરધ હલાલુ આ છે કે ઇદત પુરી થવા પછી ઔરત બીજાથી નિકાહ કરે. બીજો ધણી એનાથી સુહમત કરે. પછી બીજો ધણી મરણ પામે અથવા કેઈ કારણસર તલાક આપી દે તો ઇદત ગુઝારી આ ઔરત પહેલા ધણીથી નિકાહ કરી શકે છે. પરંતુ એ ધ્યાનમાં રહે કે હલાલુ કરવું એ સમજોતા પર કે નિકાહ પછી સુહમત કરી એને તલાક આપી દેશે. આ ધણી ખરાબ વાત છે. અને ગુનાહનું કામ છે. ખુદા અને એના રસુલ (સલ.) આવા શર્તિયક નિકાહથી રાજી નથી. જેથી શરધ મજબુરી વિના આવું કરવામાં ન આવે. ફક્ત ખુદા પાક વધુ બધુનાર છે.

બાબુલ મસાજિદ

મસ્જિદની સહેનના નીચે હોઝ બનેલો છે. તેના વિષે.

(૭૬૩) સવાલ :- ગોધરા શહેરમાં એક મસ્જિદ અબ્દુલ નામની છે. આશરે ૬૦ વર્ષ પહેલાં બાનીએ ચંદાથી બનાવી હતી. જેને બે ભાગે વહેંચી હતી એક સુઅકકંદ (છત વાળો ભાગ) જેમાં ચાર-પાંચ સફેનો ઇન્તેઝામ છે. પાંચેવ નમાઝો જમાઅતથી પઢાતી હતી. આજે પણ બારી છે. બીજો ગૈર સુઅકકંદ (છત વગરનો ખાલી) ભાગ જેમાં પણ ચાર-પાંચ સફેનો બંદોબસ્ત છે. જેને સહેન કહે છે. એમાં સુન્નત, નવાફિલ અઢા કરવામાં આવે છે. તેમજ જુમ્અહ, ઇદ પણ વધુ લીડના લઈ એમાં અઢા કરવામાં આવે છે. તેમજ કહી-કહી જનાઝાની નમાઝ પણ પઢાય છે. નમાઝીઓ માટે પાણીના માટલાં પણ ત્યાં રાખવામાં આવે છે. રોઝદારો તથા જમાઅતવાળા ત્યાં ખાય છે. તેમજ તબક્કીંગી ઇન્તેમા થવાથી હાલમાં એને મસ્જિદવાળી મસ્જિદ કહે છે. નમાઝીઓ વધવાથી એમાં તંગી થવા લાગી છે. જેથી સુતવહલીઓએ ચંદો કરી પશ્ચિમ બાજુએ વધારીને વધુ આઠ સફેનો બંદોબસ્ત કર્યો છે. અને નવા ભાગને એ રીતે મેળવી આપ્યો કે મિમબર અને મેહરાબ નવી કિલ્લાવાળી દીવારમાં સુન્તકિલ કરી પુરી મસ્જિદમાં ૧૪ સફેનો ઇન્તેઝામ કરી આપ્યો છે.

હવે વિના છતવાળી સહેનના નીચેના ભાગમાં હોઝ એવો બનાવેલ છે કે જેમાં એક બાજુ કિલ્લા તરફ બેઠકો છે નમાઝીઓની લીડના લઈ વધુ ભાગે એક-બે રકઅત છુટી બાચ છે. કેમકે એના હોઝમાં ૧૬-૨૦ આઢમી એકી સાથે વુજુ કરી શકે છે. જેથી જરૂરતને મદદ નહીં રાખી સુતવહલીઓ સહેનના ઉત્તર-દક્ષિણે પાંચ-છ ફુટ તોડી બેઠકોમાં વધારો કરી ત્રણેવ બાજુ બનાવે તો શું આ બાઈઝ છે ?

જવાબ :- આમ તોર પર મસ્જિદના બે ભાગ હોય છે. એક સુઅકકંદ

(જમાઅતખાનું) બીજો ગૈર મુસકકફ (સહેન) ગરમીમાં નમાઝ જમાઅતથી અદા કરવા માટે, જેથી આપના ત્યાં સહેન વિષે ખારિજ હોવાની ચોખવટ ન હોય તો એને દાખિલ જ સમજવામાં આવશે. અને એમાં કોઈ એવો તસફફ (વધધટ) ન કરવામાં આવે જે મસ્જિદની એકતેરામના મનાફી હોય. અલબત્ત મસ્જિદની સહેનની નીચેનો હોઝવાળો ભાગ મસ્જિદ બનવાના વખતથી હોઝ બનેલો હશે જેથી ખારિજ ગણાશે આ હોઝવાળા ભાગમાં તસફફ કરી શકાય છે. અને એ ભાગમાં બેઠકો બનાવી શકાય છે બશર્તેકે સહેન જેવું છે તેવું જ રહે. કાટવામાં ન આવે. નહીં તો બાઈઝ નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

મસ્જિદની ઉપર-નીચે દુકાન, તેમજ રૂમ બનાવવું કેવું છે ?

૭૬૪) સવાલ હમારા ગામની મસ્જિદ શહીદ કરી નવેસરથી બનાવવી છે હમારા ખ્યાલ છે કે મસ્જિદની બુન્યાદ ઉચી કરી જમાઅત ખાનાની નીચે મસ્જિદની આમદની માટે રૂમો (દુકાનો) બનાવીએ. જેનો રસ્તો બહારથી જ હશે. જમાઅતખાનામાં અવર-જવર નહીં રહે તો આ પ્રમાણે રૂમો બનાવવું કેવું છે ?

જવાબ :-મસ્જિદની ઇખ્તેદાઈ બનાવટ વખતે મસ્જિદના બાની નિયત કરે કે મસ્જિદના નીચેના ભાગમાં મસ્જિદના ફાયદા માટે દુકાનો અને ઉપરના ભાગમાં ઇમામ તથા બાંગી માટે રૂમો બનાવવા છે. એટલે કે મસ્જિદની ઇખ્તેદાઈ બનાવટ સમયે તેના નકશામાં દુકાન, રૂમ પણ શામિલ હોય અને મસ્જિદના ફાયદા માટે વકફ હોય. તો બનાવી શકાય છે. અને એ રૂમો શરફ મસ્જિદથી ખારિજ રહેશે. એ જગ્યા પર હેઝવાળી ઔરત અને જુનુબી માણસ જઈ શકશે. (શામી ભાગ-૩ પાનું-૫૧૨)

પરંતુ જ્યારે એક વાર મસ્જિદ બની ગઈ અને ઇખ્તેદાઈ તઅઝીર વખતે નીચે દુકાન અને ઉપરના ભાગમાં રૂમો શામિલ ન હોય તો પછી મસ્જિદનો ઉપરનો ભાગ આસ્માન સુધી અને નીચેનો ભાગ તહતુત્સરા (ઠેક નીચે) સુધી મસ્જિદના તાબેઅ અને એના હુકમમાં થઈ ગયો. હવે એને કોઈ ભાગ મસ્જિદથી ખારિજ નહીં કહી શકાય. અને તે જગ્યાએ મસ્જિદની આવક માટે દુકાન અને રૂમો નથી બનાવી શકતા. એ જગ્યાનો એકતેરામ મસ્જિદ જેવો છે. હેઝવાળી ઔરત અને જુનુબી માણસનું ત્યાં જવું બાઈઝ નથી. (ફરે મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૩ પાનું-૫૧૨) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

એક મસ્જિદનો સફે બીજી મસ્જિદમાં લઈ જવી

(૭૬૫) સવાલ :- અમારા ગામમાં તખલીગી ઇજતિમા રાખવામાં આવ્યો છે. એટલે હમે અમારા ગામની મસ્જિદ માટે બીજા ગામની મસ્જિદમાંથી સફે, ચટાઈ બિગેરે લાવી શકીએ કે નહીં ? શરીઅતની રૂએ એમાં કંઈ વધો છે ? બીજી મસ્જિદની સફ, ચટાઈ બે દિવસ માટે હમે વાપરી શકીએ કે નહીં ? અતોષકારક જવાબ આપશો.

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં બીજા ગામની મસ્જિદની સફ, ચટાઈ બિગેરે લાવવાની શરીઅત ઇબજત (રબ) આપતી નથી વધુ સતોષ માટે સુફતીએ અ'જમ હુઝરત મવ. સુફતી અઝીઝુલ્હમાનને ફત્વો વાંચો.

સવાલ :- જમિઅ મસ્જિદકા ફરશ ઇદગાહમે બિછાના બાઈઝ હે યા નહીં ?

જવાબ :- જમિઅ મસ્જિદકા ફરશ ચટાઈ વગેરે ઇદગાહમે બિછાના હુઝરત નહીં હે, ફકત ફતાવા ફાઝલ ઉલુમ દેવખંદ અઝીઝુલ્હમાન ફતાવા ભાગ-૫ ૬ પાનું-૨૬૦)

હાં, બે સફ, ચટાઈ વકફ કરનારે ઇદગાહમાં વાપરવાની રબ આપી હોય તો ઇદગાહમાં વાપરી શકાય છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

મસ્જિદના વકફથી જનાઝો ખરીદવું કેવું છે ?

(૭૬૬) સવાલ :- મસ્જિદના અવકાફથી જનાઝો ખરીદવું બાઈઝ છે કે નહ ?

જવાબ :- કુકહા લખે છે કે મસ્જિદના અવકાફથી ન જનાઝો બનાવી શકાય છે ન ખરીદી શકાય છે. વકફ કરનારે ઇબજત આપી હોય તો પણ હુઝરત નથી. કારણકે એવી વાતોની ઇબજત મુઅતબર નથી.

‘ફતાવા સિરાજિઅહ’માં છે :- વલખ સિકિઅમિલ મસ્જિદે અ'યયરતરા જનાઝતન વખન ઝકરલ વાકિફુ અન્નલ કયિમ યશતરા જનાઝતન.

અર્થાત :- સુતવલ્લી માટે બાઈઝ નથી કે મસ્જિદના વકફથી જનાઝો ખરીદે. અગરચે વાકિફે એની ઇબજત આપી હોય. (પાનું-૬૧) ફતાવા આલમગીરી ભાગ-૨ પાનું ૪૬૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

મસ્જિદોમાં તખલીગી તઅલીમ

(૭૬૭) સવાલ :- અમારે ત્યાં દરરોજ મસ્જિદમાં ઇશાની નમાઝ બાદ જમાઅતખાનામાં તખલીગી તઅલીમ થાય છે. વઝીફ પઢનારા અને પાછળથી

આવનારા નમાઝીઓને તેનાથી ખૂબ પહોંચે છે જેથી તઅલીમ કરનારાઓને કહેવામાં આવે છે કે તેઓ હોઝના તખત ઉપર તઅલીમ આપવાનું કાર્ય કરે. ત્યારે તઅલીમ કરનારા બાઈઓ કહે છે કે તખતની નજીકમાં હોઝની બેઠક છે. તેમની વાતોથી અમારી તઅલીમમાં ખૂબ પહોંચે છે. તો હવે શું કરવું ? શરીઅતની દ્રષ્ટિએ તેનો ઉકેલ શું છે ? ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-નમાઝીઓને તશવીશ થાય અને નમાઝમાં ખૂબ આવે એવી રીતે તઅલીમ કરવી મના અને મહરૂક છે. પરંતુ તઅલીમનું પશુ ધણું મહત્વ છે. જેથી નમાઝ અને તઅલીમ ચાલુ રહે એવી સુરત અપનાવવી જોઈએ. મસ્જીદ યાદી હોય તો પાછળથી આવનાર નમાઝીઓ તઅલીમની જગ્યાથી દુર મસ્જીદના એક ખુલાસામાં અથવા વરંડામાં અથવા સહનમાં નમાઝ પઢી શકે છે એ સુચારૂ હોય તો તઅલીમના માટે મસ્જીદનો ખુલ્લો અથવા વરંડો અથવા હોઝવાળી જગ્યા પસંદ કરવામાં આવે. સમાધાન કરી કોઈ એક સુરત અપનાવી લેવામાં આવે, હોઝની નજીકની જગ્યાએ બેસી વાતો કરનાર બાઈઓને જોઈએ કે તઅલીમમાં શામિલ થઈ બધા તઅલીમનો સમય ૧૦ મિનિટ જેટલો રાખવામાં આવે કે કોઈને બારે નહીં પડે. મસ્જીદ ખુલાસામાં ચાલુ માટે છે. વાતો કરવા માટે નથી. બેઠકની જગ્યા મસ્જીદની બહાર હોય તો પશુ ત્યાં બેસી એવી વાતો કરવી કે નમાઝીઓ અને તઅલીમમાં મશગુલ માણસોને હરકત થાય તે બાઈજ નથી. તઅલીમને ગંતીમત સમજે એનાથી ઈમાન મજબુત થાય છે. માટે એમાં દિલપુર્વક શામિલ થવું જોઈએ—

“ગાહે ગાહે બાઝ ખાં

ઇં કિસ્સાએ પારીના રા.

તાજહ ખવાહી હારતન

મર હાગહાએ સીના રા”

(જો સીનાના હાગોને તાજા રાખવા માંમતા હોય, ઈમાનને મજબુત બનાવવા ચાહતા હોય તો આ પુરાણી કહાણીઓને કઠી કઠી ફરી વાંચ)

શૈખ સઅદી (રહ.) ફરમાવે છે :-

જુઝ યાદે દોસ્ત હરએ કુની ઉઝ ઝાઈઅ અસ્ત
જુઝ સિરે ઈશક હરએ બેખાની બતાલત સ્ત
સઅદી ખુશાય લન્હે દિલ અઝ નકસે ગૈરે હક
ઈન્હે કે રહ બહક નનુમાયદ જહાલત સ્ત.

અર્થાત્ ::-અલ્લાહની ચાહ સિવાય તું જે કાંઈ કરશે તે જિંદગી બરબાદ કરવા સમાન છે. ઇશ્કે ઇલાહીના લેદો સિવાય તું જે કાંઈ પઢશે તે વ્યર્થ અને નકામું છે. હે સઅદી ! તું દિલની તખ્તીને ગયરૂદ્દાહના નકશ (અવશેષ)થી સાર કરી નાંખ. જે ઇશ્ક ખુદા સુધી પહોંચવાનો માર્ગ ન દેખાડે તે જહાલત છે વધુમાં ફરમાવે છે :-

બસા નામવર કે એરે ઝર્મી ફકન કરહક અન્હ

કે એ હસ્તીયશ અરુએ ઝર્મી બર નિશાં ન માન્હ.

(ઘણાં નામાકિત લોકો આ ફાની દુનિયાથી વિદાય થઈને ઝમીનમાં ફકન થઈ ગયા. તેમની હસ્તીનું પૃથ્વીના ઉપર નામોનિશાન બાકી રહ્યું નથી.)

ખચરે ફુન અચ ફુલાનો ગનીમત શુમાર ઉમ્ર

જાં પેશતર કે બાંગ બર આયદ ફુલાં ન માન્હ

(હે માનવી ! નેક કામો કરતો રહ 'ફુલાનો' માણસ શુજરી ગયો' એવો અવાજ આવતાં પહેલાં જિંદગીને ગનીમત સમજ)

સારાંશ કે તઅલીમ અને તબલીગ જરૂરી વસ્તુ છે અને એના માટે ઉત્તમ સ્થળ મસ્જિદ છે.

'તારીખે શુજરાત' અને 'યાદે અખ્યામ'માં છે કે હમારે પીરે મુશિહ રહી ફિદાહુને ખાક પાકે મદીનામે' જે પહેલી મારત બનાઈ થી ઓર જુસકો મસ્જિદે નખવી કેહતે હે' વો હમારા પહેલા મદ્રસા થા ઉસકે બાદ જીતની મસ્જિદે દુનિયામે' તૈયાર હુંધ ઇન્હીકો આપ મદરસાસી તઅળીર કર સકતે હે' તઅલીમકા પુરાના તરીકા યે થા કે ઉસ્તાદ મસ્જિદમે' આકર બેઠ જાતા. ઓર ઉસકે ગિદોપેશ શાગિર્દોકા હલકા બન જાતા અસાતિઝા ખાલિસન લિખજાહિલ્લાહ તઅલીમ દેતે. યેહી તરીકા ચોથી સદી હીજરી તક બજલ ઉમુમ બરી રહા. ઇસકે બાદ સબજે પેહલે નિશાપુરમે મદસાકે લિએ શાનદાર ઇમારત બનાઈ ગઈ ઓહ અસાતિઝાકી તનખાહેં ઓર તલ્લાકે વઝાઈશ મુકરર હુએ (પાનુ-૩૪)

માટે તઅલીમની વ્યવસ્થા જેમાં તહારત, નમાઝ, રોઝા વિગેરેના મસાઇલ હોય તે મસ્જિદમાં થવી જોઈએ.

હઝરત ઇમામ ગઝાલી (રહ.) ફરમાવે છે :-

બાણી લો કે આ યુગમાં ઘરમાં રહેનારા હરેક માણસો તઅલીમ, તબલીગ, ફરદો હિદાયત અને નેકીના કામો અંગે લોકોને તૈયાર કરવામાં કાસિર (બિનકાર્યક્ષમ) હોવાના કારણે શુનેહગાર છે. કાસિર કે શહેરોમાં ઘણાં ભાગે

જવાબ :-મસ્જીદના મુતવદ્દી આલિમે બા અમલ હોવા જોઈએ આલિમ ન મળે તો ગેર આલિમ દીનદારને મુતવદ્દી બનાવી શકાય છે. ગેર આલિમ ફાસિકને મસ્જીદના મુતવદ્દી બનાવવા બર્હાન નથી.

પ્રુદાપાક ફરમાવે છે :-ઇન્નમા યઅમુરુ મસાબિહલ્લાહિ મન આમન બિલ્લાહિ વલ યવમિલ આમિરિ વ અકામ ફસલાત વઆતઅ ઝકાત વલમ યખશ ઇલ્લલ્લાહ ફઅસા ઉલાઇક અન્થકુનુ મિનલ મુહતદીન.

અર્થાત :-એશક પ્રુદાની મસ્જીદને આબાદ કરનાર તે લોકો છે. જેઓ પ્રુદા અને કયામતના દિવસ પર ઇમાન લાવે. નમાઝની પાળંદી કરે. ઝકાત અદા કરે. પ્રુદા સિવાય કોઈથી ન કરે. એ લોકોથી આશા રાખી શકાય કે તેઓ (ફલાહ અને કામયાબીની) રાહ પામનાર પુરવાર થશે.

મઝકુર આયતની તફ્સીર કરતાં ઇમામુલ ફિંહ મવલાના અખુલ કલામ આઝાદ (રહ.) લખે છે કે :-

નીઝ ચે હકીકત લી વાઝેહ કરદી કે પ્રુદાપાકકી ઇબાદતગાહકી તબલિ-યતકા હક મુતકી મુસલમાનોકો પહોંચતા હે જોર વોહી ઉસકો આબાદ રખનેવાલે હો સકતે હેં યહાંસે ચે બાત મઅલુમ હો ગઈ કે ફાસિક વ ફાલુર આદમી મસાલુહકા મુતવદ્દી નહીં હો સકતા કયું કે દોનો મેં કોઈ મુનાસિબત બાકી નહીં રહેતી. બલકે મુતઝાહ બાતે જમા હો બતી હેં (વો ચે કે) મસ્જીદ પ્રુદા પરસ્તીકા મકામ હે જોર મુતવદ્દી પ્રુદા પરસ્તીસે નકુર (તરજુમાનુલ ફુર્આન ભાગ-૨)

હજરત ઇમામ માલિક (રહ.) ફરમાવે છે કે મુસલમાનોની ગઠનુમાઇ તે જ કરી શકે છે જેની જિંદગી પયગમ્બરે ઇસ્લામના 'ઉસ્વએ હસના' (ઉત્તમ ગુણો)નો નમુનો હોય —

શયખુલ ઇસ્લામ ઇખને તયમિય્યહ (રહ.) ફરમાવે છે કે ઉમ્મતનો ઇત્તેફાક છે કે સરદારી અને આગેવાનીને લાયક તે મુસલમાન હોય શકે છે જે આલિમે બા અમલ હોય જો એવો 'અમિએ અવસાફ' (રુદુણુ અ'પન્ન) માણસ ન મળે તો લાયકારીએ આ જોહદો બે માણસોમાંથી એકને આપવામાં આવે —

(૧) આલિમે ફાસિક કિંવા બે અમલ આલિમ.

(૨) જહિલ મુતકી કિંવા બાઅમલ ગેર આલિમ.

(ફિતાવ અસ્સયાસતુ રશરધઅહ પાનું-૧૭) ફકત ખુદાપાક વધુ બહુ-
નાર છે.

મુતવલ્લી ઉપર નાહક લેણું કાઢવાં.

(૭૬૬) સવાલ :- માઝી મુતવલ્લી પર મસ્જીદના લેણું બાકી કાઢવામાં આવ્યાં
પણ ફકીકતમા તે લેણું તેની પાસે બાકી નિકળતાં જ નથી. હાલના મુતવલ્લીએ
માઝી મુતવલ્લી ગુજરી ગયા હોવાથી તેના વારસો પાસેથી તે રકમ વસુલ હઈ
મસ્જીદમાં જમા કરે તો મસ્જીદ વારસદારોની કરજદાર લેખાય કે નહીં ?

જવાબ :- માઝી મુતવલ્લી ઉપર મસ્જીદની રકમ બાકી નથી એ બહુવા
છતાં તેના વારસો પાસેથી રકમ વસુલ કરવી બાંધજ નથી. હરામ છે. અને સરીફ
ગુલમ છે. એવી રકમ મસ્જીદમાં વાપરવી, હિમામ, મુઅજ્જિનને પગારમાં આપવી
બાંધજ નથી. એના જવાબદાર ખોટી રીતે રકમ વસુલ કરનાર અને વાપરનારા
ગણાયે. ફકત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

મસ્જીદની સફ અને ચટાઈને ઠોકર મારવું.

(૮૦૦) સવાલ :- મસ્જીદની ચટાઈ પગોની ઠોકરોથી ખોલે છે. અને
લપેટે છે. આ વસ્તુ બેઅદબીમાં શામિલ છે કે નહીં ?

જવાબ :- મસ્જીદની ચટાઈ એના ઉપર નમાઝ પઢવામાં આવે છે.
હાયથી ખોલવી બેધકો. પગોથી ઠોકર મારી ખોલવું અને બિછાવવું બેઅદબી
છે. કુકહા (રહ.) લખે છે કે :- મસ્જીદના કચરા પુઝને નાપાક અને બેઅદબી-
ની જગ્યામાં ન નાંખવામાં આવે કેમકે તે તઅઝીમના લાયક છે. (ફરે' મુખ્તાર
શામી સાથે ભાગ-૧ પાનું ૧૬૫) (ફિતાબુ તહારત) ફકત ખુદાપાક વધુ બહુ-
નાર છે.

મસ્જીદના પથ્થરોને પેશાબ ખાનામાં લગાવવું.

(૮૦૧) સવાલ :- મસ્જીદ શહીદ કીધી છે. નવેસરથી બની રહી છે.
જમાઅતખાનામાં બિછાવેલા પથ્થરો કાઢી નાંખેલા છે. બેકાર પડ્યા છે. અગર
એ પથ્થરોને ખૈતુલ ખલા અને પેશાબખાનામાં લગાડીએ તો કાંઈ વાંધો છે ?

જવાબ :- ખૈતુલ ખલા, અને પેશાબખાના વિગેરે નાપાક જગ્યામાં અને
જ્યાં બેઅદબી થતી હોય એવા કામોમાં લગાવવું અદબના ખિલાફ છે. બેહતર એ
જ છે કે એને મસ્જીદના જ કામમાં લેવામાં આવે. 'વલા તુરમા ખુરાયતુલ

કલમિલ મુસ્તઅમલિ લિઅેહતિરામિહી કહશીશિલ મસ્જિદિ વફુનાસતિહી લા
યુલકા ફી મવઅઇન યુખિલ્લુ ખિતઅઝીમિ.

અર્થાત :- મુસ્તઅમલ કલમનું તરાશેલું તઅઝીમના કાબિલ છે. એને
ફતવામાં ન આવે. જેમકે મસ્જિદની પુરાલ (ધાસ) જે નીચે બિછાવવામાં આવે
છે. અને એનો પુજો જે ઝાડુમાં આવે છે. એવી જગ્યાએ ન નાંખવામાં આવે
જેમાં એની બેઠાબેઠી થતી હોય. (ફરે' અખતાર શામી રાથે ભાગ-૧ પાનું-૧૬૫)
ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

મસ્જિદના જુના સામાનનો ઉપયોગ

(૮૦૨) સવાલ :- હમારે ત્યાં મસ્જિદની હમારત ઘણી જ જુની બોસીદહ થઈ
જવાથી તેને તોડી નવી હમારત પાકી આર. સી. સી.ના બાંધકામથી કરી બના-
વવામાં આવી છે. જેથી જુના બાંધકામની નીકળેલી વસ્તુઓ જેમકે લાકડા, પથ્થરો
વિગેરે તેમજ દિવાલ તોડનાથી નિકળેલ ઈંટોના ટુકડા, પ્લાસ્ટરના ટુકડા વગેરે
છે. મઝકુર વસ્તુઓનો નવા બાંધકામમાં ઉપયોગ થઈ શકે તેમ નથી. જેથી તે
વસ્તુઓ બેકાર પડી રહી હોય તેને ખાનગી રીતે બાંધકામ અથવા બીજી કોઈ
ખાનગી જરૂરત માટે વાપરી શકાય છે ? અથવા એને વેચી કિંમત મસ્જિદના
કામમાં લઈ શકાય ? અથવા એ વસ્તુઓને કોઈ પણ વકફ સંસ્થા કિંમતથી અથવા
બગર કિંમતે કામમાં લઈ શકે ?

જવાબ :- જણાવેલા બધા કામોમાં લઈ શકાય છે. વેચીને તેના પૈસા
મસ્જિદના કામમાં લેવામાં આવે. મફત આપી શકાય નહીં. મસ્જિદ બહુ જ
માલદાર હોય. પૈસાની ન તો તેને હમણાં જરૂરત છે ન તો બવિધમાં જરૂરત
પડશે એવી હાલત હોય તો મફત પણ આપી શકાય છે. ફકત ખુદાપાક વધુ
બાબુનાર છે.

બાબુલ બુચુઅ વરિબા

બગડેલું ઇંડું પાછું આપી શકાય ?

(૮૦૩) સવાલ :- ઇંડું ખરીદવા પછી ફાંદળું તો તે બગડેલું નિકળ્યું તો તેને આપી પૈસા પાછા લઈ શકાય કે નહીં ?

જવાબ :- હા, બગડેલા ઇંડાને પરત કરી પૈસા પાછા લઈ શકાય છે. કારણકે તે બેકાર છે. કેઈ કામમાં આવી શકે તેમ નથી. એવું બગડેલું-ઝડેલું ઇંડું વેચવા લાયક ન હતું માટે પાછું આપી પૈસા લઈ શકાય છે. કામમાં આવે એવી વસ્તુ હોય તો વેચનાર લેવા રાજી ન હોય તો પાછું આપી શકાય નહીં. હા, નુકસાની લઈ શકાય છે. જેમકે તડબૂચ, સફરદેરી, વિગેરે ખરાબ નિકળે તો વેચનાર પાછું લેવા તૈયાર ન હોય તો ઝબરદસ્તી પાછું આપી શકાય નહીં. કારણકે એ તદ્દન બેકાર નથી. કામમાં ગાવનારી વસ્તુ છે. જનવરોના ખાવામાં આવી શકે છે માટે વેચવા લાયક છે. અલબત્ત ખરાબીની નુકસાની લઈ શકાય છે (હિંદાયત્ત અખીરૈન બાબુ બયઇલ ફાસિલ પાનું-૨૭ ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે

ઔરતોનુ દુકાન પર બેસી વેપાર કરવું કેવું છે ?

(૮૦૪) સવાલ :- તખ્લીગી જમાઅતમાં બહાર જવાનું થાય અથવા કેઈપણ કારણસર બહાર જવાનું થાય તો મર્દની ગેરહાજરીમાં ઔરતો દુકાન ચલાવે એટલે કે ઔરતો પોતે દુકાનમાં બેસીને માલ વેચે તો શરીઅતની દ્રષ્ટિએ એ કાર્ય કેવું અણુશી.

ઔરતો મારફતે ચતા વેપાર અંગે હરિલામનો શું હુકમ છે ? સીઓના હાથે વેચાયેલા માલના નફામાં કાંઈ વાંધો આવશે ? ખુલાસો કરશે.

જવાબ :- ઔરતો માટે બમ્મલ નથી કે બેપરફલ થઈ દુકાન ઉપર બેસી ગૈરમહરમ સાથે વેપાર કરે. પણી તખ્લીગી જમાઅતમાં બય કે હજ પઠવા બય.

કેઈ પણ કાલતમાં આવી બે પરદગી અને બે ગૌરતીની ઇસ્લામી શરીઅતમાં રબ હોય શકે નહીં. મઠ અને ઔરત બન્ને ગુનેહગાર થશે. અને ખુદાના નાફ-માન ગણાશે. ઇસ્લામ પહેલાં અંધકાર યુગમાં ઔરતો બે પરદક ફરતી અને પોતાના હેઠ અને પોષાકનું પુરવો સામે પ્રદર્શન કરતી હતી. ઇસ્લામ ધર્મ આવી બેગૌરતી (સ્વમાનહિનતા)ને કેવી રીતે સાંખી શકે ?

કુઆને પાકન્દી આયતો અને કુઝુર (અલ)ના ઇશારાદો અને પોતે કુઝુર (અલ)ના અમલો તથા અકાબજો કિરામ (રહી.), તાબેઈન તબજો તાબેઈન એટલે તમામ અફરે આલેહીન (રહી.)ની રિવાયતોનો ઇત્તેફાકી ફેંસલો બે જ છે કે ઔરતો પર પરદો ફરે છે. બેપરદગી કરામ છે. બે પ્રમાણેની વિના પરદાની દુકાનદારીમાં બન્નેય ગુનેહગાર થશે. જેથી આ અંગે ખાસ આયત નાઝિલ થઈ. 'વકન' ફી પુત્રુતિકુન્ન વલા તબરુજન તબરુજલ બહિલિમ્મતિલ ઉલા.'

અર્થાત :-પોતાના ઘરમાં ઠરીને બેસી રહે. અને પહેલાંના અંધકાર યુગની જેમ (બેપરદા થઈ શબ્દગાર થઈને) ફરે નહીં. (કુઆને હકીમ સુરજો અહ-ઝાબ ફુકુઅ-૪)

બે અંગે બીજી આયત આ પ્રમાણે છે :-

'યા અય્યુહન્નબિય્યુ કુલ લિઅઝવાબિક વબનાતિક વનિઆઈલ સુ'મિનીન યુહનીન અલયહિન્ન મિન જલાબી બિહિન્ન'

અર્થાત :-હે નખી ! તમે તમારી પત્નીઓ, પુત્રીઓ, અને (તમામ) મુઅલમાનોની ઔરતોને કહી દો કે પોતાના (સુખ) પર્યાવારો શૈડીક નીચી રાખ્યા કરે. (સુરજો અહઝાબ-ફુકુઅ-૮)

આ અંગેની ત્રીજી આયત નીચે મુજબ છે :-

'વઈઝા સઅલ્તુમુહુન્ન મતાઅન ફસ્અલુહુન્ન મિ'વવરાઈ હિબબ.'

અર્થાત :-જ્યારે તમે (નખીની) (પવિત્ર) પત્નીઓ પાસે કેઈ વસ્તુ માંગો ત્યારે પરદાની બહારથી માંગી લો. આ રીત તમારા અને તેમના હિબોના પાક રહેવા માટે ધણી ઉત્તમ છે. (સુરજો અહઝાબ ફુકુઅ-૭)

બે જરૂરતને લઈ કાલતે એહરામમાં ઔરતોના એહરામો મસ્અલો છે. એહરામની કાલતમાં ઔરતોએ એહરા પુલ્લો રાખવો પડશે. પરંતુ અમર કેઈ અજનબી સામે આવી જાય તો ધુધટ કરી લેવો જરૂરી છે.

હકીમમાં છે :-હઝરત આઈશક (રહી.) ફર્માવે છે કે 'હબ્બતુલ વિદાઅ'માં

જ્યારે લોકો (સહાબા) સામે આવી જતા તો અમે મેં ઉપર ચાઢરનો નિકાબ લટકાવી લેતાં અને જ્યારે ચાલ્યા જતા તો અમે ખોલી દેતાં. (જેહરામમાં ઔરતોને મેં ખુલ્લું રાખવાનો હુકમ છે.) (અબુદાઉદ શરીફ કિતાબુલ હજ ભાગ-૧ પાનું-૨૬૧)

જિહાદમાં જવાન છોકરો સહીદ થઈ ગયો. તેની તપાસ માટે તેની માં આપ (સહ.) પાસે પુરકો પહેરીને આવી. ત્યાં હાજર રહેલા લોકોમાંથી કોઈએ આશ્ચર્યચકિત થઈને કહ્યું કે આવી પરેશાનીની હાલતમાં પણ પુરકો નહીં છોડ્યો? તેણીએ કહ્યું કે મેં મારો પુત્ર ગુમાવ્યો છે. શરમ અને સ્વમાન ગુમાવ્યા નથી. (અબુદાઉદ શરીફ ભાગ ૧ પાનું-૩૪૪)

ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હજરત સૌદહ (રહી.)ના ભાઈ જે તેમના પિતા ઝમ્મહની લોંડીના પેટે જનમ્યા હતા. તે છોકરા વિષે ઉત્ખાનો દાવો હતો કે તે તેના નુકસાથી છે પરંતુ ઉત્ખાના મૃત્યુ પછી આપ (સહ.)એ કાનુનની રૂએ દાવો રદ કરી ઝમ્મહનો પુત્ર કિંવા હજરત સૌદહ (રહી.)નો ભાઈ હોવાનો ચુકાદો આપ્યો. પરંતુ તે ઉત્ખાને મળતો આવતો હોવાથી સાચચેતી રૂપે આપ (સહ.)એ હજરત સૌદહ (રહી.)ને તેમના આ ભાઈથી પરદો કરવાનો હુકમ આપ્યો હતો. જેથી એ છોકરો પોતાની બહેન હજરત સૌદહ (રહી.)ને મૃત્યુ પર્વત મળી શક્યો ન હતો. (મિશકાત પાનું-૨૮૭)

આરાંશ કે ખયરૂલ કુરૂન (આપ (સહ.) સહાબા, તાબેઈન, તબએ તાબે-ઇનના સુબારક સમય)માં ઔરતો પરદાની પાબંદ હતી. અંબિયા (અલ.)ના સંસ્કારમાં હંમેશાથી પરદો ફાખલ છે. બેપદંગી તે જ કોમના સંસ્કારમાં શામલ હોય છે જે જુલુબતની શાશનીથી વર્ણિત હોય છે.

ઇમામ ગઝાલી (રહ.) લખે છે :- ‘વન્નેસાઉ યખરૂજન મુતનકિકબાતિન.’

અર્થાત્ : ખયરૂલ કુરૂન (સર્વોત્તમ યુગ)માં ઔરતો નિકાબ નાંખી નિકળતી હતી. (અહયાઉલ ઉલુમ ભાગ-૨ પાનું-૪૯)

જ્યારે ખયરૂલ કુરૂનની ઔરતો ખાસ કરી પવિત્ર પત્નીઓ, જેઓ તમામ ઉમ્મતના પુરૂષો અને સ્ત્રીઓની માંઓ હતી. તકવા, દિલોની પવિત્રતા અને નેક નિમ્મતીમાં તેમના પછીની ઔરતો તેમનો ચુકાબલો કરી શકતી નથી. છતાં તેમના માટે પરદાનો હુકમ હતો તો આ કિત્તાના યુગમાં શો હુકમ હોવો બેધએ ?

હદીસમાં છે :-અહમઅ'તુ ઔરતુન ફર્જા ખરજત ઇસ્તરફહ રશયતાન અર્થાત :-ઔરત છુપાવવાની વસ્તુ છે. એટલે ઔરત માટે પરદો જરૂરી છે. કારણ કે જ્યારે તે બહાર નિકળે છે ત્યારે શયતાન તેની તાકમાં રહે છે. કિંવા તેને શુનાહમાં સપડાવવાની સુકિત પ્રયુક્તિ કરે છે. (તિમિઝી શરીફ ભાગ ૧ પાનું ૧૪૦)

આપ (સલ.)નું ફર્માન છે લઅનત તે (મદ)ની ઉપર જે ઔરત પર નજર નાંખે અને તે (ઔરત)ની ઉપર જેના પર નજર નાંખવામાં આવે. (મિશકાત શરીફ પાનું-૨૭૦)

હદીસમાં છે :-ઔરત શયતાન બની (ના મહરબોની) સાથે આવે છે. અને શયતાન બની પાછી ફરે છે, એટલે જેવી રીતે શયતાન દિલ્લોમાં પુરા વિચારો અને ખરાબ ખ્યાલો નાંખે છે. એવી જ રીતે ઔરતને જેવાથી ખરાબ વિચારો આવે છે. (મિશકાત શરીફ પાનું-૨૬૮)

આપ (સલ.)નું ફર્માન છે. આંખો ઝિના (વ્યભિચાર) કરે છે અને તેમનો ઝિના (પુરી નિયંત્રે) જોવું છે. કાનો ઝિના કરે છે. અને તેમનો ઝિના (શક-વતના માર્ગે વાસનામય રીતે) અવાજ સાંભળવો છે. જીભ ઝિના કરે છે અને તેનો ઝિના (વાસનામય રીતે) વાતો કરવી છે. હાથ ઝિના કરે છે અને તેનો ઝિના હાથ લગાડવું છે. અને પગ ઝિના કરે છે. અને તેનો ઝિના (પુરી નિયંત્રે) ચાલવું છે. (મુસ્લિમ શરીફ ભાગ-૨ પાનું-૭૩૬) અબુદાવુદ ભાગ-૧ પાનું ૨૯૬)

જેથી આપ (સલ.)નું ફર્માન છે :-

‘લઅસ લિન્નિસાઈ નસીબુન ફીલ ખુરજિ ઇલા મુઝતર'તન’

અર્થાત :- લાચારી અને મજબુરી વગર ઔરતોને ઘરમાંથી બહાર નિકળવાનો હક નથી. (તખરાની)

હસન બસરી (રહ.) ફર્માવે છે :- શું તમે પોતાની ઔરતો (માં-બહેનો વિગેરે) ને છોડી દો છો કે બઝારોમાં રખડતી ફરે. અને કાફિરો (તથા નામહરબો) ની સાથે અથડાઈને ચાલે. ખુદા તેનો નાશ કરે જે ગૈરત (સ્વમાન)ન રાખતો હોય. (એહયાઉલ ઉલુમ. ભાગ-૨ પાનું-૪૮)

‘મબલિસુલ અખરાશ'માં છે :- ઔરત જ્યાં સુધી મદોથી છુપાયેલી રહેશે ત્યાં સુધી તેનો દીન પશુ સુરક્ષિત અને સલામત રહેશે. કારણ કે આપ (સલ.)

જો પોતાની વહાલસોથી દીકરી ફાતમા (સદી.)ને પુછ્યું કે ઔરત માટે ખૂશીની વાત કંઈ છે ? તેણીએ સવિનય જવાબ્યું કે ન તો કોઈ મઠને જુઓ અને ન તેને કોઈ મઠને જુઓ. (મજલિસ-૬૮ પાનું-૫૬૩)

આશંકાકે તખલીગી કામના કારણે પણ ઔરતોને દુકાન પર મેસવાની, બેપરવા થવાની અને ગૈરમહરમ સાથે વાતો કરવાની ઇસ્લામી શરીઅત પરવાનગી આપતી નથી. ઔરત નમાઝમાં ઝોરથી કિઅત પઢી શકતી નથી. ઔરત હજમાં હજબૈક ઝોરથી કહી શકતી નથી. જો દુકાન પર બેસી ગૈરમહરમ સાથે છુટથી વાતો કરવાની રજા કંઈ રીતે મળી શકે ?

જો કે કમાયેલા નાણાં હરામ નથી. પરંતુ કમાણીની રીત નાબાઈઝ અને ગુનાહિત છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

ખરીદતી વેળા વેપારી પાસેથી ચીજો ચાખી શકાય

(૮૦૫) સવાલ :- વેપારી પાસે ખાવા-પીવાની વસ્તુ કેરી, ખરબુજ, તકળુચ વિગેરે ચાખવાનો શું હુકમ છે ?

જવાબ - એની ત્રણ સુરત છે. (૧) ખરીદવાની નિમ્નત ન હોય તો ચાખવું મના અને મકરૂહ છે. નુકશાની આપે.

(૨) ખરીદવાની નિમ્નત હતી અને ચાખવા પછી પસંદ આવવા છતાં ઇરાદો બદલાય મયો તો નુકશાની આપે. અથવા માલિકથી માફ કરાવી લે.

(૩) ચાખવા પછી પસંદ નહીં આવે તો નહીં ખરીદવામાં વાંધો નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

સુદની રકમ ઝકાતના તરીકે આપી હીલો કરવું કેવું છે ?

(૮૦૬) સવાલ :- જોક માણસ પાસે મેંકના બ્યાજની રકમ છે. જો માણસ જોક ઝકાતના હકદાર માણસને જો રકમ ભેટ જો શતેં આપે કે જોમાંથી થોડી રકમ હું તને આપીશ તું આ ભેટ સ્વીકારી લઈ પાછી અને ખખશિશ આપી દે. હવે પેલો ગરીબ માણસ બ્યાજની રકમ સવાબની નિમ્નત વગર સ્વી-કારે અને મુજ ધણીને તે રકમ ખખશિશ આપે તો આ રીતે હીલો કરી શકાય ખરો ? આમ કરવાનો મુજ ધણીનો હેતુ બ્યાજના મેંકાનો પોતે ઉપયોગ કરવાનો છે.

જવાબ :- બ્યાજની રકમમાં હીલો ચાલી શકતો નથી. માટે આવી રીતે હીલો કરવાથી બ્યાજની રકમ ગૈરમુસ્તહિક (માલુમદાર) માટે હલાલ થઈ શકતી નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

ગણતંત્ર પાસેથી સરકારી જમીનની કીમત વ્યાજ સહિત અપાવે છે. તેના વિષે શું હુકમ છે ?

(૮૦૭) સવાલ :-મુંબઈ પ્રાંતના સન ૧૯૫૭-૧૯૫૮ના ખેતી ટેનન્સી અમલદારના ૩૨/૯ કાયદા પ્રમાણે ગણતંત્ર પાસેથી જમીનના માલિક બન્યા છે. અસલ જમીન માલિક પોતાની જમીન વેચવા માંગતા નથી. પરંતુ મજબૂર કાયદાના હેઠળ દસથી બાર વર્ષ સુધી હપ્તા ભરવાના હિસાબે સરકાર જુદા કિંમતે એ જમીન ગણતંત્ર પાસેથી અપાવે છે. સરકાર આ રકમ વ્યાજ સહિત ગણતંત્ર પાસેથી અસલ જમીન માલિકને આ પ્રમાણે અપાવે છે.

મુદત	વ્યાજ	કુલ	ભરપાઈની તારીખ
રૂપિયા પૈસા	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા	
૧૩૪-૦૦	૬૬-૧૨	૨૦૩-૧૨	૩૦-૪-૬૭
૧૨૮-૦૦	૬૩-૩૬	૧૯૧-૩૬	૩૦-૪-૬૮
૧૨૮-૦૦	૫૭-૬૦	૧૮૫-૬૦	૩૦-૪-૬૯

આ પ્રમાણે ૧૦ થી ૧૨ વર્ષ સુધી અપાવે છે. તે પછીનાં એ છે કે સરકાર નક્કી કરેલી કીંમતનું જે વ્યાજ અપાવે છે તે શરીઅતની દ્રષ્ટિએ વ્યાજ ગણાયો ? એ રકમ જમીન માલિક પોતે વાપરી શકે કે નહીં ?

જવાબ :-જ્યારે જમીન માલિક પોતાની જમીન વેચવા માંગતા નથી. અને જમીનની જે કીંમત સરકારે નક્કી કરી છે. તે તેને મંજૂર પણ નથી. કારણ કે તે મુળ કીંમતથી ઘણી જ ઓછી છે તો એવા અંગેમાં સરકાર ગણતંત્ર પાસેથી મુદત અને વ્યાજના નામે જે રકમ અપાવે છે તે જમીનની મુળ કીંમત સુધી જમીનની કીંમત અને બદલો ગણાયો. વ્યાજ લેખાયો નહીં અને એ રકમ જમીન માલિક પોતે વાપરી શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાંધનાર છે.

વ્યાજ રકમથી પગાર આપે તો લેવું કેમ છે ?

(૮૦૮) સવાલ :-હું મદ્રાસમાં મુલાકાત મેં મને આપવામાં આવતો પગાર બેંકની વ્યાજ રકમથી ઢોચ છે. જે અહીં જહાંગીર નિયાં નવાબે આર લાખ રૂપિયા મુકી ચાલુ કીધી છે. (પગાર જહાંગીર ટ્રસ્ટ ફંડ સોસાયટીથી આપવામાં આવે છે.) તો પછીનાં એ કે એ વ્યાજ રકમને હાઉં કે બંધ કરી આપું. એનો કોઈ હિસો છે ?

રકમનું વ્યાજ પોતાના વપરાશમાં લેવાની કે હુકુમતનો ટેક્ષ ભરવામાં કે મોટરના ઇન્જ્યુરન્સમાં વાપરવાની ગુંબઈશ કે કે નહીં ?

જવાબ :- બિલ્ડીંગ સોસાયટીમાં વ્યાજના હેતુથી વુસુલાતના માટે રકમ જમા કરાવવું ફરજત નથી. જે સુરત લાચારી અને મજબુરીની નથી. આ રકમ ઝમીન, બાઈલાહ, વિગેરે ખરીદવા માટે પુરતી ન હોય તો નાના વેપાર કે ભાગીદારી માટે તો ફાકી છે. ફાકલ હળમાં પણ હમામ અણુ યુસુફ (૧૬.) અને અહમમે સલાહહનો મહદબ અદમે જવાબ (બાઈજ ન હોવા)નો છે અને સુહકકીકીન ઉલમાએ પણ એને હખતિયાર કયું છે.

સુહ વિષે અખત વહદ આવી છે. છત્રીસ ઝિનાથી બદતર છે. માંની સાથે ઝિના કરવાથી પણ અખત બતાવ્યું છે એને હલાક કરવાની વસ્તુઓમાં ગણાવ્યું છે. રસુલુલ્લાહ (સલ.)એ કર્માવ્યું 'હજતનિણુ રસપઅલ મૂબિહાતિ.' (બચો સત હલાક કરનાર વસ્તુઓથી) એમાંથી એક સુહ પણ છે. જેના લઈ હઝરત ઉમરે ફાકલ (રહી.)એ કર્માવ્યું. 'હકરિ'મા વરિ'પ્યતિ' (રિવા અને રિવાના મુશાબેહને પણ છોડી દો) અને કર્માવ્યું. 'વતરકના તિસ્અત એઅશારલ હલાલિ ખરયતરિ'મા (હલાલના દસ ભાગોમાંથી ફક્ત એકને જ લઈએ છીએ જેમાં સુહનો ઝરફ બરાબર પણ ગુબોહ ન હોય અને જેમાં ઝરા પણ ગુબોહ હોય તેને હમે છોડી દઈએ છીએ. જેથી હરામ અને મુરતબેહ તરીકાને રાઝીનો સરીએ ન બનાવવામાં આવે.

હુઝુર (સલ.)નું કર્માન છે :-જે કોઈ મુરતબેહ ચીઝોથી બચે છે તે પોતાના દીન અને પોતાની આબરૂને બચાવી લે છે અને જે મુરતબેહ ચીઝોમાં પડી બાય છે તે છેવટે હરામમાં મુબતલા થઈ બાય છે.

પોસ્ટ ઓફિસ અને બેંકથી જે રકમ સુહની મળે છે તેને પોતાના આવી કામમાં વાપરવાની હખજત નથી. અલબત્ત હુકુમત જે ટેક્ષ ભરી કરે છે અથવા મ્યુનિસિપાલિટી મકાન પર જે ટેક્ષ ભગાવે છે યા મોટરનું જે ઇન્જ્યુરન્સ હુકુમત તરફથી જરૂરી હોય છે તેમાં એ રકમને અઢા કરવાની ગુંબઈશ છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાચુનાર છે.

બેંકના સુહ વિષેના ફત્વા પર તાન્કીદ, તેનો જવાબ અને અકાબિર ઉલમાની તાહદો.

(૮૧૧) સવાલ :-જુલાઈ ૧૯૭૧ના તખ્લીગ અંકમાં ફતાવા કેલમમાં 'ફતાવા રહીમિય્યહ'ના બે'કના બ્યાજ વિષેના ફત્વા ઉપર ટીકા કરવામાં આવી છે કે રિફાહે આમના કામોમાં ખૌરાત કરવાનું બર્ખઝ બતાવ્યું છે એ સહીક નથી. કારણકે એમાં ઝકાતના જેમ તમલીક શર્ત છે. એ વિષે આપના ખુલાસાની જરૂર છે.

જવાબ :-બિહમિદલાહ ! ફતાવા રહીમિય્યહનો મઝકુર ફત્વો શખ્દે શખ્દ સહીક છે. ટીકા બિન જરૂરી અને બેબ છે. મઝાહિફલ ઉલુમ મહારનપુરના મુફતીએ અ'ઝમ હઝરત મુફતી સર્પહ અહમદ સાહબ (રહ.)એ મઝકુર ફત્વાની તસ્વીક અને તાઇદ કર્માવી છે અને શૈખુલ ઇસ્લામ હઝરત મવ. મદની (રહ) અને ફકીહુલ ઉમ્મત મુફતીએ અ'ઝમ હઝરત મવ કિશ્કાયતુલાહ સાહબ (રહ.)ના ફતાવા પશુ ખુદી રીતે મુવાફિકતમાં છે. જુઓ.

મૌલાના હુસૈન અહમદ મદની (રહ.)નો પહેલો ફત્વો.

સરકારી બે'કોમે' ઔર ઉન બે'કોમે' છનકે માલિક ગૈર મુસ્લિમ હેં રૂપિયા જમા કરના બર્ખઝ નહીં કયુ'કે ઇસ રૂપિયોસે વો કારોબાર કરકે માલી ઇસ્તિફાદક હાસિલ કરતે હેં ઔર ઉસીકે મનાફેમકો ઇસ્લામ ઔર મુસલમાનોકી તખરીબ પર સરફ કિયા જાતા હે. લેકિન જમા કરને કે બાદ ઉસકા સુ ન લેના ઔર ઉસકો બે'કોમે' જોળ દેના બર્ખઝ નહીં હે. ઇસ રૂપિયેકો જો બે'કોકે સુદકે ઝરીએ હાસિલ હોના હે મુસલમાનોં કે ઇજતિમાઈ મકાસિદમે સરફ કર દેના ચાહિયે—'આલમગીરી' મેં હે 'જમા અવજફલ મુસ્લિમુન બિન અમ્વાલિ અહલિલ હિમ' બિમયરિ કિતાબિન યુસરકુ ફી મસાલિહિલ મુસ્લિમીન (જુલદ ૨ કિતાબુસ્સયર સફા-૨૧૦) તફસીલકે કિયે દુરે' મુખતાર જુલદ ૩ સફા ૩૫૦ ઔર શહે' સિયફલ કબીર જુલદ-૩ સફા ૨૧૪-૨૧૭-૨૨૫-૨૨૬-૨૨૮ ૨૨૯, આલમગીરી સફા ૨૧૦ વગયરહ મુલાહિઝક ફરમાયયે (મકતુબાતે શયખુલ ઇસ્લામ સફા-૭૬ જુલદ-૨)

આપનો બીજો ફત્વો.

હિંદુસ્તાનમે' જો બે'ક કાઇમ હેં ઉનમે'સે બમઝ અહલે યુરોપ કે હેં જો ઇસ્લામ કે મુખાલિફ ઔર દુશમન હેં. યે લોગ સુદકી રકમેં પાઠરીયોંકે ઇસાઈઅતકી તખ્લીગકે કિયે ઉનકે તખ્લીગી મિશનકે દેતે હેં. જબ સુદકી

રકમોંકા મુતાલબા રૂપિયા જમા કરનેવાલે નહીં કરતે ઇસ લિયે સુદકી રકમ ન લેના એક બળે ફિતના વફસાદકા સખબ હે. લિદાગા અરબાબે ફતાવાને યે ફેંસલા કિયા હે કે સુદકી રકમે જરૂર લેના ચાહિયે બલકે અંમદરમે ફેંક દેના બેંકમે ઇબા દેનેસે બેહતર હે (મકતુબાતે શયખુલ ઇસ્લામ સફા ૧૮ જુલદ ૧)

મુફતીએ આજમ ફકીહે ઉમ્મત હઝરત મવ. મુફતી કિફાયતુ-લ્લાહ સાહબ (રહ.)ના ફતવ :-

પહેલો ફતવો :- જો રૂપિયા બેંકમે જમા કિયા બયે ઉસકા મુદ બેંકમે વુસુલ કર લિયા બયે તાકે ઉસકે ઝરીએસે મસીહી મઝહબકી તખલીગ ઓર મુસલમાનોકા મુત્તાફ બનાનેકા ગુનાહ ન હોં. વુસુલ કરનેકે બાદ ઇસ રૂપિયાકો ઉમુરે ખોરમે જો રિફાહ આમસે તબદ્યુક રખતે હોં યા ફુકરા વ મસાકિનકી રફએ હાજતકે લિયે મુશીફ હોં મસલન યતામા વ મસાકીન ઓર ગરીબ તલબા મદ્રસા ઇસ્લામિયલકે વઝાઈફ ઓર ઇમ્દાદે કુતુબ વગયરકમે ખર્ચ કરના યા મુઆફિરખાના, કુંવા, સળકોં પર રોશની કરના, યે સબ મુરતે બાઈઝ હે. અલબ-તલ મસ્જીદ પર ખર્ચ ન કિયા બયે કે યે તકદ્દુસે મસ્જીદકે લિયે મુનાસિબ હે. વહાહુ અંલમુ વઇલમહુ અતમ્મ મુહમ્મદ કિફાયતુલ્લાહ કાનહાહુ, લહુ દિલ્હી.

(હઝરત મુફતી સાહબ (રહ.)નો આ અસલ ફતવો મદ્રસા બમ્બાહ હુસૈનિયલ રાંદેરના કુતુબખાનામાં મહકુઝ છે.)

આપનો બીજો ફતવો :- સુદ લેનેકી નિયતસે હાકખાનેકે કેશ સર્ટી-ફિકટ ખરીદના બાઇઝ નહીં. હાં, જો ખરીદ લિયે હોં ઉનકી વખલલ શુદ્ધ પુરી રકમ વુસુલ કર લી બયે, ઓર અપની અસલ રકમ ખુદ રખિયે. ઝાઈફ રકમકો રિફાહ આમકે કોમી કામમે દે લી બયે, મુહમ્મદ કિફાયતુલ્લાહ અલ જમીઅત, નં. ૧૬ પ રબી. અવ્વલ હી. ૧૩૪૬, ૨ સિતમ્બર ઇસ્વી, ૧૯૨૭ સફા-૩

આપનો ત્રીજો ફતવો :- સુદ લેના, દેના બેશક હરામ હે. સુદકી હુરમત અહકામે ઇસ્લામિયલકે ઉન અહકામમે હાખિલ હે જો યકીની ઓર મન્સૂસ હે. ઓર એસી બેંકમે રૂપિયા જમા કરના જો સુદી કારોબાર કરતી હે હરામ હે. જિસ શખ્સને રૂપિયા હાખિલ કિયા હે એક હુરમતકા ઇરતિકાબ તો વો કર ચુકા. અબ બેંકસે સુદ લેને, ન લેનેકા સવાલ ઇસ હૈસિયતસે કે સુદ હરામ હે. નહીં. બલકે ઇસ હૈસિયતસે હે કે બેંકને તો ઉસકે રૂપયેકા સુદ અપને

કામગીરતમે' ઉઘડે હિસાબમે' દરજ કર્યા ઓર નિકાલા હે. અગર વો ન લે તો વો સુદકા રૂપિયા મસીહી મિશનરીયોકો તખ્લીગે મસીહિયતકે લિયે દિયા બતા હે ઓર ઉઘ શખ્સકે ઝિમ્મે દોહરા ગુનાહ હોતા હે. એક તો સુદી કારોબારકો અપને રૂપિયેસે નફા પહોંચાના ઓર ઉઘડે હિસાબમે' સુદ લગાયા બના ફુસરે ચે કે ઉઘડે રૂપિયાકે સુદસે મસીહિયતકી તખ્લીગ હોના. ઓર ઇન દોનોં ગુનાહોંસે બચનેકી અબીલ ચે હે કે જમા સુદક રૂપિયાકા સુદ બે'કસે પુસુલ કરકે કિસી કૌમી રિક્શકે આમકે કામમે' દે દિયે બચે. મે'ને બે'કકે સુદ કે અતઅલિક બે ફત્વા દિયા હે વો ચેહી હે. હાં. બખ્ત જવાબોમિ ચે લિખ દિયા હે કે બે લોગ હિંદુસ્તાનકો ફારૂહ હખ' કરાર દેતે હે' વો કુફરાર હરબિખીનસે સુદકો બાઇલ સમજતે હે'. ઓર સરકારી બે'કોકા સુદ ઉનકે નઝદીક બાઇલ હે. મમર મેરા કલ્મ ઇસ ખ્યાલકે સાથ અત્તરિક ઓર ઇસ પર અતમઇન નહીં હે. મે' આપકો ચેહી મરવેરા ફુગા કે બે'કમે' અપને રૂપિયેકા સુદ ન ઊગિયે. બે'કસે પુસુલ કરકે કિસી કૌમી રિક્શકે આમકે કામમે' દે દિયે. આપકે રૂપિયાસે મસીહિયતકી તખ્લીગ ઓર ઇસ્લામકી બેખકુનીકા કામ ન લિયા બચે. વલ્લાહુ અલમ. અહમ્મદ કિશાયતુલ્લાહ-મદ્રસા અમીનિયહ-દેહલી. અલજમીઅત નંબર ૨૭ ૬ ૧૫૧ અબ્દલ હિજરી ૧૩૪૬, ૧ સિતમ્બર ૧૯૨૭ સફા-૩-૪)

આપનો ચોથો ફત્વો :- બીમા કંપનીયોંસે ઝિંદગીકા બીમા કરનેકી સુરત બાઇલ નહીં હે. શરઇ મુઆમલાતમે'સે કીસી મુઆમલેકે તહતમે' ચે સુરત હાખિલ નહીં હોતી બલકે મહજ કિમારકી ચકલ હે બે શાંઅન હરામ હે. રહા બે'કકે સુદકા મુઆમલા, તો જિન લોગોંકે નઝદીક હિંદુસ્તાન ફારૂહ હખ' હે વો અંગ્રેઝી બે'કસે સુદ હાખિલ કરનેકો બાઇલ સમજતે હે'. ઇસ મરબલેમે' બી એહતિયાત ચે હે કે બે'કોકા સુદ રિક્શકે આમકે કામમે' ખર્ચ કર દિયા બચે ઓર અપને સરકમે' લાનેસે એહતિયાત કિયા બચે. ઇસી તરફ કાઇલીને ફારૂહ હખ'કે નઝદીક બીમા કંપની યા ઉઘડે મિસ્લ ફુસરે સુદકી બી ગુ'બાઇશ હે લેકિન ઇન તમામ ઉમુરમે' એહતિયાતકા ઇકતિયા ચે હે કે ઇજતિનાબ કિયા બચે

બહા અહમ્મદ સઇદ ઉફિય અન્હુ મદ્રસા અમીનિયહ દેહલી.

અલજવાબુ સહીહુન. અહમ્મદ કિશાયતુલ્લાહ મદ્રસા અમીનિયહ દેહલી અલ-જમીઅત જિલ્લ ૭-૮-૫ શઆબાન હી. ૧૩૪૬ અુતાબિક ૨૬ જનવરી ઇસ્વી ૧૯૨૮.

આપનો પાંચમો ફત્વો :- એ સુદ હે મગર ડાકખાનેસે વુસુલ કર લેના યાદિયે. વુસુલ કરકે ખુદ કિસી કૌમી કામમે ખર્ચ કર દેના યાદિયે. મુહમ્મદ કિશાયતુલ્લાહ કાનફાહુ લહુ મદ્રસા અમીનિયત્ત-દેહલી અલ્જમીઅત દોસખંદ ૩ રખી. મબ્વલ હી. ૧૩૫૦, ૨૦ જુલાઈ ઇસ્વી ૧૯૩૧ કોલમ નંબર ૩-૪)

આપનો છઠો ફત્વો :-

પોસ્ટ ઓફિસ કે સેવિંગ્સ બેંક ઓર સરકારી બેંકસે સુદ લેના ઇસ લિયે બર્ખા બતાયા ગયા હે કે ન લેનેકી સુરતમે સુદકી રકમ મસીહી મિરનરીયોકો દે દી જાતી હે આર તખ્લીગી મસીહિયતમે ખર્ચ હોતી હે મુસલમાન ડાકખાનેકે બેંક ઓર સરકારી બેંકસે વુસુલ કર લે. ઓર રિફાહે આમકે કૌમી કામોમે ખર્ચ કરે. મુહમ્મદ કિશાયતુલ્લાહ ગુફિરલહુ મદ્રસા અમીનિયત્ત દેહલી. અલ્જમીઅત ૭ જમા. ઉલા ૧૩૫૦ હિ. કોલમ નં. ૩ સદા નં. ૩)

આપનો સાતમો ફત્વો :- જખકે બનિયતે હિફાજત સરકારી બેંક યા સેવિંગ્સ બેંકમે રૂપિયા જમા કિયા ગયા હો તો ઉસકા સુદ બેંકસે વુસુલ કર લેના યાદિયે કયું કે વુસુલ ન કરનેકી સુરતમે વો સુદકી રકમ તખ્લીગી મસીહિયતમે ખર્ચ હોતી હે. ઓર ઉસકે જરીએસે ઇસ્લામકે ફરજહોકો સુતંદ બનાયા જાતા હે. હિફાજા બેંકસે વુસુલ કરકે ઇસ રકમકો કૌમી ઓર રિફાહે આમકે કામોમે બનિયતે રફએ વખાલ ખર્ચ કર દેના યાદિયે. મુહમ્મદ કિશાયતુલ્લાહ કાનફાહુ લહુ મદ્રસા અમીનિયત્ત દેહલી અલ્જમીઅત નં. ૨૯, ૪ રજખ હી. ૧૩૫૨, ૨૪ ઓક્ટોબર ૧૯૩૩)

આપનો આઠમો ફત્વો :- મુસલમાનોકો હાતલ ઇમ્કાન રૂપિયા મુસલમાન અમીન કે પાસ રખના યાદિયે, લેકિન અગર કોઈ અમીન હસ્તયાબ ન હો ઓર વો બેંકમે રખને પર મજબુર વ મુજતરબ હો તો એસી હાલતમે ઉસકો બેંકકે પાસ સુદી રકમ ન છોળની યાદિયે કયુંકે વો મસીહી મિરનરીકો દી જાતી હે ઓર તખ્લીગી મસીહિયતમે ખર્ચ હોતી હે ઓર જમા કરનેવાલેકા રૂપિયા ઉસકા સખબ હોતા હે ઓર યે બી ઉસ ગુનાહમે શરીક હોતા હે. પસ ઇસ સુદકી રકમકો લે કર તખ્લીગ વ ઇશાઅતે દીનમે ખર્ચ કિયા જાએ. ફકત મુહમ્મદ કિશાયતુલ્લાહ કાનફાહુ લહુ (રિસાલા ઉમ્મતુલ વસીલત કર જવાઝે અખ્બુરિખા ખિલ હિલ્લ સદા ૩)

જામેઅહ અરખિયત્ત હયાતુલ ઉલુમ સુરાદાખાદના સુફતી સાહબનો ફત્વો :- ડાકખાનો ઓર બેંકોમે રૂપિયા જમા કરકે ઉસકા સુદ લેના

हराम के लेकिन वहाँ छोजनेके जनये पुसुल करके सजको, येशाज्जानां और नाखियोकी तय्यमीर जैसे रिहाके आभके कामेमे लग्न होना या उससे गरीबों, भिस्कीनों, जेबाजों, मजदुरों और मकड़जोकी धम्दाह ली दुइस्त के और उन मजदूरोंकी धम्दाह ली जलध के जिनको नाहक मुकद्दमेमे मज्जुअ कर लिया गया हो। अगर सबाजकी निम्नतसे न हो, क्युंके हराम मात किस्तीके देनेसे सबाज नहीं भीलता (यह मसादह जेहिगी मस्त्यलह ४)

‘લક્ષ્મી સદૃશ અને ‘તસદદુક’ જ્યારે મુતલક બોલાય છે તો વાળબુત-સદૃશ અને ઝકાતના હુકમમાં હોય છે. અને ઝકાતના હકદારને જ આપવું વાળબ છે. જો ફીકહનો કુદલીયા કાયદો નથી લક્ષ્મી સદૃશ અને તસદદુક આમ છે. વાળબહ અને નાફીલહ બન્નેવને શામીલ છે દલાઈલ અને કરાઈન (મૌકા મહલ)થી મુતઅચ્ચન કરી શકાય છે. કાખલા તરીકે કુર્બાનીના ચામડાં વીધે કુદહા (૧૬.) લખે છે ‘વયુતસદદુક બિલ્લીહા’

અર્થાત :-અને કુર્બાનીના જાનવરનું ચામડું સફેદો કરવામાં આવે. આગળ છે કે 'તસદ્દક બિસમનીહી' (અગર ચામડું વેચી નાંખે તો તેની કીંમતનો સફેદો કરી આપે) (જવહરજી ભાગ ૨ પાનું-૨૮૬) (શહેર બીકાયજી ભાગ-૪ પાનું-૪૧-૪૨) (દુરેરું અખતાર શામી સાથે ભાગ-૫ પાનું-૨૮૭) બીજેરે બીજેરે.

મજકુર ઇમારતમાં પહેલાં તથા હુકનો ઇસ્તેદાદી હુકમ છે અને બીજામાં વુજુબી હુકમ છે. આમડાનો અદલો મુસ્તહક છે. પોતે પણ મુસદ્દો, ફત્તરખાન, પાણી માટે ડાહ વીગેરે બનાવી વાપરી શકાય છે. પરંતુ આમડાને વેચી નાખશે તો તેની કીમતનો અદલો વાજબ છે. બન્નેવનો એક હુકમ નથી.

હકીમુલ ઉમ્મત મવ. યાનવી (રહ.) લખે છે કે નુકતએ ફીકહિયહ :-
કુરિફ બમ્નસ અદકતીલ બાજીબતી વત્તસદફૂકીલ બાજીબી ફલા યુઅતા અહફુદુમા
હુકમલ આખર ફલા યદ્દખુ અન્ન મન લા યકુનુ મઅરફલ અબ્વલી લા યકુનુ
મઅરફસાની કલ્લુકતતિ યજુઝુ સરકુહા ઇલા બની હાશિમિન મઅ અદમિ
કવનિહિમ મઅરફસ અદકતીલ બાજીબતિ.

અર્થાત : - સફળતાને વાળી જાણમાં અને તસદુકે વાળી જાણમાં ફક્ત કરવામાં આવ્યો છે. એકનો હુકમ બીજાને લાગુ પડતો નથી. એ જરૂરી નથી જે પહેલાનો મસરફ નથી તે બીજાનો મસરફ ન હોય ? જેમકે લુકતો બની હાથિમ માટે બાળક છે.

હતાં તે બની કાશિમ સદકએ વાળબદના મસરફ નથી. (અત્તારાઈફ વઝરારાઈફ ભાગ-૧ પાનું-૨૪)

અને માલે હરામ પણ એક પ્રકારનો હોતો નથી. અને હરેક માલે હરામનો એક હુકમ નથી. કાપલા તરીકે :-

- (૧) મુસલમાન પાસેથી લીધેલું વ્યાજ (એક તે હરામ છે. ૨૬ કરવું) (પાછું આપવું) જરૂરી છે)
- (૨) ગિમ્મી કાફિર પાસેથી લીધેલું વ્યાજ હરામ છે (પાછું આપવું જરૂરી છે.)
- (૩) હરબી કાફિર પાસેથી લીધેલું વ્યાજ મબાહ છે (બીલ્લે કૌલ એ છે. કે હરામ છે અને વાળખું ૧૬ છે)
- (૪) બે'કોનું વ્યાજ લઈ લેવું વાજિબ છે. નહીં લેવું ગુનાહિત છે એ માલ મબાહ છે (બીલ્લે કૌલ એ છે કે ખૌરાત કરી લેવું જરૂરી છે.)

હજરત મવ. મુહત્તી મુ'હમ્મદ શહીઅ સાહબ પોતાના રિવાજક “મુશ્માઉલ કલામ ફી મસરિફિઅલકતિ મિનલ માલિકહરામ” માં લખે છે કે માલે હરામ જિઅકા સદકા કરના વાજિબ કરાર દિયા જાતા હો વો હર માલે હરામ નહીં બઠકે સિફ વો માલે હરામ હો જિઅકે માલિક ના મઅલુમ યા લાપતા હોનેફી વજહસે માલિકકો વાપસ નહીં કિયા જ સકતા. નીજ યે કે યે માલ એસી મુરતમે બદુકમી ‘લુકતલ’ હો જાતા હો. ઔર અલલ માલિકી તરફસે સદકક કિયા જાતા હો. (ફતાવા કાફલ ઉલૂમ ભાગ-૭-૮ પાનું-૧૦૮)

બે'કના વ્યાજની આ હકીકત નથી. એ વાજિબુરફ નથી બઠકે એને લઈ લેવું વાજિબ અને નહીં લેવું ગુનાહિત છે. એને લઈ ખૌરાત કરવાનો ફરવો એટલા માટે નથી કે એનો માલિક ના મઅલુમ અને લાપતા છે. અને તેમને સવાબ પહોંચાડવાની નિમ્મતે ખૌરાત કરવું જરૂરી છે. બઠકે એટલા માટે છે કે નહીં લેવાથી ઇસ્લામ વિરુદ્ધ વપરાય છે.

નોટ :- બે'કમાં મુકેલી રકમ અમાનત તરીકે રખાતી નથી. કારોબાર કરી નફો કરાય છે. અને નફામાંથી વ્યાજ તરીકે આપે છે. રકમ જમા કરનારા એ બાબત બલ્લે છે. માટે “અલ મઅરફ કલ મરફૂત”ના કાયદા અનુસાર કારોબાર કરવાની ઇજાજત આપેલી ગણાશે. અને નફાના માલિક બે'કવાળા ઠેરશે. માટે વ્યાજની રકમના માલિક મઅલુમ છે. ના મઅલુમ અને લાપતા નથી. હુકતલ અને

લુકતહના હુકમના માલે તરકાત જેના કેઈ માલિક અને વારિસ નથી, અગર હોય તો તેમને પહોંચાડી શકાય એમ ન હોય તેને પણ અમુક કુકહા (૨૬.) એ 'અયતુલ માલ'ના ચોથા મકમાં શામિલ કર્યા છે જેનું મસરફ મસાલિહે મુસ્લિમીન (રિફાહે આમના કામો) છે. જુઓ (ફરે' મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૨ પાનું-૭૮-૭૯)

લુકતા વિષે હઝરત મલ. થાનવી (૨૬.)નો એક ફત્વો :-

પથ્થર કબર પર લગાનેસે વકફ નહીં હોતા હે બલ્કે લગાને વાલેકી મિલ્ક રેહતા હે પણ અજનબી આદમીકા અઝમ કરના ઉલ્લકા સહીહ નહીં હુવા. લેકિન અગર લગાનેવાલા માલુમ ન હોય મઅલુમ હો મગર ઉલ્લકા કેઈ વારિસ મૌબુદ ન હો તો ત્રો હુકમે લુકતહમે હે. ઔર લુકતહકા હુકમ ચે હે કે કિસી નેક કામમે સફ કર દિયા જાયે. ઈન્ચ સુરતમે મસ્જીદમે લગા રેહને દિયા જાયે કે અપને મસરફમે લગ ગયા. (ઇમ્દાદુલ ફત્તવા ભાગ-૨ પાનું-૫૧૬) જુઓ એમાં તમ્બીકની શત નથી.—

અબ્દુર બખી હકીકતો સમક્ષ રાખી મેં ફત્વો આપેલો કે :-

જવાબ :- મસ્જીદો મુખતિલાફી છે. ગરીબ, મિસ્કીનને આપવું વધુ બેહતર છે. જાળક વિગેરે પબ્લીક કામોમા પણ લેવાની શુંબાઈશ છે. મસ્જીદમાં નહીં પણ તેવી જગત્ વિગેરેની અરમતમાં લઈ શકાય છે. (ફત્તવા રહીમચ્ચહ શુજરાતી ભાગ-૨ પાનું-૧૬૨) (ઉર્દુ ભાગ ૨ પાનું ૧૬૨) ફત્તવા ખુદાપાક વધુ બસુવાર છે.

હઝરત મૌલાના સુફતી મહુમદ ગંગોહી સાહબના ઈસ્તાદ સુફતીએ આંઝમ અહારનપુરી (૨૬.)ના મુબારક ફત્વા ઉપર મઝમુન ખતમ કરે છું. — કુકરાકે દેના ઝયાતહ બેહતર હે મસ્જીદકે અલાવહ અયતુલ ખલા વગાયરફમે સફ કરનેકી લી શુંબાઈશ હે. ચે મુખતલફ ફીહી મસ્જીદ હે. ફત્તવા વદલાહુ અલમ.

(હઝરત સુફતી સમક્ષ અહમદ શુદિર લહુ સુફતી મઝાહિફલ ઉલૂમ અહારનપુર-૨૫-૧૨-૭૭ દિહરી).

બાબુલ ઉઝહિરચહ

કુર્બાની સુન્નત છે કે વાજબ ?

(૮૧૨) સવાલ :- એક ગૈર મુકદ્દિફતુ કહેવું છે કે કુર્બાની વાજબ નથી. માત્ર સુન્નત છે. તે હદીસમાં કહે છે કે આપ (સલ.)નું ફર્માન છે કે જે માણસ જિહ્દજનો ચાંદ જુએ અને તેનો ઇરાદો કુર્બાની કરવાનો હોય તો પોતાના વાળ અને નખ કુર્બાની કરતાં મુધી ન કાપે. 'ઇરાદો હોય' શબ્દ સુચવે છે કે કુર્બાની વાજબ નથી ફક્ત સુન્નત છે. શું આ હદીસ બરાબર છે ?

જવાબ :- કુર્બાની માત્ર સુન્નત નથી. વાજબ છે. આપ (સલ.)નું ફર્માન છે 'જે શુ'બહશ રાખે કિંવા સાહિબે નિશાબ (માલકાર હોય) અને કુર્બાની તહી કરે તે અમારી હદગાહના નજદીક પણ ન આવે.' (ઇબ્ને માજહ પાનુ-૨૩૨)

આથી સાબિત થાય છે કે કુર્બાની વાજબ છે. 'ઇરાદો'નો શબ્દ તો એક મુદ્દાવરો અને બોલવાની રીત છે. એ વાજબ હોવાની વિરૂદ્ધ નથી. હજી થાટું પણ એ શબ્દ આવ્યો છે. હદીસમાં છે :- મન અરાહલ હલ્લ ફલ યુખજલિલ (જે હજનો ઇરાદો કરે તેને એકબે કે બહી કરે) (મિસ્કાત પાનુ-૨૨૩) તો શું હજ પણ સુન્નત છે ? ફજ નથી ? ચારાંશ કે કુર્બાની વાજબ છે. માત્ર સુન્નત નથી. (હિદાયત બામ-૪ પાનુ ૪૨૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણનાર છે.

અઠધા ભાગે આપેલ જાનવરની કુર્બાની

(૮૧૩) સવાલ :- મેં એક જાનવર એક માણસને અઠધા ભાગે આપ્યું છે. પાળવાની મજૂરી એ નક્કી થઈ છે કે જ્યારે એ જાનવર કુર્બાની લાયક થઈ જશે ત્યારે એની કીમત કરાવી અઠધી કીમત હું તેમને આપી જાનવર લઈ લઈશ. અથવા અઠધી કીમત તેઓ અને આપી જાનવર લઈ લેશે. મજકુર સુરતમાં અઠધી કીમત અઠા કરી તે જાનવરની બન્નેવમાથી કેઈ પણ કુર્બાની કરી શકે કે નહીં ?

જવાબ :- પૂછેલી સુરતમાં જે મામલો કરવામાં આવ્યો છે. એ બંધન નથી. બાતિલ છે. પાળનાર મજૂરી અને ખેરાકીના પૈસા લેવાનો હકદાર છે. બનવરમાં તેનો ભાગ થઈ શકતો નથી. છતાં થયેલા મામલો મુજબ તમે અડધી કીમત આપી બનવરની કુર્બાની કરશો તો કુર્બાની સહીદ થઈ જશે. કારણ કે તમે તેના ખર્ચ માલિક છે. હાં, પાળનાર તમને અડધી કીમત આપી કુર્બાની કરશે તો તેની કુર્બાની સહીદ અને કબુલ ગણાશે નહીં. કારણ કે તે પુરા બનવરનો કાયદેસરનો માલિક નથી ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

ચરાધના બકરાની કુર્બાની બંધન નથી.

(૮૧૪) સવાલ :-મારા ઘાસના વાડાની ઝમીનમાં બરવાડો બકરાં ચરાવે છે તેના બદલામાં વરસમાં એક વખત બકરો આપે છે. એ બકરાને હું કુર્બાનીમાં લઉં તો કુર્બાની અદા થશે કે નહીં ?

જવાબ :-આવી રીતે બકરો લેવો બંધન નથી. હરામ છે. લેશો તો માલિક બનશે નહીં અને કુર્બાની અદા થશે નહીં ઘાસ-ચારો કેઈની મિલકત નથી. બધા એના હકદાર છે. માટે એનો બદલો લઈ શકાય નહીં જેમકે વરસાદના પાણીના સૌ હકદાર છે. જેના ભાગે આવે તે તેનો માલિક ગણાય છે. એવી જ રીતે ઘાસનો કેઈ માલિક નથી. જે કાપીને પોતાના કબજામાં લેશે તે તેનો માલિક ગણાશે. (ફરે' મુખતાર શામી સાથે બાગ-૫ પાનું-૩૭૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

ગુઝરેલા વર્ષોની વાજબ કુર્બાની વિષે.

(૮૧૫) સવાલ :- જેના ઉપર કુર્બાની વાજબ હતી તેણે વર્ષો સુધી કુર્બાની કરી નથી તો શું કરે ?

જવાબ :- ખુદા પાસે કુર્બાની ન કરવાના ગુનાહની માફી માંગે અને જેટલા વર્ષોની કુર્બાની રહી ગઈ છે. તેની કીમતનો સહકો કરી આપે. ફક્ત ખુદા-પાક વધુ બહુનાર છે.

માલિકદાર ઔરત ઉપર કુર્બાની વાજબ છે.

(૮૧૬) સવાલ :-એવો માલ જેની ઔરતો માલિક છે અને જેની ઝકાત એમના મહોં અદા કરે છે. એવી ઔરતો ઉપર કુર્બાની વાજબ છે કે નહીં ?

જવાબ :-જ્યારે ઔરતો નિશાબની માલિક છે તો તેમના ઉપર કુર્બાની

વાળુબ છે. પોતાના પૈસાથી કુર્બાની કરે પાસે રોકડા ન હોય તો ધણી વિગેરે પાસેથી લઈ કુર્બાની કરે અથવા ધણી તેની પરવાનગીથી તેના તરફથી કુર્બાની કરી આપે. ઔરતની પરવાનગી અને તેની જાણ વગર કુર્બાની કરવામાં આવશે તો વાળુબ કુર્બાની અઠા થશે નહીં. ફક્ત પુઠાપાક વધુ જાણનાર છે.

કુર્બાનીના જનવરની ઉમ્મર અને દાંત વિષે.

(૮૧૭) સવાલ :- કુર્બાનીના જનવરની ઉમ્મર કેટલી હોવી જોઈએ ? ખાસ કરીને બકરા, બકરી અને ઘેટાંની, હમારે ત્યાં કેટલાક અહલે હદીસનું એમ કહેવું છે કે બકરા, બકરી અને ઘેટાના બે (૨) દાંત હોવા જરૂરી છે. ઉમ્મર ગમે તેટલી હોય પણ દાંત ન હોય તો કુર્બાની થઈ શકશે નહીં કેમકે હદીસમાં સુસિન્નહને શબ્દ આવેલો છે તો આપ સાફબ હદીસોના હવાલાથી વિગતવાર જણાવવા આભારી થશે.

જવાબ :- કુર્બાનીનું જનવર સુસિન્નહ અને સની હોવું જરૂરી છે. જોટલે ઉંટ પાંચ વર્ષનું, ગાય વિગેરે બે વર્ષના, ઘેટાં-બકરાં એક વર્ષના હોવા જરૂરી છે. જોનાથી જોછી વયના જનવરની કુર્બાની હુરૂસ્ત નથી. કારણ કે જોનાથી કમ ઉમરના જનવર લુગત અને શરઈ ઈસ્તેલાહની રૂએ “સુસિન્નહ” અને “સની” મણાતા નથી. અલબત્ત હુંબો છ મહીનાનો એવો ફરખા (તગડો) હોય કે વર્ષના જનવરની સરખામણી કરી શકે તો તેની કુર્બાની હુરૂસ્ત છે.

હદીસ શરીફમાં છે :- જો તઝબહુ ઇલા સુસિન્નતન ઇલા અંય યઅસર અલયકુમ ફતઝબહુ જઝઅતન (સુસિન્નહ જનવરની કુર્બાની કરે.) અગર સુસિન્નહ મળવું મુશ્કેલ હોય તો છ મહીનાનો હુંબો જબહ કરે. (સહીહ મુરિસમ ભાગ-૨ પાનું-૧૫૫)

મહાન મુહમ્મદ સનાઉલ્લહ પાનીપતી (રહ.) લખે છે કે :- વશત્તસ્ત કે ગાવ વ જામુસ કમ અઝ હો સાલ ન ખાશહ વશુતુર કમ અઝ પંજ સાલ ન ખાશહ વગોસ્ફન્દ વયુઝ વઆંકે અઝ વહશી વઅહલી મુતવલ્લહ પુવહ અવલા ઇનસ્ત કે અઝ ચક સાલ કમ ન ખાશહ. વખઈઝ અસ્ત શશ માહા હુંબા કે શુરૂઅ બમાહે હફતુમ કરહક ખાશહ (માલા પુહ મિન્હુ-૧૬૪)

અર્થાત :- અને શત્ત એ છે કે ગાય અને ભેંસ બે વર્ષથી કમ ઉમરની ન હોય અને ઉંટ પાંચ વર્ષથી જોછી ઉમરનું ન હોય અને બકરાં-ઘેટાં એક

વર્ષથી કમ ઉમરના ન હોય. અને છ મહીનાના હુંબાને સાતમો મહીનો લાગ્યો હોય તો તે બર્ધ છે. (પાનું-૧૬૪)

હરીશમાં 'મુસિન્નહ' નો શબ્દ આવ્યો છે. એના બે અર્થ થઈ શકે છે.

(૧) ઉંમરે પહોંચેલું જાનવર (૨) ઘાંતવાણું જાનવર, કુકડા (રક.)એ ઉમરનો એ અર્થોક્તિ કર્યો અને ઘાંતને તેની અલામત (નિશાની) તરીકે માને છે. કુર્બાનીનું જાનવર 'મુસિન્નહ' હોય એટલે ઉમરે પહોંચી ગયું હોય તો તેની કુર્બાની દુરસ્ત છે. ઘાંતની અલામત હોય તો એકતર છે. ઘાંતની અલામત ઉપર કારોમદાર નથી. ઘાંત તો ઉમરે પહોંચવાની અલામત છે. કાપલા તરીકે છોકરો અને છોકરી ઉમરે પહોંચી જાય તો બાલિગ ગણાય છે. અને શરધ અહકામો લાગુ પડી જાય છે. ચાલી લાયક બની જાય છે. હૈઝ અને એકતેલામ બાલિગ હોવાની અલામત બહાર થાય કે ન થાય. અગર કોઈ છોકરી ઉમરે પહોંચી જાય પણ તેને હૈઝ ન આવે તો પણ તે બાલિગ ગણાય છે. એ જ પ્રમાણે કુર્બાનીના જાનવરો ઉમરે પહોંચી જાય તો તેની કુર્બાની દુરસ્ત છે. ઘાંતની અલામત હોય કે ન હોય. ઉમરે પહોંચવાની ખાત્રી હોવી જરૂરી છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઝખહ કરતી વખતે જાનવરને કિખલા રૂખ સુવડાવવું

(૮૧૮) સવાલ :- જાનવરને ઝખહ કરતી વેળા કિખલા તરફ મોં રાખીને સુવડાવવાનો હુકમ તાકીદી છે કે ઇસ્તિફાખી (મુસ્તહબ) ?

જવાબ :- ઝખહ કરતી વેળા જાનવરને કિખલા તરફ મોં કરીને સુવડાવવું સુન્નતે મુઅકકફહ છે. એટલે તાકીદી હુકમ છે. જાણી જોઈ એના ખિલાફ કરવું મકરૂહ છે. (ફર' મુખતાર શામી ભાગ-૫ પાનું ૨૫૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

પુછડી કાપાયેલા ઘેટાની કુર્બાની વિષે.

(૮૧૯) સવાલ :- અમારા ત્યાં આફ્રિકામાં ઘેટાની કુર્બાની કરવામાં વાંધો પડ્યો છે. કારણ કે અહિંયા જે ઘેટાં મળે છે તેની પુછડી કાપેલી હોય છે. પુછડી કાપવાથી જાનવર ઘણું ખુબસુરત લાગે છે. અને જાનવર બહુ-તાણું બને છે. પુછડી કાપવાથી જાનવર ઐમદાર પણ લાગતું નથી. પુછડી કાપવાનું કારણ એ છે કે એ જાનવરની પુછડી લગભગ ૧૮ ઈંચ લાંબી હોય છે. એ જ્યારે હળે છે ત્યારે હગારનો અમુક ભાગ પુછડી સાથે લાગે છે. અને તેના ઉપર માખીઓ ઘંઠા મુકે છે. જેના કારણે પુછડી ઉપર જીવજંતુઓ પૈદા થાય છે. આ જીવ-

જાતુઓ પડવાથી જાનવર તાંદુરસ્ત થવાના બદલે મળાતું બચ છે. એટલે ત્રણ મહીનાનું થતાં જ પુછડી કાપી નાંખવામાં આવે છે મોટા ભાગે આવા પુછડી કપાયેલા જાનવરો મળે છે. પુછડીવાળા જાનવરો ભાગ્યે જ મળે છે. અને જો મળે તો પણ તે આવા તાજા અને તાંદુરસ્ત હોતાં નથી. તો શું આવા જાનવર કુર્ખાનીના કામમાં આવી શકે છે કે નહીં? જેમ જાનવરને ખસ્તી કરવાથી જાનવર તાજું માંજી મને તાંદુરસ્ત થાય છે તેવી જ હાલત પુછડી કાપેલા જાનવરની હોય છે. તો ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-ત્રીજા ભાગ જેટલી અને તેનાથી વધુ કપાયેલી પુછડીના થેટા વિગેરેની કુર્ખાની દુરસ્ત નથી. 'હિદાયત'માં છે :-જે જાનવરના કાન અને પુછડી કપાયેલી હોય તેની કુર્ખાની જાળજ થશે નહીં (હિદાયત ભાગ-૪ પાનું-૪૩૧)

ખસ્તી કરેલ જાનવરની કુર્ખાની મનમુસ અને આપ (સહ.)ની પસંદ કરેલી છે. તેના ઉપર પુછડી કપાયેલા જાનવરને કિયાસ કરી શકાય નહીં. પુછડી કપાયેલા જાનવરની કુર્ખાની એટલા માટે જાળજ નથી કે પુછડી એક પુર્ણ ઉચ્ચ (અવ્યવ) છે. એ ખેંકાર નથી, બલ્કે કામગીરી વસ્તુ છે. ખાવામાં પણ આવે છે. 'હિદાયત'માં છે કે :-પુછડી એક કામિલ મકસુદ ઉચ્ચ (અવ્યવ) છે.

જેથી કાન સમાન છે. (ભાગ-૪ પાનું-૪૩૧)

કાન અને પુછડી વિગેરે કપાયેલા જાનવરો એમદાર ગણાય છે. બહેને અમુક હોકાની નજરમાં તે ખુબસુરત દેખાતા હોય (જેમકે હાલી મુડાવવામાં અમુક હોકાને ખુબસુરતી દેખાય છે.)

જ્યારે પુછડી કપાયેલા જાનવરને કુર્ખાની માટે નાપસંદ કરવામાં આવશે અને પુછડીવાળા જાનવરની કીંમત વધુ આપવામાં આવશે તો માલિકો આપ મળે પુછડી કાપવાનું છોડી દેશે. તમે ચોંટે પણ જાનવર પાળી શકો છો. પુછડી નહીં કપાયેલા જાનવરો જેવાં કે થેટાં, બકરાં, ગાય, બળદ, લેંસ, પાડા અને ઉંટની કુર્ખાની કરી શકો છો.

નોટ :-એક કોલ (મત) મુજબ પુછડી અડધા કરતાં ઓછી કપાયેલી હોય કિંવા અડધી કરતાં વધુ પુછડી બાકી હોય તેની કુર્ખાની દુરસ્ત છે. માટે જ્યાં આખી પુછડીના અથવા ત્રીજા ભાગથી ઓછી કપાયેલી પુછડીના જાનવરો મળી શકતાં ન હોય ત્યાં આ કોલ (મત) પ્રમાણે અમલ કરી શકાય છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

રસોલી વાલા જાનવરની કુર્બાની

(૮૨૦) સવાલ :- જે જાનવરને રસોલી હોય તે કુર્બાનીમાં ચાલી શકે કે નહીં ?

જવાબ :- રસોલીવાળું જાનવર કુર્બાનીમાં ચાલી શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

સીંગડા ઉપરનું ખોલ ઉતરેલા જાનવરની કુર્બાની

(૮૨૧) સવાલ :- જાનવરનું સીંગડું થોડું તુટેલું છે. પણ સીંગડા ઉપરનો ખોલ ઉતરી ગયેલો છે તો તે કુર્બાનીમાં લઈ ચલાય કે નહીં ?

જવાબ :- ખોલ ઉતરેલું જાનવર કુર્બાનીમાં લઈ ચલાય છે. સીંગડું અગર જડમુળથી ઉખડી ગયું હોય તો તેની કુર્બાની દુરફત નથી. શામીમાં છે :- ફરેન બલગલ કરફ ઇલલ મુખિખ લમ યજુઝ (ફરે' મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૫ પાનું-૨૮૨) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

પેદાઈશી સોંગ, પુછડી, કાન ન હોય તેની કુર્બાની

(૮૨૨) સવાલ :- જે જાનવરના પેદાઈશી સીંગડા ન હોય અને જેના પેદાઈશી કાન ન હોય અને પુછડી ન હોય તેની કુર્બાની બાંધી છે કે નહીં ?

જવાબ :- જે જાનવરના પેદાઈશી સીંગડાં ન હોય તેમજ જેના સીંગડાં જડમુળથી ઉખડી ગયેલા ન હોય તેની કુર્બાની વગર વાંધે બાંધી છે. 'હિદાયત'માં છે. :- વયજુઝુ અંય યુઝલહા બિલ જમાઈ વહિયલ્લતી લા કર્ન લહા. લિબ્નનલ કર્ન લા યતઅલ્લકુ બિહી મકસુદુન વકાઝા મા કુસિરતુલ કર્ન (ભાગ-૪ પાનું-૪૩૨) (શામી ભાગ-૫ પાનું-૨૮૨) અને જેના પેદાઈશી બન્ને વ કાન અથવા એક કાન ન હોય તેની કુર્બાની બાંધી નથી. 'હિદાયત'માં છે - વરસકકાઉ વહિયલ્લતી લા ઉઝુન લહા બિલકતન લા તજુઝુ (ભાગ-૪ પાનું-૪૩૨ (ફરે' મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૫ પાનું-૨૮૩) અને જેના કાન નાના હોય તેની કુર્બાની બાંધી છે 'ફરે' મુખતાર' માં છે:- ફલવ લહા ઉઝુનુન સગીરતુન બિલકતન અજઝઅન (ફરે' મુખતાર શામી સાથે ભાગ-૫ પાનું-૨૮૩) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

કુર્બાની કરવાની રહી ગઈ તો ?

(૮૨૩) સવાલ :- કુર્બાનીનું જાનવર લીધું પણ કુર્બાની કરવાની રહી ગઈ અને કુર્બાનીના દિવસ નિકળી ગયા તો હવે શું કરવું ?

જવાબ :- જોની ઉપર કુર્બાની વાળખ ન હતી તેણે કુર્બાનીનું જાનવર કુર્બાની કરવાની નિયતે ખરીદ કયું પણ કુર્બાની કરવાની રહી ગઈ (કુર્બાનીના દિવસો નિકળી ગયા) તે હવે તે જાનવરને જીવતું ખૈરાત કરી આપે અથવા તેની કીમત ખૈરાત કરી આપે. (ફરે' સુખતાર શામી સાથે ભાગ-૫ પાનું-૨૮૦) અને જો માલદાર પોતાની વાળખ કુર્બાની માટે જાનવર ખરીદ્યું હોય તો તેને ઈખતિયાર છે કે જોને ખૈરાત કરી આપે અથવા તેની કીમત ખૈરાત કરી આપે. પરંતુ એકતિયાત જોમાં જ છે કે જાનવર ખૈરાત કરી આપે. (હિદાયત્ત ભાગ-૪ પાનું-૪૩૦-૪૩૧) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

હામ આપેલા જાનવરની કુર્બાની

(૮૨૪) સવાલ :- હામ, હામ આપેલા જાનવરની કુર્બાની કરી શકાય કે નહીં? હામ તંદુરસ્તી માટે આપવામાં આવે છે. જોનાથી ગોરત ઉપર ખરાબ અસર પડતી નથી.

જવાબ :- હામ આપેલા જાનવરની કુર્બાની વગર વાંધે જાઇએ છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

કુર્બાનીના મોટા જાનવરમાં ફક્ત બે ભાગીદાર

(૮૨૫) સવાલ :- ઉંટ વિગેરે મોટા જાનવરમાં સાત ભાગના બદલે ફક્ત બે જ ભાગ હોય કાબલા તરીકે મીયાં બીવી બન્નેને મળી કુર્બાની કરે તો ફરકના હિસ્સામાં શાકા ત્રણ ભાગો આવે છે તો બે ચાલી શકે છે?

જવાબ :- હા, સહીદ બે છે કે ચાલી શકે છે કારણ કે કોઇનો ભાગ સાતમા ભાગથી ઓછો નથી. 'માલાયુદ્દ મિન્હુ'માં છે અગર હો કસ યક ગાવ બિલ સુનાસફ્ફ ખરીદક કુર્બાની કુન્નદ જાઇએ રત બરિવાયતે સહીદ (પાનું-૧૧૫) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

શું જોક બકરામાં ચાર નફલી કુર્બાની થઇ શકે?

(૮૨૬) સવાલ :- આફ્રિકાથી જોક માણુસનો જવાબ આવ્યો છે કે આફ્રિકાના જોક આલિમે જોવું કહ્યું છે કે જોક બકરામાં ચાર મહુ'મોની નફિલ કુર્બાની થઈ શકે છે. તે સુજબ પાંચ બકરાઓનો જવાબ આવ્યો છે. અને વીસ મહુ'મોના નામો પણ આવ્યા છે. તો જો કુર્બાની નફિલ સહીદ થશે કે જોક-જોક મહુ'મની જુદી જુદી જોક-જોક બકરાની કરવાની? તે સહીદ હદીસથી જણાવશે.

જવાબ :- પોતાના પૈસે મૈયતના તરફથી અને તેના નામની નફિલ કુર્બાની કરવી હોય તો ફરક મહુમ તરફથી એક બકરો હોવો જોઈએ અને જો નફિલ કુર્બાની પોતાના તરફથી અને પોતાના નામથી કરી તેના સવાબમાં મહુમને સરીક કરવું મકસુદ હોય તો જેટલા મહુમને શરીક કરવા માંગે શરીક કરી શકાય છે. ચારની કેદ જરૂરી નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

સાહિબે કુર્બાની મરજુ પામે તો ?

(૮૨૭) સવાલ :- એક મરનારે પોતાની વાળુલ કુર્બાનીની નિમ્યતે બકરો રાખેલો. તેના ગુજરી જવા બાદ વારિસોએ તે બકરો વેચી દીધી. આથી કહાલત કમઝોર હોવાથી, હવે તેના બહેલે મોટા જનવરમાં એક ભાગ રાખી લેવામાં આવે તો ચાલશે કે કેમ ? બકરાના બહલામાં બીજો બકરો લેવામાં પૈસા વધારે આપવા પડે છે. વેચેલા બકરાની આવેલી કીમતથી તેની ગુનહશ નથી. ઉપર લખેલી સુરતમાં શું ફુકમ છે ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં બકરો મહુમના તરકામાં સામિલ થઈ તેના હકદાર વારિસો થઈ ગયા છે. વારિસો ચાહે તો તેની કુર્બાની મહુમના સવાબ અર્થે કરી શકે છે. જરૂરી નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

ગુઝરેલા વર્ષોની કુર્બાની ચાલુ વર્ષે કરે તો ?

(૮૨૮) સવાલ :- ગુઝરી ગયેલા વર્ષોની કુર્બાની બાકી છે. ચાલુ વર્ષે મોટા જનવરમાં બે હિસ્સા એક ગયા વર્ષનો અને એક ચાલુ વર્ષનો રાખું તો શું ચાલી શકે ? અને ભાગીદારોની કુર્બાનીમાં કાંઈ વાંધો તો નથી ?

જવાબ :- ભાગીદારોની કુર્બાની અદા થઈ જશે. અને તમારી ચાલુ વર્ષની કુર્બાની પણ અદા થઈ જશે. ગયા વર્ષની કંઠા કુર્બાની અદા થશે નહીં. (નફિલ થઈ જશે) તેના બહેલે એક બકરાની કીમતનો સહકો કરવો જરૂરી છે. (મબલિસુલ અખરાર મબલિસ ૩૫ પાનું-૨૨૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

ખરસી બકરાની કુર્બાની વિષે.

(૮૨૯) સવાલ :- કુર્બાની માટે ખરસી બકરાને પસંદ કરવામાં આવે છે. કાલાકે એમાં એમ છે. એનું શું કારણ ? જણાવશો.

જવાબ :- હુઝુરે અકરમ (સલ.)એ ખરસી કુર્બાની કુર્બાની કરી છે. ખરસી હોવું એમ નથી. એનાથી ગોશ્તમાં કમી આવતી નથી. તદઉપરાંત ખરસી તાજે હોય છે અને એનો ગોશ્ત લઝીઝ (મજેદાર) હોય છે (મિશકાત પાનું-૧૨૮)

જે બનવરથી બદકેમલી કરવામાં આવી હોય તેની કુર્બાની

(૮૩૦) સવાલ :- એક માણસે મોટા બનવર (પાડી) સાથે મુકબત કીધી. અને બીજા માણસે એને બેયુ. તો યુ. મઝકુર બનવરની કુર્બાની થઈ શકે ખરી ?

જવાબ :- આવા બનવરનો ગોરત ખાવો મકરૂહ છે જેના લઈ એની કુર્બાની પણ મકરૂહ ગણાશે. બેહતર એ છે કે એવા બનવરને માલિક કબલ કરી સળગાવી આપે જેથી ચર્ચા ખતમ થઈ જાય. નહીં તો બ્યારે પણ હોકો તેને બેશે વાત ચાલ આવી જશે. (શામી ભાગ-૧ પાનું-૧૫૪) (દુરે' સુખ્તાર શામી સાથે ભાગ-૩ પાનું ૨૧૩) ફકત ખુદાપાક વધુ બઘુનાર છે.

કુર્બાની કેના ઉપર વાજીબ છે ?

(૮૩૧) સવાલ :- કુર્બાની કેના ઉપર વાજીબ છે ?

જવાબ :- ફઝ' (ઉધાર ઉછીનું) બાદ જતાં ૭૫૦ તોલા સોનું ચા ૫૨૫૦ તોલા ચાંદી અથવા તેની કીમતનો માલ હોય. ચા રહેવાનું મકાન, ગુજરાન માટેની જમીન (ખેતીવાડી) અને એને લગતા કોઠારો અને સામાન સિવાય જમીન અને ઘરનો માલિક હોય અથવા હાજતે અસલિમ્મદ (મુજલુત જરૂરિયાત) સિવાય ઘરનો અસબાબ, અરસામાન, કપડાં, કિતાબો વિગેરે હોય એની કીમત નિસાબે શરઈ (૫૨૫૦ તોલા ચાંદીની કીમત) જેટલી હોય તો તેના ઉપર કુર્બાની વાજીબ છે. અમર એવી હૈસિયત ન હોય તો કુર્બાની વાજીબ નથી. નાબાલિગ અને શરઈ મુસાફિર ઉપર પણ કુર્બાની વાજીબ નથી.

અકાતના નિસાબ અને કુર્બાનીના નિસાબ અને સદકએ ફિત્રમાં કોટહો તફવુત છે કે અકાત ફઝ' હોવા માટે સોનું અથવા ચાંદી અથવા વેપારી માલનું હોવું જરૂરી છે. પરંતુ કુર્બાની અને સદકએ ફિત્ર વાજીબ હોવા માટે સોના અથવા ચાંદી અથવા વેપાર વિષયક માલનું હોવું જરૂરી નથી. બદકે કુર્બાની અને સદકએ ફિત્રમાં ફરક વસ્તુઓને મજૂરીમાં લેવામાં આવે છે. હાજતે અસલિમ્મદ (મુજલુત જરૂરિયાતો)થી વધારે કપડાં, ઘરનો અરસામાન તેમજ તાંબા-પિત્તળના વાસણો, કિતાબો વિગેરે નિસાબ જેટલી હશે તો કુર્બાની અને સદકએ ફિત્ર વાજીબ થશે. ફકત ખુદાપાક વધુ બઘુનાર છે.

બાબુલ બિદઆત

દુલ્હા-દુલ્હન કંગનો બાંધી નાજિયેર હાથમાં લઈ નકાહ પઢવા બેસે છે.

(૮૩૨) સવાલ : અમારે ત્યાં શાદી પ્રસંગે દુલ્હા-દુલ્હન હાથમાં કંગનો બાંધે છે. કંગનની સાથે ચાવી અને વીંટી પણ હોય છે. હાથે બાંધતી વખતે સાત કે નવ ગાંઠ વાળે છે. એ કંગન બાંધવાની અમુક મુદત હોય છે. જે દરમિયાન તે છોડી શકાય નહીં. નિકાહ વખતે હાથમાં નાજિયેર પણ હોય છે તે પાણી-વાળું હોવું જરૂરી છે. મતલબ કે નિકાહ વખતે કંગન, નાજિયેર અને કલનીર હોવી જરૂરી છે. અને એ અમારો જુનો રિવાજ છે. જે હમારા બાપ-દાદાના સમયથી ચાલતો આવે છે. છતાં કેટલીક જગ્યાએ નિકાહ પઢાવતી વખતે ઇમામ સાહબ છોકાની મુકે છે અને એવી ધમકી પણ આપે છે કે આ પરધર્મીઓનો રિવાજ છે જેથી હું નિકાહ નહીં પઢાવું. આમ કહેવાથી કેટલીક વાર છોડી મુકે છે. અને જો અમુક લોકો ન છોડે તો એક ચા બીજી મસ્લેહતના લખને ઇમામ સાહબ નિકાહ પઢાવી દે છે. તો શું ઉપર લખેલી વસ્તુઓ શરીઅતની રૂએ ખરેખર ઇસ્લામમાં હાખલ નથી? જો કેઈ માણસ આ રિવાજને જરૂરી સમજીને કરે તો તે શરીઅતની રૂએ ગુનેહગાર ગણાયે? જો ઇમામ સાહબ નિકાહ પઢાવશે તો કાંઈ વાંધો આવશે? આ દરેક બાબતનો ખુલાસો હવાલા સાથે જણાવશો.

જવાબ :- શાદી વખતે દુલ્હા-દુલ્હન હાથમાં કંગનો બાંધે છે તે ઇસ્લામી રીત નથી. કાફિરો અને પરધર્મીઓનો રિવાજ છે. (મિર્આતુસ્સફા, ફતાવા મુઅમીનિન.) મુસલમાનોએ એનાથી બચવું એક છે.

બાપ (સલ.)નું ફર્માન છે :- જેણે જે કૌમની મુશાયદત પારણ કરી તે તેનામાં શામિલ થશે. (અબુહાવુફ)

આગળના નખીઓમાંના એક નખી ઉપર ખુદાએ વહી મોકલી કે તમારી કૌમને કહી દો 'હા યદખુલુ મહાબિલ અમદાઈ વલા યદખસુ મહાબિલ અમદાઈ વલા યકંલુ મરાકિબ અમદાઈ વલા યતઅમુ મતાર્કમ અમદાઈ ફયકુલુ અમદાઈ કમા હુમ અમદાઈ'

અર્થાત : તેઓ મારા દુશ્મનોની ફાખલ યવાની જગ્યાએથી ફાખલ થાય નહીં. મારા દુશ્મનોના પોષાક જેવો પોષાક પહેરે નહીં. મારા દુશ્મનોની સવારી ઉપર સવાર થાય નહીં. અને મારા દુશ્મનોના ખાણાં જેવું ખાવું ખાય નહીં. (એટલે તમારી અને તેમની વચ્ચે તફાવત હોવો જોઈએ) નહીં તો તેઓ પણ તેમની જેમ મારા દુશ્મનો બની જશે. (જવાબિર ઇબ્ને હજર મકકી ભાગ-૧ પાનું-૧૧)

આજ કારણસર ફકીહ મુહમ્મિસ કાઝી સનાઉલ્લાહ પાનીપતી (રહ.) લખે છે 'મુરિસમ રા તશખુલુ બ કુફ્ફાર વકુસ્સાક હરામ સત'.

અર્થાત :-મુસલમાનો માટે કાફિરો અને ક્રિસ્ટીયનોની શુશાબહત અપનાવવી હરામ છે. (માલાબુદ મિન્હુ પાનું-૧૩૧)

આવી જ રીતે નિકાહ વખતે 'હુલ્લાનું' પાણીવાળું નાખિયેર હાથમાં લઇને બેસવું એ પણ કાફિરોનો રિવાજ છે. અને શુકન તથા ટોચકો છે જે કાફિરોની શુશાબહત ઉપરાંત શિક'નો પણ ભાગ છે. મુસલમાનોએ ઇમાનને કમઝોર અને ખરબાદ કરનારા આવા રિવાજો અને માન્યતાઓથી તૌબા કરી જોને ઢોડી દેવી જોઈએ. હાથમાં કલગી પકડવાનો રિવાજ પણ ઇસ્લામી નથી. ઢોડી દેવાને પાત્ર છે. નિકાહ પઢાવનાર કાઝી સાફબ અબારકબાદને લાયક છે. જો આવી રીતે ચેતવતા રહેશે. નસીહત કરતા રહેશે અને નફરત અપાવતા રહેશે તો ટુંક સુદ્ધતામાં આ રિવાજો નિકળી જશે ઈન્શા અલ્લાહુ તઆલા, કોશિય કરનારા અને અમલ કરનારા બારે અજરના હકદાર બનશે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

સુહરૂમમાં શાદી કરવા વિષે.

(૮૩૩) સવાલ :-હમારે ત્યાં સુહરૂમના મહીનામાં શાદી કરવાને ઢોડો બાંધજી સમજતા નથી. અને એ મહીનાને માતમ અને સોગનો મહીનો માને છે. એ દુરસ્ત છે કે નહીં ?

જવાબ :-સુહરૂમના મહીનાને માતમ અને સોગનો મહીનો ઠેરવવો બાંધજી નથી. હરામ છે. હદીસ શરીફમાં છે કે ઔરતો માટે તેમના નજીકના

સમાવહાણી મોત ઉપર ત્રણ દિવસ સોગ કરવો. જરૂરી છે. બીજા કોઈની વક્ષાત ઉપર ત્રણ દિવસથી વધુ સોગ કરવો અર્થક નથી. હરામ છે.

આપ (સહ)નું કર્માન છે :-લા ચક્રિણુ સિન્ધરમ્ભિતિનુ તુર્કમિતુ બિલ્લાદિ વલ્યવમિલ આભિરિ અન તહદ્ અલા મમ્મિતિન કવક સલાસ લયાલિન ધદ્દા અલા ઝવન્નિન અરખઅત અરહુરિન વ અરશ.

અર્થાત :-જે ઔરત ખુદા અને કયામતના દિવસ ઉપર ઇમાન રાખે છે તેના માટે હલાલ નથી કે કોઈના મરણ ઉપર ત્રણ રાતોથી વધુ સોગ કરે. પરંતુ ધણીની વક્ષાત ઉપર ચાર મહીના અને હસ દિવસ સોગ કરે. (સહીદ ખુબારી ભાગ-૨ પારા ૨૨ પાનું-૮૦૩-સહીદ મુસ્લિમ ભાગ-૧ પાનું-૪૮૬, મિશકાત શરીફ પાનું-૨૮૮)

મુહર્રમના મુબારક મહીનામાં વિવાહ શાદીને નામુબારક અને નાઅઈઝ અસજ્જુનું સખત ગુનાહિત અને અહલ મુન્નતના અકીદા વિરુદ્ધ છે. ઇસ્લામે અઈઝ અને હલાલ રાખેલી વસ્તુને અકીદાની રૂએ અથવા અમલી રીતે નાઅઈઝ અને હરામ અસજ્જવામાં ઇમાન જવાનો લાય છે. મુસલમાનોએ રાફ્ઝીઓ અને શીઆની આવી માન્યતાને અકીદા અને અમલ બન્નેવની રૂએ છોડી દેવી બેઈએ.

‘આલાખુદ મિન્હુ’માં છે :-મુસ્લિમ રા તશખ્ખુદ ખકુરફાર વકુરસાક હરામ સ્ત.

અર્થાત : મુસ્લિમ માટે કાફિરો અને કાફિકોની મુસાબહત ઇખતિયાર કરવી હરામ છે. (પાનું-૧૩૧)

મુહર્રમ મહીનામાં વિવાહ શાદી કરવા અંગે દેવબંદી-બરેલી ઇખતિલાફ પણ નથી.

મવ. અહમદ રઝાખાન સાહબ બરેલીનો ફત્વો વાંચો.

અબાલ :- (૧) ખઅલ મુન્ની જમાઅત અરશએ મુહર્રમમે ન તો દિન બર રોટી પકાતે હે ઔર ન ઝાણુ દેતે હે કેહતે હે ખઅલ દફને તઅઝિયા રોટી પકાઈ બજેગી

(૨) ઇન હસ દિનમે કપજે નહીં ઉતારતે હે.

(૩) માહે મુહર્રમમે કોઈ બિયાહ, શાદી નહીં કરતે. (ઈસકા કયા હુકમ હે ?)

અવજવાબ :- તીનો ખાતે સોગ હેં, ઔર સોગ હરામ હે. (અહમમિ શરીઅત ભાગ-૧ પાનું ૬૦ કર્તા મવ. અહમમ રજાખાન સાહબ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

અવલિયાના નામની ચોટી રાખવી

(૮૩૪) સવાલ :- કેટલીક જગ્યાએ લોકોમાં ફરતુર છે કે બાળકના માયાના વાળ કાપતા નથી. બુઝુર્ગોના નામના વાળ એક મુદત લગી રાખી ૫૦-૬૦ માણસોને લઈ તે બુઝુર્ગના મઝાર પર જઈ કપાવે છે એવો શું હુકમ છે ?

જવાબ :- મઝકુર તરીકા ઈસ્લામી નથી. અહલે સુન્નત વલ જમાઅતના અકીદા અને તરીકા વિરુદ્ધ છે. અને બિદઅત છે. ઈસ્લામી તરીકા એ છે કે સાતમે દિવસે બાળકનો અકીદા કરવામાં આવે. અને તેના વાળ કાપી તેના ભારેભાર સોનું અથવા ચાંદી મરીયોને ખીરાત કરી આપે. એના ઉપર અમલ નહીં કરતાં કોઈ પીર, બુઝુર્ગના નામના વાળ કે ચોટી રાખવું અને તેમની મઝાર ઉપર જઈને કપાવવું ઈસ્લામી તરીકા વિરુદ્ધ એક કબીહ બિદઅત છે. અને મુશરિકાનહ કૃત્ય છે.

મવ. અહમમ રજાખાન સાહબ પોતે એને બિદઅત લખે છે.

બઅઝ બહિલ ઔરતોમે ફરતુર હે કે બઅએ સર પર બઅઝ અવલિયાએ ફિરામકે નામકી ચોટી રાખતી હેં, ઔર ઉસકી કુછ મીઆદ મુકરર કરતી હેં. ફિર મીઆદ મુકરર કર મઝાર પર હે જાકર વો બાલ ઉતારતી હેં. તો ચેહ જરૂર મહઝ બેઅઅલ ન બિદઅત હે, વહાહુ તઆલા અલમ (અસ્સનિયતુલ અમીરુલ ફત્તાવા અફરીમિયલ પાનું ૬૮) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ઔરત મઝાર ઉપર જાય તો નિકાહ રહેશે કે નહીં ?

(૮૩૫) સવાલ :- ઔરત અને મદ કોઈ બુઝુર્ગની કબ્ર ઉપર જાય તો ઔરત નિકાહમાં રહેશે કે નિકળી જશે ?

જવાબ :- ઔરત માટે મઝાર પર જવાતી ઇજાઝત નથી. ‘માલાયુદ મિન્હુ’માં છે :- જયારતે કુબુર મદી શ બાધઝ સ્ત ન ઝનાં શ’

અર્થાત :- કબ્રોની જયારત કરવી મદી માટે બાધઝ છે. ઔરતો મદે બાધઝ નથી. (પાનું-૭૬)

બરેલી ઉદમા પણ નાબાધઝ બતાવે છે. જુઓ મોલાલા હકીમ મુહમ્મદ હશમત અલી બરેલી સાહબ લખે છે કે પરંતુ આ ઝમાનામાં ઔરતોએ

કબરની ઝયારત માટે જવું મકકહ બલકે હરામ છે.' (જમ્દીલ મસાઇલ બામ-૧ પાનું-૧૧૦)

અને મૌલાના રઝાખાન બરેલવી સાહબ લખે છે - 'અવલિયાની મઝારો અથવા બીજી કબરોની ઝયારત માટે ઔરતોનું જવું અલ્લામહ મુહકકીક ઇબ્રાહીમ હલ્લીના મસલકની તાબેદારી કરતાં હું પણ પસંદ નથી કરતો. (જમ્દુનુર પાનું-૭-૮)

જેથી જશે તો ગુનેહગાર થશે. પરંતુ નિકાહ તુરશે નહીં. પરંતુ ત્યાં જઈ અુશરિકો જેવા કાર્યો કરે, સજ્દો અને તવાફ કરે. હાજત પુરી કરનાર સમજે, અુરાહો માંગે તો એનો હુકમ ઘણો જ સખત છે. નિકાહ ફાસિદ થઇ જવાનો ભય છે.

‘માલાબુદ મિન્હુ’માં છે :- સજ્દ કરદન બસુએ કુબુરે અંબિયા વ અવલિયા વ તવાફ ગિદે’ કુબુર કરદન વહુઆ અઝ આંહા ખવાસ્તન વનઝર બરાએ આંહા કુબુલ કરદન હરામ સ્ત બલકે ચીઝહા અઝાં બકુફ મી રસાનન્દ પયગમ્બર (સલ.) બર આંહા લઅનત શુફતહ, વઅઝાં મનઅ ફયુદહ વ શુફતહ કે કબરે અુરા બુત ન કુનન્દ.’

અર્થાત : અંબિયા (અલ.) અને વલીઓની કબર તરફ સજ્દો કરવો, કબરોનો તવાફ કરવો અને તેમનાથી હુઆ માંગવી અને એમની નઝર માનવી હરામ છે. બલકે અમુક ચીઝો કુફ મુધી પહોંચાડનાર છે. પયગમ્બર (સલ.)એ એવી વસ્તુઓ ઉપર લઅનત ફરમાવી છે અને ફરમાવ્યું કે મારી કબરને બુત ન બનાવશો. (પાનું-૮૦) ફકત ખુદાપાક વધુ બજુનાર છે.

ઇસાલે સવાબના ખાણાં પર ફાતિહા વિષે.

(૮૩૬)સવાબ :- હમારે ત્યાં ઇસાલે સવાબનું ખાણું ગરીબો, મિસ્કીનોની સામે મુકી એક વખત સુરએ ફાતિહા અને ત્રણ વાર સુરએ ઇખલાસ, (કુલ હુવહીહ શરીફ) પઢી મખ્યતને બખશવામાં આવે છે. ત્યાર પછી ખાણું ખવાય છે. તો એ માટે કેઇ સુબુત છે ?

જવાબ :- ઇસાલે સવાબના ખાણાં ઉપર ફાતિહા પઢવાનો આ તરીકો બેઅસલ અને હલીલ વગરનો છે. અને બિદઅત છે. એ વિષે જે હલીસ પેશ

કરવામાં આવે છે તે મવજુઅ (બનાવટી અને મનઘડત) છે.

‘ફાતાવા સમરકંદી’માં છે :-કિરાઅતુક ફાતિહતિ વલ ઇખલાસિ વલકા-
ફિફન અલતઆમિ બિહમ્માતુન.’

અર્થાત :-ખાણું ઉપર સુરએ ફાતિહા, સુરએ ઇખલાસ, સુરએ કાફિફનનું
પઢવું બિહમ્માત છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બલુનાર છે.

ઉર્સમાં કંવાલી વિષે.

(૮૩૭) સવાલ :-ખુજુર્ગોની કબરો ઉપર ઉર્સના સમયે કંવાલી થાય છે.
તેને સવાબનું કામ સમજાય છે. એની કોઈ અસલ છે ?

જવાબ :-કબરો ઉપર કંવાલી એક ઢોંગ અને નાબલ્લહ હરકત છે
એનાથી ખુજુર્ગોને દીનને તકલીફ પડેલું છે.

રજાખાની જમાઅતના પેશવા મૌલાના અહમદ રજાખાન સાહબ બરેલી
લખે છે કે :-હજરત ખવાબ કુતબુદ્દીન બખતયાર કાફી (રહ.)ના મઝાર પર
સિમાઅની મજલિસમાં કંવાલી યઈ રહી હતી. હાલાંકે તે સમયે બારગાહોમા
મઝામીર પણ ન હતો. હજરત સૈયદ ઇબ્રાહીમ એરજી (રહ.) સિમાઅની મજ-
લિસના બહાર હતા. નેક લોકોમાંથી એક માણસ આપની પાસે આવ્યા અને
ફરમાઈસ કીધી કે મજલિસમાં તશરીફ લઈ આવો. હજરત સૈયદ ઇબ્રાહીમ
એરજી (રહ.)એ ફરમાવ્યું તમે બલો છો. ખવાબ અકદસમાં હાજર હોય....
અગર હજરત રાજી હોય તો હું પણ હમણાં જ ચાલુ છું. તેઓએ મઝાર
અકદસ પર સુરાકબો કર્યો. એયું કે હુજુર કબર શરીફમાં પરેશાન દિલ છે. અને
તે કંવાલો તરફ ઇશારો કરી ફર્માવે છે. ‘ઈ બદબખ્તાં વકતે મારા પરેશાન કર-
દહ અન્દ’ (આ બદનસીબોએ હમારો વખત બરબાદ કર્યો. ખુદાની યાદની
મરજુલીમાં ફર્ક આવી ગયો. અને ખલલ પડી ગયો) તેઓ પાછા આવ્યા અને
એના પહેલાં કે અઈ કરે ફર્માવ્યું આપે એયું ? (મફકુઝાત ભાગ-૧ પાનું-૬૦)
(મુસન્નિફ મૌલાના અહમદ અઝાખાન બરેલી) ફકત ખુદાપાક વધુ બલુનાર છે.

મર્યતના ઘરે ખતમે કુર્આન માટે જમા થવું અને શીરીની બાબત

(૮૩૮) સવાલ :-ગુજરાત પ્રાંતના ઘણાં ખરા જ્ઞાતોમાં રિવાજ છે કે
મૈયતના મરણ બાદ કુર્આન મજીદનું ખતમ મુકરર કરેલ દિવસોમાં થાય છે.
હાબલા તરીકે ત્રણ દિવસ પછી, ચા ચાલીસ દિવસ પછી, ચા તો પછી જે પણ

દિવસ એમણે મુકરર કર્યો હોય. અને કુર્આન ખવાની પછી પઢનારાઓને કાંઈક શીરીની અથવા કાંઈક રકમ અપાય છે. તો પુછવાનું કે કુર્આન ખવાનીને આ રિવાજ કેવો છે ? એનો કાંઈ સુબુત છે ખરો ? અને પઢવા પછી જે વસ્તુઓ અપાય છે તે વસ્તુઓ હેવું પશુ બાઈજ છે કે ના બાઈજ ? જણાવશો.

જવાબ - ખૈરલ કુરનમાં ઇશાહે સવાબનો આ તરીકો ન હતો કે ખાસ ખાસ દિવસો અને મુકરર તારીખોમાં મૈયતના ઘરે કુર્આન પઢતા હોય. અને ખતમે કુર્આન માટે હાકિઓ અને કારીઓને હાવત આપી જમા કરવામાં આવતા હોય. અને રકમ કે શીરીની વહેંચાતી હોય.

‘મબલિસુલ અબરાર’માં છે :- અને મહાલ છે કે કોઈ મશરૂઅ (બાઈજ) અને નેક અમલ હોય અને કુરને સલાસહ એનાથી ખાલી ગુજરે જેના વિષે નબીએ કરીમ (સલ.)એ સિદક અને અદલની ગવાહી આપી છે. અને એના ઉપર તે પાછળના લોકો અમલ કરે જેમના વિષે હુઝુર (સલ.)એ કિઝબ અને ફિસ્કની ગવાહી આપી છે. (મબલિસ ૧૭ પાનું-૧૧૯)

જેથી આ રિવાજ તરીકો બિદઅત અને મકરૂહ છે. ‘શ્રીવા બ્રહ્મજિયક’માં છે કે :- કુર્આન ખાની માટે હાવત આપવું અને નેક લોકો અને કારીઓને ખતમે કુર્આન માટે યા મુરએ અન્નામ યા મુરએ ઇખ્લાસ પઢવા માટે જમા કરવું મકરૂહ છે. (શ્રીવા બ્રહ્મજિયક મબલ હિન્દીયક ભાગ-૧ પાનું-૮૧)

અને શહે સિફરસઆદતમાં છે કે :- ખૈરલ કુરનમાં આ હસ્તુર ન હતો કે મૈયત માટે જનાઝાની નમાઝ સિવાય બીજા કોઈ ટાઈમે લોકો જમા થતા હોય. અને કુર્આન શરીફ પઢતા હોય. કુર્આનનું ખતમ કરતા હોય. ન તો કબર ઉપર અને ન તો કોઈ બીજી જગ્યાએ, આ બધું બિદઅત અને મકરૂહ છે. (પાનું ૨૭૩) તહઉપરાંત પઢનારા સિવજહિદલાહ પઢતા નથી. (લાલચ અથવા મોહત-મીમના ખૈદના લઈ બંધ છે. જે એમ ન હોય તો તેઓ કદાપી નહીં બંધ) ન પઢનારાઓની નિચ્ચત પાક સાફ હોય છે. નામે નમુહ (દિખાવ)ના માટે અને તખના તથા તશનીઅથી બચવાની ગર્જાથી કરે છે. યા તો રસમની પાબંદી મુજબ હેતુ હોય છે જેના લઈ આ રસમથી બચવું જરૂરી છે. શામીમાં છે :- વકાલ હાજિહિલ અફઆલ કુલ્લુહા સિસ્મુઅતિ વરિયાઈ ફયહતરિજુ અન્હા હિઅન્નહુમ લા મુરીફન બિંહા વજહુલ્લાહિ તઆલા (ભાગ-૧ પાનું ૪૨) તેમજ કુર્આન શરીફ પઢવા ઉપર નકહ હેવું-હેવું અને શીરીની વિગેરે ખવડાવવાને જરૂરી

સમજી લેવું અને એની આદત બનાવી લેવું પણ મના અને મકરૂહ છે. અને 'બદમઅરૂફ કલમશરૂત'ના કાયદા મુજબ ઉજરત જેમ જ છે. (નિઆબુલ એહતિસાબ કલમી પાનું-૩૮) (શામી ભાગ-૧ પાનું-૮૪૨) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

સખખહકફાહુ બિલ ખૌર (ગુડ મોર્નિંગ) કહેવા વિષે

(૮૩૬) સવાલ :- કેટલીક જગ્યાએ એવો રિવાજ પડી ગયો છે કે સવારના સમયે કોઇની સાથે મેળાપ થાય તો 'સખખહકફાહુ બિલ ખૌર (ગુડ મોર્નિંગ) કહે છે અને સાંજે મળે છે તો 'મરસાકફાહુ બિલ ખૌર (ગુડ ઇવનીંગ) કહે છે. તો એનો શરીઅતની રૂએ શું હુકમ છે ?

જવાબ :- જો સલામ કર્યા પછી કહે તો બાઈઝ છે. અને જો સલામના બદલે કહેવામાં આવે તો બાઈઝ નથી બિદઆત છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

સુહરૈમમાં સખીલ લગાડવાની મન્નત

(૮૪૦) સવાલ :- સુહરૈમની નિયાઝ અને શરખત તથા સખીલ લગાડવાની મન્નત માની હોય તો તે પુરી કરવી જરૂરી છે કે નહીં ?

જવાબ :- એવી મન્નત શરખ ગણાતી નથી માટે એને પુરી કરવી જરૂરી નથી. રજાખાની મહાન આલિમ અબુલ ઉલા મોલવી અમજદ અલી સાહબ લખે છે કે :-

“મરિજદમે” ચિરાગ જલાને યા તાક બરને યા ફુલાં ખુઝુમ્ કી મઝાર પર ચાહર ચળફાને યા ગિયારવી કી નઝર દિલાને યા ગવસે અઝમ (રઝી.) કા તોશહ યા શાહ અખ્દુલ હક (રઝી.) કા તોશહ કરને યા હઝરત જલાલ ખુખારી (રહ.) કા ફુંકા કરને યા સુહરૈમ કી નિયાઝ યા શરખત યા સખીલ લગાને યા મીલાહ શરીફ કરનેકી મન્નત માની તો યે શરખ મન્નત નહીં. (બહારે શરીઅત ભાગ ૬ પાનું-૩૪) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

બાબુલ મીરાસ વલ હિખલ

વારિસોમાં બે ઔરત, છોકરો, બે છોકરી અને બહેન છે.

(૮૪૧) સવાલ :- મહુમ હૈની બે ઔરતો છે. એક છોકરો, બે છોકરી તથા એક બહેન છે. તો હૈની મિલકતમાં તેમના વારિસોને કેટલો હિસ્સો મળશે ?

જવાબ :- વારસા વહેંચણી અગાઉના શરખ હકો અઢા કર્યા પછી મહુમની મિલકતના ૩૨ ભાગ થશે તેમાંથી બન્ને ભાગ (કુલ ચાર ભાગ) એટલે (આઠમો હિસ્સો) બન્ને ઔરતોને મળશે. અને ૧૪ ભાગ છોકરાને, સાત-સાત ભાગ બન્ને છોકરીઓને મળશે બહેનને કંઈ મળશે નહીં. છોકરાને બીધે મહુમ છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

કાકાભાઈના છોકરા અને ભત્રીજાની ઔલાદમાં હકદાર કેાણ ?

(૮૪૨) સવાલ :- એક માણસ ગુજરી ગયા છે. તેમની ઔરત, બચ્ચાઓ નથી. તેમજ ભત્રીજા-ભત્રીજીઓ પણ નથી. ભત્રીજી એક હતી તેની ઔલાદમાં બે છોકરા અને એક છોકરી છે. કાકાભાઈ પણ નથી. ફક્ત કાકાભાઈના સાત છોકરાઓ છે તો યરીઅતની રૂએ કેાણ-કેાણ વારસદાર ગણાય ? અને કેાણ નહીં ?

જવાબ :- પુછેલી સુરતમાં કાકાભાઈના છોકરાઓ વારસદાર છે. ભત્રીજીની ઔલાદ વારસદાર નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

વારિસોમાં બીવી, છોકરી અને ભાઈ છે.

(૮૪૩) સવાલ :- એક માણસ ગુજરી ગયો. વારિસોમાં એક વિધવા, એક છોકરી અને એક ભાઈ છે. તો માલની વહેંચણી કેવી રીતે થશે ?

જવાબ :- વારસા વહેંચણી અગાઉના શરખ હકો અઢા કર્યા પછી માલના આઠ ભાગ થશે એક ભાગ (આઠમો ભાગ) વિધવાને, ચાર ભાગ (અઢધો ભાગ) છોકરીને અને બાકીના ત્રણ ભાગ ભાઈને મળશે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે,

વારિસોમાં બીવી અને દાદીનો ભત્રીજો છે.

(૮૪૪) સવાલ :-એક માણસ ગુજરી ગયો. વારિસોમાં એક વિધવા અને દાદીનો ભત્રીજો એટલે કે મહુમના બાપના મામાનો ઠોકરો હયાત છે. આ સિવાય વારિસોમાં બીજું કોઈ નથી. તો મહુમના માલની વહેંચણી કઈ રીતે કરવી ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં મહુમની વિધવાને એકો ભાગ મળશે અને બાકીના ત્રણ ભાગ મહુમની દાદીના ભત્રીજાને કિંવા મહુમના બાપના મામાના ઠોકરાને મળશે કેમકે બાપના મામાનો ઠોકરો કબિલ અરહામમાં સામિલ છે. (ફરે' મુખતાર ચામી સાથે ભાગ-૧ પાનું-૧૯૬) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

વારિસોમાં ઠોકરી, ત્રણ ભાઈ, એક બહેન, બે પૌત્રા, ચાર પૌત્રીઓ છે.

(૮૪૫) સવાલ :-એક બાઈ નામે મરયમબીબી મરણ પામી વારિસોમાં એક ઠોકરી અને ત્રણ ભાઈઓ તથા એક બહેન તથા મહુમ બાઈ મરયમબીબીના બે પૌત્રા તથા ચાર પૌત્રીઓ છે. હવે પુછવાનું એ કે, મહુમ બાઈ મરયમ બીબીનો ઠોકરો મહુમહની હયાતીમાં ગુજરી ગયો છે. જેના ઉપર જણાવેલા બે ઠોકરા અને ચાર ઠોકરીઓ છે. હવે મહુમહની મિલકતમાંથી કેને કેને કેટલા ભાગ મળશે ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં વારસા વહેંચણી અજાઉના ચરખ હાકે અહા કર્યા પછી મહુમહ બાઈ મરયમબીબી મિલકતના ૧૬ ભાગ થશે. તેમાંથી આઠ ભાગ (અર્ધા મિલકત) ઠોકરીને મળશે અને બે-બે ભાગ બન્નેવ પૌત્રાઓને અને એક-એક ભાગ ચાર પૌત્રીઓને મળશે. ભાઈ-બહેનને કંઈ મળશે નહીં. મહરૂમ છે. બાઈ મરયમબીબી કોઈ ઠોકરો ન હોવાથી મહુમ ઠોકરાની ઓલાહ હકદાર થઈ છે. અગર ઠોકરો હોત તો મજકુર પૌત્રા-પૌત્રી મહરૂમ થઈ જાત. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

બીવી, માં, બે બહેન, તેમજ હમલાની સુરતમાં વહેંચણી.

(૮૪૬) સવાલ :-એક માણસ ગુજરી ગયો. વારિસોમાં એક ઔરત, સગી માં અને બે સગી બહેનો છે. અને ઔરત હામેલહ છે. તો માલની વહેંચણી કેમ થશે ? વારિસો વહેંચણી કરવા માંગે છે.

જવાબ :- જ્યારે ઔરત હામેલક છે તો બાળક થવા લગી થોભવું એકજો. બાળક થયા પછી વહેંચણી કરવામાં આવે તો બેહતર છે. વારિસો નહીં જ માને તો હમલને છોકરા માની વહેંચણી કરે. એટલે વારસા વહેંચણી અગાઉના શરઈ હકો અદા કર્યા પછી માલના ૧૪ ભાગ કરી ઔરતને ત્રણ ભાગ (માલનો આઠમો હિસ્સો) આપે અને માંને ચાર ભાગ (છત્રો હિસ્સો) આપે. અને બાકીના ૧૭ ભાગ અમાનત રાખે. બહેનોને કાંઈ મળશે નહીં. ઔરતને છોકરા થાય તો ઉપલી અમાનતનો તે હકદાર છે. અગર છોકરી થાય તો અમાનતના ૧૭ ભાગમાંથી ૧૨ ભાગ (કુલ માલનો અઢો હિસ્સો) છોકરીને મળશે. અને બાકીના પાંચ ભાગની હકદાર બન્ને બહેનો યથા જશે. અને જો ખુદા ન ખ્યાસ્તક બાળક મરેલું પૈદા થાય તો માલના ૧૩ ભાગ કરી ત્રણ ભાગ ઔરતને, બે ભાગ માંને અને ચાર-ચાર ભાગ બન્ને બહેનોને વહેંચી આપે. (શિરાલ) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબતાર છે.

બે ઔરતો અને સોકનની છોકરીમાં વહેંચણી

(૮૪૭) સવાલ :- એક નામનો માણસ ગુજરી ગયો. વારિસોમાં બે વિધવા અને એક પુત્રી હોય છે. (જે આ બન્નેવ વિધવાની સોકનની છોકરી છે. મરનારની આગલી ઔરતથી) બન્ને વિધવાની બિલકુલ ઔલાદ નથી. તો ફરકને શું મળશે ?

જવાબ :- વારસા વહેંચણી અગાઉના શરઈ હકો અદા કર્યા પછી એકના ઉપરોક્ત ફકત ત્રણ જ વારિસો હોય તો તેના માલના ૧૬ ભાગ થશે. તેમાંથી બન્નેવ વિધવાઓને એક-એક ભાગ (આઠમો ભાગ) અને પુત્રીને ૧૪ ભાગ મળશે એટલે રૂપિયામાંથી એક-એક આનો બન્નેવ વિધવાઓને અને બાકીના ચૌદ (૧૪) આના પુત્રીને મળશે. ધણીની ઔલાદ કોઈ પણ ઔરતથી હોય વિધવાને આઠમો ભાગ મળે છે. અગર વિધવા એકથી વધુ હોય તો આઠમા ભાગમાં બધી વિધવાઓ શરીક થઈ સરખે ભાગે વહેંચી લેશે. (કુર્આન કરીમ) (શિરાલ વિગેરે) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબતાર છે.

બીવી, ભાઈ, બહેન અને મહુ'મા બહેનની ઔલાદમાં તકસીમ.

(૮૪૮) સવાલ :- એક માણસ ગુજરી ગયો. પછી તેની ઔરત ગુજરી ગઈ. એક બહેન અને એક ભાઈ હયાત છે. એક બહેન મહુ'મની હયાતીમાં

ગુજરી ગયેલી તેના ત્રણ છોકરા અને ચાર છોકરીઓ છે. તો મહુમના માલની વહેંચણી કેવી રીતે કરવી ?

જવાબ : વારસા વહેંચણી અગાઉના શરત્ત્વ હેઠાં અદા કર્યા પછી મહુમના માલના ચાર ભાગ થશે. એક ભાગ ઔરતને મળશે. (ઔરત ગુજરી મધ છે તો તેના વારિસો એના હકદાર છે.) બાકીના ત્રણ ભાગમાંથી બે ભાગ બાઈને અને એક ભાગ બહેનને મળશે મહુમ મહુ બહેનની ઔલાદને કાંઈ મળશે નહીં. તે મહરૂમ છે (મિરાલ) ફક્ત ખુદ પાક વધુ બાણુનાર છે.

ઔરત, ત્રણ છોકરી, લાપતા બાઈ અને અલ્લાતી બાઈમાં વારસા વહેંચણી.

(૮૪૬) સવાલ :-હાલ અહમદ ગુજરી જવાને એક મહીનો થયો છે. વારિસોમાં વિધવા, ત્રણ છોકરીઓ અને એક અલ્લાતી (બાપ એક, માં અલમ) બાઈ છે. એક હકીકી બાઈ પાંચ વર્ષ થયા પાકિસ્તાન ગયા હતા. ત્રણ વર્ષથી તેમનો પતો નથી કે ક્યાં છે ? જીવતા છે કે મરણ પામ્યા છે ? તો મહુમ હાલ અહમદની મિલકતની વહેંચણી કેવી રીતે કરવી ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં વારસા વહેંચણી અગાઉના શરત્ત્વ હેઠાં અદા કર્યા પછી મહુમ હાલ અહમદની માલ મિલકતના ૭૨ ભાગ થશે તેમાંથી ૬ ભાગ વિધવાને મળશે અને ત્રણેય છોકરીઓને ૧૬-૧૬ ભાગ મળશે. બાકીના ૧૫ ભાગ હકીકી લાપતા બાઈના અમાનત તરીકે રાખવામાં આવશે. અગર પતો લાગી જાય તો તેને આપવામાં આવશે. અગર અખિત થઈ જાય કે મહુમ હાલ અહમદના મરણ પહેલાં ગુજરી ગયા છે. તો મહુકુર ૧૫ ભાગ અલ્લાતી બાઈને મળશે. અગર પુરવાર થાય કે મહુમ હાલ અહમદના મરણ પછી ગુજરી ગયા છે તો એ અમાનત તેમના વારિસોને મળશે. અને અગર પતો નહીં લાગે તો તેની ૬૦ વર્ષની ઉંમર થાય ત્યારે મરણ પામેલો ગણાશે. અમાનત અલ્લાતી બાઈને મળશે. અગર તે ન હોય તો તેના વારિસોને મળશે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

બાપની હયાતીમાં ઔલાદને વારસો માંગવાનો હક નથી.

(૮૫૦) સવાલ :-મારી થેલી ઝમીન છે અને મારી ઔલાદ છે હાલ હું કમઝોર થઈ ગયો છું. ગાદિરી સખખ હોઈ નથી. કબરદાર પણ છે. એને

આજ કંઈકની સુરત ઝમીન વેચાણ કર્યા વિના કેમ નથી. પુછવાનું એ કે મારી ઔલાદ મારી મોલુદગીમાં ઝમીનની હકદાર થઈ શકે ? અગર હું વેચું તો શું ઔલાદનો હક ખરબાદ જશે ?

જવાબ : તમારા માલના તમે પોતે માલિક અને મુખતાર છે. જે ચાહે તે કરી શકે છે. ઔલાદ રોકી શકતી નથી પરંતુ વારિસોને વિના કારણે મહરૂમ કરવા અથવા તુકડાન પહેંચાડવાના હેતુથી વેચવાની અને ખોરાત કરવાની સર્જન હજીજત નથી.

બુજો હકદાર સમઢ ઇન્ને અળી વકકાસ (રહી.) બીમાર પડયા તો હુકુર (સલ.) બીમાર પુરસી માટે તશરીફ લાબ્યા. હકદાર સમઢ (રહી.)એ પુછ્યું કે મારી પાસે બહું માલ છે. અને છોકરા સિવાય કેમ વારિસ નથી. હું ચાહું છું કે મારા બધા માલની (અલ્લાહના રસ્તામાં ખર્ચ કરવાની) વસિયત કરી બાઈ. હુકુર (સલ.)એ કર્માબ્યું ના, મેં પુછ્યું કે જે તુત્યાંશ માલની વસિયત કરે ? કર્માબ્યું, નહીં. મેં પુછ્યું અડધા માલની ? કર્માબ્યું નહીં ત્યારે મેં કહ્યું કે એક તુત્યાંશ માલની ? તો આપ (સલ.)એ કર્માબ્યું ખૈર, કે માલની વસિયત કરી શકે છે અને એ પણ વધુ છે. તમારું ચેતાના વારિસોને ખુશદાલ છોડવું એનાથી બેહતર છે કે તમે એમને મુહતાજ છોડી બાવ. અને તેઓ લોકો સાચું કામ ફેલાવતા ફરે. (મિશકાત શરીફ પાનું-૨૬૫)

અલ્બત્ત ! કઈથી છુટકારા માટે જેટલો માલ વેચવાની જરૂરત હોય. વિના વિચારે વેચી શકે છે. એના માટે ન ઔલાદ માનેઅ થઈ શકે છે અને ન શરીઅત. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

જે વિધવા એક છોકરો અને છ છોકરીમાં વહેંચણી

(૮૫૧) સવાલ :-એક પુરૂષની વફાત થઈ, તેની બે વિધવા, એક છોકરો, છ છોકરીઓ છે. તો માલની વહેંચણી રૂપિયાના હિસાબે કઈ રીતે કરવી ?

જવાબ :-રૂપિયામાંથી બે આની (આઠમો ભાગ) બન્નેવ વિધવાને (દરેકને એક આની) મળશે બાકીના ચૌદ આનાના આઠ ભાગ થશે બે ભાગ (ચાહા ત્રણ આના) છોકરાને અને એક-એક ભાગ (પોણા બળે આના) દરેક છોકરીને મળશે. (સિરાજ) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

હયાતીમાં માલ-મિલકતની વહેંચણી કેવી રીતે કરવી.

(૮૫૨) સવાલ :-ઝેંદગી પાસે ઝમીન, મકાનો અને રોકડ રકમ છે.

વારિસોમાં એક પુત્ર અને બે પુત્રીઓ છે. એકની હયાતીમાં તેની પત્ની, પુત્ર અને પુત્રીઓનો કેટલો હિસ્સો ગણાયે અને એકનો કેટલો હિસ્સો ગણાયે ?

જવાબ :-હાલમાં તો એ પોતાની મિલકતનો સ્વતંત્ર માલિક છે. એકની જિંદગીમાં કેાઇ વારસદાર પોતાનો હિસ્સો (જે તેને એકની વક્ષત પછી મળનાર છે.) બળબળરીથી લઈ શકતો નથી. હા, એ પોતે આપવા માંગતો હોય તો પોતાની જરૂરત જેટલી મિલકત રાખી બાકીની મિલકતની વહેંચણી નીચે મુજબ કરે.

પત્નીને રૂપિયામાંથી બે આની (આઠમો ભાગ) આપે. પુત્રને ચાર આના આઠ પાઈ આપે. પુત્રીને ચાર આના આઠ પાઈ આપે. બીજી પુત્રીને પણ ચાર આના આઠ પાઈ આપે.

હયાતીમાં વહેંચણી કરવી બખશિશ ગણાય છે. અને બખશિશમાં ઔલાદ (છોકરા-છોકરી) બરાબરના હકદાર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

જિંદગીમાં માલની વહેંચણી હિખા છે, ન કે મીરાસ

(૮૫૩) સવાલ :-મારી ઔલાદમાં એક છોકરા ચાર છોકરીઓ છે. મારે મારી હયાતીમાં માલ-(મિલકતની વહેંચણી કરવી છે તો કઈ રીતે કરવી ? જે વક્ષત પછી વહેંચણી થાય તો તે કયા હિસ્સાએ થશે. શરીઅતનું માર્ગદર્શન એ અંગે શું છે ? જણાવશો.

જવાબ :-વક્ષત વખતે જે ઉપરોક્ત બધા વારસદારો હયાત હોય તો માલના ૬ ભાગ કરવામાં આવે. બે ભાગ છોકરાને અને એક-એક ભાગ દરેક છોકરીને આપવામાં આવે પોતાની હયાતીમાં ઔલાદને માલ-મિલકત વહેંચી આપવાનો ઈરાદો હોય તો જેટલી માલ-મિલકત વહેંચી આપવાનો ઈરાદો હોય તેના પાંચ ભાગ કરી છોકરા-છોકરીઓને અરખે ભાગે એક-એક ભાગ આપી અર્પુણુ સ્વતંત્ર માલિક બનાવી દઈ કબ્જો સોંપી દેવામાં આવે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

મરબુક મૌત (મૃત્યુની બીમારી)માં અમુક વારિસોને મિલકત બખ-શિશ કરી દેવું.

(૮૫૪) સવાલ :-મારા વાલિદ પાંચ મહીના પહેલાં મલાયામા ખુદાની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. તે વખતે હું ઔસ્ટ્રેલિયામાં હતો. મારી અગી માં

અને જે બહેનો ઇન્ડીયામાં હતાં... હાલમાં પણ તેઓ ઇન્ડીયામાં છે. મારી સાવકી માં અને તેમના પેટના મારા ચાર ભાઈઓ અને છ બહેનો વાલિદ સાહબ સાથે હતાં. મારા મહુમ વાલિદે મરજુલ મૌતમાં એટલે જે બીમારીમાં તેમની વફાત થઈ. તે બીમારીમાં પોતાની મરજીથી અથવા કોઈની ઝબરદસ્તીથી મારી તથા મારી માં અને મારી સગી બહેનોની ગૈરહાજરીમાં ભગભગ બધી મિલકત મારી સાવકી માં અને તેમના પેટની ઔલાદના નામે બખશિશ લખી આપી છે. તો આ બખશિશ હનફી મઝહબની રૂએ મુઅતબર ગણાયે ? એ મિલકતમાં મારી સગી માં અને અમે ત્રણ ભાઈ-બહેનો શરીઅતની રૂએ હકદાર છે કે નહીં ? તે હનફી મઝહબની મુઅતબર કિતાબોના હવાલાથી લખી જણાવ્યો.

જવાબ :-આપ (સલ.)નું ફરમાન અમલને જરૂરી ઠેરવનારું છે કે ખુદા તઆલાએ ફરકે હકદાર (વારસદાર)ને તેનો હક આપી દીધો. હવે કોઈ વારસદાર માટે વસિયત બધજ નથી. (મિશકાત પાનું-૨૬૫)

‘મરજુલ મૌત’માં કિંવા જે બીમારીમાં હર્ફી મરણ પામે તે બીમારી અને મૌત વચ્ચે તંદુરસ્તી આવી ન હોય એવી હાલતમાં કરેલ બખશિશ વસિયતના હુકમમાં હોય છે. અને વસિયત વારસદારના હકમાં હદીસની રૂએ બધજ નથી. ‘હિદાયત’માં છે :-અર્થાત : મરજુલ મૌતમાં બીમારે વારસદાર માટે દિયા (બખશિશ) કયું હોય તે વસિયતના હુકમમાં છે. (ભાગ-૪ પાનું ૬૪૧)

જેથી મહુમ પોતાની આખરી બીમારીની હાલતમાં (જે પછી સારા થયા નથી) જે મિલકત અમુક વારસદારને ખુશીથી અથવા નાખુશીથી બખશિશ લખી આપી છે તે શરીઅતની રૂએ મુઅતબર ગણાયે નહીં, માટે મહુમની પહેલી ઔરત અને ઔલાદ, છોકરા અને છોકરીઓ મઝકુર બખશિશ કરી આપેલી મિલકતના પણ વારસદાર તરીકે હકદાર છે. હાં, “મરજુલ મૌત” પહેલાં કોઈ વસ્તુ બખશિશ કરી હોય અને કાયદેસરનો કખ્જો પણ કરાવી આવ્યો હોય તો તે બખશિશ મુઅતબર ગણાય છે. બખશિશ સહીદ અને મુઅતબર હોવા માટે મઝકુર બન્નેવ શર્તો જરૂરી છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બખનાર છે.

બધદાદ દિયા કરે પણ કયો પોતાનો રાખે તો ?

(૮૫૫) સવાલ :-એક માણસે અમુક બધદાદ, મકાન વિગેરે પોતાના

વારિસોમાં પોતાના એક છોકરા અને એક છોકરીને (બન્નેવ બાલિગ છે) બાકાયદા હસ્તાવેજ સાથે દિવા કીધી છે. પરંતુ મરતાં સુધી કબજો અને તસદ્દી તેનો જ રહ્યો. મરણ બાદ બન્નેવ બાઈદાદની આમદની અને ઝમીનની પૈદાવાર લે છે. પરંતુ બીજા વારિસો જે આફ્રિકામાં છે કહે છે કે આ બખશિશ સહીદ નથી. અને એમાં હુમારો કંઈ છે. જેથી અમલ ખુલાસો કરશે કે મઝકુર બખશિશ સહીદ ગણાશે કે નહીં ?

જવાબ :- બખશિશ તામ અને સહીદ હોવા માટે સંપૂર્ણ કબજો શર્ત છે. 'હુરુ'મુફતાર'માં છે :- 'વશરાઈતુ, ચિહ્નકતિહા ફિલ મબુલિ અય' યકૂન મકબુઝન ગયર મુશાઈન મુમથ્યેઝન ગયર મશગુબિન (ઈલા) વતતિમ્બુલ દિખતુ બિલ કબજિલ કમિલિ' (બાગ-૪ પાનું-૭૦૦-૭૦૨) જેથી જ્યારે મહુ'માં વફાત સુધી બાઈદાદ પર પોતાનો જ કબજો રાખ્યો છે. અને હયાતીમાં છોકરા-છોકરીને માલિક તરીકે કબજો સોંપ્યો નથી તો આ બખશિશ મુઅતબર નથી. તમામ વારિસો એના હકદાર છે. તેઓ પોતાનો હિસ્સો લઈ શકે છે. 'ફતાવા મહદ-બિચ્યત્ત'માં છે :- 'ઈલા માતલ વાહિયુ કબલ કબજિલ મબુલિ લહુલ દિખતુ બતલત, વલકુન મીરાસમ મિનલ વાહિયિ કમા શી મતરકાતિહી' (બાગ-૪ પાનું-૫૭૩)

તમારા પાસે બેઝરતી એવર હશે. એના 'ફિતાબુલ દિવા'માં આ ઇબારતને જોઈ લેશો. 'ઇસકી કઈ શતે' હે. (૧) એક ઉસ્કે હવાલે કર દેના ઔર ઉસકા કબજા કર લેના. અગર તુમને કહા કે યે ચીઝે મેને તુમકો દે હી. ઉસને કહા હુમને લે હી. લેકીન અલી તુમને ઉસકે હવાલે નહીં કિયા તો યે દેના સહીદ નહીં હુવા. અલી વો ચીઝે તુમકારી હી મિલકમે હે. અરબતલ અગર ઉસ ચીઝ પર કબજા કર લિયા તો અબ કબજા કરનેકે બાદ ઉસકી મિલક બની. ઇસી તરફ અગર કિસીને એક મકાન દિયા તો અપના સારા માલ વ અસ્માબ નિકાલ કરકે ખુદ લી ઇસ ઘરસે નિકલ કર દેના ચાહિયે. (બાગ-૫ પાનું-૫૧-૫૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

બાબુલ મુતરરિકાત

અકદસ નામ રાખવું કેવું છે.

(૮૫૬) સવાલ :-અમુક દિવસ યયા છોકરાની પૈદાઇ થઈ છે. જેનું નામ 'અકદસ' રાખવું છે. જેમકે હોઠે 'અનવર, અકરમ' રાખે છે. તો એ નામ રાખવું કેવું છે ? બાંધો તો નથી ? બે બાંધો હોય તો શું કારણ ? બે રાખી શકીએ તો એનો શું સુખુત ? જણાવશો.

જવાબ :-અચ્ચાનું નામ 'અકદસ' રાખવું સુનાસિખ નથી. અકદસનો અર્થ બહુ જ પાક છે. અને ખુદાવંદનો ધર્શક છે. 'ફલા તુઝકે અન્કુસકુમ' (તમે પોતાની જાતને અકદસ ન સમજો.) જેથી 'અકદસ' નામ પસંદીદહ નથી. હદીસમાં 'રખાહ' (ફાઇદહ) 'યસાર' (આસાની) અને અફલહ (નાફેઅ) નામ રાખવાની મનાઈ આવેલી છે જેના લઈ આ નામ પણ સુનાસિખ નથી. 'અકરમ, અનવર, નામ પણ જોકણું' ઠીક નથી. અલબત્ત 'મુહમ્મદ અકરમ, મુહમ્મદ અનવર, રાખી શકાય છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

જાન-માલ અને નુકસાનીના વિમા વિષે.

(૮૫૭) સવાલ :-કારખાનામાં જે કારીગરો કામ કરે છે તેમને કામ હરમિયાન કોઈ પ્રકારની ઇજા પહોંચે તેનો વીમા લેવામાં આવે છે. કારખાનાના માલિકને એની સાથે કાંઈ લેવા-દેવા હોતી નથી. કારીગરને નુકસાન થાય તેની બધી જવાબદારી વીમા કંપની લે છે. એ બાઈઝ છે કે નહીં ? કારખાનાનો માલિક એમાં મદદ કરે તો બાઈઝ છે કે નહીં ?

જવાબ :-વીમા કંપની જાનમાલ અને શરીરનું કોઈ પણ જાતનું રક્ષણ કરતી નથી. તેમજ જાન-માલ વિગેરેને બચાવવાની ગેરંટી પણ આપી શકતી નથી. જે કાંઈ થવાનું હોય છે તે થઈને રહે છે. કંપની કોઈ પણ પ્રકારનો બચાવ કે રક્ષણ કરી શકતી નથી. કંપની રકમનો ઉપયોગ કરે છે. અને ફાયદો

કેટલાં જોડે નુકસાની આપવાની જવાબદારી સ્વીકારે છે અને નુકસાની આપે છે. એ એક પ્રકારનો જુગાર અને બ્યાજુ મામલો છે જે સદંતર હરામ છે. નુકસાની અને વધારાની રકમ લેવાની નિયત ન હોય અથવા લઈને ગરીબોને આપી દે તો પણ ધંજાજત નથી. એમાં કોઈ પણ જાતનો ભાગ લેવો કે મદદ કરવી જામજત નથી. જો વીમો ઉતરાવવાથી હુલ્લડ અને તોફાન વખતે વીમો ઉતરાવેલ કારખાનાઓ, ઇમારતો, દુકાનો અને મકાનો બચી જતાં હોય. કિંવા તોફાનીઓ અને હુલ્લડખોરો ગમે તે કારણસર વીમો ઉતરાવેલ માલ-મિલકત કે વ્યક્તિઓને નુકસાન પહોંચાડવાથી દુર રહેતા હોય એનો અનુભવ હોય તો વીમો ઉતરાવવાની ધંજાજત છે એ શર્તે કે પોતે ભરપાઈ કરેલી અસલ રકમ ઉપરાંત જે રકમ મળે તે પોતાના ઉપયોગમાં ન લેતાં ગરીબો અને મિસ્કીનોને આપી દે ખુદા ન કરે જો પોતે જ મોહતાજ થઈ જાય તો 'જવાબ'નો ફત્વો હાસિલ કરી જરૂરત જેટલી રકમ પોતે લઈ શકે છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણુનાર છે.

નવી વીઆયેલી લેંસના દુધ વિષે.

(૮૫૮) સવાલ :- હમારે ત્યાં એવી માન્યતા છે કે લેંસ બ્યારે ફસ મહીનાથી પહેલાં બચ્ચાને જન્મ આપે છે તો બચ્ચું પૈદા થવા બાદ જ્યાં સુધી ફસ મહીનાની સુદ્ધ પુરી ન થાય ત્યાં સુધી લેંસનું દુધ ખાવામાં આવતું નથી. પરંતુ ફેંકી દેવામાં આવે છે. તો શું ફસ મહીનાથી પહેલાં બચ્ચાને જન્મ આપનાર લેંસનું દુધ વાપરવું જામજત નથી ?

જવાબ :- ફસ મહીના પછીનું તરતનું દુધ પણ ઘણું સફીલ (ભારી) હોવાના કારણે હજમ થઈ શકતું નથી માટે કામમાં લેવાતું નથી. એ જ કારણે ફસ મહીના પહેલાંનું દુધ પણ કામમાં લઈ શકાતું નથી. બ્યારે હજમ લાયક બની જાય ત્યારે કામમાં લેવાય છે. એ સિવાય બીજું કોઈ કારણ ભારી જાણુમાં નથી હાં, અગર તે દુધ કહેવાતું ન હોય બદકે લોહી (ખૂન) વિગેરેકોઈ બીજી જ વસ્તુ હોય તો તેનો હુકમ જાદિર છે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણુનાર છે.

જુઠી કસમના કફ્ફારા વિષે.

(૮૫૯) સવાલ :- એક માણસે કોર્ટમાં ખુદાની કસમ ખાધ જુઠી જવાહી આપી છે એ માટે શું કફ્ફારો છે ? અને એની ઈમામતનો શું હુકમ છે ? જામજત છે કે નાજામજત ? જજ્જાવશે ?

જવાબ :- જુદી કસમ ખાનાર જવારો ગુનોહ કરનાર છે. એના માટે કદકારો પણ કાફી નથી. હંમેશા ખુદાપાકની જવાબમાં તૈમહ ઇસ્તિગફાર કરતો રહે. અને પોતાના ગુનાહની માફી આપે. એને ઈમામ બનાવવો બાઈઝ નથી એબી આછળ તમાઝ મકરૂહ સાથ છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે

બદકાર ઔરતને ઔર પીવડાવી મારી નાંખવા વિષે.

(૮૬૦) સવાલ :- ઝેંની ઔરત બદકાર ઝિનાબોર છે. તેને કેટલીક વાર સજા આપવામાં આવી છતાં તે પોતાની કુટેવ છોડતી નથી. ઝેં પોતાની સગી આંખે બદકારી કરતાં બેઈ છે જેથી ઔરતને 'સંગસાર' (પત્થર માર)ની શરઈ સજા કરવા માંગે છે. પરંતુ આજના સંજોગો બેતાં એ કામ મુશકિલ દેખાય છે તો તેને ઔર પીવડાવી મારી નાંખે તો ચાલી શકે કે નહીં ?

જવાબ :- ધણી માટે બાઈઝ નથી કે ઔરતને ઔર આપી મારી નાંખે શરઈ સજા 'રજમ' (સંગસાર, પત્થર માર) છે એ સજા આપવાનો અધિકાર પણ ઇસ્લામી હાકિમને છે. ધણી પોતે એ સજા આપી શકતો નથી. તેણે ઔરતને બદકારી કરતાં પોતે પ્રકડી છે તો તેને હા છે કે ઔરતને તલાક આપી છુટી કરી દે. અને તેની મહેર બાકી હોય તો તે આદા કરી દે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

સકાઈની મુદત

(૮૬૧) સવાલ :- સકાઈ કેટલા દિવસે કરવી બેઈએ ? મસ્નુન અને બેઈતર ગુ' છે ?

જવાબ :- અફઝલ એ છે કે દર અઠવાડિયે કરે. ખાસ કરી જુમ્અહના દિવસે સકાઈ હાસિલ કરે. કિંવા નાખુન અને મુ'છો દુરસ્ત કરે. અને ઔર નાફ તથા બગલના વાળ સાફ કરી ગુસલ કરે. ઔર નાફ અને બગલની સકાઈનું કામ દર હફતે નહીં બની શકે તો ૧૫-૨૦ દિવસે કરે. છેવટની મુદત ૪૦ દિવસની છે ચાલીસ દિવસ મિતી જશે અને સકાઈ કરશે નહીં તો ગુનેહગાર થશે. (શામી ભાગ-૫ પાનું-૩૫૮)

એક રિવાયતમાં એ પણ છે કે આપ (સલ.) દરેક જુમ્અહના નાખુન અને મુ'છો દુરસ્ત કરાવતા અને ૨૦ દિવસે ઔર નાફ અને ૪૦ દિવસે બગલના વાળ સાફ કરાવતા હતા.. (તઅલીફુસ્સણીહ ભાગ ૪, પાનું-૪૦૫) ફકત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

આવા મહેલાં હાથ ધોવું

(૮૬૨) સવાલ :- આવા મહેલાં હાથ ધોવાની અખિતી હદીસથી છે કે મછીએ એક ફિક્કહી રિવાયત છે ?

જવાબ :- આવા મહેલાં હાથ ધોવાનો હુકમ હદીસથી છે. ફિક્કહી રિવાયત હદીસ અનુસાર છે. 'તિરમિઝી શરીફ' માં છે :- ફકાહ રસુલુલ્લાહ (સલ.) બરુલ્લાહ અલ્લામિ અલ્લુલ્લુહ કબલહુ વલ વુલુલ્લુહ અઅદહુ અર્થાત :- રસુલે પુરા (સલ.)નું ફર્માન છે કે આણાંની બરકત તેના પહેલાં અને પછી વુલુ કરવું. એટલે હાથ ધોઇ લેવું છે. અને કુદલી કરી લેવું છે. (ભાગ-૨ પાનું-૭) ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

ગર્ભાશયનું ઓપરેશન કરાવે કરી શકાય ?

(૮૬૩) સવાલ :- મારી ઔરત આજે લાંબા સમયથી બીમારીમાં સપડાયેલી છે. તે અત્યારે તવાર બીમાર રહ્યા કરે છે. જેના લઈને કમઝોરી અને અશક્તિ રહે છે. ઘરમાંનું નાનું સરખું કામ કરવાનું પણ તેને માટે અશકિલ બની જાય છે. આજે ૬-૭ વર્ષથી આ પ્રમાણે ચાલ્યા કરે છે. ફવા ઇલાજ કરાવવા છતાં પણ ફેર પડતો નથી. આત્રી હાલતમાં હમલ (મલ)ના દિવસોમાં તબીયત વધારે બગડે છે. કમઝોરી અને અશક્તિમાં વધારો થાય છે. તો આવી તકલીફના લઈને ગર્ભાશયનું ઓપરેશન કરાવવું બાઈઝ છે કે નહીં ? ડોક્ટર અને વૈદોનું કહેવું છે કે તમે ઓપરેશન નહીં કરાવો ત્યાં સુધી તબીયત આમ બગડેલી જ રહેશે. ખુલાસો કરશો.

જવાબ :- કમઝોરી, અશક્તિ અને તબીયતની ખરાબીના કારણે હમલ (મલ)ને સહન કરવું અશક્ય થઈ પડે છે. તો પ્રથમ એવો ઉપાય કરવામાં આવે કે અમુક સુદૃઢ (જ્યાં સુધી હમલ હાનિકારક હોય) હમલ ન રહે. જો એ વકતી તદખીર (કામ ચલાઉ ઉપાય) ફાયદા કારક પુરવાર ન થાય તો છેવટે મુસલમાન દીનદાર અનુભવી હકીમ અથવા મુસલમાન દીનદાર નિષ્ણાંત ડોક્ટરના અભિપ્રાય અનુસાર ઓપરેશન કરાવવું (ગર્ભાશય કાઢી નંખાવવું) બાઈઝ થશે. આ બાબત અંગે ગૈર મુસ્લિમ ડોક્ટર કે વૈદનો અભિપ્રાય આધારભુત ગણાશે નહીં. ફકત ખુદાપાક વધુ બાબુનાર છે.

ઔરતની પુરી હરકત પરત્વેલ અ તઅલ્લુક કરે તો ?

(૮૬૪) સવાલ :- શાદી પ્રસંગે સ્ત્રીઓના ટોળામાં મારી પત્નીએ નાટક

ભજવી, પુરૂષોનો પોષાક પહેરી હોડોને હાથાવ્યા. આ ખખર મને થતાં મેં ત્યાં જઈ સ્ત્રીઓની વચ્ચે તેને તતકાથી. જેનાથી તે ઘણી જ નારાજ થઈ ગઈ છે. તે કહે છે કે સ્ત્રીઓની વચ્ચે માફ અપમાન થયું. એટલે તેણીએ મારી સાથે વાતચીતનો વહેવાર બંધ કરી દીધો છે. આ જોની જુની આદત છે. દર વખતે હું જોને મનાવી લેતો હતો પરંતુ હવે મેં નકકી કરી લીધું છે કે જ્યાં સુધી બોલાવવામાં તેણી પહેલ નહીં કરે ત્યાં સુધી હું પણ તેની સાથે બોલીશ નહીં. જલ્દીને ગમે તે થઈ જાય નાના બાળકોનો પણ તેણી વીચાર કરતી નથી. આ બાબત અંગે ઈસ્લામી શરીઅતનો શું હુકમ છે. જણાવશો.

જવાબ :- બેશક ! સ્ત્રીને તેના વાંધાજનક કૃત્ય અંગે ઠપકો આપવાનો, એતવાણી આપવાનો અને યોગ્ય સજા કરવાનો પતિને અધિકાર છે. 'કુર્આન'માં છે :- 'અર્શુલુ કબ્વામુન અલ નિનસાઈ' (પુરૂષો, સ્ત્રીઓના વ્યવસ્થાપક, અંસ્કાર સીંચનાર, સર પરસ્ત અને હાકિમ છે. (સુરએ નિસાબ પારહ-૫)

સ્ત્રીઓના ટોળામાં નાટકનો ભાગ ભજવવો, પુરૂષોનો પહેરવેશ પહેરી ટાંઝ કરવો ઘણું ખરાબ કૃત્ય છે. જોનાથી તૌબા, ઈસ્તિગ્ફાર કરવી જોઈએ. 'હદીસ શરીફ'માં છે :- 'ખુદાની હઅનત છે તે પુરૂષો ઉપર જે સ્ત્રીઓનો પોષાક પહેરે અને તે સ્ત્રીઓ ઉપર જે પુરૂષોનો પોષાક પહેરે (મિશકાત)

'માલા યુદ્ધ મિન્હુ'માં છે :- મહં રા તશખ્ખુહ બ જના વ જના રા તશખ્ખુહ બ મહાં, મુસ્લિમ રા તશખ્ખુહ બકુફ્ફાર વકુસ્સાક હરામ સ્ત (પારુ-૧૩૧)

હદીસમાં છે કે રસુલે ખુદા (સલ.)ને પુછવામાં આવ્યું કે કઈ ઔરત સારી છે ? આપ (સલ.)એ ફર્માવ્યું તે ઔરત સારી છે કે જે ખુશ કરે પોતાના ધણીને જ્યારે કે તે તેની તરફ જુએ. અને બબલે તેનો હુકમ જ્યારે તે કાંઈ કહે. પોતાની ઝાત અને માલમાં ધણીની મરજી વિફાદ ન કરે. (બયહકી) જેથી મક્કાકરૂપે પણ સ્ત્રીઓએ પુરૂષોના પોષાક પહેરવાથી બચવું જોઈએ. ધણીની ખફગી (જુસ્સે થયું) બિના કારણે નથી માટે પત્નીએ ખોટું જગાડવું જોઈએ નહીં.-અલબત્ત પતિને પણ જોઈએ કે હવે પછી નહીં કરે જોવું કબુલ કરાવી દરજુઅર કરી દે. પત્નીને ઝલ્લીલ કરવાની કેશિશ કરે નહીં.

આપ (સલ.)નું ફર્માન છે 'તમારામાં સારો તે છે જે પોતાની ઔરત સાથે જલાહને વર્તાવ કરે અને હું તમો સર્વથી મારી ઔરતો સાથે સારો વર્તાવ

કરનાર છું. શરીફ માણસ જ ઔરતની કબીલત અને કદર કરે છે. તેનું અપમાન અને તેની સાથે ઝિલ્લાતનો વર્તાવ કરીને માણસ કરી શકે છે. (અમેજ સગીર ભાગ-૨ પાનું-૯)

માટે તમે ઔરતને તેના વાંકથી વધારે સજા આપી હોય તો તેને મનાવી લેવામાં પહેલ કરવામાં (જે તેના માથા બારે થઇ જવાનો ભય ન હોય તો) તમારે શરમ અનુભવવી જોઈએ નહીં. પરંતુ ઔરતની શરફત એમાં છે કે ધણીને મનાવી લેવામાં પહેલ કરે, કારણ કે ધણીનો મરતબો મોટો છે :- આપ (સલ.)નું કર્માન છે. 'જે હું કોઈને સજા કરવાનો હુકમ આપત તો જરૂર ઔરતને હુકમ કરત કે ધણીને સજા કરે.

એક હદીસમાં છે 'જે ધણીના માથાથી લઇ પગ સુધી પદ્મ જેવું હોય અને ઔરત તેને ચાટી લે તો પશુ ધણીનો હક અદા કરેલો ગણાશે નહીં. માટે ઔરત ધણીને મનાવવામાં પહેલ કરશે તો મોટી ફજીલતની હકદાર ગણાશે. ફક્ત ખુદાપાક વધુ બહુનાર છે.

નઅહૌન શરીફના નકશા વિષે.

(૮૧૪) સવાલ :-દુઆ મકબુલ થવા માટે નખીએ કરીમ (સલ.)ની નઅહૌન શરીફનો નકશો અદબથી માથે સુકી અલ્લાહ સુખ્દાનહુ વ તઆલાથી અરજ કરે છે કે માથા ઉપર સુકેલી નખીએ કરીમ (સલ.)ની નઅહૌન શરીફના નકશાની બરકતથી મારી ફલાં હાજત પુરી કર. ત્યાર પછી નકશાએ નઅહૌન શરીફને માથા પરથી ઉતારી પોતાના ચહેરા ઉપર ફેરવે અને ઘણું ચુંબન કરે તો કેમ ? ખુદાસો કરશે.

જવાબ :-બેશક ! આપ (સલ.)ની વાપરેલી અસલ નઅહૌન શરીફને અને કપડાં, પેશાહન શરીફ, તેહબહ શરીફ, જુખ્મા શરીફ, અને બાલ મુબારક વિગેરે બહુ જ બાબરકત અને કામિલે તઅઝીમ અને લાઈકે સિયારત છે. તેમને પુરી મહુબ્બત અને સફીહ અકીદત સાથે માથે ચઢાવવું, ચુમવું, અને બરકત હાસિલ કરવું મોટી સખાહત અને દુઆની કુબુલિયત માટે અસરકારક છે. તઆમુલે સહાબા (રહી.)થી સાબિત છે. જુઓ (ફિતાવા રહીમિય્યહ ગુજરાતી ભાગ-૨ પાનું-૨૫૦ તથા ઉર્દુ ભાગ-૨ પાનું-૧૭૮)

અને હઝરત મવ. ખલીલ અહમદ સાહબ મુહામ્મદ મદની (રહ.) લખે

છે કે :-આપ (સલ.)ની કબર શરીફની મટોડીનો તે ભાગ જે આપ (સલ.)ના બિસ્મિ અલ્લાહ અને સુબ્હાન અલ્લાહ (અલ્લાહો) સાથે મુબહક (લાગેલો) છે તે કબ્રબ શરીફ અને અશ' અને કુર્બાની પશુ અફઝલ છે. (અત્તરફીકાત પાનું-૬) પણ આ ફજીલત અસલ આશાર અને સનદી તબક્કાતની છે. નકલી અને નકશા તથા ફાટાનો એ હુકમ નથી. સહાબાના અમલથી સાબિત નથી. ખાનએ કબ્રબહનો તવાફ ઈમાદત છે. હજરે અરવદને સુ'મવું ઈમાદત છે. તો શુ' તેના નકશા અને ફાટાનો પણ એ હુકમ હોઈ શકે છે ? હરગીઝ નહીં. એનાથી નઅલૌન શરીફના નકશાનો હુકમ સમજી શકાય છે.

હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રહી.) ખાનએ કબ્રબહનો તવાફ કરી રહ્યા હતા. સાથે હજરત અમીર સુઆવિયહ (રહી.) પણ હતા. હજરત અમીર સુઆવિયહ (રહી.) ખાનએ કબ્રબહના ચારે પુણાને બોસો આપતા હતા. હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રહી.)એ કહ્યું કે હજરે અરવદ સિવાય બીજી કોઈ જગ્યાને બોસો ન આપો. આપ (સલ.) ચારે પુણાને બોસો આપતા ન હતા. હજરત અમીર સુઆવિયહ (રહી.)એ ફર્માવું કે આ સુઅઝઝમ અને મુકદ્દસ ધરની કોઈ ચીજ છોડવી લાયક નથી. (બધી જ જગ્યા સુ'મવા લાયક છે.) હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રહી.)એ ફર્માવું 'લકહ કાન લકુમ ફી રસુલિલ્લાહિ ઉસ્વતુન હસનહ' (તમારા માટે રસુલે ખુદા (સલ.)નો અમલ બેહતરીન નમુનો છે.) (કુર્આને હકીમ) હજરત અમીર સુઆવિયહ (રહી.)એ ફર્માવું કે બેશક ! આપનું કહેવું સહીદ છે. (મુસ્નદે ઈમામ અહમદ) મઝકુર બનાવથી પણ નઅલૌન શરીફના નકશાનો મશઅલો સારી રીતે સમજી શકાય છે. ફકત ખુદાપાક વધુ બાણુનાર છે.

બિલાડીના મોંમાંથી છોડાવેલી સુરઘી ખાય શકાય ?

(૮૬૫) સવાલ :-મરઘીને બિલાડીના મોંમાંથી છોડાવી તરત જખહ કરી નાંખી લોહી નિકળયું. પરંતુ હલન-ચલન હેખાયું નહીં તો તે ખાય શકાય કે નહીં ?

જવાબ :-ખાય શકાય છે. 'હરે સુખ્તાર'માં છેજી'જખહ શ'તન મરીઝતન ફતહરકત અવ ખરજ હમુ હલ્લત વધલ્લા લા.' (બીમાર બકરી જખહ કીધી એણે હલન ચલન કયું' યા તેનાથી લોહી નિકળયું'તો હલાલ છે. નહીં તો હલાલ નથી) (હરે સુખ્તાર ભાગ-૫ પાનું-૨૬૬) મતલબ કે જો જખહ કરતી વખતે જાનવર જીવતું હોવાની ખાત્રી હોય તો જખહ કરવાથી હલાલ ગણાશે. હલન

ચલન કરે કે ન કરે, હોહી નિકળે કે ન નિકળે અને જો ઝબક કરતી વખતે તેના જીવંત હોવાની ખાત્રી ન હોય તો ઝબક ક્યું? તે વખતે જોવી કોઈ હાલત જોવામાં આવે કે જેનાથી જીવંત હોવાનું જણાય. જેમકે મોં બંધ કરી લેવું. આંખો બંધ કરી લેવી. પગ ખેંચી લેવા. વાળ ઉભા થઈ જવા. એટલું હોહી નિકળે એટલું જીવતા જાનવરનું નિકળે છે. તો ઉપરોક્ત દરેક મુદતમાં જાનવર હલાલ ગણાયે. (શામી ભાગ-૫ પાનું-૩૦૧) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

રેલમાં ખેંચાઈ આવેલી વસ્તુઓ વિષે ખુદાસો.

(૮૬૬) સવાલ :-રેલના પાણીમાં સરસામાન, ખુરસી, ટેબલ, વાસણો, જાનવરો વિગેરે તથાઈ આવે અને કોઈને મળે તો તે વાપરી શકાય કે નહીં?

જવાબ :-રેલમાં ખેંચાઈ આવેલી વસ્તુઓ બે પ્રકારની હોય છે.

(૧) બિન કીમતી, જેની માલિક શોધ ખોળ કરતો નથી.

(૨) કીમતી, જેની માલિક શોધ ખોળ કરે છે.

પહેલા પ્રકારની વસ્તુ મળે તો જાહેરાત કરવાની જરૂર નથી. તે ઉપર યોગમાં લઈ શકાય છે. પરંતુ માલિક આવીને મળે ત્યારે આપવી પડશે. બીજા પ્રકારની વસ્તુઓ મળે તો જાહેરાત કરવી જરૂરી છે. જોના માટે મરફિઅત આવવાની શક્ય જુએ. જો માલિકના આવવાની આશા ન રહે અથવા વસ્તુ સમ-કવાનો ભય હોય તો ગરીબને આપી દે. જો પોતે જ ગરીબ હોય તો તેને ઉપયોગમાં લઈ શકે છે. પરંતુ જો માલિક આવીને મળે તો આપવી પડશે. ગરીબને આપી હોય તો તેની પાસેથી પાછી લઈ શકે છે. વસ્તુ મૌલુદ ન હોય તો તેની વ્યાજબી કીંમત લઈ શકે છે. (હુરે' મુખતાર, ફેતાવા આલમગીરી વિગેરે) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

ખુદા માથે ફરવાની આદત વિષે,

(૮૬૭) સવાલ :-ફેશનેબલ લોકો ખુદા માથે ફરે છે. નમાઝ વખતે માથા ઉપર ગમે તે રૂમાલ ખાંધી લે છે. કેટલાક વળી ટોપી પહેરે છે જે મસ્જિદમાંથી નિકળતાં જ માથા ઉપરથી ઉતારી ખિસ્સામાં સરકાવી દે છે. અથવા હાથમાં પકડી લે છે. જોના માટે ઇસ્લામનો શું હુકમ છે?

જવાબ :-શરૂ કરાવ્યું અને ઉઝર વગર ખુદા માથે ફરવાની આદત મક-રૂહ અને ખરાબ છે. જો ફાશિકોનો શિઆર (પ્રતિક) બની મર્યો છે. જોનાથી બચવું જરૂરી છે.

પીરાને પીર શેખ અબ્દુલ કાદિર જીવાની (૧૬.) ફર્માવે છે :-પોતાના માથાને લોકોની સામે ખુલ્લું કરવું અને તે જગ્યાને ખોલવું મકરૂફ છે જે ઔરત (સતરમાં ઢાખણ) તો નથી પણ તેને ઢાંકવાની સામાન્ય પ્રણાલિકા છે. (શુન્યતુતાલિબીન ભાગ-૧ પાનું-૧૩)

અહામદ જવહી (૨૬.) ફર્માવે છે કે :-અકલમંદ માણસ ઉપર આ વાત છુપી નથી કે લોકોની સામે માથું ખુલ્લું રાખવું મકરૂફ અને ખરાબ છે. જો અહમ અને સજ્જનતા વિરૂધ્ધ છે. ફક્ત એકશમની હાલતમાં પોતાના બંધા-પણાને ઝાઢિર કરવા માટે અને પોતાની તુચ્છતા દેખાડવા માટે હાજીને માથું ખુલ્લું રાખવાનો હુકમ છે. (તલ્લીસે ઇબ્લીસ પાનું-૩૭૩) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

સોના-ચાંદીની પેન વાપરી શકાય ?

(૮૬૮) સવાલ :-ખાલિસ સોના-ચાંદીની પેન મુસલમાન વાપરી શકે? હાલમાં દુનિયાની મશહુર કુંપનીએ ચાંદીની નકશવાળી પેન બહાર પાડી છે. જેની કીંમત ૨૫ ડોલર એટલે આશરે રૂપિયા બસો છે. એનું ખાસ નામ પણ રાખેલું છે. હું મંખાવવા ચાહું છું. સારી પેનનો મને ઘણો શોખ છે પરંતુ સોના-ચાંદીની વસ્તુઓ મુસલમાન વાપરી શકતા નથી જેથી હું મમરાઈ છું. ખુલાસો કરશો.

જવાબ :-ખાલિસ ચાંદી અથવા સોનાની બનેલી પેન મહં અને ઔરત બન્નેવ માટે વાપરવું જાઇએ નથી. અને જે ધાતુમાં ચાંદી કે સોનાનો દિસ્સો ગાલિબ કે બરાબર હોય તો તેનો હુકમ પણ ખાલિસ ચાંદી અને સોનાનો છે. જો નિબ સોના-ચાંદીની હોય તો તેને વાપરવું પણ હુરૂસ્ત નથી. ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે.

સરકારી મદદ અંગે

(૮૬૯) સવાલ :-હમારા બરૂચ જીલ્લામાં જલબલો (ધરતીકંપ) થવાથી મકાનો અને મસ્જિદો મદ્રસાની ઇમારતોને નાકાબિલે બરહારત (ભારે) નુકસાન થયું છે. સરકાર તરફથી નુકસાની મળે છે તે અમીર લઈ શકે છે કે નહીં ? અને મસ્જિદ, મદ્રસાની ઇમારતમાં વાપરી શકાય કે નહીં ?

જવાબ :-પુછેલી સુરતમાં સરકાર તરફથી જે રકમ મળે છે. તે સરકારી મદદ છે. લેવામાં બાંધો નથી. જેને હાજત ન હોય તે ગરીબ જરૂરતમંદને આપી

દે. મસ્જિદ-મદ્રસાની ઇમારત બનાવવામાં પણ લઈ શકાય છે. બેહત રચે છે કે ઉધાર નાણાં લઈ મસ્જિદ, મદ્રસામાં વાપરે અને સરકારી મદદની રકમથી કળે અદા કરવામાં આવે ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

તિલાવત કરનાર સલામનો જવાબ આપે કે કેમ ?

(૮૭૦) સવાલ : કુર્આન શરીફ પઢનારને સલામ કરવામાં આવી તો તે જવાબ આપે કે નહીં ?

જવાબ :-તિલાવત કરનારને સલામ નહીં કરવું જોઈએ. પરંતુ જો કોઈએ સલામ કરી લીધી તો સુખતાર એ છે કે જવાબ આપવામાં આવે. (ફિતાવા બઝઝાઝિયહ મઅલ હિન્દીય્યહ ભાગ-૩ પાનું-૩૫૫) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

વાળને દફેન કરવા વિષે.

(૮૭૧) સવાલ :-વાળને દફેન કરવા જરૂરી છે ? જણાવશો.

જવાબ :-જરૂરી નથી. બેહતર છે. પાક જગ્યામાં નાંખી દેવું પણ ફરિસ્ત છે. (અલ ઇખતિયાર શર્હિલ સુખતાર ભાગ-૪ પાનું-૧૬૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

લોકો સામે નાક સાફ કરવા વિષે.

(૮૭૨) સવાલ :-અમુક માણસોની આદત છે કે લોકોની સામે નાકમાં હાથ નાંખી ચીપળા (ગુંગા) કાઢે છે. શું આમ કરવું ખુફ નથી ?

જવાબ :-લોકોની સામે નાકમાં આંગળી નાંખી ચીપળાં (ગુંગા) કાઢવું મકરૂહ અને ખરાબ ટેવ છે. એનાથી બચવું જોઈએ. (શુન્ચતુતાલિખીન; ભાગ ૧ પાનું-૧૩) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બચુનાર છે.

દાદી કેટલી રાખવી સુન્નત છે ?

(૮૭૩) સવાલ :-દાદી એક સુરતથી વધુ રાખી શકાય કે કેમ ?

જવાબ :-દાદી એક સુરત (મુઠ્ઠી) બરાબર રાખવું જરૂરી છે. એથી ઓટી રાખવું ખિલાફે સુન્નત છે. જુઓ, દાદી વધારવા બાબત ઇમામ મુહમ્મદ (રહ.)ની રિવાયત છે કે હઝરત ઇમામ અબૂહનીફા (રહ.)એ ફર્માવ્યું છે કે :- 'દાદીને ઓટી રાખવી એટલે સુધી કે બરાબર ચર્મ જાય અને વધી જાય અને દાદીમાં કસર કરવું સુન્નત છે અને કસર એ છે કે દાદીને મુઠ્ઠીમાં લેવામાં આવે. જો મુઠ્ઠીથી વધી જાય તો એને (વધારાને) કાપી નાંખવામાં આવે. મતલબ

કે દાદી સુન્નત છે. દાદીનું બરાવદાર હોવું કમાલે જીનત અને મોમિનનો જમાલ (ખુબસુરતી) છે. પરંતુ દાદીનો નહીં જેવો વધારો પણ સુન્નતના વિરુદ્ધ છે. (અલ ઈખતિયાર શર્હિલ મુખતાર ભાગ-૪ પાનું-૧૬૭) ફક્ત ખુદાપાક વધુ બાલુનાર છે.

બર્થ કંટ્રોલ અને કુઆની કરીમ

(૮૭૪) સવાલ :- પાકિસ્તાનના વજીરે સિદ્દિકત કાઝી અન્વાઝલ હકે પાર્લામેન્ટમાં એક સવાલના જવાબમાં બતાવ્યું કે બર્થ કંટ્રોલ કુઆની કરીમના હુકમના ખિલાફ છે' એ ખ્યાલ સાથે હું મુત્તફિક નથી. બર્થ કંટ્રોલનો મતલબ ઔલાદ ફુરી નથી. શાહ અઝીઝુર્રહમાને કુઆનીની આયત 'વલા તકતુલુ અવલાદકુમ ખશયત ઈન્લાક' પેશ કીધી. અને પછી પુછ્યું હતું કે કુઆની હુકમની રાશનીમાં બર્થ કંટ્રોલની ઇજાઝત છે ? શું વજીરે સિદ્દિકતની રાય સહીહ છે ?

જવાબ :- વજીરે સિદ્દિકત કાઝી અન્વાઝલ હકના ખ્યાલાત સહીહ નથી. હુઝુર (સલ.)થી સહાબએ ફિરામ (રહી.)એ 'અઝલ' વિષે પુછ્યું તો ઈર્શાદ ફર્માવ્યો 'ઝાલિફલ વઅદલ ખફિયુ' (આ તો વાદે ખફી છે. એટલે બચ્ચાને જીવતું કબરમાં દાટી દેવા સમાન છે) અને આ તે જ છે જેનું બયાન કુઆનીની આયત 'વઈઝલ મવઉદતુ મુઈલત'માં છે. અર્થાત :- અને જ્યારે જીવતી કબરમાં દાટી દીધેલી છોકરીઓથી પુછવામાં આવશે કે કયા ગુનાહમાં મારી નાખવામાં આવી હતી ? સુન્નમ સઅલહુ અનિલ અઝલિ ફકાલ રસુલુલ્લાહિ (સલ.) ઝાલિફલ વઅદલ ખફિયુ વહુવ વઈઝલ મવઉદતુ મુઈલત.' (મુસ્લિમ શરીફ ભાગ-૧ પાનું ૪૬૬, મિશકાત શરીફ પાનું ૨૭૬)

'સહીહ મુસ્લિમ'ની શર્હ 'ફતહુલ મુલહીમ'માં અલ્લામહ શખીર ખહમદ ઉસ્માની (રહ.) નકલ ફર્માવે છે કે કાઝીએ લખ્યું છે કે હુઝુર (સલ.)એ 'અઝલ'ને 'વઅદે ખફી' કરાર આપ્યું. કે જે તુલ્કાને ખુદાપાકે બચ્ચું પૈદા થવા માટે તૈયાર કર્યો હતો તેને બરખાદ કરવું બચ્ચાને હલાક કરવા અને જીવતું કબરમાં દાટી દેવાના મુશાબેહ છે. નતીજે તે જ છે ફકં માત્ર એટલો જ છે કે જીવતું દાટવામાં આવતું નથી. તેને 'ખફી' કહેવામાં આવ્યું. (ભાગ-૩ પાનું ૫૧૮)

ખુખારી શરીફમાં હદીસ છે કે સહાબાએ ફિરામ (રહી.)એ ગુનાહથી બચવા અને દુન્યવી તઅલુકાતથી અલગ થઈ ખુદાની ઈબાદતમાં લાગવાના શોખથી

ખસ્તી થઈ જવાની ખવાહિશ ઝાહિર કીધી તો હુઝુર (સલા)એ ઈબ્નઝત ન આપી, અને હલીલામાં કુર્આનની આયત 'યાં અચ્ચુહલ્લીજીન આમનુ લા તુફરિ'સુ તઅય્યા-બાતિ મા અહલ્લહલાહુ લકુમ વલા તઅતદુ ઇન્નહલાહ લા ચુદિખુલ્લુ અઅતદીન' (બુખારી શરીફ ભાગ-૨ પાનું-૭૫૯) હુઝુર (સલા)એ જેવી રીતે ખસ્તી થવાને આ આયતથી હરામ ઠેરવ્યું તો ઝાહિર છે કે ખાનદાની નઅબંદીના તહત કતએ નસલ (અર્થ કંટ્રોલ) પણ આ આયતની તહત દાખલ થશે (ઉમ્મહલુલ કારી શહેં સહીહ બુખારી ભાગ-૨ પાનું-૭૨) ફક્ત ખુદાપાક વધુ જાણનાર છે

દુકાનની પાઘડી વિષે.

(૮૭૫) સવાલ :-મેં પાઘડી આપી દુકાન રાખી હતી. હવે હું દુકાન બીજાને પાઘડી લઈ આપી શકું છું કે નહીં ?

જવાબ :-જેણે તમારા પાસેથી પાઘડી લઈ દુકાન આપી હતી તે જ માણસ તમારાથી દુકાન લેવા ચાહે તો એનાથી તેટલી રકમ તમો લઈ શકો છો જેટલી તમોએ દીધી છે. બીજાથી લેવું જાઈજ નથી. જે લોકો હિંદુસ્તાનને 'હારૂલ હર્મ' માને છે અને ગૈરમુસ્લિમોથી સુદ વિગેરેના ઝરીએ રકમ લેવું મખાહ સમજે છે. તેઓ ગૈરમુસ્લિમથી આવી રકમ લેવાની શું જાઈશ બતાવે છે. પરંતુ એહતિયાતનો તકાજો એ છે કે એનાથી પણ બચવામાં આવે. ફક્ત ખુદા-પાક વધુ જાણનાર છે.

ભાડાનું ઘર ખાલી કરવા નહીં કરવા તથા પાઘડી બાબત.

(૮૭૬) સવાલ :-શું ફરમાવે છે ઉલમાએ દીન નીચેના મસ્અલામાં કે એક મકાનના માલિકે પોતાના મકાનનો એક ભાગ એક માણસને અમુક વર્ષ પહેલાં કિરાયા પર આપ્યો હતો, અને કિરાયાદાર (ભાડુત) ત્યાં રહેતો હતો. હવે કિરાયાદાર (ભાડુત)ને મકાનના આ ભાગની જરૂરત નથી, અને માલિકે મકાનને જરૂરત છે. (૧) પરંતુ ભાડુત માલિકને કબજો આપવામાં આના કાની કરે છે અને એવું ચાહે છે કે અમુક રકમ વસુલ કરી લે. (૨) અથવા બીજા કોઈ માણસથી રકમ વસુલ કરી તેને મકાનનો કબજો આપી દે. (૩) અથવા પોતાના રિશ્તેદારોમાં કોઈને કબજો આપી દે અને માલિકે મકાનને કબજો ન આપે. (૪) આજકાલ દરેક ભાડુત માલિકે મકાનને કબજો આપવા પહેલાં માલિકથી અમુક રકમ વસુલ કરે છે. ત્યાર બાદ માલિકને કબજો આપે છે. માલિકે મકાન મજબુરીથી અને નાશાણથી આપે છે. તો શું આવી રીતે રકમ

વસુલ કરવું માલિકે મકાનને હેરાન પરેશાન કરવું અને ભાડુતે આ રકમ વસુલ કરવું બાંધ્યું છે ? મજદુર મસ્જિદામાં શરધ હુકમ માલિકે મકાનના માટે અને ભાડુત માટે થું થું છે ? થું માલિકે મકાનને આજના સરકારી કાનુન અનુસાર મજબુર કરી શકાય છે ? અથવા ભાડુત માલિકે મકાનને વગર શતે' અને વગર રૂકાવટે કબજો આપીને ઝિમ્મેથી છુટો થઈ જાય ?

જવાબ :- (૧) ભાડુતની જરૂરત એ મકાન ઉપર મુનહસિર (મોકુફ) ન હોય, એ ઘર વગર પશુ એની રહેવાની જરૂરત પુરી થઈ જાય છે. તેા એને લાઝિમ છે કે ઘર ખાલી કરી આપે વાકેઈ મજબુરી વગર આના કાની કરવી અને ખોટા હીલા-બહાના કરી મકાનનો કબજો નહીં છોડવો જુલમ અને ગુનાહિત છે. હદીસમાં છે કે 'મતલુલ ગનિયે જુલમુન' અર્થાત -મજદુર (શકિત) હોવા છતાં હકદારના હક અદા કરવામાં ટીલ કરવી જુલમ છે. —(અબુદાઉદ ભાગ ૨ પાનું-૧૧૯)

અને હદીસમાં છે કે નુકસાન ઉઠાવવું અને બીજાઓને નુકસાન પહોંચાડવું ઇસ્લામનો તરીકો નથી (અશબાહ વન્નઝાઈર પાનું-૧૦૭)

અને મકાન ખાલી કરવાના બદલામાં રકમ માંગવી બાંધ્યું નથી. જુલમ અને ગુનાહનું કામ છે. આપ (સલ.)નું ફરમાન છે કે જે કોઈ મુસલમાનને નુકસાન પહોંચાડે અથવા ધોકો આપે તે મલૂન છે. એટલે ખુદાની રહમતથી દૂર છે (મિશકાત-૪૨૮)

(૨) માલિકે મકાનની ઇબાજત વગર બીજાને મકાન સોંપવું બાંધ્યું નથી. સોંપશે તો ગુનેહગાર થશે અને મકાન સોંપવાના બદલામાં રકમ લેવી પણ બાંધ્યું નથી. રિયવત લીધેલી ગણાશે જે એના માટે હલાલ નથી.

(૩) એ પણ બાંધ્યું નથી. સખત ગુનાહનું કામ છે.

(૪) હરગિઝ બાંધ્યું નથી. સખત ગુનાહિત છે. માલિકને મકાન સોંપી દેવું જરૂરી છે.

માલિકે મકાન અને ભાડુત વિષે શરધ હિદાયતેા

અનાજ વિગેરે ખાવા-પીવા અને પહેરવાની વસ્તુની કીંમત નક્કી કરવાનો ઈજ્તિયાર માલિકને છે. (જે કે ગેરબ્યાજબી નફો લેવો મના છે.) સરકારને હક નથી કે તેમાં દખલ આપે. એક ભાવ નક્કી કરી આપશે તો એક પ્રકારનો જુલમ ગણાશે પરંતુ બ્યારે વેપારીઓને નફાખોરીની હવસ વધી જાય. કાળા બજાર

કરી હકથી વધારે નફો કરવા લાગી જાય, જેથી આમ લોકો પરેશાનીમાં મુખ-
તલા થઈ જાય તો જનતાની તકલીફ અને પરેશાની દૂર કરવા માટે સરકાર
મુનાસિબ ભાવ નક્કી કરી શકે છે. અને તે ભાવે ખરીદવું જાઈએ થઈ જાય છે.
'બાદશાહ વ હાકિમ રા નખ' કર્દન મકરૂહ સ્ત. મગર વકતે કે બકકાલાં દર ગિરા-
નિયે ગદલહ બિસયાર તઅહી નુમાયન્દ દરાં મુરત બમશવેરતે દાનાયાં નખ'
કુન'દ' અર્થાત-હુકુમતના માણસોએ અનાજ બિગેરે વસ્તુની કીંમત નક્કી કરી દેવી
મકરૂહ છે. પણ જ્યારે તરકારી બિગેરે ખાવા પીવાની વસ્તુની કીંમત લેવામાં
વેપારી હકથી વધી જાય અને લોકોને પરેશાનીમાં મુખતલા કરી દે તો તજ-
બાકાર નેક લોકોના મશવેરાથી કીંમત નક્કી કરી શકાય છે. (પાનું ૧૨૩) એવી
જ રીતે માલિકે મકાનને હક છે કે તે ભાડું નક્કી કરે અને ભાડાની મુદત ખતમ
થતાંની સાથે મકાન ખાલી કરાવે. સરકારને હક નથી કે ભાડું નક્કી કરવામાં
દખલ આપે અને મકાન ખાલી નહીં કરાવવાનો કાનુન લાવે પરંતુ જ્યારે માલિકે
મકાન અખત દિલ બેરહમ બની જાય. ભાડું ગેર વ્યાજબી વસુલ કરે. પાઘડી
લઈ ગરીબો ઉપર બુલમ કરે. અને મકાનોની તંગીના લીધે અવામ હેરાન થઈ
જાય. મકાન મળતાં ન હોય. હૈસિયતથી વધારે ભાડું અથવા પાઘડી આપવી પડે.
આવા બે રહમાના ખરતાવ અને પરેશાન કરનારા સંજોગોમાં આમ લોકોની
પરેશાની અને તકલીફનો ખ્યાલ કરી મકાનોના ભાડા સરકાર નક્કી કરી શકે
છે. અને મકાન ખાલી નહીં કરાવવાનો કાનુન પણ લાવી શકે છે. અને જે ભાડુત
વાકેઈ મજબુર હોય તે મજબુરીની હક લગી કાનુનનો લાભ લઈ શકે છે. 'અઝ-
ઝરાતો તુબીહુલ મહઝુરાત' અર્થાત :- હાજત અને મજબુરી, નાજઈઝ ચીઝોને
જાઈએ કરી દે છે. (અશખાહ વન્નઝાઈર પાનું ૧૦૮) પરંતુ વિના મજબુરીએ,
કાનુનનો સહારો લેવો અને મકાન નહીં છોડવું અને ભાડામાં વ્યાજબી વધારો
પણ કયુલ નહીં કરી માલિકે મકાનને પરેશાન કરવું જાઈએ નથી. ગુનાહિત છે, અને
સામે રકમની માંગણી કરવી અખત ગુનાહતું કામ છે. અને જે ભાડુત ખરી રીતે
મજબુર હોય તેને મકાન ખાલી કરવા માટે મજબુર કરી પરેશાનીમાં નાંખવું
જાઈએ નથી. તેને મોહલત આપવી જરૂરી છે કે તે પોતાની હૈસિયત મુજબ
મકાન તલાશ કરી લે. તેની સાથે હમદર્દીનો મામલો કરવામાં આવે. હદીસમાં
છે કે જે માણસ ગરીબ અને આજીજને મોહલત આપે અથવા માફ કરી દે
પ્રુદાપાક તેને ક્યામતના દિવસની સખતીથી નજાત આપશે. એક હદીસમાં છે

કે જે માણસ કોઈ મુસલમાનની દુન્યવી તકલીફ અને પરેશાની દુર કરશે તો ખુદા-પાક તેને આખિરતની પરેશાનીથી નજાત આપશે. (અબુદાઉદ ભાગ-૨ પાનું-૩૨૮) આપ (સલ.)નું ફરમાન છે કે :-જેઓ ખુદાના બંદાઓ સાથે મહેરબાનીનો વર્તાવ નહીં કરશે તેમના ઉપર ખુદા પણ રહમ નહીં કરશે. (મિશકાત પાનું ૪૨૧)

આપનું ફરમાન છે : મહેરબાની કરનારા ઉપર ખુદા પણ મહેરબાની કરે છે. હે લોકો ! તમે ઝમીન પર વસનારા ઉપર મહેરબાની કરો. તમારા ઉપર પણ આસમાનવાળો મહેરબાની ફરમાવશે. (મિશકાત પાનું ૪૨૩)

હાજતમંદ મુસલમાનની રોટી, કપડાં અને રહેવા માટે મકાનનો ખ્યાલ કરેક માલદાર અને બાહેસિયત મુસલમાનના ઝિંમે જરૂરી છે. અગર માલદારોને એનો એકસાસ નથી તો હાજતમંદ અને પરેશાન મજબૂર માણસને પોતાની વાકેઈ જરૂરત પુરી કરવા માટે એક હદ સુધી ઝબરદસ્તી કરવાની શરીઅત ઈજાઝત આપે છે, આપ (સલ.)નું ફરમાન છે કે :-અગર તમારામાંનો કોઈ જરૂરતમંદ દુધના બાનવરો પાસેથી પસાર થાય અને તેમનો માલિક હાજર હોય તો તેની ઈજાઝતથી દુધ પીએ, અગર માલિક હાજર ન હોય તો ત્રણ વખત અવાજ આપે. જવાબ મળે તો ઈજાઝત લઈ દુધ પીએ જવાબ ન મળે તો દુધ કાઠી પોતાની જરૂરત પુરી કરી લે. સાથે લઈ જવાની ઈજાઝત નથી. (અબુદાઉદ ભાગ ૧ પાનું-૩૫૯)

અલ્લામહ ઇબ્ને હુસમ ઉન્નુલુસી (રહ.) લખે છે કે :-માલદારો માટે જરૂરી છે કે તે પોતાની વસ્તીના હાજતમંદ લોકોની ફીકર રાખે અને તેમની જરૂરત પુરી કરે એટલે ખોરાક અને ગરમી-શરદીથી બચવા માટે યુનાસિબ સામાન, લિખાસ અને વરસાદ તથા સરદી અને તડકાથી બચવા માટે મકાનનો ઇન્તેઝામ કરી આપે. (મુહલ્લા શહે' સુઅત્તા ભાગ ૬ પાનું ૧૫૬)

ખુદાપાક તમામ અલ્લે ઇસ્લામને 'ફુદમાઉ બયનહુમ' (આપસમાં રહમ કરનારા) અને યુન્યાનુમ મસુ'સ' (સીસુ પીવડાવેલી મજબુત દિવાલ) ઠેરવી આપી છે અને આપ (સલ.)એ એની વજાહત કરતાં ફરમાવ્યું કે :-

તમામ મુસલમાનોની મિસાલ એક માણસ જેવી છે. અગર માણસની આંખમાં દુઃખાવો હોય તો તેનું આખું શરીર બીમાર અને બેચેન બની બચ છે. એવી જ રીતે એક મુસલમાનની તકલીફથી બધા મુસલમાનો દુઃખી હોવા બેઈએ. અને તેના દુઃખ દરદને દુર કરવાની ફીકર બધાને હોવી બેઈએ, માણસના

માથામાં દરદ હોય તો આખું બદન દરદી બની જાય છે એવી જ રીતે એક મુસલમાનની તકલીફના લીધે બધા મુસલમાનોએ બેચેન થઈ જવું જોઈએ. અને તેની તકલીફ દૂર કરવામાં લાગી જવું જોઈએ. (મિશકાત પાનું ૪૨૨)

આપે ફરમાવ્યું કે મુસલમાનોની મિસાલ એક મકાન જેવી છે. મકાનનો કોઈ એક ભાગ મખદુશ કમઝોર થઈ જાય છે તો આખું મકાન કમઝોર ગણાય છે, એવી જ રીતે એક મુસલમાનની તકલીફ બધા મુસલમાનોની તકલીફ હોવી જોઈએ. મિશકાત પાનું ૪૨૨)

મકાન બુઝુર્ગ શેખ સઅદી (રહ.) ફરમાવે છે કે :-

બની આદમ અમ્મઝાએ યક દીગરન્દ, કે દર આફરીનશ એ યક જોહરન્દ, યું ઉઝવે બહાં આવરદ રોઝગાર, દિગર ઉઝવ હાસ નમાનદ કરાર, તું કિઝ મેહનતે દીગરાં બે ગમી, ન શાયદ કે નામત નિહન્દ આદમી.

અર્થાત :- હમો હઝરત આદમ (અલ.)ની અવલાદ (માણસ ઝાત) આપ-સમાં આઝા (અવ્યવે) જેવી છીએ કારણ કે એક જવહરથી હમારી પેઢાઈશ છે. તો અગર એક ઉઝવ (અવ્યવ આગળી) માં દરદ હોય તો આખું સરીર બેચેન હોય છે માટે જો તું બીજાની તકલીફ અને મુસીબતથી બે શ્રીકર રહે છે તો તને માણસ કહેવું ઝેબા નથી. અગર તું બીજાઓના દુઃખ દરદનો અસર લેતો નથી તો પોતાને ધન્સાન શા માટે કહેવડાવે છે. (શુબ્રિસ્તાં બાબ-૧)

મતલબ કે બધા મળી મુસીબતઝહ મુસલમાનની મુસીબત દૂર કરવાની ફિકર કરે. મુહાલ્લીનીની અનસારે મદદ કરી તેમને સહારો આપે. પોતાના ઘરમાં જગ્યા આપી રોઝ રોઝગારના સાધનોમાં ભાગીદાર બનાવ્યા એવી જ રીતે હમારી પણ ફર્જ છે કે હરએ ઇસ્તેતાઅત અને હેસિયતના મુવાફિક મુસી-બતઝહ અને પરેશાનીમાં સપડાયેલા મુસલમાનોની તકલીફ દૂર કરવી. અને તેમની જફરત પુરી કરવામાં મદદ કરે, સારાંશ કે ઉપરોક્ત ઇસ્લામી તગમલીમાતને નજર સમક્ષ રાખી માલિકે મકાન અને ભાડુત અમલ કરે તો કોઈને કાંઈ કહેવાનું રહેતું નથી. ફકત ખુદાપાકે વધુ બાણુનાર છે.

ગૈર મુસ્લિમથી બહુ તેમજ નાપાક અમલ કરાવવા વિષે.
(૮૭૭) સવાલ :- આજકાલ શુજરાતમાં બહુતું ધણું ઝોર છે. નહીં

જેવી દુશ્મનીમાં પણ મુખાલિકને પરેશાન કરવા યા મારી નાંખવા માટે ગૈરમુસ્લીમ પાસે બહુ કરાચાય છે. તેને દૂર કરવા તાવીજ, અમલ કરવા છતાં અપૂર્ણ

આરામ થતો નથી. આલિભોના કહેવા અજબ કે નાપાક અમલનો ઈલાજ પણ નાપાક આમલોથી જ થઈ શકે છે. મુશરિક આમલ અંબંધને લઈ ઈલાજ કરવા તૈયાર છે. પણ શરીરતના ડરથી કાંઈ કર્યું નથી. ઘણું બહુથી પરેશાન થયા. મરણ પણ પામ્યા. તો આવી મજબુરીના લઈ તેને દુર કરવા મુશરિકથી અમલ કરાવવું બાંધ છે કે નહીં ? કેઈ વસ્તુ ખાવા-પીવાની કે પઢવા બાંધવાની આપણે હોતી નથી. પોતે જ તેઓ અમલ કરે છે. યા તો કદી કાંઈક કરવું પડે જેમકે તેઓનો પઢેલો દોરો બાંધવો પડે તો બન્નેજમાં કાંઈક ફેર પડશે ? ઉજરત આપવાનો શું હુકમ છે ?

જવાબ :-જયારે બાનનો ખતરો હોય અને બીજો બાંધ ઈલાજ કારગર થતો નથી. અને બીમારને કોઈ નાપાક અને હરામ વસ્તુ ખાવી પડતી ન હોય અને શિકિથ્યક અને કુકરિથ્યક કલિમા ઝુબાનથી અઢા કરવા પડતા ન હોય બદલે ગૈરમુસ્લિમ પોતે જ પોતાના અમલથી બહુના નુકસાનકારક અસરને દુર કરે છે. તો મજબુરીના લઈ એવો અમલ કરાવવાની અને ઉજરત દેવાની ઝુબાન છે. (શામી ભાગ-૧ પાનું-૪૧-૪૨) ફકત ખુદાપાક વધુ બજાનાર છે.

ખતમે કુઆન પર દુઆ

(૮૭૮) સવાલ :-હજરત ! ખતમે કુઆન પર કઈ દુઆ માંગવી ભેઈએ ?

જવાબ :-હજરત મૌલાના યાકુબ ચરખી (રહ.)થી મન્કુલ છે કે અહાબએ કિરામ (રહી.) કુઆન મલ્હની તિલાવત પછી દરરોજ નીચેના ફરક શરીફની પાબંદી કરતા હતા.

‘અલ્લાહુમ્મ સલિત અલ્લા સુહુમ્મદિં વ વઅલિહી વસહબિહી બિઅદદે મા ફી જમીર્કલ કુઆનિ હરફન હરફન બિઅદદે કુલ્લિ હરફિન અદફન અદફન.

અને હજરત સુદા અલી કાસી ‘શહે’ અમ્નુલ ઇસ્મ’માં લખે છે કે :-કુઆન શરીફ પઢનાર દરરોજ કુઆન મલ્હની તિલાવત પછી આ દુઆ પઢવા કરે. ‘અલ્લાહુમ્મ આનિસ વહશતી ફી કબરી, અલ્લાહુમ્મર હમ્ની બિલ કુઆનિલ અઝીમ, અલ્લાહુમ્મ ઝકકિરની મિન્હુ મા નસીતુ વઅલિમ્ની મિન્હુ મા જહિલ્તુ, વરઝુકની તિલાવતહુ આનાઅલ લયલિ વઆનાઅન નહારિ, અલ્લાહુમ્મ જ અલ્હુ લી ઇમામવં વનુરવં વજઅલ્હુ લી હુજ્જતયં યા રખલ આલમીન.

વલ્હમ્હુ લિલ્લાહિ રખીલ આલમીન વસ્સલાતુ અલ્લા હબીબીહી સય્યિદિલ મુસલીન અલવાતુલ્લાહિ અલયહિ વઅલ્લા આલિહી વઅસ્હાબિહી અજમઇન.

અલ અહુઝ ઝઇફ અહુરુદ્દીમ ગુફિરલ્હુ